

The image shows a collection of metal medals and a large shield-shaped emblem. The medals are arranged in a cluster, with some overlapping. The large emblem is a shield with a central circular design and the text 'POLITECHNIKA KOSZALINSKA' around the perimeter. The background is a light, textured surface.

BOGUSŁAW POLAK

POLITECHNIKA KOSZALINSKA

PRZESZŁOŚĆ – TERAZNIEJSZOŚĆ – PERSPEKTYWY

Politechnika Koszalińska
1968 — 1999

Bogusław Polak

Politechnika Koszalińska
1968 — 1999

Przeszłość — teraźniejszość — perspektywy

Koszalin 1999

ISBN 83-88283-32-4

Przewodniczący Uczelnianej Rady Wydawniczej
Szymon Pałkowski

Projekt okładki
Tadeusz Walczak

Redakcja
Alina Leszczyńska

Skład
Alina Leszczyńska
Artur Nowotarski

Wybór zdjęć
Adam Paczkowski
Bogusław Polak

Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Koszalińskiej
75-620 Koszalin, ul. Raclawicka 15 — 17

Koszalin 1999, wyd. 1, ark. wyd. 32, nakład 500 egz., format B-5
Druk: Intro-Druk Koszalin

Panu Rektorowi Doc. Jerzemu Smoleńskiemu,
Twórcy Politechniki Koszalińskiej,
z wyrazami najwyższego szacunku i poważania

WSTĘP

Koszalin, liczące ponad sto tysięcy mieszkańców miasto środkowego Pomorza, miasto, w którym niemal czuje się “oddech” odległego o dwanaście kilometrów Bałtyku, stolica regionu, raj dla ekologów i wszystkich, którzy szukają zdrowego powietrza, wody, zieleni, spokoju i miłych mieszkańców. Występujące w powietrzu mikrocząsteczki jodu i bromu mają korzystny wpływ na zdrowie. Ale jest to też miasto przemawiające swoją historią. Losy Koszalina były nierozdzielnie związane z dziejami Pomorza Zachodniego. Splatały się tu i mieszały wpływy polskie, niemieckie, skandynawskie.

Według legendy, pierwsze osiedle zostało założone przez woja Koszołę. Tutaj też swoje siedziby znalazło słowiańskie plemię Pomorzan, z ważnym ośrodkiem kultowym na Górze Chełmskiej. Ta część Pomorza należała już do Polski za czasów Mieszka I. Pierwsza wzmianka o koszalińskim grodzie pochodzi z czasów wypraw pomorskich Bolesława Krzywoustego w 1107 r.

Z 23 października pochodzi pierwsza historyczna wzmianka o Koszalinie. Nadaniem księcia Bogusława II premonstratenski z Białobuku pod Trzebiatowem otrzymali wieś Cossalitz (Koszalice), 23 maja 1266 r. biskup kamieński Herman von Gleichen nadał Koszalinowi prawa miejskie na prawie lubeckim.

Chryścianizacja niosła za sobą zmiany na Górze Chełmskiej. Na początku XIII w. stanęła tu kaplica — Sanktuarium Maryjne. I tutaj, aż do połowy XVI w. przybywali pielgrzymi wręcz z całej Europy. W Sanktuarium na Górze Chełmskiej czczony był wizerunek w postaci rzeźbionego tryptyku, przedstawiający koronowanie, gloryfikację w niebie Najświętszej Marii Panny w otoczeniu świętych. Dopiero reformacja i protestantyzm doprowadziły do upadku ten obiekt sakralny, bezceremonialnie zniszczony.¹

1. Zob. *Dzieje Koszalina*. Pod red. Bogusława Drweniaka i Henryka Lesińskiego, Poznań 1967, s. 22 i nast.; Henryk W. Janocha - Franciszek J. Lachowicz: *Góra Chełmska. Miejsce dawnych kultów i Sanktuarium Maryjne*, Koszalin 1991, s. 7 i nast.; *Koszalin. Informator o mieście*. Redakcja: Jolanta Tubielewicz, Koszalin 1993.

Miasto dorobiło się własnej flotylli handlowej, której statki pływały do Lubecki, Gdańska i portów skandynawskich. Walka z konkurentami (Kołobrzegiem i Darłowem) i zamulenie przesmyku między morzem a ówczesną zatoką przesądziły o upadku miasta, siedziby książąt — biskupów z rodu Gryfitów.

Wojna trzydziestoletnia przyniosła miastu wielkie zniszczenia. W 1653 r. Koszalin wraz z Pomorzem Zachodnim znalazł się pod rządami władców Brandenburgii, później Prus. Na początku XVII w. ulokowano tu urzędy administracji cywilnej i sądowej oraz znaczny garnizon wojskowy, wprowadzony do miasta w 1713 r. Po Szczecinie i Stargardzie był to trzeci co do wielkości garnizon wojskowy, który w 1760 r. przeżył oblężenie wojsk rosyjskich i kapitulację. W czasie wojen napoleońskich miasto zajęły wojska francuskie; w pobliżu stacjonowały też oddziały polskie, które brały udział w zwycięskich walkach o Kołobrzeg (1807). Najbliższa polska placówka znajdowała się w Sianowie.

W 1816 r. Koszalin został podniesiony do rangi rejencji, stając się typowym ośrodkiem administracyjnym, którego zasadniczym czynnikiem miastotwórczym stały się liczne urzędy. W skład regencji wchodziły powiaty: Białogard, Bytów, Bobolice, Drawsko, Koszalin, Kołobrzeg, Miastko, Sławno, Słupsk, Świdwin.

Przemysł w mieście rozwijał się słabo. Była tu papiernia, zakłady maszynowo-metalowe, młyny wodne, browary i wiatraki, mleczarnia, przetwórnice ryb i drobiu, kilka sezonowych cegielni.

Po 1918 r. miasto przeżyło upadek gospodarczy. Od 1933 r. pod władzą nazistów, w Koszalinie ożywiło się nieco budownictwo mieszkaniowe, nastawione na domki jednorodzinne. Oddano do użytku kompleks gmachów rejencji, gmach Powiatowej Kasy Oszczędności (Rynek), średnią szkołę farmaceutyczną. W 1937 zlikwidowano dumę mieszkańców — tramwaje, kursujące w Koszalinie od 1911 r. i zastąpiono je autobusami. Oddano też do użytku tzw. Zamkowy Staw.²

Ożywienie od wybuchu wojny zamarło w 1945 r. 5 III 1945 r. Koszalin został zajęty przez oddziały Armii Czerwonej. Przez kilka miesięcy trwała bezmyślna dewastacja miasta, podpalono śródmieście. Dla dotychczasowych mieszkańców miasta był to czas udręki i cierpień, dla przybywających Polaków — czas wielkiej niewiadomej i oczekiwań.

Życie nie znosi pustki, czas leczy rany. Miasto odbudowało się i rozbudowało, potroiła się jego ludność. Wzrosły nowe pokolenia, których ojcowie i dziadkowie przybyli pozbawieni ojcowizny, z Wileńszczyzny, Nowogródzczyzny, z Podola i Wołynia, z Ziemi Lwowskiej i Stanisławowskiej, ale także z Wielkopolski, Kujaw i Polski centralnej.

2. Szczegółowo na ten temat: *Dzieje Koszalina*. op. cit.

Tutaj, z Koszalinem związali wszystkie swoje nadzieje i przyszłość. Zżyli się w jeden organizm, w miasto mieszkańców, z aspiracjami i ambitnymi planami. Z tych też względów m.in. stawiali na szkolnictwo i oświatę. Odbudowywali szkoły, zdobyli sprzęt i pomoce szkolne. Z dumą patrzyli na każdą szkołę średnią, otwierającą drogę ich dzieciom do szkół wyższych.

Ale aspiracje te sięgały dalej. Ich uwieńczeniem stała się Wyższa Szkoła Inżynierska. O jej genezie, trudzie powstania i rozwoju traktuje niniejsza książka.

Dziś już nikogo nie trzeba przekonywać o znaczeniu wykształcenia dla awansu każdego człowieka, każdego kolejnego pokolenia. Dodajmy za Rektorem Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Profesorem Jerzym Fedorowskim, że *“rozkwit myśli wzbudzonych wykształceniem otwiera przed człowiekiem szerokie możliwości wybicia się nawet wówczas, gdy nie znalazł on zatrudnienia w swoim zawodzie”*.³

Natomiast rzadziej, co widoczne było gołym okiem w okresie kryzysu gospodarki socjalistycznej lat osiemdziesiątych, podnosi się, iż nauka i szkolnictwo wyższe odgrywają tym większą rolę ekonomiczną, im kraj jest uboższy, intelektualnie zaniedbany. Szkoła wyższa jest bowiem potężnym instrumentem wszechstronnego oddziaływania na sytuację ekonomiczną regionu, zwłaszcza zaś miasta, w którym powstała.

Szkoła wyższa, jak przysłowiowy magnes, przyciąga ludzi o najwyższych kwalifikacjach, którzy zaczynają wpływać twórczo nie tylko na rozwój reprezentowanej przez siebie dyscypliny naukowej, ale swoją osobowością i talentami, poprzez swoich uczniów i studentów oddziałują na wszystkie sfery życia. Uczniowie i absolwenci znajdują swoje miejsca pracy, awansują, bywa, że wyjeżdżają za granicę i w swoisty sposób promują swoją Uczelnię.

Uczelnia wyższa swoim potencjałem szybko przekształca miejscowość, w której powstała, spełnia swoją rolę kreatywną.⁴ Każdy nowy student stwarza nowe miejsca pracy: odżywia się tam, zaopatruje w książki i programy komputerowe, odzież, jeździ miejskimi środkami lokomocji, często wynajmuje stancję. Ale też bawi się, nie gardzi piwem, kupuje płyty, kasety, kwiaty dziewczynie...

W momencie, kiedy powstawała ta książka, społeczność Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie liczyła sześć tysięcy studentów i pracowników, zaś w momencie rozpoczęcia druku w Politechnice Koszalińskiej studiuje ponad piętnaście tysięcy studentów. To już spore miasteczko...

3. Jerzy Fedorowski: *Kreatywność szkół wyższych*, “Przegląd Wielkopolski”, 1993 r., nr 3-4, s. 3.

4. Tamże, s. 3-4.

Ale Uczelnia dzięki swojej konsekwencji jest sporym inwestorem, buduje nowe obiekty, remontuje stare, rozbudowuje i modernizuje sieć komputerową itd., itd. Jest więc miejscem utrzymania dla wręcz sporej liczby mieszkańców miasta i najbliższej okolicy.

Gospodarze miasta i regionu koszalińskiego świadomie wspomagają rozwój uczelni, widząc w niej zdolność generowania dobrobytu i bezpieczeństwa socjalnego koszalińskiej społeczności.

* * *

Podstawę źródłową pracy o dziejach Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie — Politechniki Koszalińskiej stanowiła przede wszystkim dokumentacja źródłowa, przechowywana w Archiwum Uczelni, pod fachową opieką dr. Janusza Bartoszewskiego, a zwłaszcza akta Społecznego Komitetu Budowy WSIInż., Komitetu Rozbudowy, Biura Rektora, Rady Społecznej, protokoły posiedzeń Senatu, Kolegium Rektora, skargi i wnioski, akta personalne itd. Wykorzystane zostały dwa tomy *Kroniki Wyższej Szkoły Inżynierskiej*, prasa regionalna, publikowane sprawozdania z działalności Uczelni i inne.

Wiele zawdzięczam nieżyjącym już pracownikom i współtwórcom naszej Uczelni: śp. śp. Rektorowi doc. Henrykowi Wierowskiemu i Dziekanowi doc. Jerzemu Białkowskiemu. Nie szczędzili mi czasu i cierpliwości kolejni Rektorzy, zwłaszcza Docent Jerzy Smoleński. Nigdy nie spotkałem się z jakąkolwiek odmową pomocy. Nie mogę też pominąć ogromnej życzliwości Panów Dziekanów, Pań z Działu Kadr i Spraw Socjalnych, Pań z Dziekanatów, Pana mgr. Jerzego Czerwińskiego, kierownika Biura Rektora, Pana dr. Janusza Bartoszewskiego, kierownika Archiwum Politechniki Koszalińskiej i wielu innych.

Bogusław Polak

Koszalin, w listopadzie 1995 r.

Tekst uzupełniono w czerwcu 1999 r.

Z dziejów Uczelni

Zabiegi o utworzenie w Koszalinie wyższej uczelni technicznej rozpoczęły się w okresie przełomu październikowego 1956 r. Młodzież ówczesnego województwa koszalińskiego studiowała głównie w Gdańsku, Szczecinie i Poznaniu, co było dużą uciążliwością. Problemu nie rozwiązały punkty konsultacyjne uczelni poznańskiej i szczecińskiej. Równocześnie region zgłaszał zapotrzebowanie na kadry dla budownictwa, przemysłu i rolnictwa. Była to więc autentyczna potrzeba, a nie sposób na zaspokojenie ambicji lokalnych władz. Tymczasem starania różnych środowisk regionu koszalińskiego, m.in. członków NOT-u, były wręcz ignorowane przez władze centralne.

Na łamach „Głosu Koszalińskiego” kwestia własnej, koszalińskiej uczelni, pojawiała się często.

Po 1964 r. postulaty te nabrały już bardziej realnego kształtu. 19 czerwca 1966 r., wskutek wcześniejszych rozmów odbytych w Koszalinie z prof. Henrykiem Jabłońskim, Antoni Kuligowski, ówczesny I sekretarz KW PZPR, skierował oficjalnie prośbę do ministra. W szczegółowym memoriale przedstawiono stan i potrzeby kadrowe regionu w rolnictwie i przemyśle, wskazano na swoiste „białe plamy” w liczebności inteligencji, zwłaszcza technicznej. Kuligowski postulował, aby prof. Jabłoński przyjął delegację województwa, umożliwiając w ten sposób osobiste naświetlenie potrzeb regionu.

Przychylność ministra H. Jabłońskiego zaowocowała kilkoma spotkaniami, zarówno z ministrem, jak i dyrektorami poszczególnych departamentów. Ustalono, że w Koszalinie — po spełnieniu określonych warunków — powstanie Wyższa Szkoła Inżynierska.

Jako miejsce lokalizacji wybrano obiekty Studium Nauczycielskiego przy ul. Raławickiej, składające się z budynku dydaktycznego, auli, internatu, stołówki i zaplecza.

10 października 1967 r. powołano do życia Społeczny Komitet Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, składający się z pracowników władz administracyjnych, gospodarczych, politycznych, dyrektorów większych przedsiębiorstw województwa. Przewodniczącym wybrany został mgr Klemens Cieślak, zastępcami mgr Tadeusz Dymek i mgr Bolesław Stępień, sekretarzem mgr

Władysław Zieliński, a skarbnikiem Józef Hok. Jako pełnomocnik, delegat ministerstwa do spraw organizacji uczelni, został wyznaczony mgr inż. Jerzy Smoleński z Politechniki Gdańskiej. Uczelnia ta przyjęła organizacyjną i merytoryczną opiekę nad tworzoną uczelnią. J. Smoleński z sercem i oddaniem zaangażował się do realizowania zamysłu i swoim entuzjazmem pozyskał grupę pracowników Politechniki Gdańskiej.

28 grudnia na posiedzeniu KW PZPR w Koszalinie, Jerzy Smoleński przedstawił plan organizacyjny uczelni. Koszty przedsięwzięcia wstępnie ocenione zostały na około 150 milionów złotych. W ciągu 7-8 lat miano zakończyć budowę uczelni, osiedla studenckiego, laboratoriów i pracowni. Początkowo utworzyć miano dwa wydziały (budownictwa i mechaniczny), a około 1975 r. przewidywano utworzenie trzeciego wydziału.

Najpilniejszą potrzebą było zakończenie budowy budynku, który początkowo przewidywano jako szkołę ćwiczeń, z 24 salami dydaktycznymi. Na pierwszy rok studiów miało być przyjętych 150 studentów, których szkolić miało 38 pracowników naukowo-dydaktycznych. Przewidywano też zatrudnienie 40 pracowników naukowo-technicznych i pracowników obsługi, łącznie 165 pracowników. Władze lokalne zobowiązały się *“do zapewnienia środków celem uruchomienia Wyższej Szkoły w przewidzianym czasie, przygotowanie mieszkań dla pracowników naukowych, wyposażenie laboratoriów. Przewiduje się zorganizowanie kursu przygotowawczego dla arbiturientów z naszego województwa, zamierzających studiować w Wyższej Szkole Inżynierskiej”*.

8 czerwca 1968 r. Rozporządzeniem Rady Ministrów, w Koszalinie utworzona została Wyższa Szkoła Inżynierska jako: *“Uczelnia techniczna typu zawodowego, kształcąca w systemie 4-letnich studiów dziennych oraz 5-letnich studiów wieczorowych i zaocznych”*.

W uczelni na stanowiskach naukowo-dydaktycznych zostali zatrudnieni: mgr inż. Jerzy Smoleński, dr inż. Jan Filipkowski, dr inż. Jerzy Białkowski, dr inż. Henryk Wierowski, prof. dr inż. Andrzej Rzymkowski, dr inż. Leopold Jastrzębski, dr inż. Franciszek Grabarski, mgr Zygmunt Cybulski, mgr inż. Andrzej Zdanowski, mgr Stefan Klimczyk, mgr inż. Ryszard Klikowicz, mgr Leszek Wojciechowski, mgr Władysław Jankowski, mgr Eleonora Szyćko, mgr Teresa Korolewicz, mgr Zygmunt Słupczyński, mgr Waclaw Witkiewicz, dr inż. Jerzy Wachowiak, mgr Janina Kowalczyk, płk Jan Ziółkowski, mgr inż. Roman Aziukiewicz, dr Juliusz Milewski, mgr inż. Stanisław Turek, mgr inż. Alicja Bociąg, mgr Józef Lepianka.

Dyrektorem administracyjnym uczelni został mgr Jan Witek. Otwarto też przychodnię uczelnianą, w której jako pierwsza została zatrudniona starsza pielęgniarka Hanna Kowalska.

W czerwcu 1968 r. minister H. Jabłoński mianował **Rektorem Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie doc. mgr. inż. Jerzego Smoleńskiego**.

Na początku lipca tegoż roku przeprowadzono egzaminy wstępne na studia dzienne, a na początku września — na studia wieczorowe.

1 września 1968 r. w Koszalinie odbyła się ogólnopolska inauguracja roku szkolnego 1968/1969, z udziałem Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego prof. Henryka Jabłońskiego.

Minister wizytował uczelnię, a w czasie spotkania z Rektorem zapoznał się z planem rozwoju WSInż. 27 tegoż miesiąca prof. H. Jabłoński przesłał list Rektorowi J. Smoleńskiemu, gratulując pierwszej inauguracji.

5 października 1968 r., w auli uczelni odbyła się uroczysta inauguracja. Ministra H. Jabłońskiego reprezentował wiceminister inż. Roman Mistewicz, obecne było kierownictwo administracyjne i polityczne regionu, przybyli rektorzy: prof. dr inż. Stanisław Rydlewski (Politechnika Gdańska), doc. dr inż. Andrzej Fabiszewski (Politechnika Szczecińska). Po inauguracyjnym przemówieniu Rektora pierwsi studenci otrzymali indeksy z rąk dziekanów. Wiceminister wręczył nominacje na docentów etatowych doktorom inżynierom: Leopoldowi Jastrzębskiemu, Jerzemu Białkowskiemu, Henrykowi Wierowskiemu, Stefanowi Marcinkowskiemu, Janowi Filipkowskiemu.

Tego samego dnia na stanowisko **Dziekana Wydziału Budownictwa Lądowego** został mianowany **doc. dr inż. Leopold Jastrzębski**, a na stanowisko **Dziekana Wydziału Mechanicznego** — **doc. dr inż. Jerzy Białkowski**. Minister OiSzW powołał też Radę Uczelni, jako tymczasowy Senat. W jej skład weszli:

Rektor — doc. mgr inż. Jerzy Smoleński,

Dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego — doc. dr inż. Leopold Jastrzębski,

Dziekan Wydziału Mechanicznego — doc. dr inż. Jerzy Białkowski

Przedstawiciel Rady Wydziału Budownictwa Lądowego — doc. dr inż. Jan Filipkowski,

Przedstawiciel Rady Wydziału Mechanicznego — dr inż. Jerzy Wachowiak.

Kierownik Studium Wojskowego — płk Jan Ziółkowski

Dyrektor administracyjny — mgr Jan Witek.

Zajęcia dydaktyczne rozpoczęło 18 pracowników, reprezentujących 12 specjalności, wśród nich: 1 profesor zwyczajny, 4 docentów, 5 starszych wykładowców (w tym 2 z doktoratami), 5 wykładowców, 2 lektorów języka rosyjskiego i nauczyciel wychowania fizycznego.

Przygotowane do zajęć dydaktycznych były jedynie pracownie chemii i fizyki oraz kreślarnia. Technikum Samochodowe udostępniło czasowo swoje warsztaty

studentom Wydziału Mechanicznego, a Koszalińskie Zjednoczenie Budownictwa umożliwiło przeprowadzenie zajęć warsztatowych na swoich budowach studentom Wydziału Budownictwa Lądowego.

Z pomocą przyszła Fabryka Pomocy Naukowych w Koszalinie i Koszalińskie Zakłady Kruszyw Mineralnych, które przekazały uczelni szereg urządzeń.

Na **Wydziale Budownictwa** otwarto dwie specjalności: **Budownictwo miejskie i przemysłowe** oraz **Budownictwo rolne**. Na pierwszy rok studiów przyjęto 90 studentów, w tym 30 na studia wieczorowe. We wrześniu 1969 r. przyjęto pierwszych studentów na studia zaoczne. Studia dzienne zawodowe trwały 4 lata, a wieczorowe i zaoczne — 5 lat.

Natomiast na **Wydziale Mechanicznym** powołano specjalność **Technologia maszyn**, z jednostkami organizacyjnymi:

1. Zespół technologii budowy maszyn (1970) — dr inż. Tadeusz Karpiński
2. Zespół obrabiarek i obróbki skrawaniem (1970)
3. Zespół obróbki plastycznej i spawalnictwa (1969) — mgr inż. H. Czajkowski
4. Pracownie obrabiarek, obróbki skrawaniem i technologii budowy maszyn — Jerzy Jastrzębski

Podstawowymi jednostkami organizacyjnymi na wydziałach były **zespoły przedmiotowe i pracownie**, skupiające pracowników o zbliżonych specjalnościach.

Od 1 października 1970 r. na Wydziale Mechanicznym został zatrudniony mgr inż. Wojciech Kacalak, zwycięzca konkursu na najlepszego studenta środowiska łódzkiego, absolwent Politechniki Łódzkiej.

W niecały rok od powołania specjalności, rozpoczęły się pierwsze seminaria naukowe i nawiązano współpracę z przemysłem. Odbyło się seminarium na temat metodologii badań naukowych. Pierwsze zlecenie z przemysłu dotyczyło fragmentów wdrażanej w Łódzkich Zakładach Wyrobów Metalowych "Wizamet" technologii nowoczesnych żyłek na licencji angielskiej firmy "Wilkinson". Doc. dr inż. T. Karpiński podjął się konsultacji naukowej w zakładzie w zakresie precyzyjnej obróbki szlifowania i polerowania.

W 1969 r. rozpoczęła się budowa tzw. "warsztatów mechanicznych" wraz z kotłownią oraz budowa osiedla akademickiego przy ulicy Rejtana.

W II kadencji 1971-1974 na stanowisko **dziekana Wydziału Budownictwa** powołany został **doc. dr inż. Henryk Wierowski**. Dr inż. Stefan Marcinkowski i dr inż. Zdzisław Piątek uzyskali docentury etatowe, zaś dr inż. Juliusz Milewski — docenturę kontraktową.

Na Wydziale otwarto kolejną specjalność **Inżynieria komunalna**. Wydział

rozpoczął starania o przydział badawczych problemów węzłowych.

W trakcie inauguracji roku akademickiego 1972/1973 wręczono dyplomy inżynierskie pierwszym absolwentom Wydziału. Natomiast na I roku rozpoczęto studia magisterskie, trwające 4,5 roku. Uprawnienia uzyskała specjalność: **Technologia i organizacja budownictwa** na kierunku **Budownictwo** i specjalność **Urządzenia sanitarne** na kierunku **Inżynieria Środowiska**.

W 1972 r. mgr Janusz Bielak, jako pierwszy pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych w Szkole Głównej Planowania i Statystyki.

W II. kadencji na Wydziale Mechanicznym funkcję dziekana nadal pełnił doc. dr inż. Jerzy Białkowski. Dyplomy ukończenia studiów w 1972 r. uzyskało 30 inżynierów mechaników na studiach dziennych. Dyplom nr 1 (z wyróżnieniem) uzyskał inż. Paweł Michalak. W 1974 r. dyplomy ukończenia studiów zaocznych uzyskało 20 osób.

Uruchomiono kierunek kształcenia **Mechanika**, a na nim dwie specjalności: **Technologia Maszyn** (kierownik — doc. dr inż. Tadeusz Karpiński) ze specjalnościami:

1. Obrabiarki, narzędzia i technologia budowy maszyn,
2. Technologia obróbki plastycznej oraz maszyny i urządzenia rolnicze.

Kierując się ówczesnymi planami rozwoju województwa koszalińskiego, obejmującego intensywny rozwój zakładów technologii materiałów i podzespołów elektronicznych, w 1972 r. podjęto przygotowania do utworzenia nowego kierunku kształcenia: **Inżynieria Materiałowa**, ostatecznie uruchomionego w 1974 r. Natomiast w 1972 r. utworzono czasowo specjalność: **Technologia Materiałów Elektronicznych**.

W rozwoju Wydziału uwzględniono też charakter rolno-spożywczy regionu — powołano na kierunku **Mechanika** specjalność: **Maszyny i Urządzenia Rolnicze (MUR)** i **Urządzenia Przemysłu Spożywczego i Chemicznego (UPS)**, ze specjalizacjami:

1. Maszyny przemysłu spożywczego,
2. Urządzenia chłodnicze.

Rok akademicki 1974/1975, inaugurujący trzecią kadencję, rozpoczynał się w nowej strukturze organizacyjnej. Dotychczasowe dwa wydziały zostały przekształcone w pięć instytutów na prawach wydziałów.

Wydział Budownictwa został przekształcony w dwa instytuty: **Instytut Budownictwa** i **Instytut Inżynierii Środowiska**. Uprawnienia magisterskie uzyskały wszystkie kierunki i specjalności. Na kierunku: **Budownictwo**

w specjalnościach: 1. **Konstrukcje budowlane i inżynierskie** oraz 2. **Technologia i organizacja budownictwa**; na kierunku **Inżynieria Środowiska** w specjalności: **Urządzenia sanitarne**.

W miejsce dotychczasowych zespołów i pracowni powołano w instytutach zakłady i laboratoria.

Rozwijała się kadra naukowo-dydaktyczna. W Instytucie Budownictwa realizowano w tym czasie 2 problemy rządowe, 4 resortowe, 21 prac naukowych własnych. Do lata 1978 r. na zagranicznych stażach naukowych przebywało 6 pracowników naukowo-dydaktycznych. Natomiast w Instytucie Inżynierii Środowiska prowadzono 6 prac naukowych własnych, a na stażach naukowych przebywało 4 pracowników naukowo-dydaktycznych.

W lipcu 1978 r. **doc. dr inż. Jan Filipkowski**, jako pierwszy pracownik naukowo-dydaktyczny WSInż. uzyskał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk technicznych. Prof. Filipkowski, przez Ministra NSzWiT powołany został na stanowisko Rektora WSInż. w IV. kadencji 1978-1981.

Dotychczasowy **Wydział Mechaniczny** od jesieni 1974 r. podzielony został na trzy instytuty: **Inżynierii Materiałowej, Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn** oraz **Techniki Wytwarzania**.

W poszczególnych instytutach utworzono jednostki organizacyjne:

KiEM:

Zakład Podstaw Konstrukcji Maszyn — kierownik doc. dr inż. Jerzy Białkowski

Zakład Mechaniki Technicznej — kurator doc. dr inż. Jerzy Wachowiak

Zakład Elektrotechniki Napędów i Sterowania — kierownik doc. dr inż. Włodzimierz Pawlina

Zakład Termodynamiki i Chłodnictwa — kierownik doc. dr inż. Marian Czapp

Zakład Maszyn i Urządzeń Rolniczych — kierownik dr inż. Ryszard Klikowicz

ITW

Zakład Obróbki Skrawaniem — kierownik dr inż. Wojciech Kacalak

Zakład Obróbki Bezwiórowej — kierownik doc. mgr inż. Jerzy Kulik

Zakład Spawalnictwa — p.o. kierownika mgr inż. Zdzisław Więznowski

Zakład Metaloznawstwa i Obróbki Ciepłej — p.o. kierownika mgr inż. Alicja Bociąg

Zakład Obrabiarek — kierownik doc. dr inż. Czesław Rogowski

Zakład Technologii Maszyn — kierownik doc. dr inż. Tadeusz Karpiński

Zespół laboratoriów Instytutu — kierownik mgr Michał Wysocki.

IIM:

Zakład Fizyki Ciała Stałego — kierownik doc. dr hab. inż. Witold Precht

Zakład Chemii Fizycznej — kierownik doc. dr Zygmunt Cybulski

Zakład Półprzewodników — kierownik doc. dr Janina Górzyńska

Zakład Dielektryków — kierownik doc. dr Antoni Kwiatkowski

Zakład Metali — kierownik doc. dr inż. Wojciech Briks

Zakład Tworzyw Sztucznych — kierownik doc. dr Józefa Karasińska-Kwiatkowska

Zespół Laboratoriów Instytutu — kierownik inż. Piotr Myśliński.

Nowa struktura organizacyjna pociągnęła za sobą zmianę prowadzonych kierunków kształcenia. Kierunek: mechanika pozostał przy Instytucie KiEM, Instytut TW prowadził kierunek: technika wytwarzania, a Instytut IM — kierunek: inżynieria materiałowa.

Na kierunku **Mechanika** kształcono studentów w dwóch specjalnościach: 1. **Maszyny i Urządzenia Rolnicze** oraz 2. **Maszyny i Urządzenia Przemysłu Spożywczego i Chemicznego**, ze specjalizacjami: maszyny przemysłu spożywczego; automatyzacja procesów technologicznych przemysłu spożywczego; urządzenia chłodnicze.

W zakresie **Technik Wytwarzania** kształcono studentów na specjalności: **Technologia Maszyn**, ze specjalizacjami: obróbka skrawaniem oraz obróbka plastyczna. IIM prowadził kierunek: **Inżynieria Materiałowa**, bez podziału na specjalności.

Pierwszy cykl magisterski na studiach dziennych (1973-1978) ukończyło 170 absolwentów, z tego w Instytucie Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn — 35, w Instytucie Techniki Wytwarzania — 40 oraz w Instytucie Inżynierii Materiałowej — 32. Pierwszym dyplomantem studiów magisterskich dziennych był mgr inż. Lech Borowski ze specjalności Maszyny i Urządzenia Rolnicze (KiEM).

Badania naukowe w Instytutach wywodzących się z Wydziału Mechanicznego koncentrowały się zarówno na problematyce odpowiadającej specjalnościom dydaktycznym, z tendencją do rozszerzenia obszaru badań. Wspólnie realizowano tematy dotyczące mechanizacji i automatyzacji procesów technologicznych w przemyśle maszynowym, spożywczym i rolnictwie. Efektem były nowe konstrukcje maszyn i urządzeń. Prowadzono też badania technologiczno-materiałowe, dotyczące materiałów występujących w odpowiednich technologiach; zajmowano się optymalizacją, kontrolą i automatyzacją procesów obróbki, a w

nowych jej metod oraz materiałów i technologii narzędzi do tej obróbki, mechanizacją rolnictwa, technologią napraw i procesów regeneracji, czy też mechanizacją i automatyzacją procesów technologicznych w przemyśle spożywczym i innymi.

Za kadencji Rektora prof. dr. inż. Jana Filipkowskiego dyrektorem Instytutu Budownictwa został doc. dr inż. Jerzy Madej (do 16 października 1980 r., później ponownie doc. dr inż. Henryk Wierowski), natomiast dyrektorem Instytutu Inżynierii Środowiska został prof. dr hab. Kazimierz Berliński. Prowadzono modernizację planów studiów i programów nauczania. Wybrano tylko dwa kierunki dyplomowania: Konstrukcje Budowlane i Inżynierskie oraz Technologia i Organizacja Budownictwa w Instytucie Budownictwa, zaś Urządzenia Sanitarne w Instytucie Inżynierii Środowiska.

W czasie trwania tej kadencji rozwinięto szeroko akcję organizowania obozów naukowych dla studentów. Dla asystentów utworzono stacjonarne studia doktoranckie pod opieką naukową specjalistów z Politechniki Gdańskiej.

Zmian dokonano także na pozostałych kierunkach kształcenia. Połączono dotychczasowy Instytut KiEM i Instytut TW w jeden **Instytut Budowy Maszyn**, którego **dyrektorem** został doc. dr inż. Józef Borkowski, kierujący wcześniej Instytutem TW. W momencie połączenia, funkcje dydaktyczne i badawcze realizowane były w następujących jednostkach:

Zakład Elektrotechniki Napędów i Sterowania — kierownik doc. dr inż. Włodzimierz Pawlina

Zakład Maszyn i Urządzeń Przemysłu Spożywczego — kierownik doc. dr inż. Jerzy Milanowski

Zakład Maszyn i Urządzeń Rolniczych — kierownik mgr inż. Wojciech Knyrowicz

Zakład Mechaniki Technicznej — kierownik doc. dr inż. Leon Waśko

Zakład Obrabiarek i Obróbki Skrawaniem — kierownik doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Zakład Obróbki Bezwiórowej — kierownik doc. dr inż. Jan Moszumański

Zakład Podstaw Konstrukcji Maszyn — kierownik doc. dr inż. Jerzy Białkowski

Zakład Technologii Maszyn — kierownik doc. dr inż. Tadeusz Karpiński

Zakład Termodynamiki i Chłodziarstwa — kierownik doc. dr inż. Marian Czapp

Zespół laboratoriów IBM — kierownik mgr inż. Aleksander Krusze.

W **Instytucie Budowy Maszyn** realizowano studia dzienne i zaoczne na kierunku kształcenia: **Mechanika**, ze specjalnościami: Technologia Maszyn, Maszyny i Urządzenia Rolnicze oraz Maszyny i Urządzenia Przemysłu Spożywczego i Chemicznego.

W ramach specjalności Technologia Maszyn, w miarę zapotrzebowania, uruchamiano kierunki dyplomowania: projektowanie i automatyzacja procesów technologicznych, obróbka ścierna, obróbka skrawaniem, projektowanie urządzeń technologicznych, technologia budowy maszyn, technologia obróbki plastycznej oraz technologia spawalnictwa.

W specjalności Maszyny i Urządzenia Rolnicze, jako kierunki dyplomowania funkcjonowały: konstrukcja i eksploatacja maszyn oraz technologia napraw.

Kierunkami dyplomowania w specjalności Maszyny i Urządzenia Przemysłu Spożywczego i Chemicznego były: maszyny przemysłu spożywczego, urządzenia chłodnicze oraz automatyzacja procesów technologicznych przemysłu spożywczego.

W IBM w prace naukowo-badawcze zaangażowani byli także studenci, zwłaszcza ostatnich lat studiów. M.in. zrealizowano i wdrożono prace:

- aparat pierścieniowy dla badania wytrzymałości gruntu dla Instytutu Budownictwa Wodnego w Gdańsku,
- badania i wdrożenie prototypu linii szlifierskiej dla zakładów WIZAMET w Łodzi,
- opracowanie nieniszczącej metody kontroli twardości ściernic wraz z budową aparatury dla Fabryki Materiałów i Wyrobów Ściernych w Kole,
- opracowanie i wdrożenie prototypu czujnika do pomiaru koncentracji masy drzewnej; czujnik do pomiaru poziomu materiałów sypkich, zmodyfikowany czujnik do automatycznego, cyfrowego pomiaru wilgotności wiórów.

Wybitnym osiągnięciem naukowo-badawczym było opracowanie narzędzi ściernych z monokrystalicznych ziarn węgla krzemu, dokonane przez zespół doc. dr. hab. inż. Józefa Borkowskiego. Zdaniem specjalistów był to przełomowy krok w kierunku wytwarzania nowoczesnych narzędzi ściernych o najwyższych standardach światowych. Narzędzia te odznaczają się kilkakrotnie większą efektywnością obróbki w porównaniu ze ściernicami standardowymi, przy zaledwie 10% wzroście kosztów ich wytwarzania.

Struktura **Instytutu Budownictwa** przedstawiała się następująco:

Zakład Matematyki — p.o. kierownika mgr Władysław Jankowski

Zakład Mechaniki Budowli — kierownik dr inż. Józef Falkowski

Zakład Podstaw Budownictwa i Materiałów Budowlanych — kierownik doc. dr inż. Stefan Marcinkowski

Zakład Organizacji i Ekonomiki Budownictwa — kierownik doc. kontr. Janusz Bielak

Zakład Konstrukcji Metalowych — kierownik mgr inż. Grzegorz Funke

Zakład Podłoża i Fundamentów — p.o. kierownika mgr inż. Waldemar Borjaniec

Zakład Podstaw Projektowania — kierownik doc. kontr. dr inż. arch. Jadwiga Dunajewska

Zakład Podstaw Informatyki — kierownik doc. dr inż. Jerzy Wachowiak

Zespół Laboratoriów IBL — kierownik inż. Zdzisław Kościński.

Instytut Inżynierii Środowiska składał się z jednostek:

Zakład Biologii i Chemii Sanitarnej — kierownik dr Kazimierz Chmielewski

Zakład Technologii Wody i Ścieków — kierownik doc. dr hab. inż. Józef Malej

Zakład Wodociągów o Kanalizacji — kierownik dr inż. Krzysztof Sidorski

Zakład Ogrzewnictwa i Wentylacji — kierownik doc. kontr. dr inż. Zbigniew
Cierpisz

Zakład Geodezji — kierownik doc. dr inż. Juliusz Milewski.

Działalność naukowo-badawcza **Instytutu Budownictwa Lądowego** obejmowała materiały budowlane (utyliczacja odpadów przemysłowych, sztuczne kruszywa lekkie, lekkie betony, kruszywowe, betony piaskowe) i mechanikę budowli (przekrycia dużych rozpiętości, optymalizacja obliczeń). Ze specjalności tych prowadzono liczne prace badawcze, w ramach tematów rządowych, węzłowych i resortowych. M.in. kontynuowano badania lekkich betonów kruszywowych oraz przydatności popiołów lotnych z elektrowni "Dolna Odra", do produkcji kruszyw lekkich. Prowadzone przez Instytut badania posłużyły za podstawę do zamknięcia czterech prac kwalifikacyjnych na stopień doktorski.

W specjalności Mechanika Budowli prowadzono badania konstrukcji wiszących dużych rozpiętości, zakończone m.in. realizacjami obiektów w Bydgoszczy, Koszalinie i Połczynie-Zdroju.

W **Instytucie Inżynierii Środowiska** prowadzono badania koncentrujące się wokół następujących problemów: technologia wody i oczyszczanie ścieków wiejskich i przemysłowych, nowe materiały i paliwowo oszczędne systemy ogrzewcze, chemizacja rolnictwa a ochrona środowiska, automatyzacja pomiarów i obliczeń geodezyjnych. Szereg tematów jako badania zlecane prowadzono dla instytucji i przedsiębiorstw Pomorza Środkowego i Zachodniego, m.in. regionalny bank poziomych osnów geodezyjnych, organizacja rozruchu technologicznego oczyszczalni ścieków, opartej na osadzie czynnym, analiza i wybór optymalnych systemów ogrzewania osiedli budownictwa jednorodzinnego i inne.

W **Instytucie Inżynierii Materiałowej** istniały następujące jednostki organizacyjne:

Zakład Fizyki Ciała Stałego — kierownik doc. dr hab. inż. Witold Precht

Zakład Chemii Fizycznej — kierownik doc. dr Zygmunt Cybulski

Zakład Technologii Tworzyw Kompozytowych — kierownik doc. dr inż. Franciszek
Sterma

Zakład Technologii Materiałów i Elementów Elektronicznych — kierownik doc. dr Antoni Kwiatkowski

Zakład Technologii Tworzyw Sztucznych — kierownik doc. dr Józefa Karasińska-Kwiatkowska

Zespół Laboratoriów IIM — kierownik inż. Piotr Myśliński.

W Instytucie tym realizowano studia dzienne i zaoczne bez podziału na specjalności i kierunki dyplomowania.

Największą liczbę absolwentów odnotowano w 1980 r. Dyplomy magistrów inżynierów otrzymało 191 osób, natomiast największa liczba studentów została zarejestrowana w roku akademickim 1978/1979 - 816.

15 lutego 1980 r. Zarządzeniem Ministra NSzWiT w Uczelni powołany został **Instytut Nauk Społecznych**. W zakresie dydaktycznym pracownicy Instytutu prowadzili zajęcia z ekonomii politycznej, ekonomiki obrony, nauk politycznych, filozofii, socjologii, nauki o pracy. Wcześniej, w 1978 r. powołano Studium Nauk Społeczno-Politycznych dla kadr kierowniczych regionu. Jesienią 1978 r. zajęcia na Studium rozpoczęło 48 słuchaczy. M.in. prowadzono zajęcia z wybranych problemów gospodarczych i politycznych współczesnego świata, współczesnych doktryn polityczno-prawnych, historii, filozofii i kultury.

Nowo powstały Instytut podjął dwa tematy badawcze: "Społeczeństwo regionu koszalińskiego w latach 1945-1975" oraz "Ekonomiczne uwarunkowania efektywności pracy w warunkach województwa koszalińskiego". W 1981 r., do chwili wprowadzenia stanu wojennego, Instytut zorganizował kilka seminariów naukowych na temat "białych plam" w historii Polski lat 1918-1980, odpowiadając w ten sposób na oczekiwanie środowiska.

Fala strajków latem 1980 r., porozumienia sierpniowe, utworzenie NSZZ "Solidarność" i "Solidarności" chłopskiej, odbiły się silnie na społeczności akademickiej. W Wyższej Szkole Inżynierskiej powstała "Solidarność", która sformułowała wiele postulatów adresowanych nie tylko do władz centralnych, ale także do kierownictwa uczelni. Po rozpoczęciu roku akademickiego studenci utworzyli Niezależny Związek Studentów (NZS), również wysuwając swoje postulaty, m.in. dotyczące zmian w programach studiów, zwłaszcza przedmiotów społeczno-politycznych. Po raz pierwszy do programów wprowadzono wybrane zagadnienia z najnowszej historii Polski. Pracownicy i studenci Wyższej Szkoły Inżynierskiej szeroko dyskutowali na temat ordynacji wyborczej do władz uczelni, włącznie z wyborami rektora.

Na podstawie nowej ustawy o szkolnictwie wyższym w 1981 r., **na trzyletnią kadencję (1981-1984) na Rektora WSInż. wybrano doc. dr. hab. inż. Józefa Borkowskiego.**

Odbyły się też wybory do władz instytutów. **Dyrektorem Instytutu Budownictwa** wybrano **doc. dr inż. Henryka Wierowskiego**, a **dyrektorem Instytutu Inżynierii Środowiska** — **doc. dr. hab. Józefa Maleja**.

W uczelni toczyła się dyskusja nad projektem nowej struktury organizacyjnej uczelni, zmierzającym do przywrócenia tradycyjnej struktury wydziałowej. Przewodniczącym komisji ds. reorganizacji wybrano doc. dr. inż. Zdzisława Piątka. Komisja postulowała utworzenie wydziałów i katedr.

W pierwszych miesiącach stanu wojennego ze swoich stanowisk zostali usunięci: doc. dr inż. Jerzy Białkowski, dyrektor Instytutu Budowy Maszyn i jego zastępca, dr inż. Tadeusz Bil. Od 1 października 1982 r. **dziekanem Wydziału Mechanicznego** został wybrany **doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak**.

Inauguracja roku akademickiego 1982/1983 odbyła się w zmienionej już strukturze organizacyjnej — **utworzono dwa wydziały: Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej oraz Wydział Mechaniczny**. Strukturę wewnętrzną wydziałów nadal tworzyły zakłady. W marcu 1983 r. trzech absolwentów Wydziału Budownictwa, pod kierunkiem naukowym doc. dr. hab. inż. Zdzisława Piątka, uzyskało stopień naukowy doktora nauk technicznych.

Mimo uciążliwości stanu wojennego pracownicy naukowo-dydaktyczni Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej kontynuowali badania nad materiałami budowlanymi, konstrukcjami wiszącymi, badania modelowe rozkładu naprężeń w połączeniach rurowych dużych średnic, badania fal sprężystych w ośrodku stochastycznym itd.

Na Wydziale poszczególnym specjalnościom podporządkowano odpowiednie zakłady dyplomujące. Dodać należy, że na kierunek Inżynieria Materiałowa decyzją Ministerstwa po raz ostatni przyjęto studentów w 1981 r.

Na Wydziale Mechanicznym kontynuowały swą działalność zespoły badawcze doc. dr. hab. inż. Józefa Borkowskiego (technologia i zastosowanie nowego materiału ściernego węgla krzemu o bardzo korzystnych właściwościach eksploatacyjnych), prof. dr. inż. Tadeusza Karpińskiego (technologia obróbki ściernej ostrzy technicznych wraz z budową automatycznych linii obróbkowych), doc. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka (nowe technologie, narzędzia i automaty do precyzyjnej obróbki ściernej), doc. dr. inż. Kazimierza Woźniaka (wdrożenia technologii, materiałów ściernych i spoiw), doc. dr. hab. inż. Witolda Prechta (rozwój i wdrożenie próżniowej technologii nakładania twardych warstw na narzędzia), doc. dr. hab. Wiesława Skubały i dr. hab. Tadeusza Hryniewicza (badania energii powierzchniowej metali półprzewodników metodą mikropolarotrybometrii) i inne. Znaczące osiągnięcia miały badania indywidualne.

W kadencji 1984-1987 Rektorem Wyższej Szkoły Inżynierskiej wybrany został ponownie **doc. dr hab. inż. Józef Borkowski**. Przypadła na okres regresu gospodarczego, a w konsekwencji — drastycznego obniżenia środków finansowych na badania naukowe, zakup aparatury badawczej, wyjazdy zagraniczne itd. Ograniczane były limity przyjęć na studia, choć starania o odzyskanie rekrutacji na zawieszonych specjalnościach zostały załatwione pozytywnie. Mimo to liczba studentów systematycznie spadała. Np. rok akademicki 1984/1985 na studiach dziennych rozpoczęto 655 studentów, a na studiach dla pracujących — 279. Spadła też liczba pracowników naukowo-dydaktycznych z 286 w 1980, do 212 w 1985, choć w tym samym czasie podwojeniu uległa liczba adiunktów.

Na kadencję 1984-1987 dziekanem Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej wybrany został **doc. mgr inż. Jerzy Smoleński**. Ogólna sytuacja odbiła się bardzo niekorzystnie na liczbie rozpoczętych własnych badań naukowych (znaczny spadek). Rosła liczba adiunktów, nie przybywało doktorów habilitowanych. Niewątpliwym sukcesem było jednak uzyskanie tytułów naukowych profesorów nadzwyczajnych przez **doc. dr hab. inż. Zdzisława Piątka** i **doc. dr. inż. Eugeniusza Michalskiego**.

Na Wydziale Mechanicznym dziekanem ponownie wybrany został **doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak**. Wobec likwidacji kierunku Inżynieria Materiałowa, od 1985 Wydział prowadził zajęcia dydaktyczne tylko na kierunku Mechanika. Czyniono jednak starania do utworzenia nowych kierunków, zwłaszcza Elektroniki.

Rozwijano badania naukowe. Prof. Józef Borkowski (od 1986 r.) nadal prowadził badania obróbki ściernej i erozyjnej. W 1987 r. powołany został Zakład Sprzętu i Technologii Niekonwencjonalnych. Zasadniczym osiągnięciem Wydziału w tym okresie było uzyskanie (w 1987 r.) uprawnień do nadawania stopni naukowych doktora nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn.

W 1987 r. na kadencję do 1990 r. Rektorem wybrano **prof. dr hab. inż. Zdzisława Piątka**. Powołani zostali pełnomocnicy do spraw nowych kierunków kształcenia: Wychowanie Techniczne i Elektronika, oraz organizacji Laboratorium Środowiskowego. Podpisane zostało porozumienie między Wojewodą Koszalińskim i Ministrem Edukacji Narodowej w sprawie wznowienia inwestycji uczelni przy ul. Gdańskiej. Podjęto końcowe prace projektowe.

Dziekanem Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej wybrano **doc. dr. hab. inż. Jerzego Madeja**.

Wiodącym zadaniem władz Wydziału było podjęcie działań zmierzających do uzyskania przez Wydział praw doktoryzowania, rozwój badań i zwiększenie liczby publikacji naukowych. W 1988 r. na emeryturę odszedł **prof. dr hab. Kazimierz Berliński**, a w 1989 r. pracę podjął **prof. dr inż. Rafał Staszewski**

z Politechniki Gdańskiej. Zatwierdzone zostały habilitacje Józefa Sidorowicza i Waldemara Żuchowickiego. 1 stycznia 1990 r. Wydział zatrudnił 3 profesorów, 13 docentów, 27 adiunktów, 17 wykładowców, 9 asystentów i 21 pracowników naukowo-technicznych. W skład Wydziału wchodziło 11 zakładów i 5 laboratoriów.

12 września 1990 r. na podstawie zmodyfikowanej Ustawy o Szkolnictwie Wyższym, od 1 października tegoż roku na stanowiskach profesorów nadzwyczajnych zostało zatrudnionych siedmiu pracowników.

W ramach przedmiotów fakultatywnych wprowadzono przedmiot: Elementy zarządzania menedżerskiego, dla V roku przedmiot: Kosztorysowanie. Ożywiła się działalność Koła Naukowego "Aqua".

W 1987 r. dziekanem Wydziału Mechanicznego wybrany został doc. dr hab. Wiesław Skubała. 1 października 1988 r. na kierunku **Wychowanie Techniczne** rozpoczęło studia 25 studentów. Utworzony został Zakład Wychowania Technicznego z doc. dr. hab. Henrykiem Pielką jako kierownikiem. W roku akademickim 1989/1990 rozpoczęły się zajęcia na kierunku **Elektronika i Telekomunikacja**. Organizacji nowego kierunku podjął się prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński z Politechniki Gdańskiej, z pomocą dr. Andrzeja Muszyńskiego, dr. Krzysztofa Wawryna i dr. Elżbiety Filipow-Ciskowskiej. Dla potrzeb nowego kierunku do pracy w WSInż. pozyskano dwóch docentów elektroników ze Lwowa.

Na mocy Zarządzenia Ministra Edukacji Narodowej powołano **Środowiskowe Laboratorium Techniki Próżniowej** (1. 04. 1990 r.), a w porozumieniu z Instytutem Techniki Budowlanej w Warszawie — **Środowiskowe Laboratorium Techniki Budowlanej**.

Na wydziale dokonano korekty przedmiotów na kierunku Mechanika, wprowadzając teorię konstruowania, wspomaganie komputerowe prac inżynierskich, grupę przedmiotów wymiennych. Opracowano i zatwierdzono plan studiów specjalności **Materialoznawstwo i obróbka cieplna**, uruchomiono kierunek dyplomowania **Technologia napraw samochodowych**. Szeroko stosowano komputerowe wspomaganie procesu dydaktycznego. Na kierunku Mechanika wprowadzono, obok wspomnianego wyżej komputerowego wspomagania prac inżynierskich, informatykę i teorię konstruowania. Rozwinięto też informatykę dla potrzeb kierunku Wychowanie Techniczne.

Kryzys gospodarczy lat 1987 - 1990 zaciążył na dopływie do uczelni środków na badania naukowe z przemysłu i budżetu województwa. Przekształcenia gospodarcze od 1989 r., wysoka stopa inflacji i oprocentowania kredytów inwestycyjnych proces ten pogłębiły.

W latach 1987 - 1990 pracownicy naukowcy WSInż. opublikowali 620 prac, w tym 139 w wydawnictwach zagranicznych. M.in. wydano 20 monografii, 20

skryptów, uzyskano 34 patenty i prawa ochronne na rozwiązania techniczne. Ponad 20 patentów znalazło przemysłowe zastosowanie.

Podjęmowano też różnorodne działania, zmierzające do zwiększenia efektywności pracy naukowej. Pod kierunkiem prof. Wojciecha Tarnowskiego prowadzony był cykl seminariów na temat komputerowego wspomagania prac naukowych. Powiększanie się liczby nowoczesnych mikrokomputerów klasy IBM-PC, oraz opracowanie własnych programów, umożliwiło unowocześnienie warsztatów badawczych wielu zespołów naukowych, a komputery stały się podstawowym narzędziem pracy. W 1987 r. w uczelni były 24 komputery, w 1990 —70.

Zrealizowano też 350 prac badawczych umownych, w tym 160 na WILiS i 190 na WM; 81 tematów sterowanych centralnie.

Najważniejsze prace w badaniach podstawowych i wdrożeniowych dotyczyły:

Na Wydziale Mechanicznym: konstrukcje i technologie wysoko wydajnych urządzeń do obróbki ścierniej, automatyzacja obróbki ceramiki elektronicznej, automatyzacja pracy przechowalnictwa ziemniaków, technologia ostrzy chirurgicznych jednorazowego użytku, automatyzacja ostrzy nożyków do golenia, technologia twardych pokryć TiN, automatyzacja różnych technologii w przemyśle spożywczym, dielektryki polimerowe projektowanie układów i systemów elektronicznych i inne.

Na Wydziale Inżynierii Lądowej i Sanitarnej: materiały i konstrukcje betonowe, technologie i konstrukcje urządzeń stosowanych w ochronie środowiska, prace z zakresu geotechniki.

Zarejestrowano też ponad 60 nowych zgłoszeń projektów wynalazczych, z których większość skierowano do Urzędu Patentowego. Dla potrzeb regionu wykonano 171 prac, najczęściej ekspertyz. Do najważniejszych prac należały: kompleksowa analiza kruszyw mineralnych, nadzór geotechniczny przy wznoszeniu obiektów, zastosowanie krajowych materiałów w procesach produkcyjnych, badanie połączeń spawanych wraz z ich oceną na magistrali wodociągowej. Zawarto też nowe porozumienia z Hutą Szkła Gospodarczego "Irena" w Inowrocławiu, zwłaszcza w zakresie opracowania nowych technologii oraz urządzeń technicznych; z Przedsiębiorstwem Państwowym "Polmozbyt" w Koszalinie w zakresie kształcenia kadr inżynierskich o kierunku dyplomowania Technologia napraw samochodów, prowadzenie studiów podyplomowych, prac naukowo-badawczych i inne; ze spółką z o.o. (j.g.u.) "Binex" w sprawie wspólnych działań naukowo-technicznych i organizacyjnych w zakresie budownictwa i nowoczesnych technologii produkcji.

Na kadencję 1990-1993 Rektorem ponownie został wybrany prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek. W ciągu kadencji dokonano istotnych przekształceń organizacyjnych na wydziałach, a przede wszystkim utworzono nowe jednostki organizacyjne.

Na podstawie Zarządzenia Rektora z 11 czerwca 1991 r. na wydziałach rozpoczęto tworzenie katedr.

Dziekanem Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej wybrano prof. dr. inż. Jana Filipkowskiego. Po przekształceniach, w 1993 r. struktura jednostek naukowo-dydaktycznych przedstawiała się następująco:

1. Katedra Mechaniki Budowli — kierownik prof. dr inż. Jan Filipkowski
 2. Katedra Sieci i Instalacji Sanitarnych — kierownik prof. nadzw. dr hab. inż. Waldemar Żuchowicki
 3. Katedra Technologii Wody, Ścieków i Odpadów — kierownik prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch
 4. Zakład Budownictwa i Materiałów Budowlanych — kierownik doc. dr inż. Jerzy Wachowiak
 5. Zakład Ekonomiki i Organizacji Budownictwa — kierownik dr inż. Zdzisław Ceynowa
 6. Zakład Geotechniki — kierownik prof. nadzw. dr hab. inż. Janusz Hauryłkiewicz
 7. Zakład Konstrukcji Betonowych — kierownik prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek
 8. Zakład Konstrukcji Metalowych — kierownik prof. dr hab. inż. Szymon Pałkowski
 9. Katedra Matematyki — kierownik prof. nadzw. dr hab. inż. Zdzisław Hryniewicz
 10. Zakład Podstaw Inżynierii Ochrony Środowiska — kierownik prof. nadzw. dr hab. inż. Kazimierz Szymański
- 1 laboratorium międzyzakładowe, 6 laboratoriów dydaktycznych, 6 laboratoriów badawczych.

W marcu 1992 r. Wydział, według oceny Komitetu Badań Naukowych, zaliczony został do kategorii "B", czyli jednostki mającej silną pozycję krajową, potwierdzoną dorobkiem, którego większość publikowana jest w uznanych czasopismach krajowych i zagranicznych.

Wydział kształcił studentów na kierunkach: **Budownictwo i Inżynieria Środowiska.**

Budownictwo (studia magisterskie i inżynierskie)

specjalności:

1. Inżynieria Produkcji Budowlanej (studia dzienne i zaoczne)
2. Konstrukcje Budowlane i Inżynierskie (studia dzienne i zaoczne)
3. Mechanika Konstrukcji (studia dzienne i zaoczne).

Inżynieria Środowiska (studia inżynierskie)

specjalności:

1. Sieci i Instalacje Sanitarne (studia dzienne i zaoczne)
2. Technologie Wody, Ścieków i Odpadów (studia dzienne i zaoczne)

Baza dydaktyczna i laboratoryjna przystosowana została do tematyki przedmiotów i specyfiki badań naukowych prowadzonych na poszczególnych kierunkach.

Na kierunku Budownictwo funkcjonują 2 laboratoria międzyzakładowe:

- Laboratorium Techniki Budowlanej,
- Laboratorium Wytrzymałości i Konstrukcji Budowlanych.

Na kierunku Inżynieria Środowiska laboratoria działają w ramach katedr i zakładów:

- Laboratorium Chemii Sanitarnej,
- Laboratorium Biologii Sanitarnej,
- Laboratorium Technologii Wody i Ścieków Komunalnych,
- Laboratorium Ścieków i Zawiesin Przemysłowych,
- Laboratorium Utylizacji Odpadów,
- Pracownia Modelowo-Ekspozycyjna Armatury i Materiałów Instalacyjnych Wodno-Kanalizacyjnych i Centralnego Ogrzewania.

Obydwa kierunki obsługuje:

- Pracownia Komputerowa wyposażona w 10 komputerów PC 386/33 MHz w sieci uczelnianej Novell. Do prac naukowo-badawczych służy komputer typu workstation Silicon Graphics INDY 100 MHz.

Wydział zorganizował kilka konferencji naukowych. W rezultacie uczestnictwa w programie TEMPUS nawiązana została współpraca z Politechniką w Turynie, Wyższą Szkołą Inżynierską w Offenburgu i Uniwersytetem w Chambery.

Od 1990 r. Wydział prowadził następujące projekty badawcze, finansowane przez Komitet Badań Naukowych:

- propagacja fal oraz teoretyczne i eksperymentalne badania drgań fundamentów na podłożu gruntowym,
- obliczanie i projektowanie prętów wielogałęziowych,
- systemy optymalizacji ekorozwoju województwa koszalińskiego.

We współpracy z ośrodkami zagranicznymi realizowane są następujące problemy badawcze:

- badania terenów (po byłej Armii Radzieckiej), które zostały zdegradowane materiałami ropopochodnymi, i ocena możliwości ich rekultywacji (z Norweskim Instytutem Geotechnicznym),
- prace badawcze i wdrożeniowe na rzecz ochrony środowiska w regionie koszalińskim (z firmą niemiecką Westfalia - Separator AG-OLD i koncernem Hartex-Lurgi).
- raport na temat symulacji komputerowej zagadnień dynamicznych związanych z obciążeniami nagłymi (Politechnika Turyńska, Włochy),
- badania procesów sorpcji metali ciężkich w strefie aeracji i saturacji środowiska gruntowego (z Uniwersytetem de Savoie w Chambéry, Francja).

Współpraca z Politechniką Turyńską i Uniwersytetem de Savoie w Chambéry doprowadziła m.in. do realizacji programu TEMPUS JEP-0512, w ramach którego zorganizowano Letnią Szkołę Ochrony Środowiska (EPEA) dla kadry inżynierskiej. Szkołę ukończyło dotychczas 50 osób, w tym 3 Węgrów, zaś uczelnia pozyskała cenną aparaturę na kwotę około 1 miliarda złotych.

Dziekanem Wydziału Mechanicznego w 1990 r. ponownie wybrano **prof. nadzw. dr. hab. Wiesława Skubałę**. Część zakładów została przekształcona w katedry:

1. Katedra Technologii Maszyn i Automatykacji — kierownik prof. dr inż. Tadeusz Karpiński
2. Katedra Mechaniki Precyzyjnej — kierownik prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak
3. Katedra Elektrotechniki i Elektrochemii — kierownik prof. nadzw. dr hab. Wiesław Skubała
4. Katedra Nauk Pedagogicznych — kierownik prof. nadzw. dr hab. Henryk Pielka
5. Zakład Mechaniki Technicznej — kierownik prof. nadzw. dr hab. inż. Zdzisław Gosiewski
6. Zakład Termomechaniki i Chłodziactwa — kierownik doc. dr inż. Marian Czapp
7. Katedra Projektowania Systemów Technicznych — kierownik prof. dr hab. inż. Wojciech Tarnowski
8. Katedra Materiałoznawstwa i Technologii Materiałów — kierownik prof. dr hab. inż. Witold Precht
9. Katedra Podstaw Budowy Maszyn — kierownik prof. dr hab. inż. Józef

Borkowski

10. Zakład Fizyki Ciała Stałego — kierownik dr Jerzy Ignaciuk
 11. Zakład Zarządzania i Marketingu w Budowie i Eksploatacji Maszyn —
kierownik prof. nadzw. dr hab. inż. Borys Storch (od 1994 r.)
- Zespół Laboratoriów I — kierownik mgr inż. Aleksander Krusze
Zespół Laboratoriów II — kierownik dr Janina Reszka.

Wydział, według oceny Komitetu Badań Naukowych, zaliczony został wpierw do kategorii "C", a po odwołaniu — do kategorii "B".

1 października 1991 r. w Wydziale wyodrębniono Instytut Elektroniki, którego kierownictwo objął prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński.

Utworzono zakłady:

1. Zakład Teorii Obwodów i Układów Elektronicznych — kierownik prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński
2. Zakład Elementów i Miernictwa Elektronicznego — kierownik prof. dr hab. inż. Włodzimierz Janke
3. Zakład Inżynierii Komputerowej — kierownik dr inż. Henryk Budzisz.

Instytut Elektroniki prowadził studia magisterskie i inżynierskie na kierunku **Elektronika i Telekomunikacja.**

Specjalności:

1. Aparatura Elektroniczna (studia dzienne)
2. Inżynieria Komputerowa (studia dzienne i wieczorowe)
3. Układy Elektroniczne (studia dzienne)
4. Układy Automatyki (studia dzienne)
5. Telekomunikacja Cyfrowa (studia dzienne).

Baza dydaktyczna i laboratoryjna odpowiada tematycznie blokom przedmiotowym, prowadzonym w Instytucie i obejmuje następujące laboratoria:

Laboratorium Komputerowe

Laboratorium Komputerowego Projektowania Układów

Laboratorium Podstaw Techniki Cyfrowej

Laboratorium Techniki Mikroprocesorowej — I

Laboratorium Techniki Mikroprocesorowej — II

Laboratorium Przetwarzania Sygnałów

Laboratorium Podstaw Miernictwa

Laboratorium Miernictwa Elektronicznego

Laboratorium Miernictwa Wielkości Nielektrycznych

Laboratorium Metrologii Wibroakustycznej.

Wydział realizował studia magisterskie i inżynierskie na kierunku **Mechanika i Budowa Maszyn** oraz studia zawodowe nauczycielskie na kierunku **Wychowanie Techniczne**.

Mechanika i Budowa Maszyn umożliwia uzyskanie dyplomu inżyniera mechanika lub magistra inżyniera mechanika w następujących specjalnościach i profilach dyplomowania:

1. Automatyzacja i Robotyzacja Wytwarzania (studia dzienne)
 - a) automatyzacja procesów wytwarzania,
 - b) obróbki precyzyjne i narzędzia.
2. Inżynierskie Zastosowania Komputerów (studia dzienne i zaoczne)
 - a) komputerowe wspomaganie zarządzania,
 - b) komputerowe wspomaganie projektowania,
 - c) projektowanie systemów komputerowych.
3. Inżynieria Materiałowa (studia dzienne)
 - a) inżynieria materiałowa.
cja procesów technologicznych przemysłu spożywczego,
 - b) urządzenia przemysłu spożywczego,
 - c) urządzenia chłodnicze i klimatyzacyjne.
6. Mechanika Precyzyjna (studia dzienne i zaoczne)
 - a) budowa, diagnostyka, eksploatacja i technologia naprawy samochodów,
 - b) precyzyjne urządzenia technologiczne,
 - c) technika próżniowa.
7. Zarządzanie i Marketing w Budowie i Eksploatacji Maszyn (studia dzienne i zaoczne)

Obecnie są prowadzone studia zawodowe (licencjat) w zakresie:

- a) organizacji produkcji i sprzedaży wyrobów przemysłu maszynowego,
 - b) zarządzaniem przedsiębiorstwem przemysłu maszynowego.
8. Technologia Maszyn (studia inżynierskie)
 - a) technologia maszyn.

Wychowanie Techniczne (magisterskie i licencjat)

- a) nauczanie informatyki (studia dzienne i zaoczne)
- b) nauczanie techniki (studia dzienne i zaoczne).

Od 1991 r. Wydział prowadził szereg tematów finansowanych przez Komitet Badań Naukowych w ramach grantów:

- "Ceramiczne narzędzia ściernie z regulowaną strukturą spoiw z przeznaczeniem do różnych odmian szlifowania";

- “Badania w zakresie podstaw teoretycznych i doświadczalnych budowy i właściwości narzędzi ściernych borazonowych”;
- “Teoretyczne i doświadczalne podstawy konstrukcji i technologii precyzyjnych, bezluzowych przekładni ślimakowych”;
- “Nowe metody intensyfikacji procesów szlifowania materiałów trudnoobrabialnych”.
- “Zmiany własności elektromagnetycznych warstwy azotowej w trakcie jej tworzenia”;
- “Optyczno- elektroniczny system kontrolno-pomiarowy do oceny mikrogeometrii powierzchni w ruchu”;
- “Badania procesów wytłaczania autotermicznego tworzyw wielkocząsteczkowych”.

W ramach aktywnej współpracy z przemysłem, realizowano też prace badawcze na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej, stanowiące istotny wkład w rozwiązywanie problemów naukowo-technicznych naszego regionu. Były to tematy dotyczące, m.in. opracowania technologii skomplikowanych maszyn i urządzeń.

W ramach współpracy z zagranicą zawarte zostały wieloletnie umowy z ośrodkami naukowymi we Francji:

- Departement Materiaux - Mechanique Phisiques d'Ecole Centrale de Lyon,
- Laboratoire d'Electrochimie Interfaciale du C.N.R.S. — Meudon,
- Laboratoire de Chimie et Electrochimie de Materiaux Inorganiques du C.N.R.S. — Meudon.

Nawiązano też współpracę z ośrodkami w Niemczech i Białorusi.

Wydział Mechaniczny wykazywał dużą aktywność w zakresie organizowania konferencji i szkół naukowych. Tylko w 1993 r. zorganizowano ich siedem:

- “IV Szkoła Letnia Mielno '93 *Modern Plasma Surface Technology*”;
- “Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej” Mielno-Unieście '93;
- Posiedzenie Sekcji Podstaw Technologii Komitetu Budowy Maszyn PAN;
- VII Krajowa Konferencja “*Pneumatyczne układy napędowe i sterujące*” PNEU-MA'93”;
- XI Konferencja “*Poliptymalizacja i komputerowe wspomaganie projektowania Mielno '93*”;
- Seminarium polsko-francuskie nt. “*Elektrochemia elektrod półprzewodnikowych*” Koszalin;
- Wyjazdowe posiedzenie Komisji Nauki o Materiałach Polskiej Akademii Nauk Oddział w Poznaniu. Kołobrzeg-Koszalin, IX.93.

Na **Elektronice** prowadzone prace badawcze objęły kilka grup tematycznych:

- projektowanie układów CMOS, w tym układów pracujących w trybie prądowym,
- zastosowanie sztucznej inteligencji i koncepcji systemów ekspertowych do wspomagania projektowania układów elektronicznych,
- modelowanie elementów elektronicznych, w szczególności właściwości elektrotermicznych,
- projektowanie układów scalonych ASIC, VLSI,
- mikroskopia termofalowa i pomiary wielkości nieelektrycznych.

Od 1991 r. następujące projekty badawcze były finansowane przez KBN w ramach grantów:

- Zastosowanie metod i narzędzi sztucznej inteligencji do budowy systemów ekspertowych wspomagających projektowanie układów elektronicznych;
- Analiza i projektowanie filtrów SI i przetworników a/c i c/a pracujących w trybie prądowym;
- Mikroskop termofalowy (fotoakustyczny).

Pozostałe zagadnienia realizowane są w ramach działalności statutowej Instytutu oraz badań własnych.

Współpraca zagraniczna ze względu na krótki czas istnienia Instytutu była w początkowej fazie rozwoju i obejmowała m.in.:

- Przyjęcie na studia doktoranckie w University of Louisville, USA (1 osoba),
- skierowanie na roczny staż naukowy w Queen Mary and Westfield College, Londyn (1 osoba),
- współpraca z Technical University w Sofii,
- nawiązanie kontaktów z Uniwersytetem w Standfordshire (w przygotowaniu projekt TEMPUS, projekt COPERNICUS i umowa o współpracy),
- nawiązanie kontaktów z Uniwersytetem w Karlsruhe (w przygotowaniu projekt badawczy finansowany przez fundację polsko-niemiecką).

Instytut Elektroniki wykazywał stały, dynamiczny rozwój w dziedzinie badań naukowych i w zakresie kadry, m.in.:

- udział w pracach Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN (2 pracowników),
- udział w pracach Sekcji Sygnałów, Układów i Systemów Elektronicznych KEiT PAN (w 1991 — 2 pracowników, w 1993 — 3),

- rosnący udział w pracach KBN (2 członków Sekcji Elektronika),
- uzyskanie członkostwa w Institute of Electrical and Electronics Engineers (2 pracowników).

Rozwój badań naukowych w omawianym okresie można scharakteryzować następującymi danymi:

- uzyskanie trzech grantów KBN,
 - wydanie dwóch książek i jednego wznowienia w WNT,
 - opublikowanie dwóch monografii habilitacyjnych,
 - publikacje naukowe na uznanych konferencjach międzynarodowych, m.in. "European Conference on Circuit Theory" (1991, 1993)
 - "International Conference on Information and Systems" (1991),
- oraz w znaczących czasopismach naukowych.

Pracownicy Wydziału Mechanicznego byli też autorami 20 monografii, 21 skryptów i ponad 50 patentów. Zatrudniano 13 profesorów tytularnych i doktorów habilitowanych, a na Elektronice — 8 profesorów, w tym 3 zwyczajnych. Ponadto zatrudniano 1 docenta, 38 adiunktów, 20 wykładowców, 20 asystentów.

W 1991 r. nastąpił wzrost liczby studentów. Na rok akademicki 1990/1991 przyjęto tylko 376 studentów, w tym 325 na studia dzienne i 51 na studia zaoczne. Już w roku 1991/1992 liczba przyjętych wzrosła do 520 (366 i 154), 1992/1993 — 762 (492 i 270).

Pod koniec 1992 r. podjęte zostały kroki zmierzające do utworzenia nowego kierunku studiów: Zarządzanie i Marketing. Zadanie zorganizowania nowego kierunku studiów i przygotowanie pierwszej rekrutacji kierownictwo uczelni powierzyło prof. nadzw. dr. hab. Bogusławowi Polakowi. Wspomagali go: dr Halina Salik, mgr Teodozja Bogucka, dr Barbara Zdrojewska, mgr Edward Manikowski. Na podstawie decyzji Ministra Edukacji Narodowej, 2 czerwca 1993 r. Senat uczelni podjął uchwałę w sprawie powołania Instytutu Zarządzania i Marketingu (w organizacji) z dniem podjęcia uchwały.

W ślad za uchwałą, 14 czerwca 1993 r. Rektor prof. Z. Piątek powołał **Instytut Zarządzania i Marketingu** (w organizacji). Na **dyrektora Instytutu** powołany został **prof. nadzw. dr hab. Bogusław Polak**. Egzaminy wstępne odbyły się w lipcu 1993 r. Na I rok studiów przyjęto 314 osób, natomiast w rekrutacji wrześniowej na studia zaoczne — 250 osób. Zastępcy dyrektora IZiM do spraw studiów dziennych (dr Barbara Zdrojewska) i do spraw studiów zaocznych (mgr Edward Manikowski), zostali powołani na stanowiska zarządzeniem Rektora z 1 IX 1993 r.

W 1989 r. z propozycją utworzenia Nauczycielskiego Kolegium Języka Angielskiego zwrócili się do ówczesnego Prorektora doc. Henryka Wierowskiego dr Stanisław Sokołowski i mgr Jan Winkler.

W 1990 r. Rektor prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek powołał **Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego**.

Kolegium to kształci nauczycieli języka angielskiego w systemie dziennym i zaocznym. Absolwent Kolegium w wyniku złożenia egzaminu dyplomowego otrzymuje dyplom uprawniający do nauczania w szkołach podstawowych i średnich. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, który sprawuje opiekę dydaktyczną nad koszalińskim Kolegium, przyznaje tytuł licencjata tym absolwentom NKJA, którzy spełnią warunki ustalone przez UAM. Zadaniem NKJA jest kształcenie słuchaczy tak, aby legitymowali się dobrym przygotowaniem językowym, metodycznym i psychopedagogicznym, a także wiedza dotycząca kultury i literatury krajów obszaru anglojęzycznego, wraz z elementami wiedzy o historii i odmianach języka angielskiego.

Pierwszym dyrektorem i faktycznym założycielem NKJA był mgr Jan Konieczny. W pierwszym roku studia podjęła jedna grupa studentów. Inspiratorem, wzorem i mentorem ich pracy była ochotniczka Korpusu Pokoju Dorothy Weller. Potrafiła zaangażować studentów do udziału w Drama Club. Kiedy studenci NKJA pierwszy raz wystąpili na Festiwalu Dramatycznym w Bydgoszczy, zajęli czołową lokatę. Po wyjeździe Dorothy Weller opiekę nad Drama Club przejęła reżyserka i aktorka Jean Jones z Anglii. W kolejnych trzech latach studenci Kolegium zdobywali pierwsze miejsca na bydgoskim Festiwalu dramatycznym.

W roku 1991 funkcję dyrektora NKJA przejął dr Janusz Semrau z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, inicjator utworzenia Biblioteki Kolegium. Obecnie liczy 6,5 tys. woluminów oraz 150 kaset audio-video. Czasopisma (kilkanaście tytułów) są udostępniane w czytelnii. Podstawą informacji o księgozborze jest komputerowa baza danych. Biblioteka, mimo statusu biblioteki wewnętrznej Kolegium, predestynuje do roli biblioteki publicznej, udostępniając zbiory zgłaszającym się do niej mieszkańcom całego okręgu Pomorza Środkowego.

W następnym roku, 1992, kolejnym dyrektorem NKJA została mgr Anna Golusińska-Ćwiek. W tym roku też NKJA podjęła współpracę z takimi organizacjami, jak Teachers for Poland i VSO - East European Partership. Przybyli do Kolegium kolejni nauczyciele z Wielkiej Brytanii oraz z amerykańskiego Korpusu Pokoju. Stałym już elementem życia NKJA była działalność kółka teatralnego oraz redakcji gazetki NKJA „Newsletter”. Dzięki opiece merytorycznej Uniwersytetu A. Mickiewicza w Poznaniu NKJA aktywnie uczestniczyła w programach międzynarodowych z Uniwersytetem w Sheffield w Wielkiej Brytanii, a potem Mor-

ray House w Szkocji, studenci mieli możliwość wyjazdu na stypendia do Anglii i Irlandii.

W 1993 r. Kolegium ukończyło 80 słuchaczy. W większości podjęli pracę w szkołach różnych typów.

Powstałe w 1990 r. **Środowiskowe Laboratorium Techniki Próżniowej** działa w ramach czterech laboratoriów:

- Pracownia Technologii Cienkich Warstw,
- Pracownia Badań Warstwy Wierzchniej,
- Pracownia Pomiarów Próżniowych,
- Pracownia Termoanaliz.

Laboratorium podlega bezpośrednio Prorektorowi ds. Nauki i z zaożenia winno wypracowywać środki finansowe na swoje utrzymanie z realizacji wdrożeń na rzecz jednostek zewnętrznych, działalności dydaktycznej i projektów badawczych.

Laboratorium dysponuje pełnym wyposażeniem w urządzenia, które umożliwiają realizację trzech próżniowych technologii nakładania supertwardych warstw cienkich o bardzo małych współczynnikach tarcia, tj.:

- napyłania wysokoprądowym wyładowaniem łukowym,
- reaktywnego rozpyłania megnatronowego (opracowanie własne),
- metody typu "duplex" z wykorzystaniem metody megnatronowej i łukowej.

Ponadto Laboratorium dysponuje:

- zestawami ultradźwiękowych urządzeń czyszczących,
- urządzeniami do badań struktury oraz podstawowych własności tribologicznych nałożonych warstw,
- zestawami podstawowych stanowisk i podzespołów do wytwarzania próżni i dozowania gazów do komór roboczych urządzeń technologicznych,
- termoanalizatorami T-DTA-DIL-TMAG 1100°C.

Dyrektorem Laboratorium jest **prof. zw. dr hab. inż. Witold Precht**. W Laboratorium zatrudnieni są: 1 doktor nauk technicznych, 4 pracowników naukowo-technicznych z wyższym wykształceniem (o specjalności Inżynieria Materiałowa) i 1 pracownik administracyjny.

Badania naukowe realizowane w Laboratorium dotyczą głównie technologii warstw antyściernych i dekoracyjnych, nanoszonych metodami plazmowo-chemicznymi. Ich efektem jest przede wszystkim poszarzenie asortymentu narzędzi i części maszyn, których powierzchnie robocze pokrywane są warstwami azotku tytanu (TiN), węgliku tytanu (TiC), azotku węgla (CN) oraz warstwami diamentopodobnymi typu Me-C:H. Przykładowo, w roku 1995 wykonano 30 wdrożeń, w 1996 — 25, a w 1997 — 55.

Obok tej podstawowej dla bytu Laboratorium działalności, realizowane były w poszczególnych latach kolejne projekty badawcze dofinansowane przez Komitet Badań Naukowych..

W latach 1990 — 1991 Laboratorium było głównym koordynatorem i współwykonawcą projektu pod nazwą *Metody, normy i urządzenia do ilościowej oceny jakości twardych warstw nanoszonych metodami plazmowo-chemicznymi*. W realizacji projektu uczestniczyło pięć krajowych ośrodków zajmujących się inżynierią powierzchni. Projekt był jedną z pierwszych prób nomenklaturowego i metodologicznego uporządkowania kryteriów oceny jakości warstw twardych.

W latach 1992 — 1993 Laboratorium wykonywało część badawczo-rozwojową Projektu Celowego Zakładów Techniki Próżniowej TEPRO S.A. dotyczącego opracowania konstrukcji typoszeregu zaworów kriogenicznych.

W latach 1995 — 1996 pracownicy Laboratorium szczególnie intensywnie pracowali nad realizacją dwóch prestiżowych i wielce odpowiedzialnych projektów badawczych. Pierwszy z nich dotyczył części badawczo-rozwojowej projektu celowego Fabryki Wyrobów Precyzyjnych VIS S.A., obejmującej opracowanie odpowiedniej technologii i wykonanie związanej z nią modernizacji urządzenia PVT-700 poszerzającej zakres wykorzystania tego urządzenia o narzędzia o dużej smukłości, np. przeciągaczy i przepychaczy. W wyniku tej modernizacji FWP VIS jest jedyną placówką w kraju, gdzie można będzie pokrywać warstwą TiN narzędzia o maksymalnej długości 1350 mm. Spowoduje to, że osiągnie ona europejski standard ofert narzędzi o uszlachetnionych powierzchniach roboczych narzędzi skrawających.

Drugi projekt finansowany przez Unię Europejską dotyczył programu CO-PERNICUS. Współrealizatorami projektu byli: Instytut Fizyki Czeskiej Akademii Nauk z Pragi, Vakuumtechnik Dresden GmbH oraz Środowiskowe Laboratorium Techniki Próżniowej. Projekt dotyczył opracowania technologii niskotarciowych, diamnetopodobnych warstw nakładanych na elementy odpowiednich części maszyn, przy czym jako obiekt modelowy przyjęto kulkowe łożyska toczne. Tematyka ta wynikała z aktualnych trendów światowych w tej dziedzinie nauki. ŚLTP przypadła realizacja bardzo odpowiedzialnej części projektu, tzn. opracowania technologii tych warstw na wszystkich elementach konstrukcyjnych łożysk, z wykorzystaniem metody magnetronowej oraz niskonapięciowego łuku z koniecznymi dla tego materiału modyfikacjami oraz wykonanie pełnych cykli badań eksploatacyjnych łożysk.

Inną grupą projektów realizowanych w Laboratorium w latach 1996 — 1997 były projekty zamawiane. Tematyka projektów dotyczyła opracowań technologii elementów instalacji wysokopróżniowych wykonywanych ze stopów aluminium.

Specjalnością ŚLPT, kontynuowaną od wielu lat, ale w znacznie mniejszym zakresie, jest opracowywanie nowej metody jednoczesnych analiz termicznych stopów metali, zwłaszcza ferromagnetycznych w stanie stałym do temperatury 1100°C, oraz konstrukcja termoanlizatorów realizujących tę metodę. Efektem badań prowadzonych w ramach działalności statutowej jest wdrożenie w pełni skomputeryzowanego termoanlizatora o unikatowych możliwościach badawczych.

W ramach działalności statutowej oraz badań własnych, w latach 1989-1993 realizowano następujące tematy:

- Badania wpływu morfologii powierzchni podłoża na kinetykę wzrostu warstw cienkich;
- Badania nad pokryciami wieloskładnikowymi i wielowarstwowymi metodami plazmowo-chemicznymi;
- Badania nad fizyko-chemicznymi uwarunkowaniami wzrostu warstwy azotkuchromu na podłożu metalicznym — opracowanie technologii oraz badanie własności warstw;
- Opracowanie technologii metalizacji tworzyw sztucznych.

Efektem publikacyjnym działalności badawczo-rozwojowej Laboratorium jest ogółem 30 publikacji, w tym 8 w uznanych czasopismach.

Laboratorium jest organizatorem corocznych, międzynarodowych letnich szkół naukowych pod nazwą "Modern Plasma Surface Technology".

Bilans za lata 1968 — 1993

Jak wspomniano wcześniej, w 1968 r. początki były bardzo skromne. W 1971 r. liczba ta podwoiła się (odpowiednio): 109 i 58 pracowników. Kolejne podwojenie liczby nauczycieli akademickich odnotowano w 1976 r. — 222 osoby. i borazonowe,

- automaty — linie technologiczne do precyzyjnego szlifowania i wygładzania,
- niekonwencjonalne technologie obróbki, zwłaszcza wysokoenergetycznymi strumieniami płynów i cząstek,
- procesy obróbki w próżni i super niskich temperaturach.

W ramach prac badawczych tego zespołu 12 osób uzyskało doktoraty (w tym 5 z wyróżnieniem), a 3 osoby uzyskały habilitacje.

Kierownicy tych zespołów są założycielami Ogólnopolskiej Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej, istniejącej od 18 lat i pracującej pod patronatem Polskiej Akademii Nauk.

Kierowane przez prof. dr. hab. inż. Witolda Prechta zespoły w Katedrze Materiałoznawstwa i Technologii Materiałów oraz w Środowiskowym Laboratorium Techniki Próżniowej, osiągnęły międzynarodowe uznanie rezultatów prac naukowo-badawczych w dziedzinie plazmowej technologii powierzchni.

Rezultaty badań prezentowane były na międzynarodowych konferencjach i światowych kongresach oraz wdrożone do polskiego przemysłu narzędziowego.

Na Wydziale Inżynierii Lądowej i Sanitarnej stworzone zostały podstawy szkoły naukowej w zakresie teorii konstrukcji. Inicjatorem i kierownikiem naukowym tej dziedziny jest prof. dr inż. Jan Filipkowski. Z grona współpracowników tego zespołu siedem osób uzyskało stopień naukowy doktora nauk technicznych, trzy osoby stopień doktora habilitowanego.

Jedną z głównych dyscyplin naukowo-badawczych, prowadzonych i rozwijanych od 20 lat na Wydziale Inżynierii Lądowej i Sanitarnej, są konstrukcje cięgnowe. W tej dyscyplinie naukowej, kierowanej przez prof. Jana Filipkowskiego i prof. Szymona Pałkowskiego, Wydział ma poważne, liczące się w kraju i za granicą, osiągnięcia naukowo-badawcze. Na Wydziale powstały np. dobrze znane w kraju projekty przekryć amfiteatrów w Połczynie Zdroju, Koszalinie, Opolu i w Szczecinie. Pracownicy Wydziału brali też udział w opracowywaniu projektu przekryć hali widowiskowo-sportowej w Kołobrzegu oraz przekrycia wiszącego "Wielkiej Ptaszarni" w Ogrodzie Zoologicznym w Berlinie Zachodnim.

Znaczący jest udział pracowników Wydziału w realizacji krajowego programu badań i wdrożeń betonów lekkich i drobnoziarnistych dla potrzeb budownictwa mieszkaniowego i inwentarskiego. Pod kierunkiem naukowym prof. dr. hab. inż. Zdzisława Piątka opracowano projekty ścian osłonowych i konstrukcyjnych z tych betonów, które zostały wbudowane w stu kilkudziesięciu obiektach na terenie miasta i województwa. Rezultaty badań i wdrożeń wykorzystano w trzech pracach doktorskich i jednej habilitacyjnej.

W tym okresie kadra Uczelni, zwłaszcza naukowo-dydaktyczna, osiągnęła znaczny dorobek badawczy. W Wydawnictwie Uczelnianym WSIInż. opublikowano 110 skryptów i 180 innych prac. Ogółem bibliografia pracowników uczelni obejmuje ponad 7 000 pozycji, w tym około 400 w wydawnictwach zagranicznych. Pracownicy WSIInż. uzyskali też 141 patentów, 84 patenty tymczasowe, 40 zgłoszeń uzyskało prawa ochronne. Opracowano też ponad 400 programów komputerowych. Nie można pominąć 626 opracowań w ramach programów centralnych i resortowych oraz 100 opracowań dla Polskiej Akademii Nauk, a także dla stowarzyszeń naukowych i technicznych.

Wyższa Szkoła Inżynierska współpracowała wówczas z 63 ośrodkami naukowymi krajowymi i zagranicznymi. Na uwagę zasługuje współpraca WSIInż. z Uniwersytetem w Chambéry (Francja), dotycząca ochrony środowiska. Trwa ona od 1983 r., a koordynatorem jest kierownik Zakładu Biologii i Chemii Sanitarnej prof. dr. hab. Kazimierz Szymański. W 1991 r. zakres współpracy został rozszerzony o udział w programie TEMPUS. W jego ramach odbyły się trzykrotnie letnie szkoły ochrony środowiska.

W Uczelni odbyło się 46 konferencji o zasięgu krajowym, dotyczących różnych zagadnień technicznych. Natomiast Instytut Nauk Społecznych w latach 1986-1989 zorganizował siedem konferencji krajowych, dotyczących różnych aspektów historii wojskowej Polski, najczęściej wówczas przemilczanych i przeinaczanych.

Studenci i absolwenci

Od 1968 r. do 1976 r. liczba studentów przyjętych na I rok studiów systematycznie wzrastała. Przyjęto wtedy 683 studentów, w tym 450 na studia dzienne, 173 na zaoczne i 71 na wieczorowe. W kolejnych latach występowały wahania. Wprowadzenie przez resort limitów znacznie obniżyło liczby przyjętych, zwłaszcza w pierwszej połowie lat osiemdziesiątych. W 1990 r. przyjęto na I rok 376 studentów, w roku następnym już 520.

15 grudnia 1972 r. Zarządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Wyższej Szkole Inżynierskiej wprowadzono 4,5-letnie studia magisterskie na

Budownictwie, Inżynierii Środowiska, Mechanice, Inżynierii Materiałowej i Technikach Wytwarzania. Studia na poziomie zaocznym (inżynierskim) trwały 4 lata.

Większość studentów uczelni koszalińskiej rekrutowała się z regionu środkowopomorskiego i późniejszego woj. pilskiego. Wywodzili się ze środowisk inteligenckich i robotniczych, w mniejszym stopniu z chłopskich (około 20 %).

1 października 1972 r. dyplomy inżynierów otrzymało 61 studentów studiów dziennych i 1 student studiów wieczorowych. Do 1977 r. kształcenie obejmowało studia inżynierskie. Ogółem 1 105 absolwentom wydano dyplomy pierwszego stopnia.

Od 1978 r. dyplomowano zarówno z zakresu studiów magisterskich, jak i inżynierskich. Ogółem od tego roku dyplomy uzyskało 3 839 absolwentów:

Budownictwo — dzienne (mgr inż.) 935

Budownictwo — zaoczne (inż.) 362

Mechanika — dzienne (mgr inż.) 946

Mechanika — zaoczne (inż.) 620

Inżynieria Materiałowa — dzienne (mgr inż.) 219

Inżynieria Środowiska — dzienne (mgr inż.) 524

Inżynieria Środowiska — zaoczne (inż.) 219.

Ogółem do 1993 r. Uczelnię ukończyło 4 942 absolwentów, najwięcej mechaników (2 381), następnie absolwentów Budownictwa (1 735) i Inżynierii Sanitarnej (826). Wśród absolwentów znalazło się także 36 obcokrajowców.

Dla potrzeb studentów i pracowników zorganizowano Bibliotekę Główną, z czytelnią w akademikach i bibliotekami wydziałowymi: w 1991 r. zbiory biblioteczne liczyły ponad 125 000 wolumenów.

Studentom Wyższej Szkoły Inżynierskiej w latach siedemdziesiątych stworzono bardzo dobre warunki do nauki, mieszkania i wypoczynku. Trzy akademiki (551 pokoi) na dziewięćset cztery miejsca, duża stołówka, kreślarnia, stanowiły prawdziwy przedmiot zazdrości studentów dużych uczelni. Powstały kluby studenckie, radio, zespoły muzyczne i teatralne. Studenci pasjonowali się turystyką i sportem. Dni Kultury Studenckiej wkomponowały się w życie miasta, zdobywając społeczną akceptację, i tak potrzebną życzliwość środowiska. Studencki Teatr "Blik" rozślawił studentów koszalińskich i ich uczelnię w wielu krajach.

W latach osiemdziesiątych zbudowano nową halę sportową, posiadającą m.in. salę gimnastyczną z nagłośnieniem, dwie siłownie, salę judo, salę nautyczną do prowadzenia szkolenia żeglarskiego. W Mielnie-Unieściu studenci dysponowali też przystanią żeglarską z osiemnastoma jednostkami kabinowymi.

* * *

W roku jubileuszu dwudziestopięciolecia istnienia, w czerwcu 1993 r. w WSI^{inż.} pracowały 494 osoby, w tym 210 pracowników naukowych (33 profesorów i docentów). Do 47 wzrosła liczba asystentów, nie licząc kilkudziesięciu studentów, asystentów stażystów.

Następował systematyczny wzrost liczby studentów. 1 października 1992 r. studia rozpoczęło ogółem 1 664 studentów. Na pierwszy rok na Budownictwo przyjęto ogółem 130 studentów, na Inżynierię Środowiska — 160, na Mechanikę — 175, na Wychowanie Techniczne — 215, na Elektronikę — 55 i na Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego — 27 studentów. W porównaniu do roku 1991/1992 wzrost przekraczał 56%.

Bezsprzecznie jest to rezultat utworzenia w ostatnich latach nowych, atrakcyjnych kierunków kształcenia, jak: Elektroniki, Wychowania Technicznego. Równocześnie Wydział Mechaniczny przeprowadził rekrutację na I rok w specjalności: Zarządzanie i Marketing w Budowie i Eksploatacji Maszyn. Nie bez wpływu była też sytuacja na rynku pracy, wzrastające bezrobocie.

Poprawiły się warunki kształcenia. Na Bibliotekę Główną zaadaptowano dawną halę gimnastyczną. Równocześnie opuszczony przez Bibliotekę budynek kreślarni na Osiedlu Akademickim przejął samorząd studencki. Tydzień Kultury Studenckiej zapowiada powrót do najlepszych tradycji imprez studenckich w Koszalinie. Jest to także zasługą coraz bardziej widocznego samorządu. Ożywił się też ruch naukowy, z najbardziej aktywnym Kołem "Aqua". W 1992 r. utworzone zostało Koło Naukowe Historyków Polskiej Myśli Techniczno-Wojskowej (opiekun — dr hab. Bogusław Polak).

Odrodziło się radio "Jantar", słyszalne nie tylko w obrębie Osiedla Akademickiego, niejednokrotnie goszczące też w paśmie Radio Koszalin.

Wiele sukcesów odnotowała uczelnia w działalności naukowej. Stosunek liczby uzyskanych stopni naukowych doktora habilitowanego do liczby adiunktów znacznie przekroczył średnią krajową. W Uczelni realizowano 7 projektów badawczych, finansowanych przez Komitet Badań Naukowych, odbywały się konferencje naukowe. W rezultacie uczestnictwa w programie TEMPUS zawiązała się stała współpraca z Politechniką w Turynie, Wyższą Szkołą Inżynierską w Offenburgu i Uniwersytetem w Chambery.

Wydawnictwo Uczelniane wydało około 380 monografii (zwłaszcza prac habilitacyjnych), skryptów, materiałów konferencyjnych i zeszytów naukowych.

W 1988 r. w WSIInż. powołano redakcję słownika biograficznego "Kawalerowie Virtuti Militari 1792-1945". Pracownicy słownika działają też w Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu (dr Grzegorz Łukomski) oraz w Instytucie i Muzeum gen. Sikorskiego w Londynie (mgr Andrzej Suchcitz). W roku akademickim 1993/1994 ukazały się pierwsze tomy tego wydawnictwa.

Główne uroczystości jubileuszowe odbyły się 8 czerwca 1993 r. w Sali Senatu uczelni (zob. Kalendarium).

Kadencja 1993-1996

Na kadencję 1993-1996 Rektorem wybrany został **prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak**, a Prorektorami: **prof. nadzw. dr hab. Józef Malej** (dydaktyka i wychowanie) i **prof. nadzw. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn** (nauka i współpraca z przemysłem). Na stanowisko dyrektora Instytutu Elektroniki Rektor powołał **prof. dr hab. inż. Andrzeja Guzińskiego**, a na stanowisko dyrektora Instytutu Zarządzania i Marketingu — **prof. nadzw. dr hab. Bogusława Polaka**.

Nowy rok akademicki 1993/1994 rozpoczęło ogółem 2 382 studentów studiów

Tabela 1. Liczba studentów przyjętych na I rok studiów w roku 1993/1994							
Wydział	1991		1992		1993		razem 93/94
	D	Z	D	Z	D	Z	
Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej	141	60	163	68	210	86	296
Wydział Mechaniczny	200	95	266	179	190	150	340
Instytut Elektroniki	—	—	—	—	61	—	61
Instytut Zarządzania i Marketingu	—	—	—	—	303	159	462
Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego	28	—	28	—	29	—	29
Ogółem	369	155	457	247	793	395	1188

Źródło: dane Biura Rektora WSIInż.

Tabela 2. Studenci studiów dziennych i zaocznych według stanu na 1 października 1993 r.			
Wydział	studia dzienne	studia zaoczne	razem
Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej	569	185	754
Wydział Mechaniczny	484	378	862
Instytut Elektroniki	220	—	220
Instytut Zarządzania i Marketingu	303	159	462
Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego	84	—	84
Ogółem	1660	722	2382

Źródło: dane Biura Rektora WSInż.

Nowy rok akademicki 1993/1994 rozpoczęło ogółem 2 382 studentów studiów dziennych i zaocznych, w tym 1 188 na I roku studiów. Szczegółową statystykę przedstawiono w tabeli 1.

Kierownictwo Uczelni postawiło przed sobą szereg zadań. Zwłaszcza wprowadzenie nowych kierunków studiów, pozyskanie bazy lokalowej dla potrzeb dydaktyki i badań naukowych, wykazanie samodzielności i samorządności jednostek organizacyjnych i wiele innych.

Przygotowany został i przesłany do Ministerstwa Edukacji Narodowej wniosek o zmianę nazwy uczelni na Politechnika Koszalińska. O dużym sukcesie może mówić Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska, który w 1995 r. uzyskał prawa doktoryzowania, jak też uprawnienia magisterskie na kierunku Inżynieria Środowiska.

1 października 1993 r. w miejsce dotychczasowego Instytutu Zarządzania i Marketingu (w organizacji) utworzony został **Instytut Zarządzania i Marketingu** z trzema zakładami: Ekonomii, Organizacji i Zarządzania oraz Nauk Humanistycznych. Po roku, od 1 października 1994 r. Instytut rozpoczął nowy rok akademicki, zatrudniając 41 pracowników. Struktura Instytutu przedstawia się

następująco:

- Katedra Teorii Ekonomii,
- Katedra Polityki Gospodarczej i Ekonomiki Regionalnej,
- Katedra Organizacji i Zarządzania,
- Katedra Nauk Humanistycznych,
- Zakład Rachunkowości i Statystyki.

W roku akademickim 1994/95 o przyjęcie na I rok studiów w WSIInż. ubiegało się 1689 kandydatów, w tym 764 (45% ogółu) stanowili kandydaci ubiegający się o przyjęcie na kierunek *zarządzanie i marketing*. Na IZiM (studia dzienne) przyjęto 251 kandydatów, tj. 33% ubiegających się.

Tabela 3. Liczba studentów przyjętych na I rok studiów w roku 1994/1995			
Nazwa jednostki	dzienne	zaoczne, wieczor.	razem
Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska, w tym:	208	109	317
Budownictwo	88	29	117
Inżynieria Środowiska	120	80	200
Wydział Mechaniczny w tym:	470	220	690
Mechanika i Budowa Maszyn	405	163	568
Wychowanie Techniczne	65	57	122
Instytut Zarządzania i Marketingu*	251	257	508
Instytut Elektroniki i Telekomunikacji	131	34	165
Nauczycielskie Kolegium Jęz. Angielskiego	29	17	46
Razem	1089	637	1726
* Dodatkowo przyjęto 72 wolnych słuchaczy,			

Źródło: Biuro Rektora Politechniki Koszalińskiej

W roku akademickim 1995/96 na studia dzienne przeprowadzono dwie rekrutacje. W pierwszej, z 1774 kandydatów przyjęto 961, a w wyniku drugiej z 344 kandydatów przyjęto 309 osób. Ogółem w roku akademickim 1995/96 o przyjęcie na studia dzienne ubiegało się 2118 kandydatów, tj. o 429 (25%) więcej niż w roku akademickim 1994/95, w tym 1097 kandydatów, co stanowiło 52 % ogółu, ubiegało się o przyjęcie na kierunki *ekonomia* oraz *zarządzanie i marketing*. Przyjęto na I rok studiów dziennych 1270 osób, tj. 60% ubiegających się o przyjęcie. Na kierunku *ekonomia*, z 648 kandydatów przyjęto 201, tj. 31%, a na kierunku *zarządzanie i marketing*, z 449 kandydatów przyjęto 200, tj. 44%.

Na pozostałych czterech kierunkach liczba osób przyjętych na I rok studiów w stosunku do zgłoszonych kandydatów wynosiła od 79% na kierunku *elektronika i telekomunikacja*, do 95% na kierunku *budownictwo*. Na nowo utworzonym kierunku *automatyka i robotyka*, z 36 kandydatów przyjęto 26, tj. 72%. W roku akademickim 1995/96 w porównaniu z rokiem ubiegłym na I rok studiów przyjęto o 181 studentów więcej.

Na studia zaoczne i wieczorowe zgłosiło się 848 kandydatów, tj. o 70 więcej niż w roku 1994/95. Ogółem przyjęto 802 osoby, co stanowiło 95% zgłoszonych kandydatów, w tym 24 osoby na studia wieczorowe. Z wyjątkiem kierunków *ekonomia* oraz *zarządzanie i marketing*, na I rok studiów zaocznych i wieczorowych przyjęto 100% kandydatów.

O przyjęcie na I rok studiów dziennych i zaocznych w Nauczycielskim Kolegium Języka Angielskiego ubiegało się 130 kandydatów, z których przyjęto 66, w tym 34 osoby na studia dzienne (51% kandydatów) i 32 osoby na studia zaoczne (51% kandydatów).

W roku akademickim 1996/97 z 2983 kandydatów ubiegających się o przyjęcie na I rok studiów dziennych przyjęto 1612 osób, tj. 54%. W ogólnej liczbie kandydatów, tak jak w latach poprzednich, 52% stanowili kandydaci ubiegający się o przyjęcie na kierunki *ekonomia* oraz *zarządzanie i marketing*. Na kierunek *ekonomia*, ze zgłoszonych 1016 kandydatów przyjęto 240, tj. 24%, a na kierunek *zarządzanie i marketing* z 536 kandydatów przyjęto 240, tj. 45%. Na pozostałych 6 kierunkach liczba osób przyjętych na I rok studiów w stosunku do zgłoszonych kandydatów wyniosła od 48% na nowo utworzonym kierunku *technika rolnicza i leśna*, do 100% na kierunku *budownictwo*.

Na studia zaoczne i wieczorowe zgłosiło się 1423 kandydatów, z których przyjęto 1200, tj. 84%. Z wyjątkiem kierunków *ekonomia* oraz *zarządzanie i marketing*, gdzie liczba przyjętych studentów na I rok studiów w stosunku do kandydatów wynosiła 78-79%, na pozostałych 6 kierunkach wahała się od 98% do 100%.

W 1996 r. na studiach zaocznych na kierunku *ekonomia* utworzono uzupełniające studia magisterskie. Tym systemem studiów objętych zostało 161 studentów.

Zwiększenie liczby kierunków i specjalności, ze wzrostem liczby studentów, wpłynęło na obniżenie kosztów kształcenia. W roku akademickim 1993/1994 na pracownika naukowo-dydaktycznego przypadało 12 studentów, zaś w roku 1994/1995 — 16.

Od samorządu Koszalina uczelnia otrzymała obiekty szpitalne przy ul. Marksa, na modernizację i adaptację których Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej przekazała około 28 mld starych złotych. Prace budowlane rozpoczęły się 1 kwietnia 1995 r. i przebiegały zgodnie z opracowanym, bardzo rygorystycznym harmonogramem.

Dla szybko rosnącej liczby studentów niezbędne było zwiększenie liczby pracowników naukowo-dydaktycznych. Z jednej strony pozyskano nowych profesorów i doktorów habilitowanych z innych ośrodków, z drugiej zaś habilitowali się i doktoryzowali pracownicy WSIInż., często jej absolwenci. Ze zrozumiałych względów najbardziej rozwijała się kadra Instytutu Elektroniki oraz Instytutu Zarządzania i Marketingu.

Pozytywne rezultaty dała intensyfikacja badań naukowych, zwiększenie rangi i liczby publikacji, będących ich efektem. Uczelnia uczestniczy nie tylko w realizacji grantów finansowanych przez Komitet Badań Naukowych, ale także w naukowych programach międzynarodowych, jak np. TEMPUS i COPERNICUS. Jest to możliwe dzięki stale rozszerzającym się kontaktom z uczelniami na świecie:

Uniwersytet de Savoie w Chambéry we Francji (umowa od 1983 r.)

— rodzaj współpracy: prace badawcze

— tematyka: *zanieczyszczenia i ochrona powietrza*

— kooperanci: Uniwersytet w Grenoble, Laboratoire Central des Pontes et Chaussees w Nantes

Ecole Centrale de Lyon we Francji (współpraca od 1994 r. umowa od 1991 r.)

— rodzaj współpracy: dydaktyka i prace badawcze

— tematyka: *inżynieria powierzchni metali, w tym ulepszanie powierzchni metodą nagniatania.*

Laboratoire d'Electrochimie Interfaciale du C.N.R.S. (L.E.I.) w Meudon pod Paryżem we Francji (umowa od 1986 r.):

— rodzaj współpracy: prace badawcze

— tematyka: *materiały półprzewodnikowe, ogniwa słoneczne*

Techniczny Uniwersytet w Sofii w Bułgarii (umowa od 1990 r.)

- rodzaj współpracy: prace badawcze
- tematyka: *cyfrowe przetwarzanie i analiza sygnałów biologicznych, projektowanie układów VLSI, a tym ASIC.*

Politechnika Turyńska we Włoszech (współpraca od 1991 r.):

- rodzaj współpracy: dydaktyka i prace naukowe w ramach European Environmental Association i programu Tempus JEP 0512.
- tematyka: *ochrona wód podziemnych przed migrującymi tam zanieczyszczeniami.*

Politechnika Mediolańska we Włoszech (współpraca od 1992 r.):

- rodzaj współpracy: prace badawcze
- tematyka: *konstrukcje budowlane w zakresie sprężysto-plastycznym.*

Państwowy Uniwersytet Wołyński w Łucku na Ukrainie (umowa od 1995 r.):

- rodzaj współpracy: prace badawcze
- tematyka: *aktualne problemy gospodarki Polski i Ukrainy, warunki wyjścia z recesji, transformacja gospodarki, historia stosunków polsko-ukraińskich w XIX i XX w., zbrodnie NKWD na ludności województw wschodnich RP, 1939-1945.*

Uniwersytet Białoruski w Mińsku na Białorusi (umowa od 1993 r.):

- rodzaj współpracy: prace badawcze
- tematyka: *procesy nanoszenia cienkich warstw plazmowych metodami reaktywnymi.*

Politechnika w Stafford w Wielkiej Brytanii (umowa od 1994 r.)

- rodzaj współpracy: projekt Tempus i prace badawcze
- tematyka: *zastosowanie metod sztucznej inteligencji w projektowaniu układów elektronicznych.*

Uniwersytet w Bourges we Francji — Instytut Technologiczny (umowa od 1994 r.)

- rodzaj współpracy: projekt umowy o współpracy naukowej i dydaktycznej
- tematyka: *budownictwo, mechanika, metrologia, zarządzanie.*

Przygotowywane są dalsze porozumienia o współpracy z uczelniami:

Uniwersytet w Tishreen w Latakii w Syrii

- rodzaj współpracy: prace badawcze
- tematyka: *budownictwo, mechanika, inżynieria materiałowa, elektronika i zarządzanie.*

Uniwersytet w Stuttgarcie w Niemczech

- rodzaj współpracy: projekt badawczy, finansowany przez fundację polsko-niemiecką

— tematyka: *projektowanie układów VLSI, w tym ASIC.*

Uniwersytet w Bonn w Niemczech

— rodzaj współpracy: wspólne opracowanie biografii prof. R. Clausiusa.

Uniwersytet w Karlsruhe w Niemczech

— rodzaj współpracy: projekt badawczy, finansowany przez fundację polsko-niemiecką

— tematyka: *projektowanie układów VLSI, w tym ASIC.*

Fraunhofer-Institut für Produktionstechnologie IPT w Aachen w Niemczech

— rodzaj współpracy: umowa o współpracy naukowej

— tematyka: technologia obróbki ścierniej metali, ceramiki technicznej i innych materiałów trudnoobrabialnych.

Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie uczestniczy również w pracach European Environmental Association, z siedzibą w Politechnice Turyńskiej, z którą stowarzyszona jest od 1991 r. W ramach tej współpracy zorganizowano trzykrotnie dwumiesięczną Letnią Szkołę Ochrony Środowiska, z cyklem 240 godzin wykładów. Szkoła ta była finansowana przez program Tempus JEP 0512.

Współpraca z partnerami zagranicznymi przynosi uczelni wiele korzyści, zwłaszcza dla rozwoju młodej kadry naukowej (staże), udział w konferencjach, możliwość publikowania w renomowanych zagranicznych czasopismach naukowych itd. Do ważniejszych przedsięwzięć należy zaliczyć:

1. Publikacje naukowe pracowników Uczelni na międzynarodowych konferencjach, m.in. European Conference on Circuit Theory and Design, International Conference on Information and Systems, International Conference on Artificial Intelligence and Neural Network Applications, International Conference on Measurements of Electrical and Magnetic Quantities i inne.
2. Indywidualne i wspólne publikacje naukowe w czasopismach zagranicznych.
3. Wspólne seminaria naukowe.
4. Wykonanie badań naukowych na unikatowej aparaturze badawczej partnerów zagranicznych.

W 1993 r. Uczelnia gościła 10 naukowców zagranicznych, a wyjechało do innych krajów 37 pracowników Uczelni. W roku następnym przyjechało 15 gości, a wyjechało 46 pracowników Uczelni. Do końca listopada 1995 r. gościliśmy 12 naukowców, a wyjechało 50 pracowników WSIInż.

Liczące się też efekty projektów badawczych, realizowanych na podstawie ogólnopolskiego konkursu Komitetu Badań Naukowych:

1. *Badania w zakresie podstaw teoretycznych i doświadczalnych budowie i właściwości narzędzi ściernych borazonowych na spoiwach ceramicznych*

i metalowo-spiekanych.

kierownik projektu — prof. dr inż. Tadeusz Karpiński

Okres realizacji 1.10.1991-30.12.1993 — zakończony;

2. *Ceramiczne narzędzia ściernie z regulowaną strukturą spoiw z przeznaczeniem do różnych odmian szlifowania*

kierownik projektu — dr inż. Daniela Herman

okres realizacji 1.10.1991 - 31.12. 1993 zakończony;

3. *Teoretyczne i doświadczalne podstawy konstrukcji i technologii precyzyjnych bezluzowych przekładni ślimakowych*

kierownik projektu prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak,

okres realizacji: 30.03.1992 - 30.04.1994, zakończony;

4. *Zmiany własności elektromagnetycznych warstwy azotowanej w trakcie jej tworzenia;*

kierownik projektu — dr Jerzy Ratajski,

okres realizacji: 2.01.1992 - 30.12.1994, zakończony;

5. *Zastosowanie metod i narzędzi sztucznej inteligencji do budowy systemów ekspertowych wspomagających projektowanie układów elektronicznych;*

kierownik projektu — prof. nadzw. dr hab. inż. Henryk Budzisz,

okres realizacji: 1.07.1992-15.01.1994, zakończony;

6. *Optyczno-elektroniczny system kontrolno-pomiarowy do oceny mikrogeometrii powierzchni w ruchu,*

kierownik projektu — dr inż. Czesław Łukianowicz,

okres realizacji: 1.04.1993-30.03.1996, zakończony;

7. *Badania procesów wytlaczania autotermicznego tworzyw wielkocząsteczkowych,*

kierownik projektu — prof. nadzw. dr hab. inż. Jarosław Diakun,

okres realizacji: 4.05.1993-31.12.1995, zakończony;

8. *Propagacja fal oraz teoretyczne i eksperymentalne badania drgań fundamentów na podłożu gruntowym,*

kierownik projektu — prof. dr inż. Jan Filipkowski,

okres realizacji: 1.09.1993-31.08.1996;

9. *Mikroskop termofalowy (fotoakustyczny),*

kierownik projektu — dr inż. Zbigniew Suszyński,

okres realizacji: 1.09.1993- 15.01.1995;

10. *Systemy optymalizacji ekorozwoju województwa koszalińskiego*,
kierownik projektu — prof. nadzw. dr hab. Kazimierz Szymański,
okres realizacji: 1.03.1994-28.02.1996;
11. *Analiza i projektowanie filtrów SI i przetworników a/c i c/a pracujących w trybie prądowym*
kierownik projektu — prof. nadzw. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn,
okres realizacji: 1.03.1994-28.02.1997;
12. *Oszacowanie wielkości parametrów będących podstawą do opracowania środków regulujących eksploatację ryb słodkowodnych w przybrzeżnych wodach Pomorza Środkowego (część zadania badawczego w ramach projektu badawczego zamawianego, realizowanego przez Morski Instytut Rybacki w Gdyni)*,
kierownik projektu — prof. nadzw. dr hab. inż. Tomasz Heese,
okres realizacji: 1.06.1994- 30.06.1996;
13. *Skład gatunkowy, ilościowe rozmieszczenia ryb nie mających znaczenia rynkowego, a występującej w strefie przybrzeżnej (do izobaty 20 m)*,
kierownik projektu — prof. nadzw. dr hab. inż. Tomasz Heese,
okres realizacji: 1.06.1994-30.06.1996;
14. *Optymalizacja zaworów kriogenicznych*,
kierownik projektu — prof. dr hab. inż. Witold Precht,
okres realizacji: 18.02.1994 - 30.11.1994;
15. *Zagadnienia piętzenia wody za pomocą zamknięcia powłokowego przy wykorzystaniu tylko energii wody spiętrzonej*,
kierownik projektu — dr inż. Janusz Mika,
okres realizacji: 1.07.1994 - 30.06.1995;
16. Projekt międzynarodowy w ramach akcji COPERNICUS, finansowany z budżetu Unii Europejskiej,
kierownik projektu — prof. dr hab. inż. Witold Precht,
Temat: *Low Temperature Physical Vapour Deposition (PVD) of Low friction coatings for machine elements*;
17. Projekt finansowany w ramach programu międzynarodowego TEMPUS,
kierownik projektu — prof. nadzw. dr hab. Kazimierz Szymański,
Temat: *Migration of heavy metals in the regions of solid wastes storage/ deposition*.
18. *Nowe metody intensyfikacji procesów szlifowania materiałów trudno obrabialnych*;
kierownik projektu — prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak,

okres realizacji: 1.08.1992 - 30.05.1995, zakończony;

19. *Odpowiedź dynamiczna konstrukcji sprężysto-lepko-plastycznych na działania nagłych obciążeń;*
kierownik projektu — dr inż. Krzysztof Cichocki
20. *System komputerowego wspomagania projektowania pneumatycznych układów sterowniczo-napędowych;*
kierownik projektu — prof. dr hab. inż. Wojciech Tarnowski
21. *Teoretyczne i doświadczalne podstawy mikro i nanoobróbki ścierniej w próżni i super niskich temperaturach;*
kierownik projektu — dr inż. Ryszard Lewkowicz
22. Wykonanie prac badawczo-rozwojowych, objętych projektem celowym:
Opracowanie technologii nanoszenia azotku tytanu na przeciągacze i przepychacze w adaptowanym urządzeniu technologicznym typu PVT-700;
kierownik projektu — prof. dr hab. inż. Witold Precht.

W miarę określonych potrzeb, tworzone są doraźne problemowe zespoły badawcze, skupiające pracowników naukowych różnych jednostek organizacyjnych Uczelni oraz innych uczelni krajowych i zagranicznych. Często jest też udział w takich zespołach pracowników z przemysłu.

Jednostki pomocnicze

Do realizacji prac dydaktycznych i badawczych w katedrach i zakładach wydzielone są laboratoria i pracownie przemysłowe. Oprócz tego funkcjonują laboratoria obsługujące po kilka jednostek. Są to:

Centrum Komputerowe,
Środowiskowe Laboratorium Techniki Próżniowej,
Zespół Laboratoriów I — Wydział Mechaniczny,
Zespół Laboratoriów II — Wydział Mechaniczny,
Pracownia Zastosowań,
Laboratorium Techniki Budowlanej,
Międzyzakładowe Laboratorium Wytrzymałości i Konstrukcji Budowlanych.

Centrum Komputerowe jest centralnym węzłem uczelnianej sieci komputerowej oraz węzłem Naukowej Akademickiej Sieci Komputerowej (NASK). Służy do administrowania zasobami uczelnianej sieci i do udostępniania sieciowych usług telekomunikacyjnych, w ramach światowej sieci INTERNET oraz innych sieci komputerowych (EARN, POLPAK, DECNET, DATAPAK, DFN i in.) dla celów dydaktyki i prac naukowo-badawczych.

Środowiskowe Laboratorium Techniki Próżniowej zajmuje się zagadnieniami aplikacji technik wysokopróżniowych w różnych dziedzinach nauki i techniki. Laboratorium prowadzi prace naukowo-badawcze i usługowe, których głównym celem są kolejne wdrożenia technologii supertwardych warstw cienkich, zwłaszcza azotku tytanu, nakładanych na powierzchnie robocze różnego typu narzędzi i części maszyn.

W latach 1996—1998 liczba studentów Uczelni wzrosła z 7000 do 10500. Szczegółowe dane przedstawiają tabele 4 i 5. Dotyczy to także stanu zatrudnienia profesorów (tabela 6 i 7) i pozostałych nauczycieli akademickich.

W 1995 r. oddany został do użytku Hotel Asystenta przy ówczesnej ul. K. Marksa (obecnie Eugeniusza Kwiatkowskiego).

Wreszcie w 1996 r. Wyższa Szkoła Inżynierska została przekształcona w Politechnikę Koszalińską. W październiku tegoż roku rozpoczęły się zajęcia w nowym obiekcie dydaktycznym (ok. 4000 m²) przy ul. E. Kwiatkowskiego, przeznaczonym dla Instytutu Zarządzania i Marketingu. Na Wydziale Mechanicznym utworzono dwa nowe kierunki studiów: technika rolnicza i leśna oraz wzornictwo, a na Elektronice — informatykę. Wkrótce też Instytut Elektroniki przekształcony został w Wydział Elektroniki.

W roku akademickim 1997/98 prowadzone były następujące kierunki studiów dziennych i zaocznych lub wieczorowych:

1. Automatyka i Robotyka,
2. Elektronika i Telekomunikacja,
3. Informatyka,
4. Budownictwo,
5. Inżynieria Środowiska,
6. Mechanika i Budowa Maszyn,
7. Technika Rolnicza i Leśna,
8. Wzornictwo,
9. Ekonomia,
10. Zarządzanie i Marketing,
11. Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego.

Obejmowały one ponad 40 specjalności magisterskich.

Studia uzupełniające magisterskie prowadzone są na wszystkich kierunkach studiów, które prowadzą studia magisterskie.

Studia podyplomowe w Politechnice Koszalińskiej:

1. Podyplomowe Studium Zastosowań Informatyki, prowadzone na Wydziale Elektroniki w dwóch specjalnościach:
 - programowanie i sieci komputerowe,
 - zastosowanie informatyki w zarządzaniu przedsiębiorstwem.
2. Podyplomowe studia, prowadzone w Instytucie Zarządzania i Marketingu w następujących specjalnościach:
 - zarządzanie firmą,
 - finanse i bankowość,
 - rachunkowość,
 - public relations,
 - międzynarodowa integracja europejska.

W wyniku rekrutacji na I rok studiów w roku akademickim 1997/1998 przyjęto:

- na studia dzienne: 1640 kandydatów, w tym 1218 na jednolite studia magisterskie,
- na studia zaoczne i wieczorowe: 2749 kandydatów, w tym 983 na jednolite studia magisterskie.

W 1998 r. pracownicy uczelni uzyskali następujące tytuły i stopnie naukowe:

- tytuły naukowe profesora: prof. dr hab. inż. Włodzimierz Janke, prof. dr hab. Tadeusz Pałosz, prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn,
- stopień naukowy doktora habilitowanego: dr hab. Walery Sienicki,
- stopnie naukowe doktora: dr inż. Przemysław Borkowski, dr Grażyna Cetys-Ratajska.

W dniu 28 maja 1998 r. prof. dr hab. inż. Michał Białko został wybrany członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk.

Nagrodami Ministra Edukacji Narodowej uhonorowani zostali: nagrodą indywidualną — prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn, nagrodą zespołową — prof. dr hab. inż. Wojciech Tarnowski, dr inż. Tomasz Kiczowski, dr inż. Bogusław Jacek Siwek, mgr inż. Grzegorz Świdorski.

Centralna Komisja do spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych przyznała w dniu 22. 06. 1998 r. Wydziałowi Elektroniki uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektronika.

Komitet Badań Naukowych przyznał Instytutowi Zarządzania i Marketingu kategorię „C” oraz środki finansowe na działalność statutową w 1998 r. Ponadto Instytut Zarządzania i Marketingu wystąpił z wnioskiem o przekształcenie w Wydział Ekonomii i Zarządzania.

Tab.4. Studenci Wyższej Szkoły Inżynierskiej 1994—1996

Jednostka organizacyjna Uczelni kierunki studiów	Liczba studentów ogółem						z tego studenci												Liczba studentów studiów dziennych					
							jednolitych studiów magisterskich			wyższych studiów zawodowych			uzupełniających studiów magisterskich			po ostatnim roku studiów bez egzaminu dyplomowego								
	1994	1995	1996	1994	1995	1996	1994	1995	1996	1994	1995	1996	1994	1995	1996	1994	1995	1996	1994	1995	1996			
Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska	791	967	1160	611	729	811	180	238	349	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22	34	24	611	729	819
Budownictwo	361	450	533	285	354	392	76	96	141	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22	29	18	285	354	400
Inżynieria Środowiska	430	517	627	326	375	419	104	142	208	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	6	326	375	419
Wydział Mechaniczny	1291	1605	2088	666	876	1049	625	729	1039	—	—	—	—	—	—	—	—	—	22	31	58	762	985	1272
Mechanika i Budowa Maszyn	839	1257	1687	397	661	913	442	596	774	—	—	—	—	—	—	—	—	—	18	26	24	587	868	1090
Wychowanie Techniczne	452	348	257	269	215	136	183	133	121	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	5	34	175	117	96
Technika Rolnicza i Lesna	x	x	144	x	x	—	x	x	144	x	x	—	—	—	—	—	—	—	x	x	—	x	x	86
Instytut Elektroniki	347	488	630	243	300	319	104	188	311	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	33	18	308	419	521
Elektronika i Telekomunikacja	347	458	572	243	300	319	104	158	253	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	33	18	308	389	463
Automatyka i Robotyka	x	30	58	x	—	—	x	30	58	x	x	—	—	—	—	—	—	—	x	—	—	x	30	58
Instytut Zarządzania i Marketingu	1077	1870	2833	x	773	1350	1077	1097	1322	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	624	1055	1514
Ekonomia	x	773	1511	x	773	1350	x	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	x	—	—	x	567	877
Zarządzanie i Marketing	1077	1097	1322	—	—	—	1077	1097	1322	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	624	488	637
NKJA	102	138	147	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1	3	84	88	86
Razem Uczelnia	3608	5068	6858	1520	2678	3529	2088	2390	3168	—	—	—	—	—	—	—	—	—	161	60	99	143	2389	3276

Źródło: Biuro Rektora Politechniki Koszalińskiej

Tab. 5. Studenci Politechniki Koszalińskiej 1993—1998							
Wydziały	Liczba studentów						
	1993			1998			
	D	Z	Ogółem	D	Z/W	P	Ogółem
Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska	570	160	730	820	540		1360
Wydział Mechaniczny	400	420	910	1670	1060	100	2820
Wydział Elektroniki	220		220	620	170	60	860
Instytut Zarządzania i Marketingu	380	160	540	2270	2970	220	5460
Razem	1660	740	2440	5380	4740	380	10500

D — studia dzienne, Z — zaoczne, W — wieczorowe, P — podyplomowe

Źródło: Biuro Rektora Politechniki Koszalińskiej

Tab. 6. Stan zatrudnienia profesorów 1993—1998				
Tytuł/stanowisko	Stan kadrowy na koniec roku			
	1993	1994	1996	1998
profesor zwyczajny	13	16	20	29
profesor nadzwyczajny z tytułem naukowym profesora	—	6	6	12
profesor nadzwyczajny ze stopniem doktora habilitowanego	25	29	39	44
Razem	38	51	65	85

Źródło: Biuro Rektora Politechniki Koszalińskiej

Tab. 7. Stan zatrudnienia pozostałych nauczycieli akademickich				
Stanowisko	1993	1994	1996	1998
docenci	3	2	2	2
adiunkci	79	86	96	116
starsi wykładowcy	46	54	60	74
wykładowcy	14	19	25	25
asystenci	53	76	120	134
pozostali	8	9	15	13
Razem	213	246	318	364

Źródło: Biuro Rektora Politechniki Koszalińskiej

Tab. 8. Stan i struktura zatrudnienia pracowników naukowo-dydaktycznych Politechniki Koszalińskiej (stan na dzień 30 września 1998 r.)

Stanowisko		Liczba pełnozatrudnionych		Liczba
		ogółem (I i II etat)	z liczby ogółem mianowani (I etat)	niepełnozatrudnionych (I i II etat)
ogółem (02+03+05+06+07)	01	325	296	7
Profesorowie zwyczajni	02	30	25	—
Profesorowie nadzwyczajni	03	53	44	1
w tym z tytułem naukowym	04	9	8	1
Docenci	05	2	2	—
Adiunkci	06	110	100	6
Asystenci	07	130	125	—
w tym mianowani po raz pierwszy na rok	08	17	17	—

Źródło: Biuro Rektora Politechniki Koszalińskiej

Wydział Mechaniczny przygotował wniosek o przyznanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn.

W wyniku przeprowadzonych postępowań konkursowych Minister Edukacji Narodowej mianował w roku akademickim 1997/1998 6 profesorów na stanowiska profesorów zwyczajnych w Politechnice Koszalińskiej: prof. dr hab. prof. dr hab. Lecha Bystrzyckiego, Eugeniusza Michalskiego, Tadeusza Piecucha, Wojciecha Piotrowskiego, Stanisława Smoleńskiego, Kazimierza Szymańskiego. Ponadto 10 profesorów zatrudniono na stanowisku profesora nadzwyczajnego, w tym 7 na podstawie mianowania.

W roku akademickim 1997/98 realizowano w ramach działalności statutowej następujące tematy badawcze:

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska:

1. Statyka i stateczność konstrukcji ciągnowych
2. Analiza prostych modeli fizycznych dynamicznej teorii sprężystości w ujęciu stochastycznym;

3. Dynamika fundamentów blokowych oraz konstrukcji prętowych w zakresie sprężystym i sprężysto-plastycznym z uwzględnieniem odkształcalności podłoża;
4. Efekty nieliniowe w dynamice konstrukcji obciążonych impulsowo;
5. Analiza statyczna i dynamiczna konstrukcji prętowych z uwzględnieniem odkształceń postaciowych w elementach konstrukcji i współpracy z podłożem sprężystym;
6. Problemy wibracji i hałasu w środowisku naturalnym oraz środowisku pracy;
7. Badania eksperymentalne materiałów tekstylnych i ich współpraca z konstrukcją stalową;
8. Naprawa, wzmacnianie i zabezpieczenia antykorozyjne konstrukcji z betonu;
9. Nowe materiały budowlane przy zastosowaniu surowców odpadowych i miejscowych;
10. Przekształcenia form własności w budownictwie;
11. Analiza parametrów gruntowych i ich zmienności w procesach deformacji i ścinania gruntu;
12. Doskonalenie metodyki oceny prac scaleniowych;
13. Zagadnienia przepływu cieczy przez zamknięcia powłokowe;
14. Problemy techniki sanitarnej w aglomeracjach miejsko-przemysłowych Pomorza Środkowego;
15. Ocena i ochrona różnorodności biologicznej środowisk wodnych;
16. Utylizacja szlamowych i pyłowych odpadów przemysłowych;
17. Wpływ wybranych czynników na zjawiska zachodzące na granicy faz w procesie koagulacji i sorpcji;
18. Teoretyczne i doświadczalne podstawy procesów sorpcji zanieczyszczeń w ośrodku wodno-gruntowym.

Wydział Elektroniki

1. Opracowanie i badanie metod odwzorowania regularnych algorytmów w architekturze systemów obliczeniowych (systemów komputerowych);
2. Opracowanie zestawów pomiarowych do badań wybranych wielkości nieelektrycznych;
3. Układowa realizacja sieci neuronowych;
4. Symulacja przepływu ciepła w układach wielowarstwowych.
5. Minimalizacja liczby bramek w cyfrowych układach pracujących w trybie prądowych.

Wydział Mechaniczny

1. Badania podstawowe z zakresu technologii maszyn;
2. Teoretyczne i doświadczalne podstawy modelowania procesów szlifowania;
3. Badanie granicy faz elektroda/elektrolit;
4. Rodzinne uwarunkowania przygotowania dzieci do pracy i kształcenia technicznego;
5. Numeryczne i eksperymentalne metody analizy i syntezy elementów konstrukcji i maszyn;
6. Badanie wybranych zagadnień wymiany ciepła i masy w urządzeniach chłodniczych i klimatyzacyjnych;
7. Automatyzacja procesów przemysłowych ciągłych;
8. Budowa komputerowego stanowiska do metalograficznych badań struktury materiałów;
9. Wykorzystanie wysokociśnieniowej strugi cieczy, komputerowe wspomaganie projektowania;
10. Wpływ parametrów technologicznych na strukturę i własności fizyczne otrzymywanych warstw;
11. Sieci neuronowe w nadzorowaniu obróbki powierzchni;
12. Badanie procesu wrzenia w przepływie;
13. Budowa dźwigni oddzielającej separatora kamieni;
14. Wykorzystanie zjawiska allelopatii w ochronie roślin przed patogenami;
15. Badanie wybranych procesów i urządzeń przetwórstwa spożywczego;
16. Badanie nieliniowych problemów brzegowo-początkowych ośrodków ciągłych;
17. Opracowania naukowo-artystyczne w dyscyplinach: malarstwo, grafika, rzeźba, architektura wnętrz, tkanina artystyczna;

Środowiskowe Laboratorium Techniki Próżniowej

1. Badania dotyczące ustalenia optymalnych parametrów technologii warstw:
 - a) Nb-C otrzymanych metodą HRRS,
 - b) Me-C:H (Me- W, Zr) do zastosowań specjalnych,
 - c) Me-C:H na stalach łożyskowych;
2. Wdrożenie komputerowej rejestracji danych z jednoczesnych badań termicznych metali i stopów.

W zakresie badań własnych poszczególne jednostki realizowały następujące tematy:

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

1. Analiza numeryczna i eksperymentalna konstrukcji inżynierskich;
2. Problemy teoretyczne i badania konstrukcji z betonu;
3. Betony na kruszywie naturalnym i sztucznym, modyfikowanie dodatkami;
4. Prognoza odkształceń podłoża gruntowego z wykorzystaniem wyników badań geotechnicznych, zmian tekstury i struktury gruntu oraz na podstawie pomiarów geodezyjnych;
5. Wpływ wybranych czynników na proces odmanganiania wody pitnej;
6. Analiza porównawcza pracy systemów wodociągowych w miejskich i wiejskich jednostkach osadniczych, pod kątem zmienności przepływów, niezawodności i awaryjności;
7. Eliminacja związków organicznych z odcieków wysypiskowych;
8. Wskaźniki litologiczne wybranych gruntów na podstawie badań w mikroobszarze próbki;
9. Zależności troficzne w strefie przybrzeżnej Bałtyku;
10. Wpływ dawkowania materiałów ilastych na poprawę parametrów pracy osadu czynnego;
11. Piaskobetony specjalne na bazie pasku odpadowego modyfikowane mikrokrzemionką i zbrojeniem rozproszonym;
12. Analiza efektywności algorytmów genetycznych w optymalizacji;
13. Eksperymentalne i teoretyczne badania drgań fundamentów blokowych;
14. Kumulacja wybranych metali ciężkich w zbiorniku hipertroficznym;
15. Opracowanie technologii oczyszczania ścieków przemysłowych pochodzących z produkowanych płyt wiórowych;
16. Teoretyczne i doświadczalne podstawy procesów sorpcji wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w środowisku wodno-gruntowym.

Wydział Elektroniki

1. Projekt, wykonanie i oprogramowanie stanowiska pomiarowego do analizy wybranej klasy układów elektronicznych;
2. Badanie parametrów cieplnych i mechanicznych elementów elektronicznych i materiałów biologicznych;

3. Zautomatyzowane stanowisko projektowania i uruchamiania filtrów cyfrowych dla rodziny procesorów TMS.
4. Badania właściwości materiałów i struktur półprzewodnikowych metodami fotoakustycznymi i fotoelektrycznymi;
5. Badanie możliwości realizacji filtrów wyłącznie tranzystorowych w postaci układów scalonych CMOS.

Wydział Mechaniczny

1. Badanie procesów obróbki ścierniej narzędziami z CBN;
2. Teoretyczne i doświadczalne podstawy zastosowań hybrydowych systemów wnioskowania rozmytego w optymalizacji i diagnostyce procesów obróbki ścierniej;
3. Badanie granicy faz elektroda/elektrolit;
4. Przygotowanie młodzieży do małżeństwa i rodzicielstwa;
5. Numeryczne i eksperymentalne metody analizy i syntezy elementów konstrukcji i maszyn:
 - Numeryczne metody analizy wrażliwości i kształtu dwuwymiarowych elementów maszyn i konstrukcji,
 - Budowa i badanie dynamiki układu sterowania drganiami wirnika w łożysku magnetycznym;
6. Badanie procesów wymiany ciepła podczas wychładzania i zamrażania (zwłaszcza produktów żywnościowych);
7. Modelowanie oraz algorytmy i systemy komputerowe symulacji i optymalizacji;
8. Badanie struktury i właściwości tribologicznych twardych warstw;
9. Wykorzystanie wysokociśnieniowej strugi cieczy, obróbka specjalnymi narzędziami ściernymi;
10. Badanie podstawowych efektów i parametrów fizycznych w wybranych metalach, stopach i związkach;
11. Nadzorowanie obróbki gwintu z zastosowaniem metody statystycznej;
12. Badanie oporów przepływu podczas wrzenia w przepływie;
13. Badania zespołu zasilającego dźwigniowego separatora kamieni od ziemniaków;
14. Analiza zmian w liczebności i strukturze stawonogów epigeicznych w wybranych agrocenozach;
15. Badanie procesów jednostkowych inżynierii procesowej, optymalizacja mechanizmów i procesów;

16. Badanie akustycznego oddzielnika kamieni od bulw ziemniaka;
17. Malarstwo i rzeźba.

Instytut Zarządzania i Marketingu

1. Problemy restrukturyzacji Pomorza Środkowego;
2. Zarządzanie organizacjami w procesie przeobrażeń społeczno-gospodarczych i ustrojowych w Polsce;
3. Historia polityczno-wojskowa i gospodarcza Polski XIX i XX w.;
4. Turystyka i zagadnienia ludnościowe zachodniej części Pojezierza Drawskiego;
5. Przekształcenia strukturalne i przestrzenne obszarów wiejskich Pomorza Środkowego w okresie transformacji systemowej;
6. Przemiany demograficzne i rozwój społeczno-gospodarczy Pomorza Zachodniego w okresie transformacji;
7. Rola liderów lokalnych w aktywizacji społeczno-gospodarczej obszarów wiejskich;
8. System transformacji marketingowej na przykładzie Bałtyckiego Banku Regionalnego;
9. Rola sektora publicznego w tworzeniu usług polskiej gospodarki morskiej;
10. Model dynamicznych systemów społeczno-ekonomicznych Środkowego Wybrzeża;
11. Ekonomiczne czynniki kształtujące strukturę rzeczową kapitału przedsiębiorstw;
12. Analiza czynników determinujących skuteczność wyznaczania prognozy rentowności wyrobów w przedsiębiorstwie o złożonej i różnorodnej produkcji.

W roku akademickim 1997/98 Politechnika Koszalińska zorganizowała następujące konferencje i sympozja naukowe:

1. Konferencja pn. *Polityka regionalna a wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich Pomorza Środkowego*. Koszalin, 17 października 1997 ;
2. XX Krajowa Konferencja pn. *Teoria obwodów i układy elektroniczne*. Kołobrzeg, 21—23 Października 1997
3. IV Krajowa Konferencja pn. *Polska myśl techniczno-wojskowa 1918—1989*. Koszalin, 2 grudnia 1997

4. Seminarium Historyków pn. *Powstanie Wielkopolskie 1919—1919*. Koszalin, 12 grudnia 1997;
5. Konferencja pn. *Spoleczno-ekonomiczne konsekwencje procesów transformacyjnych w regionach o wysokim bezrobociu*. Koszalin, 12 grudnia 1997;
6. Ogólnopolska Konferencja pn. *System finansowania szkolnictwa wyższego*. Koszalin, 6—7 maja 1998;
7. Szkoła Letnia *Modern Plasma Surface Technology*. Mielno, 11—15 maja 1998;
8. Konferencja rektorów Polskich Uczelni Technicznych. Koszalin, 14—16 maja 1998;
9. Konferencja Naukowa pn. *Szkoła jakości wody*. Ustronie Morskie, 27—30 maja 1998
10. III Profesorskie Warsztaty Naukowe pn. *Przetwórstwo tworzyw sztucznych*. Mielno, 3—5 czerwca 1998;
11. Konferencja pn. *Problemy budownictwa i ochrony środowiska u progu XXI wieku*. Koszalin, 9—10 czerwca 1998;
12. XVI Konferencja naukowa pn. *Poliptymalizacja i CAD*. Mielno, 15—18 czerwca 1998;
13. IV Profesorskie Warsztaty Naukowe pn. *Technologia Maszyn '98*. Mielno, 27—30 czerwca 1998
14. III Forum Prac Badawczych pn. *Kształtowanie części maszyn przez usuwanie materiału*. Mielno, 1—3 lipca 1998;
15. XI Konferencja Krajowa pn. *Pneumatyka i sterowanie w przemyśle* Mielno, 9—12 września 1998;
16. II Krajowa Konferencja pn. *Automatyka w rolnictwie i przemyśle spożywczym* Mielno, 14—16 września 1998.

Politechnika Koszalińska prowadziła współpracę z partnerami zagranicznymi na podstawie następujących umów:

- Accord de Cooperation entre le Laboratoire d'Electrochimie et Chimie de Solides Inorganique, zawarta w dniu 21.06.1994 pomiędzy Politechniką Koszalińską a Uniwersytetem w Meudon, Francja.
- Accord de Cooperation entre le l'Universite d'Orleans et l'IUT de Bourges et l'Ecole Superieure d'Ingenieurs de Koszalin, zawarta 15.04.1994.
- Agreement between Technical University of Koszalin and Technical University of Louisville, zawarta 18.11.1994.

- Umowa o współpracy naukowej pomiędzy Politechniką Koszalińską i Wołyńskim Państwowym Uniwersytetem im. Ł. Ukrainki, zawarta 19.01.1995.
- Accord de Cooperation entre l'Ecole Centrale de Lyon et Politechnika Koszalińska, zawarta 6.06.1995.
- Umowa o współpracy naukowej pomiędzy Politechniką Koszalińską a Narodowym Uniwersytetem Ukrainy w Kijowie, zawarta 18.10.1995.
- Umowa o współpracy naukowej pomiędzy Politechniką Koszalińską a Institute of Fluid Transmission and Control of the RWTH Aachen, zawarta 26.11.1996.
- Accord de Cooperation entre le l'Ecole Superieure d'Ingenieurs de Bourges et Politechnika Koszalińska, zawarta 8.06.1998.

W październiku 1997 roku aktualizowano umowę o współpracy między Politechniką Koszalińską a Uniwersytetem w Bourges.

Współpraca naukowa z partnerami zagranicznymi prowadzona była na kilku płaszczyznach:

- programów dydaktycznych, między innymi w ramach projektów finansowanych z budżetu Unii Europejskiej (projekty TEMPUS)
- rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej, w postaci staży naukowych, szkoleniowych, wymiany doświadczeń, prezentacji dorobku,
- nawiązania współpracy w ramach programu SOCRATES wg złożonego wniosku o współpracy nr IC-1-96-1 Erasmus.

W roku akademickim 1997/98 w Wydawnictwie Politechniki Koszalińskiej realizowano 90 tytułów. Zakończono 55 prac o łącznej objętości 630 arkuszy wydawniczych i w łącznym nakładzie 27 000 egzemplarzy. 27 publikacji to skrypty, 24 — prace naukowe i 4 — informacyjne.

W zakresie inwestycji w roku akademickim 1997/98 wykonano następujące roboty związane z realizacją zespołu obiektów przy ul. E. Kwiatkowskiego:

- uruchomiono bufet studencki znajdujący się w przyziemiu budynku „B”,
- wykonano w stanie surowym zamkniętym (łącznie z instalacjami i tynkami wewnętrznymi; w trakcie wykonania jest elewacja budynku oraz mała architektura) budynek mieszkalny „D” dla kadry profesorskiej,
- wykonano stan zerowy budynku „E” — sala audiowizualna na 450 miejsc,
- w budynku dydaktycznym „A” wykonano: podłóża pod posadzki dla IV, V i VI kondygnacji, okna z profili PCV od strony zachodnie. Szczyty budynku od strony wschodniej są w trakcie realizacji.

* * *

W programie rozwoju Uczelni na najbliższe lata przewiduje się, że Politechnika Koszalińska będzie Uczelnią o uznanej renomie, kształcąca na sześciu wydziałach: Budownictwa, Mechaniki, Inżynierii Środowiska, Inżynierii Komputerowej, Elektroniki i Ekonomii.

Zakłada się, że cztery jednostki organizacyjne będą miały prawa doktoryzowania, a minimum jedna — prawo habilitowania. Europejskie programy nauczania, profil techniczny i ekonomiczny, umożliwią ogólnopolski zasięg Uczelni, przy równocześnie silnym powiązaniu z gospodarką regionu. Liczba studentów ukształtuje się w granicach 15 000 — 16 000.

W programach, w strukturze kształcenia, nie przewiduje się ograniczania lub likwidowania kierunków kształcenia i specjalności. Wprowadzane, od trzech lat, zmiany w tym zakresie mają na celu w większym niż dotychczas stopniu dostosowanie profilu Uczelni do potrzeb gospodarki i oczekiwań młodzieży. W najbliższych latach planuje się prowadzenie elastycznej polityki w strukturze kształcenia poprzez wzbogacanie oferty edukacyjnej o nowe kierunki studiów, specjalności i profile dyplomowania, względnie też modernizację istniejących.

Proponowane zmiany będą uwzględniały światowe trendy rozwoju nauki i techniki oraz prognozy rozwoju gospodarczego kraju.

Do roku 2002 planowane jest uruchomienie nowych kierunków studiów:

Politologia i Administracja na poziomie zawodowym i magisterskim,
Germanistyka,

a w ciągu kilku lat następnych:

Inżynieria Materiałowa,
Inżynieria Komputerowa,
Energetyka Przemysłowa.

Podstawową formą studiów będą studia dzienne, a dodatkowo: studia dla pracujących (zaoczne i wieczorowe) oraz podyplomowe, zarówno na kierunkach technicznych, jak i ekonomicznych.

W prognozie rozwoju kształcenia planuje się pozostawienie kandydatom wyboru: kontynuowania jednolitych studiów magisterskich lub zawodowych. Na wszystkich kierunkach studiów będzie można uzyskać tytuły: magister inżynier/magister i inżynier/licencjat.

W Uczelni nie ma ograniczeń kadrowych i lokalowych, utrudniających przyjmowanie studentów na kierunki: budownictwo i mechanika. Rekrutacja na te kierunki uzależniona będzie głównie od liczby kandydatów na studia.

W najbliższych latach przewiduje się dalsze zwiększenie liczby kandydatów przyjmowanych na kierunki: Elektronika i Telekomunikacja, Zarządzanie i Marketing, Ekonomia.

Zakłada się, że łączna liczba przyjmowanych kandydatów na I rok studiów do roku 2000 wyniesie od 1 000 do 1 200 osób rocznie, w tym na studia dzienne około 900 osób.

Planowany rozwój kierunków studiów i specjalności wiąże się nierozdzielnie z rozwojem kadry nauczycieli akademickich, w tym zwiększeniem liczby profesorów zwyczajnych o 6 osób. Wzrost liczby profesorów przewiduje się przede wszystkim poprzez rozwój naukowy własnej kadry — uzyskiwanie tytułów i stopni naukowych doktora habilitowanego.

Po 30 latach istnienia, Uczelnia doszła do progu generacji własnej kadry doktorów habilitowanych, co jest zgodne z kształtowaniem się takich progów w innych uczelniach. W praktyce oznacza to, że w Uczelni coraz częściej będą się odbywały kolokwia habilitacyjne absolwentów Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie zatrudnionych na etatach asystentów, a po uzyskaniu stopnia doktora — na etatach adiunktów. Stwarza to realną perspektywę szybkiego wzrostu liczby samodzielnych pracowników naukowych, zatrudnionych na etatach profesorów nadzwyczajnych, jest gwarancją i warunkiem koniecznym dalszego rozwoju Uczelni.

Według ostrożnych przewidywań, do roku 2002 przeprowadzonych zostanie kilkanaście przewodów habilitacyjnych, najwięcej na Wydziałach: Mechanicznym i Ekonomii. Oczywiście, że dla nowo tworzonych kierunków studiów Uczelnia będzie pozyskiwać specjalistów z innych ośrodków naukowych w kraju.

Kolejnym, niezbędnym elementem rozwoju Uczelni jest pomyślna realizacja zamierzeń inwestycyjnych.

Opracowany w latach 80-tych program rozwoju Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie powiązany był ściśle z realizowaną inwestycją przy ul. Gdańskiej oraz zlokalizowanymi w sąsiedztwie domami studenta, hotelem asystenta i stołówką studencką.

Jak już wspomniano w innym miejscu, rozpoczęta w 1978 r. budowa obiektów dydaktycznych, finansowana z budżetu państwa, została wstrzymana na 10 lat. Brak możliwości przyspieszenia inwestycji przy ul. Gdańskiej, gdyż wznowienie inwestycji wymagało aktualizacji projektu technicznego oraz usunięcie skutków przerwania realizacji, zmusiły Uczelnię do poszukiwania innych rozwiązań w celu zapewnienia bazy lokalowej, umożliwiającej rozwój Szkoły.

Przypomnijmy jeszcze raz, że dzięki życzliwości władz Koszalina, WSInż. uzyskała duży obiekt przy ul. Partyzantów 17, w którym obecnie znajduje się Wydział Elektroniki, a do niedawna mieściło się także Studium Języków Obcych i Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego. Poprawiło to bazę lokalową Uczelni.

Bardziej radykalną poprawę można będzie dopiero uzyskać po zakończeniu inwestycji przy ul. Gdańskiej, wprowadzonej do resortowego planu inwestycyjnego na rok 1994 pod nazwą "Budynek ogólnotechniczny Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie". Na inwestycję tę składają się trzy obiekty:

- A — Budynek administracyjno-dydaktyczny
- B — Budynek dydaktyczny
- C — Budynek dydaktyczny.

Łączna powierzchnia użytkowa obiektów dydaktycznych przy ul. Gdańskiej wynosi 9 tys. m².

Na potrzeby przyszłej Politechniki Uczelnia uzyskała od władz miasta Koszalina budynki przy ul. K. Marksa (E. Kwiatkowskiego), składające się z czterech obiektów:

- budynek A — 8 533 m² powierzchni użytkowej,
- budynek B — 4 205 m² powierzchni użytkowej,
- budynek C — 2 303 m² powierzchni użytkowej,
- budynek D — 1 823 m² powierzchni użytkowej,
- budynek E — 1 328 m² powierzchni użytkowej,
- łącznie 18 192 m² powierzchni użytkowej.

Program zagospodarowania tych obiektów przedstawiał się następująco:

- A — Budynek dydaktyczny — przewiduje się wykorzystanie tego obiektu dla potrzeb dydaktycznych, tj. do utworzenia ponad 30 sal wykładowych, sal seminaryjnych, laboratoriów komputerowych — termin oddania 1 X 1999 r.
- B — Budynek socjalny dla potrzeb studentów — pomieszczenia na takie działy pomocnicze, jak księgarnia, mała poligrafia, bufety, kawiarnia itp. — oddany do użytku.
- C — Hotel asystenta — budynek internatu, adaptowany na hotel asystenta, dla około 50 asystentów — oddany do użytku.
- D — Budynek mieszkalny dla kadry naukowej — do adaptacji na mieszkania dla kadry naukowej, pozyskiwanej z innych ośrodków do realizowania kierunków: Zarządzanie i Marketing oraz Ekonomia, Elektronika i innych. 18 mieszkań o powierzchni użytkowej od 60 do 100 m² oddanych zostało w 1998 r.
- E — Sala audytorijna na około 300 osób — oddana zostanie w 2000 r.

Przejęcie powyższych obiektów na potrzeby Uczelni umożliwi jej realizację zamierzeń rozwojowych, głównie dla kierunków ekonomicznych i filologicznych. Ponadto, zagospodarowanie obiektów przez Uczelnię ożywi osiedle, na którym te obiekty są zlokalizowane i stworzy nowe miejsca pracy.

Zakończenie inwestycji przy ul. Gdańskiej i ul. E. Kwiatkowskiego pozwoli na uzyskanie wskaźnika powierzchni dydaktycznej, przypadającej na jednego studenta studiów dziennych rzędu 12 m² oraz wskaźnika powierzchni dydaktycznej przypadającej na jednego nauczyciela rzędu 170 m².

* * *

Województwo koszalińskie, podobnie jak słupskie (od 1 I 1999 r. — zachodniopomorskie — z dawnym woj. koszalińskim i pomorskie — z dawnym woj. słupskim), z uwagi na swoją specyfikę gospodarczą, szczególnie dotkliwie odczuło skutki transformacji. Z determinacją władze państwowe i samorządowe szukają dróg wyjścia z zapaści gospodarczej. Dużą inicjatywę wykazują też miejscowe środowiska biznesu, podejmujące szereg działań. W końcowej fazie opracowania jest program rozwoju regionu. Uwzględniono w nim fakt, że 60% rolnictwa to dawne Państwowe Gospodarstwa Rolne, ze wspomnianym wyżej balastem bezrobocia i innych problemów społecznych.

Do 1989 r. przemysł dawał zatrudnienie co trzeciemu zawodowo czynnemu mieszkańcowi regionu. Obecnie w strukturze przemysłu dominuje przemysł spożywczy i przetwórczy oraz przemysł drobny.

Nadmorskie położenie — dominujący element środowiska geograficznego Pomorza Środkowego — stwarza naturalne warunki dla rozwoju gospodarki morskiej. Należy stwierdzić jednak, że gospodarka morska nie stanowiła dotąd czynnika przyspieszającego wzrost gospodarczy regionu. Ogranicza się w zasadzie do form tradycyjnych: rybołówstwa i przetwórstwa rybnego.

Z racji swego położenia Pomorze Środkowe posiada warunki do rozwoju prawie wszystkich form turystyki. Wywołuje to potrzebę intensyfikacji działań dotyczących ochrony środowiska naturalnego, ponadto ukierunkowuje rozwój przemysłu na branże nieuciążliwe dla środowiska, w tym zwłaszcza elektronikę.

Ambitne plany przekształcenia gospodarki regionu Pomorza Środkowego, analiza potrzeb i możliwości, pozwoliły na stwierdzenie, że Uczelnia stoi przed szansą współtworzenia kilku istotnych funkcji regionu:

1. kompleksu żywnościowego, opartego na dobrych warunkach agroekologicznych,
2. przemysłu precyzyjnego, przemysłu rolno-spożywczego, lekkiego oraz materia-

łów budowlanych, a także niektórych działów przemysłu maszynowego, kooperującego z gospodarką kraju,

3. turystyki, handlu i drobnej wytwórczości.

Przez długie lata Uczelnia, zgodnie z charakterem ówczesnej gospodarki, kształciła specjalistów z zakresu budownictwa, inżynierii środowiska i szeroko pojętej mechaniki. Przełom lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych stworzył szansę dla elektroniki i do tych zmian Uczelnia dobrze się przygotowała.

Przejście do historii "księżycowej" gospodarki planowej, nowe procesy gospodarcze, zwłaszcza transformacja ze wszystkimi jej konsekwencjami, stworzyły wielkie możliwości dla kierunków ekonomicznych. Niebywałe zainteresowanie kierunkiem: Ekonomia, oraz kierunkiem: Zarządzanie i Marketing, stworzyło niepowtarzalną szansę dla regionu i Uczelni. Wszelkie plany przekształcenia gospodarki Pomorza Środkowego pilnie akcentują rolę Uczelni w tym procesie. Uczelnia harmonijnie włączyła się w ten trudny proces. Jest to bowiem szansa dla wszystkich, największa zaś dla młodzieży. Należy mieć nadzieję, że w nowym kształcie administracyjnym procesy te zostaną wsparte i przyspieszone.

W 1968 r. koszalińska wyższa uczelnia techniczna rozpoczęła swą działalność z osiemnastoma pracownikami dydaktycznymi i stuosiemdziesięcioma studentami.

Od 1993 do 1998 r. liczba studentów zwiększyła się sześciokrotnie, przekraczając czternaście tysięcy. W tym samym okresie liczba profesorów zatrudnionych w uczelni zwiększała się średnio w roku o dziesięciu, aby w 1999 r. zbliżyć się do dziewięćdziesięciu. Stosunek liczby profesorów uczelnianych do tytułarnych równa się 1,9. Do minimum została sprowadzona liczba profesorów zatrudnionych na tzw. "drugim etacie". W końcu 1998 r. w Politechnice pracowało ich dziesięciu, w tym pięciu na Elektronice i dwoje w Instytucie Zarządzania i Marketingu.

Ogółem w końcu 1998 r. w uczelni pracowało 456 pracowników naukowo-dydaktycznych. Jak wynika z wyliczeń Działu Nauki PK, na Wydziale Mechanicznym zatrudniano 42 adiunktów i 34 asystentów, na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska odpowiednio: 26 i 35, na Wydziale Elektroniki: 13 i 18, na aktualnym Wydziale Ekonomii i Zarządzania 32 i 51. W stosunku do innych uczelni, także renomowanych uniwersytetów, Politechnika Koszalińska stworzyła silne zaplecze dla przyszłości, gdyż liczba asystentów sięga 30% ogółu pracowników naukowo-dydaktycznych, przy 25% adiunktów, którzy w najbliższych latach powinni zasilić grupę doktorów habilitowanych. Aktualnie co piąty pracownik Politechniki ma status samodzielnego pracownika.

Średnio w uczelni stosunek studentów studiów dziennych do zaocznych nie przekracza jedności. Jak ostatnio wyliczył dr Bronisław Słowiński, od 1993 do

końca 1998 r. współczynnik ten rósł od wartości 0,44 do 0,994. W skali wydziałów najmniej korzystną relację ma Wydział Ekonomii i Zarządzania (2671 studentów dziennych i 4392 studentów zaocznych!), natomiast Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego kształci 88 słuchaczy na studiach dziennych i 80 na studiach zaocznych¹.

Największy przyrost studentów — szesnastokrotny — nastąpił na Wydziale Ekonomii i Zarządzania, następnie na Wydziale Elektroniki (4,9), na Wydziale Mechanicznym (4,3), a na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska tylko 2,5 raza.

Rozwój liczebny Wydziału Ekonomii i Zarządzania to nie tylko wielkie zainteresowanie kandydatów studiami ekonomicznymi, ale uzyskanie przez Wydział obiektów dydaktycznych przy ul. E. Kwiatkowskiego. Łącznie, w październiku 1999 r. w dyspozycji studentów Wydziału znajdzie się około 14000 m² powierzchni.

W ciągu kończącej się kadencji utworzone zostały nowe kierunki studiów: Informatyka, Technika Rolnicza i Leśna, Wzornictwo Przemysłowe. Instytut Elektroniki przekształcony został w Wydział Elektroniki, a Instytut Zarządzania i Marketingu w Wydział Ekonomii i Zarządzania. Wydział Elektroniki uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora.

Systematycznie wzrasta liczba uzyskanych doktoratów i habilitacji (zob. zestawienie). Dorobek badawczy uczelni przyczynił się do uzyskania korzystnych kategorii według Komitetu Badań Naukowych. Odnotowano znaczny rozwój współpracy zagranicznej.

W zakresie komputeryzacji uczelni odnotować trzeba rozwój sieci lokalnych LAN, zaawansowanie prac nad budową sieci miejskiej KOSMAN, zainstalowanie na terenie Politechniki bezprzewodowych sieci komputerowych, zainstalowanie lokalnych sieci komputerowych w domach studenckich.

Do prestiżowych osiągnięć zaliczyć trzeba wybór prof. dr. hab. inż. Michała Białko na członka rzeczywistego PAN, nagrody resortowe dla pracowników uczelni i inne.

* * *

31 marca 1999 r. Senat Politechniki Koszalińskiej wybrał prof. zw. dr. inż. Krzysztofa Wawryna Rektorem-Elektem na nową kadencję 1999-2002.

14 kwietnia 1999 r. wybrano: prof. nadzw. dr. hab. inż. Józefa Falkowskiego prorektorem ds. nauczania, prof. nadzw. dr. hab. inż. Borysa Storchę prorektorem ds. nauki i prof. nadzw. dr. hab. inż. Leona Kukiełkę prorektorem ds. studenckich.

Wybrano też dziekanów poszczególnych wydziałów:

Prof. zw. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka — na Wydziale Mechanicznym,

Prof. zw. dr. hab. inż. Zdzisława Piątka — na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska,

Prof. zw. dr. hab. inż. Andrzeja Guzińskiego — na Wydziale Elektroniki,

Prof. nadzw. dr. hab. Bogusława Polaka — na Wydziale Ekonomii i Zarządzania.

Rektor-Elekt postawił przed sobą bardzo ambitny plan rozwoju uczelni, przyjmując za cel nadrzędny²:

"Rozwój Uczelni i dbałość o wysoki prestiż krajowy i międzynarodowy poprzez zapewnienie wysokiego poziomu kształcenia, badań naukowych i współpracy zagranicznej, a także rozwoju kadr i udziału w programach europejskich. Osiągnięcie tego celu prowadzi do zwiększenia nakładów na kształcenie i badania, a także wynagrodzenie pracowników".

1. B. Słowiński: *Ilu nas jest?* "Na Temat", marzec- kwiecień 1999, nr 2 (14), s. 9.

2. K. Wawryn: *Program działania*, "Na Temat", marzec- kwiecień 1999, nr 2 (14), s. 5.

KALENDARIUM

1966 — 1999

1966

- 19.07. Antoni Kuligowski, I sekretarz KW PZPR wystąpił do Ministra Szkolnictwa Wyższego prof. dr. Henryka Jabłońskiego z wnioskiem *“uzasadniającym potrzebę i celowość powołania w Koszalinie Wyższej Szkoły Inżynierskiej”*.

1967

- 19.10. Powołanie do życia Społecznego Komitetu Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie *“w celu współdziałania z władzami państwowymi w zakresie budowy pomieszczeń i rozbudowy WSInż. oraz aktywna pomoc w wyposażeniu tej uczelni”*.

W końcu grudnia władze wojewódzkie przekazały uczelni obiekty byłego Studium Nauczycielskiego, obejmujące budynek dydaktyczny z aulą i salą gimnastyczną, internat, stołówkę oraz pomieszczenia pomocnicze, łącznie około 11 tys. m².

1968

- 27.01. Koszalińskie Zjednoczenie Budownictwa zgłosiło gotowość przekazania maszyn i urządzeń dla przyszłej uczelni.
- 13.02. Prezydium Społecznego Komitetu Budowy WSInż. zajmowało się budową osiedla studenckiego, mieszkaniem dla nauczycieli akademickich i rekrutacją kandydatów na studia.
- 27.05. Wojewódzki zespół poselski z udziałem pełnomocników do spraw organizacji uczelni rozpatrywał problemy inwestycyjne, organizacyjne i kadrowe dla przyszłej WSInż.
- 8.06. Rozporządzeniem Rady Ministrów utworzona została WSInż. Na stanowisko rektora WSInż. minister powołał doc. Jerzego Smoleńskiego (dotychczasowego pełnomocnika ds. organizacji WSInż.), a na I zastępcę — doc. Leopolda Jastrzęb-

skiego. Związek kadry tworzyli pracownicy Politechniki Gdańskiej i część pracowników SN w Koszalinie. Właśnie budynki Studium stanowiły bazę lokalową dla uczelni. Organizację Wydziału Budownictwa powierzono doc. Henrykowi Wierowskiemu, a Wydziału Mechanicznego — doc. Jerzemu Białkowskiemu.

Na czele uczelnianej komisji do spraw rekrutacji stanął doc. J. Smoleński, Wydziału Budownictwa — doc. H. Wierowski, Wydziału Mechanicznego — doc. J. Białkowski.

- 14.06. Mianowanie na docentów etatowych otrzymali dr inż. Jan Filipkowski i dr inż. Leopold Jastrzębski.
- 17.06. Zgłosiło się 400 kandydatów na studia. Egzaminy wyznaczono na 1 - 15 lipca. W skład komisji rekrutacyjnej weszło 26 osób.
- 30.06. Mgr Zygmunt Cybulski i mgr Stefan Klimczyk zakończyli organizację laboratoriów chemii i fizyki.
- 1.07. Rozpoczęły się pisemne egzaminy wstępne. Stopień naukowy doktora uzyskał mgr Leszek Wojciechowski.
- 1.09. Uczelnię wizytował Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego prof. dr Henryk Jabłoński. W swoim wystąpieniu Minister podkreślił, że: *"Uczelnia jest najlepszą inwestycją, jaką region Pomorza Środkowego mógł sobie sprawić"*.
W pierwszym tygodniu września przeprowadzono egzaminy wstępne na studia wieczorowe.
- 2.10. Ukazało się Zarządzenie nr 1 Rektora WSInż. doc. mgr. inż. Jerzego Smoleńskiego w sprawie ustanowienia jednostek organizacyjnych uczelni. Były to: Wydział Budownictwa Lądowego, Wydział Mechaniczny, Studium Języków Obcych, Biblioteka Główna, Zespół Nauk Społeczno-Politycznych, Studium Wojskowe, Studium Wychowania Fizycznego oraz jednostki administracyjne .
- 5.10. Odbyła się uroczysta inauguracja pierwszego roku akademickiego. Z tej okazji wydano okolicznościowy medal. Wykład inauguracyjny na temat współczesnych form budownictwa rolniczego wygłosił prof. dr inż. arch. Andrzej Rzymkowski z Wydziału Budownictwa.
Studia rozpoczęło 183 studentów, w tym 123 na studiach dziennych i 60 na studiach dla pracujących. Uczelnia zatrudniała zaledwie 17 pracowników naukowo-dydaktycznych, 15 administracyjnych i 32 obsługi.
- 22.10. Powstało koło Zrzeszenia Studentów Polskich. Przewodniczącym został Marian Oleśkiewicz.
- 15.11. Zawiązało się koło Związku Nauczycielstwa Polskiego. Prezesem został mgr Władysław Jankowski.

Dr Leszek Wojciechowski zorganizował Klub AZS. Prezesem Klubu wybrano płk. Jana Ziółkowskiego.

1969

24.01. Odbyło się Walne Zgromadzenie Społecznego Komitetu Budowy WSInż. w Koszalinie. Przewodniczącym wybrano ponownie mgr. Klemensa Cieślaka, a zastępcami: mgr. Jana Urbanowicza i mgr. Bolesława Stępnia.

Uczelnia od Zarządu Wojewódzkiego Ligi Obrony Kraju otrzymała bezpłatnie ośrodek wczasowy w Mielnie.

Rada Uczelniana ZSP zainicjowała konkurs o „Złoty Bursztyn” dla najlepszego studenta. Zdobył go Marian Oleśkiewicz, student Wydziału Mechanicznego.

Lipiec. Pierwszy obóz Studium Wojskowego.

Zbiory Biblioteki liczyły 8 622 woluminy.

6.10. Odbyła się II inauguracja roku akademickiego.

Na Wydziale Budownictwa Lądowego otwarto pracownię konstrukcji budowlanych, a na Wydziale Mechanicznym pracownię termodynamiki i obrabiarek.

Wykład inauguracyjny nt. nieniszczących badań w technice wygłosił dr inż. Franciszek Grabarski. Studia rozpoczęło 493 studentów, w tym 335 na pierwszym roku. Na studia zaoczne przyjęto 78 studentów.

Odbył się międzyuczelniany turniej koszykówki o puchar Rektora, który zdobyli studenci WSInż.

1.12. Minister Henryk Jabłoński powołał Radę Społeczną Szkoły. Przewodniczącym został mgr Henryk Kruszyński, z-ca przewodniczącego WRN w Koszalinie.

1970

1.01. W uczelni pracowało 9 profesorów i docentów, 19 wykładowców, 2 adiunktów. Księgozbiór biblioteki liczył 18 850 woluminów.

Luty. Zorganizowano Zakład Doświadczalny WSInż.

Marzec. Społeczny Komitet Budowy zmienił nazwę na Społeczny Komitet Rozwoju WSInż., z mgr. Janem Urbanowiczem jako przewodniczącym.

Dziesięciu studentów wyjechało na praktykę do Cottbus (NRD).

Kwiecień. WSInż. i NOT zorganizowały dwie konferencje naukowe, dotyczące proble-

mów koszalińskiego budownictwa oraz przemysłu elektromaszynowego.

Maj. Pierwsze Juvenalia. Pomysłem studentów z humorem sekundowali prof. Andrzej Rzymkowski i doc. Henryk Wierowski. Odbył się też mecz w siatkówkę między fińską drużyną "Kataja" a reprezentacją WSIInż.

1.10. Prorektorem mianowany został doc. dr inż. Leopold Jastrzębski, a doc. dr inż. Henryk Wierowski Dziekanem Wydziału Budownictwa Lądowego.

Mianowanie na stanowisko docenta etatowego otrzymał dr inż. Tadeusz Karpiński.

Zorganizowano Turniej o Puchar Rektora w koszykówce, z udziałem zespołów akademickich z Poznania, Gdańska i Szczecina. Zwyciężyli gospodarze.

Prymusem spośród wszystkich absolwentów Studiów Wojskowych został ogn. pchor. mgr inż. Bronisław Słowiński.

1971

Styczeń. Ukazał się pierwszy skrypt: T. Karpiński, W. Kacalak *Ćwiczenia laboratoryjne z obrabiarek cz. I i II*.

Maj. Po raz pierwszy odbyły się Dni Uczelni.

1.10. IV inauguracja roku akademickiego. Studia rozpoczęło 431 studentów.

W uczelni pracowało 77 nauczycieli akademickich, 40 pracowników technicznych, 5 bibliotekarzy.

Na stanowiska docentów etatowych zostali mianowani: dr inż. Juliusz Milewski, dr inż. Zdzisław Piątek, dr inż. Jerzy Wachowiak. Na stanowisko docenta powołano 7 osób.

Prodziekanem Wydziału Budownictwa Lądowego został mianowany doc. dr inż. Zdzisław Piątek, a Wydziału Mechanicznego — doc. dr inż. Tadeusz Karpiński.

13.12. Zmarł nagle mgr inż. Józef Borowik — był to pierwszy zgon wśród pracowników naukowo-dydaktycznych Uczelni.

1972

1.01. W WSIInż. pracowało już 19 profesorów i docentów, 27 wykładowców, 30 adiunktów i asystentów.

11.04. Prezesem ZNP wybrano mgr. Władysława Jankowskiego.

W rekrutacji lipcowej wypełniono ledwie 30% limitu miejsc (100), natomiast we wrześniu o 220 indeksów ubiegało się 1 300 kandydatów. Sytuacja taka powtarzała się stale w latach następnych.

Dyplom z wyróżnieniem otrzymał absolwent Paweł Michalak.

Oddany został Dom Studenta Nr 2.

8-9.09. W WSInż. odbyła się ogólnopolska konferencja poświęcona nauczaniu socjologii przemysłowej.

2.10. Inauguracja V roku akademickiego. Wręczenie pierwszych dyplomów ukończenia inżynierskich studiów zawodowych. Dyplom ukończenia WSInż. z numerem 1 otrzymał Piotr Antończak. Dyplomy z wyróżnieniem i medale otrzymali: Krzysztof Kucner, Sławomir Nowosadko, Stanisława Nowosadko.

Łącznie podjęło studia 1 351 studentów, w tym 514 na I roku. Uczelnia zatrudniała 17 profesorów i docentów, 48 adiunktów i asystentów, 33 wykładowców i 7 lektorów i nauczycieli zawodu. Biblioteka posiadała 22 tys. woluminów i prenumerowała 487 czasopism, w tym 159 zagranicznych.

W Domu Studenta Nr 2 uruchomiono Studio Radiowe.

Ordery Odrodzenia Polski kl. 5 (kawalerskie) otrzymali: Rektor doc. J. Smoleński, dyrektor Biblioteki Głównej dr Lubomira Jankowska, prof. Andrzej Rzymkowski.

15.12. Zarządzeniem nr 120 MNiSzW wprowadzono w uczelni 5-letnie studia magisterskie na budownictwie, inżynierii środowiska, mechanice, inżynierii materiałowej i technice wytwarzania. Studia inżynierskie trwały 4 lata.

Stopnie naukowe doktora uzyskali mgr Zygmunt Cybulski i mgr inż. Janusz Bielak.

Na stanowiska docentów powołano: dr. Leszka Mindura, dr. inż. Mariana Czapp, dr. inż. Bolesława Jakowlewa.

1973

1.01. W uczelni studiowało łącznie 1 380 studentów, w tym 840 na studiach dziennych i 543 na studiach dla pracujących.

Luty. Uczelnia nawiązała współpracę z Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Obrony Przeciwlotniczej w Koszalinie.

Maj. W WSInż. rozegrano Mistrzostwa Uczelni Technicznych w piłce nożnej i koszykowej. Gospodarze zajęli I miejsce w koszykówce i V w piłce nożnej.

Lipiec-wrzesień. O przyjęcie na I rok studiów ubiegało się około 1 500 kandydatów. Przyjęto 561 osób.

Sierpień. Płk Jan Ziółkowski, kierownik Studium Wojskowego przeszedł w stan spoczynku.

2.10. VI inauguracja roku akademickiego. Studia podjęło łącznie 1 600 studentów. Pra-

cowalo w WSInż. 18 profesorów i docentów, 78 adiunktów i asystentów, 41 wykładowców, 10 lektorów i nauczycieli oraz 120 pracowników administracji i obsługi.

Prorektorem ds. Nauki mianowany został doc. dr inż. Tadeusz Karpiński.

Oddano do użytku Dom Studenta nr 3.

19.11. Tytuł profesora nadzwyczajnego nauk rolnych otrzymał dr hab. Kazimierz Berliński.

28.12. W uczelni wprowadzono jednolite symbole jednostek organizacyjnych oraz wprowadzono rzeczowy wykaz akt.

Na stanowiska docentów etatowych powołano dr Janinę Górzyńską i dr. hab. Witolda Prechta.

1974

1. 01. W WSInż. studiowało 1 571 studentów, w tym 976 na studiach dziennych i 595 na studiach dla pracujących. W uczelni zatrudniano: 17 profesorów i docentów, 65 adiunktów i asystentów, 39 wykładowców, 5 lektorów, 3 nauczycieli WF, 9 bibliotekarzy.

Styczeń. Utworzono Pracownię Nowych Technik Nauczania.

30.01. Kolegium Rektora rozpatrzyło projekt organizacji prorektoratu ds. nauki i współpracy z przemysłem i utworzenia działu nauki. Projekt opracował doc. dr inż. Tadeusz Karpiński.

Luty. Koszalińscy rzemieślnicy zadeklarowali kompletne wyposażenie auli (około 350 000 zł).

6.03. Na stanowiska docentów kontraktowych powołani zostali doktorzy: W. Briks, W. Pawlina i J. Malej.

13.03. Kolegium Rektora dyskutowało nad instytutową strukturą uczelni.

25.04. Na posiedzeniu Senatu przyjęto ślubowanie od nowo mianowanych docentów, dr. Antoniego Kwiatkowskiego, dr. Czesława Rogowskiego, dr. inż. Józefa Maleja i dr. hab. inż. Witolda Prechta. Senat dyskutował nad nową strukturą wydziałową: Budownictwa Lądowego i Mechaniczno-Technologicznego.

18-23.05. Na Koszalińskich Dniach Techniki prezentowany był dorobek WSInż.

5.06. Kolegium Rektora przyjęło koncepcję instytutowej struktury WSInż.

3.07. Na Kolegium omawiano projekt zorganizowania kierunku Inżynieria Materiałowa.

30.08. Zakończył swoją kadencję doc. L. Jastrzębski. Na stanowisko prorektora ds. nauczania i wychowania powołany został doc. Z. Piątek.

1.10. VII inauguracja roku akademickiego. Wykład inauguracyjny nt. „Zastosowanie techniki plazmy w przemyśle” wygłosił doc. dr inż. Wojciech Briks. Na I rok studiów przyjęto 640 studentów; łącznie studiowało 1 820 studentów. Na pełnych etatach zatrudniano 25 profesorów i docentów, 41 wykładowców, 66 asystentów, 10 lektorów i nauczycieli: ogółem uczelnia zatrudniała 408 osób. Wartość majątku uczelni wynosiła 163 856 tys. zł.

Weszło w życie Zarządzenie Ministra NSzWiT w sprawie powołania 5 instytutów na prawach wydziałów: Instytutu Budownictwa, Instytutu Inżynierii Środowiska, Instytutu Inżynierii Materiałowej, Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn, Instytutu Techniki Wytwarzania.

Dyplomy ukończenia studiów z wyróżnieniem otrzymali: Waldemar Borjaniec, Zbigniew Galocz, Bogdan Goluch, Eugeniusz Maciołka.

Zakończono budowę osiedla akademickiego. Oddano do użytku kreślarnię.

9.10. Kolegium Rektora ustaliło średnie obciążenie pracowników naukowo-dydaktycznych na 36 godzin tygodniowo.

Stopnie naukowe doktora otrzymali: mgr inż. Wojciech Kacalak i mgr inż. Lesław Macieik.

19.10. Rozpoczęła działalność Rada Instytutu Inżynierii Materiałowej.

Koniec grudnia. W uczelni kształciło się 1 996 studentów.

Zasób Biblioteki Głównej przekroczył 60 tys. woluminów.

Na stanowiska docentów powołano: dr. Antoniego Kwiatkowskiego, dr.inż. Czesława Rogowskiego, dr. inż. Wojciecha Briksa, dr. Józefa Maleja, dr. inż. Włodzimierza Pawlinę, dr. Janusza Bielaka, dr. inż. Jerzego Milanowskiego, dr. Józefę Karasińską-Kwiatkowską, dr. Zygmunta Cybulskiego, dr. inż. Sławomira Fica.

1975

1.01. Prof. dr hab. Kazimierz Berliński mianowany został dyrektorem Instytutu Inżynierii Środowiska. Powstały pierwsze koła naukowe.

8.01. Na posiedzeniu Senatu uroczyste ślubowanie złożył prof. Kazimierz Berliński i docenci: dr Jerzy Bielak, dr Wojciech Briks, dr Zygmunt Cybulski dr Józefa Karasińska-Kwiatkowska, dr Marian Malicki i dr inż. Jerzy Milanowski.

Luty. Powołano studia eksternistyczne dla pracowników Stoczni w Ustce.

Czerwiec. We wspólnym ośrodku obliczeniowym WSInż. i Zakładu Elektronicznej Techniki Obliczeniowej uruchomiono dwie maszyny cyfrowe: „Odra 1305” i „Odra 1325”.

Dyplomy ukończenia studiów z wyróżnieniem otrzymali: Jerzy Bindulski, Kazimierz Łukowski, Paweł Michalak, Piotr Stępień, Ryszard Ściegienka, Jerzy Właźliński.

W Dziale Nauki uruchomiono stanowisko ds. wydawnictw.

1.09. Prorektorem mianowany został doc. dr inż. Zdzisław Piątek.

Na stanowiska docentów powołano: dr. inż. Józefa Borkowskiego i dr. inż. Jana Moszumańskiego.

25-27.09. Uczelnia była organizatorem V Krajowej Konferencji Badań Nieniszczących.

1.10. VIII inauguracja roku akademickiego. Wykład „Człowiek i środowisko” wygłosił prof. K. Berliński. Uczelni wręczono sztandar ufundowany przez Oddział Wojewódzki Naczelnej Organizacji Technicznej. Na I rok studiów przyjęto 657 studentów, łącznie studiowało 2 339 studentów. Dyplomy uzyskało 48 absolwentów.

W uczelni zatrudniano 31 profesorów i docentów, 37 wykładowców, 8 adiunktów, 114 asystentów, 9 lektorów, 6 nauczycieli WF. Ogółem w WSInż. zatrudniano 526 osób.

Odbyło się posiedzenie Rady Społecznej Szkoły z udziałem wiceministra NSzWiT prof. dr. hab. inż. Romana Neya. Przewodniczącym został Władysław Kozdra, I sekretarz KW PZPR w Koszalinie.

Stopień naukowy doktora uzyskała mgr Elżbieta Filipow-Ciskowska.

1976

Styczeń. Walne Zgromadzenie Społecznego Komitetu Rozwoju WSInż. w Koszalinie zmieniło nazwę na Społeczny Komitet Rozwoju Środowiska Naukowego w Koszalinie. Przewodniczącym został mgr Henryk Kruszyński.

2.02. Przewodniczącym ZNP wybrany został dr inż. Wojciech Kacalak.

21.04. Pierwsze sukcesy studenckiego teatru „Blik”.

Na Kolegium Rektora, Prorektor doc. dr inż. Tadeusz Karpiński poinformował, że 95% uczelnianych tematów badawczych to doktoraty pracowników.

Maj. Zespół: doc. dr inż. Jan Filipkowski (kierownik), mgr inż. Henryk Markowski, mgr inż. Szymon Pałkowski, mgr inż. Bogdan Sierant otrzymał nagrodę RW NOT w Koszalinie za projekt i realizację konstrukcji zadaszenia amfiteatru w Koszali-

nie. Ten sam zespół otrzymał też nagrodę II stopnia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Dyplom ukończenia studiów z wyróżnieniem otrzymał Adam Gilewicz.

1.09. Doc. dr inż. Antoni Kwiatkowski mianowany został dyrektorem Instytutu Inżynierii Materiałowej, doc. dr inż. Marian Czapp dyrektorem Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn, a doc. dr inż. Józef Borkowski dyrektorem Instytutu Techniki Wytwarzania.

1.10. IX inauguracja roku akademickiego. W uczelni działał Akademicki Klub Turystyczny "TRAKT", Akademicki Klub Krótkofalowców, Studencka Spółdzielnia Pracy, Akademicki Klub Jeździecki, Klub "KRAM", Akademicki Związek Sportowy, Klub Dziennikarzy Sportowych i inne.

Prace dyplomowe K. Żukowskiego, J. Bindulskiego, M. Kretkowskiego i J. Siłkowskiego zostały wyróżnione nagrodami Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Powołano studia eksternistyczne dla pracowników śluskich zakładów przemysłowych.

17.11. Na posiedzeniu Senatu student Tomasz Kiczkowiak poruszył sprawę zwiększenia udziału studentów w badaniach naukowych. Postulował powiązanie prac naukowych zleconych ze studenckim ruchem naukowym, indywidualizacją toku studiów, jak też pracami przejściowymi i dyplomowymi. Mówiąc o praktykach studenckich stwierdzał, że w wielu zakładach pracy praktykantów uważa się za zbędnych. Praktyki często nie dają pożądaných rezultatów.

Na stanowiska docentów kontraktowych powołano: dr. inż. Jerzego Madeja, dr. inż. Wojciecha Briksa, dr. inż. Jarosława Mikieliewicza, dr. inż. Leona Waśko i dr. Leszka Wojciechowskiego, zaś mianowanie na stopień docenta etatowego otrzymał dr. inż. Jerzy Madej.

Stopnie naukowe doktora uzyskali: mgr inż. Wacław Witkiewicz, mgr inż. Zbigniew Cierpisz, mgr Zdzisław Dubiella, mgr Jerzy Ignaciuk, mgr inż. Józef Falkowski, mgr inż. Szymon Pałkowski, mgr inż. Piotr Karpowicz, mgr inż. Czesław Łukianowicz, mgr Janusz Żmijan.

1977

2.03. Rektor poinformował o limitach studentów I roku na studiach dziennych: 1977 — 475, 1978 — 450, 1979 — 450, 1980 — 425. Na studia dla pracujących ustalono stały limit 210 studentów.

- 19 i 26.03. "Dni otwartych drzwi" na uczelni dla kandydatów na studia.
- 6.04. Na posiedzeniu Senatu poruszono kwestię mieszkań dla pracowników, gdyż 40% samodzielnych pracowników naukowo-dydaktycznych mieszkało wraz z rodzinami w Domu Studenckim.
- 20.04. Odbyła się konferencja prasowa, na której kierownictwa WSInż. przedstawiło rolę Uczelni w regionie i możliwości zatrudnienia absolwentów.
- 5.07. Senat powziął uchwałę o wystąpieniu z wnioskiem o przedstawienie doc. dr. inż. Jana Filipkowskiego do tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego.
- 1.09. Uczelnia zatrudniała 580 pracowników.
- 1.10. Uroczysta inauguracja X roku akademickiego. Uczelnia kształciła już 2 600 studentów. W ciągu roku akademickiego 1976/1977 wydano 206 dyplomów magisterskich.
W Bibliotece Głównej do dyspozycji pracowników znajdowało się 600 tytułów czasopism, w tym 105 z tzw. państw kapitalistycznych.
- 1.12. Rektor przyjął ślubowanie od doc. dr. inż. Jerzego Madeja.
Stopień naukowy doktora uzyskał mgr inż. Kazimierz Hołubowicz. Mianowanie na stanowisko docenta kontraktowego otrzymali: dr inż. Jan Szorc, dr inż. Zbigniew Cierpisz, dr inż. Franciszek Sterma.
Na studiach dziennych studiowało 1 663 studentów, na wieczornych i zaocznych — 906, w punktach konsultacyjnych Słupska — 143, łącznie 2 712.

1978

- 18.01. Powołany został Komitet Obchodów 10-lecia uczelni, z przewodniczącym Prorektorem doc. dr. inż. Zdzisławem Piątkiem.
- 19.04. Kolegium Rektora pożegnało odchodzącą na emeryturę dr L. Jankowską, była dyrektorką biblioteki WSInż.
- 23.04. Doc. dr inż. Wojciech Kacalak uzyskał w Politechnice Wrocławskiej stopień naukowy doktora habilitowanego za pracę *Teoretyczne i doświadczalne podstawy szlifowania powierzchni śrubowych ściernicami krążkowymi*.
- 3.05. Senat analizował rozwój kadr naukowo-dydaktycznych. Na 34 jednostki dydaktyczne aż 21 nie posiadało ani jednego adiunkta, a tylko 4 po dwóch. Na 271 nauczycieli akademickich zatrudniano łącznie 21 adiunktów.
- Czerwiec. Dyplom ukończenia studiów z wyróżnieniem otrzymał Zbigniew Sienkiewicz.

- 13.07. Na Walnym Zgromadzeniu Społecznego Komitetu Rozwoju Środowiska Naukowego dokonano kolejnej zmiany nazwy na Społeczny Komitet Rozwoju WSInż. Przewodniczącym wybrano mgr. Bolesława Stępnia.
- 1.09. Zarządzeniem Rektora prof. dr. inż. Jana Filipkowskiego powołane zostały Rady Instytutów: Inżynierii Materiałowej oraz Budowy Maszyn.
- 17-23.09. I Konferencja Inżynierii Materiałowej w Koszalinie.
- 21-23.09. Odbyła się konferencja naukowo-techniczna "Postępy w Technice Wytwarzania", zorganizowana w Kołobrzegu przez ITW WSI i OW NOT w Koszalinie, pod kierownictwem naukowym doc. dr. inż. Józefa Borkowskiego. Wygłoszono 124 referaty, uczestniczyło ponad 300 pracowników naukowych z kraju i zagranicy.
- 1.10. Rozpoczęło działalność Studium Nauk Społecznych dla kadry kierowniczej. Wykład inauguracyjny wygłosił prof. dr hab. Lech Trzeciakowski (UAM).
- 5.10. Inauguracja XI roku akademickiego. Na pierwszy rok przyjęto prawie 600 kandydatów. Łącznie w WSInż. kształciło się ponad 2 800 studentów.
- Uczelnię wyróżniono odznakami za zasługi dla woj. koszalińskiego i słupskiego. Wybito medal pamiątkowy, nadano medale za zasługi dla WSInż.
- Zarządzeniem nr 25 Ministra NSzWiT w strukturze WSInż. dokonano szeregu zmian: dotychczasowy Instytut Budownictwa zmienił nazwę na Instytut Budownictwa Lądowego, Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn i Instytut Techniki Wytwarzania połączono w Instytut Budowy Maszyn. Rektorem w nowej kadencji mianowany został prof. dr inż. Jan Filipkowski. Stanowisko I Zastępcy Rektora powierzono doc. dr. inż. Zdzisławowi Piątkowi — Prorektorowi ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem, Prorektorowi ds. Nauczania i Wychowania został doc. mgr inż. Jerzy Kulik. Funkcję dyrektora IBL powierzono doc. dr. inż. Jerzemu Madejowi, dyrektora IBM — doc. dr. inż. Józefowi Borkowskiemu. Doc. dr inż. Antoni Kwiatkowski pozostał na stanowisku dyrektora IIM, a prof. dr hab. Kazimierz Berliński — dyrektorem IIS.
- W uczelni pracowało 246 nauczycieli akademickich, w tym 2 profesorów, 32 docentów, 16 adiunktów, 40 wykładowców.
- 25.10. Na posiedzeniu Senatu postulowano koncepcję przekształcenia WSInż. w Politechnikę. w 10-lecie uczelni w WSInż. odbyło się 5 konferencji naukowych.
- 3.11. Wmurowano akt erekcyjny pod nowe obiekty przy ul. Gdańskiej.
- 27.11. Centralna Komisja kwalifikacyjna zatwierdziła habilitację doc. dr. inż. Józefowi Malejowi za pracę "*Produkcja dominantów zoobentosu chironomidae w zanieczyszczonej strefie Jeziora Jamno*".
- 13.12. Rektor powołał komisję do spraw rozwiązania problemów lokalowych Biblioteki Głównej.

- 27.12. Na Kolegium Rektora prof. K. Berliński zgłosił wniosek o powołanie etatowego redaktora dla potrzeb wydawnictw WSInż.

W ciągu roku Wydawnictwo Uczelniane wydało 13 pozycji, w tym 6 skryptów, o łącznym nakładzie ponad 5 000 egz.

Stopnie naukowe doktora uzyskali: mgr inż. Jan Wojtkun, mgr inż. Waldemar Żuchowicki, mgr Józef Lepianka, mgr Kazimierz Szymański, mgr inż. Henryk Budzisz, mgr inż. Bogdan Wilczyński, mgr inż. Andrzej Rasmus, mgr inż. Tadeusz Hryniewicz.

1979

Na początku roku w uczelni pracowało 240 pracowników naukowo-dydaktycznych: IBL — 81, IBM — 92, IIM — 44.

- 1.01. Powołana została Rada Instytutu Budownictwa Lądowego.
- 17.01. Na kierowników Studium Podyplomowego Nauk Podstawowych Rektor powołał doc. dr. hab. inż. Witolda Prechta i dr inż. Zofię Ewertowską-Madej.
- 6-14.04. Studenci WSInż. na mistrzostwach uczelni technicznych i morskich zajęli II miejsce w koszykówce.
- 25-28.04. W Unieściu odbyła się IV Krajowa Konferencja "Metody komputerowe w mechanice i konstrukcji". Przewodniczącym komitetu organizacyjnego konferencji był prof. dr inż. Jan Filipkowski.
- 2.05. Studenci Waldemar Jakowlew i Bogdan Warcholiński zostali wyróżnieni na Ogólnopolskiej Sesji Kół Naukowych Inżynierii Materiałowej w Katowicach.
- 2-5.05. Odbył się VI Przegląd Akademickich Form Kameralnych.
- Maj. Pieniądze uzyskane z imprez studenckich zostały przekazane na Fundusz Zdrowia Dziecka.
- 11-12.05. W Kołobrzegu odbyła się konferencja naukowa nt. "Racjonalne użytkowanie energii w ciepłownictwie, ogrzewnictwie i wentylacji", zorganizowana przez PAN i WSInż.
- 2-15.05. Studencki Teatr "BLIK", kierowany przez mgr. inż. Józefa Podlaszewskiego, przebywał w Wielkiej Brytanii na zaproszenie organizatorów Studenckiego Festiwalu Teatralnego w Oxfordzie.
- 2-3.06. "BLIK" na Centralnym Przeglądzie Ogólnopolskiego Festiwalu Teatrów Amatorskich w Piotrkowie Trybunalskim uzyskał I nagrodę Ministra Kultury i Sztuki.

- Lipiec. Studenckie Koło Naukowe "Aqua" w Świdwinie prowadziło badania na rzecz ochrony środowiska. Pracowały tam także inne koła i miłośnicy architektury, którzy pod kierunkiem doc. dr. Jadwigi Dunajewskiej inwentaryzowali miejscowe zabytki.
- 2-9.09. W Cetuniu odbyła się II Ogólnopolska Szkoła Letnia Inżynierii Materiałowej.
- 2.10. Inauguracja XII roku akademickiego. Wykład inauguracyjny na temat *U źródeł przeobrażeń społecznych na Ziemi Koszalińskiej w trzydziestolecie ludowej państwowości* wygłosił doc. dr. hab. Jerzy Hauziński.
- Studia z wyróżnieniem ukończyli mgr inż. mgr inż. Krzysztof Cichocki, Zbigniew Has, Zbigniew Kapelan, Ewa Kopec, Adam Papaj, Stefan Piekielka, Barbara Sokółowska, Bogdan Warcholiński, inż. Bogumił Niziołek i Zenon Walasik.
- 10.10. Rektor prof. dr inż. Jan Filipkowski przedstawił członkom Kolegium Prorektora ds. Nauczania, doc. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka.
- 20.12. Senat określił sytuację mieszkaniową jako złą, gdyż około 120 pracowników oczekuje na przydział mieszkań, także w Hotelu Asystenta.
- Stopień naukowy doktora uzyskał mgr Walerian Sienicki. Ogółem 6 pracowników uzyskało stopień naukowy doktora, a 1 osoba doktora habilitowanego.

1980

W uczelni studiowało 2 952 studentów, z tego w Instytucie Budownictwa Lądowego — 777, w Instytucie Budowy Maszyn — 1 429, w Instytucie Inżynierii Materiałowej — 161, w Instytucie Inżynierii Środowiska — 485 oraz na Studium Nauk Społecznych — 100.

- 15.02. Zarządzeniem Ministra NSzWiT powołany został Instytut Nauk Społecznych.
- 12.03. Przewodniczącym ZNP w Uczelni wybrany został dr inż. Ryszard Lewkowicz.
- Rektor prof. dr inż. Jan Filipkowski wybrany został radnym Wojewódzkiej Rady Narodowej.
- Doc. dr. hab. inż. Józef Borkowski uhonorowany został nagrodą Wydziału Nauk Technicznych za 1979 r. Przewodniczący japońskiego Stowarzyszenia Mechaniki Precyzyjnej prof. dr Hodehiko Takeyama zaproponował doc. J. Borkowskiemu przewodniczenie obradom sekcji obróbki ściernej VI Kongresu Techniki Wytwarzania w Tokio.
- Kwiecień-maj. Teatr "BLIK" występował w Wielkiej Brytanii, uzyskując wiele pochlebnych recenzji.
- 19.06. Wizyta Ministra NSzWiT prof. dr. hab. Janusza Górskiego, któremu towarzyszył mgr inż. Marek Bogucki, dyrektor Departamentu Studiów i Badań Technicznych.

- Spotkanie z kadrami naukowo-dydaktyczną i przedstawicielami studentów.
- 18-22.08. Doc. dr hab. inż. J. Borkowski przebywał w Japonii na "4th International Conference on Production Engineering" w Tokio.
- Wrzesień. Powstał w uczelni NSZZ "Solidarność". Przewodniczącym wybrano dr. inż. Jana Wojtkuna.
- 2.10. XIII inauguracja roku akademickiego.
- 22.10. W skład Komisji Mieszkaniowej dokooptowani zostali członkowie NSZZ "Solidarność".
- 5.11. Rektor prof. dr inż. Jan Filipkowski wręczył list gratulacyjny dr. inż. Ryszardowi Ingielewiczowi za uzyskanie stopnia naukowego doktora z wyróżnieniem.
Na Kolegium ustalono, że w posiedzeniach uczestniczyć będą przedstawiciele NSZZ "Solidarność" i Niezależnego Związku Studentów.
- 29-30.11. W konferencji w Krakowie w sprawie samorządności uczelni wyższych uczestniczyli prof. dr hab. Kazimierz Berliński i dr Bogdan Wilczyński.
- 3.12. Na Kolegium Rektora list gratulacyjny za uzyskanie stopnia naukowego doktora z wyróżnieniem otrzymał dr inż. Edward Funke.
- 17.12. Senat podjął uchwałę o zwiększeniu swojego składu do 45 osób, w tym: 25 profesorów i docentów, 8 adiunktów, wykładowców i asystentów, 9 studentów.
- 30.12. Senat przyjął uchwałę w sprawie rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej.
W ciągu roku 7 pracowników uczelni uzyskało stopień naukowy doktora, a 2 — doktora habilitowanego.
Stopień naukowy doktora habilitowanego otrzymali: doc. dr inż. Józef Borkowski i doc. dr inż. Jerzy Madej, a stopień naukowy doktora: mgr Ryszard Czyżewski, mgr inż. Edward Funke, mgr inż. Jerzy Gul, mgr inż. Ryszard Ingielewicz, mgr inż. Stanisława Rodziewicz-Rzepa, mgr Halina Salik, mgr inż. Elżbieta Welker.

1981

- 1.03. Rektor powierzył dr. Józefowi Lepiance obowiązki dyrektora Instytutu Nauk Społecznych.
- 26.03. W uchwale Senat wyraził zaniepokojenie sytuacją polityczną i społeczno-gospodarczą kraju. M.in. Senat domagał się i żądał:

- zaprzestania manipulowania informacją oraz pilnego załatwienia i zatwierdzenia ustawy o cenzurze, jako elementarnego warunku odnowy życia politycznego, społecznego i gospodarczego kraju;
- wyjaśnienia przyczyn i przebiegu wydarzeń bydgoskich oraz wskazanie i ukaranie wszystkich osób — niezależnie od zajmowanych stanowisk i przynależności organizacyjnej — odpowiedzialnych za decyzje wkroczenia organów porządkowych;
- natychmiastowego zawarcia porozumienia rządu z KKP i niedopuszczenia tym samym do akcji strajkowej. Wyrażamy oburzenie, że społeczeństwo jest zmuszone przez siły konserwatywne do sięgania po ostateczną broń, jaką jest strajk użyty w obronie interesów państwa ludowego.
- stworzenia warunków umożliwiających natychmiastową rejestrację związków zawodowych rolników indywidualnych, w tym i „Solidarności” wiejskiej;
- zapewnienia warunków działalności i bezpieczeństwa wszystkim zalegalizowanym organizacjom związkowym, społecznym i politycznym.
- Senat, młodzież akademicka i pracownicy uczelni wyrażają przekonanie, że wspólna umowa społeczna stworzy warunki do pełnej demokratyzacji życia i rzetelnej pracy w celu wydzwignięcia kraju z obecnego kryzysu.

Uchwałę przesłano do Marszałka Sejmu oraz władz administracyjnych, politycznych, związków zawodowych kraju i regionu.

Maj. Po raz pierwszy odbyły się wybory władz uczelnianych. Rektorem został doc. dr hab. inż. Józef Borkowski, Prorektorem ds. Nauki doc. dr inż. Jerzy Wachowiak, Prorektorem ds. Nauczania i Wychowania doc. dr inż. Jerzy Madej.

Uczelnia nie uczestniczyła w pochodzie 1-majowym.

30.06. Senat liczył 52 osoby.

Decyzją MNSzW w roku akademickim 1981/1982 została zniesiona rekrutacja na studia dla pracujących.

1.10. XIV inauguracja roku akademickiego.

Stopnie naukowe doktora uzyskali: mgr inż. Jarosław Diakun, mgr inż. Jan Diaczuk, mgr inż. Zdzisław Gosiewski, mgr Zdzisław Hryniewicz, mgr inż. Jarosław Plichta, mgr Janina Reszka, mgr Kazimierz Reszka, mgr inż. Adam Romanowski, mgr Józef Sidorowicz, mgr inż. Stanisław Socha, mgr inż. Bronisław Słowiński, mgr Barbara Zdrojewska.

1982

6.01. Posiedzenie Zespołu Rektora ds. Obronnych w sprawie skutków stanu wojennego.

8.01. Wznowiono zajęcia w Instytucie Budowy Maszyn. Wskutek braku opału w pomieszczeniach dydaktycznych temperatura spadała do 9°C.

- 13.01. Komisarz uczelni zapoznał członków Kolegium Rektora z wytycznymi w sprawie działania szkół w okresie stanu wojennego, jak też tymczasowym regulaminem studiów. Kwestor mgr Stanisława Długosz poinformowała zebranych, że decyzją resortu wydatki dewizowe nie będą realizowane.
- 20.01. W całej uczelni wznowiono zajęcia dydaktyczne.
- 17.03. Ze stanowiska Prorektora odwołany został doc. dr hab. inż. Jerzy Madej, a powołany prof. dr hab. inż. Kazimierz Berliński. Doc. dr hab. inż. Józef Malej powołany został na stanowisko dyrektora Instytutu Inżynierii Środowiska.
- Czerwiec. Komisja ds. przeglądu i oceny nauczycieli akademickich wystąpiła z wnioskiem o zwolnienie 23 pracowników.
- 9.07. Senat jednogłośnie przyjął uchwałę o powołanie dwuwyziałowej struktury uczelni. Instytuty Budownictwa Lądowego i Inżynierii Środowiska połączone zostaną w Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej, a Instytuty Budowy Maszyn i Inżynierii Materiałowej utworzą Wydział Mechaniczny.
- 3.10. XV inauguracja roku akademickiego.
- 22.11. Na podstawie Zarządzenia nr 25 Ministra NSzWi T z 19.08.1982 cztery instytuty przekształcono w dwa wydziały: Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej (dziekan doc. dr inż. Henryk Wierowski) i Wydział Mechaniczny (dziekan doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak).
- Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał doc. dr inż. Zdzisław Piątek za pracę „*Glinoporytobeton. Badania i zastosowanie*” oraz doc. dr inż. Szymon Pałkowski za pracę „*Numeryczna analiza ustrojów ciągnowych*”.
- Stopnie naukowe doktora uzyskali: mgr Irena Czyżewska-Kurzec, mgr Halina Nowak, mgr inż. Tadeusz Nykiel, mgr Jan Staśkiewicz, mgr inż. Piotr Śmiałek.

1983

- 26.01. Prezesem ZNP został doc. mgr inż. Jerzy Smoleński.
- Luty. W uczelni zawiązał się PRON.
- 16.02. Kolegium Rektora z niepokojem przyjęło informację o ograniczeniu przez resort limitu przyjęć kandydatów do wyższych szkół technicznych.
- 2.03. Kolegium dyskutowało nad propozycją doc. J. Smoleńskiego i dr. J. Bielaka powołania Społecznego Komitetu Budowy Jachtu Morskiego.
- 13.04. Uczelnię wizytowała Komisja Poselska.

- 18.05. Uczelnia otrzymała limit 140 studentów na I rok studiów dziennych.
Stan zaawansowania prac inwestycji przy ul. Gdańskiej oceniono na ok. 30%.
- 8.06. Rektor wystąpił do Wojewódzkiego Zespołu Poselskiego w sprawie wznowienia przyjęć na specjalności MUR i MPS oraz wznowienia specjalności Budownictwo rolnicze.
16. 09. Uchwałą Rady Ministrów została zaniechana dalsza budowa obiektów uczelni przy ul. Gdańskiej
- 3.10. XVI inauguracja roku akademickiego.
Wykład inauguracyjny nt. 15-letniej działalności WSInż. wygłosił doc. mgr inż. Jerzy Smoleński.
Podpisana została umowa o współpracy między Université de Savoie - Faculte des Sciences et des Techniques de Chambéry a WSInż.
Senat wybrał doc. dr. inż. Wiesława Skubałę przedstawicielem WSInż. do Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
Ukazał się pierwszy tom „*Bibliografii pracowników WSInż.*” za lata 1969-1980.
- 21.12. Senat uchwalił statut WSInż., zatwierdzony przez Ministra NSzWiT.
Na stażach naukowych m.in. przebywali: prof. dr inż. Jan Filipkowski (Wielka Brytania), dr Elżbieta Filipow-Ciskowska (Wielka Brytania), mgr inż. Mariusz Meller (Włochy), dr Kazimierz Szymański (Francja).
Stopnie naukowe doktora uzyskali: mgr inż. Waldemar Bierut, mgr inż. Waldemar Borjaniec, mgr inż. Marek Bohuszewicz, mgr inż. Zbigniew Budniak, mgr inż. Leon Kukielka, mgr inż. Krzysztof Kucner, mgr inż. Krzysztof Majka, mgr Grażyna Malatyńska, mgr inż. Jolanta Tymińska.

1984

- 11.01. Na Kolegium Rektora podjęto kwestię przekazania starej sali sportowej dla potrzeb Biblioteki Głównej i interwencji Wojewódzkiej Federacji Sportu w Koszalinie.
- Styczeń. W uczelni działały Koła Naukowe: Mechaników Technologów, Spawalników, AQUA
- Marzec. W programie „*Warunki funkcjonowania i kierunki rozwoju WSInż. ...*” m.in. postulowano utworzenie nowego kierunku studiów „Inżynieria morska”.

- 3.04. Odbyło się V Ogólnopolskie Seminarium Historyków Powstania Wielkopolskiego, zorganizowane przez Instytut Nauk Społecznych.
- 25.04. Senat jednogłośnie poparł wniosek o nadanie tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego doc. dr. hab. inż. Zdzisławowi Piątkowi.
- 2.05. Senat wybrał Rektora na kadencję 1984-1987. Ponownie Rektorem został doc. dr. hab. inż. Józef Borkowski.
- 11.05. Senat wybrał Prorektora ds. Nauczania i Wychowania — doc. dr. inż. Henryka Wierowskiego i Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem — doc. dr. hab. inż. Szymona Pałkowskiego.
- 29.05. Uczelnia uzyskała zgodę Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na wznowienie studiów zaocznych (od 1 XI 1985 r.) na kierunkach: budownictwo, technologia maszyn i mechanika.
- 29.06. Przewodniczącym Miejskiej Rady Narodowej wybrany został doc. dr. inż. Leopold Jastrzębski.
Resort zmniejszył limit przyjęć kandydatów na I rok studiów do 105.
- 26.09. Senat podjął uchwałę w sprawie podpisania umowy o współpracy z Budowlaną Szkołą Inżynierską w Neusterlitz (NRD)
- 1.10. XVII inauguracja roku akademickiego.
Rektor powołał Międzywydziałowe Studium Pedagogiczne pod kierunkiem prof. dr. hab. Kazimierza Berlińskiego.
Na podstawie rekrutacji lipcowej i wrześniowej na I rok przyjęto na budownictwo 54 studentów na 78 kandydatów, na mechanikę 119 na 175 kandydatów.
Na studia przyjęto 3 Irakijczyków.
Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej zorganizował Studium Podyplomowe Postępu Technicznego w Budownictwie i Inżynierii Sanitarnej (3 semestry).
- 17.10. Senat poparł wniosek o nadanie doc. dr. hab. inż. Józefowi Borkowskiemu tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego.
Stopnie naukowe doktora uzyskali: mgr inż. Zdzisław Ceynowa, mgr inż. Zbigniew Has, mgr inż. Daniela Herman, mgr inż. Grzegorz Jurkowski, mgr inż. Michał Kozłowski, mgr inż. Zbigniew Sienkiewicz, mgr inż. Piotr Stępień, mgr inż. Halina Winkler.
W 1984 r. opublikowano 18 książek, w tym 3 monografie, 6 skryptów.

1985

Na ogólnopolskim przeglądzie kabaretu "PAKA" 85 w Krakowie studencki kabaret WSInż. "Skądżeś jest" otrzymał główną nagrodę.

- 9.01. Na posiedzeniu Senatu dyskutowany był wniosek o wznowienie rekrutacji na specjalności "Urządzenia Sanitarne" i uzyskanie prawa rekrutacji na specjalności "Budownictwo Ogólne". W kwestii tej podjęto jednomyślną uchwałę.
- 20.02. Senat przyjął dokument "Kierunki działalności 1985 r. w celu zwiększenia efektywności badań".
- Luty. Rozpoczęły działalność Studia Podyplomowe Projektowania i Automatyzacji Procesów Technologicznych.
- Marzec. Zawiązała się kapela rockowa CODA, która została laureatem przeglądu "Generacja 85" w Koszalinie.
Kabaret "Koń Polski" (dawniej "Skądżeś jest") zdobył I nagrodę na Przeglądzie Kabaretów Amatorskich PAKA'85. Założycielem Zespołu i jego kierownikiem był Leszek Malinowski.
- 28-29.03. Instytut Nauk Społecznych zorganizował ogólnopolską konferencję „Dwa powroty Polski nad Bałtyk; 1920 i 1945”.
- 17.04. Senat dyskutował nad planem perspektywicznego rozwoju uczelni. Na 1990 r. przewidywano powołanie kierunku Agrotechnika i Wydziału Pedagogiki Technicznej, reaktywowanie Wydziału Inżynierii Środowiska. Przewidywano, że w 1995 r. w WSInż. kształcić się będzie około 2 000 studentów.
- 26.04. Pod tablicą pamięci Janusza Kusocińskiego wmurowano urnę z ziemią z cmentarza w Palmirach.
- 7-12.05. Po raz siódmy odbyły się Juwenalia. Zorganizowano 30 imprez.
- 15.05. Senat powołał pełnomocników ds. organizacji nowych kierunków studiów:
1. Agrotechnika — doc. dr inż. Włodzimierz Świątkiewicz,
 2. Nauczanie przedmiotów technicznych — dr Zygmunt Cybulski,
 3. Inżynieria Środowiska — doc. dr hab. Józef Malej,
 4. Eksploatacja nieożywionych zasobów morza — doc. dr hab. inż. Józef Borkowski, z prośbą o wskazanie organizatora tego kierunku studiów.
- 24.05. W uczelni przebywał wicepremier Mieczysław Rakowski.
- Maj. Studium Wojskowe zorganizowało wycieczkę Szlakiem Walk WP na Wale Pomorskim w 1945 r. Natomiast Instytut Nauk Społecznych zorganizował wycieczkę do Warszawy. Studenci złożyli kwiaty przed Grobem Nieznanego Żołnierza, na

- grobie ks. Jerzego Popiełuszki i na Cmentarzu Powązkowskim, zwiedzili zabytki i muzea.
- 6.-25.05. Teatr "Blik" dał 35 przedstawień w Wielkiej Brytanii, m.in. w Londynie, Oxfordzie i Liverpoolu.
- 24.-25.05. Koło Naukowe Technologów zorganizowało Sympozjum Studenckich Kół Ziem Zachodnich i Północnych.
- 29.05. Uczelnia uzyskała zgodę resortu na wznowienie studiów zaocznych na kierunkach: Budownictwo i Mechanika.
- 1.10. XVIII inauguracja roku akademickiego.
Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał doc. dr hab. inż. Zdzisław Piątek i doc. dr inż. Eugeniusz Michalski.
Studia podjęło 655 studentów studiów dziennych i 279 na studiach wieczorowych.
Po przerwie wakacyjnej działalność wznowiły: Studencki Teatr Ruchu "Blik", Studenckie Studio Radiowe "Jantar", Studencka Agencja Fotograficzna, Akademicki Klub Taneczny, Grupa Pisarzy S-ci - Fi "Wszyscy Głusi", kabaret "Skądżeś jest", Klub "Kram", Klub Turystyki Pieszej "Trakt".
- 30.10. Doc. dr hab. Wiesław Skubała wybrany został przez Senat do Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
- 29.11. Instytut Nauk Społecznych zorganizował krajową konferencję naukową „*Wojsko Polskie 1914-1918*”.
- W pracach III Kongresu Nauki Polskiej brał udział doc. dr hab. Wiesław Skubała. W 1985 r. w Uczelni pracowało 202 nauczycieli akademickich, w tym 24 samodzielnych, 76 adiunktów i 47 asystentów.

1986

- 3.05. Teatr "Blik" zorganizował Forum Teatru Niesfornego.
- 9-13.06. WSInż. było współorganizatorem V Krajowej Konferencji "Poliptymalizacja w projektowaniu".
- 18.06. W posiedzeniu Senatu uczestniczył wiceminister NiSzW prof. dr hab. inż. Tadeusz Beldowski.
- 30.06. Zmarł prof. zw. dr inż. arch. Andrzej Rzymkowski.
- 1.10. XIX inauguracja roku akademickiego.

Tytuł profesora otrzymali: doc. dr hab. inż. Józef Borkowski i doc. dr inż. Tadeusz Karpiński.

Utworzono Pracownię Zastosowań.

17.12. Senat rozpatrzył i poparł wniosek o przyznanie Wydziałowi Mechanicznemu uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora.

31.12. W uczelni studiowało 819 studentów, w tym 582 na studiach dziennych, 187 — na studiach dla pracujących i 50 na studiach podyplomowych.

W 1986 r. w Uczelni pracowało 195 nauczycieli akademickich, w tym 28 samodzielnych, 77 adiunktów i 31 asystentów.

Kapela CODA uczestniczyła w XIV Mokotowskiej Jesieni Muzycznej w Warszawie. Zespół został laureatem eliminacji międzywojewódzkich w Choszcznie i uczestniczył w przeglądzie finałowym we Wrocławiu.

Kabaret "Koń Polski" po raz drugi zdobył I nagrodę w Przeglądzie Kabaretów Amatorskich "PAKA '86, oraz wyróżniony został "Berłem Królowej Jadwigi UJ" za najlepszy skecz. Kabaret jest gospodarzem stałej sceny kabaretowej w kreślarni, gdzie raz w miesiącu odbywają się występy z udziałem gości kabaretu.

1987

7.01. Senat dyskutował nad projektem modelu uczelni w 2000 r., opracowanym przez Senacką Komisję ds. Organizacji i Rozwoju. M.in. przedstawiono koncepcję Wydziału Nauczania Przedmiotów Technicznych, wspomaganego kadrowo przez uczelnie Poznania i Słupska oraz Koszalińskiego Oddziału Kształcenia Nauczycieli. "Model..." został jednomyślnie przyjęty przez członków Senatu.

W Zakładzie Fizyki Ciała Stałego zespół: prof. dr hab. Józef Surma, dr Jerzy Ignaciuk, dr Jolanta Tyminska, mgr Witold Gulbiński, mgr Andrzej Czyżniewski, mgr Czesław Szypowski, dr Jan Staśkiewicz — po Warszawie i Poznaniu — otrzymali materiał nadprzewodzący o temperaturze ok. 100⁰ Kelvina. W świecie uzyskano go tylko w USA, Szwajcarii i ZSRR.

10.04. Odbyło się VIII Ogólnopolskie Seminarium Historyków Powstania wielkopolskiego 1918 — 1919, poświęcone zagadnieniom "Niemcy a powstanie wielkopolskie". Referaty wygłosili historycy z Poznania, Warszawy, Torunia, Olsztyna, Bydgoszczy i Koszalinia.

29.04. Rektorem WSInż. wybrany został prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek. Poszczególni kandydaci otrzymali następujące liczby głosów: prof. Z. Piątek 18 głosów (60%), prof. T. Karpiński 9 głosów (30%), doc. W. Skubała 3 głosy (10%).

13.05. Na posiedzeniu Senatu odbył się wybór prorektorów WSInż. Na 31 osób upraw-

nionych do głosowania głosowało 29 (93,5%). Prorektorem ds. Nauczania i Wychowania został wybrany doc. dr inż. Henryk Wierowski (86,2% głosów), a Prorektorem ds. Nauki Współpracy z Przemysłem doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak (89,7% głosów).

29-30.05. Instytut Nauk Społecznych i kolo uczelniane SIMP zorganizowali I konferencję "Polska myśl techniczn-wojskowa 1918-1939".

Teatr "Blik" uczestniczył w Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym w Covilhã (Portugalia).

30.06. O odbyło się kolegium habilitacyjne dr. Kazimierz Szymańskiego.

3.07. Na posiedzeniu Senatu WSInż. z udziałem Wojewody Koszalińskiego mgr. inż. Jacka Czajki, Prezydenta Miasta mgr. Janusza Wojtycha i Sekretarza KW Henryka Pacjana dyskutowano nad "Sprawozdaniem Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej za kadencję 1984 — 1987". W imieniu członków Senatu doc. mgr inż. Jerzy Smoleński podkreślił dokonania Rektora prof. J. Borkowskiego, w wyjątkowo trudnej sytuacji społeczno-politycznej lat 1981 — 1987, przekazując podziękowania i wyrazy uznania. Według H. Pacjana, były to lata, "w trakcie których nad WSInż. zawisła groźba likwidacji, i że m.in. zasługą Rektora J. Borkowskiego jest to, że miast mówić o WSInż. w czasie przeszłym, można oceniać jej bieżące osiągnięcia". W podobnym duchu mówił Wojewoda J. Czajka, podkreślając integrującą działalność Rektora. Na sygnały likwidacyjne Uczelnia zareagowała "we właściwy sposób, zmniejszając potencjał kadrowy i znacznymi osiągnięciami naukowymi". Gratulacje i podziękowania Rektorowi J. Borkowskiemu złożył też Rektor-Elekt, prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek.

Podczas posiedzenia Rektor-Elekt wręczył w imieniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego nominacje Prorektorom i Dziekanom.

Sprawozdanie złożył też doc. dr hab. Wiesław Skubała, członek Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego za okres od 29 XI 1982 (dwie kadencje).

24.07. Kierownictwo Uczelni dyskutowało nad wnioskiem w sprawie powołania kierunku "Elektronika", kierowanego do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

30.07. Wydział Mechaniczny uzyskał uprawnienia do nadawania tytułu doktora nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn.

29.08. Zmarł nagle mgr Stanisław Drewczyński, lektor języka niemieckiego.

23.09. Senat "po zapoznaniu się z przedstawionymi materiałami dotyczącymi planów rozwojowych Regionu, aktualnego i przedidywanego zapotrzebowania na inżynierów elektroników oraz stosownymi danymi statystycznymi, w tym prognoza demograficzną, uznał za celowe podjęcie intensywnych działań na rzecz uruchomienia kierunku kształcenia Elektronika, ze specjalnością Automatyka".

Senat podjął uchwałę w sprawie powołania Doraźnej Komisji do spraw Historii i Tradycji Szkoły, w składzie: doc. J. Smoleński (przewodniczący), dr B. Polak (z-ca przewodniczącego), prof. J. Borkowski, prof. J. Filipkowski, płk E. Łukasik i doc. E. Piotrowska.

Na posiedzeniu Senatu pożegnano mgr Zofię Dunian — Dyrektora Biblioteki Głównej WSInż.

Rektor prof. Z. Piątek przedstawił dotychczasowe działania, zmierzające do uruchomienia kierunku kształcenia "Elektronika". Projekt wniosku zreferował Prorektor doc. W. Kacalak. Senat podjął uchwałę popierającą starania kierownictwa Uczelni.

Rektor prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek spotkał się z długoletnimi pracownikami Uczelni.

- 1.10. XX inauguracja roku akademickiego. Studia rozpoczęło 125 studentów I roku.
Wykład inauguracyjny wygłosił prof. dr hab. Marian Surma: *Nadprzewodniki wysokotemperaturowe — perspektywy zastosowania w nauce i technice*.
- 4.11. Senat przyjął "Program działalności uczelni w latach 1987 — 1990". Pożegnano odchodzących na emeryturę: prof. Kazimierza Berlińskiego i mgr. Władysława Jankowskiego. Jednogłośnie poparto wnioski o nadanie doc. doc. W. Kacalowski i W. Prechtowi tytułu naukowego profesora nadzwyczajnego.
- 16.12. Senat powołał pełnomocników do spraw uruchomienia kierunków kształcenia "Elektronika" i "Wychowanie Techniczne" oraz pełnomocnika do spraw organizacji Środowiskowego Laboratorium Techniki Próżniowej.
Na Wydziale Mechanicznym powołany został Zakład Sprzętu i Technologii Niekonwencjonalnych" (kierownik: prof. Józef Borkowski).
- 19.12. Instytut Nauk Społecznych zorganizował II seminarium historyków „Bitwy września 1939”.
- 31.12. W uczelni studiowało 928 studentów, w tym 622 na studiach dziennych, 266 na studiach dla pracujących i 40 na studiach podyplomowych.

W 1987 r. w Uczelni zrealizowano 115 prac badawczych, w tym 53 na WILiS i 62 na WM. Realizowano 25 tematów sterowanych centralnie: 4 (WILiS) i 21 (WM). Pracownicy opublikowali 155 prac naukowych, w tym 25 zagranicznych. Ukończono 4 prace doktorskie i 1 pracę habilitacyjną. W Uczelni pracowało 192 nauczycieli akademickich, w tym 29 samodzielnych pracowników, 84 adiunktów i 25 asystentów. Odbyły się dwa kolokwia habilitacyjne i trzy obrony prac doktorskich.

1988

Dla potrzeb tworzonego kierunku "Elektronika" w WSInż. zatrudniono dwóch naukowców ze Lwowa: doc. dr inż. E. Polewoja i doc. dr. inż. A. Serkiza.

17.02. Minister Edukacji Narodowej wyraził zgodę na utworzenie nowego kierunku studiów: Wychowanie Techniczne.

12-13 03. Instytut Nauk Społecznych i Instytut Zachodni w Poznaniu zorganizowały konferencję na temat działalności konspiracyjnej na tzw. ziemiach wcielonych do Rzeszy, 1939—1945. Zespół badawczy "Dzieje militarne Pomorza 1914 — 1945" przygotował do druku tom studiów *Z dziejów polskiej konspiracji wojskowej na tzw. Ziemiach wcielonych do Rzeszy 1939 — 1945* (Koszalin 1988), pierwszą publikację na ten temat w historiografii polskiej.

23.03. Senat chwilą ciszy uczcił pamięć zmarłego mgr. Bolesława Stępnia, dyrektora Oddziału Wojewódzkiego NBP, wieloletniego Przewodniczącego Komitetu Rozwoju WSInż. i jednego z inicjatorów utworzenia Uczelni.

Powołany został na Wydziale Inżynierii Lądowej i Sanitarnej nowy zakład o nazwie: Zakład Technologii Ścieków i Utylizacji Odpadów Przemysłowych (kierownik: doc. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch).

Senat podjął uchwałę w sprawie ustalenia barw Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Przyjęto kolory: czarny i niebieski.

Kwiecień. Do Uczelni dotarła petycja nauczycieli akademickich UAM, skierowana do Sejmu PRL, wyrażająca "*zaniepokojenie kryzysem, jaki przeżywa szkolnictwo wyższe i przyszłością nauki polskiej*"

Drużyna żeńska koszykówki AZS WSInż. awansowała do I ligi. W I lidze mężczyzn utrzymała się drużyna AZS WSInż.

Maj. Odbyło się seminarium "Przyrodnicze podstawy wychowania fizycznego i sportu w uczelniach technicznych" (organizator: dr L. Wojciechowski) oraz Ogólnopolska Konferencja Kół Naukowych Studentów Wydziałów Mechanicznych.

24-26.05. W Mielnie odbyła się konferencja „Nowoczesne technologie uszlachetniania powierzchni narzędzi”.

Utworzono Środowiskowe Laboratorium Techniki Próźniowej.

26-28.05. Kolejna konferencja naukowa zorganizowana przez Wydział Mechaniczny nt. "Narzędzia skrawające i ściernie" (organizator: prof. T. Karpiński).

9 -12.06. W Mielnie odbyła się konferencja "Poliptymalizacja w projektowaniu" (organizator: doc. W. Tarnowski).

15.06. Odbyło się posiedzenie Senatu w XX-lecie powołania uczelni.

Audytarium w bloku A nadano imię Profesora Andrzeja Marii Rzymkowskiego. Odsłonięcia okolicznościowej tablicy dokonała Małżonka Profesora.

24.06. Zarząd Główny SIMP nadał WSIInż. Odznakę Honorową.

Czerwiec. Na Międzynarodowych Targach Poznańskich'88 Uczelnia wystawiła m.in. Automatyczne urządzenie do szlifowania ceramiki elektronicznej (doc. W. Kacalak), uniwersalny komputerowy układ sterowania procesami technologicznymi (mgr Wardecki), termometr geologiczny (mgr Wardecki).

21.09. Senat wybrał prof. T. Karpińskiego w skład Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

8.10. XXI inauguracja roku akademickiego. Wykład inauguracyjny wygłosił doc. dr hab. Kazimierz Szymański: *Zanieczyszczenie wód podziemnych*.

Rozpoczęły się zajęcia na nowym kierunku: Wychowanie Techniczne.

Studia rozpoczęło 155 studentów studiów dziennych.

Październik. Odbyły się zjazdy absolwentów Wydziałów WSIInż.

11.11. Instytut Nauk Społecznych zorganizował krajową konferencję "Kawaleria polska 1918 - 1919".

Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał dr Kazimierz Szymański,

W uczelni studiowało 826 studentów, w tym 623 na studiach dziennych, 184 na studiach dla pracujących i 19 na studiach podyplomowych.

20-21.10. WILiS zorganizował konferencję nt. mechaniki gruntów i fundamentowania (doc. Jerzy Madej).

31.12. W Uczelni pracowało 202 nauczycieli akademickich, w tym 31 samodzielnych, 80 adiunktów i 30 asystentów.

W obchodach XX-lecia Uczelni włączyło się środowisko studenckie: Klub "Kram", Studencka Agencja Fotograficzna, klub Turystyczny "Trakt", Akademicki Klub Taneczny, radio, koło SIMP itd. Przeprowadzono konkurs na plakat XX-lecia WSIInż., rajd wiosenny, konkurs "Śpiewać każdy może", odbył się udany bal ZSP.

1989

26.01. Zarząd Główny Ligi Obrony Kraju nadał Medal za zasługi dla LOK Instytutowi Nauk Społecznych.

Powstało Stowarzyszenie Absolwentów WSIInż. Odbył się zjazd absolwentów Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej.

- 1.03. Nominację na profesora nadzwyczajnego otrzymał doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak.
Zespół prof. W. Kacalaka otrzymał I nagrodę NOT za *“nowe metody i nową generację automatycznych szlifierek do wielozabiegowej, precyzyjnej i wysoko wydajnej obróbki drobnych kształtek ceramicznych”*.
- 16.03. Praca ta zdobyła złoty medal na Międzynarodowych Targach w Lipsku. Przez RW NOT wyróżniona została tytułem honorowym *“Wojewódzki Mistrz Techniki NOT”*. W plebiscycie na najlepszego dydaktyka roku pierwsze miejsce zdobył dr Janusz Żmijan.
- 2.05. Została wybrana Komisja Zakładowa NSZZ *“Solidarność”*. Przewodniczącym wybrano inż. Andrzeja Derkacza, a zastępcą przewodniczącego dr. inż. Stanisława Sochę.
- 6.06. Doc. J. Madej wybrany został do Senatu RP.
- 20.07. Zmarł mgr Władysław Jankowski, ceniony wykładowca matematyki, były kierownik Zakładu Matematyki.
- 1.10. XXII inauguracja roku akademickiego. Wykład inauguracyjny nt. *Komputerowe wspomaganie prac inżynierskich* wygłosił doc. dr hab. inż. Wojciech Tarnowski. Na nowy kierunek Elektronika (Wydział Mechaniczny) przyjęto 200 studentów, w tym 65 absolwentów szkół średnich, którzy w maju zdali eksperymentalną maturę, połączoną z egzaminem wstępnym do WSInż.
- 18.11. Postanowieniem Prezydenta doc. mgr inż. Jerzy Smoleński odznaczony został Krzyżem Komandorskim Orderem Odrodzenia Polski z Gwiazdką.
W 1989 r. zrealizowano 96 prac badawczych umownych, w tym 55 na WM i 41 na WILiS. Pomyślnie zakończyły się 3 przewody habilitacyjne i 2 doktoranckie.
W WSInż. pracowało 202 nauczycieli akademickich.

1990

- 31.01. Na posiedzeniu Senatu Rektor prof. dr hab. inż. Z. Piątek podziękował za wieloletnią pracę doc. dr Elżbiecie Piotrowskiej, byłej dyrektor Biblioteki Głównej.
- 20.03. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał doc. dr hab. inż. Witold Precht.
- 28.03. Wicemistrzem Techniki NOT został zespół prof. W. Kacalaka.
- 30.03. W uczelni przebywał prof. dr hab. Henryk Samsonowicz. Uczestniczył w posiedzeniu Senatu.

- Maj. W wyniku przeprowadzonych wyborów na kadencję 1990-1993 Kolegium elektorów powierzyło tę funkcję prof. Zdzisławowi Piątkowi. Prorektorami zostali wybrani: dr Elżbieta Filipow-Ciskowska (Nauczanie i Wychowanie), prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak (Nauka i Współpraca z Przemysłem).
- 25.06. Dr Bogusław Polak na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu uzyskał stopień doktora habilitowanego.
- 1.10. Na stanowiska profesorów nadzwyczajnych zostali powołani:
doc. dr hab. Józef Malej, doc. dr hab. Jerzy Madej, doc. dr hab. Szymon Pałkowski, doc. dr hab. Tadeusz Piecuch, doc. dr hab. Józef Sidorowicz, doc. dr hab. Kazimierz Szymański, doc. dr hab. Waldemar Żuchowicki — wszyscy z Wydziału Budownictwa.
- 5.10. XXIII inauguracja roku akademickiego. Wykład na temat *Dlaczego elektronika...* wygłosił prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński.
Rozpoczęło działalność Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego.
- 9.10. Nominację na profesora nadzwyczajnego otrzymał doc. dr hab. inż. Wojciech Tarnowski.

1991

- 30.01. Przeszli na emeryturę organizator i pierwszy Rektor WSInż. doc. mgr inż. Jerzy Smoleński oraz długoletni dziekan Wydziału Budownictwa i prorektor doc. dr inż. Henryk Wierowski.
- 27.02. Wznowiona została działalność Międzywydziałowego Studium Pedagogicznego dla 44 studentów IV roku.
- 25.03. W uczelni przebywał minister prof. dr hab. Robert Głębocki.
Utworzono Środowiskowe Laboratorium Techniki Budowlanej.
- 23-26.05. Z inicjatywy zespołów naukowych Wyższej Szkoły Inżynierskiej odbyła się Konferencja Metrologiczna, połączona z otwartą wystawą i pokazami nowoczesnej aparatury i urządzeń pomiarowych.
- Czerwiec-lipiec. W WSInż. odbyły się zajęcia teoretyczne "Międzynarodowej Letniej Szkoły Ochrony Środowiska w ramach programu TEPMUS". Organizatorem był prof. Kazimierz Szymański.
- 19-24.09. Wydział Mechaniczny zorganizował II Szkołę Letnią Twardych Pokryć na Metalach. Uczestniczyło 20 naukowców, wygłoszono 25 referatów.
- 25-28.09. Kolejna "Naukowa Szkoła Polioptymalizacji", zorganizowana przez Wydział Mechaniczny. Wygłoszono 22 referaty.

- 1.10. XIV inauguracja roku akademickiego. Wykład na temat *Powietrze atmosferyczne — skażenie i kontrola* wygłosił prof. dr inż. Rafał Staszewski.
- 20.12. Zmarł doc. dr inż. Henryk Wierowski. 23.12. Spoczął na cmentarzu komunalnym w Koszalinie.
- Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał dr inż. Józef Falkowski.
- W Uczelni zatrudniono: prof. Andrzeja Guzińskiego, prof. M. Piekarskiego, dr. hab. Włodzimierza Jankego, prof. Kazimierz Mielca, prof. Andrzeja Hałasa.
- W 1991 Wydawnictwo Uczelniane wydało 7 prac habilitacyjnych.

1992

- 16.01. Uchwałą Senatu dotychczasowy Zakład Wychowania Technicznego przekształcony został w Katedrę Nauk Pedagogicznych.
- 22.01. Na posiedzeniu Senatu wręczone zostały dyplomy i odznaki konkursu "Primus Inter Pares" wybitnym studentom: Robertowi Adamczykowi, Jolancie Arabskiej, Annie Walis, Radosławowi Kołodziejczykowi, Bernardowi Pacewiczowi, Elizie Kużajskiej.
- 12.05. Tytuł naukowy profesora otrzymał doc. dr hab. inż. Szymon Pałkowski.
- Czerwiec. WILiS w Koszalinie i w Kołobrzegu zorganizował konferencję nt. „Gospodarka odpadami komunalnymi”.
- 30.06. Walne Zgromadzenie Społecznego Komitetu Rozwoju Wyższej Szkoły Inżynierskiej wybrało przewodniczącym mgr. Ryszarda Wiśniewskiego, a zastępcą przewodniczącego prof. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka.
- Lipiec. Odbyły się po raz drugi zajęcia teoretyczne Międzynarodowej Letniej Szkoły Ochrony Środowiska, zorganizowane w ramach programu Tempus. Wykładowcami byli Polacy, Włosi, Niemcy i Francuzi. Przewodniczącym Rady Programowej był prof. Kazimierz Szymański.
- 18-21.09. W Koszalinie i Mielnie odbyła się XIII Ogólnopolska Konferencja Teorii Maszyn i Mechanizmów zorganizowana przez Komitet Budowy Maszyn PAN, Sekcję Teorii Maszyn i Mechanizmów SIMP oraz WSiInż. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był doc. dr inż. Jerzy Milanowski.
- 22-24.09. W Mielnie odbyła się X Ogólnopolska Konferencja nt. "Poliptymalizacja i Komputerowe Wspomaganie Projektowania". Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był prof. Wojciech Tarnowski.
- 1.10. XXV inauguracja roku akademickiego. Wśród gości obecny był JE biskup Ignacy Jeż.

W WSInż. studiowało 1 664 studentów, w tym 1 172 na studiach dziennych i 492 na studiach zaocznych. Kształciło ich 210 nauczycieli akademickich, w tym 33 profesorów i docentów, 93 adiunktów, 47 asystentów. Uczelnia zaoferowała studentom 994 miejsca w akademikach i jednorazowo 550 miejsc w stołówce.

11. Kierownictwo Uczelni powierzyło prof. nadzw. dr. hab. Bogusławowi Polakowi zorganizowanie Instytutu Zarządzania i Marketingu i przygotowanie pierwszej rekrutacji na studia dzienne.

26-28.11. III Szkoła Mielno'92 na temat "Nowoczesne technologie próżniowe".

- 5.12. Zmarł po ciężkiej chorobie doc. dr inż. Stefan Marcinkowski. Spoczął na cmentarzu w Oliwie.

Stopnie doktora habilitowanego uzyskali: dr Tadeusz Hryniewicz, dr inż. Krzysztof Wawryn.

W Uczelni podjęli pracę: dr hab. Jerzy Smyczek z WSInż. w Opolu, dr hab. Konrad Wojciechowski z Politechniki Śląskiej i dr hab. Borys Storch z Politechniki Wrocławskiej.

1993

- 18.03. Zmarł w Gdańsku Prof. dr hab. inż. Władysław Tarasewicz, w latach 1988-1990 kierował Zakładem Maszyn Przemysłu Spożywczego WSInż.

- 2.04. Odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej mgr inż. Tatiany Łukianowicz. Była pierwszą rozprawą obronioną w WSInż. Promotorem był prof. dr inż. Tadeusz Karpiński, recenzentami: prof. dr inż. Eugeniusz Ratajczyk (Politechnika Wrocławska), prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak (WSInż.). Informacja o obronie emitowana była tegoż dnia w "Teleekspresie" — Program I TVP.

- 5.03. Odbyło się inauguracyjne posiedzenie Komitetu Honorowego Obchodów 25-lecia WSInż. w Koszalinie, pod patronatem Ministra Edukacji Narodowej prof. dr. hab. inż. Zdobysława Flisowskiego.

- 6.05. Trzydziestoosobowe Kolegium wybrało nowym rektorem Prof. W. Kacalaka (22głosy). Jego kontrkandydat prof. W. Precht uzyskał 7 głosów.

- 15.05. Prorektorami na nową kadencję zostali wybrani: prof. nadzw. dr hab. inż. Józef Malej (nauczanie i wychowanie) i prof. nadzw. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn (nauka).

- 27.05. Zarządzeniem Rektora została powołana Komisja Rekrutacyjna na nowym kierunku Zarządzanie i Marketing: prof. nadzw. B. Polak — przewodniczący oraz dr J. Śniadecki, dr Cz. Partacz, mgr T. Bogucka i mgr E. Mańkowski.

- 27-28.05. W WSInż. obradowała konferencja rektorów wyższych szkół technicznych. Przybyli przedstawiciele 26 uczelni i wiceminister Jerzy Osiatyński.

- 2.06. Senat podjął uchwałę w sprawie utworzenia Instytutu Zarządzania i Marketingu (w organizacji).
- 8.06. W 25 rocznicę powołania uczelni odbyło się uroczyste posiedzenie Senatu WSInż. M.in. wystąpili: Rektor prof. Z. Piątek, pierwszy Rektor doc. J. Smoleński. Okolicznościowy wykład wygłosił prof. nadzw. dr hab. Bogusław Polak..
- Biskup Koszalińsko-Kołobrzeski Ignacy Jeż wpisał do Księgi Pamiątkowej: "*Wy jesteście światłością świata...*" (ust. 5) . *Takie słowa przypadły na Jubileusz. Oby się spełniły w dalszych dziełach uczelni.*
- Ślubowanie doktorskie złożyła dr inż. Tatiana Łukianowicz, pierwszy doktor wypromowany w WSInż.
- Sztandar WSInż. odznaczony został Medalem Pamiątkowym "Za Zasługi dla Koszalina".
- 1-2.07. Konwent Wójtów, Burmistrzów i Prezydentów Województwa Koszalińskiego zwrócił się do rad i zarządów gmin o czynne włączenie się na rzecz rozwoju WSInż.
- 15.09. Ustępujący Rektor prof. Z. Piątek przekazał uprawnienia i obowiązki w kierowaniu Wyższą Szkołą Inżynierską nowo wybranemu Rektorowi prof. W. Kacalakowi. Senat zaakceptował wyłączenie Instytutu Elektroniki z Wydziału Mechanicznego jako pozawydziałowej jednostki organizacyjnej. Senat zaakceptował też strukturę organizacyjną Instytutu Zarządzania i Marketingu oraz skład Rady IZiM.
- 1.10. XXVI inauguracja roku akademickiego.
- Rano w koszalińskiej katedrze zainaugurowano mszą świętą rok akademicki 1993/1994.
- W Bałtyckim Teatrze Dramatycznym wykład inauguracyjny na temat *Wkład Polaków w naukę i technikę światową XIX i XX wieku* wygłosił prof. nadzw. dr hab. Bogusław Polak. W imieniu Parlamentu Studentów głos zabrał mgr Zdzisław Knap.
- W Uczelni na podstawie mianowania zatrudniano 29 profesorów i doktorów habilitowanych i 4 na podstawie umowy o pracę.
- Na nowym kierunku Zarządzanie i Marketing studia podjęło 314 studentów na studiach dziennych i 250 na studiach dla pracujących.
- W 1993 roku Wydział Mechaniczny zorganizował siedem konferencji:
1. IV Szkoła Letnia Mielno 93, "Modern Plasma Surface Technology"
 2. Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej Mielno-Unieście 93
 3. Posiedzenie Sekcji Podstaw Technologii Komitetu Budowy Maszyn PAN
 4. VII Krajowa Konferencja "Pneumatyczne układy napędowe i sterujące PNEUMA 93".
 5. XI Konferencja nt. "Poliptymalizacja i komputerowe wspomaganie projektowania". Mielno 93

6. Seminarium polsko-francuskie nt. "Elektrochemia elektrod półprzewodnikowych". Koszalin

7. Wyjazdowe posiedzenie Komisji Nauki o Materiałach Polskiej Akademii Nauk Oddział w Poznaniu. Kołobrzeg-Koszalin, IX.93

WM zawarł też wieloletnie umowy z ośrodkami naukowymi we Francji:

Departament Materiaux-Mechanique Physiques d'Ecole Centrale de Lyon,

Laboratoire d'Electrochimie de Materiaux Inorganiques du C.N.R.S. - Meudon.

Nawiązano też współpracę z ośrodkami w Niemczech i Białorusi.

Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskali: dr inż. Tomasz Heese, dr inż. Zdzisław Hryniewicz, dr inż. Henryk Budzisz i dr inż. Janusz Hauryłkiewicz.

1994

- 6.01. Zarządzeniem Rektora powołana została Komisja do opracowania wniosku o zmianę nazwy uczelni: prof. nadzw. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn (przewodniczący), dr inż. Bronisław Słowiński, prof. nadzw. dr hab. inż. Henryk Budzisz, prof. nadzw. dr hab. inż. Józef Falkowski, prof. nadzw. dr hab. Bogusław Polak, dr inż. Zbigniew Budniak.
- 16.03. Senat zaakceptował przekształcenie dotychczasowych Zakładów Instytutu Elektroniki:
- Zakład Teorii Obwodów i Układów Elektronicznych
 - Zakład Elementów Miernictwa Elektronicznego
 - Zakład Inżynierii Komputerowej
- w Katedry:
- Katedra Teorii Obwodów i Układów Elektronicznych
 - Katedra Elementów Miernictwa Elektronicznego
 - Katedra Systemów Cyfrowego Przetwarzania Sygnałów
 - Katedra Inżynierii Komputerowej
- 18.03. Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie została włączona do indeksu Komisji do spraw Rejestru FEANI (Register Commission). Kierunki WSIInż. zostały zaakceptowane jako odpowiadające kryteriom FEANI. Oznacza to, że absolwenci uczelni mogą się ubiegać o uzyskanie tytułu zawodowego "inżyniera europejskiego".
- 24.03. W Instytucie Elektroniki odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Instytutu, poświęcone wręczeniu dyplomów pierwszym absolwentom IE
- Rada Miejska Koszalina zadeklarowała nieodpłatne przekazanie uczelni obiektów w budowie — szpitala ginekologiczno-położniczego przy ul. Marksa 15. Uchwała weszła w życie w dniu podjęcia.

- Marzec. Na Akademickich Mistrzostwach Polski Szkół Technicznych siatkarze Uczelni zajęli w Opolu V miejsce, a w kwietniu w Zielonej Górze — koszykarze wywalczyli złoty medal.
- 20.04. Senat podjął uchwałę w sprawie prowadzenia studiów magisterskich (5-letnich) na kierunku Inżynieria Środowiska, poczynając od roku akademickiego 1994/1995. Senat zaakceptował propozycję wprowadzenia studiów zaocznych w Nauczycielskim Kolegium Języka Angielskiego.
- Zaakceptowano utworzenie na WBiŚS następujących zakładów:
Zakład Podstaw Architektury, Urbanistyki i Geometrii Wykreślnej,
Zakład Hydrotechniki,
Międzyzakładowe Laboratorium Materiałów Budowlanych i Technologii Betonów,
Laboratorium Techniki Budowlanej.
- 28.04. Ukazał się pierwszy numer "Kuriera akademickiego", pisma studentów WSiInż, wydane przez NSZ WSiInż.
- W celu rozszerzenia współpracy z uczelniami zagranicznymi zostały podpisane umowy międzyuczelniane z Uniwersytetem w Orleanie, Uniwersytetem Technicznym w Burges, Uniwersytetem oraz Uniwersytetem w Wersalu. Instytut Elektroniki nawiązał współpracę z Uniwersytetem w Strafford (Wielka Brytania).
- Maj. II Konferencja Naukowo-Techniczna "Gospodarka odpadami komunalnymi" zorganizowana przez WBiS oraz Federację Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT w Koszalinie.
- 3.06. Pierwszym absolwentem Instytutu Elektroniki został mgr inż. Leszek Bychto na podstawie pracy: *Karta przetwornika analogowo-cyfrowego i cyfrowo-analogowego*, napisanej pod kierunkiem dr. inż. Zbigniewa Suszyńskiego z Katedry Elementów i Miernictwa Elektonicznego.
- 22-25.06. XII Krajowa Konferencja na temat: "Poliptymalizacja i komputerowe wspomaganie projektowania" zorganizowana przez Katedrę Projektowania Systemów Technicznych.
- 27-29.06. XII Krajowa Konferencja "Forum Prac Badawczych — Kształtowanie części maszyn przez usuwanie materiałów". Patronat nad konferencją objęła Sekcja Podstaw Technologii Komitetu Budowy Maszyn PAN, a zorganizowała ją Katedra Technologii Maszyn i Automatyzacji (Wydział Mechaniczny).
- 27.06-3.07. Delegacja pracowników Katedry Nauk Humanistycznych Instytutu Zarządzania i Marketingu (prof. Bogusław Polak, dr Zdzisław Jordanek oraz dr Grzegorz Łukomski — sekretarz Redakcji Słownika Biograficznego *Kawalerowie Virtuti Militari 1792-1945*) uczestniczyli w Wilnie w międzynarodowej konferencji naukowej "Rok 1944 na Wileńszczyźnie". Przeprowadzono rozmowy z historykami białoruskimi w sprawie współpracy, nawiązano kontakty ze Stowarzyszeniem

Naukowców Polaków Litwy i Uniwersytetu Polskiego w Wilnie.

29.06. Senat podjął uchwałę o utworzeniu Laboratorium Techniki Budowlanej w miejsce dotychczas istniejących: Międzyzakładowego Laboratorium Materiałów Budowlanych i Technologii Betonów oraz Laboratorium Techniki Budowlanej.

1.07. Na Wydziale Inżynierii Lądowej i Sanitarnej Politechniki Warszawskiej mgr inż. Wiesława Głodkowska obroniła z wyróżnieniem pracę doktorską pod tytułem *Współpraca kompozytu polimerowego z betonem zwykłym* (promotor: prof. dr hab. inż. L. Czarnecki).

Wrzesień. Nowym Prodziekanem ds. Nauczania i Wychowania na WBiIS został dr inż. Waldemar Borjaniec.

16-17.09. Instytut Zarządzania i Marketingu był współorganizatorem XI Ogólnopolskiego Seminarium Geograficzno-Rolniczego na temat *„Restrukturyzacja państwowych gospodarstw rolnych w świetle doświadczeń ogólnokrajowych”*.

19-21.09. Katedra Nauk Pedagogicznych zorganizowała konferencję: *„Kształcenie i doszktałanie nauczycieli techniki i informatyki w okresie transformacji ustrojowej”*.

30.09-1.10. 5 Międzynarodowa Szkoła Letnia Mielno'94 *„Modern Plasma Surface Technology”*, zorganizowana przez Środowiskowe Laboratorium Techniki Próżniowej i Katedrę Materiałoznawstwa.

3.10. XXVII inauguracja roku akademickiego. Wykład na temat: *Współczesne konstrukcje inżynierskie o dużych rozpiętościach* wygłosił prof. dr hab. inż. Szymon Pałkowski. O 9⁰⁰ w Katedrze Najświętszej Marii Panny w Koszalinie odprawiona została Akademicka Msza Święta.

Tegoż dnia o 16³⁰ odbyła się inauguracja w Instytucie Zarządzania i Marketingu, następnego dnia w Nauczycielskim Kolegium Języka Angielskiego, 5 października na Wydziale Budownictwa oraz na Wydziale Mechanicznym, zaś 6 października w Instytucie Elektroniki.

Zajęcia na I roku studiów rozpoczęło 1 676 studentów, w tym 1 054 na studiach dziennych, 622 na studiach zaocznych. Dodatkowo w IZiM przyjęto 75 wolnych słuchaczy. Na podstawie mianowania w Uczelni pracowało 40 profesorów i doktorów habilitowanych oraz 14 na podstawie umowy o pracę.

19-20.10. Katedra Mechaniki Precyzyjnej Wydziału Mechanicznego zorganizowała konferencję pt. *„Zastosowania matematyki w budowie maszyn”*.

Po reorganizacji Klubu Sportowego *„Gwardia”* w Koszalinie Prezesem Klubu Sportowego Piłki Nożnej został prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch.

19-21.10. Ośmiu pracowników Instytutu Elektroniki wzięło udział w Krajowej Konfe-

rencji Teorii Obwodów i Układów Elektronicznych w Polanicy, zorganizowanej przez Instytut Telekomunikacji i Akustyki Politechniki Wrocławskiej.

Listopad. W konferencji na uniwersytecie w St. Louis (stan Missouri) uczestniczył prorektor prof. nadzw. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn. Podpisał też umowę o współpracy między WSInż. a uniwersytetem w Louisville.

3-11.11. W I Krajowych Targach Książki Akademickiej w Warszawie wzięło udział 49 wydawców, w tym również Wydawnictwo WSInż.

4.11-1.12. Grupa studentów i pracowników Wydziału Mechanicznego, specjalności: mechanika precyzyjna, przebywała w Niemczech na wyjeździe studyjnym, zorganizowanym przy współpracy z Niemiecką Akademicką Służbą Wymiany Zagranicznej w Bonn — Deutscher Akademischer Austauschdienst (DAAD). Zapoznano się z procesami produkcyjnymi, organizacją i zakresem badań naukowych dystrybucji i obsługi czołowych producentów samochodów, m.in. Volkswagena, Opla i Mercedesa.

5.11. Zmarł mgr inż. Andrzej Witkowski, długoletni nauczyciel akademicki Wyższej Szkoły Inżynierskiej.

9.11. Senat postanowił utworzyć i wprowadzić od 1 X 1995 r. w Instytucie Elektroniki nowy kierunek studiów: Automatyka i Robotyka, na poziomie studiów zaocznych, a w Instytucie Zarządzania i Marketingu: Ekonomia na poziomie magisterskim. Senat zdecydował, że od roku akademickiego 1996/1996 specjalność Nauczanie Techniki i Informatyki będzie prowadzone na kierunku Mechanika i Budowa Maszyn jako studia zawodowe i magisterskie. Równocześnie wstrzymano przyjęcia na kierunek studiów Wychowanie Techniczne.

24-26.11. W międzynarodowej konferencji naukowej w Madras (Indie), pt. "5 International Symposium on Advances in Electrochemical Science and Technology" uczestniczył prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeusz Hryniewicz.

W listopadzie i grudniu w Instytucie Zarządzania i Marketingu pracował John Meyer, doradca Citizens Democracy Corps. Prowadził zajęcia ze studentami, uczestniczył w kursie marketingu dla środowisk biznesu województwa.

26.11. Zarząd Fundacji Polsko-Niemieckiej przyznał WSInż. dotację na adaptację modernizację obiektów przy ul. Marksa.

21.12. W Instytucie Podstaw Ochrony Środowiska Politechniki Wrocławskiej, mgr inż. Robert Sidelko obronił pracę doktorską pt. *Sorpcja wybranych jonów metali ciężkich z roztworów na złożach piaskowo-betonitowych*. Promotorem pracy był prof. nadzw. dr hab. Kazimierz Szymański.

27.12. Ministerstwo Edukacji Narodowej zatwierdziło uchwałę Senatu WSInż. w spra-

wie utworzenia kierunków studiów: ekonomia (studia magisterskie) oraz automatyka i robotyka (studia wyższe zawodowe).

31.12. Ogółem w Uczelni zatrudniano 199 nauczycieli akademickich, w tym 48 profesorów, 2 docentów, 79 adiunktów i 70 asystentów.

W zakresie umownej działalności badawczej realizowano 92 tematy, a 7 na podstawie umów trójstronnych między Komitetem Badań Naukowych, kierownikiem projektu i Uczelnią. Zakończone zostały 2 przewody habilitacyjne i 3 doktorskie. 31 publikacji ogłoszono za granicą, Wydawnictwo Uczelniane opublikowało 33 prace.

1995

10.01. Senat WSIInż. spotkał się z radnymi Koszalina.

27.01. Mgr inż. Krzysztof Gajewski — wykładowca w Katedrze Geotechniki, obronił pracę doktorską na Wydziale Hydrotechniki Politechniki Gdańskiej, pt. *Metoda analizy stateczności zboczy w ujęciu przestrzennym*. Promotorem pracy był prof. nadzw. dr hab. inż. Jerzy Madej.

25.01. Senat poparł wniosek o powołanie Fundacji Samorządu Studenckiego i poparł Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Słupsku w sprawie utrzymania jej samodzielności.

11-19.02. Studium Wychowania Fizycznego i Sportu zorganizowało obóz narciarski w m. Teleśnia k. Pilska w Beskidzie Śląskim.

16.02. W uczelni gościły władze samorządowe i państwowe województwa i miasta. Celem spotkania było *„podjęcie koordynacji inicjatyw edukacyjnych, a także form pomocy regionu w tym zakresie”*.

21-25.02. Na zaproszenie Rektora i Dyrektora Instytutu Zarządzania i Marketingu w uczelni przebywała delegacja Państwowego Uniwersytetu Wołyńskiego im. Łesi Ukrainki w Łucku (Ukraina). 22 lutego w sali senatu rektorzy prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak i prof. dr Anatolij Swidzinskij podpisali umowę o współpracy obu uczelni.

Odbyło się II Seminarium naukowe na temat *„Gospodarka Polski i Ukrainy w okresie transformacji ustrojowej”*, zorganizowane przez Instytut Zarządzania i Marketingu. Obok naukowców polskich i ukraińskich w konferencji uczestniczyli profesorowie: Roy Grundy (USA), doradca w Instytucie Zarządzania i Marketingu oraz Herbert Barten, pracownik IZiM.

23.02. Katedra Nauk Humanistycznych Instytutu Zarządzania i Marketingu oraz Zakład Nauk Humanistycznych Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Obrony Przeciwlotniczej wspólnie zorganizowali III ogólnopolskie seminarium na temat *„Polska myśl techniczno-wojskowa 1918-1989”*. W konferencji uczestniczyło kilkudziesięciu

historyków z uczelni cywilnych i wojskowych, a także studenci WSiInż., członkowie Koła Naukowego Historyków Polskiej Myśli Techniczno-Wojskowej.

- 1.03. Odbyło się zebranie wyborcze Klubu Uczelnianego AZS-WSiInż. Koszalin. Do władz klubu weszli: prof. dr hab. Bogusław Polak — prezes klubu, Marek Markiewicz, student II roku IZiM — viceprezes urzędujący, Ryszard Szafronowicz, pracownik SWFiS — sekretarz oraz członkowie Zarządu Klubu: Andrzej Gajek — kierownik SWFiS, Marek Garnuszewski — pracownik SWFiS, Jan Domski — student BL, Marek Ciebelski — student III r. Elektroniki, Mariusz Kwaśniewski — student II roku Elektroniki.

W skład Komisji Rewizyjnej weszli: Przewodniczący — Arkadiusz Karaszewski (ZiM), członkowie — Dagmara Pawska (NKJA), Anna Fedoruk (NKJA).

Prof. Michał Biało (Katedra Inżynierii Komputerowej) wydał książkę w wydawnictwie Prentice Hall — *Basic Methods for Microcomputer - aided analysis of electronic circuits*.

- 7.03. Komisja Kultury, Oświaty i Turystyki Rady Miejskiej w Koszalinie zapoznała się z problematyką perspektywicznego rozwoju szkolnictwa wyższego w mieście. Radni otrzymali bogaty i szczegółowy materiał faktograficzny i zapewnili o wspieraniu inicjatyw rozwojowych naszej uczelni.
- 21.03. W II Turnieju Wiosennym o puchar przechodni Dyrektora IZiM zwyciężyła reprezentacja Wydziału Mechanicznego, przed reprezentantami Instytutu Elektroniki i Instytutu Zarządzania i Marketingu, które uzyskały równe liczby punktów. Nieobecna była reprezentacja WBiIS, który podejrzewano o masowe udanie się na "wagary". Na czele reprezentacji stali dziekani, a turniej prowadzili pracownicy SWFiS, z kierownikiem mgr. A. Gajkiem.
- 28.03. Odbyło się kolejne spotkanie Rektorów uczelni regionu Pomorza Środkowego.
- 21.04. Pracownicy Instytutu Zarządzania i Marketingu uczestniczyli w konferencji na temat "Społeczność polska na Pomorzu 1945-1995", zorganizowanej przez Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Obrony Przeciwlotniczej w Koszalinie. Referaty wygłosili profesorowie: Bogusław Polak, Stanisław Piocha, Andrzej Suszyński i dr Czesław Partacz.
- 20-22.04. Na konferencji naukowej "Strategiczne problemy rozwoju regionalnego w procesie integracji europejskiej", jaka odbyła się w Opolu, referaty wygłosili prof. dr hab. Zygmunt Silski oraz prof. nadzw. dr hab. Andrzej Suszyński. W konferencji również uczestniczył dr Marian Gołden.
- W międzynarodowej konferencji nt. stosunków Polska — Niemcy — Ukraina — Rosja, która odbyła się w Rzeszowie, uczestniczył dr Czesław Partacz.
- 22.04. Grupa pracowników WSiInż. z Rektorem prof. W. Kacalakiem wzięła udział w dyskusji na temat "Strategii rozwoju województwa koszalińskiego", opracowanej przez

firmę Ernst and Young SA. Dyskusja odbyła się w Urzędzie Wojewódzkim z udziałem Wojewody Koszalińskiego Jerzego Mokrzyckiego, Członków Rady Konsultacyjnej i Sejmiku Samorządowego.

26.04. Podczas obrad Senatu Rektor prof. W. Kacalak wręczył nominację na stanowisko profesora nadzwyczajnego dr. hab. inż. Andrzejowi Rasmusowi.

Senat zaakceptował powołanie Zakładu Ekologicznej Konwersji Energii i przyjął uchwałę w sprawie uruchomienia od roku akademickiego 1995/1996 na kierunku Mechanika i Budowa Maszyn, 5-letnich studiów zaocznych magister-skich: nauczenie techniki i informatyki.

10.05. Ze studentami i pracownikami IZiM spotkali się profesorowie Peter Garbe i Joachim Lindow z Ośrodka Kształcenia Gospodarki i Techniki w Prenzlau.

9-11.05. Na międzynarodowym kolokwium historycznym w Hamburgu-Lünenburgu wygłosili referaty prof. nadzw. dr hab. Bogusław Polak i dr Janusz Śniadecki. Konferencję zorganizowano w 50-lecie zakończenia II wojny światowej.

18-22.05. W Kołobrzegu odbyła się VII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna pt. "Współczesne problemy gospodarki wodno-ściekowej". Zorganizowana została przez pracowników Katedry Sieci i Instalacji Sanitarnych WSiInż., pod przewodnictwem prof. dr. hab. inż. Waldemara Żuchowickiego. Honorowym przewodniczącym konferencji był Nestor Inżynierii Sanitarnej w Polsce — prof. dr inż. Marek Roman.

22-24.05. Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska WSiInż. w Koszalinie, reprezentowany przez prof. Kazimierz Szymańskiego, zorganizował trzecią konferencję naukowo-techniczną nt. "Gospodarka odpadami komunalnymi i specjalnymi". W konferencji uczestniczyło 85 osób, pracowników wyższych uczelni, instytutów naukowych i administracji państwowej z całej Polski. Referaty poświęcono głównie problemom składowania i unieszkodliwiania odpadów

komunalnych i przemysłowych. Szczególną uwagę skupiono na problemach zagospodarowania osadów ściekowych i spalania odpadów szpitalnych.

22.-25.05. W Unieściu odbyło się regionalne seminarium, poświęcone metodom nauczania języka angielskiego w kolegiach językowych. W seminarium brało udział 10 kolegów z całego regionu północno-zachodniego, metodycy z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza oraz przedstawiciele British Council. Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego WSiInż. reprezentowane było przez dyrektora mgr Annę Golusińską oraz metodyków: mgr. Wojciecha Parczewskiego i mgr. Adama Palonka.

23-24.05. Rektorzy uczelni technicznych, zebrani na konferencji w Opolu, poparli inicjatywę Wyższych Szkół Inżynierskich w kwestii przekształcenia ich w Politechniki.

30.05.-1.06. Odbyła się już 6 z kolei międzynarodowa szkoła technologii próżniowych, pod nazwą "Modern Plasma Surface Technology" Mielno'95. Organizatorem Letniej Szkoły, pod kierownictwem prof. dr. hab. inż. Witolda Prechta, było Środowiskowe Laboratorium Techniki Próżniowej i Katedra Materiałoznawstwa i Technologii Materiałów Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, przy wsparciu Sekcji Plazmowej Inżynierii Powierzchni Polskiego Towarzystwa Próżniowego oraz Ministerstwa Edukacji Narodowej. Oprócz uczestników z całej Polski, w konferencji udział brali przedstawiciele nauki ze Szwecji, Republiki Czeskiej, Białorusi, Austrii i Niemiec. Na zakończenie konferencji tradycyjnie odbyło się zebranie Sekcji Plazmowej Inżynierii Powierzchni Polskiego Towarzystwa Próżniowego oraz posiedzenie zespołu projektu badawczego COPERNICUS'94.

21.06. Senat podjął uchwałę w sprawie utworzenia na Wydziale Mechanicznym Zakładu Elektrotechniki, Napędu i Sterowania.

Spośród osób o wysokim autorytecie naukowym i moralnym powołany został przez Ministra Obrony Narodowej w skład Pady Programowej ds. Kształcenia i Wychowania — prof. nadzw. dr hab. Bogusław Polak. Otrzymał też nagrodę resortową za osiągnięcia w zakresie nauk historyczno-wojskowych.

W lipcu na kierunki studiów: Zarządzanie i Marketing oraz Ekonomia zgłosiło się około 1 200 kandydatów. Na oba kierunki przyjęto około 500 kandydatów, po 150 skierowano na oba wydziały, a kilkunastu do Instytutu Elektroniki.

2.09. Zmarł w Gdańsku Doc. dr inż. Jerzy Białkowski, organizator Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Dziekan i Prodziekan Wydziału Mechanicznego, Dyrektor Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn. Pochowany został na Cmentarzu Łostowskim w Gdańsku.

2.10. Zawarte zostało "Porozumienie o współpracy pomiędzy Wyższą Szkołą Inżynierską w Koszalinie a Wojewodą Koszalińskim" (zob. aneksy źródłowe).

3.10. XXVIII uroczysta inauguracja roku akademickiego.

Studia na pierwszym roku rozpoczęło 1 320 studentów studiów dziennych i 82 wolnych słuchaczy oraz 842 studentów studiów zaocznych. Wykład inauguracyjny wygłosił prof. dr hab. inż. Witold Precht (*Rola inżynierii materiałowej w rozwoju cywilizacyjnym ludzkości*).

Decyzją Rady Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska od roku akademickiego 1995/96 studenci mają możliwość kształcenia się w następujących specjalnościach, na poziomie magisterskim lub zawodowym:

1. Kierunek Budownictwo: Budownictwo przemysłowe i specjalne; Konstrukcje budowlane i inżynierskie; Konstrukcje budowlane w inżynierii środowiska; Konstrukcje inżynierskie, teoria i wspomaganie komputerowe; Modernizacja, remonty i konserwacja; Inżynieria produkcji budowlanej; Zarządzanie i ekonomika budownictwa.

2. Kierunek Inżynieria Środowiska: Inżynieria ochrony wód i gruntów; Gospodarka odpadami; Technologia wody i ścieków, Ogrzewnictwo, ciepłownictwo i wentylacja; Urządzenia i instalacje sanitarne; Zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków.

Nowe specjalności studiów na Wydziale Mechanicznym: w ramach obecnego kierunku studiów Mechanika i Budowa Maszyn, uruchomione zostały następujące specjalności: Ekotechnika; Zarządzanie i technika rolnicza; Nauczanie techniki i informatyki. Są to studia dzienne, 5-letnie magisterskie. Obecnie w toku jest wniosek o uruchomienie podobnych specjalności na studiach zaocznych.

Instytut Elektroniki zatrudnił nowego profesora. Prof. Henryk Wierzba będzie pracował w Katedrze Miernictwa i Elementów Elektronicznych, kierowanej przez prof. W. Janke.

- 22.11. Uroczysty Senat z okazji nadania prof. dr. hab. inż. Michałowi Białce (Instytut Elektroniki) doktoratu honorowego Enseehit Institut National de Polytechnique w Tuluzie. Obecni byli też przedstawiciele administracji państwowej i samorządowej, rektorzy uczelni koszalińskich, dowódca 8. dywizji Obrony Wybrzeża. Prof. M. Białko urodził się 19. 06. 1929 r. w Baranowiczach. Absolwent Politechniki Gdańskiej. Doktoryzował się i habilitował w Politechnice Warszawskiej. Profesor zwyczajny, od 1986 r. Członek Korespondent Polskiej Akademii Nauki. Autor ponad 140 prac naukowych, w tym 6 książkowych. Promotor 16 doktorów. Autor pionierskich prac z dziedziny filtrów aktywnych i słynnego na świecie "Białko Circuit".

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska otrzymał uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa.

1996

- 4.07. W Dzienniku Ustaw RP nr 65 poz. 855 opublikowana została ustawa o przekształceniu WSInż. w Politechnikę Koszalińską.

październik. Utworzenie nowych kierunków studiów:

- Technika Rolnicza i Leśna (Wydział Mechaniczny)
- Wzornictwo Przemysłowe (Wydział Mechaniczny)
- Informatyka (Instytut Elektroniki).

- 1.10. Instytut Zarządzania i Marketingu przeniesiony został do nowego, okazałego, 6-kondygnacyjnego obiektu. Budynek ten powstał ze środków finansowych Fundacji Polsko-Niemieckiej i Ministerstwa Edukacji Narodowej. Nowy budynek robi dobre wrażenie zarówno od zewnątrz, jak i w środku — jest ładny i nowoczesny,

elegancko wyposażony. Czuje się tam przyjazną atmosferę ludzi i całego otoczenia. Lepsze warunki tworzą nową sytuację psychologiczną w miejscu pracy. Budynek w sposób zdecydowany poprawił warunki działalności Instytutu, a przede wszystkim warunki studiowania. Sale ćwiczeniowe, laboratoria i sale seminaryjne wyposażone są w najnowszej generacji sprzęt dydaktyczny. Wraz z przeprowadzką zburzona została bariera, która hamowała rozwój Instytutu. Zwiększono limit przyjęć na studia w roku akademickim 1996/97, uruchomiono 2-letnie uzupełniające studia magisterskie i studia podyplomowe.

Senat Politechniki Koszalińskiej zaakceptował przekształcenie Instytutu Elektroniki w Wydział Elektroniki. Rektor Uczelni złożył w tej sprawie stosowny wniosek do Ministerstwa Edukacji Narodowej. Instytut Elektroniki spełnia wymogi formalne Ustawy o Szkolnictwie Wyższym, konieczne do utworzenia wydziału: prowadzi dwa kierunki studiów, realizuje proces dydaktyczny dla 630 studentów, według nowoczesnych programów, dysponuje wykwalifikowaną i doświadczoną kadrą nauczycieli akademickich, dysponuje wystarczającą laboratoryjną bazą dydaktyczną, wykazuje dużą dynamikę rozwoju, rozumianą jako wzrost liczby kierunków i rodzajów studiów, liczby studentów i nauczycieli akademickich.

- 1.10. Zmiana nazwy Katedry Technologii Maszyn i Automatykacji na Katedrę Inżynierii Produkcji (kierownik: prof. dr inż. Tadeusz Karpiński).
- 1.10. Zmiana nazwy Katedry Materiałoznawstwa i Technologii Materiałów na Katedrę Inżynierii Materiałowej (kierownik: prof. dr hab. inż. Witold Precht).
- 1.12. Przekształcenie w Katedrze Podstaw Budowy Maszyn połączone z utworzeniem: Katedry Inżynierii Mechanicznej (kierownik: prof. dr hab. inż. Józef Borkowski) i Katedry Maszyn Roboczych (kierownik: prof. nadzw. dr hab. inż. Leon Kukielka).
- 1.12. Przekształcenie Katedry Projektowania Systemów Technicznych i utworzenie nowych Katedr: Katedry Systemów Sterowania (kierownik: prof. dr hab. inż. Wojciech Tarnowski) i Katedry Inżynierii Spożywczej (kierownik: prof. nadzw. dr hab. inż. Jarosław Diakun).
- 12.12. Prof. B. Polak i dr Cz. Partacz powołani zostali na członków Komitetu Nauk Historycznych PAN, a prof. Z. Zdrojewski na członka Komitetu Nauk Społecznych.

W 1996 r. Wydział Mechaniczny zorganizował sześć konferencji naukowych:

1. VII Ogólnopolskie Seminarium nt.: "Mieszanie"
2. XIV Krajowa Konferencja nt. "Poliptymalizacja i komputerowe wspomaganie projektowania" - Mielno'96
3. IX Krajowa Konferencja PNEUMA'96 nt. Pneumatyka i sterowanie w przemyśle"
4. XVI Zjazd Termodynamików, Koszalin - Kołobrzeg'96
5. II Profesorskie Warsztaty Naukowe
6. II Forum Prac Badawczych nt.: "Kształtowanie części maszyn przez usuwanie materiału"

W 1996 r. zbudowano miejską sieć komputerową KOSMAN.

1997

1997. Do Sejmu RP wybrany został prof. nadzw. dr hab. inż. Jerzy Madej, a do Senatu RP — dr inż. Krzysztof Majka.

lutym. Senat zaakceptował kolejne zmiany organizacyjne uczelni:

- przekształcenie Katedry Podstaw Budowy Maszyn i utworzenie w to miejsce Katedry Inżynierii Mechanicznej oraz Katedry Maszyn Roboczych;
- przekształcenie Katedry Projektowania Systemów Technicznych i utworzenie w to miejsce Katedry Systemów Sterowania oraz Katedry Inżynierii Spożywczej;
- utworzenie Katedry Biologicznych Podstaw Rolnictwa;
- utworzenie Katedry Elektroniki Ciała Stałego;
- zmianę nazwy Katedry Technologii Maszyn i Automatykacji na Katedra Inżynierii Produkcji;
- zmianę nazwy Katedry Materiałoznawstwa i Technologii Materiałów na Katedra Inżynierii Materiałowej;
- przekształcenie Zakładu Rachunkowości i Statystyki na Katedrę Metod Ilościowych;
- wydzielenie z Katedry Organizacji i Zarządzania nowej — Katedry Marketingu.
- wydzielenie z Katedry Polityki Gospodarczej i Ekonomiki Regionalnej nowej — Katedry Turystyki i Zagospodarowania Przestrzennego;
- utworzenie Zakładu Inżynierii Rolnictwa;
- zniesienie Zakładu Hydrotechniki.

9.02. Rektor prof. Wojciech Kacalak został laureatem konkursu „Sukces Roku”, zorganizowanego przez redakcję „Głosu Koszalińskiego” i Radio Koszalin. Przyznano Mu też tytuł „Menedżera Techniki 1996”.

W Kołobrzegu odbył się XVI Zjazd Termodynamików, z udziałem 210 uczestników.

26.02. W sali senatu odbyło się zebranie założycielskie Koszalińskiego Towarzystwa Naukowego. Członkami założycielami było ponad 50 osób. Prezesem wybrano prof. Michała Białkę, zastępcami prof. nadzw. B. Polaka i dr. Eugeniusza Żubera, sekretarzem prof. nadzw. Leona Kukielkę. Pierwszą prelekcję wygłosił prof. B. Polak, który przedstawił dzieje Orderu Wojennego Virtuti Militari.

3.03. Prof. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch mianowany został ekspertem Sejmowej Komisji Ochrony Środowiska.

Jubileusz 45-lecia pracy naukowej obchodził prof. dr hab. inż. Witold Precht.

7.03. Grupa „Awers” reprezentująca Politechnikę Koszalińską zdobyła mistrzostwo Polski w kategorii formacji „show dance”.

- 3.05. Komisja Historyczna b. Sztabu Głównego Polskich Sił Zbrojnych w Londynie powołała w skład redakcji półrocznika „Mars” prof. Bogusława Polaka.
- 5-8.05. Na "XIII Polskiej Konferencji Metod Komputerowych" w Poznaniu referaty wygłosili pracownicy Katedry Mechaniki Budowli: mgr inż. R. Adamczyk, dr inż. Krzysztof Cichocki, mgr inż. M. Ruchwa, prof. dr hab. inż. Zbigniew Sienkiewicz oraz pracownik Zakładu Mechaniki Technicznej dr inż. B. Wilczyński.
- 26-27.05. W Kołobrzegu przedstawiciele ośrodków naukowych, placówek projektowo-badawczych, firm produkcyjnych związanych z inżynierią środowiska spotkali się na konferencji nt. "Współczesne problemy gospodarki wodno-ściekowej". Organizatorem piątej konferencji poświęconej gospodarce odpadami komunalnymi był Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Koszalińskiej oraz Naczelna Organizacja Techniczna — Rada Wojewódzka Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych w Koszalinie. Konferencja odbyła się pod patronatem komisji Analizy Odpadów Komitetu Chemii Analitycznej Polskiej Akademii Nauk. Uzyskano dofinansowanie pochodzące z Komitetu Badań Naukowych i Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Koszalinie, które umożliwiło przygotowanie i wydrukowanie materiałów konferencyjnych.
- czerwiec. Na rok przed terminem zostały obronione dwie prace magisterskie na kierunku Ekonomia. Dagmara Jańczyk obroniła pracę na temat *Przemiany gospodarcze w makroregionie Północnym w latach 1990—1995*, a Arkadiusz Graczyk na temat *Produkt historyczny Makroregionu Północnego w latach 1990—1995*. Promotorem obydwu prac jest prof. dr hab. Eugeniusz Zdrojewski.
- 2-6.06. Odbyła się w Brukseli światowa konferencja naukowa pod nazwą "The 4th World Conference on Experimental Heat Transfer, Fluid Mechanics and Thermodynamics", która była poświęcona wynikom badań eksperymentalnych w zakresie wymiany ciepła, mechaniki płynów i termodynamiki. Organizatorem konferencji był The Assembly of World Conference on Experimental Heat Transfer, Fluid Mechanics and Thermodynamics. Referat wygłosił m.in. dr Tadeusz Bohdal.
- 6.06. Prof. B. Polak powołany został na członka rady naukowej Wojskowego Instytutu Historycznego Akademii Obrony Narodowej w Warszawie.
- 24.06. Tytuły naukowe profesora nauk technicznych otrzymali: dr hab. inż. Tadeusz Piecuch i dr hab. Kazimierz Szymański.
- 15.09. Prof. Bogusław Polak powołany został w skład Społecznej Rady Programowej Ministra Obrony Narodowej.
- 22-26.09. Na "5 Międzynarodowej Konferencji EURODYMAT"97 w Toledo zaprezentowana została wspólna praca autorstwa dr. inż. Krzysztofa Cichockiego (Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Koszalińskiej) oraz prof. inż. Umberto Perego (Wydział Inżynierii Konstrukcji Politechniki Mediolańskiej).

24-26.09. W Mielnie odbyła się I Krajowa Konferencja Naukowa na temat: "Automatyka w Rolnictwie i Przetwórstwie Spożywczym", zorganizowana przez pracowników Wydziału Mechanicznego Politechniki Koszalińskiej z Katedry Systemów Sterowania, kierowanej przez prof. Wojciecha Tarnowskiego, oraz Katedry Inżynierii Spożywczej, kierowanej przez prof. Jarosława Diakuna.

9.10. Uroczysta, XXX inauguracja roku akademickiego 1997/1998 Politechniki Koszalińskiej odbyła się w Bałtyckim Teatrze Dramatycznym o godz. 11⁰⁰. Na inaugurację przybyli zaproszeni goście, a wśród nich: Posłowie, Dyrektor Generalny Ministerstwa Edukacji Narodowej Maciej Olejniczak, władze państwowe z Wicewojewodą Koszalińskim Bolesławem Kilianem oraz przedstawiciel Wojewody Słupskiego. Obecny był także Jego Ekscelencja ksiądz biskup prof. dr hab. Marian Gołębiewski oraz władze samorządowe Koszalina, województwa koszalińskiego i Rektorzy: Pierre Marche — Rektor Politechniki w Bourges, zrzeszonej w zespole uniwersyteckim w Orleanie, prof. dr hab. inż. Stefan Berczyński — Rektor Politechniki Szczecińskiej, prof. dr hab. Andrzej Mulak — Rektor Politechniki Wrocławskiej, prof. dr hab. Krzysztof Kuźmiński — Prorektor ds. Nauki i Rozwoju Politechniki Łódzkiej, prof. dr hab. Zdzisław Bogacki — Rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Słupsku, ks. prałat dr Zdzisław Kroplewski — Rektor Wyższego Seminarium Duchownego, ks. infułat dr Antoni Kloska — Rektor Wyższego Instytutu Wiedzy Religijnej, prof. dr hab. inż. Mieczysław Wysiecki — Dziekan Wydziału Mechanicznego Politechniki Szczecińskiej, oraz rektorzy wyższych szkół zawodowych i innych centrów kształcenia pomaturalnego, cywilnego i wojskowego. Uczestniczyli także profesorowie: prof. dr hab. inż. Jan Harysymowicz z Politechniki Krakowskiej i prof. dr hab. inż. Krzysztof Marchelek z Politechniki Szczecińskiej oraz seniorzy naszej uczelni: prof. zw. dr hab. Kazimierz Berliński, doc. dr inż. Leopold Jastrzębski oraz doc. mgr inż. Jerzy Smoleński.

Przed inauguracją odbyła się Akademicka Msza Święta w katedrze NMP, koncelebrowana przez Jego Ekscelencję księdza biskupa prof. dr hab. Mariana Gołębiewskiego — Ordynariusza Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej. Uroczystość rozpoczęła się hymnem państwowym, po czym przemówienie inauguracyjne wygłosił JM Rektor prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak. Po przemówieniu nastąpiła immatrykulacja studentów, a potem wręczenie dyplomów ukończenia studiów absolwentom, którzy uzyskali najwyższe lokaty. W imieniu studentów wystąpiła z przemówieniem przewodnicząca Parlamentu Studentów, Danuta Zawadzka.

W dalszej kolejności przystąpiono do wręczenia promocji doktorskich dla Przemysława Borkowskiego i Szymona Grymka, którzy w roku akademickim 1996/1997 uzyskali tytuł doktora na Politechnice Koszalińskiej.

Następnie Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczony został prof. dr hab. inż. Józef Malej, natomiast z okazji przyznania nagrody przez Ministra Edukacji Narodowej gratulacje otrzymali: prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak i prof. nadzw. dr hab. inż. Anna Anielak.

Spośród zgromadzonych gości głos zabrali: Ordynariusz Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej — Jego Ekscelencja ksiądz biskup prof. dr hab. Marian Gołębiowski, Wicewojewoda Koszaliński — Bolesław Kilian, Prezydent Koszalina — dr Antoni Grzechowski, Rektor Politechniki w Bourges — Pierre Marche oraz Rektor Politechniki Wrocławskiej — prof. dr hab. Andrzej Mulak.

Na zakończenie, wykład inauguracyjny pt. *Zasady racjonalnej gospodarki odpadami w województwie koszalińskim* wygłosił prof. dr hab. Kazimierz Szymański.

Następnego dnia po uroczystości zainaugurowany został sezon artystyczny koncertem Filharmonii Koszalińskiej im. Stanisława Moniuszki. Wykonawcami koncertu byli: orkiestra pod dyrekcją Janusza Przybylskiego, soliści: Magdalena Rezler-Niesiołowska — skrzypce, Paweł Skubała — tenor, oraz Chór Politechniki Koszalińskiej pod dyrekcją Marka Bohuszewicza.

- 11.10. Odbyła się pierwsza inauguracja w punkcie zamiejscowym w Chojnicach. Obecni byli Rektor i Prorektorzy Politechniki Koszalińskiej, Rektor Politechniki Wrocławskiej prof. Andrzej Mulak, kierownictwo Wydziału Mechanicznego i Instytutu Zarządzania i Marketingu.

październik. W Słupsku na pierwszej inauguracji w punkcie zamiejscowym PK uczestniczyli Rektorzy i kierownictwo IZiM.

- 20.10. W sali senatu Politechniki Koszalińskiej odbyło się wyjazdowe posiedzenie Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk. Komitet liczy 354 członków, wśród których, poza członkami PAN, są przedstawiciele wybrani przez ogólnopolskie środowisko naukowe, związane z dyscypliną elektronika i telekomunikacja. Wydział Elektroniki jest reprezentowany w tym gronie przez pięciu profesorów.

- 21-23.10. W Kołobrzegu odbyła się "XX Jubileuszowa Krajowa Konferencja Teoria Obwodów i Układów Elektronicznych". Wpłynęło 170 referatów, z czego przyjęto 101. Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był prof. Andrzej Guziński.

- 25.10. W Drezdenku na inauguracji roku akademickiego w punkcie zamiejscowym Politechniki Koszalińskiej zajęcia rozpoczęło 150 studentów na magisterskich studiach Zarządzania i Marketingu. Obecne było kierownictwo Uczelni, Instytutu Zarządzania i Marketingu.

listopad. Na podstawie ustawy o szkolnictwie wyższym oraz statutu Politechniki Koszalińskiej, po zapoznaniu się z wnioskiem i uzasadnieniem Dziekana Wydziału Mechanicznego oraz uchwałami Rady Wydziału, Senat Politechniki Koszalińskiej zaakceptował następujące zmiany organizacyjne:

- przekształcenie Zakładu Fizyki Ciała Stałego w Katedrę Fizyki,
- utworzenie Zakładu Wzornictwa Przemysłowego,

— utworzenie Zakładu Komunikacji Wizualnej.

Po zapoznaniu się z wnioskiem i uzasadnieniem Dyrektora Instytutu Zarządzania i Marketingu oraz uchwałą Rady Instytutu, Senat Politechniki Koszalińskiej zaakceptował następujące zmiany organizacyjne:

- przekształcenie Katedry Historii w Katedrę Historii i Stosunków Międzynarodowych oraz Zakład Filozofii, Socjologii i Psychologii,
- zmianę nazwy Katedra Marketingu na Katedra Marketingu i Badań Rynkowych,
- zmianę nazwy Katedra Turystyki i Zagospodarowania Przestrzennego na Katedra Turystyki i Demografii.

Po zapoznaniu się z wnioskiem Dziekana Wydziału Mechanicznego Senat Politechniki Koszalińskiej zaakceptował propozycję prowadzenia Podyplomowych Studiów Specjalistycznych z zakresu „Żywnienie i gospodarstwo domowe”.

24-26.11. W Instytucie Obróbki Skrawaniem w Krakowie odbyła się międzynarodowa konferencja naukowa pn. "The 1th International Conference of Machining and Measurements of Sculptured Surfaces", poświęcona obróbce ubytkowej i pomiarom powierzchni kształtowych i profilowanych (np. typu: śruby okrętowe, stosowane w aeronauce czy energetyce). Prof. dr hab. inż. Tadeusz Hryniewicz wygłosił referat pt. *Conditions of effective electropolishing of sculptured surfaces*.

- 6.12. Instytut Zarządzania i Marketingu zorganizował konferencję nt. "Społeczno-ekonomiczne konsekwencje procesów transformacyjnych w regionach o dużym bezrobociu". Na konferencję nadesłano 25 referatów o różnorodnej tematyce, dotyczącej przeobrażeń społeczno-gospodarczych w okresie transformacji systemowej. Całość nadesłanych materiałów podzielona została na trzy bloki tematyczne:
- ogólne problemy transformacji systemowej,
 - przeobrażenia społeczno-gospodarcze
 - wybrane problemy bezrobocia w okresie transformacji.

Autorami referatów byli głównie przedstawiciele instytucji administracji państwowej i terenowej województwa koszalińskiego oraz pracownicy naukowcy i dydaktyczni uczelni z terenów o wysokim bezrobociu.

28.12. Nagrodę „Dobosza Powstania Wielkopolskiego” w Teatrze Wielkim w Poznaniu otrzymał prof. nadzw. dr hab. Bogusław Polak.

W 1997 r. minister edukacji narodowej mianował na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Koszalińskiej sześciu profesorów tytularnych:

- Prof. Kazimierz Szymański jest specjalistą w dziedzinie inżynierii i ochrony środowiska. Kieruje katedrą Podstaw Inżynierii Ochrony Środowiska na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska. W pracy na uczelni zajmuje się migracją zanieczyszczeń zawartych w odpadach do wód podziemnych oraz go-

spodarką odpadami komunalnymi. Jest m.in. członkiem Międzynarodowego Laboratorium Nauk Ochrony Środowiska z siedzibą w Grenoble.

- Prof. Tadeusz Piecuch także specjalizuje się w inżynierii i ochronie środowiska. Jest kierownikiem Katedry Technologii Wody, Ścieków i Odpadów na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska. Zajmuje się problemami oczyszczania ścieków, utylizacji odpadów przemysłu przetwórstwa drewna oraz termicznymi metodami utylizacji odpadów przemysłowych. Jest m.in. członkiem Komitetu Chemii Analitycznej PAN.
- Prof. Jan Krzysztof Meisner jest profesorem sztuk plastycznych. Kieruje Zakładem Wzornictwa Przemysłowego na Wydziale Mechanicznym. Domeną jego pracy naukowej są podstawy teoretyczne projektowania wzorów wyrobów przemysłowych, złudzenia optyczne, a także związki pomiędzy zagospodarowaniem przestrzennym i funkcjami wyrobu. Jest członkiem ZPAP i New York Academy of Science.
- Prof. Wojciech Stanisław Piotrowski specjalizuje się w inżynierii rolniczej. Jest kierownikiem Katedry Biologicznych Podstaw Rolnictwa na Wydziale Mechanicznym. Zajmuje się zagadnieniami wykorzystania allelopatii (oddziaływania razem rosnących gatunków) w ochronie roślin. Współorganizował kierunek: technika rolnicza i leśna, oraz podyplomowe specjalistyczne studia w dziedzinie żywienia i gospodarstwa domowego.
- Prof. Stanisław Smoleński jest profesorem w dziedzinie nauk ekonomicznych, jego domena to nauka o zarządzaniu. Kieruje Katedrą Organizacji i Zarządzania w Instytucie Zarządzania i Marketingu. W swoich pracach zajmuje się zagadnieniami zarządzania zasobami ludzkimi, pracą menedżerską oraz diagnozowaniem restrukturyzowanych przedsiębiorstw.
- Prof. Eugeniusz Kozaczka specjalizuje się w dziedzinie fizyki technicznej, fizyki ciała stałego, hydroakustyki i hydrodynamiki. Jest profesorem w Zakładzie Mechaniki Technicznej na Wydziale Mechanicznym, członkiem Komitetu Akustyki PAN oraz Rady Naukowej Instytutu Oceanologii PAN.

W 1997 r. w Politechnice Koszalińskiej zorganizowano następujące konferencje naukowe:

- "Kompleksowe i szczegółowe problemy inżynierii środowiska"; organizator — Katedra Technologii Wody, Ścieków i Odpadów;
- "Współczesne problemy gospodarki wodno-ściekowej"; organizator — Katedra Sieci i Instalacji Sanitarnych;
- "Gospodarka odpadami komunalnymi"; organizator — Katedra Podstaw Inżynierii Ochrony Środowiska;
- "Poliptymalizacja i komputerowe wspomaganie projektowania"; organizator — Katedra Projektowania Systemów Technicznych;
- "Automatyka w rolnictwie i przetwórstwie rolniczym"; organizator — Katedra Projektowania Systemów Technicznych;

- "III Profesorskie Warsztaty Naukowe — Technologia Maszyn'97"; organizator — Katedra Technologii Maszyn i Automatyzacji;
- "XX Krajowa Konferencja nt. „Teoria obwodów i układy elektroniczne"; organizator — Wydział Elektroniki;
- "Modern plasma surface technology. Mielno'97"; organizator — Środowiskowe Laboratorium Techniki Próżniowej;
- "Społeczno-ekonomiczne konsekwencje procesów transformacyjnych w regionach o dużym bezrobociu"; organizator — Instytut Zarządzania i Marketingu;
- "Polityka regionalna a wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich Pomorza Środkowego"; organizator — Instytut Zarządzania i Marketingu;
- "Polska myśl techniczno-wojskowa od 1918 r."; organizator — Instytut Zarządzania i Marketingu;
- "X ogólnopolskie seminarium historyków powstania wielkopolskiego"; organizator — Instytut Zarządzania i Marketingu.

1998

20.01. Odkonano pierwsze zebranie Zarządu AZS PK.

28.01. Podczas posiedzenia Senatu Rektor prof. W. Kacalak wręczył prof. Lechowi Bystrzyckiemu i prof. Eugeniuszowi Michalskiemu z IZiM akty powołania na stanowiska profesorów nadzwyczajnych w Politechnice Koszalińskiej.

Senat jednogłośnie wyraził akceptację w następujących sprawach organizacyjnych: uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego przez Wydział Mechaniczny, uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora przez Wydział Elektroniki, utworzenie Zakładu Podstaw Matematyki w ramach Katedry Matematyki na WBiIŚ.

10.02. W Wyższej Szkole Pedagogicznej w Słupsku odbyło się spotkanie władz rektorskich Politechniki Koszalińskiej i słupskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej, dotyczące perspektyw rozwoju Regionu Pomorza Środkowego oraz rozwoju obu uczelni, a w tym realizacji umowy o współpracy.

Przyjęto wspólne stanowisko w sprawie konieczności utworzenia województwa środkowopomorskiego, którego powołanie zapewni właściwe miejsce i rolę tego ważnego regionu. Rządowy projekt tzw. reformy administracyjnej kraju nie przewiduje utworzenia województwa środkowopomorskiego, nie liczy się więc z aspiracjami i odczuciami zdecydowanej większości mieszkańców Pomorza Środkowego. Uznano, że słabą stroną propozycji rządowej jest brak szczegółowego wykazu kryteriów, warunków i zasad realizacji tzw. reformy administracyjnej. Jeśli w propozycjach rządowych oraz rozmaitych opcji politycznych pojawiają się warianty 12, 13, 14, 17, 25 lub 31 województw, to oznacza, że nikt nie posługuje się ścisłymi kryteriami. Wyborcy

wypowiedzieli się za reformą, lecz nie co do szczegółów administracyjnych podziału kraju, toteż wyniki wyborów parlamentarnych nie upoważniają do reformy pozbawionej czytelnych kryteriów i zasad, natomiast zobowiązują do uwzględnienia racjonalnych argumentów zarówno dotyczących całego kraju, jak i poszczególnych regionów.

Kierując się interesem społeczności województw koszalińskiego i słupskiego uznano celowość utworzenia regionu środkowopomorskiego w przypadku wprowadzenia reformy w życie. Sprawie utworzenia regionu środkowopomorskiego dobrze służy współpraca obu uczelni. Uzgodniono nowe obszary i formy współdziałania, a w tym wspólną realizację wybranych kierunków kształcenia zamiejscowego, stałe spotkania konsultacyjne kolegów rektorsko-dziekańskich oraz senatów. Postanowiono utworzyć zespół roboczy do opracowania form przyszłej, ściślejszej współpracy uczelni Pomorza Środkowego.

28.02. Odbył się I Bal Absolutoryjny w Instytucie Zarządzania i Marketingu. M.in. wystąpił kabaret "Grube Ryby" i Akademicki Klub Tańca Towarzyskiego "Amigos".

marzec. Senat jednogłośnie zaakceptował wniosek o przekształcenie Instytutu Zarządzania i Marketingu w Wydział Ekonomii i Zarządzania.

Tytuły naukowe profesora nauk technicznych otrzymali: prof. dr hab. inż. Tadeusz Pałosz z Wydziału Mechanicznego i prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn z Wydziału Elektroniki.

13.03. W Centralnej Bibliotece Wojskowej odbyła się konferencja poświęcona polskiemu piśmiennictwu wojskowemu i promocji rocznika „Mars” M.in. przybyli: Ryszard Kaczorowski, ostatni Prezydent RP na Wychodźstwie i ppłk Przemysław Szudek z Komisji Historycznej b. Sztabu Głównego Polskich Sił Zbrojnych w Londynie, ministrowie, liczni przedstawiciele nauki i kombatancki. Wydawnictwa Biblioteki „Marsa” promował prof. B. Polak, redaktor "Marsa".

16-21.03. Na IV Krajowych Targach Książki Naukowej we Wrocławiu dużym powodzeniem cieszyły się wydawnictwa uczelniane, m.in. z zakresu chłodnictwa i oczyszczania ścieków.

31.03.- 3.04. Na międzynarodowej konferencji naukowej EURO-C 1998 "Computational modelling of concrete structures", która odbyła się w Badgastein, referat zaprezentował dr inż. Krzysztof Cichocki.

kwiecień. Tytuł naukowy profesora nauk technicznych otrzymał prof. dr hab. inż. Włodzimierz Janke z Wydziału Elektroniki.

Zmarł dr Kazimierz Sobolewski (1940-1998), ekonomista, adiunkt w Katedrze Organizacji i Zarządzania IZiM, autor wielu cenionych publikacji.

maj. Z okazji XXX-lecia uczelni odbyły się uroczyste posiedzenia Rady Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Rady Wydziału Mechanicznego. Na obydwu tych spotkaniach były jubileuszowe wystąpienia rektora Politechniki oraz dziekanów, a także przedstawiciele wydziałów, którzy przypomnieli historię i rozwój wydziałów.

Z życzeniami przybyli dziekani i przedstawiciele pokrewnych wydziałów Politechniki Wrocławskiej, Warszawskiej, Gdańskiej i Szczecińskiej, tj. uczelni, z którymi istnieją bliskie związki. Składali wyrazy uznania dla osiągnięć uczelni oraz życzenia dalszych sukcesów. Życzenia składali również przedstawiciele miasta i stowarzyszeń inżynierów. Zasłużonym pracownikom wydziałów wręczono okolicznościowe publikacje wydziałowe i zeszyty naukowe.

6-7.05. W Politechnice Koszalińskiej odbyła się ogólnopolska konferencja na temat systemu szkolnictwa wyższego, a uczestniczyli w niej rektorzy, dyrektorzy i kwestorzy wyższych uczelni.

7.05. W konferencji nt. "Zjednoczona Europa wyzwaniem dla państwa i Kościoła", zorganizowanej przez Wyższe Seminarium Duchowne w Koszalinie (Wilkowie) uczestniczył Rektor Politechniki Koszalińskiej prof. Wojciech Kacalak i Senator RP, dr inż. Krzysztof Majka.

11-15.05. Studenci Politechniki Koszalińskiej „opanowali” Koszalin. Program XX. Tygodnia Kultury Studenckiej był niezwykle bogaty:

Poniedziałek 11 maja

Godz. 15⁰⁰ — finał Akademickiej Ligi Koszykówki (Hala Sportowa PK).

Godz. 17⁰⁰ — Uroczyste otwarcie XX TKS. Turniej „Bierki King Size” — Prezydent miasta kontra rektor Politechniki Koszalińskiej (Rynek Staromiejski).

Godz. 20⁰⁰ — Koncert „Closterkeler” i „Lady Pank” (amfiteatr).

Godz. 22⁰⁰ — Potupaja („Namiot 10,5” tereny podożynkowe).

Wtorek 12 maja

Godz. 1500 — Konkurs „Wieża Eiffla” (przed Kreślarnią).

Godz. 1700 — Finał „Śpiewać każdy może” (Kreślarnia).

Godz. 2100 — Wieczór filmowy (przed Kreślarnią).

Godz. 2200 — Potupaja („Namiot 10,5” tereny podożynkowe).

Środa 13 maja

Godz. 11⁰⁰ — Uroczyste otwarcie kortów tenisowych PK. Turniej PK w tenisie ziemnym. Mistrzostwa PK w szachach.

Godz. 13⁰⁰ — III Regaty na Dzierżęcince (Park Księżąt Pomorskich, przy Klubie Radia Północ).

Godz. 16⁰⁰ — Turniej Piwny (Osiedle Akademickie).

Godz. 17⁰⁰ — Turniej Tańca (Klub Podchorążych, ul. Wojska Polskiego)

Godz. 21⁰⁰ — Wieczór filmowy (przed Kreślarnią).

Godz. 22⁰⁰ — Potupaja („Namiot 10,5" tereny podożynkowe).

Czwartek 14 maja

Godz. 11⁰⁰ — Szukanie Skarbu (miasto).

Godz. 11⁰⁰ — Toczenie piwa (trasa Mielno — Koszalin).

Godz. 17⁰⁰ — Turniej VIP (Rynek Staromiejski).

Godz. 19⁰⁰ — Pierwszy Wielki Wieczór Szantowy i nie tylko („Namiot 10,5" tereny podożynkowe).

Godz. 21⁰⁰ — Potupaja („Namiot 10,5" tereny podożynkowe).

Piątek 15 maja

Godz. 13⁰⁰ — Konkurs Graffiti (przed Kreślarnią).

Godz. 17⁰⁰ — Kabareton. Kabaret „Po Żarcie" i „Kabaret Moralnego Niepokoju" („Zacisze", ul. Ruszczyca 12).

Godz. 20⁰⁰ — Potupaja („Namiot 10,5" tereny podożynkowe).

13.05. Pracownicy Instytutu Zarządzania i Marketingu uczestniczyli w obchodach 70-lecia powołania Straży Granicznej. Na konferencji, wspólnie zorganizowanej wraz z Centralnym Ośrodkiem Szkolenia Straży Granicznej referaty i komunikaty wygłosili m.in. prof. B. Polak, dr Z. Jordanek, dr Cz. Partacz, mgr Tomasz Kruk. Liczna grupa pracowników wzięła udział w podróży historycznej szlakiem Straży Granicznej, m.in. w rejon Człuchowa i Chojnic. W Chojnicach odbyła się druga część konferencji zorganizowana przez burmistrza mgr. Arseniusza Finstera, dyrektora Zespołu Szkół Zawodowych nr 1, gdzie mieści się Punkt Zamiejscowy Politechniki Koszalińskiej.

15-16. 05. W Politechnice Koszalińskiej spotkali się rektorzy polskich uczelni technicznych oraz przedstawiciele MEN, KBN i Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. W dyskusji podkreślano, że finansowanie szkolnictwa wyższego jest dzieleniem biedy. Powinno otrzymać 2 procenty PKB, a nie 0,83, jak w 1998. Obecny na konferencji wiceminister edukacji narodowej Andrzej Karwacki przyznał, że nieprędko sytuacja w finansowaniu szkolnictwa wyższego ulegnie znaczącej poprawie. Postanowiono, że materiały z konferencji zostaną opublikowane. Rektorzy zasadzili 24 świerki w tzw. Alei Rektorów.

23.05. W nadleśnictwie Manowo odbyła się szósta majówka Wydziału Elektroniki. W meczu piłkarskim studenci kontra pracownicy tradycyjnie zwyciężyli pracownicy.

czerwiec. Równoległe z rozpoczęciem negocjacji Polski w sprawie przyjęcia naszego kraju do Unii Europejskiej w Koszalinie rozstrzygnięto konkurs "Unia Europejska

— wyzwanie XXI wieku", organizowany przez Kuratorium Oświaty, Zespół Szkół Zawodowych nr 1 oraz Politechnikę Koszalińską (Instytut Zarządzania i Marketingu). We wcześniejszych eliminacjach konkursu wzięło udział 600 uczniów koszalińskich szkół średnich, do finału zakwalifikowało się tylko 12. Rozstrzygnięcie konkursu uświetnili swoim przybyciem przedstawiciele świata polityki, nauki, władz miejskich i samorządowych, a także przedstawiciele MEN. Zwycięzcą konkursu został uczeń Zespołu Szkół Elektroniczno-Elektrycznych — Remigiusz Markizański.

Zakończyła się druga edycja konkursu "Droga do indeksu", organizowanego przez Politechnikę Koszalińską. Uroczysty finał konkursu przyniósł dobrą wiadomość 30 laureatom, przed którymi stanęła perspektywa studiowania w Politechnice Koszalińskiej, na zadeklarowanym przez siebie kierunku, bez potrzeby zdawania egzaminów wstępnych. Ponadto pięciu pierwszych laureatów, którymi zostali — Witold Toboła (ZSO im. Ks. Elżbiety w Szczecinku), Wojciech Lewoczko (ZSO nr 1 im. St. Dubois w Koszalinie), Paweł Kudzia (ZSO nr 1 im. St. Dubois w Koszalinie), otrzymało stypendium rektora za pierwszy rok studiów lub jednorazowe nagrody pieniężne.

Uczestnicy konkursu, by wygrać, musieli rozwiązywać zagadnienia publikowane co dwa tygodnie w prasie, przez blisko pół roku. Tematy obejmowały matematykę, fizykę, geografę, historię, technikę (w mechanice i budowie maszyn oraz w budownictwie i inżynierii środowiska), elektronikę, zastosowania komputerów, rysunek odręczny i kompozycje plastyczną. W zależności od zadeklarowanego kierunku, biorący udział w konkursie zobowiązani byli do wybrania trzech z nich i cyklicznego przysyłania rozwiązań do komisji konkursu.

3-5.06. W Mielnie odbyły się III Profesorskie Warsztaty Naukowe pt. "Przetwórstwo tworzyw wielcząsteczkowych". Wśród 42 uczestników było 23 profesorów i doktorów habilitowanych. Wygłoszono 26 referatów. Warsztaty zorganizował Wydział Mechaniczny.

8.06. O godz. 12⁰⁰ w hali sportowej uczelni odbyło się uroczyste spotkanie Senatu Politechniki Koszalińskiej z udziałem wszystkich pracowników, poświęcone jubileuszowi XXX-lecia uczelni. Wśród gości byli parlamentarzyści, przedstawiciele władz wojewódzkich, samorządowych oraz organizacji, firm i instytucji zaprzyjaźnionych z uczelnią.

Rektor prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak w przemówieniu okolicznościowym podsumował dorobek uczelni. Zaznaczył, że po 30 latach rozwoju uczelnia, przekształcona w Politechnikę Koszalińską, kształci ponad 10 000 studentów i ma 85 profesorów i doktorów habilitowanych. Prowadzi obecnie 10 kierunków kształcenia, w tym 40 specjalności magisterskich. Rektor złożył wyrazy podziękowania wszystkim poprzednim rektorom, którzy w miarę swoich możliwości przyczyniali się do rozwoju uczelni. Wszyscy rektorzy — Jerzy Smoleński, Jan Filipkowski, Józef Borkowski, Zdzisław Piątek — otrzymali listy

gratulacyjne i upominki. Nagrodę I stopnia i album "Odkrywcy" otrzymał również prof. Michał Białko. Natomiast pracownicy z trzydziestoletnim stażem zostali uhonorowani książkami *Ludzie, którzy zmienili świat*.

Bogatą oprawę uroczystości stanowił Chór Politechniki, który na początek wykonał pieśń *Gaude Mater Polonia*, a po oficjalnym wystąpieniu rektora Politechniki zaśpiewał *Gaudeamus*.

Gratulacje z okazji jubileuszu złożyli społeczności uczelnianej również ks. Biskup ordynariusz Marian Gołębiowski i rektor uczelni w Burges Pierre Marché. Władze Koszalina przekazały rektorowi Politechniki — prof. dr. hab. inż. Wojciechowi Kacalakowi "Medal za zasługi dla Koszalina".

Po wzniesieniu toastu za pomyślność, uczestnicy uroczystości wysłuchali chóru akademickiego, który zaśpiewał wiele wspaniałych pieśni.

Na zakończenie uroczystości był olbrzymi "tor rocznicowy" dla wszystkich pracowników uczelni i uczestników uroczystości. Pierwszy kawałek tortu otrzymał doc. Jerzy Smoleński, który był pierwszym rektorem uczelni.

8-12.06. W Lyonie odbyła się Światowa Konferencja Naukowa pn. "Third International Conference on Multiphase Flow", poświęcona wynikom badań teoretycznych i doświadczalnych w zakresie wszystkich dyscyplin i zastosowań przepływów wielofazowych. Organizatorami konferencji byli: École Centrale De Lyon, University of Lyon, Centrale National de la Recherche Scientifique, Association Universitaire de Mechanique. Politechnikę Koszalińską reprezentowali: prof. dr hab. inż. Zbigniew Bilicki, dr inż. Tadeusz Bohdal oraz mgr inż. Krzysztof Dutkowski. Pracownicy Politechniki Koszalińskiej zaprezentowali dwa referaty. Prezentowane wystąpienia zostały przygotowane na podstawie uzyskanych wyników prac teoretycznych i badań eksperymentalnych realizowanych w Zakładzie Termomechaniki i Chłodnictwa Politechniki Koszalińskiej w ramach grantu KBN: *Badanie wymiany ciepła i oporów przepływu podczas wrzenia nowych ekologicznych czynników chłodniczych* (kierownik — dr inż. Tadeusz Bohdal).

czerwiec-lipiec. W czerwcu uczelnia gościła zastępcę attaché naukowego ambasady Francji w Polsce, pana Dimitri Voisin. Wymieniono poglądy i wrażenia dotyczące współpracy polsko-francuskiej w dziedzinie kształcenia i prowadzenia badań naukowych. Uczelnia podpisała osiem umów z uczelniami francuskimi, dotyczących współpracy dwustronnej.

7 czerwca gościł w Polsce prof. Pierre Marché z École Nationale Supérieure d'Ingénieurs de Bourges, z grupą 35 studentów. W dniach 13-22 czerwca br. grupa studentów Politechniki Koszalińskiej przebywała w Bourges.

Od 22 czerwca do 10 lipca br. pięciu studentów z École Nationale Supérieure d'Ingénieurs de Bourges odbyło staż w Politechnice Koszalińskiej. Współpraca rozwija się pomyślnie.

We współpracy tej znaczenie mają również osobiste kontakty profesorów: K. Szymańskiego, L. Kukielki, M. Białki, A. Guzińskiego i śp. W. Skubały.

W ramach programu europejskiego TEMPUS odbywała się w naszej uczelni Letnia Szkoła Ochrony Środowiska. Wielokrotnie miały miejsce konferencje naukowe, w których gościli badacze z Francji. Współpraca dotyczyła: ochrony środowiska, zarządzania i marketingu, budownictwa, inżynierii powierzchni, mechaniki — robotyki i elektroniki. Finansowana była przez rządy Polski i Francji, KBN oraz w ramach programu TEMPUS.

14.09. Ogłoszony został program kandydatów Komitetu Wyborczego "Politechnika"(zob. wybór dokumentów).

1.10. W Politechnice Koszalińskiej został zainaugurowany 31. rok akademicki. O godz. 9⁰⁰ odbyła się Akademicka Msza Święta w Katedrze NMP, koncelebrowana przez Jego Ekszelencję księdz biskupa prof. dr. hab. Mariana Gołębińskiego, Ordynariusza Diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskiej, a o godz. 11⁰⁰ rozpoczęła się w Bałtyckim Teatrze Dramatycznym uroczysta inauguracja roku akademickiego 1998/1999. Po odśpiewaniu przez Chór Akademicki pieśni *Gaude Mater Polonia*, J.M. Rektor prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak przywitał w imieniu pracowników i studentów Politechniki Koszalińskiej zaproszonych gości.

J.M. Rektor wygłosił przemówienie inauguracyjne, po czym Prorektor ds. Organizacji i Zarządzania prof. dr hab. inż. Józef Falkowski dokonał uroczystej immatrykulacji.

Po złożeniu ślubowania indeksy otrzymali: z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska — Iwona Skowrońska, Michał Kukulski, Maciej Kwolek, Maja Dyczkowska, Arkadiusz Kadlec; z Wydziału Elektroniki — Radosław Jasiński, Szymon Frączak, Damian Dekoszczak, Przemysław Tomaszewski; z Wydziału Mechanicznego — Krystian Barszcz, Ewelina Szymańska, Daniel Chróstowski, Radosław Maliborski, Łukasz Żurowski, Magdalena Kielbasa, Anna Kwiatkowska, Piotr Wasilewski, Wojciech Siciński; z Instytutu Zarządzania i Marketingu — Agnieszka Markiewicz, Adam Malecha, Krzysztof Maćkowiak, Magdalena Pytlak, Anna Olczak; z Nauczycielskiego Kolegium Języka Angielskiego — Dorota Gawlik, Aneta Łyszyk.

Nastąpiło przekazanie sztandaru studentom pierwszego roku, a studenci wraz z chórem odśpiewali *Gaudeamus*.

Następnie prof. dr hab. inż. Józef Falkowski złożył gratulacje najlepszym absolwentom, a dziekani wręczyli im dyplomy. Z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska dyplomy otrzymali — Jacek Domski, Irena Staszak, Krzysztof Piaskowski, Jarosław Łubiński, Anna Rębacz; z Wydziału Elektroniki — Robert Rębacz, Bogusław Wójcik, Robert Berezowski, Przemysław Kołtun; z Wydziału Mechanicznego — Andrzej Blaszk, Mirosław Majerski; z Instytutu Zarządzania i Marketingu — Jakub Bielerzewski, Agnieszka Semenowicz, Izabela Stojak, Agnieszka Łukasiewicz, Alicja Grzelak, Patrycjusz Zarębski.

Po przemówieniu przedstawiciela Parlamentu Studentów Juliana Januszkiewicza, Prorektor ds. Nauki prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn przeprowadził uroczyste promocje doktorskie: Jerzego Chudego, który stopień naukowy dokto-

ra uzyskała na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. *Próba wielokryterialnej optymalizacji obróbki na przykładzie wysokociśnieniowego przecinania hydrościernego wybranych materiałów skalnych*, i Sławomira Nagnajewicza na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Badania erozyjnej skuteczności wysokoprędkościowego strumienia wody intensyfikowanego kawitacją*. Promotorem w obu przewodach doktorskich był prof. dr hab. inż. Józef Borkowski.

Prof. Krzysztof Wawryn poinformował, że w roku akademickim 1997/98 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał tytuły naukowe trzem pracownikom Politechniki Koszalińskiej: prof. Tadeuszowi Pałoszowi tytuł profesora nauk rolniczych oraz prof. Włodzimierzowi Janke i prof. Krzysztofowi Wawrynowi tytuł profesora nauk technicznych. Przypomniał także, że w ubiegłym roku akademickim stopnie naukowe w innych uczelniach uzyskali następujący pracownicy Politechniki Koszalińskiej: stopień doktora habilitowanego nauk technicznych uzyskał dr Walery Sienicki z zakresu technologii chemicznych za pracę *Technologia otrzymywania interkalowanych siarczków i selenków wolframu o założonych właściwościach fotoelektrotechnicznych* — kolokwium odbyło się przed Radą Wydziału Chemicznego Politechniki Gdańskiej; stopień doktora nauk humanistycznych uzyskała dr Grażyna Cetys-Ratajska za pracę *Krytyka dziedzictwa romantycznego w twórczości J.N. Millera*, obronioną przed Radą Wydziału Filologiczno-Historycznego Uniwersytetu Gdańskiego; stopień doktora nauk technicznych uzyskała dr inż. Barbara Wawrzacz w zakresie chemii i technologii chemicznych za pracę *Wpływ oddziaływań cząstek mineralnych z fazą olejową na efektywność oczyszczania zaolejonych gruntów*, obroniona przed Radą Wydziału Chemii Politechniki Gdańskiej.

Na inauguracji zostały wręczone nagrody przyznane pracownikom naszej Uczelni. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 września 1998 r. odznaczeniami państwowymi za wybitne zasługi położone w służbie państwu, w tym za wybitną twórczość naukową, wyróżnieni zostali następujący pracownicy: Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski — prof. Jan Filipkowski oraz prof. Witold Precht; Złotym Krzyżem Zasługi — prof. Anna Maria Anielak, mgr Henryk Charun, prof. Bogusław Polak, prof. Borys Storch; Srebrnym Krzyżem Zasługi — dr Czesław Partacz, Brązowym Krzyżem Zasługi — prof. Tadeusz Pałosz.

Nagrodą indywidualną Ministra Edukacji Narodowej w uznaniu osiągnięć kierowania Uczelnią został wyróżniony J.M. Rektor Politechniki Koszalińskiej prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak.

Minister Edukacji Narodowej wyróżnił także prof. dr hab. inż. Krzysztofa Wawryna nagrodą indywidualną za szczególne osiągnięcia naukowe w postaci książki pt. *Układy z przelączanymi prądami*, wydanej przez WNT, oraz prof. dr hab. inż. Wojciecha Tarnowskiego, dr. Tomasza Kiczkowiaka, wraz z pracownikami Politechniki Gdańskiej — Bogusławem Siwkiem, mgr. inż. Grzegorzem Świderskim, nagrodą zespołową za szczególne osiągnięcia naukowe w postaci książki pt. *Podstawy projektowania technicznego*, wydanej przez Wydawnictwa Na-

ukowo-Techniczne. Odznaczenia wręczyła Wojewoda Koszaliński Anna Sztark.

Medale Komisji Edukacji Narodowej J.M. Rektora Politechniki Koszalińskiej prof. Wojciech Kacalak wręczył: dr. Waldemarowi Borjańcowi, prof. Bronisławie Sas-Piotrowskiej, prof. Andrzejowi Suszyńskiemu.

Wojewoda Koszaliński Anna Sztark wręczyła Odznaki Honorowe "Zasłużony dla województwa koszalińskiego", przyznane za szczególne zasługi dla regionu koszalińskiego następującym pracownikom naszej Uczelni: Mieczysławowi Aleksie, dr. Waldemarowi Borjańcowi, mgr Annie Golusińskiej-Ćwiek, prof. Andrzejowi Guzińskiemu, dr. Ryszardowi Jankowiakowi, mgr Alinie Leszczyńskiej, Barbarze Możarowskiej, dr. Czesławowi Partaczowi, prof. Tadeuszowi Piecuchowi. Zbiorowe wyróżnienie otrzymał także Instytut Zarządzania i Marketingu.

Po odczytaniu przez Prorektora ds. Studenckich prof. dr. hab. inż. Leona Kukielkę telegramów i życzeń przesłanych naszej Uczelni z okazji inauguracji, głos zabrali zaproszeni goście: Jego Ekscelencja ksiądz biskup prof. dr. hab. Marian Gołębiowski, Wojewoda Koszaliński Anna Sztark, Prezydent Koszalina dr Antoni Grzechowski, oraz Rektor Politechniki w Burges Pierre Marche.

Na koniec prof. dr. hab. Stanisław Smoleński z WEiZ wygłosił wykład inauguracyjny pt. *Menedżer XXI wieku — rola uczelni w jego przygotowaniu*.

- 1.10. Uczestnicy zebrania założycielskiego poświęconego współpracy regionalnej, które odbyło się w Politechnice Koszalińskiej, jednomyślnie postanowili, że obecni na tym spotkaniu przedstawiciele miast i gmin Pomorza Środkowego utworzą Unię Miast i Gmin Pomorza Środkowego. Inicjatywa ta, w opinii założycieli, jest niezwykle ważna dla pomyślnego rozwoju regionu obecnie i w przyszłości. W celu przygotowania warunków do dalszej działalności powołano Komitet Organizacyjny, na przewodniczącego którego jednomyślnie wybrano prof. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka, rektora Politechniki Koszalińskiej. Prof. W. Kacalak został upoważniony do skompletowania zespołu roboczego.
- 15-16.10. Na międzynarodowej konferencji DYMAT'98, która odbyła się w Dijon we Francji, swój referat przedstawił dr inż. Krzysztof Cichocki z Katedry Mechaniki Budowli na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Koszalińskiej.
- 1-4.11. W Filadelfii — stan Pensylwania w USA, odbyła się kolejna światowa konferencja pn. "The 14th International Conference on Solid Waste Technology and Management". Organizatorami konferencji byli: Widener University, School of Engineering, Chester PA (dr Ronald L. Mersky) oraz University of Pennsylvania (prof. Iraj Zandi). Na konferencji przedstawiono wyniki prac badawczych z 30 krajów świata, z 5 kontynentów. Konferencja poświęcona była zagadnieniom technologii odpadów wtórnych i zarządzania tymi odpadami. W ramach konferencji referaty prezentowane były w trzech równolegle biegnących sekcjach (A, B, C), w trakcie 10 sesji naukowych. Z Politechniki Koszalińskiej w konferencji udział

wzięli dwaj profesorowie: kierownik Katedry Wody, Ścieków i Technologii Odpadów — prof. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch, oraz: kierownik Katedry Elektrotechniki i Elektrochemii — prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeusz Hryniewicz.

- 10.11. Odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Wydziału Elektroniki Politechniki Koszalińskiej na sesji wyjazdowej w Chojnicach, poświęcone inauguracji wydziałowej roku akademickiego 1998/1999 zamiejscowych studiów wieczorowych w Chojnicach. Inauguracja miała miejsce w sali widowiskowej Chojnickiego Domu Kultury. Posiedzenie miało wyjątkowo uroczysty charakter, gdyż wiązało się z pierwszą inauguracją roku akademickiego na kierunku informatyka. Otwarcia uroczystego posiedzenia dokonał dziekan Wydziału Elektroniki prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński. W uroczystościach inauguracyjnych udział wzięli: burmistrz Chojnic Arseniusz Finster, radni Rady Miejskiej Chojnic z przewodniczącym Rady Miasta Marianem Rogenbukiem, radni Powiatu Chojnickiego, przedstawiciele Kuratorium, Rada Wydziału Elektroniki oraz Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju prof. dr hab. inż. Józef Falkowski. Dodatkowo w uroczystości udział wzięli dyrektorzy szkół i przedsiębiorstw oraz przedstawiciele radia i prasy.
- 6.12. Na posiedzeniu wyborczym wybrany został Parlament Studentów Politechniki Koszalińskiej: Krzysztof Głowacki (IZiM) — przewodniczący PS PK, członek Zarządu, Sebastian Grabowski (WE) — wiceprzewodniczący PS PK, członek Zarządu, Artur Błaszczak (IZiM) — przewodniczący Komisji Public Relations, członek Zarządu, Andrzej Begger (WM) — przewodniczący Komisji Prawnej, członek Zarządu, Sławomir Boniecki (WM) — przewodniczący Komisji Socjalnej, członek Zarządu, Marcin Banasik (WE) — członek Komisji Rewizyjnej, Bogumiła Morawska (WBiIŚ) — członek Komisji Rewizyjnej, Beata Zduńczyk (WBiIŚ) — członek Komisji Rewizyjnej, Maria Gnat (WE), Piotr Nadolny (WE), Marzena Orzoł (IZiM), Joanna Świątek (WM), Mieczysław Tomczyk (IZiM), Joanna Warzywoda (WE), Paweł Zieliński (IZiM).
- 13.12. Już po raz czwarty, tym razem w Instytucie Zarządzania i Marketingu, odbyło się ogólnopolskie spotkanie historyków wojskowych, z udziałem gości z Europy Wschodniej. Reprezentowane były wszystkie placówki cywilne i wojskowe, zwłaszcza pięć istniejących w kraju Zakładów Historii Wojskowej, w Poznaniu, Toruniu, Białymstoku, Słupsku i Warszawie, akademie wojskowe i muzea oręża polskiego. Ogółem przybyło około stu historyków, w tej liczbie około trzydziestu profesorów i czterdziestu doktorów. Organizatorami Forum, obok Katedry Historii i Stosunków Międzynarodowych, jak też Pracowni Słownika Biograficznego "Kawalerowie Virtuti Militari 1792-1945" był Komitet Nauk Historycznych PAN (prof. Andrzej Ajnenkiel), Centralny Ośrodek Szkolenia Straży Granicznej w Koszalinie (płk dypl. Tadeusz Frydrych) i redakcja pisma historyczno-wojskowego "Mars" (Warszawa-Londyn, red. Rafał Stolarski). Spotkaniu historyków towarzyszyła wystawa orderów, odznak i oznak ze zbiorów kpt. mgr. Wojciecha Grobelskiego, doktoranta w Katedrze HiSM, jak też ekspozycja publikacji

Politechniki Koszalińskiej. Z dużym zainteresowaniem spotkały się publikacje historyczno-wojskowe, wydane przez Politechnikę Koszalińską i Bibliotekę "Marsa".

W wypełnionej do ostatniego miejsca sali wykładowej IZiM gości powitał JM Rektor prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak, który przedstawił stan obecny i perspektywy Politechniki Koszalińskiej.

Obradom przewodniczyli: prof. prof. Andrzej Ajnenkiel, Benon Miśkiewicz, Bogusław Polak, Waldemar Rezmer. Ogółem wygłoszono pięć referatów. W dyskusji uczestniczyło ponad trzydziestu historyków. Po podsumowaniu konferencji, inicjator spotkań, prof. Benon Miśkiewicz otrzymał od zebranych list gratulacyjny (Tabula Gratulatoria), kwiaty i upominki, które wręczył mu prorektor PK, prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn. Chór Politechniki odśpiewał Profesorowi Miśkiewiczowi "Sto lat", a dla wszystkich uczestników wiązanek pieśni legionowych. Innym miłym akcentem Forum było uhonorowanie przez dowództwo 40. Pułku Lotnictwa Myśliwsko-Bombowego w Świdwinie prof. B. Polaka "Ikarem" za twórczość historyczno-wojskową. Spotkanie przy szampanie zakończyło Forum. Jego uczestnicy uznali, że było to najlepiej przygotowane pod każdym względem spotkanie.

17.12. Z inicjatywy Rektora Politechniki Koszalińskiej odbyło się w sali senatu spotkanie Zarządu Miasta i Rady Miasta Koszalina. Spotkanie poświęcone było omówieniu działalności naukowej, dydaktycznej i środowiskowej uczelni. Odbył się przegląd obiektów uczelni. Przedstawiona została informacja o uczelni, jej znaczeniu dla rozwoju miasta i regionu oraz propozycje do programu współdziałania.

W części dotyczącej spotkania z Radą Miasta, przedstawiona została przez J.M. Rektora prof. dr hab. inż. Wojciecha Kacalaka multimedialna prezentacja uczelni, następnie miały miejsce wystąpienia gości. W klubie uczelnianym odbyło się spotkanie dyskusyjne. Spotkanie w Politechnice miało znaczenie integrujące zarówno dla całej Rady, jak i lokalnych społeczności.

grudzień. Zmarł dr Andrzej Martini (1940-1998), starszy wykładowca w Katedrze Geotechniki, autor pionierskich prac naukowych w zakresie geografii, uczestnik wyprawy na Spitsbergen.

Stopień naukowy doktora uzyskała Renata Dylkiewicz z IZiM.

1999

9-12.01. Delegacja Politechniki Koszalińskiej przebywała w Moskiewskim Państwowym Socjalnym, Uniwersytecie. Politechnikę reprezentowali: prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn — prorektor ds. nauki, dr hab. Bogusław Polak, prof. PK — dyrektor Instytutu Zarządzania i Marketingu, dr Czesław Partacz — z-ca dyrektora Instytutu Zarządzania i Marketingu, dr hab. Włodzimierz Deluga, prof. PK — kierownik Katedry Marketingu i Badań Rynkowych. Program pobytu obejmował: podpisanie

umowy o współpracy obu uczelni, spotkania z pracownikami nauki, dyskusje na temat programów dydaktycznych i naukowych, a także spotkania środowiskowe. Celem wizyty było podpisanie umowy o współpracy.

Porozumienie o współpracy podpisano 11 stycznia br. W imieniu Politechniki Koszalińskiej umowę podpisał prorektor ds. nauki prof. Krzysztof Wawryn, zaś w imieniu Moskiewskiego Państwowego Socjalnego Uniwersytetu — pierwszy prorektor prof. Aleksander Jurewicz Sarin.

Interesujące merytorycznie spotkania przeprowadzono z kierownictwem dwóch kierunków: ekonomii i politologii. W trakcie rozmowy uszczegółowiono tematy prac doktorskich i habilitacyjnych osób, które podejmą staż w MSGU.

Na spotkaniu w Rosyjskiej Akademii Służb Państwowych przy Prezydencie Rosyjskiej Federacji zaproponowano przyjazd dwóch profesorów do Politechniki Koszalińskiej na odbycie stażu studyjnego w maju lub czerwcu br.

12 stycznia 1999 r. odbyło się spotkanie w ambasadzie RP w Moskwie z ambasadorem Andrzejem Załadzkim. W trakcie rozmów prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn poinformował ambasadora o dokonaniach Politechniki oraz celu wizyty w Uniwersytecie. Ambasador poinformował o merytorycznych przedsięwzięciach, jakie podejmuje ambasada. Stwierdził także, iż będzie wspierał działania wynikające z podpisania porozumienia.

15-17.01. Prof. nazw. dr hab. Bogusław Polak i mgr Tadeusz Sznajderski wzięli udział w międzynarodowej konferencji na temat "Rozszerzenie Unii Europejskiej na Wschód", w Muelheim an der Ruhr k. Kolonii. W konferencji uczestniczyli przedstawiciele Unii Europejskiej i sześciu państw: Niemiec, Polski, Rosji, Holandii, Belgii, Białorusi.

Główne wystąpienie dotyczące problemu rozszerzenia Unii Europejskiej wygłosili: wiceprzewodnicząca Parlamentu Europejskiego — Magdalena Hoff i ambasador Misji Polski przy Unii Europejskiej w Brukseli — Jan Truszczyński. Przedstawiciele Politechniki Koszalińskiej wzięli udział w dyskusji po wystąpieniu ambasadora Jana Truszczyńskiego.

W drugim dniu obrad w pięciu grupach roboczych zaprezentowane zostały następujące problemy:

- Nawiazanie do wspólnej kultury i dziedzictwa krajów członkowskich oraz Polski;
- Wyzwania dla kontaktów zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Unii Europejskiej związane z jej rozszerzeniem;
- Szanse dla kultury politycznej i społeczeństwa w Polsce (przewodniczący sekcji: prof. nazw. dr hab. Bogusław Polak);
- Zadania dla ekumenicznej współpracy Kościołów;
- Nadzieje i obawy wschodnich sąsiadów Polski, związane z integracją europejską.

Prof. Bogusław Polak był referentem w trzeciej grupie roboczej, gdzie przedstawił referat na temat *Szanse dla kultury politycznej i społeczeństwa w Polsce związane z rozszerzeniem Unii Europejskiej*.

24.01. W kościele p.w. Ducha Świętego odbył się koncert kolęd Chóru Akademickiego PK pod dyr. dr. Marka Bohuszewicza oraz zespołu Szkół Muzycznych w Koszalinie pod dyr. Dariusza Szczeblewskiego.

01. W IZIM odbył się pierwszy AIESEC Day — impreza mająca na celu przedstawienie filozofii AIESEC-u.

24.01. W kościele p.w. Ducha Świętego odbył się koncert kolęd Chóru Akademickiego PK pod dyr. dr. Marka Bohuszewicza oraz zespołu Szkół Muzycznych w Koszalinie

3.02. Włączono do eksploatacji trzy kondygnacje budynku dydaktycznego „A” Instytutu Zarządzania i Marketingu, do którego przeniosły się: Katedra Metod Ilościowych, Katedra Teorii Ekonomii, Katedra Organizacji i Zarządzania, Katedra Marketingu i Badań Rynkowych oraz Katedra Turystyki i Demografii. Powierzchnia dydaktyczna Instytutu zwiększyła się o 50 %. Do użytku oddano cztery duże sale wykładowe o łącznej powierzchni 340 m² i dwanaście sal ćwiczeniowych o łącznej powierzchni 516 m² oraz jedno laboratorium komputerowe. Znaczącej poprawie uległy warunki pracy nauczycieli akademickich. Cały budynek zostanie oddany do eksploatacji przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego 1999 roku.

W uroczystym otwarciu nowych obiektów uczestniczyli rektorzy, przedstawiciele dyrekcji uczelni, kolegium IZiM, kierownicy Katedr i Zakładów oraz senior budowy — prof. Zdzisław Piątek.

9.02. Odbyło się pierwsze posiedzenie Uczelnianej Komisji Wyborczej.

luty. W ostatnich dniach lutego w auli WE odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Wydziału Elektroniki, poświęcone wręczeniu dyplomów ukończenia studiów magisterskich, inżynierskich oraz podyplomowych. Posiedzenie otworzył dziekan Wydziału prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński.

Stopień naukowy doktora otrzymał Tomasz Modzelewski z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, za pracę pt. *Kumulacja wybranych metali ciężkich w zbiorniku hipertroficznym na przykładzie jez. Jamno*. Promotorem pracy był prof. nadzw. dr hab. inż. Tomasz Heese, a recenzentami: prof. dr hab. Mikołaj Protasowicki i prof. dr hab. Janusz Pempkowiak. Obrona odbyła się przed Radą Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności Akademii Rolniczej w Szczecinie.

16.03. Przed Radą Wydziału Mechanicznego PK odbyła się obrona rozprawy doktorskiej Andrzeja Czyżniewskiego pt. *Wpływ dokładności wykonania frezów ślimakowych na zużycie i trwałość ostrzy pokrytych warstwą azotku tytanu*. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak, recenzentami: prof. dr hab. inż. Mieczysław Kawalec i prof. dr hab. inż. Witold Precht.

18.03. Minister Edukacji Narodowej prof. dr hab. Mirosław Handke podpisał zarządzenie o przekształcenie Instytutu Zarządzania i Marketingu w Wydział Ekonomii i Zarządzania.

- 31.03. Odbyło się posiedzenie wyborcze senatu, na którym, zgodnie ze statutem, wyborcy — senatorowie uczelni — wybierali rektora w tajnym głosowaniu na listę kandydatów. Wynik wyborów został rozstrzygnięty w pierwszym głosowaniu, zdecydowaną większością głosów — rektorem elektem został prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn.
- marzec. Odbył się drugi AIESEC Day — spotkanie poświęcono Międzynarodowemu Programowi Wymiany Praktyk (ITP). Tu studenci dowiedzieli się, jak funkcjonuje Program, w jaki sposób mogą wyjechać na zagraniczną praktykę i jak wygląda proces rekrutacyjny. Również w marcu zorganizowano obóz szkoleniowo-motywacyjny GAMMA w Unieściu — dla studentów zainteresowanych działaniem w AIESEC-u. Gośćmi grupy byli członkowie niemieckiego Komitetu Lokalnego AIESEC, zaś w czerwcu 2 studentów Politechniki Koszalińskiej wyjedzie do Niemiec (program PEDRO).
- 14.04. Odbyło się spotkanie senatu uczelni, na którym dokonano wyboru prorektorów, zaproponowanych przez rektora elekta — prof. dr hab. inż. Krzysztofa Wawryna. Na stanowisko prorektora ds. nauki wybrany został prof. nadzw. dr hab. inż. Borys Storch, na stanowisko prorektora ds. nauczania — prof. nadzw. dr hab. inż. Józef Falkowski, a na stanowisko prorektora ds. studenckich — prof. nadzw. dr hab. inż. Leon Kukiełka.
- 16-20.04. W Muelheim an der Ruhr w Niemczech odbyła się międzynarodowa konferencja na temat: *Wpływ globalizacji na proces pracy i rozwoju ekonomicznego. Spotkanie dotyczyło procesu globalizacji*. Na konferencję przybyli naukowcy z 11 krajów Europy i Azji. Przedstawicielem naszej uczelni był mgr Tadeusz Sznajderski z Wydziału Ekonomii i Zarządzania, który wygłosił referat na temat *Globalizacja w Polsce i innych krajach Europy Środkowej*.
- 29.04. Przed Radą Wydziału Zarządzania Akademii Ekonomicznej odbyła się obrona rozprawy doktorskiej Barbary Woźniak, pracownicy Katedry Marketingu i Badań Rynkowych WEiZ naszej uczelni. Promotorem pracy pt. *Uwarunkowania wewnętrzne zmian w zarządzaniu przedsiębiorstwami przemysłu spożywczego* był prof. nadzw. dr hab. Kazimierz Dobrzański, a recenzentami: prof. dr hab. inż. Bogdan Nogalski i prof. nadzw. dr hab. Adolf Michalak.
- kwiecień. Zgodnie z ustawą o szkolnictwie wyższym i statutem uczelni, w wyniku wyborów do władz wydziałów, wyłonieni zostali przez poszczególne rady wydziałów — dziekani elekcji, którzy swoje funkcje będą pełnili od 1 września 1999 r. do 31 sierpnia 2002 r.: na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska wybrano prof. dr hab. inż. Zdzisława Piątka, na Wydziale Ekonomii i Zarządzania — prof. dr hab. Bogusława Polaka, na Wydziale Elektroniki — prof. dr hab. inż. Andrzeja Guzińskiego, a na Wydziale Mechanicznym — prof. dr hab. inż. Wojciecha Kacalaka.

Na Wydziale Mechanicznym, na kierunku Mechanika i Budowa Maszyn, odbyły się pierwsze obrony ze specjalności Inżynierskie Zastosowanie Komputerów. Specjalność ta istnieje już pięć lat. Program studiów obejmuje m.in. konfigurowanie systemów komputerowych, najnowsze systemy operacyjne, tworzenie oprogramowania z użyciem nowoczesnych narzędzi, bazy danych, arkusze kalkulacyjne, komputerowe wspomaganie projektowania, graficzną prezentację danych, przetwarzanie grafiki, modelowanie obiektów, animację, wykorzystywanie techniki multimedialnej, komputerową obsługę urządzeń biurowych, naukę języków zachodnich, podstawy inżynierii materiałowej, elektroniki, mechaniki precyzyjnej, inżynierii produkcji i inżynierii biznesu.

Studenci Wydziału Elektroniki PK, J. Błaszczuk i G. Latek, za pracę pt. *Aparat dyspozycyjny dla osób z porażeniem czterokończynowym* uzyskali trzecią nagrodę w Ogólnopolskim Konkursie na pracę dyplomową wydziałów elektrycznych i elektronicznych w 1998 r. Promotorem pracy był prof. Krzysztof Wawryn.

Po raz trzeci Politechnika Koszalińska ogłosiła konkurs dla przyszłych studentów, pod nazwą "Wygraj indeks, stypendium lub nagrodę rektora Politechniki", dający jego uczestnikom szansę zdobycia indeksu na dowolny kierunek studiów, okazję do zapoznania się kandydatów z ogólną tematyką testów egzaminacyjnych na poszczególne kierunki studiów, a także poszerzenia wiadomości. Zainteresowanie konkursem było duże (komisja otrzymała do sprawdzenia 825 prac), a jego poziom wysoki— zwycięzca konkursu, Paweł Łoś, uzyskał 593 punkty na 600 możliwych, aż 32 osoby zostały laureatami konkursu — wszyscy otrzymali dokument uprawniający ich, po dostarczeniu świadectwa dojrzałości, do studiów na wybranym kierunku na Politechnice Koszalińskiej.

6-7.05. W Lublinie odbyło się VII Międzynarodowe Sympozjum Naukowe pn. "Problemy zarządzania strategicznego przedsiębiorstw i ekorozwoju w warunkach gospodarki rynkowej". Wzięli w nim udział przedstawiciele m.in. Politechnik: Radomskiej, Śląskiej, Częstochowskiej, Koszalińskiej, Lubelskiej, a także Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Zarządzania z Warszawy, Uniwersytet im. M. Curie-Skłodowskiej. Organizatorzy zaproponowali uczestnikom temat konkursowy: „Sukces przedsiębiorstwa w gospodarce rynkowej”. Referaty koszalińskich studentów uzyskały pełną aprobatę Komisji Konkursowej. I miejsce za referat „Sukces DAF Trucks Polska na polskim rynku samochodów ciężarowych” zdobyli: Anna Brodawko i Wojciech Rosa, studenci Wydziału Ekonomii i Zarządzania. III miejsce uzyskali: Urszula Bacz, Lidia Kocur i Adam Jawdyński za referat: „MK Cafe&Tea — skuteczna promocja marki”. Swój referat „Droga RMF FM do dominacji na rynku rozgłośni radiowych” zaprezentowały studentki: Joanna Romanowska i Magdalena Jankowska.

10—14. 05. W Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym „Syrena” w Mielnie odbyła się Jedenasta Międzynarodowa Szkoła Letnia „Modern Plasma Surface Technology”,

- otwierając kolejną dziesiątkę tych popularnych i uznanych w Europie spotkań naukowych wybitnych specjalistów w dziedzinie badań i technologii plazmowych z grupą prawie 80 młodych przedstawicieli instytutów naukowo-badawczych, politechnik i przemysłu z Niemiec, Białorusi, Czech i Francji.
- 18.05. Na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Koszalińskiej, nastąpiło podpisanie trójporozumienia przez przedstawicieli Uczelni i środowisk technicznych, w sprawie utworzenia na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska nowej, atrakcyjnej specjalności: drogi, ulice, lotniska. Inicjatywa Dziekana Wydziału — prof. dr hab. inż. Zdzisława F. Piątka, wychodzi naprzeciw zgłaszanym od wielu lat przez środowiska techniczne, potrzebom kształcenia kadr inżynierskich o specjalności komunikacyjnej.
- 21.05. Rada Wydziału Elektroniki Politechniki Koszalińskiej, na podstawie przeprowadzonego przewodu doktorskiego, podjęła pierwszą w swojej historii uchwałę o nadaniu Arturowi Wezgrajowi stopnia naukowego doktora nauk technicznych, w dyscyplinie elektronika. Jest to pierwsza praca doktorska, obroniona na Wydziale Elektroniki, któremu Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych nadała uprawnienia w roku ubiegłym. Promotorem rozprawy doktorskiej był prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński z Wydziału Elektroniki Politechniki Koszalińskiej. Recenzentami pracy byli: prof. dr hab. Aleksander Urbaś z Instytutu Systemów Elektronicznych Politechniki Warszawskiej oraz prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn z Wydziału Elektroniki Politechniki Koszalińskiej.
- 21.05. Na gościnny występ do Filharmonii Koszalińskiej przyjechał Jerzy Maksymiuk, twórca najznakomitszej polskiej orkiestry, jeden z najwybitniejszych dyrygentów współczesności, pracujący z wieloma znanymi orkiestrami w Europie i na świecie. Wizyta wspaniałych artystów wywołała poruszenie w środowisku nie tylko muzycznym. Mistrz i solistka koncertu pani Elżbiet Karaś-Krasztel byli również gośćmi Politechniki Koszalińskiej, gdzie spotkali się z władzami miasta i województwa oraz uczelni. Ich pobyt w uczelni w dniu 21 maja br. został uwieczniony w naszej księdze pamiątkowej wpisem zawierającym akcent muzyczny.
- 22.05. Odbyła się tradycyjna już majówka Wydziału Elektroniki. Impreza ta odbyła się już po raz siódmy. Tym razem miejscem majówki był ośrodek wypoczynkowy w Bobolinie — 2 km od Dąbek i 200 metrów od morza
- 24.05. W Politechnice Koszalińskiej odbyła się konferencja pt. "Europa XXI wieku". Udział w obradach wzięli wybitni znawcy problematyki europejskiej z prof. Władysławem Bartoszewskim i prof. Leonem Kieresem — senatorami RP. Przyjechali także: Mirosław Łuczka — radca przedstawicielstwa RP przy Radzie Europy w Strasburgu i Melanie Piepensneider z Fundacji Adenauera w Berlinie, oraz Rafał Hykawy — wicedyrektor departamentu Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej w Warszawie. Na konferencji obecni byli parlamentarzyści, naukowcy oraz starostowie, prezydenci, burmistrzowie i wójtowie z regionu koszalińskiego.

Konferencja zorganizowana została z inicjatywy senatora Krzysztofa Majki, wiceprzewodniczącego Senackiej Komisji Spraw Zagranicznych. Sesja pierwsza poświęcona była roli Rady Europy w budowaniu tożsamości europejskiej. Zaproszeni goście wygłosili interesujące wykłady: *Pół wieku Rady Europy. Droga do moralnej i politycznej wspólnoty kontynentu?* (Władysław Bartoszewski), *Rola Rady Europy w procesie integracji europejskiej* (Miroslaw Łuczka), *Rola Rady Europy w tworzeniu samorządności lokalnej i regionalnej Europy* (Leon Kieres). Sesja druga dotyczyła Unii Europejskiej wobec wyzwań przyszłości. Kolejni mówcy przedstawili następujące tematy: *Wyniki szczytu berlińskiego a proces integracji europejskiej* (Melonie Piepensneider), *Polskie priorytety w świetle negocjacji akcesyjnych między Polską a UE* (Rafał Hykawy), *Reforma instytucjonalna UE* (Krzysztof Majka), oraz *Miejsce etosu w procesie integracji europejskiej* (Marek Żejmo).

28-30.05. W czasie Koszalińskich Dni Techniki odbywały się III Targi Bałtyckie, pn.: BIURO, DOM, KOMPUTERY. Patronat nad targami mieli: Radio Koszalin i Politechnika Koszalińska. Skorzystaliśmy z zaproszenia do udziału w imprezie targowej, aby również przy tej okazji dokonać promocji uczelni w naszym regionie, zaprezentować bogatą ofertę edukacyjną, a zwłaszcza, związany z tematyką targów i cieszący się dużą popularnością kierunek studiów — inżynierskie zastosowania komputerów, oraz jeszcze młodszy kierunek — wzornictwo.

maj. Odbył się Studencki Dzień Pracy, gdzie zaprezentowali się z jednej strony pracodawcy (koszalińskie firmy), a z drugiej strony studenci, jako potencjalni pracownicy.

Jednym z konstruktorów nagrodzonej na Międzynarodowych Targach Poznańskich drukarki jest mgr inż. Mariusz Gumowski, absolwent Wydziału Mechanicznego Politechniki Koszalińskiej, który otrzymał dyplom w 1998 r.

czerwiec. Po wielu miesiącach pracy, związanych z trwającymi przez ten czas w uczelni wyborami, uczelniana Komisja Wyborcza Politechniki Koszalińskiej ogłosiła pełne wyniki wyborów organów jednoosobowych uczelni, przedstawicieli do senatu uczelni i elektorów do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego. Głosowania we wszystkich, przewidzianych harmonogramem, wyborach przedstawicieli do senatu oraz w wyborach elektorów do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego na kadencję lat 1999-2002, zostały zakończone w dniu 23 czerwca 1999 r.

Wybory do Senatu, w grupie pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, wymagały ogłoszenia ponownych wyborów i zakończyły się po 8 głosowaniach łącznie.

Organy jednoosobowe uczelni

Rektor: prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn

Prorektorzy:

ds. Nauki: dr hab. inż. Borys Storch, prof. nadzw.
ds. Nauczania: dr hab. inż. Józef Falkowski, prof. nadzw.
ds. Studenckich: dr hab. inż. Leon Kukiełka, prof. nadzw.

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska

Dziekan: prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek

Prodziekani:

ds. Nauki: dr hab. inż. Anna Maria Anielak, prof. nadzw.
ds. Nauczania: dr Halina Nowak-Knyrowicz
ds. Studiów Zaocznych: dr inż. Waldemar Bierut

Wydział Elektroniki

Dziekan: prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński

Prodziekani:

ds. Badań Naukowych: prof. dr hab. inż. Włodzimierz Janke
ds. Nauczania: dr inż. Stefan Bartkiewicz
ds. Studenckich: dr inż. Zbigniew Suszyński

Wydział Ekonomii i Zarządzania

Dziekan: dr hab. Bogusław Polak, prof. nadzw.

Prodziekani:

ds. Nauki: dr hab. Andrzej Suszyński, prof. nadzw.
ds. Nauczania: dr Czesław Partacz
ds. Studiów Zaocznych: mgr Edward Manikowski

Wydział Mechaniczny

Dziekan: prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Prodziekani:

ds. Nauki: dr hab. inż. Tomasz Krzyżyński, prof. nadzw.
ds. Nauczania: dr inż. Tadeusz Bohdal
ds. Studiów Zaocznych: dr inż. Marian Oleśkiewicz

Przedstawiciele wybrani do senatu uczelni:**— Grupa profesorów i doktorów habilitowanych:**

Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska: dr hab. inż. Tomasz Heese, prof. nadzw.; prof. dr hab. inż. Szymon Pałkowski; prof. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch; prof. dr hab. inż. Kazimierz Szymański, dr hab. inż. Waldemar Żuchowicki, prof. nadzw.

Wydział Elektroniki: prof. dr hab. inż. dr h.c. Michał Białko; dr hab. inż. Henryk Budzisz, prof. nadzw.; prof. dr hab. inż. Włodzimierz Janke; prof. dr hab. inż. Aleksander Patrin.

Wydział Ekonomii i Zarządzania: dr hab. Włodzimierz Deluga, prof. nadzw.; dr hab. Andrzej Suszyński, prof. nadzw.; dr hab. Aleksander Schwichtenberg, prof. nadzw.; dr hab. Eugeniusz Zdrojewski, prof. nadzw.

Wydział Mechaniczny: prof. dr hab. inż. Józef Borkowski; dr hab. inż. Jarosław Diakun, prof. nadzw.; prof. dr inż. Tadeusz Karpiński; dr hab. inż. Tomasz Krzyżyński, prof. nadzw.; dr hab. inż. Jerzy Lewosz, prof. nadzw.; prof. dr hab. inż. Tadeusz Pałosz; prof. dr hab. inż. Wojciech Piotrowski.

— **Grupa pozostałych nauczycieli akademickich:** dr inż. Waldemar Borjaniec (WBiIŚ), dr inż. Henryk Dondelowski (WBiIŚ), mgr Edward Manikowski (WEiZ), dr Halina Salik (WEiZ), dr Barbara Woźniak (WEiZ), dr inż. Artur Wezgraj (WE), dr inż. Tadeusz Bohdal (WM), dr inż. Zbigniew Budniak (WM), dr Ryszard Skrzypniak (WM), mgr Jan Winkler (Jednostki Międzywydziałowe);

Grupa pracowników nie będących nauczycielami akademickimi:

mgr Hanna Bauer (Dz. Adm.), Elżbieta Bednarska (Dz. Adm.), dr inż. Piotr Myśliński (WM), Ryszard Skowroński (WM);

Przedstawiciele Samorządu Studenckiego: Błażej Begger (WM), Ryszard Głowacki (WEiZ), Sebastian Grabowski (WE), Bogumiła Morawska (WBiIŚ), Marzena Orzoł (WEiZ), Joanna Świątek (WM).

Elektorzy do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego:

— Grupa profesorów i doktorów habilitowanych: prof. dr hab. inż. Włodzimierz Janke (WE), prof. dr inż. Tadeusz Karpiński (WM);

— Grupa pozostałych nauczycieli akademickich: dr Halina Salik (WEiZ), dr inż. Zbigniew Suszyński (WE).

15. 06. Unia Pomorza Środkowego, wspólnie z Politechniką Koszalińską, zorganizowała dla pracowników samorządów lokalnych Warsztaty Szkoleniowe nt. „Programy zagraniczne wspierające samorządy lokalne”.

czerwiec. Na Wydziale Elektroniki Politechniki Koszalińskiej, z inicjatywy pracowników Katedry Inżynierii Komputerowej oraz studentów, zostało założone Studenckie Koło Naukowe Informatyków. Działalność SKNI umożliwi rozwijanie zainteresowań studenckich w zakresie szeroko rozumianej informatyki. Wydział Elektroniki udostępni Kołu niezbędny sprzęt i oprogramowanie. Opiekunami Koła zostali dr inż. Dymitryj Czwyrnów i mgr inż. Robert Arsoba.

W sali senatu odbyło się uroczyste spotkanie rektora uczelni prof. Wojciecha Kacalaka, przedstawicieli władz uczelni i senatu, z jubilatami, którzy mogą się poszczycić, że przepracowali 30, 35, 40 a nawet 50 lat. Poniżej alfabetyczna lista jubilatów, którzy otrzymali upominki jubileuszowe i nagrody:

50 lat pracy: prof. dr hab. inż. Kazimierz Berliński;

45 lat pracy: prof. dr hab. inż. Michał Biało, dr. Józef Lepianka, dr hab. Józef Malej, prof. nadzw., dr hab. Henryk Pielka, prof. nadzw., prof. dr hab. inż. Witold

Precht, prof. dr hab. inż. Henryk Wierzba, dr Leszek Wojciechowski, dr Barbara Zdrojewska;

40 lat pracy: dr Marian Gołden, inż. Bogumił Grycner, prof. dr inż. Tadeusz Karpiński;

35 lat pracy: mgr inż. Marian Beer, dr Boduen Ciesielski, dr inż. Zofia Ewertowska, dr hab. inż. Józef Falkowski, prof. nadzw., prof. dr inż. Mieczysław Feld, dr inż. Jerzy Gul, prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński, Zbigniew Janocha, dr Zdzisław Jordanek, mgr inż. Władysław Kaźmierczak, prof. dr hab. inż. Eugeniusz Kozaczka, Antoni Kril, mgr inż. Zofia Laskowska, dr inż. Ryszard Lewkowicz, mgr Edward Manikowski, Danuta Rakowska, Ryszard Rogoziński, Jan Skrzypczak, prof. dr hab. Kazimierz Szymański, mgr inż. Maciej Wachowicz, mgr Stanisław Zbiewski;

30 lat pracy: mgr Genowefa Białuska, inż. Stanisław Bokiej, prof. dr hab. inż. Józef Borkowski, dr inż. Józef Drabarek, Elżbieta Dzidziewicz, Marianna Dziębowska, mgr inż. Ryszard Gałązka, Ryszard Gritzman, Ewa Gułyn, dr hab. inż. Tadeusz Hryniewicz, prof. nadzw., dr hab. Zdzisław Hryniewicz, prof. nadzw., Andrzej Jakubowski, mgr Jerzy Kielar, mgr Maria Klepaczko, inż. Daria Kozakowska, Wiesława Kubisz-Bogucka, Władysław Ładowski, dr inż. Jerzy Maceluch, mgr inż. Henryk Markowski, dr Halina Nowak-Knyrowicz, dr inż. Zenon Ociepa, Jan Oczkowski, mgr Jerzy Olejniczek, dr hab. Waldemar Pastusiak, prof. nadzw., mgr Halina Pawlaczyk, inż. Bogusława Piec, prof. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch, Marianna Pięta, dr Henryk Rupnik, mgr inż. Leon Rympto, dr hab. inż. Aleksander Świtoński, prof. nadzw., mgr inż. Wiktor Szamin, dr Janusz Śniadecki, Ryszard Tomaszewski, dr inż. Zdzisław Włodarski, Regina Zdunek.

Rektorzy Wyższej Szkoły Inżynierskiej — Politechniki Koszalińskiej 1968-1998

Doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Urodził się 1 kwietnia 1920 r. w Sierpcu (woj. warszawskie), w rodzinie urzędnika notarialnego i z domu Kordulasińskiej, która prowadziła duże własne gospodarstwo rolne. Od 1929 r. do 1937 r. uczęszczał do gimnazjum ogólnokształcącego w Sierpcu, gdzie uzyskał maturę.

W 1937 r. studiował budowę maszyn w Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. Wawelberga i Rotwanda w Warszawie, skąd w 1938 r. przeniósł się na Wydział Inżynierii Lądowej i Wodnej Politechniki Warszawskiej. Jako żołnierz 36 pułku Legii Akademickiej brał udział w kampanii wrześniowej. Do listopada 1940 r. w niewoli, Stalag Ia.

W latach 1941-1942 pracował jako robotnik rolny w okolicach Sierpca. W 1943 r. został wywieziony na roboty przymusowe do Prus Wschodnich, powiat Tylża. W styczniu 1945 r. Rosjanie wywieźli go do lagru, gdzie był pędzony do robót leśnych i pracował przy wydobywaniu torfu. W październiku tegoż roku zwolniony, wrócił do Polski i osiedlił w Gdańsku. Podjął studia na Politechnice Gdańskiej (1946-1949), uzyskując dyplom magistra inżyniera budownictwa lądowego.

Już w 1948 został na Politechnice Gdańskiej zatrudniony jako asystent i później kolejno jako adiunkt, zastępca profesora, starszy wykładowca, wreszcie powołany na stanowisko docenta.

W latach 1954-1960 pełnił funkcję Prodziekana i Dziekana Wydziału Budownictwa Lądowego. Był też w latach 1962-1967 Pełnomocnikiem Rektora Politechniki Gdańskiej do spraw Młodzieży. W 1967 r. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego powołał doc. J. Smoleńskiego na pełnomocnika do spraw organizacji Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie.

Przez 10 pierwszych lat istnienia koszalińskiej uczelni technicznej (1968- 1979), jako jej Rektor wywarł silne piętno na jej rozwój. Opracowywał koncepcje, zdobywał środki i doprowadzał do rozbudowy. Powiększył powierzchnie użytkową obiektów poprzez:

- zbudowanie 3 domów studenckich na 994 miejsca,
- zbudowanie hotelu asystenta na 115 mieszkań i stołówki studenckiej o przepustowości ponad 2 tys. posiłków dziennie,
- zbudowanie trzykondygnacyjnego budynku dla potrzeb Instytutu Inżynierii Materiałowej, budynku i hali laboratoryjnej dla Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn oraz wybudowanie szeregu mniejszych pawilonów,
- przebudowę istniejącego internatu Studium Nauczycielskiego na potrzeby dydaktyczne.

Ponadto:

- wybudowanie, do stanu surowego, nowoczesnej hali sportowej,
- doprowadzenie do sytuacji umożliwiającej rozpoczęcie w 1978 r. budowę obiektów Uczelni na nowym terenie przy ul. Gdańskiej. Okres zabiegów o ten osiemnastohektarowy teren, blokowany planem urbanistycznym miasta, wraz z czasem niezbędnym na prace przygotowawcze i opracowanie dokumentacji trwał około siedmiu lat.

Doc. J. Smoleński przyczynił się do porównywalnego z innymi uczelniami w kraju wyposażenia WSInż. w nowoczesny sprzęt laboratoryjny i badawczy, pozyskał i umożliwił rozwój własnej kadry naukowej Uczelni — z 17 nauczycieli w roku 1968 do liczby ponad 240 w 1978 r., w tym 2 profesorów, 32 docentów i 20 doktorów, zapewniając większości z nich dobre warunki mieszkaniowe.

W latach 1979 — 1981 doc. Jerzy Smoleński był dyrektorem Kombinatu Budownictwa Ogólnego w Słupsku, a w 1982 r. ponownie włączył się w nurt pracy dydaktycznej i organizacyjnej w WSInż. Kierował Zakładem Konstrukcji Metalowych i Specjalnych, w latach 1984 — 1987 był Dziekanem Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej, a w latach 1988 — 1991 Prodziekanem.

Projektował i realizował wiele obiektów, np. kierował budową stalowego wiaduktu w Gdyni, sporządził projekt konstrukcyjny banku w Gdańsku i chłodni w Kołobrzegu, opracowywał dokumentację techniczną odbudowy hangarów k. Malborka i hal przemysłowych w Elblągu. Był też specjalistą, konsultantem i weryfikatorem w zakresie konstrukcji w kilku biurach projektów w Gdańsku.

Za działalność dydaktyczną i organizacyjną otrzymał wiele odznaczeń i nagród resortowych. Jest współautorem kilku wydań *Tablic do projektowania konstrukcji metalowych* i autorem podręcznika *Stalowe zamknięcia wodne*. W Wyższej Szkole Inżynierskiej opublikował szereg prac:

- Smoleński J.: *Dwa lata Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie*. Pobrzeże 1970 nr 16 s. 21—22.
- Smoleński J., Wroński E.: *Analiza pracy poprzecznych stężeń w stalowych zasuwach wodnych na tle przeprowadzonych badań modelowych*. Arch. Hydrot. 1970 z. 3 s. 395—403.
- Smoleński J.: *Naukę widzę zintegrowaną. Makroregion nadmorski*. Tyg. Mor. 1973 nr 34 s. 3.
- Smoleński J.: *Pierwsze cztery lata WSInż. w Koszalinie*. Koszalińskie Studia i Materiały 1973 nr 1 s. 11—18.
- Smoleński J.: *Dla regionu i kraju*. Czas 1975 nr 12 s. 12.
- Marcinkowski S., Smoleński J.: *Zależność niektórych cech charakterystycznych betonów bezcementowych na spoiwie PWG od aktywności pucolanowej popiołów lotnych z węgla kamiennego*. Ref. W: *Konf. Nauk. Instytutu Budownictwa Lądowego PG, nt. Technologia betonu i konstrukcje żelbetowe*. T. 2. Gdańsk 1975 s. 81—103.
- Smoleński J.: *Aktywizacja termiczna betonów wykonywanych na spoiwie pyłowo-wapienno-gipsowym i wyniki z zakresu ich wdrażania w skali półprzemysłowej*. Inf. i Komunik. KZB Koszalin 1976 nr 2 s. 9—17.
- Rzymkowski A., Smoleński J.: *Port Koszalin (Projekt portu kontenerowego na Jeziorze Jamno)*. Koszalińskie Studia i Materiały 1977 nr 1 s. 87—95.
- Konstrukcje stalowe: wytyczne obliczania i projektowania, tablice: skrypt* pod kier. Szymona Pałkowskiego opracował zespół autorski: [Szymon Pałkowski, Adam Romanowski, Alicja Saczyńska, Jerzy Smoleński, Grzegorz Funke, Wiktor Szamin, Władysław Łapiczak]. — Koszalin: WSInż., 1985. s. 243

Źródła:

Archiwum WSInż., *25 lat Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej 1968 — 1993*. Pod red. Józefa Falkowskiego i Zbigniewa Cierpisa, Koszalin 1992.

Prof. zw. dr inż. Jan Filipkowski

Urodził się w 1929 r. w Bruszkowie (woj. bydgoskie), w rodzinie rolniczej, jako syn Adama i Bolesławy z Chojnowskich. W 1941 r. wraz z całą rodziną został wysiedlony do tzw. Generalnego Gubernatorstwa. Po wyzwoleniu wrócił do rodzinnej miejscowości, gdzie uzupełnił szkołę podstawową i następnie w Bydgoszczy ukończył szkołę średnią. W 1950 podjął studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej, które ukończył w 1956 r. Tam też został zatrudniony na stanowisku asystenta, starszego asystenta, a po uzyskaniu w 1964 r. doktoratu z zakresu nauk technicznych — adiunkta.

Wraz z doc. J. Smoleńskim włączył się w organizację Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie. 29 VI 1968 r. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego powołał go na stanowisko docenta.

W WSI_{nz}. od podstaw stworzył Katedrę Mechaniki Budowli, współuczestniczył w tworzeniu Międzyzakładowego Laboratorium Wytrzymałości i Konstrukcji Budowlanych i Ośrodka Elektronicznej Techniki Obliczeniowej. 6 VII 1978 r. uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1991 r. awansowany został na stanowisko profesora zwyczajnego.

Przez jedną kadencję, od 1 IX 1978 r. do 31 VIII 1981 r. był Rektorem Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Na tym stanowisku przyspieszył rozwój Uczelni, szczególnie w zakresie kadry dydaktycznej i bazy lokalowej, rozpoczął realizację inwestycji przy ul. Gdańskiej. Zorganizował zaoczne Studium Doktoranckie przy współudziale Politechniki Gdańskiej.

W latach 1990 — 1993 i 1993 — 1996 r. pełnił funkcję Dziekana Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska.

M.in. powołał Laboratorium Techniki Budowlanej, współpracujące z Instytutem Techniki Budowlanej w Warszawie, utworzył Wydziałową Pracownię Komputerową, doprowadził do uzyskania przez Wydział praw doktoryzowania.

Uzyskał wiele indywidualnych i zespołowych nagród resortowych i Oddziału Wojewódzkiego NOT, otrzymał honorowy tytuł "Mister Techniki Polskiej" (1973) i inne.

W zakresie prac inżynierskich m.in. uczestniczył w odbudowie kościoła Św. Józefa w Gdańsku, budowie kościoła w Laskach pod Bydgoszczą, renowacji kościołów w Grupie Górnej, Milanówku, Iławie, Koronowie, Łebie i Koduniu oraz ostatnio w Gniewaniu na Ukrainie.

Z innych rozwiązań wyróżnić trzeba przede wszystkim przekrycie amfiteatru w Koszalinie i sztucznego lodowiska w Bydgoszczy, modernizację tekstylnego przekrycia amfiteatru w Połczynie Zdroju oraz przekrycie Wodnego Centrum Rekreacyjno-Sportowego w Gryfinie.

Aktualnie zainteresowania Profesora i Jego Zespołu koncentrują się na:

- zagadnieniach teoretycznych i praktycznych konstrukcji strukturalnych i wiszących,
- interakcji statycznej i dynamicznej konstrukcji z podłożem gruntowym, ze szczególnym uwzględnieniem dynamiki fundamentów blokowych,
- określeniu równań konstytutywnych powlekanych materiałów tekstylnych na drodze badań doświadczalnych i teoretycznych.

Jest też promotorem 5 prac doktorskich swoich aktualnych i byłych współpracowników, które dotyczyły konstrukcji wiszących i konstrukcji współpracujących z podłożem gruntowym. Prof. J. Filipkowski uczestniczy w pracach Polskiej Akademii Nauk jako członek Sekcji Mechaniki Konstrukcji Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN (od 1974 r.). Był przez dwie kadencje członkiem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej. Utrzymuje kontakty z University of Liverpool, University of Nottingham, University of California, Technische Universität Braunschweig, Universität der Bundeswehr Hamburg i Politecnico Milano.

Publikacje:

Monografie

Filipkowski J., Hryniewicz Z., Sienkiewicz Z.: *Problemy drgań fundamentów blokowych i zagadnienia falowe*. Monografia Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej WSInż. Koszalin, 1987 r., s. 182.

Artykuły i komunikaty naukowe

Filipkowski J.: *Centrum ściskania jedostkowego w półprzestrzeni sprężystej*. Zeszyty Naukowe Politechniki Gdańskiej - Budownictwo Lądowe X, 1964 s. 23-28.

Filipkowski J.: *Przekrycia dachowe z tarcz wielokątnych w świetle badań modelowych*. Materiały XI Konferencji Naukowej KILW PAN i KN PZITB - Wrocław - Krynica 1965, s.59-63.

Filipkowski J.: *Dwuwymiarowe zagadnienia teorii naprężeń cieplnych*. Rozprawy Inżynierskie, t.4, z. 14, 1966, s. 531-557.

- Filipkowski J.: *O rozwiązaniu dwuwymiarowych zagadnień teorii naprężeń cieplnych*. Rozprawy Inżynierskie, t. 2, z. 16, 1968, s. 139-154.
- Filipkowski J., Bielewicz E.: *Modelowanie konstrukcji powłokowych przy użyciu plexiglasu*. Materiały Sympozjum PTMTiS Oddział Gliwice, Szczyrk 1969
- Filipkowski J., Bielewicz E.: *Pewne zagadnienia statyczne Pomnika Mauzoleum w Majdanku* Materiały Konferencji Naukowej KILW PAN i KN PZITB - Krynica 1970 r.
- Filipkowski J., Markowski H., Pałkowski Sz., Ratajczak M.: *Analiza rzeczywistego stanu naprężeń konstrukcji stalowej zamknięć wodnych zapory we Włocławku* Materiały Konferencji Naukowej KILW PAN i KN PZITB - Krynica 1971 s. 79-82.
- Filipkowski J., Markowski H.: *Analiza statyczna zadaszania sztywnego lodowiska w Bydgoszczy przy użyciu maszyny cyfrowej*. Materiały Sympozjum Sekcji Mechaniki Konstrukcji Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN pt. "Metody komputerowe w mechanice konstrukcji", Poznań 1973 r.
- Filipkowski J., Pałkowski Sz.: *Analiza statyczna belki na podporach i podłożu sprężystym przy użyciu maszyny cyfrowej*. Materiały Sympozjum Sekcji Mechaniki Konstrukcji Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN pt. "Metody komputerowe w mechanice konstrukcji", Poznań 1973 r.
- Falkowski J., Filipkowski J.: *Badania modelowe połączeń rurowych*. Materiały Sympozjum pt. "Konstrukcje powłokowe - teoria i zastosowanie". Kraków 1974 r., s. 26-27.
- Filipkowski J., Markowski H., Sierant B.: *Analiza statyczna przekrycia sztucznego lodowiska w Bydgoszczy przy użyciu maszyny cyfrowej*. Archiwum Inżynierii Lądowej, t.20, z. 3, 1974 r., s. 535-547.
- Filipkowski J., Wizmur M.: *Some analytical and structural problems of prestressed textile shells*. Międzynarodni Konference. Brno, RIJEN, 1975 r.
- Filipkowski J., Filipow-Ciskowska E., Pałkowski Sz.: *Analiza statyczna konstrukcji wiszącej przy użyciu maszyny cyfrowej*. Materiały II Konferencji pt. "Metody komputerowe w mechanice konstrukcji". Gdańsk 1975 r.
- Falkowski J., Filipkowski J.: *Drgania wymuszone fundamentów blokowych z uwzględnieniem losowego mimośrod*. Materiały II Konferencji pt. "Metody komputerowe w mechanice konstrukcji". Gdańsk 1975 r.
- Filipkowski J., Pałkowski Sz.: *Algorytm obliczania prętów o osi w kształcie linii śrubowej*. Inżynieria i Budownictwo 2, 1975 r., s. 64-67.
- Filipkowski J., Wachowiak J.: *Informatyka w pracach projektowych i naukowo-badawczych*. Materiały Sympozjum OW NOT w Koszalinie nt. Prognozy rozwoju informatyki w regionie koszalińskim, Koszalin 1975 r., s. 10-15.
- Filipkowski J., Pałkowski Sz.: *Obliczanie belek na sprężystych podporach i sprę-*

- żywym podłożu przy użyciu maszyny cyfrowej. Inżynieria i Budownictwo 4, 1975 r., s. 170-173.
- Filipkowski J.: *Ogólna metoda wyznaczania sił i przemieszczeń*. Materiały Konferencji Metodycznej nt. "Modernizacja treści nauczania mechaniki budowli". 1976 r., s. 1-22.
- Filipkowski J., Markowski H., Sierant B.: *Problemy konstrukcyjne i montażowe stałego przekrycia amfiteatru w Koszalinie*. Materiały Konferencji Naukowej KILW PAN i KN PZITB, Krynica, 1976 r., s. 451-458.
- Filipkowski J., Filipow-Ciskowska E., Pałkowski Sz.: *Numeryczno-modelowa analiza pewnego przekrycia wiszącego*. Archiwum Inżynierii Lądowej, t. XXIII, z. 4, 1977 r., s. 477-488.
- Filipkowski J.: *Przekrycie amfiteatru w Koszalinie*. Inżynieria i Budownictwo 7, 1977, s.251-254.
- Filipkowski J., Milewski J.: *Badania konstrukcji przekrycia amfiteatru w Koszalinie*. Materiały Konferencji nt. "Badania doświadczalne konstrukcji." Kraków - Janowice 1977 r., s. 117-122.
- Filipkowski J.: *Construction of suspended roof over open-air theatre in Koszalin*. International Conference on the Behaviour of Slender Structure, London 1977, s. 132-138.
- Filipkowski J.: *Construction of suspended roof over open-air theatre in Koszalin. Poland*. Proc. Instn. Civ. Engrs, Part 1, 1977, 62, Ang. pp. 463-472.
- Filipkowski J.: *Couverture suspendue le theatre de plein-air de Koszalin, Pologne*. Special Congres UIA Architecture Mexicaine 1968-1978. Techniques et Architecture no 320 structures spatiales 2 pp.112-113.
- Filipkowski J., Mika J.: *Określenie stanu naprężeń i przemieszczeń w urządzeniach składających się z tarcz przy pomocy programu STRAINS 71 i metody sił*. Materiały Konferencji Naukowej KILW PAN i KN PZITB Warszawa 1978 r., s. 85-97.
- Filipkowski J., Sienkiewicz Z.: *O możliwości rozwiązywania urządzeń przestrzennych z płaskich kratownic metodą trójwarstwowych elementów skończonych*. Zeszyty Naukowe WSInż. Koszalin Nr1/IB 1978 r., s. 142-150.
- Filipkowski J.: *Równania ruchu dla czasoprzestrzennego elementu skończonego*. Materiały IV Konferencji int. "Metody komputerowe w mechanice konstrukcji". Koszalin 1979 r., s. 241-149.
- Filipkowski J.: *Niektóre wyniki z zakresu analizy konstrukcji i rozwiązań inżynierskich uzyskane w ośrodku koszalińskim*. Materiały IV Konferencji nt. "Metody komputerowe w mechanice konstrukcji". Koszalin 1979 r., s. 133-143.
- Filipkowski J., Filipow-Ciskowska E., Sierant B.: *Wpływ funkcji kształtu na*

- dokładność rozwiązań uzyskanych metodą czasoprzestrzennych elementów skończonych. Materiały IV Konferencji nt. "Metody komputerowe w mechanice konstrukcji". Koszalin 1979 r., s. 151-160.*
- Filipkowski J., Ceynowa Z., Sienkiewicz Zb.: *Propagacja fal sprężystych w ośrodku półnieskończonym dwuwymiarowym od wzbudzeń harmonicznnych przy wykorzystaniu skończonego modelu dynamicznego. Materiały V Konferencji nt. "Metody komputerowe w mechanice konstrukcji". Wrocław 1981 r., s. 129-136.*
- Filipkowski J., Filipow-Ciskowska E., Ceynowa Z.: *Ustalone drgania sztywnego bloku fundamentowego spoczywającego na półnieskończonym ośrodku sprężystym. Materiały V Konferencji nt. "Metody komputerowe w mechanice konstrukcji". Wrocław 1981 r., s. 137-144.*
- Filipkowski J., Markowski H.: *Roof over open-air theatre in Połczyn-Zdrój (Poland) and some experimental investigation. International Symposium. Plastics in Material and Structural Engineering. Prague, 1981, p.34-47.*
- Filipkowski J., Cichocki K., Kowalski W.: *Analiza statyczna ram przestrzennych współpracujących z rusztem posadowionym na podłożu sprężystym Winklera. Zeszyty Naukowe WSInż. Koszalin Nr 3, 1983r., s.64-80.*
- Filipkowski J., Sienkiewicz Zb.: *Skończony model dynamiczny dla dwuwymiarowego ośrodka lepko-sprężystego. Materiały VI Konferencji nt. "Metody komputerowe w mechanice konstrukcji". 1983 r., s. 173-180.*
- Filipkowski J.: *Wybrane realizacje z przekryć wiszących i pneumatycznych oraz związane z nimi problemy konstrukcyjne. Materiały II Konferencji nt. Konstrukcje ciężne i wiotkie powłoki, Rydzyna, 1983r., s.8-17.*
- Filipkowski J., Ceynowa Z.: *Rozkład stacjonarnego pola falowego w półnieskończonym, osiowosymetrycznym, niejednorodnym ośrodku. Materiały VII Konferencji nt. "Metody komputerowe w mechanice konstrukcji". Gdynia 1985 r., s. 208-217.*
- Filipkowski J.: *Problemy dynamiki liniowo odkształcalnego podłoża. Archiwum Inżynierii Lądowej, t.XXXII z. 1/1986, s.101-113.*
- Filipkowski J.: *Construction of Space Frame Roof over Open-air Ice Rink at Bydgoszcz, Poland. Proceeding IASS Symposium, Osaka, 1986, Vol. 3 s. 341-348.*
- Filipkowski J., Jacoszek J.: *O właściwościach mechanicznych materiałów tekstylnych stosowanych w przekryciach powłokowych. Prace Naukowe Instytutu Inżynierii Lądowej Politechniki Wrocławskiej, Nr 12, 1986 r., s.49-56.*
- Filipkowski J.: *O drganiach fundamentów blokowych przy współdziałaniu z liniowo-sprężystym podłożem. Zeszyty Naukowe Politechniki Gdańskiej*

Nr 408, 1987 s.49-69.

- Filipkowski J., Falkowski J.: *O drganiach mechanicznych wywoływanych pracą traków*. Inżynieria i Budownictwo, Nr 7, 1986 r.,
- Filipkowski J., Ceynowa Z.: *Rozwiązanie numeryczne ustalonego pola falowego w sprężystym ośrodku osiowosymetrycznym*. Mechanika i Komputer, t.7, 1987 s.87-88.
- Filipkowski J., Sienkiewicz Z.: *Rozwiązanie numeryczne ustalonego pola falowego w dwuwymiarowym ośrodku lepkosprężystym*. Mechanika i Komputer, t.7, 1987 r., s. 71-86.
- Filipkowski J., Jacoszek J., Sienkiewicz Zb.: *Forces distribution in an untypical textile shell*. International IASS Symposium on Innovative Application of Shells and Spatial Forms. Vol.II, s.1079-1090.
- Filipkowski J., Jacoszek J.: *Właściwości mechaniczne powlekanych materiałów tekstylnych*. AIL, t. XXXIV z.2/1988, s.243-259.
- Filipkowski J., Jacoszek J., Sienkiewicz Zb.: *Konstrukcja i badania powłoki tekstylnej*. Inżynieria i Budownictwo Nr 11/1988.
- Filipkowski J., Sienkiewicz Z.: *Vertical Vibration of Rigid Embedded Foundations*. Archiwum Inżynierii Lądowej, t.XXXVI z.4/1990, s.331-350.
- Filipkowski J., Shirima L.: *Timoszenko beam on two-parameter elastic foundation*. X Polish Conference Computer Methods in Mechanics, Świnoujście, Poland 14-17 May 1991, pp. 173-180.
- Filipkowski J., Ruchwa M.: *Wpływ odkształceń postaciowych na wielkości statyczne i geometryczne w urządzeniach prętowych*. XXXVII Konferencja Naukowa KILW PAN i KN PZITB, Łódź - Krynica 1991, s.43-48.
- Filipkowski J.: *O obliczaniu konstrukcji prętowych współpracujących z podłożem gruntowym*. Zastosowanie mechaniki w inżynierii wodnej i lądowej, IBW PAN, Gdańsk 1992, s.57-68.
- Filipkowski J., Krysztoforski A.: *Wpływ sztywności węzłów na nośność graniczną kratownic z rur prostokątnych*. XXXVIII Konferencja Naukowa KILW PAN i KN PZITB, Łódź - Krynica 1992, s.35-40.
- Filipkowski J., Markowski H.: *Wstrzymanie procesu nierównomiernego osiadania budynku za pomocą pali wciskanych*. XIII Sympozjum nt. "Badanie przyczyn i zapobieganie awariom konstrukcji budowlanych", Szczecin - Świnoujście, 1992, s.547-554.
- Filipkowski J., Krysztoforski A.: *An experimental study of plane rectangular hollow section trusses with differential joints*. Fourth International Conference on Space Structures, 1993, University of Surrey.
- Hryniewicz Z., Filipkowski J.: *Stochastyczne ujęcie problemu dynamicznej sztywności sprężystego ośrodka półnieskończonego*, VII Konferencja nt. Wpływy sejs-

- smiczne i parasejsmiczne na budowle, Kraków 1994.
- Filipkowski J., Sienkiewicz Z.: *Modeling of soil medium in design procedures for machine foundation*. Zeszyty Naukowe Politechniki Gdańskiej Nr 522, Budownictwo Lądowe L 1995, s. 67-97.
- Filipkowski J., Sienkiewicz Z.: *Współczesne metody obliczania fundamentów blokowych pod maszyny*. XLI Konferencja Naukowa KILiW PAN i KN PZITB "Krynica 95", s. 96-102.
- Cichocki K., Filipkowski J.: *Vibration of kinematically excited continuous long-span Timoshenko beams*. Zeszyty Naukowe Politechniki Gdańskiej Nr 520, Budownictwo Lądowe L 1995, s. 49-59.
- Hryniewicz Z., Filipkowski J.: *Dynamic-stiffness matrix for in-plane motion in a layer depth dependent randomly inhomogenous semi-infinite medium*. Acta Mechanica, 1995, pp. 1-16.
- Filipkowski J.: *Udoskonalone ujęcie mechaniki konstrukcji prętowych*. Konferencja Naukowo-Dydaktyczna "Nowe tendencje w nauczaniu mechaniki", Kołobrzeg '96.
- Filipkowski J., Sienkiewicz Z., Nowakowski M.: *Urządzenie i system pomiarowy do badań dynamicznych bloków fundamentowych na podłożu gruntowym*. VII Konferencja nt. Wpływy sejsmiczne i parasejsmiczne na budowle, Kraków 1997.
- Filipkowski J., Sienkiewicz Z., Nowakowski M.: *Weryfikacja drgań bloków fundamentowych współdziałających z podłożem gruntowym*. XLIV Konferencja Naukowa KILiW PAN i KN PZITB, Krynica 1998.
- Filipkowski J., Sienkiewicz Z., Nowakowski M.: *Experimental study of dynamic soil-block interaction by large-scale forced vibration test*. 32nd Mechanics Conference, Zakopane, September 1-5, 1998.
- Filipkowski J., Sienkiewicz Z.: *O dynamicznym współdziałaniu konstrukcji budowlanej z podłożem gruntowym*. Zeszyty Naukowe Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Nr 13, 1998.

Patenty

Sposób sprężania powłoki tekstylnej, nr 137 974, 17.06.80

Sposób wstępnego sprężania dwukierunkowej siatki ciągnowej, nr 137 973, 17.06.80

Konstrukcja uszczelniająca rurociąg w ścianie basenu kąpielowego, nr 87 782, 25.11.80

Źródła:

Archiwum WSI^{nz}.; 25 lat Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej 1968 — 1993. Pod red. Józefa Falkowskiego i Zbigniewa Cierpisza, Koszalin 1992; *Wniosek o zmianę nazwy Uczelni z "Wyższa Szkoła Inżynierska" na "Politechnika Koszalińska"*, Koszalin 1994.

Prof. zw. dr hab. inż. Józef Aleksander Borkowski

Urodził się 19 XII 1943 r. w Kołtobance na Syberii, dokąd władze sowieckie zesłały jego rodzinę. Syn Aleksandra i Teodory z domu Kanecka. Po wojnie (1946 r.) zamieszkał z rodziną w Ełku, następnie od 1956 r. we Wrocławiu. Ukończył tam Technikum Mechaniczno-Elektryczne i podjął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Wrocławskiej (1963 — 1969). Na III roku uzyskał stypendium naukowe, a także został zatrudniony (3/4 etatu) w zakładzie Obróbki Ściernej Instytutu Technologii Budowy Maszyn. 17 III 1969 r. uzyskał dyplom magistra inżyniera mechanika, o specjalności obrabiarki, narzędzia i technologia budowy maszyn. Tam też stażysta (od 1 IV 1969 r.), następnie asystent (1970 r.) i starszy asystent (1971 r.). 16 XII 1972 r. doktoryzował się (z wyróżnieniem) za pracę *Określenie własności skrawnych ziarn węglika krzemu*.

1 IX 1975 r. rozpoczął pracę w WSInż. w Koszalinie na etacie docenta w Zakładzie Technologii Maszyn. W 1976 r. został kierownikiem nowo utworzonego Zakładu Oprzyrządowania Technologicznego i zorganizował zespół badawczy, zajmujący się monokrystalicznymi ziarnami węglika krzemu. W tymże samym roku został Dyrektorem Instytutu Techniki Wytwarzania, a od 1978 r. Dyrektorem Instytutu Budowy Maszyn. 11 IV 1980 r. habilitował się w Politechnice Poznańskiej, przedkładając monografię: *Podstawy stosowania monokrystalicznych ziarn węglika krzemu w obróbce ściernej*. 13 II 1986 r. J. Borkowski uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, zaś 4 IV 1991 r. uzyskał nominację na profesora zwyczajnego.

Zgromadzenie wyborcze WSInż. w 1981 r. wybrało go na Rektora WSInż. w kadencji od 1 IX 1981 — 31 VIII 1984 r. Był pierwszym Rektorem z wyboru i wówczas najmłodszym rektorem w Polsce. Miarą uznania dla Jego działalności był wybór na Rektora w kolejnej kadencji, od 1 IX 1984 do 31 VIII 1987 r.

Pierwsza kadencja Prof. J. Borkowskiego przypadła na niezwykle trudny okres stanu wojennego. Zdaniem społeczności akademickiej, przeprowadził Uczelnię przez ten okres, zachowując swą godność nauczyciela akademickiego.

Podczas Jego kadencji, polskie szkolnictwo silnie dotknął kryzys ekonomiczny, zmniejszenie dotacji, i tym samym wstrzymanie inwestycji, ograniczenia limitu przyjęć na studia. Rektor J. Borkowski położył silny nacisk na zwiększenie efektywności badań naukowych i ogłaszanie ich wyników, prace kwalifikacyjne. W czasie Jego kadencji podwojeniu uległa liczba doktorów (ponad 50) i habilitacji oraz wielokrotny wzrost liczby osób z tytułem profesora.

Od początku zainicjował reorganizację Uczelni, tworząc silne wydziały, pracownie wdrażające wyniki badań i laboratoria środowiskowe. Powstały aktywne szkoły naukowe: obróbka ścierna była najlepszą szkołą nie tylko w Polsce, ale i w RWPG, mechanika budowli opracowała eksperymentalne rozwiązania projektowe, fizycy, jako jedni z pierwszych, dokonali syntezy wysokotemperaturowego nadprzewodnika itp. Pod względem wynalazczości Uczelnia zaczęła zajmować czołową lokatę, wyprzedzając renomowane politechniki krajowe, a dorównując ośrodkom akademickim w wysoko rozwiniętych krajach świata. Dzięki tym dokonaniom WSInż. uplasowała się na wysokiej, środkowej pozycji w grupie uczelni technicznych.

Rozwinięto studia dla obcokrajowców oraz kontakty i współpracę zagraniczną. Rozpoczęto komputeryzację poszczególnych pracowni naukowo-dydaktycznych.

Podjęto też działania zmierzające do utworzenia nowych kierunków studiów i specjalizacji.

Ukoronowaniem tych działań było m.in. uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn

Po zakończeniu działalności rektorskiej, od maja 1988 r. kierował Zakładem Sprzętu i Technologii Niekonwencjonalnych, przeorganizowanym w 1996 r. w Katedrę Inżynierii Mechanicznej. Od 1991 r. jest kierownikiem Katedry Podstaw Budowy Maszyn. Laureat wielu nagród: resortowych, w tym 10 nagród MEN (pięć indywidualnych I stopnia), 4 nagrody NOT (dwie I stopnia), indywidualną nagrodę Wydziału Nauk Technicznych PAN, dwukrotnie otrzymał tytuł honorowy "Dedal'88" i "Dedal'93" "*za wybitne osiągnięcia wynalazcze*" oraz tytuł Mistrza Techniki OW NOT. Odznaczony został m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i amerykańskim medalem "Education-Research-Service".

Jego zainteresowania naukowe koncentrują się głównie wokół szeroko pojętej teorii skrawania ściernego, właściwości skrawnych ziarn i narzędzi ściernych, opracowania teorii otrzymywania i badania monokrystalicznych ziarn węgla krzemu oraz ich optymalnego zastosowania w obróbce ścierniej, a zwłaszcza narzędzi ściernych o regularnym rozmieszczeniu i zorientowaniu takich ziarn, jak również optymalizacji zużycia i trwałości różnych narzędzi ściernych. Drugim natomiast — dominującym w ostatnim dziesięcioleciu — nurtem jego intensywnej działalności naukowej są zagadnienia erozji hydrostrumieniowej, wywoływanej wysokoenergetyczną strugą cieczy o strukturze mono- i multifazowej, przejawiające się m.in. w opracowaniu teoretycznych podstaw erozji wywoływanej wysokociśnieniowym strumieniem hydrościernym, wspomaganym przez sterowany rozwój kawitacji oraz przez zastosowanie kriotechniki. Poznanie mechanizmów decydujących o erozyjności wysokoenergetycznej strugi wody umożliwiło podjęcie aplikacyjnych badań nad zastosowaniem wysokociśnieniowego strumienia wodnego o obniżonym

ciśnieniu do obróbki hydrościernej, odpajania i napraw konstrukcji budowlanych, regeneracji i czyszczenia instalacji rurociągowych oraz utylizacji odpadów komunalnych i przemysłowych, a także urobku kopalni, dezintegracji minerałów, czy też wspomaganiu konwencjonalnych procesów obróbki materiałów trudnoobrabialnych itp.

Prof. J. Borkowski wypromował 8 doktorów, z których jeden uzyskał stopień doktora habilitowanego. Członek zagranicznych towarzystw naukowych: New York Academy of Sciences, Japan Society of Precision Engineering, International Fluidics Service Company, U.S. Water Jet Technology Association, jak też wielu komitetów organizacyjnych konferencji międzynarodowych i krajowych. Utrzymuje kontakty z około 40 placówkami naukowymi w 17 krajach, szczególnie zaś z New York State University, University of Missouri-Rolla, Tokyo University, Sendai University i Federal University of Rio de Janeiro.

Publikacje:

Monografie :

Borkowski J.: *Określenie własności skrawnych ziarn węglika krzemu*. Rozprawa doktorska. Instytut Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 1972, str. 198.

Borkowski J.: *Podstawy stosowania monokrystalicznych ziarn węglika krzemu w obróbce ścierniej*. Prace Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej, seria: Monografie nr 6, Koszalin 1979, str. 146.

Borkowski J., Woźniak K.: *Techniczne aspekty zastosowania monokrystalicznych ziarn węglika krzemu w obróbce ścierniej*. Prace Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej, seria: Monografie nr 14, Koszalin 1982, str. 156 (udział własny 50%).

Borkowski J.: *Elementarne zjawiska zużycia ziarn i narzędzi ściernych*. Prace Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej, seria: Monografie nr 16, Koszalin 1983, str. 340.

Borkowski J.: *Zużycie i trwałość ściernic*. PWN, Warszawa 1990, str. 280.

Borkowski J., Szymański A.: *Uses of abrasives and abrasive tools*. PWN, Warszawa i Ellis Horwood, Chichester, 1992, str. 282 (udział własny 80%).

Borkowski J., Szymański A.: *Uses of abrasives and abrasive tools*. Ellis Horwood, New York - London - Toronto - Sydney - Tokyo - Singapore, 1992, str. 290 (udział własny 80%).

Skrypty:

Borkowski J., Kubik K. i inni: *Ćwiczenia laboratoryjne z obróbki wykańczającej i powierzchniowej*. Skrypt Politechniki Wrocławskiej. Wrocław 1974, str. 214 (udział własny redakcja całości oraz rozdz. 2 i 3).

Borkowski J.: *Podstawy teoretyczne, narzędzia i technologia obróbki ścierni-
wem związanym. Część I - Podstawy teoretyczne*. Skrypt Wyższej Szkoły
Inżynierskiej. Koszalin, 1984, str. 240.

Borkowski J.: *Podstawy teoretyczne, narzędzia i technologia obróbki ścierni-
wem związanym. Część II - Narzędzia i ich eksploatacja*. Skrypt Wyższej
Szkoły Inżynierskiej. Koszalin, 1987, str. 234.

Borkowski J.: *Podstawy teoretyczne, narzędzia i technologia obróbki ścierni-
wem związanym. Część III - Technologia wybranych procesów obróbkowych*.
Skrypt Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Koszalin, 1989, str. 290.

Artykuły i komunikaty naukowe:

Borkowski J.: *Badanie własności skrawnych materiałów ściernych metodą skra-
wania pojedynczym ziarnem ściernym*. Referat na IV Ogólnopolskim Se-
minarium Studentów i Młodych Inżynierów Mechaników Technologów.
Kraków, 1969, str. 14.

Borkowski J.: *Analiza błędów kształtu i wymiaru w szlifowaniu na okrągło*. Me-
chanik, 1970, nr 8, str. 464-466.

Mazurkiewicz M., Borkowski J.: *Analiza utwierdzania ziarn w narzędziach ściern-
nych*. Prace Naukowe Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki
Wrocławskiej, 1970, nr 2, str. 89-105 (udział własny 50%).

Kubik K., Borkowski J.: *Badanie własności skrawnych węgla krzemu metodą
pojedynczego ziarna*. Materiały II Krajowej Konferencji Naukowo - Tech-
nicznej nt.: "Rozwój obróbki ścierniej wykańczającej". Łódź, 1971, str.
26-36 (udział własny 50%).

Borkowski J.: *Fizykalne podstawy obróbki strumieniowo - ścierniej*. Prace Na-
ukowe Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej,
1973, nr 7, str. 3-26.

Markowski A., Borkowski J.: *Wzorcowanie siłomierzy przeznaczonych do pomia-
rów oporów skrawania*. Prace Naukowe Instytutu Technologii Budowy

Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1973, nr 7, str. 27-47 (udział własny 50%).

Borkowski J.: *Pomiary wytrzymałości ziarn ściernych*. Biuletyn Kombinatoru Ponar - Jotes "Obróbka ścierna", 1973, nr 1-4 str. 22-27.

Borkowski J.: *Potrzeba normalizacji metod oceny własności skrawnych narzędzi i materiałów ściernych*. Normalizacja, 1973, nr 9, str. 479-482.

Borkowski J.: *Określenie własności skrawnych ziarn węglika krzemu*. Komunikat Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1973, nr 4 str. 9.

Borkowski J.: *Zużycie ziarn węglika krzemu w procesach ściernych o ciągłym charakterze skrawania*. Materiały IV Międzynarodowej Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Postępy w Teorii i Technice Obróbki Materiałów". Kraków, 1973, Sekcja II, ref. II/6, str. 1-13.

Borkowski J., Kubik K.: *Analiza oporów skrawania ziarn ściernych skrawających w sposób ciągły*. Materiały IV Międzynarodowej Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Postępy w Teorii i Technice Obróbki Materiałów". Kraków, 1973, Sekcja II, ref. II/7, str. 1-13 (udział własny 60%).

Borkowski J., Kubik K.: *Temperatura skrawania w obróbce ścierniej o ciągłej pracy ziarna*. Materiały IV Międzynarodowej Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Postępy w Teorii i Technice Obróbki Materiałów". Kraków, 1973, Sekcja II, ref. II/10, str. 1-13 (udział własny 60%).

Borkowski J.: *Urządzenie do pomiaru niewielkich wartości sił i oporów skrawania*. Mechanik, 1974, nr 5, str. 258-261.

Borkowski J.: *Badanie statycznej wytrzymałości na ściskanie ziarn ściernych*. Mechanik, 1974, nr 9, str. 502-505.

Borkowski J.: *Wpływ obróbki cieplnej na wytrzymałość ziarn węglika krzemu*. Komunikat Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1974, nr 234, str. 15.

Borkowski J.: *Wytrzymałość mechaniczna ziarn węglika krzemu i elektrokorundu*. Komunikat Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1974, nr 236, str. 16.

Borkowski J.: *Krafte und Temperaturmessungen beim Schleifen*. Referat seminaryjny w Technische Universität in Dresden. Drezno, 1974, str. 21.

- Borkowski J.: *Analiza wpływu zużycia ziarn ściernych na opory skrawania*. Komunikat Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1974, nr 239, str. 17.
- Borkowski J. *Ocena własności wytrzymałościowych ziarn węglika krzemu*. Materiały Krajowej Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Technologia Obróbki Ściernej". Rzeszów, 1974, str. 23-34.
- Borkowski J., Kubik K.: *Badanie własności skrawnych narzędzi ściernych*. Materiały Krajowej Konferencji Naukowo-Technicznej nt.: "Technologia Obróbki Ściernej". Rzeszów, 1974, str. 87-100 (udział własny 60%).
- Borkowski J.: *Termonapężenia ziarn ściernych jako główny mechanizm samoostrożenia ściernicy*. Komunikat Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1974, nr 240, str. 18.
- Borkowski J.: *Zmęczeniowość ziarn ściernych*. *Mechanik*, 1974, nr 12, str. 699-702.
- Borkowski J.: *Charakterystyka termometryczna termoelementu naturalnego: karborundowe narzędzie ściernie - materiał obrabiany*. *Pomiary - Automatyka - Kontrola*, 1974, nr 12, str. 533-535.
- Borkowski J.: *Wytrzymałość mechaniczna ziarn węglika krzemu i elektrokorundu*. *Biuletyn Kombinatoru Ponar - Jotes "Obróbka Ściera"*, 1975, nr 22-27, str. 19-34.
- Borkowski J.: *Wpływ obróbki cieplnej na wytrzymałość ziarn węglika krzemu*. *Szkło i Ceramika*, 1975, nr 2, str. 47-51.
- Borkowski J.: *Modyfikacja własności mechanicznych ścierniw drogą ich obróbki cieplnej i cieplno - chemicznej. Część I - Wpływ obróbki cieplnej*. *Biuletyn Kombinatoru Ponar - Jotes "Obróbka Ściera"*, 1975, nr 28-31, str. 29-33.
- Borkowski J.: *Badanie mechanicznych i technologicznych własności ziarn ściernych*. Materiały Krajowej Konferencji nt.: "Postępy w Technologii Budowy Maszyn". Wrocław, 1975, str. 157-171.
- Borkowski J.: *Modyfikacja własności mechanicznych ścierniw drogą ich obróbki cieplnej i cieplno chemicznej. Część II - Wpływ obróbki cieplno - chemicznej*. *Biuletyn Kombinatoru Ponar - Jotes "Obróbka Ściera"*, 1975, nr 32-34, str. 16—21.

- Borkowski J.: *Modyfikacja własności mechanicznych ścierniw drogą ich obróbki cieplnej i ciepłno chemicznej*. Komunikat Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1975, nr 248, str. 19.
- Borkowski J.: *Termonaprężenia ziarn ściernych jako główny mechanizm samo-ostrzenia ściernicy*. Materiały II Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Tendencje Rozwojowe w Technologii Maszyn". I Sekcja - Obróbka Skrawaniem i Miernictwo Warsztatowe. Zielona Góra, 1975, str. 139-156.
- Borkowski J.: *Analiza wpływu zużycia ziarn ściernych na opory skrawania*. Materiały II Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Tendencje Rozwojowe w Technologii Maszyn". I Sekcja - Obróbka Skrawaniem i Miernictwo Warsztatowe. Zielona Góra, 1975, str. 198-214.
- Borkowski J.: *Pomiary sił i temperatury szlifowania*. Komunikat Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1975, nr 249, str. 17.
- Borkowski J.: *Wpływ stereometrii ziarn ściernych i parametrów skrawania na mikrostrukturę stereometryczną powierzchni*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: "Postępy w Rozwoju Badań z Zakresu Technologii Maszyn". I Sekcja - Obróbka Materiałów. Kraków, 1975, str. 55-68.
- Borkowski J., Kubik K.: *Jednostkowe opory skrawania ziarnami ściernymi*. Prace Naukowe Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1976, nr 10, str. 17-38 (udził własny 60%).
- Borkowski J.: *Wydajność skrawania ziarn ściernych*. Prace Naukowe Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1976, nr 10, str. 39-53.
- Borkowski J.: *Ocena własności skrawanych ziarn węgla krzemu skrawających w sposób ciągły*. Prace Naukowe Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1976, nr 10, str. 54-72.
- Borkowski J., Mazurkiewicz M.: *Utwierdzenie a podatność ziarn w narzędziach ściernych*. Prace Naukowe Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1976, nr 10, str. 73-92 (udził własny 60%).
- Borkowski J.: *Thermal life of silicon carbide grains*. Materiały 3rd International Conference on Production Engineering. Tokyo, 1976, str. 405-409.
- Borkowski J., Kalisz M.: *Termozmęczeniowość ziarn ściernych*. Szkło i Ceramika, 1976, nr 3, str. 63-69 (udział własny 60%).

- Borkowski J.: *Testing of the usability of mono - crystal grains in abrasive processes*. Materiały 3rd International Conference on Grindig Technique. "Intergrind 76" Stockholm, 1976, str. 66-92.
- Borkowski J.: *Informacje i uwagi o Międzynarodowej Konferencji Obróbki Ściernej INTERGRIND '76*. Referat plenarny na III Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Obróbka Ściera", Łódź - Uniejów, 1976, str. 6.
- Borkowski J.: *Badanie odporności na zmęczeniowe rozdrobnienie ziarn ściernych*. Materiały III Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Obróbka Ściera", część: Narzędzia, Łódź, 1976, str. 113-124.
- Borkowski J.: *Udarność ziarn ściernych*. Materiały III Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Obróbka Ściera", część: Narzędzia, Łódź, 1976, str. 151-159.
- Borkowski J., Kalisz M.: *Temperatura i siły skrawania w warunkach ultrawysokoszybkościowej obróbki ściernej*. Materiały III Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Obróbka Ściera", część: Technologia, Łódź, 1976, str. 276-279 (udział własny 60%).
- Borkowski J.: *Ocenka rabotospobnosti monokrystalicznych zeren karbida kremnija*. Materiały Konferencji nt.: "Novoje v Abrazivnoj Obrabotke rudno-obrabatyvajemych Materialov", Kijev, 1976. Obszczestwo "Znanie" Ukrainkiej SSR, Kijev 1976, str. 19-20.
- Borkowski J., Smardz S.: *Termonaprężenia w elektronowiązkowej mikroobróbce materiałów ceramicznych*. Materiały II Krajowej Konferencji nt.: "Obróbka Materiałów Niemetalowych", Rzeszów, 1976, str. 39-55 (udział własny 50%).
- Borkowski J.: *Informacje i uwagi o Międzynarodowej Konferencji Obróbki Ściernej INTERGRIND '76*. Biuletyn Kombinatu Ponar - Jotes "Obróbka Ściera", 1976, nr 53-55, str. 22- 24.
- Borkowski J., Jurkowski G., Karpiński T., Suski J.: *Przydatność monokrystalicznych ziarn węglika krzemu w wysokowydajnych sposobach obróbki ściernej*. Materiały III Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo-Technicznej nt.: "Tendencje Rozwojowe w Technologii Maszyn". I Sekcja - Obróbka Skrawaniem i Miernictwo Warsztatowe, Zielona Góra, 1977, str. 302-313 (udział własny 30%).
- Borkowski J., Jurkowski G., Markul J.: *Wybrane własności monokrystalicznych*

ziarn węglika krzemu. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo - Technicznej nt. "Postępy w Technice Wytwarzania". Część I - Narzędzia i Technologia Obróbki Ściernej, Koszalin 1978, str. 29-38 (udział własny 30%).

Borkowski J., Jurkowski G., Woźniak K.: *Pozyskiwanie monokrystalicznych ziarn a - SiC ze standardowego ścierniwa węglika krzemu*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Postępy w Technice Wytwarzania". Część I - Narzędzia i Technologia Obróbki Ściernej, Koszalin 1978, str. 39-47 (udział własny 50%).

Borkowski J., Jurkowski G., Kozłowski M.: *Metody wytwarzania nasypów i warstw ściernych o wymuszonej orientacji rozmieszczenia ostrzy*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Postępy w Technice Wytwarzania". Część I - Narzędzia i Technologia Obróbki Ściernej, Koszalin 1978, str. 48-56 (udział własny 30%).

Borkowski J., Budniak Z., Jurkowski G., Woźniak K.: *Efektywność szlifowania monokrystalicznymi ściernicami o dowolnej orientacji ziarn węglika krzemu*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Postępy w Technice Wytwarzania". Część I - Narzędzia i Technologia Obróbki Ściernej, Koszalin 1978, str. 57-64 (udział własny 30%).

Borkowski J., Budniak Z., Jurkowski G., Kozłowski M., Markul J.: *Obróbka specjalnymi narzędziami ściernymi o określonej orientacji i rozmieszczeniu ostrzy*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Postępy w Technice Wytwarzania". Część I - Narzędzia i Technologia Obróbki Ściernej, Koszalin 1978, str. 65-73 (udział własny 30%).

Borkowski J., Kalisz M.: *Ocena temperatury i jednostkowych sił skrawania w warunkach wysokopiędkościowej obróbki ścierniej*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo-Technicznej nt.: "Postępy w Technice Wytwarzania". Część I - Narzędzia i Technologia Obróbki Ściernej, Koszalin 1978, str. 74-79 (udział własny 50%).

Borkowski J., Kalisz M.: *Ocena temperatury i jednostkowych sił skrawania w warunkach wysokopiędkościowej obróbki ścierniej*. Komunikat Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej, 1978, nr 429, str. 6 (udział własny 50%).

Borkowski J.: *Analiza oporów skrawania ziarnami ściernymi*. Prace Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Koszalin, 1978, nr 2, str. 5-32.

- Borkowski J.: *Naprężenia skrawania a jednostkowe nakłady energetyczne w obróbce ścierniej*. Prace Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Koszalin, 1978, nr 2, str. 33-53.
- Borkowski J.: *Problematyka zastosowania monokrystalicznych ziarn węglika krzemu w obróbce ścierniej*. Prace Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Koszalin, 1978, nr 2, str.54-69.
- Borkowski J.: *Perspektywy i możliwości zastosowania monokrystalicznych ziarn węglika krzemu w obróbce ścierniej*. Referat na Sympozjum pt.: "Postępowe Metody Obróbki Ścierniej", Koszalin, 1976, str. 16.
- Borkowski J.: *Narzędzia ściernie z monokrystalicznych ziarn węglika krzemu - źródłem wielokrotnego zwiększenia efektywności obróbki ścierniej*. Materiały V Międzynarodowej Konferencji Naukowo - Technicznej nt.: "Postępy w Teorii i Technice Obróbki Materiałów", Kraków, Sekcja S - Obróbka Ścierna, Materiały i Narzędzia Ściernie, Kraków, 1979, str. 49-50.
- Borkowski J., Woźniak K.: *Mechaniczne i użytkowe własności monokrystalicznych ziarn węglika krzemu*. Szkło i Ceramika, 1979, nr 10, str. 251-258 (udział własny 60%).
- Borkowski J.: *Abrasive tools of silicon carbide monocrystal grains*. Materiały 4th International Conference on Production Engineering, Tokyo 1980, str. 685-690.
- Borkowski J., Budniak Z., Husejko W.: *Modele specjalnych narzędzi ściernych o różnym stopniu uporządkowania monokrystalicznych ziarn węglika krzemu*. Zeszyt Naukowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie. Prace Instytutu Budowy Maszyn, 1980, nr 3, str. 1-37 (udział własny 40%).
- Borkowski J.: *Informacje i uwagi o IV Międzynarodowej Konferencji Techniki Wytwarzania w Tokyo - 1980*. Komunikat na III Szkole Naukowej Obróbki Ścierniej, Łódź, 1980, str.6.
- Borkowski J., Jurkowski G.: *Badanie efektów orientacji monokrystalicznych ziarn a - SiC w warstwie wykonywanej metodą elektrostatyczną*. Referat na III Szkole Naukowej Obróbki Ścierniej, Łódź - Kopanica, 1980, str. 15 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Charkiewicz L.: *Badanie kruchości dynamicznej ścierniw diamentowych*. Materiały IV Konferencji Naukowo - Technicznej: "Obróbka ścierna". Część: Obrabiarki i Narzędzia, Łódź, 1981, str. 117-120 (udział własny 50%).

- Borkowski J., Husejko W.: *Teoretyczne podstawy budowy narzędzi ściernych o regularnym rozmieszczeniu i zorientowaniu ziarn*. Materiały IV Konferencji Naukowo - Technicznej: "Obróbka ścierna". Część: Obrabiarki i Narzędzia, Łódź, 1981, str. 144-147 (udział własny 50%).
- Borkowski J.: *Modernizacja narzędzi ściernych*. Referat na VII Sympozjum Inżynierii Materiałowej nt.: "Wybrane Problemy Materiałów Narzędziowych", Koszalin, 1981, str. 18.
- Borkowski J., Kozłowski M.: *Walcowo-szczelinowa metoda pozyskiwania ścierniwa węglika krzemu o zwiększonej zawartości ziarn monokrystalicznych dla wysokowydajnych narzędzi ściernych*. Referat na IV Szkole Naukowej Obróbki Ściernej, Warszawa - Wilga, 1982, str. 14 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Markul J.: *Analiza wybranych wielkości procesu szlifowania modelami narzędzi ściernych o regularnym rozmieszczeniu i zorientowaniu monokrystalicznych ziarn węglika krzemu*. Prace Naukowe Instytutu Budowy Maszyn Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Koszalin, 1983, nr 4, str. 77-87 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Husejko W.: *Podstawy budowy narzędzi ściernych z monokrystalicznych ziarn węglika krzemu*. Prace Naukowe Instytutu Budowy Maszyn Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Koszalin, 1983, nr 4, str. 89-105 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Charkiewicz L., Okowicki I.: *Badanie kruchości dynamicznej ziarn węglika krzemu*. Prace Naukowe Instytutu Budowy Maszyn Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Koszalin, 1983, nr 4, str. 107-115 (udział własny 40%).
- Borkowski J., Wiśniewski M.: *Elektrostatyczne pozyskiwanie ziarn monokrystalicznych ze standardowego ścierniwa węglika krzemu*. Prace Naukowe Instytutu Budowy Maszyn Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Koszalin, 1983, nr 4, str. 117-126 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Fligiel M.: *Metody badań trwałości połączeń szkło - metal*. Prace Naukowe Instytutu Budowy Maszyn Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Koszalin, 1983, nr 4, str. 183-195 (udział własny 50%).
- Borkowski J.: *Wpływ zjawisk elementarnych na zużycie narzędzi ściernych*. Materiały VI Szkoły Naukowej Obróbki Ściernej, Rzeszów, 1983, Zeszyty Naukowe Politechniki Rzeszowskiej, nr 11, str. 133-138.
- Borkowski J.: *The influence of the elementary wear effects on the grinding wheel*

- life*. Materiały II Intersymposium "Werkzeuge '84". Kraków - Janowice - Tarnów, 1984, str. 165-170.
- Borkowski J., Charkiewicz L.: *Badanie odporności materiałów ściernych na kruchość dynamiczną*. Materiały II Konferencji Naukowej Wydziału Budowy Maszyn i Komisji Technologii Budowy Maszyn Oddział PAN w Poznaniu nt.: "Nowoczesne Metody Badawcze w Problemach Budowy Maszyn". Zeszyty Naukowe Politechniki Poznańskiej, 1984. Seria Mechanika, nr 30, str. 27-30 (udział własny 50%).
- Borkowski J.: *Elementarne zjawiska zużycia ziarn ściernych*. Postępy Technologii Maszyn i Urządzeń, 1984, nr 4, str. 19- 38.
- Borkowski J.: *Wskaźniki oceny własności użytkowych ściernic przydatne w metodzie KOWUS*. Postępy Technologii Maszyn i Urządzeń, 1984, nr 4, str. 52-59.
- Borkowski J.: *Syntetyczny wskaźnik oceny skrawności ściernic w wybranych odmianach szlifowania*. Postępy Technologii Maszyn i Urządzeń, 1984, nr 4, str. 87-90.
- Borkowski J., Kozłowski M.: *Otrzymywanie ścierniwa węglika krzemu wzbogaconego w ziarna monokrystaliczne*. Szkło i Ceramika, 1985, nr 2 str. 61-65 (udział własny 50%)
- Borkowski J., Jurkowski G.: *Zagadnienia orientacji ziarn w nasypach ściernych z monokrystalicznego SiC*. Mechanik, 1985, nr 4, str 229-235 (udział własny 50%).
- Borkowski J.: *Elementarne zjawiska wykruszania spoiwa w ściernicach*. Postępy Technologii Maszyn i Urządzeń, 1985, nr 1-2, str. 85-98.
- Borkowski J., Kozłowski M.: *Walcowo - szczelinowy sposób segregacji ścierniwa węglika krzemu*. Mechanik 1985, nr 6, str. 377-380 (udział własny 50%).
- Borkowski J.: *Wpływ zjawisk elementarnych na zużycie i trwałość ściernic*. Postępy Technologii Maszyn i Urządzeń, 1985, nr 3-4, str. 87-104.
- Borkowski J.: *Fizykalne aspekty zużycia narzędzi ściernych*. Materiały VIII Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej, Koszalin 1985, str. 32-53.
- Borkowski J.: *Technology and uses of abrasives*. Referat seminaryjny na Coordecacao dos Programas de Pos - Graduacao de Engenharia, Universidade Federal do Rio de Janerio, 1987, str23.

- Borkowski J.: *Physical aspects of wear of abrasive grains during the grinding process*. Wykład seminaryjny w Rock Mechanics and Explosives Research Center, University of Missouri - Rolla, 1987, str. 24.
- Borkowski J.: *Physical bases of binder's crush dressing in grinding wheels*. Wykład seminaryjny w New York State University, College at Buffalo, New York, 1987, str. 18.
- Borkowski J., Budniak Z., Markul J.: *Wpływ orientacji monokrystalicznego ziarna węgliku krzemu na wybrane wielkości fizyczne skrawania*. Materiały X Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej. Prace Naukowe Instytutu Technologii Budowy Maszyn Politechniki Wrocławskiej nr 34, seria: Konferencje nr 11, 1987, str. 93-100 (udział własny 40%).
- Borkowski J.: *Physical aspects of hydroabrasive jetting*. Referat seminaryjny na "The 1988 UMR Waterjet Short Course on Waterjet Technology" w High Pressure Waterjet Laboratory, University of Missouri - Rolla, 1988, str. 12.
- Borkowski J., Budniak Z., Markul J.: *Dynamiczno - energetyczne aspekty skrawania modelem specjalnego narzędzia ściernego*. III Międzynarodowe Sympozjum Badania Narzędzi '88, Kraków, 1988, str. 228-232 (udział własny 40%).
- Borkowski J., Budniak Z., Markul J.: *New York Šlifowanije orientirovannymi abrazivnymi zernami*. 7th International Conference on Grinding Materials and Processes INTERGRIND '88, Budapest, 1988, vol. 1, str. 175 (udział własny 40%).
- Borkowski J.: *Possibility of rock cutting by hydroabrasive jetting*. Referat na Convegno Internazionale su: "Situazione e Prospettive Dell'industria Lapidaria." Cagliari, 1989, str. 16.
- Borkowski J., Percec A.: *Niektóre aspekty wzrostu efektywności obróbki strugą hydrościerną*. XII Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej, Poznań - Błażejewo, 1989, str. 39-44 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Reczko M.: *Dynamiczne aspekty ruchu ziarn w wysokociśnieniowej strudze hydrościernej*. XII Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej, Poznań - Błażejewo, 1989, str. 45-50 (Udział własny 50%).
- Borkowski J., Mazurkiewicz M.: *Aluminum grinding with high pressure water jet assistance*. 5th American Water Jet Conference, Toronto, 1989, str. 253-261 (udział własny 50%).

- Borkowski J.: *Uses of abrasives at hydroabrasive jetting*. Wykład seminaryjny w High Pressure Waterjet Laboratory, University of Missouri - Rolla, 1989, str.18.
- Borkowski J., Mazurkiewicz M.: *Grind aluminum with waterjet aid*. American Machinist. Oct., 1989, str.21 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Borkowski P., Mazurkiewicz M., Perec A., Reczko M.: *Soft metals grinding with high pressure waterjet assistance*. 10th Brazilian Congress of Mechanical Engineering, Rio de Janeiro, 1989, str. 589-598 (udział własny 20%).
- Borkowski J.: *Minerals comminution with high pressure waterjet assistance*. Raport seminaryjny - sprawozdanie z realizacji projektu nr UU-82629-MAZ-890 UMR-535291 dla U.S. Department of the Interior, Bureau of Mines w High Pressure Waterjet Laboratory, University of Missouri - Rolla, 1990, str 15.
- Mazurkiewicz M., Borkowski J., Chudy J., Reczko M.: *Wybrane aspekty technologiczne cięcia szkła wysokociśnieniową strugą hydrościerną*. IV Międzynarodowa Konferencja nt.: "Obróbka Materiałów Niemetalowych", Rzeszów - Bystre, 1990, str. 203-210 (udział własny 25%).
- Borkowski J., Borkowski P., Chudy J., Reczko M.: *Efektywność cięcia materiałów skalnych wysokociśnieniową strugą cieczy*. IV Międzynarodowa Konferencja nt.: "Obróbka Materiałów Niemetalowych", Rzeszów - Bystre, 1990, str. 287-294 (udział własny 25%).
- Borkowski J., Chudy J., Gawlik A., Perec A., Reczko M., Sieg W.: *Teoretyczne i doświadczalne podstawy przecinania materiałów skalnych wysokociśnieniową strugą hydrościerną*. Referat na XIII Naukowej Szkole Obróbki Ściernej, Warszawa - Wilga, 1990, str. 12 (udział własny 20%).
- Borkowski J.: *New own acivements at hydroabrasive jetting*. Wykład seminaryjny w Rock Mechanics and Explosives Research Center, University of Missouri - Rolla, 1990, str 12.
- Borkowski J., Mazurkiewicz M.: *Hydro - abrasive cutting head; theoretical and practical evolution*. Referat na 10th International Symposium on Jet Cutting Technology, Amsterdam, 1990, str 16 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Chudy J., Gawlik A., Perec A., Reczko M., W. Sieg: *Teoretyczne i doświadczalne podstawy przecinania materiałów skalnych wysokociśnieniową strugą hydrościerną*. Biuletyn informacyjny Kombinatów VIS 1990,

nr 2, str. 40-41 (udział własny 20%).

Borkowski J.: *Titanium alloys milling assistance by high pressure lubricoolant jet*. Raport seminaryjny - sprawozdanie z realizacji projektu nr DOE DE-FG01-90CE 15467 dla U.S. Department of Energy w High Pressure Waterjet Laboratory, University of Missouri - Rolla, 1991, str. 16.

Borkowski J., Chudy J., Reczko M., Sieg W., Sobieralski R.: *Possibility of cutting of various materials by hydroabrasive jet with pressure up to 25 MPa*. International Conference "Geomechanics '91, Hradec - Ostrawa, 1991, str. 1 (udział własny 20%).

Borkowski J., Chudy J., Perc A., Sieg W., Sobieralski R.: *Comparative research of the rockworking by high energy waterjet*. International Conference Geomechanics '91, Hradec - Ostrawa, 1991, str.1 (udział własny 20%).

Borkowski J., Budniak Z., Perc A., Reczko M.: *Some aspects of cutting and desintegration by high - energy waterjet*. International Conference "Geomechanics '91, Hradec - Ostrawa, 1991, str. 1 (udział własny 25%).

Borkowski J.: *Prace Katedry Podstaw Budowy Maszyn w zakresie technologii maszyn*. Materiały Sekcji Podstaw Technologii Komitetu Budowy Maszyn PAN, Koszalin. Zeszyt nr 51, 1993, str. 17-18.

Borkowski J., Perc A., Sieg W.: *Nowe osiągnięcia własne w intensyfikacji obróbki wysokopiędkościową strugą hydrościerną o obniżonym ciśnieniu*. Zbiór prac XVI Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej pt.: "Podstawy i Technika Obróbki Ściernej", Koszalin, 1993, str. 283-288 (udział własny 40%).

Borkowski J., Chudy J., Reczko M.: *Technologiczne i konstrukcyjne aspekty intensyfikacji wysokociśnieniowej obróbki hydrościernej*. Zbiór prac XVI Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej pt.: "Podstawy i Technika Obróbki Ściernej", Koszalin, 1993, str. 289-296 (udział własny 40%).

Borkowski J., Borkowski P., Banaszek K., Nagnajewicz S.: *Badania zjawiska kawitacji intensyfikującego erozyjność wysokociśnieniowego strumienia wodnego*. Zbiór materiałów z Konferencji Naukowo-Technicznej pt. "Podstawy i Technika Obróbki Ubytkowej", Koszalin-Unieście 1994, s. 89-90 (udział własny 25%).

Borkowski J., Borkowski P., Czyżniewski A., Lenz Z.: *Badania kriogenicznego wysokociśnieniowego strumienia płynu jako potencjalnego narzędzia erozyjnego*. Zbiór materiałów z Konferencji Naukowo-Technicznej pt. "Pod-

- stawy i technika obróbki ubytkowej", Koszalin-Unieście 1994, s. 91-92 (udział własny 25%).
- Borkowski J., Perec A.: *Przecinanie materiałów niemetalowych wysoko-prędkościową strugą hydrościerną o obniżonym ciśnieniu*. Zbiór materiałów z Konferencji Naukowo-Technicznej pt. "Podstawy i technika obróbki ubytkowej", Koszalin-Unieście 1994, s. 93-94 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Borkowski P.: *Wysokociśnieniowa struga hydrościerna kreowana w koncentrycznej dyszy wielootworowej*. Materiały Ogólnopolskiego Seminarium "Niekonwencjonalne Metody Przecinania Materiałów Konstruktoryjnych". Gorzów Wlkp. -Poznań 1994, s. 76-83 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Chudy J.: *Cięcie i dezintegracja konstrukcyjnych materiałów budowlanych wysokoenergetyczną strugą wody*. Materiały Ogólnopolskiego Seminarium "Niekonwencjonalne Metody Przecinania Materiałów Konstruktoryjnych". Gorzów Wlkp. -Poznań 1994, s. 84-90 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Perec A.: *Przecinanie materiałów niemetalowych wysoko-prędkościową strugą hydrościerną o obniżonym ciśnieniu*. Materiały Ogólnopolskiego Seminarium "Niekonwencjonalne Metody Przecinania Materiałów Konstruktoryjnych". Gorzów Wlkp. -Poznań 1994, s. 91-98 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Reczko M.: *Przecinanie materiałów konstrukcyjnych wysokociśnieniową strugą hydrościerną*. Materiały Ogólnopolskiego Seminarium "Niekonwencjonalne Metody Przecinania Materiałów Konstruktoryjnych". Gorzów Wlkp. -Poznań 1994, s. 99-106 (udział własny 50%).
- Borkowski J., Borkowski P., Nagnajewicz S.: *Kawitacja w wysokociśnieniowym strumieniu lasera wodnego*. IV Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna "Elektromachining '94", Bydgoszcz-Ciechocinek 1994, s. 66-78 (udział własny 33%).
- Borkowski J.: *Nowe techniki regeneracji sieci kanalizacyjnych oraz instalacji hydrotechnicznych*. Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna pt. "ROTHENBERGER AG - Nowatorskie Rozwiązania w zakresie czyszczenia, Inspekcji TV-kolor i Napraw Bezwykopowych Sieci Kanalizacyjnej", Poznań 1994, s. 1-14.
- Borkowski J., Borkowski P., Banaszek K., Nagnajewicz S.: *Badania zjawiska kawitacji intensyfikującego erozyjność wysokociśnieniowego strumienia wodnego*. I Forum Prac Badawczych "Kształtowanie części maszyn przez

usuwanie materiału”, Koszalin- Unieście 1994, s. 280-287 (udział własny 25%).

Borkowski J., Borkowski P., Czyżniewski A., Lenz Z.: *Badania możliwości stosowania kriogenicznego wysokociśnieniowego strumienia płynu jako potencjalnego narzędzia erozyjnego*. I Forum Prac Badawczych "Kształtowanie części maszyn przez usuwanie materiału”, Koszalin- Unieście 1994, s. 288-298 (udział własny 25%).

Borkowski J., Perec A.: *Przecinanie materiałów niemetalowych wysoko-prędkościową strugą hydrościerną o obniżonym ciśnieniu*. I Forum Prac Badawczych "Kształtowanie części maszyn przez usuwanie materiału”, Koszalin-Unieście 1994, s. 299-307 (udział własny 50%).

Borkowski J., Perec A.: *Wpływ warunków kreacji wysokoenergetycznej strugi hydrościernej o obniżonym ciśnieniu na efektywność obróbki metali*. Prace Naukowe Instytutu Technologii Maszyn i Automatykacji Politechniki Wrocławskiej, nr 59, "Konferencje" nr 24, Wrocław, 1995, s. 175-180.

Borkowski J., Chudy J.: *Próba optymalizacji przecinania granitu wysokociśnieniową strugą wodno-ścierną*. V Konferencja Naukowo-Techniczna "Obróbka Materiałów Niemetalowych NM '95", Rzeszów 1995, s. 119-124 (udział własny 50%).

Borkowski J., Perec A.: *Wpływ warunków kreacji wysokoenergetycznej strugi wodno-ściernej o obniżonym ciśnieniu na efektywność obróbki materiałów niemetalowych*. V Konferencja Naukowo-Techniczna "Obróbka Materiałów Niemetalowych NM '95", Rzeszów 1995 s. 133-140 (udział własny 50%).

Borkowski J., Chudy J.: *Energetyczne aspekty optymalizacji obróbki skał wysokociśnieniową strugą cieczy*. Zbiór prac XIX Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej, Łódź 1996, s. 219-224 (udział własny 50%).

Borkowski J., Perec A.: *Oddziaływanie geometrii dyszy roboczej na erozyjność wysokoprędkościowej strugi hydrościernej o obniżonym ciśnieniu*. Zbiór prac XIX Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej, Łódź 1996, s. 225-230 (udział własny 50%).

Borkowski J., Gul J., Chudy J., Reczko M.: *Badania procesu liniowego i kształtowego cięcia materiałów konstrukcyjnych wysokoenergetyczną strugą hydrościerną*. V Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna "Electromachining '97", Bydgoszcz - Golub Dorzyń, 1997, s. 107-114 (udział

własny 35%).

Borkowski J., Gul J., Nagnajewicz S.: *Badania przyczyn intensyfikowania kawitacji w wysokoprędkościowej strudze cieczy*. V Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna "Electromachining '97", Bydgoszcz - Golub Dozryń, 1997, s. 115-122 (udział własny 45%).

Borkowski J., Chudy J.: *Optymalizacja warunków przecinania materiałów skalnych wysokociśnieniową strugą hydrościerną*. Zbiór prac XX Jubileuszowej Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej, Poznań - Błażejewko, 1997, s. 113-116 (udział własny 50%).

Borkowski J., Reczko M.: *Struktura wysokociśnieniowej strugi hydrościernej*. Zbiór prac XX Jubileuszowej naukowej Szkoły Obróbki Ściernej, Poznań - Błażejewko, 1997, s. 117-120 (udział własny 50%).

Borkowski J., Chudy J.: *Ekonomiczne uwarunkowania optymalizacji przecinania skał wysokociśnieniową strugą hydrościerną*. International Conference on Water Jet Machining "WJM '98", Cracow 1998 (udział własny 50%).

Borkowski J., Nagnajewicz S.: *Wpływ kształtu kawitacyjnej dyszy trzpieniowej na erozyjność wysokoprędkościowego strumienia wody*. International Conference on Water Jet Machining "WJM '98", Cracow 1998 (udział własny 50%).

Borkowski J., Borkowski P., Nagnajewicz S.: *Erozyjność wysokociśnieniowego strumienia wody intensyfikowanego ścierniwem i kawitacją*. Materiały XXII Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej. Gdańsk - Jurata 1999, s. 81-86.

Borkowski J., Chudy J.: *Techniczno-ekonomiczne aspekty przecinania materiałów skalnych wysokociśnieniową strugą hydrościerną*. Materiały XXII Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej. Gdańsk - Jurata 1999, s. 75-80.

Borkowski J., Borkowski P.: *Physical aspects of attritious grain wear in grinding conditions*. Zeszyty Naukowe Politechniki Koszalińskiej: Nowe techniki i technologie, 1999.

Borkowski J., Borkowski P.: *Physical bases of bond fracture in grinding wheels*. Zeszyty Naukowe Politechniki Koszalińskiej: Nowe techniki i technologie, 1999.

Borkowski J., Borkowski P., Percec A.: *Soft metals grinding with waterjet aid*. Zeszyty Naukowe Politechniki Koszalińskiej: Nowe techniki i technologie, 1999.

Patenty

- Kubik K., Mazurkiewicz M., Borkowski J.: *Urządzenie do pomiaru skrawności ziarn ściernych*. Patent UP PRL nr 61353, świadectwo autorskie nr 37447 z 1971 (udział własny 40%).
- Borkowski J., Gasławski K.: *Urządzenie do pomiaru wytrzymałości ziarn ściernych*. Wzór użytkowy UP PRL nr 26610, świadectwo autorskie nr 26683 z 1977 (udział własny 50%).
- Jurkowski G., Borkowski J., Kozłowski M., Markul J.: *Sposób wytwarzania narzędzi ściernych spojonych o orientowanych ziarnach*. Patent UP PRL nr 120135, świadectwo autorskie nr 174082 z 1983 (udział własny 30%).
- Borkowski J., Jurkowski G., Markul J., Budniak Z., Kozłowski M.: *Sposób wytwarzania wyrobów ściernych nasypowych*. Patent UP PRL nr 120916, świadectwo autorskie nr 176114 z 1983 (udział własny 30%).
- Jurkowski G., Borkowski J., Budniak Z., Kozłowski M., Markul J.: *Sposób wytwarzania narzędzi ściernych i urządzenie do wytwarzania narzędzi ściernych*. Patenty UP PRL nr 122254, świadectwo autorskie nr 179610 z 1984 (udział własny 20%).
- Borkowski J., Kozłowski M.: *Urządzenie do segregacji ziarn*. Wzór użytkowy UP PRL nr 39046, świadectwo autorskie nr 58328 z 1985 (udział własny 50%).
- Borkowski J.: *Urządzenie do sprawdzania kruchości dynamicznej ścierniw*. Patent tymczasowy UP PRL nr 130187, świadectwo autorskie nr 200421 z 1985.
- Borkowski J.: *Sposób i urządzenie do segregacji kształtowej materiałów ziarnistych*. Patenty tymczasowe UP PRL nr 130897, świadectwo autorskie nr 202270 z 1986.
- Borkowski J.: *Urządzenie do wyznaczania odporności materiałów ziarnistych na rozdrobnienie zmęczeniowe*. Wzór użytkowy UP PRL nr 40469, świadectwo autorskie nr 61959 z 1986.
- Borkowski J.: *Urządzenie do oczyszczania oraz konserwacji odciągów i ciągów linowych o dużej rozpiętości*. Patent tymczasowy UP PRL nr 136170, świadectwo autorskie nr 217238 z 1987.
- Borkowski J.: *Urządzenie do sprawdzania odporności udarowej materiałów ziarnistych*. Patent UP PRL nr 135511, świadectwo autorskie nr 215387 z 1987.

- Borkowski J., Jurkowski G., Kozłowski M.: *Urządzenie do orientowania i rozmieszczania ziarn ściernych, zwłaszcza blaszkowatych, w procesie wytwarzania narzędzi ściernych*. Patent tymczasowy UP PRL nr 137416, świadectwo autorskie nr 220734 z 1987 (udział własny 60%).
- Borkowski J.: *Urządzenie do szlifowania otworów i wgłębień wielokątnych*. Patent tymczasowy UP PRL nr 137444, świadectwo autorskie nr 220812 z 1987.
- Borkowski J., Charkiewicz L.: *Urządzenie do wyznaczania kruchości dynamicznej materiałów ziarnistych*. Patent UP PRL nr 137409, świadectwo autorskie nr 220722 z 1988 (udział własny 20%).
- Borkowski J.: *Urządzenie do sprawdzania twardości narzędzi ściernych*. Patent UP PRL nr 137410, świadectwo autorskie nr 220724 z 1988.
- Borkowski J., Jurkowski G.: *Sposób i urządzenie do orientacji ziarn ściernych, zwłaszcza o kształcie płytkowym, w wytwarzanych wyrobach ściernych*. Patenty tymczasowe UP PRL nr 137415, świadectwo autorskie nr 220732 z 1988 (udział własny 40%).
- Jurkowski G., Borkowski J.: *Sposób i urządzenie do pomiaru parametrów kątowych przestrzennego usytuowania elementów bryły wielościennej, zwłaszcza monokrystalicznych ziarn ściernych na powierzchni nasypowych wyrobów ściernych*. Patenty tymczasowe UP PRL nr 141154, świadectwo autorskie nr 231667 z 1988 (udział własny 40%).
- Borkowski J.: *Urządzenie do szlifowania otworów i wgłębień wielokątnych*. Patent UP PRL nr 137444, świadectwo autorskie nr 220812 z 1990.
- Jurkowski G., Borkowski J.: *Sposób i urządzenie do pomiaru parametrów kątowych przestrzennego usytuowania elementów bryły wielościennej, zwłaszcza monokrystalicznych ziarn ściernych na powierzchni nasypowych wyrobów ściernych*. Patenty UP RP nr 141154, świadectwo autorskie nr 231667 z 1991 (udział własny 40%).

Źródła:

Archiwum WSInż.; 25 lat Wydziału Mechanicznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie 1968 — 1993. Praca zbiorowa pod red. Jerzego Milanowskiego, Jerzego Ignaciuka i Bronisława Słowińskiego, Koszalin 1992; *Wniosek o zmianę nazwy Uczelni z "Wyższa Szkoła Inżynierska" na "Politechnika Koszalińska"*, Koszalin 1994.

Prof. zw. dr hab. inż. Zdzisław Piątek

Urodził się 20 VIII 1938 r. w Radomiu. Po ukończeniu Technikum Budowlanego w Radomiu studiował na Wydziale Inżynierii Budowlanej Politechniki Warszawskiej, którą ukończył w 1963 r. W latach 1962 - 1966 pracował na Politechnice Warszawskiej na stanowisku inżynierijno-technicznym, następnie jako inżynier w Przedsiębiorstwie Budownictwa Uprzemysłowanego (1966-1967) i ponownie na Politechnice Warszawskiej jako asystent, potem adiunkt po uzyskaniu w 1969 r. stopnia naukowego doktora na swoim macierzystym Wydziale. W 1970 r. przeniósł się do Wyższej Szkoły Inżynierskiej, obejmując w 1975 r. kierownictwo Zakładu Konstrukcji Betonowych Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska.

W latach 1971-1974 pełnił funkcję Prodziekana ds. Studenckich na Wydziale Budownictwa Lądowego, następnie (1975 -1978) Prorektora ds. Nauczania i Wychowania, a od 1978 do 1981 Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem.

23 VI 1981 r. Z. Piątek habilitował się na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Gdańskiej. Kilka lat pracował w Politechnice Świętokrzyskiej w Kielcach (na drugim etacie). W 1985 r. uzyskał tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego.

W 1987 r. społeczność akademicka wybrała Go Rektorem WSInż. w Koszalinie na kadencję od 1 X 1987 r. do 31 VIII 1990 r. i ponownie od 1 IX 1990 r. do 31 VIII 1993 r. Prof. Z. Piątek dał się poznać jako konsekwentny organizator, m.in. doprowadził do uruchomienia kierunków studiów: "Wychowanie Techniczne" (1988/1989), "Elektronika" (1989), Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego (1990/1991) oraz "Zarządzanie i Marketing" (1993/1994). W Uczelni powołane zostały: Środowiskowe Laboratorium Techniki Próżniowej i Środowiskowe Laboratorium Techniki Budowlanej. Zrealizowany został postulat przeniesienia Biblioteki Głównej do lepszych pomieszczeń w Kreślarni (Osiedle Akademickie). Rektor Z. Piątek doprowadził do wznowienia inwestycji przy ul. Gdańskiej.

Nastąpił też znaczny rozwój kadry naukowej: dwóch pracowników WSInż. uzyskało tytuły naukowe profesora, a ośmiu habilitacje.

Prof. Z. Piątek. wypromował 3 doktorów. Jest członkiem Sekcji Konstrukcji Betonowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN oraz Przewodniczącym Komisji Nauki Zarządu Oddziału PZITB w Koszalinie. Współpracuje z ośrodkami naukowymi (politechnikami): warszawskim, krakowskim, lubelskim i kieleckim,

Instytutem Techniki Budowlanej w Warszawie, był Przewodniczącym Rady Naukowej Laboratorium Techniki Budowlanej (porozumienie ITB — WSIInż.). W latach 1980 — 1982 współpracował z CEB (Europejski Komitet Betonu) VI Komisja "Detailing of Lightweight Concrete". W latach 1979-1980 przebywał na stypendium naukowym w Instytucie Inżynieryjno-Budowlanym w Moskwie, natomiast w roku 1990 na Uniwersytecie w Bochum (Niemcy).

Aktualnie jest dziekanem Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska i kierownikiem Katedry Konstrukcji Betonowych, Seniorem Budowy obiektów przy ul. Gdańskiej i ul. E. Kwiatkowskiego. Pełnił wiele innych funkcji społecznych, m.in. przewodniczącego Rady Konsultacyjnej przy Wojewodzie Koszalińskim.

W zakresie badań naukowych specjalizuje się m.in. w zagadnieniach teorii betonu i żelbetu, a także zastosowaniu do konstrukcji betonowych, żelbetowych i sprężonych betonów z kruszyw lekkich (keramzyt, glinoporyt), drobnoziarnistych (piaskobeton) oraz w naprawach i wzmocnieniach konstrukcji z betonu. Część prac dotyczy poznawania właściwości mechanicznych i reologicznych oraz stanów granicznych zginanych elementów z betonów lekkich i drobnoziarnistych.

Wyniki prac uzyskały pozytywną ocenę i znalazły zastosowanie w praktyce, jak np. ściany osłonowe i konstrukcyjne z glinoporytobetonu — uzyskały "Świadectwo dopuszczenia do stosowania w prefabrykowanych wielkowymiarowych ścian osłonowych" — nr 87/NE/72, normy PN-77/B-03263 oraz "Wytyczne projektowania i stosowania konstrukcji z glinoporytobetonu" — wydane przez COBR BO w Warszawie.

Publikacje

Monografie

Piątek Z.: *Glinoporytobeton. Badania i zastosowanie*. WSIInż. Koszalin, 1980
Monografia IBL nr 10 s.107

Piątek + zespół: *Betony lekkie z kruszyw sztucznych. Badania i zastosowanie*.
Raport. Sekcja Konstrukcji Betonowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, 1986

Skrypty

Piątek, Borjaniec W., Bierut W.: *Konstrukcje betonowe*. WSIInż. Koszalin, 1994

Artykuły i komunikaty :

- Suwalski L., Ostapiuk J., Piątek Z.: *Wpływ stanu naprężeń na korozję betonu w ośrodkach kwaśnych i zasadowych*. X Konferencja KILiW PAN i KN PZITB, Krynica 1964, s. 522-523.
- Dąbrowski K., Piątek Z., Zieliński J.: *Experimental verication of structural keram-site concrete*. RILEM Budapest, 1967 pp. 239-252.
- Dąbrowski K., Piątek Z., Zieliński J.: *Some mechanical and rheological roperties of keramsite concrete*. RILEM Budapest, 1967 pp. 785-796.
- Piątek Z., Zieliński J.: *Doświadczalna weryfikacja projektowania betonu konstrukcyjnego na kruszywie keramzytowym*. Inż. i Bud. 3/1967 s. 93-97.
- Zieliński J., Piątek Z., Dąbrowski K.: *Nośność i odkształcalność zginanych elementów keramzytobetonowych*. XIII Konferencja KILiW PAN i KN PZITB Krynica 1967, t. II, s. 141-146.
- Zieliński J., Piątek Z.: *Odkształcalność betonu keramzytowego pod obciążeniem doraźnym i długotrwałym w świetle doświadczeń*. XIII Konferencja KILiW PAN i KN PZITB Krynica 1968, t. II, s. 43-54.
- Abramowicz A., Piątek Z.: *Wpływ rodzaju kleju na pełzanie tensometrycznych czujników elektrooporowych*. Pomiary, Automatyka, Kontrola 3/1969 s. 107-108.
- Piątek Z.: *Właściwości wytrzymałościowe i reologiczne keramzytobetonu konstrukcyjnego*. Arch. Inż. Lądowej t.XVI 4/1970 s. 711-729.
- Zieliński J., Piątek Z.: *Przyczepność konstrukcyjnego betonu keramzytowego do zbrojenia*. Inż. i Bud. 6/1970 s. 238-242.
- Piątek Z.: *Precast non-loadbearing walls made of no fines sintered clay concrete*. Sympozjum CEB, Kraków 1973, pp. 278-283.
- Piątek Z., Rajewski M., Russ L.: *Elementy ścian z glinoporytobetonu*. Inż. i Bud. 6/1974 s. 283-285.
- Piątek Z.: *Budownictwo wczasowo-kolonijne regionu koszalińskiego*. Inż. i Bud. 7 - 8/1974 s.351-354.
- Piątek Z., Bierut W., Kuncer K.: *Wytrzymałość i odkształcalność konstrukcyjnego betonu glinoporytowego poddanego obróbce termicznej*. Przegląd Budowlany 12/1976 s. 561-563.
- Piątek Z., Bierut W., Runkiewicz L., Świerczewska E.: *Zastosowanie metod nieniszczących do oceny wytrzymałości i jakości betonu konstrukcyjnego na kruszywie glinoporytowym*. II Sympozjum Badań Nieniszczących. Wrocław 1976, s. 188-199.

- Piątek Z.: *Betony konstrukcyjne na kruszywie glinoporytowym i ich zastosowanie*. VII Konferencja "Kruszywo-Cement-Beton", Jadwisin 1976, s. 87-93.
- Piątek Z., Bierut W., Świerczewska E., Runkiewicz L.: *Ocena wytrzymałości prefabrykatów z glinoporytobetonu metodami nieniszczącymi*. Przegląd Budowlany 2/1977 s. 94-96.
- Piątek Z.: *Glinoporytobeton - kruszywa do betonów konstrukcyjnych*. Materiały Budowlane 3/1977 s. 14.
- Piątek Z., Rynkiewicz L.: *Kontrola montowanych prvků z lehkeho konstrukcniho betonu na bazi agboporitoveho kameniva nedestruktivnimi metodami*. Sbornik Prednasek I cast Brno, 1977 s. 133-140.
- Piątek Z.: *Zastosowanie lekkiego kruszywa glinoporytowego do produkcji elementów prefabrykowanych*. VIII Konferencja Kruszywo-Cement-Beton, Jadwisin 1978, s. 190-199.
- Piątek Z., Świerczewska E.: *Ocena jakości i wytrzymałości betonu konstrukcyjnego na kruszywie glinoporytowym metodami nieniszczącymi*. Zeszyty Naukowe 1/IB WSInż., Koszalin 1978, s. 131-141.
- Piątek Z., Szyszko A.: *Skurcz i pękanie betonu glinoporytowego klasy B 15 i B 20*. Zeszyty Naukowe 1/IB WSInż., Koszalin 1978, s. 108-116.
- Piątek Z., Borjaniec W.: *Zastosowanie ETO w obliczaniu ugięć i szerokości rozwarcia rys w zginanych elementach belkowych wykonanych z kruszywowych betonów lekkich*. Zeszyty Naukowe 1/IB WSInż., Koszalin 1978, s. 117-128.
- Piątek Z., Bierut W., Kuncer K.: *Własności mechaniczne konstrukcyjnego betonu lekkiego na kruszywie glinoporytowym poddanego obróbce termicznej*. Zeszyty Naukowe 1/IB WSInż., Koszalin 1978, s. 117-128.
- Piątek Z., Borjaniec W.: *Obliczanie stanów granicznych użytkowania belek z betonów lekkich z uwzględnieniem odkształceń reologicznych*. Przegląd Budowlany 4/1979 s. 192-194.
- Piątek Z., Borjaniec W.: *Stany graniczne belek wykonanych z betonu glinoporytowego*. Inż. i Bud. 8/1979 s. 304-306.
- Piątek Z., Borjaniec W.: *Błędy wykonawstwa jako przyczyna stanu awaryjnego żelbetowych belek podsuwnicowych*. V Sympozjum nt. Badania przyczyn i zapobiegania awariom konstrukcji budowlanych. Szczecin 1079. s. 107-112.
- Piątek Z.: *Budownictwo jednorodzinne z glinoporytobetonu*. Przegląd Budowlany 4/1980 s. 219-220.
- Piątek Z., Rajewski M.: *Ściany osłonowe z glinoporytobetonu dla budownictwa inwentarskiego*. Przegląd Budowlany 7/1980 s. 407-408.

- Piątek Z.: *Zastosowanie betonu glinoporytowego w budownictwie mieszkaniowym*. IX Konf. Kruszywo-Cement-Beton Jadwisin 1980, s. 242-250.
- Piątek Z.: *Zastosowanie lekkich betonów kruszywowych poza elementami konstrukcyjnymi. Stan aktualny i kierunki przyszłościowe kraju i na świecie*. Koreferat IX Konf. Kruszywo-Cement-Beton. Jadwisin 1980.
- Piątek Z., Bierut W., Kuncer K.: *Wytrzymałość kostkowa a walcowa konstrukcyjnych betonów*. Inż. i Bud. 7-8/1981, s. 260-262.
- Piątek Z., Tryba M.: *Hotel "Redło" w Pile*. Przegląd Budowlany 8-9/1981, s. 470-473.
- Piątek Z., Kamyno R.: *Momenty niszczące zbrojonych belek piaskobetonowych*. Inż. i Bud. 4/1983, s. 173-175.
- Piątek Z., Kamyno R.: *Wpływ dużych odkształceń skurczowych na momenty zarysowania belek piaskobetonowych*. Inż. i Bud. 3/1983, s. 127-130.
- Piątek Z., Kamyno R., Szyszko A.: *Skurcz betonu piaskowego zbrojonego i niezbrojonego*. XXIX Konf. KILiW PAN i KN PZITB, Krynica 1983, t. III, s. 61-66.
- Piątek Z., Bierut W.: *Wpływ sił poprzecznych na ugięcia belek keramzytowych*. XXX Konf. KILiW PAN Krynica 1984.
- Piątek Z., Bierut W., Borjaniec W.: *Zarysowanie prostopadłe w zginanych elementach żelbetowych wykonanych z betonów lekkich*. Inż. i Bud. 2/1984, s. 45-47.
- Piątek Z., Kamyno R.: *Metoda prof. I. Szulczyńskiego obliczania momentów rysujących belek z betonów lekkich*. Zeszyty Naukowe Politechniki Gdańskiej BL XL 1984, s. 103-114.
- Piątek Z., Kuncer K.: *Stany graniczne nośności i użytkowania płyt stropowych OWT - 75*. Inż. i Bud. 11/1988, s. 399-401.
- Piątek Z., Bierut W., Borjaniec W.: *Przyczyny uszkodzeń żelbetowych kanałów tłocznych oczyszczalni ścieków*. X Sympozjum nt. Badania przyczyn i zapobieganie awariom konstrukcji budowlanych. Szczecin 1988, s. 247-252.
- Piątek Z., Bierut W.: *Stan awaryjny stalowej konstrukcji przekrycia dachu*. X Sympozjum nt. Badania przyczyn i zapobieganie awariom konstrukcji budowlanych. Szczecin 1988, s. 335-340.
- Piątek Z., Bierut W., Borjaniec W., Kamyno R.: *Badania kontrolne typowych żelbetowych prefabrykatów stropowych*. Konf. KILiW PAN - Politechnika Wrocławska, Szklarska Poręba 1989, s. 163-169.

- Piątek Z., Bierut W., Borjaniec W.: *Awaria żelbetowych silosów zbożowych*. XI Sympozjum nt. *Badania przyczyn i zapobieganie awariom konstrukcji budowlanych*. Szczecin 1989, s. 99-106.
- Piątek Z., Bierut W., Borjaniec W.: *Przyczyny awarii oraz koncepcja naprawy żelbetowych zbiorników cylindrycznych oczyszczalni ścieków*. XI Sympozjum nt. *Badania przyczyn i zapobieganie awariom konstrukcji budowlanych*. Szczecin 1989, s. 107-114.
- Piątek Z., Bierut W., Borjaniec W.: *Awaria przekrycia dachowego budynku inwentarskiego systemu Frembet*. XII Sympozjum nt. *Badania przyczyn i zapobieganie awariom konstrukcji budowlanych*. Szczecin 1991, s. 527-532.
- Głodkowska W., Piątek Z.: *Metoda analitycznego doboru kompozytów polimerowych do napraw betonu*. Konf. naukowo-techniczna. *Zapobieganie awariom i katastrofom budowlanym*. Szczecin-Świnoujście 1992.
- Piątek Z., Bierut W., Borjaniec W.: *Analiza osiadań i prognoza bezpieczeństwa budynku posadowionego w niekorzystnych warunkach gruntowych*. XIV Sympozjum nt. "Zapobieganie awariom katastrofom budowlanym". Szczecin-Świnoujście 1993.
- Piątek Z., Borjaniec W.: *Ocena stanu technicznego budynku usługowo-mieszkalnego*. XIV Sympozjum nt. "Zapobieganie awariom katastrofom budowlanym". Szczecin-Świnoujście 1993.
- Głodkowska W., Piątek Z.: *Zastosowanie modelu współpracy kompozytu polimerowego z betonem w naprawianych konstrukcjach*. Konferencja naukowo-techniczna pt. "Zagadnienia w inżynierii materiałowej", MATBUD'96, Kraków-Mogilany 1996.
- Bierut W., Borjaniec W., Piątek Z.: *Poprawność oceny wytrzymałości betonu dojrzewającego w warunkach zimowych*. II Konferencja naukowo-techniczna pt. *Warsztat pracy rzeczoznawcy budowlanego*, Kielce 1996.
- Piątek Z., Bierut W., Borjaniec W.: *Awarie i sposób naprawy żelbetowej komory napowietrzania ścieków*. *Przegląd Budowlany* 2/1996
- Głodkowska W., Piątek Z.: *Naprawa konstrukcji z betonu materiałami polimerowymi i cementowo-polimerowymi*. III Konferencja naukowo-techniczna nt. "Warsztat Rzeczoznawcy Budowlanego", Kielce 1997.
- Piątek Z., Katzer J.: *Piaskobetony na bazie piasku odpadowego z odsiewek modyfikowane włóknami stalowymi i mikrokrzemionką*. *Zeszyty Naukowe WBiŚ* 13/1998, s. 17-26.

- Piątek Z., Głodkowska W.: *Doświadczalna modyfikacja modelu współpracy powłoki z betonem*. Zeszyty Naukowe WBiIS 13/1998, s. 27-34.
- Bierut W., Borjaniec W., Piątek Z.: *Wybrane problemy obliczania konstrukcji żelbetowych na ścinanie wg Pr PN/B-03164*. Zeszyty Naukowe WBiIS 13/1998, s. 35-42.
- Piątek Z., Katzer J.: *Urabialność i konsystencja piaskobetonów modyfikowanych zbrojeniem rozproszonym i mikrokrzemionką*. Przegląd Budowlany 6/1998, s. 24-26.
- Piątek Z., Katzer J.: *Rozpoznanie możliwości wykonania piaskobetonów specjalnych na bazie piasku odpadowego mikrokrzemionki i zbrojenia rozproszonego*. XVI Konferencja naukowo-techniczna pt. "Beton i Prefabrykacja", Jadwisin'98, s. 105-112.
- Głodkowska W., Piątek Z.: *Diagnostyka i naprawa kominów żelbetowych materiałami cementowo-polimerowymi*. IV Konferencja naukowo-techniczna nt. "Warsztat pracy rzeczoznawcy budowlanego", Kielce'98, s. 93-98.
- Głodkowska W., Piątek Z.: *Rysoodporność powłok polimerowych i cementowo-polimerowych*, XI Konferencja naukowo-techniczna "Kontra'98" (międzynarodowa) Warszawa-Zakopane'98, s. 117-124.
- Głodkowska W., Piątek Z.: *Doświadczalna weryfikacja modelu dobrej współpracy materiałów iniekcyjnych z betonem*. II Konferencja naukowo-techniczna nt. "Zagadnienia materiałowe w Inżynierii Lądowej" (międzynarodowa), Matbud'98, Kraków-Mogilany'98, s. 133-140.
- Piątek Z., Katzer J.: *Wodoszczelność piaskobetonów modyfikowanych mikrokrzemionką i zbrojeniem rozproszonym*, II Konferencja naukowo-techniczna nt. "Zagadnienia materiałowe w Inżynierii Lądowej" (międzynarodowa), Matbud'98, Kraków-Mogilany'98, s. 284-291.

Źródła:

Archiwum WSiInż.; 25 lat Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej 1968—1993. Pod red. Józefa Falkowskiego i Zbigniewa Cierpisza, Koszalin 1993; *Wniosek o zmianę nazwy uczelni z "Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie" na "Politechnika Koszalińska"*. Koszalin, kwiecień 1994.

Prof. zw. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Urodził się 30 XI 1945 r. w Zduńskiej Woli, w rodzinie robotniczej. Po ukończeniu Technikum Mechanicznego studiował na Wydziale Mechanicznym Politechniki Łódzkiej. Po II roku — stypendysta naukowy. W 1968 r. został laureatem konkursu na najlepszego studenta łódzkiego środowiska akademickiego. 20 III 1970 r. ukończył studia z wyróżnieniem i 1 X tegoż roku został zatrudniony w WSInż. Wkrótce objął kierownictwo Zespołu, a później Zakładu Obrabiarek i Obróbki Skrawaniem. 5 III 1974 r. doktoryzował się na Politechnice Wrocławskiej, w 1978 r. w tejże uczelni habilitował się.

W latach 1978 — 1981 pełnił funkcję Prorektora WSInż. do spraw Dydaktyki i Wychowania. W 1982 r. został wybrany dziekanem Wydziału Mechanicznego i pełnił tę funkcję przez dwie kadencje do 1988 r. W tymże roku został wybrany Prorektorem ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem. W 1991 r. uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1992 r. został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego. W 1991 r. objął kierownictwo Katedry Mechaniki Precyzyjnej.

W 1993 r. wybrany został Rektorem WSInż. na kadencję od 1 IX 1993 r. do 31 VIII 1996 r. Postawił sobie za zadanie konsekwentny rozwój Uczelni, polegający m.in. na pozyskaniu bazy lokalowej na potrzeby dydaktyki i badań naukowych, wprowadzaniu nowych kierunków studiów i specjalności, informatyzację Uczelni.

Dzięki Jego konsekwentnym zabiegom, Uczelnia otrzymała od Zarządu Miasta Koszalina obiekty niedoszęłego szpitala przy ul. Marksa. Uzyskanie dotacji z Fundacji Polsko-Niemieckiej umożliwiło adaptację obiektów dla potrzeb m.in. Wydziału Ekonomii i Kolegium Języka Niemieckiego. Kilkakrotnie zwiększyła się liczba studentów: z 2 220 1 X 1993 r. do 5 300 1 X 1995 r. Znacznie wzrosła także liczba samodzielnych pracowników naukowo-dydaktycznych (do 58). Utworzono też nowe kierunki: Ekonomię (jako studia zawodowe i magisterskie) oraz Automatykę i Robotykę (studia zawodowe), jak też nowe specjalności, z których największym zainteresowaniem cieszy się Inżynierskie Zastosowanie Komputerów oraz Zarządzanie i Marketing w Budowie i Eksploatacji Maszyn. Szeroko rozwija się współpraca międzynarodowa.

W kwietniu 1994 r. Uczelnia wystąpiła z wnioskiem o zmianę nazwy na Politechnika Koszalińska. Finalizacja przedsięwzięcia nastąpiła w 1996 r.

Rektor W. Kacalak jest członkiem Sekcji Technologii Maszyn Komitetu Budowy Maszyn PAN, członkiem Międzyuczelnianego Towarzystwa Technik Próżniowych, Przewodniczącym Rady Naukowej Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Obrabiarek i Urządzeń Specjalnych w Poznaniu. Wielokrotnie wyróżniany nagrodami resortowymi, I vice-Mistrz Techniki NOT w krajowym konkursie na wybitne osiągnięcia w dziedzinie techniki, ma złotą odznakę "Dedał" i wiele innych. Dotychczas promował 4 doktorów.

Szczególne osiągnięcia naukowe Profesora to m.in.:

- opracowanie nowych metod w pełni zautomatyzowanego, precyzyjnego szlifowania elementów z materiałów trudno obrabialnych, a zwłaszcza elementów ceramicznych, stosowanych w przemyśle elektronicznym,
- opracowanie podstaw optymalizacji procesów szlifowania i wygładzania z uwzględnieniem probabilistycznego charakteru procesu,
- opracowanie teoretycznych i doświadczalnych podstaw kontroli zarysu elementów o nieprostokreślnych powierzchniach śrubowych oraz nowej metody pomiaru,
- opracowanie teoretycznych i doświadczalnych podstaw nowych metod kształtowania regularnej makrogeometrii na powierzchniach elementów maszyn o dużej twardości, a także na powierzchniach narzędzi ściernych,
- opracowanie niekonwencjonalnych narzędzi ściernych, o budowie pakietowej i warstwowej, nieciągłej powierzchni czynnej, do kształtowania regularnej makrogeometrii,
- opracowanie podstaw oceny właściwości narzędzi ściernych, z uwzględnieniem probabilistycznych cech ich budowy, zużywania się i stochastycznie zmiennych warunków ich eksploatacji,
- badania i analizy wpływu jakości narzędzi skrawających na technologiczne i ekonomiczne efekty pokrycia ich twardymi warstwami azotku tytanu,
- opracowanie teoretycznych i doświadczalnych podstaw konstrukcji i technologii precyzyjnych, bezluzowych przekładni ślimakowych,
- opracowanie podstaw nowych metod intensyfikacji procesów szlifowania trudno obrabialnych materiałów ceramicznych i węglkowych,
- opracowanie nowej, efektywnej odmiany algorytmu konkurencyjnego, bez nadzorowania uczenia się sieci neuronowych.

Do najważniejszych osiągnięć w badaniach stosowanych — jako kontynuacji badań podstawowych — należą:

- zastosowania nowych metod precyzyjnego, zautomatyzowanego szlifowania małych elementów z materiałów trudno obrabialnych, głównie stosowanych w przemyśle elektronicznym, mechanice precyzyjnej,

- opracowanie automatycznych linii do precyzyjnej obróbki ceramiki i piezoceramiki,
- współautorstwo w opracowaniu nowoczesnych urządzeń technologicznych, zwłaszcza:
 - hydraulicznej gładzarki do cylindrów z bezstopniową regulacją parametrów kinematycznych i nacisków roboczych,
 - rodziny zasilaczy elektrohydraulicznych o ciśnieniu 63 MPa,
 - szlifierki do głowic i bloków silników spalinowych,
 - szlifierki do zaworów,
 - pomp hydraulicznych o ciśnieniu do 63 MPa, prasy i rozpieracze hydrauliczne,
 - sprężarki z wirującym tłokiem.
- Najnowsze prace badawcze Rektora W. Kacalaka, zmierzające do opracowania nowych metod intensyfikacji procesów szlifowania materiałów trudno obrabialnych, obejmują: badania procesów wydajnego szlifowania z zastosowaniem nowych narzędzi ściernych o zróżnicowanej strefowo strukturze i makrogeometrii powierzchni czynnej, strefowym zróżnicowaniu właściwości materiału ziaren ściernych i spoiw w ściernicach diamentowych, w tym nowe narzędzia ściernicze z ziarnami diamentowymi połączonymi w niewielkie agregaty spoiwem metalowym, korzystnie o kulistym kształcie agregatów i pustej lub wypełnionej specjalnymi wypełniaczami przestrzeni wewnątrz agregatu, rozmieszczone w warstwie ze spoiw niemetalowych, specjalnym ukształtowaniu makro i mikrogeometrii powierzchni czynnej zapewniającym pełne wykorzystanie potencjału technologicznego narzędzi ściernych.
- Do prac o szczególnym znaczeniu naukowym należą: analizy i badania dotyczące opracowania kompleksowej charakterystyki procesu mikroskrawania materiałów trudno obrabialnych, z określeniem wpływu ekstremalnych warunków pracy ziarna, a zwłaszcza badania procesów mikroskrawania w super niskich temperaturach (do 78 K) oraz w próżni, badania dotyczące efektów integracji procesów szlifowania materiałów trudno obrabialnych z następującymi procesami i zjawiskami: kawitacyjnym lub ultradźwiękowym oczyszczaniem powierzchni czynnej ściernicy, mikrostromowym nagrzewaniem i ochładzaniem strefy przed czołem aktywnym ściernicy, badania nad optymalizacją doboru płynów obróbkowych i opracowanie wydajnych sposobów znacznego obniżenia temperatury płynu dostarczanego do strefy szlifowania, a także optymalizacja cyklu zautomatyzowanej obróbki wielonarzędziowej z uwzględnieniem zróżnicowanej wydajności szlifowania i zmian stanu czynnych powierzchni wszystkich ściernic w układzie technologicznym.

- Tematami podjętymi przez prof. W. Kacalaka, o znaczeniu rozciągającym się na przyszłe stulecie, są zastosowania sztucznych sieci neuronowych w budowie i eksploatacji maszyn.

Publikacje

Monografie i skrypty

- Karpiński T., Kacalak W.: *Ćwiczenia laboratoryjne z metrologii mechanicznej*. Skrypt uczelniany, Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie. Koszalin, 1971 r., s. 132
- Karpiński T., Kacalak W.: *Podstawy teoretyczne obróbki wiórowej, ścierniej i erozyjnej, cz. I. Obróbka wiórowa*. Skrypt uczelniany, Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie. Koszalin, 1974 r., s. 141.
- Kacalak W.: *Analiza błędów ślimaków Archimedesesa i gwintów trapezowych szlifowanych ściernicami krążkowymi o zarysie prostoliniowym w przekroju osiowym*. Praca doktorska. Praca wyróżniona nagrodą indywidualną Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Wrocław 1974 r.
- Karpiński T., Kacalak W., Łukianowicz Cz.: *Ćwiczenia laboratoryjne z metrologii mechanicznej*. Skrypt ogólnopolski, PWN, Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie. Koszalin, 1976 r., s. 155.
- Kacalak W.: *Teoretyczne i doświadczalne podstawy szlifowania powierzchni śrubowych ściernicami krążkowymi*. Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie, Monografia 1/1977. Koszalin 1977 r.; Praca habilitacyjna wyróżniona nagrodą indywidualną Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
- Kacalak W.: *Materiały pomocnicze do zastosowań inżynierskich Turbo C, Turbo C++, Borland C++*. Skrypt uczelniany, Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie. Koszalin, 1992 r., s. 166.
- Kacalak W.: *Wybrane problemy konstrukcji i technologii precyzyjnych przekładni ślimakowych*. Monografia Wydziału Mechanicznego. Politechnika Koszalińska, nr 51, 1995.

Publikacje zagraniczne i wydawnictwa międzynarodowe (ważniejsze)

- Kacalak W.: *On performance testing of grinding wheels*. Materiały seminarium naukowego. WSIInż. Koszalin - NORTON (USA), 1976.

- Karpiński T., Kacalak W., Plichta J., Stępień P.: *Parameters for evaluation of the condition of the working surfaces of grinding wheels*. Materiały seminarium naukowego . WSInż. Koszalin - NORTON (USA), 1976.
- Karpiński T., Kacalak W., Plichta J., Stępień P.: *Parametry dla oceny sostożania rabocej powierzchni szlifowalnogo kruga. Novoje v abrazivnoj obrabotkie trudnoobrabatywajemych materialow*. Obščestvo "Znanie" Kijów, USSR, 1976.
- Kacalak W., Pluta Z.: *Slifovanie i polirovanie elastičnimi šlifkrugami-nova tehnologija obrabotki povierchnostiej*. Materiały międzynarodowej konferencji "INTERGRIND'79". Budapeszt 1979 r., s. 519-532.
- Kacalak W., Plichta J.: *Schleifscheiben mit diskontinuerlicher Arbeitfläche*. Werkstatt und Betrieb. Carl Hanser Verlag, nr 116/1983, Monachium, RFN, 1983r., s. 681-684.
- Kacalak W., Pluta Z.: *Das Schleifen und Polieren mit elastischen Schleifscheiben*. Zeitschrift für Schleiftechnik "Schleifen und Trennen", 107/1983, Austria, 1983 r., s. 7-11.
- Pluta Z., Kacalak W.: *Mikroskopische Untersuchung von Diamantkorn-Ritzsupren auf Keramik*. Industrie Diamanten Rundschau. nr3/1983, Düsseldorf, RFN, 1983r., s. 124-130.
- Kacalak W., Lewkowicz R.: *Profilmodifikation geschliffener Gewindeschnecken*. Werkstatt und Betrieb. Carl Hanser Verlag, 117/1984, Monachium, RFN, 1984 r., s. 85-88.
- Kacalak W., Lewkowicz R.: *Zahnprofilprüfung an ZK-Schnecken*. Zeitschrift für Industrielle Fertigung. Springer Verlag, nr 10/1984, Berlin, Heidelberg, Nowy Jork, Tokio, 1984 r., s. 607-610.
- Kacalak W., Konfisz J.: *Leistungsfähige Präzisionbearbeitung kleiner Keramikformstücke mit Diamant-Schleifscheiben*. Industrie Diamanten Rundschau. nr 1/1985, Düsseldorf, RFN, 1985 r., s. 49-53.
- Kacalak W., Lewkowicz R.: *Profilmodifikation geschliffener Gewindeschnecken*. Werkstatt und Betrieb - przedruk w Avtomatičeskie lini i metalorezuščije stanki. nr 4/1985, Moskwa, USSR, 1985 r., s. 1-7.
- Kacalak W., Lewkowicz R.: *Präzisionsschleifen Langer Schrauben und Spindeln*. Werkstattstechnik WT Produktion und Management, Springer Verlag 11/12 1994, s. 526-529.
- Precht W., Kacalak W., Czyżniewski A.: *Influence of PVD hard coating technology and the quality of tools on their service properties*. International Conference on Metallurgical Coating and Thin Films ICMCTF-91 San Diego USA, 1991.

- Precht W., Kacalak W., Czyżniewski A.: *Wear and lifetime of PVD TiN coated tools*. Dortmund, Niemcy 1993 r.
- Kacalak W., Lewkowicz R.: *Neue Methode des Präzisionsschleifens von Schnecken und Schrauben beträchtlicher Länge*. Materiały międzynarodowej konferencji naukowo-technicznej: "Koła zębate KZ'93 - Wytwarzanie, pomiar, eksploatacja.", PAN, Politechnika Poznańska, Poznań; 1993 r., s. 74-86.
- Precht W., Kacalak W., Czyżniewski A.: *Wear and Lifetime of PVD TiN Coated Tools*, Materials Science Forum Vols. 163-165(1994), pp. 539-544, 1994 Trans Tech. Publications, Switzerland.
- Kacalak W., Wawryn K.: *Some aspects of the modified competitive self learning neural network algorithm*. Materiały międzynarodowej konferencji "Artificial Intelligence Networks in Engineering ANNIE'94", St Louis, USA listopad, 1994, wydanie książkowe ASME, tom IV "INTELLIGENT ENGINEERING SYSTEMS THROUGH ARTIFICIAL NEURAL NETWORKS", s.103-109.
- Kacalak W., Wawryn K.: *A fuzzy compensation of disturbances in automated manufacturing*. Intelligent Engineering Systems Through Artificial Neural Networks. Vol.5. Fuzzy Logic And Evolutionary Programming. ASME Press, 1995, s. 291-296.
- Kacalak W., Wawryn K.: *Artificial neural network optimisation of mobile manipulator trajectories*. Revue d'automatique et de productique appliquées. Journal of Automation and CIM, Vol. 8, no 2-3/1995, 259-264.
- Kacalak W., Kukielka L., Marché P.: *Commande de processus de traitements superficiels utilisant la logique floue*. Revue d'automatique et de productique appliquées. Journal of Automation and CIM, Vol. 8, no 2-3/1995, s.377-382.
- Kacalak W., Wawryn K., Kukielka L.: *Method and algorithm for fuzzy compensation of disturbances in automated manufacturing processes*. Revue d'automatique et de productique appliquées. Journal of Automation and CIM, Vol. 8, no 2-3/1995, 409-414.
- Kacalak W., Wawryn K.: *A neural network approach to optimise trajectories of mobile manipulator*. Second International Symposium on Methods and Models in Automation and Robotics MMAR'95, Międzyzdroje 1995.
- Kacalak W., Lewkowicz R., Dziura Z.: *Methoden und Probleme bei der Präzisionsbearbeitung kleiner Keramikformstücke*. VDI Berichte 1276, BEARBEITUNG NEUER WERKSTOFFE - 2ND INTERNATIONAL CONFERENCE ON MACHINING OF ADVANCED MATERIALS. VDI Verlag, Düsseldorf, 1996, s.53-74.

- Kacalak W., Lewkowicz R., Bałasz B., Zawadka W.: *Optimierung der Schleifprozesse schwer zerspanbarer Werkstoffe bei niedrigen Temperaturen und im Vakuum*. VDI Berichte 1276, BEARBEITUNG NEUER WERKSTOFFE - 2ND INTERNATIONAL CONFERENCE ON MACHINING OF ADVANCED MATERIALS. VDI Verlag, Düsseldorf, 1996, s.617-640.
- Kacalak W.: *Selected aspects of fuzzy logic algorithms and system design*. Materiały XX konferencji CIRCUT THEORY and ELECTRONIC NETWORKS. Koszalin 1997, Voll, s.1-12.
- Kacalak W., Lewkowicz R., Dziura Z.: *Methoden und Probleme bei der Präzisionsbearbeitung kleiner Keramikformstücke*. Materiały Międzynarodowego Sympozjum Naukowego, Koszalin 1998.
- Kacalak W.: *Methodes et applications de l'intelligence artificielle pour le diagnostic, l'optimisation et la commande du processus d'abrasion*. Materiały Międzynarodowego Sympozjum Naukowego, Koszalin 1998.
- Kacalak W., Lewkowicz R., Bałasz B., Zawadka W.: *Optimierung der Schleifprozesse schwer zerspanbarer Werkstoffe bei niedrigen Temperaturen und im Vakuum*. Materiały Międzynarodowego Sympozjum Naukowego, Koszalin 1998.
- Kacalak W., Kukielka L., Krzyżyński T.: *Application of Fuzzy Logic Algorithms to Irregular Disturbance Compensation in Technological Processes* GAMM Annual Meeting, Metz 1999.
- Kacalak W., Lewkowicz R., Krzyżyński T.: *Random Components Auto_Correlation and its Influence on Estimation of Grinding Process Models* GAMM Annual Meeting, Metz 1999.
- Kacalak W., Lewkowicz R., Krzyżyński T.: *Specific Energy Minimization in Processes of Abrasive Machining* GAMM Annual Meeting, Metz 1999.

Publikacje krajowe (ważniejsze)

- Karpiński T., Kacalak W.: *Pole temperatur i odkształcenia cieplne przedmiotu w procesie szlifowania powierzchni śrubowych*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Technologia obróbki ścierniej. Rzeszów 1974 r., s. 207-221
- Karpiński T., Kacalak W.: *Sily w procesie szlifowania powierzchni śrubowych i ich wpływ na trwałość ściernicy*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Technologia obróbki ścierniej. Rzeszów 1974 r., s. 223-238
- Kacalak W.: *Analiza błędów zarysu ślimaków archimedesesa i gwintów trapezowych szlifowanych ściernicami krążkowymi o zarysie prostoliniowym w przekroju osiowym*. Materiały z posiedzenia Sekcji Technologii Maszyn

- PAN nt.: Prace Ośrodka Koszalińskiego w zakresie Technologii Maszyn. Koszalin 1975 r., s. 10-25
- Kacalak W.: *Problemy i efekty szlifowania szybkościowego*. Materiały Ogólnopolskiego Sympozjum Naukowego nt.: Nowe technologie w przemyśle elektromaszynowym. Koszalin 1975 r., s. 75-88
- Kacalak W., Pluta Z.: *Elastyczność ściernic polerskich i jej wpływ na proces polerowania*. Materiały III Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obróbka ścierna, cz. I Narzędzia. Łódź 1976 r., s. 160-174
- Karpiński T., Kacalak W.: *Model matematyczny trwałości ściernicy*. Materiały III Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obróbka ścierna, cz. I Narzędzia. Łódź 1976 r., s. 5-16
- Karpiński T., Kacalak W., Śmiałek W., Krusze A.: *Analiza procesu polerowania ściernicami elastycznymi*. Materiały III Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obróbka ścierna, cz. II Technologia. Łódź 1976 r., s. 225-236
- Karpiński T., Kacalak W., Plichta J., Stępień P.: *Parametry oceny stanu roboczej powierzchni ściernicy*. Materiały III Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obróbka ścierna, cz. I Narzędzia. Łódź 1976 r., s. 17-21
- Karpiński T., Kacalak W., Słowiński B.: *Nowe podejście do problemu twardości narzędzi ściernych*. Materiały III Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obróbka ścierna, cz. I Narzędzia. Łódź 1976 r., s. 40-52
- Karpiński T., Kacalak W.: *Analiza obciążenia i zużycia ostrzy frezów ślimakowych w procesie frezowania kół walcowych o zębach prostych*. Czasopismo PAN "Postępy Technologii Maszyn i Urządzeń". nr 1/1977 1977 r. s. 31-46
- Kacalak W.: *Stochastyczna analiza odchyłek skoku szlifowania powierzchni śrubowych*. Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie. Prace Instytutu Budowy Maszyn Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie nr 2/1978 Koszalin, 1978 r., s. 154-168
- Kacalak W.: *Problemy optymalizacji procesu szlifowania powierzchni śrubowych*. Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie. Prace Instytutu Budowy Maszyn Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie nr 2/1978 Koszalin, 1978 r. s. 124-156
- Kacalak W., Kapłonek S.: *Analiza wpływu zużycia ściernego i intensywności wykruszeń ziaren aktywnych na przebieg procesu szlifowania*. Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie. Prace Instytutu Budowy Maszyn Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie nr 2/1978 Koszalin, 1978 r. s. 242-256
- Kacalak W., Lewkowicz R.: *Energetyczny model procesu szlifowania*. Zeszyty

- Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie. Prace Instytutu Budowy Maszyn Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie nr 1/2/1978 Koszalin, 1978 r. s. 113-133
- Kacalak W.: *Wybrane problemy optymalizacji procesu szlifowania powierzchni śrubowych*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji PAN "Optimos 78" nt.: Podstawy optymalizacji procesów obróbki skrawaniem. Warszawa 1978 r.
- Kacalak W.: *Teoretyczne i doświadczalne podstawy minimalizacji odkształceń cieplnych w szlifowanych śrubach*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji PAN "Optimos 78" nt.: Podstawy optymalizacji procesów obróbki skrawaniem. Warszawa 1978 r.
- Kacalak W., Kapłonek S., Słowiński B.: *Problemy wyboru kryteriów oceny własności eksploatacyjnych ściernic*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Postępy w technice wytwarzania. Cz. I. Narzędzia i technologia obróbki ścierniej. Kołobrzeg 1978 r., s. 90-99
- Kacalak W., Lewkowicz R., Słowiński B.: *Energetyczny model czołowego szlifowania płaszczyzn*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Postępy w technice wytwarzania. Cz. I. Narzędzia i technologia obróbki ścierniej. Kołobrzeg 1978 r., s. 120-130
- Kacalak W., Śmiałek W.: *Wpływ procesu polerowania na topografię powierzchni płytek ceramicznych*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Postępy w technice wytwarzania. Cz. I. Narzędzia i technologia obróbki ścierniej. Kołobrzeg 1978 r., s. 316-323
- Kacalak W., Śmiałek W., Stępień P.: *Wpływ wybranych parametrów polerowania na topografię wygładzanej powierzchni*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Postępy w technice wytwarzania. Cz. I. Narzędzia i technologia obróbki ścierniej. Kołobrzeg 1978 r., s. 305-315
- Kacalak W., Plichta S., Plichta J.: *Wpływ czasu i parametrów szlifowania na własności fizyczne warstwy wierzchniej*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Postępy w technice wytwarzania. Cz. I. Narzędzia i technologia obróbki ścierniej. Kołobrzeg 1978 r., s. 147-160
- Kacalak W., Pluta Z.: *Analiza rozkładu nacisków w strefie obróbki podczas polerowania ściernicami elastycznymi*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Postępy w technice wytwarzania. Cz. I. Narzędzia i technologia obróbki ścierniej. Kołobrzeg 1978 r., s. 333-343
- Kacalak W., Pluta Z.: *Topografia śladów skrawania elastycznie zamocowanym pojedynczym ziarnem ściernym*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Postępy w technice wytwarzania. Cz. I. Narzędzia i technologia obróbki ścierniej. Kołobrzeg 1978 r., s. 324-332

- Kacalak W., Pluta Z.: *Analiza procesu skrawania elastycznie zamocowanymi pojedynczymi ziarnami ściernymi w aspekcie optymalizacji procesu polerowania*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji PAN "Optimos 78" nt.: Podstawy optymalizacji procesów obróbki skrawaniem. Warszawa 1978 r.
- Kacalak W., Pluta Z.: *Rozkład wartości nacisków w strefie polerowania ściernicą elastyczną*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Postępy w technice wytwarzania. Cz. I. Narzędzia i technologia obróbki ścierniej. Kołobrzeg 1978 r., s. 333-343
- Kacalak W., Słowiński B.: *Analiza wpływu postaci funkcji celu i warunków ograniczających na wyniki optymalizacji czołowego szlifowania płaszczyzn*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Postępy w technice wytwarzania. Cz. I. Narzędzia i technologia obróbki ścierniej. Kołobrzeg 1978 r., s. 132-146
- Kacalak W., Stępień P.: *Metoda matematycznej symulacji procesów kształtowania szlifowanej powierzchni*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji PAN "Optimos 78" nt.: Podstawy optymalizacji procesów obróbki skrawaniem. Warszawa 1978 r.
- Kacalak W., Woźniak K., Plichta S., Plichta J.: *Własności eksploatacyjne ściernic o różnej spiekalności ziaren*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Postępy w technice wytwarzania. Cz. I. Narzędzia i technologia obróbki ścierniej. Kołobrzeg 1978 r., s. 111-119
- Kacalak W., Woźniak K., Słowiński B.: *Wpływ spiekalności ziaren na siły szlifowania i chropowatość powierzchni*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Postępy w technice wytwarzania. Cz. I. Narzędzia i technologia obróbki ścierniej. Kołobrzeg 1978 r., s. 101-110
- Karpiński T., Kacalak W., Kacalak A.: *Analiza teoretyczna stanów ustalonych podczas adaptacyjnego optymalizującego sterowania procesem szlifowania*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji PAN "Optimos 78" nt.: Podstawy optymalizacji procesów obróbki skrawaniem. Warszawa 1978 r.
- Karpiński T., Kacalak W., Plichta S., Plichta J.: *Współzależność wybranych parametrów topografii roboczej powierzchni ściernicy i naprężeń ostatecznych w warstwie wierzchniej szlifowanych przedmiotów*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji PAN "Optimos 78" nt.: Podstawy optymalizacji procesów obróbki skrawaniem. Warszawa 1978 r.
- Karpiński T., Kacalak W., Stępień P.: *Matematyczny model budowy ściernicy jako narzędzie analizy i optymalizacji własności narzędzi ściernych*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji PAN "Optimos 78" nt.: Podstawy optymalizacji procesów obróbki skrawaniem. Warszawa 1978 r.

- Lewkowicz R., Kacalak W., Plichta J., Słowiński B.: *Wybrane wyniki badań zdolności skrawnych ściernic gruboziarnistych*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo-Technicznej "Postępy w technice wytwarzania" Koszalin-Kołobrzeg 1978 r., s. 238-242
- Kacalak W.: *Problemy i efekty stosowania obrabiarek sterowanych numerycznie*. Materiały Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obrabiarki sterowane numerycznie w przemyśle maszynowym. Słupsk 1979 r., s. 10-25
- Kacalak W., Kapłonek S.: *Wybrane aspekty nieciągłości procesu powstawania wióra podczas skrawania ściernego*. Materiały V Międzynarodowej Konferencji nt.: Postępy w teorii i technice obróbki materiałów. Kraków 1979 r., s. 17-20
- Kacalak W., Lewkowicz R., Słowiński B.: *Wybrane problemy i efekty wysokowydajnego szlifowania ściernicami gruboziarnistymi*. Materiały V Międzynarodowej Konferencji nt.: Postępy w teorii i technice obróbki materiałów. Kraków 1979 r., s. 7-9
- Kacalak W., Plichta Z., Plichta S.: *Identyfikacja formy i ocean intensywności zużycia ściernicy metodą badania jej powierzchni roboczej*. Materiały V Międzynarodowej Konferencji nt.: Postępy w teorii i technice obróbki materiałów. Kraków 1979 r., s. 55-57
- Kacalak W., Stępień P.: *Matematyczna symulacja obciążenia ziarn aktywnych i rozkładu mocy w strefie styku ściernicy z przedmiotem obrabianym*. Materiały V Międzynarodowej Konferencji nt.: Postępy w teorii i technice obróbki materiałów. Kraków 1979 r., s. 4-6
- Kacalak W., Kacalak A., Karpiński T.: *Wpływ sterowania adaptacyjnego granicznego w procesie wzdłużnego, kłowego szlifowania wałków na dokładność obróbki*. Materiały Międzynarodowej Konferencji /CIRP, PAN/ "AC'80" nt.: Sterowanie adaptacyjne w technologii maszyn. Rydzyna 1980 r., s.203-212
- Kacalak W.: *Wybrane uwagi o modelach rozkładów odchyłek wymiarów kształtu obrabianych przedmiotów*. Materiały PAN z III Szkoły Naukowej Obróbki Ściernej. Koszalin 1980 r., s. 82-102.
- Kacalak W., Karpiński T.: *Probabilistyczne ujęcie procesu zużycia narzędzi ściernych*. Prace Instytutu Budowy Maszyn. Materiały PAN z III Szkoły Obróbki Ściernej. Koszalin 1980 r., s. 103-131.
- Kacalak W., Woźniak K.: *Wpływ kształtu ziarna ściernego na przebieg i wyniki szlifowania*. Czasopismo PAN "Postępy technologii maszyn i urządzeń." Warszawa 1980 r., s. 37-50.
- Kacalak W.: *Optymalizacja częstotliwości obciążania ściernicy*. Zeszyty Nauko-

- we Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie. Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie nr 4/81 Koszalin, 1981 r. s. 5-14
- Kacalak W., Kapłonek S.: *Technologiczne przesłanki stosowania ściernic o nieciągłej powierzchni roboczej*. Materiały IV Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obróbka ścierna-Technologia. Łódź 1981 r., s. 130-132
- Kacalak W., Kapłonek S.: *Chropowatość i falistość powierzchni szlifowanej ściernicą o nieciągłej powierzchni roboczej*. Materiały IV Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Wpływ technologii na stan warstwy wierzchniej. Gorzów Wielkopolski - Lubniewice 1981 r., s. 167-189
- Kacalak W., Śmiałek W., Ściegienka R.: *Stan geometryczny powierzchni gładzonych ośłkami elastycznymi*. Materiały IV Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Wpływ technologii na stan warstwy wierzchniej. Gorzów Wielkopolski - Lubniewice 1981 r., s. 216-227
- Kacalak W., Plichta S.: *Możliwości zmniejszania naprężeń ostatecznych i mikropeknięć powierzchni przez użycie ściernic o nieciągłej powierzchni roboczej*. Materiały IV Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Wpływ technologii na stan warstwy wierzchniej. Gorzów Wielkopolski - Lubniewice 1981 r., s. 167-189
- Pluta Z., Kacalak W.: *Mikroskopowa analiza śladów skrawania ceramiki alundowej ziarnem diamentowym*. Materiały IV Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Wpływ technologii na stan warstwy wierzchniej. Gorzów Wielkopolski - Lubniewice 1981 r., s. 190-206
- Kacalak W., Poletajew B.: *Stan naprężeń w warstwie wierzchniej jako kryterium trwałości ściernicy*. Rozprawy V Szkoły Naukowej Obróbki Ściernej. Politechnika Warszawska. 1982 r., s. 19-27.
- Kacalak W., Poletajew B.: *Charakterystyka nowej metody kształtowania regularnej makrogeometrii szlifowanej powierzchni w postaci równomiernie rozłożonych wgłębień*. Zeszyty Naukowe Politechniki Rzeszowskiej, VI Szkoła Naukowa Obróbki Ściernej. Politechnika Rzeszowska nr 3/83 Rzeszów, 1983 r. s. 182-187
- Kacalak W.: *Wprowadzenie do modelowania procesów szlifowania z uwzględnieniem probabilistycznego charakteru zużywania się narzędzi ściernych*. Materiały ogólnopolskiego sympozjum nt.: Zastosowanie matematyki w budowie maszyn. Gorzów Wielkopolski 1983 r., s. 44-65
- Kacalak W.: *Odkształcenia cieplne szlifowanych ślimaków i ich wpływ na odchyłkę skoku*. Materiały I Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obróbka kół zębatych. Lubniewice 1983 r., s. 171-184
- Kacalak W.: *Analiza przyczyn i możliwości minimalizacji odchyłek skoku szlifo-*

- wanych powierzchni śrubowych ślimaków . Materiały ogólnopolskiego sympozjum "Wytwarzanie i eksploatacja przekładni ślimakowych" Politechnika Łódzka - Rydzyna 1983 r., s. 179-188
- Kacalak W.: *Zależność trwałości ściernicy od warunków ograniczających w procesie kształtowego szlifowania uzębień*. Materiały I Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obróbka kół zębatach. Lubniewice 1983 r., s. 197-204
- Kacalak W., Konfisz J.: *Wybrane problemy sygnalizacji stylu narzędzia z obrabianym przedmiotem w operacjach precyzyjnego szlifowania*. Materiały ogólnopolskiego sympozjum nt.: Urządzenia technologiczne precyzyjnego sprzętu elektroniczno-mechanicznego, SEM'83 Warszawa 1983 r.
- Kacalak W., Konfisz J., Ziółkowski S.: *Sposoby automatyzacji i urządzenia do precyzyjnego szlifowania płaszczyzn w małych elementach ceramicznych*. Materiały ogólnopolskiego sympozjum nt.: Urządzenia technologiczne precyzyjnego sprzętu elektroniczno-mechanicznego, SEM'83 Warszawa 1983 r.
- Kacalak W., Lewkowicz R.: *Wybrane uwagi o modyfikacji zarysu szlifowanych ślimaków i frezów obwodniowych do obróbki ślimacznic*. Materiały I Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obróbka kół zębatach. Lubniewice 1983 r., s. 122-139
- Kacalak W., Lewkowicz R.: *Wybrane problemy sprawdzania ślimaków stożkopochodnych*. Materiały ogólnopolskiego sympozjum "Wytwarzanie i eksploatacja przekładni ślimakowych" Politechnika Łódzka-Rydzyna 1983 r., s. 212-222
- Kacalak W.: *Mechanizm kumulacji skutków zakłóceń losowych oraz zmian warunków obróbki w aspekcie optymalizacji procesów skrawania*. Zeszyty Naukowe Politechniki Poznańskiej. Politechnika Poznańska nr 30/84 Poznań, 1984 r. s. 145-149
- Kacalak W.: *Wyznaczenie trwałości narzędzi ściernych z uwzględnieniem losowego charakteru procesu szlifowania z nałożonymi warunkami ograniczającymi*. Zeszyty Naukowe Politechniki Poznańskiej. Politechnika Poznańska nr 30/84 Poznań, 1984 r. s. 151-156
- Kacalak W.: *Geometryczno-kinematyczna charakterystyka wydajnej metody szlifowania małych kształtek ceramicznych*. Rozprawy VII Szkoły Naukowej Obróbki Ściernej. Politechnika Gdańska. 1984 r., s. 53-64.
- Kacalak W.: *Zestaw laboratoryjny do wyznaczania naprężeń w warstwie wierzchniej*. Materiały V Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Wpływ technologii na stan warstwy wierzchniej. Gorzów Wielkopolski 1985 r., s. 647-657
- Kacalak W.: *Kształtowanie regularnej makrogeometrii obrabianej powierzchni podczas szlifowania ściernicą o specjalnie ukształtowanej powierzchni*

bocznej i obwodowej. Materiały V Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Wpływ technologii na stan warstwy wierzchniej. Gorzów Wielkopolski 1985 r., s. 272-285

Kacalak W.: *Kierunki rozwoju narzędzi skrawających. Referat wprowadzający na konferencji ogólnopolskiej "Narzędzia skrawające i ściernice NASS'85."* Gorzów Wielkopolski 1985 r.

Kacalak W., Lewkowicz R.: *Dopuszczalne niewyważenie statyczne ściernic. Materiały konferencji ogólnopolskiej "Narzędzia skrawające i ściernice NASS'85."* Lubniewice 1985 r., s. 111-124

Kacalak W., Pomirski A.: *Stanowisko do szybkiej oceny własności skrawanych ściernic. Materiały konferencji ogólnopolskiej "Narzędzia skrawające i ściernice NASS'85."* Lubniewice 1985 r., s. 4-15

Kacalak W.: *Własności eksploatacyjne narzędzi ściernych i problemy ich oceny. Materiały VII Szkoły Naukowej Obróbki Ściernej. Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie. 1985 r., s. 113-132.*

Kacalak W., Koziarski A., Migdał W., Woźniak K.: *Ocena stanu i perspektywy rozwoju narzędzi ściernych. Referat programowy. Materiały V ogólnopolskiej konferencji nt.: Obróbka ścierna. Łódź 1986 r., s. 5-20*

Kacalak W., Ściegienka R.: *Szlifowanie małych kształtek ceramicznych o bardzo dużym nadadku obróbkowym w cyklu automatycznym. Materiały V Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obróbka ścierna. Łódź 1986 r., s. 71-80*

Kacalak W., Pluta Z.: *Zastosowanie ściernic elastycznych do usuwania zadziorów i zaokrąglania krawędzi w przedmiotach płaskich. Materiały V Ogólnopolskiej Konferencji nt.: Obróbka ścierna. Łódź 1986 r., s. 99-108*

Kacalak W.: *Technologiczne i ekonomiczne korzyści optymalizacji szlifowania z uwzględnieniem probabilistycznego charakteru procesu. Materiały PAN, Sekcja PT KBM. IX Szkoła Naukowa Obróbki Ściernej. Kraków, 1986 r., s. 113-120.*

Kacalak W., Pluta Z., Stepień P.: *Nowe metody i narzędzia do kształtowania regularnej makrogeometrii powierzchni utwardzonych. X Szkoła Obróbki Ściernej, Prace Naukowe ITBM Politechniki Wrocławskiej. Wrocław 1987 r., s. 227*

Kacalak W., Szczepaniak K.: *Wybrane problemy optymalizacji zautomatyzowanego procesu szlifowania małych kształtek ceramicznych. Zeszyty Naukowe Politechniki Poznańskiej - Materiały XII Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej. Poznań 1989 r., s. 98-105*

Kacalak W., Stepień P.: *Metody kształtowania ściernego regularnej makrogeometrii na powierzchniach utwardzonych. Materiały II Międzynarodowego*

- Symposium "Obróbka dokładna i wykańczająca - FPM'89". Wrocław 1989 r., s. 24-33
- Kacalak W., Dziura Z., Ściegienka R.: *Lokalne zróżnicowanie obciążenia czynnej powierzchni ściernicy w procesie zautomatyzowanej obróbki małych kształtek ceramicznych*. Materiały IV Międzynarodowej Konferencji "Obróbka materiałów niemetalowych." Rzeszów 1990 r., s. 75-84
- Kacalak W.: *Postępy w teorii i technologii szlifowania*. Materiały VI Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo-Technicznej: "Technologia, obrabiarki, narzędzia, pomiary." Łódź 1991 r., s. 5-18
- Kacalak W.: *Modele zużycia ściernego powierzchni narzędzi pokrytych warstwą TiN*. III Szkoła Naukowa - Nowoczesne Technologie Próżniowe. Mielno 1992 r., s. 67-90
- KACALAK W.: *Podstawy nowej metody precyzyjnego szlifowania śrub o znacznej długości*. Rozprawy Politechniki Rzeszowskiej - Materiały XV Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej. Rzeszów 1992 r., s. 93-102
- Kacalak W.: *Kierunki prac nad nowymi metodami intensyfikacji procesów szlifowania materiałów trudnoobrabialnych*. Materiały XVI Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej. Koszalin 1993 r., s. 297-300
- Kacalak W.: *Nowe rozwiązania przekładni ślimakowych z regulowanym luzem bocznym*. Materiały międzynarodowej konferencji naukowo-technicznej: "Koła zębate KZ'93 - Wytwarzanie, pomiar, eksploatacja." PAN, Politechnika Poznańska, Poznań 1993 r., s. 59-73
- Kacalak W.: *Podstawy nowej metody precyzyjnego szlifowania śrub o znacznej długości*. Rozprawy Politechniki Rzeszowskiej - Materiały XV Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej. Rzeszów 1992 r., s. 93-102
- Kacalak W.: *Wybrane problemy zastosowań sieci neuronowych w technologii maszyn*. Materiały PAN - Zeszyty Naukowe Wydziału Mechanicznego WSIInz Koszalin. 1993 r., s. 28-42
- Kacalak W.: *Nowe rozwiązania przekładni ślimakowych z regulowanym luzem bocznym*. Materiały międzynarodowej konferencji naukowo-technicznej: "Koła zębate KZ'93 - Wytwarzanie, pomiar, eksploatacja." PAN, Politechnika Poznańska, Poznań 1993 r., s. 59-73
- Kacalak W., Lewkowicz R.: *Neue Methode des Präzisionsschleifens von Schnecken und Schrauben beträchtlicher Länge*. Materiały międzynarodowej konferencji naukowo-technicznej: "Koła zębate KZ'93 - Wytwarzanie, pomiar, eksploatacja." PAN, Politechnika Poznańska, Poznań 1993 r., s. 74-86
- Kacalak W.: *Wybrane problemy zastosowań sieci neuronowych w technologii maszyn*. Prace Katedr Wydziału Mechanicznego Wyższej Szkoły Inżynier-

- skiej w Koszalinie w zakresie technologii maszyn. Polska Akademia Nauk, Sekcja Podstaw Technologii Komitetu Budowy Maszyn. Koszalin 1993.
- Kacalak W.: *Modele zużycia ściernego powierzchni narzędzi pokrytych warstwą TiN*. Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie. Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie Koszalin, 1994 r. s. 13-23
- Kacalak W.: *Zastosowanie sieci neuropodobnych w budowie i eksploatacji maszyn*. Miesięcznik Naukowo-Techniczny MECHANIK, nr 2, 1994 r., s. 45-49.
- Precht W., Kacalak W., Czyżniewski A.: *Wpływ jakości urządzeń skrawających na ich właściwości użytkowe po pokryciu warstwą azotku tytanu*. I Ogólnopolska Konferencja Naukowa "Nowoczesne technologie w inżynierii powierzchni", Łódź, wrzesień 1994.
- Kacalak W., Lewkowicz R.: *Efektywność procesu mikroskrawania w niskich temperaturach*. Materiały XVII Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej. Kraków 1994, s.93-100.
- Kacalak W., Lewkowicz R.: *Wybrane problemy mikroskrawania w próżni*. Materiały XVII Naukowej Szkoły Obróbki Ściernej. Kraków 1994, s.101-108.
- Kacalak W.: *Zastosowania sieci neuronowych w budowie i eksploatacji maszyn*. Mechanik 2/1994.
- Kacalak W., Kacalak Anna: *Biologiczne podstawy tworzenia sztucznych sieci neuronowych*. Materiały V ogólnopolskiego seminarium naukowego "ZASTOSOWANIA MATEMATYKI W BUDOWIE MASZYN" . Sekcja Technologii Maszyn PAN, Komisja Budowy Maszyn, Poznań, Koszalin, październik 1994, s. 11-20.
- Kacalak W., Wawryn K.: *Modyfikacje zwiększające efektywność uczenia konkurencyjnego sztucznych sieci neuronowych w wybranych zastosowaniach technicznych*. Materiały V ogólnopolskiego seminarium naukowego "ZASTOSOWANIA MATEMATYKI W BUDOWIE MASZYN" . Sekcja Technologii Maszyn PAN, Komisja Budowy Maszyn, Poznań, Koszalin, październik 1994, s. 21-32.
- Kacalak W.: *Wprowadzenie do wnioskowania rozmytego w zastosowaniu do analizy cech procesu szlifowania*. Materiały V ogólnopolskiego seminarium naukowego "ZASTOSOWANIA MATEMATYKI W BUDOWIE MASZYN" . Sekcja Technologii Maszyn PAN, Komisja Budowy Maszyn o/ Poznań, Koszalin, październik 1994, s. 115-122.
- Kacalak W.: *Metodyka przetwarzania informacji niepewnej i tworzenia algorytmów do sterowania procesami szlifowania z wykorzystaniem teorii zbiorów rozmytych*. Materiały V ogólnopolskiego seminarium naukowego "ZA-

- STOSOWANIA MATEMATYKI W BUDOWIE MASZYN". Sekcja Technologii Maszyn PAN, Komisja Budowy Maszyn, Poznań, Koszalin, październik 1994, s.123-132.
- Kacalak W.: *Algorytm rozmytej kompensacji nieregularnych zakłóceń w układach technologicznych*. Materiały V ogólnopolskiego seminarium naukowego "ZASTOSOWANIA MATEMATYKI W BUDOWIE MASZYN". Sekcja Technologii Maszyn PAN, Komisja Budowy Maszyn, Poznań, Koszalin, październik 1994, s. 133-144.
- Kacalak W.: *Algorytm rozmytej kompensacji nieregularnych zakłóceń w układach precyzyjnego szlifowania*. Prace Naukowe Instytutu Technologii Maszyn i Automatykacji Politechniki Wrocławskiej - XVIII Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej, Wrocław 1995, s. 217-222.
- Kacalak W.: *Metodyka tworzenia algorytmów wnioskowania rozmytego do optymalizacji i sterowania w procesach szlifowania*. Prace Naukowe Instytutu Technologii Maszyn i Automatykacji Politechniki Wrocławskiej - XVIII Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej, Wrocław 1995, s. 95-102.
- Kacalak W., Wawryn K.: *Optymalizacja cykli współrzędnościowego szlifowania otworów z zastosowaniem sztucznych sieci neuronowych*. Prace Naukowe Instytutu Technologii Maszyn i Automatykacji Politechniki Wrocławskiej - XVIII Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej, Wrocław 1995, s. 223-228.
- Kacalak W., Lewkowicz R., Zawadka W., Bałasz B.: *Procesy mikroskrawania w niskich temperaturach*. XIX NAUKOWA SZKOŁA OBRÓBKI ŚCIERNEJ, ŁÓDŹ 1996
- Kacalak W., Lewkowicz R., Zawadka W., Bałasz B.: *Procesy mikroskrawania w próżni z wykorzystaniem oczyszczania jonowego*. XIX NAUKOWA SZKOŁA OBRÓBKI ŚCIERNEJ, ŁÓDŹ 1996
- Kacalak W.: *Metody i zastosowania sztucznej inteligencji do diagnostyki, optymalizacji i sterowania w procesach szlifowania*. XIX NAUKOWA SZKOŁA OBRÓBKI ŚCIERNEJ, ŁÓDŹ 1996
- Kacalak W., Dziura Z.: *Analiza przydatności różnych odmian szlifowania czołowego do obróbki małych elementów w cyklu automatycznym*. XIX NAUKOWA SZKOŁA OBRÓBKI ŚCIERNEJ, ŁÓDŹ 1996
- Kacalak W.: *Teoretyczne podstawy minimalizacji energii właściwej w procesach obróbki ściernej*. XX Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej. Poznań 1997, s.77-81.
- Kacalak W.: *Autokorelacja składników losowych i jej wpływ na estymację modeli procesów szlifowania*. XX Jubileuszowa Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej. Poznań – Błażejewko 1997, s.73-76.
- Kacalak W., Lewkowicz R., Ściegienka R.: *Zjawiska charakteryzujące procesy*

mikroskrawania. XX Jubileuszowa Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej. Poznań - Błażejewko 1997, s.81-84.

Kacalak W., Lewkowicz R., Ściegienka R.: *Właściwości makroagregatowych ściernic diamentowych i efekty ich stosowania w szlifowaniu ceramiki*. XX Jubileuszowa Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej. Poznań - Błażejewko 1997, s.74-80.

Bałasz B., Kacalak W., Kasprzyk M., Królikowski T.: *Wybrane zagadnienia modelowania i symulacji procesów obróbki ściernej* SZÓSTE WARSZTATY NAUKOWE PTSK - BIAŁYSTOK'99.

Kacalak W., Lewkowicz R., Łukianowicz Cz., Ściegienka R.: *Wybrane problemy i efekty interferencyjnych pomiarów mikrotopografii powierzchni* XXII Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej, Gdańsk'99.

Kacalak W., Kasprzyk M.: *Opory przemieszczeń materiału w strefie mikroskrawania* XXII Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej, Gdańsk'99.

Bałasz B., Kacalak W., Królikowski T.: *Metoda symulacji procesu szlifowania* XXII Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej, Gdańsk'99.

Królikowski T., Kacalak W., Bałasz B.: *Wybrane problemy generowania modeli topografii ściernicy* XXII Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej, Gdańsk'99.

Kacalak W., Lewkowicz R., Ściegienka R.: *Mikrowygładzanie otworów foliowymi taśmami ściernymi* XXII Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej, Gdańsk'99.

Kacalak W., Lewkowicz R., Ściegienka R.: *Mikrowygładzanie zewnętrznych powierzchni walcowych foliowymi taśmami ściernymi o małych szerokościach* XXII Naukowa Szkoła Obróbki Ściernej, Gdańsk'99.

Patenty (ważniejsze)

Kacalak W.: *Układ połączeń funkcjonalnych urządzenia od rejestracji nierówności powierzchni*. Patent nr 101 668

Kacalak W.: *Sposób wyznaczania twardości ściernic*. Patent nr 108 628

Kacalak W.: *Urządzenie do pomiaru elastyczności ściernic polerskich*. Patent nr 108 622

Kacalak W.: *Czujnik kontaktronowy*. Wzór użytkowy nr 33 627

Kacalak W.: *Narzędzie ściernie i sposób jego wytwarzania*. Patent nr 118 215, 1983 r.

Kacalak W., Opaliński W.: *Końcówka przewodu pneumatycznego, zwłaszcza do łączenia z zaworem powietrza w ogumieniu pojazdu samochodowego*. Patenty nr nr 126 047, 123 826, 1984 r.

- Kacalak W., Śmiałek W.: *Urządzenie próżniowe do mocowania przedmiotów z materiałów niemagnetycznych*. Patenty nr 128 023, 128 112, 137 130, 1985 r.
- Kacalak W., Opaliński W.: *Rozpylacz do cieczy, zwłaszcza do aparatu lakierniczego*. Patent nr 129 714, 1985 r.
- Kacalak W., Lewkowicz R., Lechowski T.: *Sposób pomiaru niedokładności zarysu powierzchni śrubowej ślimaka oraz urządzenie do jego realizacji*. Patent nr 137 523, 1986 r.
- Kacalak W., Śmiałek W.: *Urządzenie próżniowe do mocowania przedmiotów z materiałów niemagnetycznych*. Patenty nr 128 113, 132 509, 1986 r.
- Ziółkowski S., Kacalak W.: *Zawieszenie wrzeciennika zwłaszcza szlifierki do płaszczyzn pracującej czołem ściernicy*. Patent nr 136 506, 1986 r.
- Kacalak W.: *Przekładnia ślimakowa*. Patent nr 137 131, 1987 r.
- Kacalak W.: *Obsada ściernicy*. Patent nr 137 918, 1987 r.
- Kacalak W. i inni: *Sposób i urządzenie do gładkościowej obróbki powierzchni*. 1987 r.
- Kacalak W., Kacalak A.: *Sposób sterowania procesem wzdluznego szlifowania wałków*. Patent nr 137 418, 1987 r.
- Kacalak W., Śmiałek W.: *Urządzenie próżniowe do mocowania przedmiotów z materiałów niemagnetycznych*. Patent nr 137 130, 1987 r.
- Kacalak W., Poletajew B., Pluta Z.: *Sposób i narzędzie ściernie do kształtowania regularnej makrogeometrii obrabianej powierzchni w postaci równomiernie rozmieszczonych wgłębień*. Patent nr 137 405, 1987r.
- Pluta Z., Kacalak W.: *Uchwyt do mocowania pakietów płytek, zwłaszcza ceramicznych*. Patent nr 137 132, 1987 r.
- Ziółkowski S., Kacalak W.: *Wrzeciennik z osiowo przesuwным wrzecionem zwłaszcza do szlifierki pracującej czołem ściernicy*. Patent nr 136 507, 1987 r.
- Kacalak W. i inni: *Sposób szlifowania płaskiego, zwłaszcza drobnych elementów ceramicznych oraz urządzenie do szlifowania płaskiego zwłaszcza drobnych elementów ceramicznych*. Patent nr 142 132, 1988 r.
- Kacalak W. i inni: *Sposób i urządzenie do gładkościowej obróbki płaszczyzn przedmiotów drobnych, zwłaszcza elementów ceramicznych pokrytych cienkimi warstwami innych materiałów*. Patent nr 141 138, 1988 r.
- Kacalak W., Ściegienka R., Pluta Z., Śmiałek W., Ziółkowski S.: *Sposób i narzędzie do gładkościowej obróbki powierzchni*. Patent nr 141 828, 1988 r.
- Kacalak W.: *Narzędzie ściernie do wykonywania płytkich wgłębień na powierzchniach*. Patent tymczasowy 145 286, 1989 r.

- Kacalak W.: *Urządzenie do frezowania obwiedniowego stycznego ślimacznic*. Patent nr 147 824, 1989 r.
- Kacalak W., Lubiński A.: *Końcówka przewodu pneumatycznego, zwłaszcza do urządzenia do pompowania opon samochodowych*. Patent nr 280 555, 1989 r.
- Kacalak W., Ściegienka R., Ziółkowski S., Konfisz J.: *Zawieszenie wrzeciennika, zwłaszcza szlifierki ze stołem obrotowym*. Patent nr 147 222, 1989 r.
- Ziółkowski S., Konfisz J., Ściegienka R., Kacalak W.: *Zawieszenie wrzeciennika zwłaszcza szlifierki do płaszczyzn pracującej czołem ściernicy*. Patent nr 147 152, 1989 r.
- Ziółkowski S., Ściegienka R., Kacalak W., Konfisz J.: *Wrzeciennik z osiowo przesuwным wrzecionem zwłaszcza szlifierki do ceramiki elektronicznej*. Patent nr 147 223, 1989 r.
- Ziółkowski S., Ściegienka R., Kacalak W., Konfisz J.: *Układ przeniesienia napędu na przesuwne osiowo wrzeciono obrabiarki, zwłaszcza szlifierki pracującej czołem ściernicy*. Patent nr 146 616, 1989 r.
- Kacalak W., Konfisz J., Derkacz A., Bokiej S.: *Stół obrotowy szlifierki z gniazdami ustalającymi do obróbki płaskich przedmiotów*. Patent P 285 765, 1990 r.
- Kacalak W., Lubiński A.: *Urządzenie do składowania i transportu przedmiotów*. Patent P 284 462, 1990 r.
- Kacalak W., Ściegienka R., Konfisz J., Derkacz A.: *Stół obrotowy szlifierki z gniazdami ustalającymi do precyzyjnej obróbki drobnych płaskich przedmiotów*. Patent nr 285 766, 1990 r.
- Kacalak W., Ściegienka R., Piotrowski R.: *Stół obrotowy szlifierki z gniazdami ustalającymi do precyzyjnej obróbki drobnych płaskich przedmiotów*. Patent nr 287 493, 1990 r.
- Kacalak W., Ściegienka R., Pluta Z.: *Tarcza podająca z gniazdami ustalającymi do elementów obrabianych*. Patent nr 285 386, 1990 r.
- Kacalak W., Ściegienka R., Pluta Z., Derkacz A., Ziółkowski S., Kundzicz W., Piotrowski R.: *Sposób i urządzenie do dwustronnego szlifowania płaskich powierzchni czołowych, zwłaszcza małych walcowych przedmiotów ceramicznych*. Patent tymczasowy nr 285 396, 1990 r.
- Kacalak W., Ryckiewicz J.: *Precyzyjna przekładnia ślimakowa*. Patent nr 288 496, 1990 r.
- Kacalak W., Ryckiewicz J., Ziółkowski S.: *Przekładnia ślimakowa do bezluzowego przenoszenia momentów obrotowych*. Patent nr 288 497, 1990 r.
- Kacalak W., Ryckiewicz J., Ziółkowski S.: *Przekładnia ślimakowa z regulowanym luzem międzyzębnym*. Patent nr 288 495, 1990 r.

- Kacalak W., Ryckiewicz J., Ziółkowski S.: *Przekładnia ślimakowa bezluzowa*. Patent nr 288 498, 1990 r.
- Kacalak W.: *Nożyce, zwłaszcza hydrauliczne*. Patent nr 289 293, 1991 r.
- Kacalak W.: *Sposób obciągania ściernicy*. Patent tymczasowy 152 828, 1991 r.
- Kacalak W.: *Narzędzie ściernie do kształtowania regularnej makrogeometrii obrabianej powierzchni*. Patent nr 152 827, 1991 r.
- Kacalak W., Łukianowicz Cz.: *Sposób i układ do pomiaru nierówności powierzchni*. Patent nr 140 791, 1991 r.
- Kacalak W., Derkacz A., Markiewicz A.: *Urządzenie do oczyszczania cieczy, zwłaszcza chłodząco-smarującej*. Patent nr 289 036, 1991 r.
- Kacalak W.: *Przekładnia ślimakowa bezluzowa*. Patent nr 296 444, 1992 r.
- Kacalak W.: *Moduł mikronapędu*. Patent nr 296 377, 1992 r.
- Kacalak W., Ściegienka R., Ziółkowski S., Konfisz J.: *Sposób szlifowania płaskiego, zwłaszcza drobnych przedmiotów o małej wysokości*. Patent nr 154 419, 1992 r.
- Kacalak W.: *Przekładnia ślimakowa bezluzowa*. Patent nr 301 669, 1993 r.
- Kacalak W., Derkacz A.: *Układ napędowy stołu obrotowego obrabiarki*. Patent nr 160 800, 1993 r.
- Kacalak W., Derkacz A.: *Układ nośny obrabiarki z obrotowym stołem, zwłaszcza do obróbki drobnych przedmiotów*. Patent nr 161 644, 1993 r.
- Kacalak W., Konfisz J., Derkacz A., Bokiej S., Tomaszewicz M.: *Mechanizm do umieszczania płaskich przedmiotów w gniazdach stołu obrabiarki*. Patent P 161 479, 1993 r.
- Kacalak W., Konfisz T., Markiewicz A.: *Stół obrotowy szlifierki z gniazdami ustalającymi do precyzyjnej obróbki drobnych płaskich przedmiotów*. Patent nr 161 790, 1993 r.
- Kacalak W., Lewkowicz R., Ściegienka R.: *Taśma ścierna*. Patent nr 301 670, 1993 r.
- Kacalak W., Lubiński A.: *Sposób szlifowania dokładnych powierzchni śrubowych, zwłaszcza długich gwintów*. Patent nr 160 799, 1993 r.
- Kacalak W., Lubiński A.: *Przekładnia ślimakowa bezluzowa*. Patent nr 160 312, 1993 r.
- Kacalak W., Ściegienka R.: *Sposób precyzyjnej obróbki płaskich powierzchni, zwłaszcza obróbki drobnych przedmiotów ceramicznych w cyklu automatycznym*. Patent nr 161 481, 1993 r.
- Kacalak W., Ściegienka R., Lange A.: *Zbiornik osadczy*. Patent nr 161 176, 1993 r.
- Kacalak W., Ściegienka R., Pluta Z.: *Tarcza podająca z gniazdami ustalającymi*

do elementów obrabianych. Patent 161 647, 1993 r.

Kacalak W., Tatoń J., Derkacz A.: *Przekładnia ślimakowa bezluzowa.* Patent nr 160 314, 1993 r.

Ściegienka R., Kacalak W., Pluta Z., Derkacz A., Ziółkowski S., Kundzicz W., Piotrowski R.: *Sposób i urządzenie do dwustronnego szlifowania płaskich powierzchni czołowych, zwłaszcza małych walcowych elementów ceramicznych.* Patent nr 161 480, 1993 r.

Ziółkowski S., Bokiej S., Kacalak W., Konfisz J., Ściegienka R.: *Układ przeniesienia napędu na przesuwne osiowo wrzeciono obrabiarki.* Patenty nr 160 796, 160 797, 1993 r.

Źródła:

Archiwum WSIInż.; *25 lat Wydziału Mechanicznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej 1968—1993.* Praca zbiorowa pod red. Jerzego Milanowskiego, Jerzego Ignaciuka i Bronisława Słowińskiego. Koszalin 1993; Wniosek o zmianę nazwy uczelni z "*Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie*" na "*Politechnika Koszalińska*". Koszalin, kwiecień 1994.

Kadencje

Kadencja 1968 — 1970

Rektor — doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Prorektor (od 1. 10. 1970 r.) — doc. dr inż. Leopold Jastrzębski

Wydział Budownictwa Lądowego

Dziekan — doc. dr inż. Leopold Jastrzębski

— doc. dr inż. Henryk Wierowski

Wydział Mechaniczny

Dziekan — doc. dr inż. Jerzy Białkowski

Prodziekan — doc. dr inż. Tadeusz Karpiński

Dyrektor Biblioteki Głównej — mgr Gabriela Możarowska

Dyrektor Administracyjny — mgr Jan Witek

Kadencja 1971 — 1974

Rektor — doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Prorektor ds. Nauczania i Wychowania — doc. dr inż. Leopold Jastrzębski

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem — doc. dr inż. Tadeusz Karpiński (1. 10. 1973 — 30. 09. 1974)

Wydział Budownictwa Lądowego

Dziekan — doc. dr inż. Henryk Wierowski

Prodziekan — doc. dr inż. Zdzisław Piątek

Wydział Mechaniczny

Dziekan — doc. dr inż. Jerzy Białkowski

Prodziekan — doc. dr inż. Tadeusz Karpiński (1. 10. 1971 — 30. 09. 1973)

— doc. dr inż. Marian Czapp (1. 10. 1973 — 30. 09. 1974)

Dyrektor Biblioteki Głównej — mgr Gabriela Możarowska (1968 — 1971)
— dr Lubomira Jankowska (od 1972)

Dyrektor Administracyjny — mgr Jan Witek

Kadencja 1974 — 1976

Rektor — doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Prorektor ds. Nauczania i Wychowania — doc. dr inż. Leopold Jastrzębski

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem — doc. dr inż. Tadeusz Karpiński

Instytut Budownictwa

Dyrektor — doc. dr inż. Henryk Wierowski (od 1. 01. 1975)

Instytut Inżynierii Środowiska

Dyrektor — prof. dr hab. Kazimierz Berliński

Zastępca — doc. dr inż. Józef Malej

Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn

Dyrektor — prof. dr hab. Jerzy Białkowski

— doc. dr inż. Marian Czapp (od 1. 09. 1976)

Zastępca — doc. dr inż. Włodzimierz Pawlina

Instytut Inżynierii Materiałowej

Dyrektor — doc. dr inż. Wojciech Briks

— doc. dr inż. Antoni Kwiatkowski (od 1. 09. 1976)

Zastępca — doc. dr Zygmunt Cybulski

Instytut Techniki Wytwarzania

Dyrektor — prof. dr hab. Czesław Rogowski

— doc. dr inż. Józef Borkowski (od 1. 10. 1977)

Zastępca — doc. mgr inż. Jerzy Kulik

Kadencja 1976 — 1978

Rektor — doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Prorektor ds. Nauczania i Wychowania — doc. dr inż. Zdzisław Piątek

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem — doc. dr inż. Tadeusz Karpiński

Instytut Budownictwa

Dyrektor — doc. dr inż. Henryk Wierowski

Instytut Inżynierii Środowiska

Dyrektor — prof. dr hab. Kazimierz Berliński

Zastępca — doc. dr inż. Józef Malej

Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn

Dyrektor — prof. dr hab. Jerzy Białkowski

— doc. dr inż. Marian Czapp (od 1. 09. 1976)

Zastępca — doc. dr inż. Włodzimierz Pawlina

Instytut Inżynierii Materiałowej

Dyrektor — doc. dr inż. Wojciech Briks

— doc. dr inż. Antoni Kwiatkowski (od 1. 09. 1976)

Zastępca — doc. dr Zygmunt Cybulski

Instytut Techniki Wytwarzania

Dyrektor — prof. dr hab. Czesław Rogowski

— doc. dr inż. Józef Borkowski (od 1. 10. 1977)

Zastępca — doc. mgr inż. Jerzy Kulik

Kadencja 1978 — 1981

Rektor — prof. dr inż. Jan Filipkowski

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem — doc. dr inż. Zdzisław Piątek

Prorektor ds. Studenckich — doc. mgr inż. Jerzy Kulik

Prorektor ds. Nauczania — doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Instytut Budownictwa Lądowego (do 1978 r. — Instytut Budownictwa)

Dyrektor — doc. dr inż. Jerzy Madej

— doc. dr inż. Henryk Wierowski (16. 10. 1980 — 31. 08. 1981)

Zastępca ds. dydaktyki i wychowania — mgr Teresa Korolewicz

— dr inż. Elżbieta Filipow Ciskowska (16. 10. 1980 — 31. 08. 1981)

Zastępca ds. studiów dla pracujących — mgr Waław Dudaronek

— mgr inż. Wiktor Szamin (16. 10. 1980 — 31. 08. 1981)

Zastępca ds. badań naukowych i współpracy z przemysłem — dr inż. Lesław Macieik

Instytut Inżynierii Środowiska

Dyrektor — prof. dr hab. Kazimierz Berliński

Zastępca ds. dydaktyki i wychowania — doc. dr hab. Józef Malej

Zastępca ds. nauki i współpracy z przemysłem — doc. dr inż. Zbigniew Cierpisz

Instytut Budowy Maszyn (utworzony w 1978 r. z połączenia Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn i Instytutem Techniki Wytwarzania)

Dyrektor — doc. dr inż. Józef Borkowski

Zastępca ds. studiów stacjonarnych — mgr inż. Marian Beer

Zastępca ds. studiów dla pracujących — mgr inż. Waław Ziółkowski

Zastępca ds. nauki i współpracy z przemysłem — doc. dr inż. Jan Moszumański

Instytut Inżynierii Materiałowej

Dyrektor — doc. dr inż. Antoni Kwiatkowski

Zastępca ds. dydaktyki i wychowania — dr Jerzy Ignaciuk

Zastępca ds. badań i współpracy z przemysłem — doc. dr inż. Franciszek Sterma

Instytut Nauk Społecznych (od 15. 02. 1980)

Dyrektor — doc. dr hab. Jerzy Hauziński

Zastępca ds. dydaktyki — dr B. gusław Polak

Dyrektor Biblioteki Głównej — doc. dr Elżbieta Piotrowska

Dyrektor Administracyjny — mgr Janusz Gajewski

Kadencja 1981 — 1984

Rektor — doc. dr hab. inż. Józef Borkowski

Prorektor ds. Dydaktyki i Wychowania — doc. dr hab. inż. Jerzy Madej

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem — doc. dr inż. Jerzy Wachowiak

Instytut Budownictwa Lądowego

Dyrektor — doc. dr inż. Henryk Wierowski

Zastępca ds. studiów dziennych — dr inż. Elżbieta Filipow-Ciskowska

Zastępca ds. studiów zaocznych — dr inż. Grzegorz Funke (1. 09. 1981—
24. 03. 1982)

— mgr inż. Wiktor Szamin (25. 03. 1982 — 25. 09. 1982)

Zastępca ds. nauki i współpracy z przemysłem — doc. dr hab. Wiesław Skubała
(1. 09. 1981— 28. 02. 1982)

— dr inż. Szymon Pałkowski (1. 03. 1982 — 25. 09. 1982)

Instytut Inżynierii Środowiska

Dyrektor — doc. dr hab. Józef Malej

Zastępca ds. nauczania — dr inż. Krzysztof Sidorski (1. 09. 1981— 30. 09. 1982)

Zastępca ds. nauki i współpracy z przemysłem — doc. dr inż. Zbigniew Cierpisz
(1. 09. 1981— 30. 09. 1982)

Instytut Budowy Maszyn

Dyrektor — doc. dr inż. Jerzy Białkowski*

Zastępca ds. dydaktyki dla studiów dziennych — p.o. dr inż. Bronisław Słowiński

Zastępca ds. dydaktyki dla studiów zaocznych — dr inż. Jerzy Gul

Zastępca ds. nauki i współpracy z przemysłem — dr inż. Tadeusz Bil*

Instytut Inżynierii Materiałowej

Dyrektor — doc. dr inż. Franciszek Sterma

Zastępca ds. dydaktycznych — dr Jerzy Ignaciuk

Zastępca ds. nauki i współpracy z przemysłem — dr Kazimierz Reszka

* Odwołani w stanie wojennym, w marcu 1982 r.

Od 1. 10. 1982 r. (struktura wydziałowa)**Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej**

Dziekan — doc. dr inż. Henryk Wierowski

Prodziekan ds. nauczania i wychowania — dr Elżbieta Filipow Ciskowska

Prodziekan ds. studiów dla pracujących — prof. dr hab. inż. Eugeniusz Michalski

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem

— dr inż. Zbigniew Cierpisz (1. 10. 1982 — 30. 11. 1983)

— doc. dr inż. Stefan Marcinkowski (od 1. 12. 1983)

Wydział Mechaniczny

Dziekan — doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Prodziekan ds. studiów dziennych — doc. dr inż. Tadeusz Karpiński

Prodziekan ds. studiów dla pracujących — doc. dr inż. Franciszek Sterma

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem — doc. dr hab. Wiesław Skubała

Instytut Nauk Społecznych

Dyrektor — dr Bogusław Polak

Zastępca ds. dydaktycznych — dr Barbara Zdrojewska

Dyrektor Biblioteki Głównej — doc. dr Elżbieta Piotrowska

Dyrektor Administracyjny — mgr Janusz Gajewski

Kadencja 1984 — 1987

Rektor — doc. dr hab. inż. Józef Borkowski

Prorektor ds. Nauczania i Wychowania — doc. dr inż. Henryk Wierowski

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem — doc. dr hab. inż. Szymon Pałkowski

Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej

Dziekan — doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Prodziekan ds. nauczania i wychowania — dr Elżbieta Filipow Ciskowska

Prodziekan ds. studiów dla pracujących — doc. dr hab. Józef Malej

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem — doc. dr inż. Stefan Marcinkowski

Wydział Mechaniczny

Dziekan — doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Prodziekan ds. studiów dziennych — doc. mgr inż. Jerzy Kulik

Prodziekan ds. studiów zaocznych — doc. dr inż. Jerzy Białkowski

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem — doc. dr inż. Tadeusz Karpiński

Instytut Nauk Społecznych

Dyrektor — dr Bogusław Polak

Zastępca ds. dydaktycznych — dr Janusz Śniadecki

Dyrektor Biblioteki Głównej — Zofia Dunian

Dyrektor Administracyjny — mgr Janusz Gajewski

Kadencja 1987 — 1990

Rektor — prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek

Prorektor ds. Nauczania i Wychowania — doc. dr inż. Henryk Wierowski

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem — doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak (od 1. 03. 1989 profesor nadzwyczajny)

Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej

Dziekan — doc. dr inż. Jerzy Wachowiak (do 30. 08. 1988)

— doc. dr hab. inż. Jerzy Madej (od 1. 09. 1988)

Prodziekan ds. nauczania i wychowania

— dr Elżbieta Filipow-Ciskowska

— dr Kazimierz Szymański (od 1. 09. 1988)

Prodziekan ds. studiów dla pracujących — doc. dr hab. Józef Malej

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem

— dr Kazimierz Szymański

— doc. mgr inż. Jerzy Smoleński (od 1. 09. 1988)

Wydział Mechaniczny

Dziekan — doc. dr hab. Wiesław Skubała

Prodziekan ds. studiów dziennych — doc. mgr inż. Jerzy Kulik

Prodziekan ds. studiów zaocznych — doc. dr inż. Jerzy Białkowski

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem — doc. dr inż. Marian Czapp

Instytut Nauk Społecznych

Dyrektor — dr Bogusław Polak (od 1. 10. 1988 na urlopie naukowym)

Zastępca ds. dydaktycznych — dr Janusz Śniadecki (od 1. 10. 1988 — dyrektor Instytutu)

Dyrektor Biblioteki Głównej — doc. dr Elżbieta Piotrowska

— mgr Renata Kisiel (od 1. 12. 1989)

Dyrektor Administracyjny — mgr Janusz Gajewski

Kadencja 1990 — 1993

Rektor — prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek

Prorektor ds. Nauczania i Wychowania — dr Elżbieta Filipow-Ciskowska

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem — doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej

Dziekan — prof. dr hab. inż. Jerzy Madej (do 30. 11. 1990)

— prof. dr inż. Jan Filipkowski (od 1. 12. 1990)

Prodziekan ds. nauczania i wychowania

— dr inż. Tadeusz Gruszecki

— dr Kazimierz Szymański (od 1. 09. 1988)

Prodziekan ds. studiów dla pracujących — doc. dr hab. Jerzy Wachowiak

— dr hab. inż. Tomasz Heese (1. 09. 1992 - 31. 08. 1993)

Prodziekan ds. nauczania i wychowania

— dr Kazimierz Szymański (do 30. 04. 1992 r.)

Wydział Mechaniczny

Dziekan — prof. nadzw. dr hab. Wiesław Skubała

Prodziekan ds. studiów dziennych

— dr inż. Daniela Herman (do 30. 09. 1991)

— dr inż. Jan Moszumański (od 1. 10. 1991)

Prodziekan ds. studiów zaocznych — dr inż. Jerzy Gul

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem — doc. dr inż. Marian Czapp

Instytut Elektroniki (utworzony 1. 10. 1991)

Dyrektor — prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński

Zastępca — ?

Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego

Dyrektor — mgr Anna Golusińska

Instytut Nauk Społecznych, nast. Studium Nauk Społecznych

Kierownik — dr Janusz Śniadecki, następnie dr Halina Salik

Pełnomocnik Rektora ds. organizacji kierunku Zarządzanie i Marketing — dr hab. (następnie prof. nadzw.) Bogusław Polak (od grudnia 1992 r.)

Dyrektor Biblioteki Głównej — mgr Renata Kisiel

Dyrektor Administracyjny — mgr Janusz Gajewski (do 31. 01. 1992)

— inż. Zdzisław Kościński (od 1. 02. 1992)

— inż. Bogumił Grycner

Kadencja 1993 — 1996

Rektor — prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Prorektor ds. Nauczania i Wychowania — prof. nadzw. dr hab. Józef Malej

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem — prof. nadzw. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn

Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej

Dziekan — prof. dr inż. Jan Filipkowski

Prodziekan ds. nauczania i wychowania

— prof. nadzw. dr hab. inż. Tomasz Heese (do 31. 08. 1994)

— dr inż. Waldemar Borjaniec (od 1. 09. 1994)

Prodziekan ds. studiów dla pracujących

— mgr inż. Wiktor Szamin (od 1. 10. 1993)

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem

— prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch (do 30. 09. 1994)

— dr inż. Krzysztof Cichocki (od 1. 12. 1994)

Wydział Mechaniczny

Dziekan — doc. dr inż. Marian Czapp

Prodziekan ds. studiów dziennych — dr inż. Jan Moszumański

Prodziekan ds. studiów zaocznych — dr inż. Jerzy Gul

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem — prof. nadzw. dr hab. inż. Borys Storch

Instytut Elektroniki

Dyrektor — prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński

Zastępca dyrektora ds. dydaktyki — dr inż. Stefan Bartkiewicz

Zastępca dyrektora ds. nauki — prof. nadzw. dr hab. Henryk Budzisz

Instytut Zarządzania i Marketingu

Dyrektor — prof. nadzw. dr hab. Bogusław Polak

Zastępca dyrektora ds. studiów dziennych — dr Barbara Zdrojewska

Zastępca dyrektora ds. studiów zaocznych — mgr Edward Manikowski

Zastępca dyrektora ds. nauki — prof. dr hab. Zygmunt Silski (od 1. 10. 1994)

Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego

Dyrektor — mgr Anna Golusińska

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

Kierownik — mgr Jerzy Kielar

Dyrektor Biblioteki Głównej — mgr Renata Kisiel

Dyrektor Administracyjny — inż. Bogumił Grycner.

Kadencja 1996 — 1999

Rektor — prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem — prof. nadzw. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn

Prorektor ds. Organizacji i Zarządzania — prof. nadzw. dr hab. inż. Józef Falkowski

Prorektor ds. Studenckich — prof. nadzw. dr hab. inż. Leon Kukielka

Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej

Dziekan — prof. dr inż. Zdzisław Piątek

Prodziekan ds. nauczania i wychowania — dr inż. Waldemar Borjaniec

Prodziekan ds. studiów dla pracujących — mgr inż. Wiktor Szamin

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem — prof. nadzw. dr hab. inż. Tomasz Heese

Wydział Mechaniczny

Dziekan — doc. dr inż. Marian Czapp

Prodziekan ds. nauczania — dr inż. Tadeusz Bohdal

Prodziekan ds. studiów zaocznych — dr inż. Marian Oleśkiewicz

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem — prof. nadzw. dr hab. inż. Borys Storch

Wydział Elektroniki

Dziekan — prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński

Prodziekan ds. nauczania — dr inż. Stefan Bartkiewicz

Prodziekan ds. studiów zaocznych — dr inż. Zbigniew Suszyński

Prodziekan ds. nauki i współpracy z przemysłem — prof. dr hab. inż. Włodzimierz Janke

Instytut Zarządzania i Marketingu

Dyrektor — prof. nadzw. dr hab. Bogusław Polak

Zastępca dyrektora ds. nauczania — dr Czesław Partacz

Zastępca dyrektora ds. studiów zaocznych — mgr Edward Manikowski

Zastępca dyrektora ds. nauki — prof. nadzw. dr hab. Andrzej Suszyński

Nauczycielskie Kolegium Języka Angielskiego

Dyrektor — mgr Anna Golusińska

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

Kierownik — mgr Jerzy Kielar

Dyrektor Biblioteki Głównej — mgr Renata Kisiel

Dyrektor Administracyjny — inż. Bogumił Grycner.

Profesorowie Politechniki Koszalińskiej (stan na 30 VI 1999)

1.	prof. nadzw. dr hab. inż. Anna Anielak
2.	prof. nadzw. dr hab. inż. Janusz Badur
3.	prof. dr.hab. Herbert Barten
4.	prof. dr hab. inż. Kazimierz Berliński
5.	prof. dr hab. inż. Michał Biało
6.	prof. dr hab. inż. Zbigniew Bilicki
7.	prof. dr hab. inż. Józef Borkowski
8.	prof. nadzw. dr hab. inż. Henryk Budzisz
9.	prof. dr hab. Lech Bystrzycki
10.	prof. nadzw. dr hab. Alexandre Chkarovsky
11.	prof. nadzw. dr hab. Zdzisław Czarnul
12.	prof. dr hab. Mieczysław Danilkiewicz
13.	prof. nadzw. dr hab. Włodzimierz Deluga
14.	prof. nadzw. dr hab. inż. Jarosław Diakun
15.	prof. nadzw. dr hab. Kazimierz Dobrzański
16.	prof. nadzw. dr hab. inż. Józef Falkowski
17.	prof. dr inż. Mieczysław Feld
18.	prof. dr inż. Jan Filipkowski
19.	prof. dr hab. Peter Garbe
20.	prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński
21.	prof. nadzw. dr hab. inż. Janusz Hauryłkiewicz
22.	prof. nadzw. dr hab. inż. Tomasz Heese
23.	prof. nadzw. dr hab. Zdzisław Hryniewicz
24.	prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeusz Hryniewicz
25.	prof. dr hab. inż. Włodzimierz Janke
26.	prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak
27.	prof. nadzw. dr hab. inż. Sylwester Kaczmarek
28.	prof. dr hab. inż. Jerzy Kaniewski
29.	prof. dr inż. Tadeusz Karpiński
30.	prof. nadzw. dr hab. Marian Kopczewski
31.	prof. nadzw. dr hab. Michał Kostiw
32.	prof. nadzw. dr hab. Piotr C. Kowalski
33.	prof. dr hab. inż. Eugeniusz Kozaczka
34.	prof. nadzw. dr hab. inż. Tomasz Krzyżyński
35.	prof. nadzw. dr hab. inż. Leon Kukiełka
36.	prof. nadzw. dr hab. Jerzy Lewosz
37.	prof. nadzw. dr hab. Wolfgang Libernickel

38	prof. nadzw. dr hab. Joachim Lindow
39.	prof. nadzw. dr hab. inż. Jerzy Madej
40.	prof. nadzw. dr hab. Józef Malej
41.	prof. Jan Meisner
42	prof. dr hab. Eugeniusz Michalski
43.	prof. dr inż. Kazimierz Mielec
44.	prof. dr hab. inż. Szymon Pałkowski
45.	prof. dr hab. inż. Tadeusz Pałosz
46.	prof. nadzw. dr hab. Waldemar Pastusiak
47.	prof. dr hab. Aleksiej Patrin
48.	prof. nadzw. dr hab. inż. Janusz Pempkowiak
49.	prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek
50.	prof. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch
51.	prof. dr hab. inż. Marian Piekarski
52.	prof. nadzw. dr hab. Henryk Pielka
53.	prof. nadzw. dr hab. Stanisław Piocha
54.	prof. dr hab. inż. Wojciech Piotrowski
55.	prof. nadzw. dr hab. inż. Jarosław Plichta
56.	prof. nadzw. dr hab. Bogusław Polak
57.	prof. dr hab. inż. Witold Precht
58.	prof. nadzw. dr hab. inż. Andrzej Rasmus
59.	prof. nadzw. dr hab. Iwona Roeske-Słomka
60.	prof. nadzw. dr hab. Bronisława Sas-Piotrowska
61.	prof. nadzw. dr hab. inż. Zbigniew Sienkiewicz
62.	prof. nadzw. dr hab. inż. Wiesław Sieńko
63.	prof. dr hab. Zygmunt Silski
64.	prof. dr hab. Stanisław Smoleński
65.	prof. nadzw. dr hab. inż. Jerzy Smyczek
66.	prof. dr hab. Wojciech Sobczak
67.	prof. dr inż. Rafał Staszewski
68.	prof. dr hab. Brigitte Stepanek
69.	prof. nadzw. dr hab. inż. Borys Storch
70.	prof. nadzw. dr hab. Leszek Styszko
71.	prof. nadzw. dr hab. Andrzej Suszyński
72.	prof. dr hab. inż. Andrzej Szaniawski
73.	prof. nadzw. dr hab. Aleksander Schwichtenberg
74.	prof. dr hab. Kazimierz Szymański
75.	prof. nadzw. dr hab. Aleksander Świtoński

76.	prof. dr hab. inż. Wojciech Tarnowski
77.	prof. Ryszard Tokarczyk
78.	prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeusz Waściński
79.	prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn
80.	prof. nadzw. dr hab. Maciej Werno
81.	prof. nadzw. dr Andrzej Wielgosz
82.	prof. dr hab. inż. Henryk Wierzba
83.	prof. nadzw. dr hab. Eugeniusz Zdrojewski
84.	prof. nadzw. dr hab. inż. Kazimiera Zgórska
85.	prof. nadzw. dr hab. Jurii Zozoulak
86.	prof. nadzw. dr hab. inż. Waldemar Żuchowicki

**Habilitacje uzyskane przez pracowników naukowo-dydaktycznych
w trakcie zatrudnienia w Politechnice Koszlińskiej (stan na 30 VI 1999 r.)**

Lp.	Imię i nazwisko	data habilitacji	wydział
1.	Józef Malej	1978	WILiS
2.	Wojciech Kacalak	1978	WM
3.	Jerzy Madej	1980	WILiS
4.	Józef Borkowski	1980	WM
5.	Zdzisław Piątek	1981	WILiS
6.	Szymon Pałkowski	1982	WILiS
7.	Kazimierz Woźniak	1985	WM
8.	Jadwiga Dunajewska	1985	WILiS
9.	Wojciech Tarnowski	1987	WM
10.	Kazimierz Szymański	1988	WILiS
11.	Józef Sidorowicz	1989	WILiS
12.	Zygmunt Cybulski	1989	WILiS
13.	Waldemar Żuchowicki	1990	WILiS
14.	Zdzisław Gosiewski	1990	WM
15.	Bogusław Polak	1991	INS
16.	Tadeusz Hryniewicz	1991	WM
17.	Józef Falkowski	1992	WILiS
18.	Krzysztof Wawryn	1992	IE
19.	Jarosław Diakun	1992	WM
20.	Tomasz Heese	1993	WILiS
21.	Henryk Budzisz	1993	IE
22.	Janusz Hauryłekiewicz	1993	WILiS
23.	Zdzisław Hryniewicz	1993	WILiS
24.	Andrzej Rasmus	1994	WM
25.	Zbigniew Sienkiewicz	1996	WBiŚ
26.	Leon Kukielka	1996	WM
27.	Anna Anielak	1997	WBiŚ
28.	Jarosław Plichta	1997	WM

Doktoraty
uzyskane przez pracowników naukowo-dydaktycznych
w trakcie zatrudnienia w naszej Uczelni od 1973 do 30 VI 1999 roku

Lp.	Nazwisko i imię	Rok	Wydział	Ośrodek
1.	Bielak Janusz	1973	WILiS	SGPiS Warszawa
2.	Cybalski Zygmunt	1973	WILiS	ART Olsztyn
3.	Macieik Lesław	1973	WILiS	Politechnika Szczecińska
4.	Kacalak Wojciech	1974	WM	Politechnika Wroclawska
5.	Witkiewicz Wacław	1974	WM	Politechnika Szczecińska
6.	Filipow-Ciskowska Elżbieta	1975	WM	Politechnika Gdańska
7.	Łukianowicz Czesław	1976	WM	Politechnika Wroclawska
8.	Ignaciuk Jerzy	1976	WILiS	Uniwersytet Gdański
9.	Dubiella Zdzisław	1976	WM	Uniwersytet Gdański
10.	Karpowicz Piotr	1976	WM	Politechnika Szczecińska
11.	Pałkowski Szymon	1976	WILiS	Politechnika Szczecińska
12.	Falkowski Józef	1976	WILiS	Politechnika Szczecińska
13.	Żmijan Janusz	1976	WM	PAN Poznań
14.	Cierpisz Zbigniew	1976	WILiS	Politechnika Warszawska
15.	Hołubowicz Kazimierz	1977	WILiS	Politechnika Szczecińska
16.	Wojtkun Jan	1978	WM	Politechnika Wroclawska
17.	Budzisz Henryk	1978	IE	Politechnika Gdańska
18.	Żuchowicki Waldemar	1978	WILiS	Politechnika Warszawska
19.	Lepianka Józef	1978	INS	UAM Poznań
20.	Klimczyk Stefan	1978	WM	Uniwersytet Łódzki
21.	Szymański Kazimierz	1978	WILiS	Uniwersytet Toruński
22.	Domirska-Ciesielska Krystyna	1978	WILiS	Politechnika Szczecińska
23.	Bil Tadeusz	1978	WM	ITBM Leningrad
24.	Hryniewicz Tadeusz	1979	WM	Politechnika Wroclawska
25.	Rasmus Andrzej	1979	WM	Politechnika Gdańska
26.	Wilczyński Bogdan	1979	WM	Politechnika Gdańska
27.	Niemyjska Wiesława	1979	WM	Uniwersytet Moskiewski
28.	Sienicki Walery	1979	WILiS	Politechnika Szczecińska

Lp.	Nazwisko i imię	Rok	Wydział	Ośrodek
29.	Rodziwicz-Rzepa Stanisława	1980	WILiS	Politechnika Szczecińska
30.	Salik-Korzeniowska Halina	1980	INS	Uniwersytet Gdański
31.	Welker Elżbieta	1980	WILiS	Politechnika Szczecińska
32.	Gul Jerzy	1980	WM	Moskiewski Instytut O-N
33.	Czyżewski Ryszard	1980	WM	Uniwersytet Łódzki
34.	Ingielewicz Ryszard	1980	WM	Politechnika Gdańska
35.	Funke Grzegorz	1980	WILiS	PAN Warszawa
36.	Reszka Janina	1981	WM	AGH Kraków
37.	Reszka Kazimierz	1981	WM	AGH Kraków
38.	Słowiński Bronisław	1981	WM	Politechnika Wrocławska
39.	Plichta Jarosław	1981	WM	Politechnika Wrocławska
40.	Diakun Jarosław	1981	WM	Politechnika Gdańska
41.	Sidorowicz Józef	1981	WILiS	Akademia Nauk Kijów
42.	Socha Stanisław	1981	WM	Politechnika Wrocławska
43.	Hryniewicz Zdzisław	1981	WILiS	PAN Gdańsk
44.	Romanowski Adam	1981	WILiS	Kijowski Instytut I-B
45.	Diaczuk Jan	1981	WM	TIPS Odessa
46.	Gosiewski Zdzisław	1981	WM	PAN Warszawa
47.	Zdrojewska Barbara	1981	INS	Politechnika Szczecińska
48.	Staškiewicz Jan	1982	WM	Uniwersytet Gdański
49.	Nowak Halina	1982	WILiS	Politechnika Warszawska
50.	Czyżewska Irena	1982	SJO	Uniwersytet Petersburski
51.	Nykiel Tadeusz	1982	WM	Politechnika Poznańska
52.	Bierut Waldemar	1983	WILiS	Politechnika Gdańska
53.	Borjaniec Waldemar	1983	WILiS	Politechnika Szczecińska
54.	Kuncer Krzysztof	1983	WILiS	Politechnika Gdańska
55.	Kukiełka Leon	1983	WM	Politechnika Poznańska
56.	Tymińska-Bałaj Jolanta	1983	WM	Instytut Elekroniki W-wa
57.	Malatyńska Grażyna	1983	WILiS	Uniwersytet Leningradzki
58.	Bohuszewicz Marek	1983	WM	Uniwersytet Moskiewski
59.	Budniak Zbigniew	1983	WM	Uniwersytet Moskiewski
60.	Majka Krzysztof	1983	WM	IINŚiP Balandore Indie
61.	Jurkowski Grzegorz	1984	WM	Politechnika Poznańska

Lp.	Nazwisko i imię	Rok	Wydział	Ośrodek
62.	Ceynowa Zdzisław	1984	WILiS	Politechnika Gdańska
63.	Sienkiewicz Zbigniew	1984	WILiS	Politechnika Gdańska
64.	Stępień Piotr	1984	WM	Politechnika Wrocławska
65.	Herman Daniela	1984	WM	Politechnika Wrocławska
66.	Has Zbigniew	1984	WM	Politechnika Warszawska
67.	Winkler Halina	1984	WILiS	IOZiEPB Warszawa
68.	Żebrowski Andrzej	1984	WM	Uniwersytet Moskiewski
69.	Fligiel Marek	1984	WM	Uniwersytet Moskiewski
70.	Oleśkiewicz Marian	1984	WM	IBO Leningrad
71.	Myśliński Piotr	1984	WM	IMP Warszawa
72.	Włodarski Zdzisław	1985	WM	Politechnika Wrocławska
73.	Wawryn Krzysztof	1985	IE	Politechnika Gdańska
74.	Radomski Grzegorz	1985	WM	Politechnika Gdańska
75.	Daniewski Leszek	1986	WM	Uniwersytet Moskiewski
76.	Kowalski Tomasz	1986	WILiS	Uniwersytet Moskiewski
77.	Rodziewicz Lesław	1986	WILiS	Politechnika Gdańska
78.	Śmiałek Piotr	1986	WILiS	SGPiS Warszawa
79.	Sobieralski Romuald	1986	WM	Politechnika Wrocławska
80.	Ratajski Jerzy	1986	WM	IMP Warszawa
81.	Bohdal Tadeusz	1986	WM	Politechnika Szczecińska
82.	Wachowicz Ewa	1986	WM	Politechnika Warszawska
83.	Idziak Waław	1986	INS	UAM Poznań
84.	Meller Mariusz	1987	WILiS	Politechnika Gdańska
85.	Plichta Stanisława	1987	WM	Politechnika Wrocławska
86.	Fleszar Józef	1987	WM	Politechnika Poznańska
87.	Kryzstoforski Andrzej	1987	WILiS	Politechnika Szczecińska
88.	Pluta Zdzisław	1988	WM	Politechnika Wrocławska
89.	Gulbiński Witold	1988	WM	PAN Poznań
90.	Wiśniewski Mirosław	1988	WM	Politechnika Tulska
91.	Mazur Jan	1988	WM	UAM Poznań
92.	Dondelewski Henryk	1989	WILiS	Politechnika Szczecińska
93.	Markul Jan	1989	WM	Politechnika Gdańska

Lp.	Nazwisko i imię	Rok	Wydział	Ośrodek
94.	Partacz Czesław	1989	INS	UAM Poznań
95.	Malepszy Bonifacy	1989	WILiS	Uniwersytet Szczeciński
96.	Lackowski Bogusław	1990	WM	Politechnika Karl-Marx-Stadt
97.	Żurek-Pysz Urszula	1990	WILiS	AGH Kraków
98.	Mielewczyk Stefan	1990	WILiS	ART Olsztyn
99.	Kiczkowski Tomasz	1991	WM	Politechnika Warszawska
100.	Sokołowska Barbara	1992	WILiS	Moskiewski I. Inż.-Budow.
101.	Jankowska-Sandberg Joanna	1992	WILiS	Politechnika Szczecińska
102.	Łukianowicz Tatiana	1993	WM	WSInż. Koszalin
103.	Karaczun Andrzej	1994	WM	Uniwersytet Moskiewski
104.	Głodkowska Wiesława	1994	WBiŚ	Politechnika Warszawska
105.	Sidełko Robert	1994	WBiŚ	Politechnika Wrocławska
106.	Bogdański Marek	1994	WM	UAM Poznań
107.	Gajewski Krzysztof	1995	WBiŚ	Politechnika Gdańska
108.	Walasik Stanisław	1995	WM	Politechnika Łódzka
110.	Perec Andrzej	1995	WM	WSInż. Koszalin
111.	Warcholiński Bogdan	1996	WM	Politechnika Warszawska
112.	Gretekowski Dariusz	1996	IE	Uniwersytet Kijów
113.	Skrzypniak Ryszard	1996	WM	WSP Bydgoszcz
114.	Mariańska Danuta	1996	IZiM	Uniwersytet Gdański
115.	Suszyński Robert	1997	WE	Politechnika Wrocławska
116.	Borkowski Przemysław	1997	WM	Politechnika Koszalińska
117.	Cetys-Ratajska Grażyna	1998	IZiM	Uniwersytet Gdański
118.	Kalinowska Elżbieta	1998	WM	ASP Kraków
119.	Chudy Jerzy	1998	WM	Politechnika Koszalińska
120.	Nagnajewicz Sławomir	1998	WM	Politechnika Koszalińska
121.	Wawrzacz Barbara	1998	WBiŚ	Politechnika Gdańska
122.	Dylkiewicz Renata	1998	WEiZ	Uniwersytet Szczeciński
123.	Modzelewski Tomasz	1999	WBiŚ	AR Szczecin
124.	Wujek Zygmunt	1999	WM	ASP Poznań
125.	Czyżniewski Andrzej	1999	WM	Politechnika Koszalińska
126.	Woźniak Barbara	1999	WEiZ	AE Poznań
127.	Wezgraj Artur	1999	WE	Politechnika Koszalińska
128.	Łukaszewicz Paweł	1999	WEiZ	RAAP Moskwa

Wybór dokumentów

Nr 1

1967 październik 19, Koszalin. — Protokół z zebrania organizacyjnego w sprawie powołania Społecznego Komitetu Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie

Obecni:

Przewodniczący zebrania ob. mgr Klemens Cieślak Z-ca Przewodniczącego Prezydium WRN w Koszalinie, Dyrektorzy, Prezesi, Przewodniczący i Kierownicy Instytucji, Przedsiębiorstw i Zakładów działających na terenie woj. koszalińskiego, wg załączonej listy obecności.

Porządek zebrania:

1. Zagajenie
2. Informacja o stanie prac przygotowawczych do powstania WSI w Koszalinie
3. Podjęcie uchwały o powołaniu Społecznego Komitetu Budowy WSI w Koszalinie
4. Wybór Prezydium Komitetu Budowy WSI w Koszalinie
5. Podjęcie uchwały o powołaniu osób upoważnionych do składania oświadczeń w sprawach majątkowych
6. Wolne wnioski.

Ad. pkt. 1. Zebranie zagał Z-ca Przew. Prezydium WRN i wyjaśnił jego cel.

Ad. pkt. 2. Szczegółową informację o przebiegu prac przygotowawczych do powstania WSI w Koszalinie wygłosił mgr W. Zieliński — Pełnomocnik Prezydium WRN ds. WSI. Informacja obejmowała: strukturę szkoły, bazę materialną do powstania WSI, stan prac inwestycyjnych, zakup wyposażenia, mieszkania dla kadry i studentów oraz sprawy obsady kadrowej.

Ad. pkt. 3. Pełnomocnik Prezydium WRN zapoznał zebranych członków założycieli ze statutem Społecznego Komitetu oraz udzielił wyczerpujących wyjaśnień na wszystkie stawiane pytania.

Członkowie założyciele jednomyślnie postanowili powołać Społeczny Komitet Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie jako stowarzyszenie zarejestrowane, oparte na statucie, który stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Ad. pkt. 4. Członkowie założyciele dokonali wyboru Prezydium Komitetu w składzie jak załącznik nr 2 stanowiący integralną część protokołu.

Ad. pkt. 5. Członkowie założyciele powołali następnie osoby uprawnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych Społecznego Komitetu

Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, a mianowicie:

1. ob. Klemens Cieślak — przewodniczący Komitetu
2. Ob. Józef Hok — skarbnik Komitetu
3. ob. Władysław Zieliński — sekretarz Komitetu.

Ad. pkt. 6. Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Protokołował:
mgr W. Zieliński

Przewodniczący zebrania organizacyjnego:
mgr K. Cieślak

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż., Społeczny Komitet Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie,
t. 77/1.

Nr 2

1968 luty 13, Koszalin. — Protokół z posiedzenia Prezydium Społecznego Komitetu Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie

Porządek posiedzenia

1. Informacja o stanie prac przygotowawczych do powstania WSI
2. Informacja o stanie finansów Komitetu
3. Sprawa laboratoriów fizyki i chemii
4. wolne wnioski

Ad. pkt. 1. Szczegółową informację o stanie prac przygotowawczych do powołania WSI złożył Prez. WRN ds. ob. Wł. Zieliński. W dyskusji zabierali głos: ob. ob. Wł. Orłowski — Przew. Prez. MRN Z. Głowacki — Kier. Wydz. Prop. KW PZPR, J. Urbanowicz — Wydz. Prop. KW PZPR, J. Hok — Kier. Wydz. Fin. Prezydium WRN i B. Stępień — Dyr. O/W NBP. Wypowiedzi w dyskusji dotyczyły: budowy kotłowni WSI, osiedla studenckiego, mieszkań dla kadry, naboru kandydatów na studia, zaangażowania kadry naukowej dla WSI itp.

Szczegółowych wyjaśnień udzielali: Przewodniczący Komitetu mgr K. Cieślak i Sekretarz Komitetu mgr Wł. Zieliński.

Ad. pkt. 2. Ze stanem finansów Komitetu zapoznał zebranych Sekretarz Komitetu, podkreślając, że wiele zakładów pracy i przedsiębiorstw odpowiedziało przychylnie na apel Komitetu. Postanowiono nawiązać kontakty z przedsiębiorstwami, które zgłosiły akces pomocy dla WSI poprzez władze szkoły po jej utworzeniu.

Ad. pkt. 3. Przewodniczący Komitetu mgr K. Cieślak zreferował sprawę organizowania dwóch pierwszych laboratoriów WSI, tj. fizyki i chemii. Postanowiono zaangażować na umowę-zlecenie ob. mgr Stefana Klimczyka i ob. mgr Zygmunta Cybulskiego od

dnia 1 lutego do 30 czerwca 1968 r. w celu dokonania technicznego odbioru otrzymanych przyrządów i aparatury, zewidencjonowania tego sprzętu, zamawiania i odbioru potrzebnej jeszcze aparatury. Członkowie Komitetu jednomyślnie zaakceptowali wniosek przedstawiony przez Przewodniczącego Komitetu. Postanowiono w dniu 14 lutego podpisać umowy z mgr Klimczykiem i mgr Cybulskim. Ad. pkt. 4. Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Sekretarz Komitetu
mgr Wł. Zieliński

Przewodniczący Komitetu
mgr K. Cieślak

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż., Społeczny Komitet Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, t.
77/1.

Nr 3

1968 czerwiec 14, Warszawa — Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1968 r. w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie

Na podstawie art. 2 ust. 1 i 2 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. u. z 1965 r., Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

- § 1. Tworzy się Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie.
- § 2. Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie prowadzi kształcenie w trybie studiów dziennych oraz studiów wieczorowych i zaocznych.
- § 3. Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie wydaje absolwentom dyplomy stwierdzające ukończenie szkoły zawodowej i nadanie zawodowego tytułu inżyniera.
- § 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Oświaty i Szkolnictwa Wyższego.
- § 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
J. Cyrankiewicz

Druk: Dziennik Ustaw Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Warszawa, dnia 14 czerwca 1965 r., Nr 18 poz. 115.

Nr 4

1968 czerwiec 18, Koszalin. — Protokół z posiedzenia Prezydium Społecznego Komitetu Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie

Porządek dnia

1. Informacja o pracach nad:

- realizacją inwestycji i ich perspektywicznym przygotowaniu
- bieżącymi sprawami dotyczącymi WSI
- 2. Ocena stanu finansowego Komitetu i zatwierdzenie preliminarza budżetowego.
- 3. Zmiany w składzie osobowym Prezydium
- 4. Zatwierdzenie planu pracy Komitetu

Obecni zgodnie z listą obecności.

Ad. 1. Informacja w załączeniu (informacja, która była przedłożona na posiedzeniu Prez. WRN i Zespół Poselski).

W dyskusji poruszono przede wszystkim zagadnienie terminowej realizacji budynku szkoły ćwiczeń, przygotowania dokumentacji dla osiedla akademickiego i kotłowni. Przyjęto, że najkorzystniejszą alternatywą lokalizacji osiedla akademickiego będzie ul. J. Krasickiego.

W sprawie Uczelni przyjęto koncepcje realizacji obiektów budowlanych w zakresie hal warsztatowych i kotłowni w obecnych warunkach lokalizacyjnych. W sprawach bieżących przyjęto do wiadomości fakt powołania Uczelni do życia i zgłoszenie się około 400 kandydatów do egzaminów wstępnych.

Wobec późnego powołania WSI Komitet podjął decyzje finansowania egzaminów wstępnych i utrzymania Komisji Rekrutacyjnych. Egzaminów wstępnych odbędzie się w dniach 1 VII - 15 VII 68 r.

Skład Komisji Rekrutacyjnych wynosi około 26 osób.

Jako niezbędne prace, które należy wykonać przed egzaminami, to:

- przygotowanie sal i pomieszczeń egzaminacyjnych
- zabezpieczenie możliwości noclegowych dla kandydatów
- utrzymanie czystości w obiektach Uczelni i D.S.
- zapewnienie obsługi Sekretariatu i zaopatrzenie w niezbędne materiały biurowe i piapiernicze.

Część poniesionych kosztów przez Komitet, Uczelnia po otwarciu rachunków bankowych i uruchomieniu kredytów winna refundować. Sposób refundacji będzie ustalony pomiędzy Przewodniczącym i Sekretarzem Komitetu, a Kierownictwem Uczelni.

Ad. 2. Przyjęto do wiadomości:

— że zakupy sprzętu i wyposażenia laboratoryjnego zrealizowanego przez Wydz. Budżetowo-Gosp. Prez. WRN wynoszą — 375,2 tys. zł

Środki SKBWSI znajdujące się na koncie wynoszą:

- pozostałość z 1967 r. 1 145,0 tys. zł
- przewidywana dotacja z Prez. WRN 1 900,0 tys. zł
- 3 045,0 tys. zł

Preliminarz budowy przewiduje po stronie:

dochodów: 3.065,0 tys. zł

— z tego pozostałości z 1967 r. 1.145,0 tys. zł

— dotacja Prez. WRN na 1968 r.	1.900,0 tys. zł
— przelewy od innych jednostek gospodarki uspołecznionej	20,0 tys. zł
wydatków:	3.065,0 tys. zł
— z tego wydatki bieżące	525,0 tys. zł
— zakupy inwestycyjne	2.540,0 tys. zł

Preliminarz budżetowy w wyżej wymienionych kwotach zatwierdzono z uwzględnieniem poprawki szczegółowo przedstawionej w pkt. 1 dot. finansowania egzaminów wstępnych.

Równocześnie przyjęto do wiadomości i zatwierdzono wartość braków i zniszczeń w czasie transportu towaru na ogólną sumę 1.316,30 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta szesnaście zł 30/100).

Protokół w załączeniu.

Ad. 3. Wobec zdekompletowania składu Prezydium postanowiono dokonać zmian w jego składzie.

Na skutek wyjazdu z Koszalina i zmiany miejsca pracy ze składu Komitetu wyprowadzono;

Ob. Dymka Tadeusza
Zielińskiego Władysława
Bujdensa Edwarda.

W miejsce ich wprowadzono w skład Komitetu:

- Ob. Jana Urbanowicza — Z-cę Kierownika Wydziału Propagandowego KW PZPR powierzając mu stanowisko Z-cy Przewodniczącego Komitetu.
- Ob. Jana Witka — Pełnomocnika Prez. WRN d/s. WSI, powierzając mu stanowisko Sekretarza Komitetu.
- Ob. Stanisława Mazura — Przewodniczącego WKPG — członek Komitetu.

Ad. 4. Prezydium zatwierdziło plan pracy do końca 1968 r.

m-c wrzesień — Ocena przygotowania do inauguracji roku akademickiego WSI

m-c październik — zatwierdzenie materiałów na Walne Zgromadzenie Członków.

m-c grudzień — akceptacja wyników finansowych i działalności za 1968 r. i plan na 1969 r.

Po wyczerpaniu porządku, posiedzenie zakończono.

Protokółował
Jan Witek

Przewodniczący Komitetu
mgr Klemens Cieślak

Odpis listy obecności w załączeniu:

1. Klemens Cieślak — podpis nieczytelny
2. Alfons Prondzyński — podpis nieczytelny
3. Józef Hok — podpis nieczytelny
4. Jan Witek — podpis nieczytelny
5. Bolesław Stępień — podpis nieczytelny

— — a

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż., Społeczny Komitet Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, t. 77/1.

^a Opuszczono protokół rozbieżności między stanem fakturowym a faktycznym w wyposażeniu WSIInż., sporządzony 15 IV 1968 r.

Nr 5

1968 czerwiec 20, Warszawa.— Zarządzenie Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego nr DT4-014/68 w sprawie organizacji Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie

Na podstawie art. 15 ust. 1 z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. nr 16 poz. 114) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1968 r. w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie (Dz. U. nr 18 poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1

W Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie tworzy się:

1. Wydziały:
 - 1) Budownictwa Lądowego,
 - 2) Mechaniczny.
2. W ramach Wydziału Budownictwa Lądowego:
 - 1) Studium Wieczorowe,
 - 2) Studium Zaoczne.
3. W ramach Wydziału Mechanicznego:
 - 1) Studium Wieczorowe
 - 2) Studium Zaoczne.
4. Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych.
5. Studium Wychowania Fizycznego.
6. Studium Wojskowe.

§ 2

Wykonanie zarządzenia porucza się rektorowi Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 14 czerwca 1968 r.

MINISTER
Oświaty i Szkolnictwa Wyższego

prof. dr Henryk Jabłoński

Oryginał, druk
Archiwum WSIInż.

Nr 6

1968 październik 1, Koszalin. — Protokół z posiedzenia Społecznego Komitetu Budowy WSI w Koszalinie

Obecni według załączonej listy.

Porządek dnia:

1. Informacja o aktualnym stanie finansowym Komitetu i akceptacja zaciągniętych zobowiązań.
2. Aktualne problemy związane z I Inauguracją w WSI.

Ad. 1. Wysłuchano informacji sekretarza Społecznego Komitetu Budowy WSI ob. J. Witka na temat aktualnej sytuacji finansowej Komitetu.

Stan przedstawia się jak następuje:

— Dochody od początku roku do okresu omawianego przedstawiają się następująco:

— pozostałość z ubiegłego roku	1 145 537 zł
— dotacja z Prez. WRN	1 900 000 zł
— dochody od gospodarki uspołecznionej	10 000 zł
— opłaty za egzamin	8 396 zł
ogółem	3 063 933 zł

— Wydatki natomiast przedstawiają się jak niżej:

ogółem	333 664 zł
— zakup pomocy naukowych	296 384 zł
— prace zlecone	23 138 zł
z tego: — opracowanie projektu medalu	6 000 zł
— przygotowanie do egzaminów wstępnych (obsługa, sprzątnięcie)	3 323 zł
— dokumentacja — związana ze zmianą podłączeń ze Szkołą Ćwiczeń	3 928 zł
— wynagrodzenie dla pracowników Społecznego Komitetu (ob. Klimczyk, Cybulski, Ferczak)	9 885 zł
— materiały wydane w związku z przeprowadzonymi egzaminami wstępnymi	2 360 zł
(z tego do refundacji przez WSI)	1 804 zł
— koszty podróży	1 632 zł
(do refundacji przez WSI)	1 623 zł

- zaliczka wynagrodzenie dla pracown. WSI (w refundacji) 10 050 zł
- usługi — przewóz ławek na egzaminy wstępne 100 zł

Ogółem pozostało na rachunku bieżącym Społecznego Komitetu Budowy WSI 2 730 542 zł.

Ponadto wartość pomocy naukowych otrzymanych z Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Prez. WRN wynosi 375 175 zł.

Wyżej wymienione wydatki zostały zaakceptowane przez Prezydium. Akceptowano również zlecenia na:

- wykonanie medalu przez Pracownię Brązowniczą Kosickiego w Poznaniu
 - wykonanie etui przez Spółdzielnię Introligatorską w Koszalinie w wypadku odmowy przez rzemieślnika prywatnego
 - wykonanie danych wyjściowych na osiedle akademickie (ob. Rożnowski, ob. Drulik).
- Równocześnie Prezydium postanowiło przedłużyć umowę-zlecenie z ob. A. Ferczak na prowadzenie księgowości Komitetu z wynagrodzeniem miesięcznym — 600 zł.

W związku z realizacją preliminarza budżetowego Komitetu, postanowiono dokonać w nim zmian jak niżej:

- I zmniejszyć część 97 rozdział 230 § 31 — usł. mater. 90 000 zł
- II zwiększyć część 97 rozdział 230 § 11 — bezosob. fund. płac 88 000 zł
- zwiększyć część 97 rozdział 230 § 22 — materiały o 1 000 zł
- zwiększyć część 97 rozdział 230 § 30 — podróże służbowe 1 000 zł
- Razem zwiększenie 90 000 zł

W związku z propozycją zmian, zobowiązano ob. J. Hoka i ob. Stępnia do szczegółowego rozpatrzenia sprawy i dokonania zmian, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Ad. 2. Komitet wysłuchał ustnej informacji ob. doc. J. Smoleńskiego Rektora WSI o stanie przygotowań do I Inauguracji w WSI Koszalin.

Z informacji wynika, że:

- opracowany został szczegółowy harmonogram uroczystości inauguracyjnych
- na ukończeniu są prace przygotowawczo-organizacyjne i porządkowo-dekoracyjne
- dobiegają końca roboty budowlano-montażowe związane z wykończeniem budynku Szkoły Ćwiczeń.

Po wysłuchaniu informacji ustalono, że:

- medale okolicznościowe wręczy tow. Cieślak zaproszonym gościom na spotkaniu z Rektorem po inauguracji.

Wobec opóźnienia wykonania projektów łańcucha rektorskiego i dziekańskich, postanowiono, aby sprawą zajęli się ob. Mazur i ob. Kruszyński. Łańcuchy te winny być przygotowane na drugą Inaugurację.

Ponadto postanowiono w Komitecie Wojewódzkim zorganizować spotkanie przedstawicieli Ministerstwa z sekretariatem KW i członkami Prezydium Komitetu oraz przedstawicielami Uczelni.

Protokółował
G. Poleszuk

Przewodniczący
Społecznego Komit. Bud. WSI
mgr K. Cieślak

Oryginał, mpis.

Archiwum WSInż., Społeczny Komitet Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej, t. 77/1.

Nr 7

1968 październik 2, Koszalin. — Zarządzenie nr 1 Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie w sprawie ustalenia jednostek organizacyjnych Wyższej Szkoły Inżynierskiej i ich symboli

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1968 r. w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie (Dz.U. Nr 18 poz. 115) i Zarządzenia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 czerwca 1968 r. (Nr DT-4-014/68) w sprawie organizacji Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie oraz Zarządzenia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 lipca 1968 r. (Nr DT-4-014/1/68 w sprawie utworzenia jednostek organizacyjnych w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Ustala się jednolity system organizacyjny Wyższej Szkoły Inżynierskiej zgodnie z załącznikiem Nr 1 do niniejszego Zarządzenia.
2. Wprowadza się w Wyższej Szkole Inżynierskiej jednolitą nazwę jednostek organizacyjnych i ustala się ich symbole zgodnie z załącznikiem Nr 2

§ 2.

Zarządzenia wchodzi z dniem ogłoszenia.

Rektor
Doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Załącznik nr 1 (schemat)

Zał. nr 2 do Zarządzenia Rektora Nr 2
z dnia 2 października 1968 r.

WYKAZ JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ W KOSZALINIE
I ICH SYMBOLI

Nazwa jednostki organizacyjnej	Symbol
JEDNOSTKI ADMINISTRACYJNE UCZELNI	
1. Rektor	R
2. Sekretariat Rektora	R
3. Dyrektor Administracyjny	A
4. Sekretariat Uczelni	A
5. Kwestura	F
6. Dział osobowy	DO
7. Dział nauczania	DN
8. Dział inwestycji	DI
9. Dział techniczny	DT
10. Dział Transportu	DTr
11. Dział Administracyjno-Gospodarczy	DG
12. Dział zaopatrzenia	DZ
13. Sekretariat Wydziału Mechanicznego	M
14. Sekretariat Wydziału Budowlanego	B
15. Radca prawny	DP
Administracja Domów Studenckich	DS
JEDNOSTKI DYDAKTYCZNE	
I. WYDZIAŁ MECHANICZNY	
Zespoły przedmiotowe	
1. fizyki	M
2. podstaw konstrukcji maszyn	Mf
3. mechaniki technicznej	Mkn
4. elektrotechniki i automatyki	Mmt
5. termodynamiki i energetyki cieplnej	Mea
6. technologii ogólnej i materiałoznawstwa	Mte
7. obróbki materiałów i obrabiarek	Mtm
8. technologii budowy maszyn	Mom
9. maszyn i urządzeń rolniczych	Mtb
Pracownie	Mur
1. fizyki	Mpf

2. elektrotechniki i automatyki	MPe
3. termodynamiki i energetyki cieplnej	MPt
4. obróbki materiałów i obrabiarek	MPo
5. maszyn i urządzeń rolniczych	MPr
6. technologii—ogólnej i materiałoznawstwa	MPto
II. WYDZIAŁ BUDOWNICTWA LĄDOWEGO	
Zespoły przedmiotowe	B
1. matematyki	Bm
2. chemii ogólnej	Bch
3. mechaniki budowlanej	Bmb
4. fundamentowania i geodezji	Bfg
5. technologii materiałów i elementów budowlanych	Btb
6. budownictwa ogólnego i przemysłowego	Bbo
7. konstrukcji budowlanej	Bkb
8. organizacji i ekonomiki budownictwa	Boe
Pracownie	
1. mechaniki gruntów i geodezji	BPg
2. technologii elementów budowlanych	BPt
3. mechaniki i konstrukcji budowlanych	BPch
III. STUDIUM WOJSKOWE	SW
IV. ZESPÓŁ NAUK SPOŁECZNO-POLITYCZNYCH	ZNP
V. STUDIUM JĘZYKÓW OBCYCH	SJO
VI. STUDIUM WYCHOWANIA FIZYCZNEGO	SWF
VII. BIBLIOTEKA GŁÓWNA	BG

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż., Społeczny Komitet Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej, t. 77/1.

Nr 8

1968 październik 5, Koszalin. — Przemówienie Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej doc. Jerzego Smoleńskiego, inaugurujące rok akademicki 1968/1969

DOSTOJNI GOŚCIE!

WYSOKA RADO!

DROGA MŁODZIEŻY!

Inaugurując w dniu dzisiejszym pierwszy rok istnienia Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie zmuszony jestem do odstąpienia od tradycyjnego omówienia dorobku dydaktycznego i naukowego za ubiegły rok, gdyż niewiele ponad trzy miesiące licząca Uczelnia takowego mieć jeszcze nie może. Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie

została powołana Zarządzeniem Rady Ministrów w dniu 8 czerwca br. a ogłoszenie decyzji nastąpiło w dniu 14 czerwca. Od momentu powołania do chwili obecnej trwają intensywne prace organizacyjne i przygotowawcze w celu pełnego zabezpieczenia procesu dydaktycznego.

Pozwolę sobie scharakteryzować pokrótce postęp tych prac, które są prowadzone równoległe w trzech pionach. Są to:

1. baza materialna
2. personel naukowo-dydaktyczny i administracyjny
3. młodzież.

Wszystkie trzy elementy, funkcjonalnie ze sobą powiązane, dobrze zorganizowane i wydajnie pracujące składają się na prawidłowe działanie wyższej uczelni. Obecna sytuacja wymienionych elementów przedstawia się następująco:

I. Decyzją władz wojewódzkich przekazano Uczelni do użytkowania obiekty byłego Studium Nauczycielskiego, obejmujące budynek dydaktyczny z przyległymi pomieszczeniami auli i sali gimnastycznej oraz budynki byłego internatu ze stołówką i pomieszczeniami pomocniczymi. Jednocześnie przewidziano do przekazania nowy budynek Szkoły Ćwiczeń. Po przejściu wymienionych obiektów Szkoła Inżynierska będzie dysponowała łącznie ok. 40 000 m³ zabudowy, w której znajduje się ok. 4 000 m² dydaktycznie użytecznej powierzchni i ok. 2 000 m² powierzchni mieszkalnej w Domu Studenta (z 250 miejscami). Będąca w dyspozycji WSI powierzchnia dydaktyczna przy planowanym rozwoju Uczelni jest w stanie zabezpieczyć teoretycznie potrzeby na okres ok. 3 do 4 lat. Poważnym mankamentem istniejącej zabudowy jest brak pomieszczeń laboratoryjno-warsztatowych oraz prawidłowego ucieplnienia wszystkich obiektów. Kierownictwo Uczelni czyni starania o jak najszybsze zlikwidowanie tych braków. Drugą częścią bazy materialnej jest wyposażenie Uczelni w urządzenia techniczne i pomiarowo-badawcze. Obecnie mamy całkowicie przygotowane do prowadzenia zajęć dydaktycznych — pracownie chemii i fizyki oraz kreślarnie. Natomiast dla dalszych pracowni, potrzebnych już na II roku, brak jest wyposażenia. Czynione są starania o uzyskanie koniecznego sprzętu. Jest to obecnie naszą główną troską. Dla zabezpieczenia zajęć warsztatowych zawarliśmy porozumienie z miejscowym Technikum Samochodowym, które udostępniło swe warsztaty dla studentów Wydziału Mechanicznego, a Koszalińskie Zjednoczenie Budownictwa umożliwiło nam przeprowadzanie zajęć warsztatowych na wzorowo prowadzonej budowie dla studentów Wydziału Budownictwa Lądowego.

Ten system współpracy pomiędzy szkolnictwem średnim i WSI, a także z przedsiębiorstwami zamierzmy intensywnie rozwijać i doskonalić. Współpraca poza aspektami wychowawczymi posiada dla nas pewne walory ekonomiczne, gdyż odciąża Uczelnię od nakładów na ten cel.

II. W zakresie spraw osobowych doprowadzono do pełnej obsady stanowisk administracyjno-biurowych, wykorzystując przyznane Uczelni 15 etatów. Dochodzimy do pełnej obsady 32 etatów pracowników gospodarczych i obsługi. Zatrudniony na Uczelni personel pokrywa potrzeby już przejętych budynków, natomiast jest niewystarczający do zagospodarowania oddawanego do użytku w tych dniach nowego obiektu. Będziemy czynić

starania w Resorcie Oświaty i Szkolnictwa Wyższego o uzyskanie dodatkowych etatów obsługi. Cały personel administracyjny został zatrudniony spośród ludzi miejscowych.

W grupie pracowników naukowo-dydaktycznych, na 20 etatów przyznanых Uczelni, zaangażowano już 17 pracowników reprezentujących 12 specjalności naukowych. Kadra naukowo-dydaktyczna posiada wysokie kwalifikacje naukowe i zawodowe, czym gwarantuje prawidłowy rozwój Uczelni i wypełnienie stojących przed WSI zadań dydaktycznych, wychowawczych i naukowych.

Obecnie pracują na Uczelni:

- 1 profesor zwyczajny
- 4 docentów
- 5 starszych wykładowców, w tym 2 z doktoratami
- 5 wykładowców oraz
- 2 lektorów.

Czynione są starania o zaangażowanie dalszych pracowników naukowo-dydaktycznych.

Odbywające się obecnie zajęcia dydaktyczne w ok. 70% prowadzone są przez pracowników naukowo-dydaktycznych własnych, a reszta przez wykładowców spoza Uczelni. W tym są 2 osoby dojeżdżające z Gdańska (z zamiarem przejścia w przyszłości do Koszalina).

Nawiązaliśmy współpracę w dziedzinie wymiany wykładowców z Wyższą Szkołą Oficerską w Koszalinie, uzyskując stamtąd wysoko kwalifikowanego wykładowcę. Obecnie są angażowani pracownicy naukowo-techniczni (laboranci) w ilości ośmiu. Przy WSI zostało powołane Studium Wojskowe, które już rozpoczęło działalność. W obsadzeniu stanowisk zarówno administracyjnych jak i naukowo-dydaktycznych nie było poważniejszych zahamowań dzięki dużej przychylności miejscowych władz, jak i instytucji odstępujących pracowników. Wielkie znaczenie miało tutaj zapewnienie przez miasto odpowiedniej liczby mieszkań dla pracowników. W najbliższych dniach ośmiu pracowników dydaktycznych otrzyma klucze do mieszkań, w których będą oczekiwać wybudowania specjalnego bloku dla pracowników WSI.

Napływ i stabilizacja pracowników stwarzają potrzebę utworzenia organizacji politycznych i społecznych. W tym miesiącu zakończą się przygotowania do utworzenia POP PZPR oraz Rady Zakładowej ZNP.

III. Równoległe z uprzednio opisanymi pracami organizacyjnymi rozwijały się sprawy młodzieży. Sukcesywnie następowało wciąganie w orbitę działania Uczelni tych, dla których ona powstała. Zgodnie z ogólnopolskim terminarzem, rozpoczęto 1 lipca egzaminy wstępne. Na stacjonarne studia dzienne zostało przyjętych 120 studentów spośród 384 kandydatów. Dość korzystny jest skład socjalny młodzieży, gdyż 51% stanowi młodzież pochodzenia robotniczo-chłopskiego.

W miesiącu wrześniu 60 studentów Wydziału Mechanicznego przystąpiło do czterotygodniowej praktyki fizycznej w miejscowych zakładach pracy.

Jednocześnie w pierwszym tygodniu września przeprowadzono egzaminy wstępne na studia wieczorowe, w wyniku których dopuszczono do studiów 60 studentów. Rozpoczęli oni od 9 września naukę.

Od 1 października podjęli naukę wszyscy studenci dopuszczeni do studiów w bieżącym roku akademickim w ogólnej ilości 180. Wszyscy studenci objęci państwowym systemem stypendialnym pomoc tę będą otrzymywać, z tym że mieszkania w domach studenckich i pomoc pieniężną realizujemy we właściwych terminach, natomiast uruchomienie stołówki musiało być przesunięte z przyczyn technicznych i organizacyjnych do około połowy października. Ze spraw organizacyjnych młodzieży niewiele jeszcze można wymienić. W trakcie realizacji jest ZMS oraz AZS. Przewidujemy w najbliższym czasie doprowadzić do powstania ZSP oraz samorządów studenckich w Domach Studenckich. Zamierzeniem Kierownictwa Uczelni jest szerokie wykorzystanie działalności organizacji młodzieżowych do realizacji wychowawczych zadań Uczelni. Dążyć będziemy do tego, aby programy działalności organizacji młodzieżowych, zawierające bogatą treść ideologiczną były szkołą społecznego działania dla przyszłych inżynierów.

W nadchodzącym roku akademickim, oprócz realizacji podstawowych zadań dydaktycznych i wychowawczych zamierzmy równie intensywnie jak dotąd zajmować się pracami organizacyjnymi, rozbudową Uczelni i jej wyposażeniem. Zamierzamy w oparciu o pomoc WRN oraz życzliwe nam resorty gospodarki narodowej rozpocząć realizację prowizorycznych pomieszczeń pracowni naukowych, a także w miarę możliwości rozpocząć prace nad właściwym i skutecznym ogrzewaniem budynków. Następną sprawą wymagającą rozwiązania jest ustalenie lokalizacji i koncepcji docelowej przyszłej Uczelni i przyszłego Osiedla Studenckiego. Równolegle realizowane będzie wyposażenia Uczelni w sprzęt i urządzenia. Liczymy na pomoc finansową i materiałową ze strony resortu Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Społecznego Komitetu Rozwoju WSI oraz koszalińskich zjednoczeń i przedsiębiorstw.

W zakresie personelu planujemy przy nieznacznym wzroście pracowników administracyjnych przynajmniej podwoić kadrę naukowo-dydaktyczną i naukowo-techniczną. Zamierzamy rozwijać działalność naukowo-badawczą i naukowo-usługową, związaną z potrzebami regionu koszalińskiego. Włączymy się do pracy organizacji społeczno-politycznych i branżowych. Ani na chwilę nie zapomnimy o naszych celach i zadaniach jako Uczelni koszalińskiej. W stosunku do młodzieży zdecydowanie będziemy realizować zadania postawione szkolnictwu przez Partię w Tezach na V Zjazd. Będziemy uczyć szacunku do robotnika i chłopa, szacunku do pracy fizycznej. Do naczelnych zadań naszych będzie należało poza szkoleniem zawodowym kształtowanie zaangażowanej politycznie sylwetki naszego absolwenta. Młodzież nasza musi być świadoma roli, jaką ma do spełnienia w naszym społeczeństwie, świadoma, komu zawdzięcza możliwość uczenia się oraz co zobowiązana jest spłacić społeczeństwu, które stworzyło jej warunki do nauki. Szczególnie tutaj, na Ziemi Koszalińskiej młodzież musi posiadać dużą wiedzę polityczną, skryształowany światopogląd, aby swym patriotyzmem, wiernością idei socjalizmu przeciwdziałać nieustającemu naciskowi propagandy niemieckich

odwetowców. Świadoma, zaangażowana politycznie postawa naszej młodzieży, urodzonej, uczącej się i w przyszłości pracującej na Ziemi Koszalińskiej, będzie wcieleniem pięknego hasła umieszczonego na rynku naszego miasta — "Byliśmy - Jesteśmy - Będziemy".

Po przedstawieniu szanownym zebraniem naszych dotychczasowych osiągnięć i zamierzeń na przyszłość, poczuwam się do miłego obowiązku podziękowania wszystkim tym, którzy otaczają Uczelnię opieką i udzielają jej wydatnej pomocy.

W szczególności podziękowanie składam Ministerstwu Oświaty i Szkolnictwa Wyższego na ręce Wiceministra inż. Romana Mistewicza, Komitetowi Wojewódzkiemu i Miejskiemu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej na ręce I Sekretarza tow. A. Kuligowskiego, Wojewódzkiej i Miejskiej Radzie Narodowej oraz Kuratorium Okręgu Szkolnego na ręce przewodniczącego WRN Waclawa Gelgera, Społecznemu Komitetowi WSI na ręce jego przewodniczącego mgr Klemensa Cieślaka.

Składam podziękowanie Politechnice Gdańskiej na ręce Rektora prof. dr. inż. Stanisława Rydleńskiego za przychylność dla WSI w Koszalinie zadokumentowaniem odstąpieniem 9 wartościowych pracowników naukowo-dydaktycznych.

Dziękuję Kierownictwom koszalińskich zakładów pracy, które przez swą życzliwość dla Uczelni umożliwiają realizację zadań dydaktycznych w trudnym okresie organizacji i rozruchu. Liczymy na dalszą, trwałą opiekę nad Koszalińską Wyższą Uczelnią wszystkich jej życzliwych.

Ze swej strony przyrzekamy, że dołożymy wszelkich starań, aby dobrze spełnić nasz zawodowy i społeczny obowiązek nauczania i wychowania. Nie zawiedziemy nadziei pokładanych w Uczelni.

Ogłaszam rok akademicki 1968/69 w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie za otwarty.

Druk: Organizacja uczelni. Skład osobowy i plany studiów w latach akademickich 1968/1969 i 1969/1970 (według stanu na 1. I. 1970 r.), Koszalin 1970. s. 9 - 14.

Nr 9

1969 październik 1, Koszalin. — Przemówienie Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie doc. Jerzego Smoleńskiego, inaugurujące rok akademicki 1969/1970

WYSOKI SENACIE!

DROGA MŁODZIEŻY!

DOSTOJNI GOŚCIE!

Inaugurując w dniu dzisiejszym nowy rok akademicki, winien jestem w pierwszym rzędzie dokonać gospodarskiego rozrachunku za rok ubiegły. Rok to szczególny, gdyż był to pierwszy rok istnienia i funkcjonowania Wyższej Uczelni, która przed rokiem powołana, dzięki emocjonalnemu zaangażowaniu się kilkunastu ludzi mogła rozpocząć

normalną działalność dydaktyczno-naukową. W okresie tym, o czym należy wspomnieć, następowała stabilizacja, wdrażanie się do nowych warunków pracy i zadomowienie się pracowników wszystkich grup. Te normalne ludzkie sprawy przebiegały przy intensywnej bieżącej pracy i narastających potrzebach Uczelni. W tych szczególnych warunkach nastąpiło pełne wykonanie zadań postawionych Uczelni przez społeczeństwo, zgodnie z planami określonymi zarządzeniami Ministerstwa Oświaty i Szkolnictwa Wyższego. Zrealizowano w pełni program nauczania na 1-szym roku studiów dziennych i wieczorowych.

Analizując szczegółowiej działalność Uczelni w ubiegłym okresie, należy omówić trzy zasadnicze elementy, funkcjonalnie ze sobą związane, a które harmonijnie rozwijane dają efekty w dydaktyce i nauce.

Pierwszym elementem, może nie najważniejszym, ale koniecznym dla życia Uczelni jest baza materialna. Na bazę składają się dwa czynniki, jakimi są obiekty i wyposażenie. Uczelnia rozwija swoją działalność w budynkach Koszalińskiego Okręgu Szkolnego. Trzy zespoły budynków, z których jeden jest Domem Studenckim, a dwa stanowią gmachy Uczelni. Zaspokajają w zasadzie potrzeby, przy określonym rozwoju ilości studentów, przez około dwa i pół roku. Sformułowanie "w zasadzie" wynika stąd, że struktura pomieszczeń niezupełnie odpowiada potrzebom uczelni technicznej. Odczuwa się brak pomieszczeń warsztatowo-gospodarczych. W stosunku do metrażu zeszłorocznego nasz stan posiadania powiększył się około 180 m² (około 500 m³) w wyniku wspólnego działania Uczelni ze Zjednoczeniem Budownictwa Rolniczego. Uczelnia zakupiła materiały, a Zjednoczenie w czynie społecznym pobudowało nam pomieszczenia magazynowo-garażowe. Chciałbym z tego miejsca złożyć serdeczne podziękowanie załodze przedsiębiorstwa, a w szczególności dyrektorowi inż. Chawrylince za ten piękny i dla nas niezmiernie cenny dar. Uzyskane pomieszczenia zapewniły dach nad głową naszym środkom transportu oraz stworzyły możliwości magazynowania materiałów i sprzętu w pomieszczeniach zamkniętych. Nasz stan posiadania powiększył się także o obiekt położony w Mielnie. Władze powiatowe przekazały WSInż. ośrodek szkoleniowo-wypoczynkowy LOK. Rozważamy obecnie najracjonalniejsze zagospodarowanie istniejących budynków na terenie Ośrodka. Jedną wersją jest zorganizowanie ośrodka pracy twórczej i wypoczynku, a drugą - adaptacja na Dom Studencki dla roczników dyplomowych. W sprawie tej prowadzimy rozmowy z resortem. Za ten dar dziękuję Prezydium Powiatowej Rady Narodowej, a szczególnie przewodniczącemu Bolesławowi Andryszewskiemu. Ogólnie sytuacja lokalowa Uczelni dla potrzeb obecnych jest dobrą, a trudności zaczną się dopiero od następnego roku akademickiego.

Drugą częścią składową bazy materialnej jest wyposażenie Uczelni. Dla zajęć audytoryjnych i rysunkowych mamy pełne wyposażenie zapewniające prawidłowe prowadzenie zajęć. Pracownie są w trakcie organizacji. Dalszy wzrost wyposażenia nastąpił w pracowniach chemii i fizyki.

Powstały z początkowym lub nawet średnim wyposażeniem pracownie na Wydziale Budownictwa Lądowego:

materiałów i elementów budowlanych,

mechaniki gruntów i geodezji oraz mechaniki i konstrukcji budowli;

na Wydziale Mechanicznym:

technologii ogólnej i materiałoznawstwa oraz elektrotechniki i automatyki.

Brak jest jeszcze pracowni matematyki, obrabiarek oraz termodynamiki. Wyposażenie dwu pierwszych pracowni jest szczególnie trudne ze względu na ściśle reglamentowany rozdział urządzeń. Dotyczy to zarówno maszyn liczących jak i obrabiarek.

Na zakończenie omawiania bazy lokalowo-wyposażeniowej należy wspomnieć o środkach finansowych, jakimi Uczelnia dysponowała w ubiegłym roku akademickim, przy czym można tu operować kwotami orientacyjnymi, gdyż rok akademicki nie pokrywa się z rokiem budżetowym.

Na rok 1969 mieliśmy do dyspozycji:

z MOiSzW łącznie około	11,0 mln zł, w tym 3,6 mln zł na wyposażenie
ze Społecznego Komitetu Budowy WSiInż. około	2,36 mln zł, w tym 2,15 mln zł na wyposażenie
ze środków Kuratorium Okręgu Szkolnego około	2,3 mln zł, w tym 1,8 mln zł na wyposażenie
inne darowizny w wyposażeniu	0,2 mln zł.
Razem na wyposażenie	7,75 mln zł.

i 8,11 mln zł na koszty utrzymania Uczelni, remonty, dokumentację i inne wydatki. Łącznie Uczelnia nasza kosztowała społeczeństwo 15,86 mln zł.

Drugim, niezmiernie ważnym elementem każdej Uczelni jest kadra — pracownicy zabezpieczający proces dydaktyczny, realizujące prace naukowo-badawcze. Sytuacja Uczelni w tym zakresie w ciągu ubiegłego roku przedstawia się następująco:

Stan na 1 października 1968 r.

Pracownicy działalności podstawowej:

naukowo-dydaktyczni — etatów 20, obsadzonych 17 (w tym 1 profesor i 4 docentów)

naukowo-techniczni — etatów 8, obsadzony 1.

Administracja Uczelni i D.S.

administracyjno-biurowi — etatów 15, obsadzonych 15

obsługa - etatów 32, obsadzonych 21

Ogółem etatów było 75, a obsadzonych 54.

Stan na 1 października 1969 r.

Pracownicy działalności podstawowej:

naukowo-dydaktyczni — etatów 41, obsadzonych 26 (w tym 1 profesor i 6 docentów)

naukowo-techniczni — etatów 12, obsadzony 10.

Administracja Uczelni i D.S.

administracyjno-biurowi — etatów 18, obsadzonych 17

obsługa — etatów 45, obsadzonych 40

Pracownicy służby bibliotecznej — etatów 4, obsadzone 4.

Ogółem etatów jest 120, a obsadzonych 97.

Największa różnica pomiędzy ilością etatów a stanowiskami obsadzonymi jest w grupie pracowników naukowo-technicznych, a wynika to stąd, że etaty zostały przyznane od 1 października i są w trakcie obsadzania. Ponadto w tej grupie pracowników są największe trudności w znalezieniu odpowiednich specjalistów i uzyskaniu zgody na przejście do naszej Uczelni. Mamy jednak wszelkie przesłanki do stwierdzenia, że w miesiącu październiku przeprowadzimy formalności związane z przeniesieniami służbowymi i wszystkie etaty będą obsadzone.

Wśród kandydatów do pracy w naszej Uczelni posiadamy 1 docenta, przyjmowanego w trybie przeniesienia służbowego. Dwa wnioski o powołanie na etaty docentów kandydatów spoza Uczelni leżą w Ministerstwie, na stanowisku starszych wykładowców lub adiunktów mamy 5 kandydatów ze stopniami doktorów nauk technicznych. Uwzględniając kwalifikacje istniejącej już kadry oraz poziom naukowy pracowników werbowanych, mamy pewność, że Uczelnia nasza będzie w stanie prowadzić zajęcia dydaktyczne na wysokim poziomie i jednocześnie tworzyć placówkę o dużym potencjale naukowym. Liczymy na pomoc władz miejskich w zapewnieniu naszym pracownikom dobrych warunków bytowych. Jest to jeden z podstawowych warunków pozyskania tych ludzi do pracy w naszej Uczelni.

Trzecim elementem Uczelni są studenci, dla których głównie istnieją dwa poprzednie (baza materialna i kadra). W ubiegłym roku, podczas pierwszej inauguracji włączono indeksy ogółem

123 studentom studiów dziennych

i 60 studentom studiów wieczorowych,

stan ten uległ zmianom wskutek przeniesień z innych uczelni i odpadów. Na poszczególnych wydziałach przedstawiał się następująco:

Wydział Budownictwa Lądowego

studia dzienne

z własnej rekrutacji	60	studentów
doszło z przeniesień	9	
Razem	69	

urlop zdrowotny
 1 | |

odpadło po I roku studiów
 8 | |

przeniesieni na inne uczelnie lub wydział
 3 | |

pozostało
 57 | studentów |

studia wieczorowe

z własnej rekrutacji
 30 | studentów |

z przeniesień	2	
Razem	32	
odpadli po I roku	9	
przeniesienia	4	
pozostało	19	studentów

Wydział Mechaniczny**studia dzienne**

z własnej rekrutacji	60	studentów
skierowani przez MOiSzW	3	
przybyło z przeniesień	5	
Razem	68	

urlop zdrowotny	1	
odpadło po I roku studiów	9	
przeniesieni na inne uczelnie	1	
pozostało	58	studentów

studia wieczorowe

z własnej rekrutacji	30	studentów
przeniesienia	3	
Razem	33	

odpadło po I roku	5	
pozostało	28	studentów.

Ogółem po I roku posiadamy:

na studiach dziennych	113	studentów
na studiach wieczorowych	46	
Razem	159	studentów II roku.

Obecny I rok studiów rozpoczęło:**studia dzienne**

na Wydziale Budownictwa Lądowego	91	studentów
na Wydziale Mechanicznym	90	
Razem	181	studentów

studia wieczorowe

na Wydziale Budownictwa Lądowego	30	studentów
na Wydziale Mechanicznym	30	
Razem	60	studentów

studia zaoczne

na Wydziale Budownictwa Lądowego	30	studentów
na Wydziale Mechanicznym	30	
Razem	60	studentów

Łącznie studia rozpoczyna w bieżącym roku 301 studentów.

NASZE PLANY I ZAMIERZENIA NA NAJBLIŻSZY OKRES**W zakresie bazy materialnej**

- wspólnie z władzami terenowymi zamierzamy zrealizować halę laboratoryjno-warsztatową dla uzyskania pomieszczeń do prowadzenia zajęć specjalistycznych,
- podobnie, wspólnie z władzami miejscowymi, czynimy starania o uzyskanie pomieszczeń na kwatery studenckie (koncepcja adaptacji istniejących obiektów i budowa DS),
- będziemy, wspólnie z władzami, czynić starania o uzyskanie maksimum środków na wyposażenie pracowni i innych pomieszczeń Uczelni.

W zakresie obsady kadrowej

- będziemy dążyć do uzyskania minimum 20 etatów w grupie naukowo-dydaktycznej oraz pewnych ilości etatów w innych grupach oraz czynić będziemy starania o uzyskanie pracowników o najwyższych kwalifikacjach.

W zakresie dydaktyki

- pragniemy utrzymać rekrutację na nie mniejszym poziomie jak w roku bieżącym, mimo nie sprzyjającej sytuacji w szkolnictwie średnim — brak absolwentów L.O.,
- będziemy konkretyzować nauczanie na całkowicie nowej specjalności, jaką jest materiałoznawstwo elektroniczne,
- będziemy doskonalić metody nauczania, wdrażać lepsze i doskonalsze formy wychowawcze, mobilizować młodzież do uaktywnienia pracy organizacji młodzieżowych i samorządów studenckich.

Po tym suchym sprawozdaniu z podstawowej działalności Uczelni nie mogę pominąć

innych form działalności, która była rozwijana w ubiegłym okresie. Ze względu na całkowitą nowość w dotychczasowych programach nauczania, jaką stanowią praktyki robotnicze, pragnę poinformować o zrealizowaniu w pełni zadań postawionych przez nasze władze. W ścisłym współdziałaniu pracowników Uczelni i Koszalińskiego Zjednoczenia Budownictwa przeprowadzono miesięczne zajęcia na budowach koszalińskich. 166 studentów zaliczyło praktykę, rozstając się z załogami przedsiębiorstw i odwrotnie z odcieniem żalu. Zdaniem kierownictw przedsiębiorstw studenci byli w stanie w znacznej części zastąpić stałe załogi na budowach.

Na ręce dyrektora Zjednoczenia, inż. Krętkowskiego składam podziękowanie za pomoc w dobrym zorganizowaniu zajęć i opiekę nad naszymi studentami.

Poza działalnością organizacyjno-dydaktyczną była przeprowadzona, w miarę możliwości czasowych i środków działalność naukowo-badawcza, popularyzatorska i wydawnicza. Głównie pracownicy naukowo-dydaktyczni, nie obciążeni w ubiegłym roku akademickim zajęciami dydaktycznymi wykonywali szereg prac, które rozpoczęły tworzyć atmosferę placówki naukowej. Zespół pracowników, specjalistów z budownictwa ogólnego i wiejskiego, opracował szereg artykułów w prasie zawodowej dotyczącej problemów konstrukcyjnych i funkcjonalnych nowoczesnego budownictwa wiejskiego. Są złożone do druku dwa podręczniki "Budownictwo wiejskie" i "Budownictwo chlewni". Były wykonywane badania spoin defektoskopami i rentgenograficznie. Wykonano szereg orzeczeń i ekspertyz dla budownictwa i przemysłu maszynowego. Ilość prac o charakterze naukowym, wykonanych w naszym ośrodku, nie ustępuje innym tradycyjnym ośrodkom w przeliczeniu na jednego pracownika. Stwierdzam, że Koszalińska Wyższa Szkoła Inżynierska w pełni wykonała postawione przed nią zadania i prawidłowo rozwijała się w pierwszym roku swego istnienia, kończąc część sprawozdawczą swego wystąpienia.

DROGA MŁODZIEŻY!

Po zapoznaniu Was z historią jednego roku naszej młodej Uczelni pragnę do Was skierować kilka uwag. Poznaliście sukcesy i troski Uczelni, do której wstępujecie. Znacnie sytuację obecną i będziecie znać dalsze losy, gdyż będziemy Was informować o wszelkich mianach, które będą u nas zachodziły. Pragnę ugruntować w Was świadomość, że Uczelnia powstaje w trudzie i z wysiłkiem społeczeństwa. Mimo przejściowo trudnej sytuacji kraju nie przestaje się łożyć olbrzymich sum na rozwój szkolnictwa. Nakłady na naszą Uczelnię wraz z planowanym rozwojem szkolnictwa w kraju będą rosły w szybkim tempie. Świadomość trudu, jaki włożono w organizację Uczelni i jej wyposażenie winna wyrobić w Was szacunek do mienia społecznego na Uczelni i w Domu Studenckim. Uczelnię tworzy się dla wielu pokoleń i sprzęt tu znajdujący się ma im służyć.

W dniu dzisiejszym składacie ślubowanie studenckie uzyskując prawa, a jednocześnie biorąc na siebie obowiązek. Wchodzicie do 320 tysięcznej rzeszy studentów kształcących się na wszystkich wyższych uczelniach polskich. Z Wami społeczeństwo wiąże nadzieje, że po 4 latach studiów zasilicie szeregi polskiej inteligencji technicznej. Czego od Was oczekujemy i co mieści się w obowiązkach studenckich? Chcemy, abyście pilnie uczyli się i zdobywali wiedzę zawodową, chcemy, abyście pogłębili swą wiedzę polityczną, poszerzali światopogląd i wyrabiali aktywność społeczną, chcemy, abyście

wyrastali na Uczelni w atmosferze patriotyzmu i wierności idei socjalizmu, chcemy, abyście po opuszczeniu murów naszej Uczelni byli godni nazwy oficerów produkcji, świadomi celu do jakiego dążymy, my starsze od was pokolenie. Wszelkie poczynania i inwencje twórcze powinny służyć podnoszeniu dochodu narodowego, a tym samym ogólnego dobrobytu naszego społeczeństwa. Takie sobie stawiamy zadania i konsekwentnie będziemy ten plan realizować. W dniu dzisiejszym, inaugurującym nowy rok akademicki życzę Wam spełnienia marzeń, jak najszybszego zdobycia dyplomu. Osiągnięcia takich kwalifikacji zawodowych i takiej świadomości politycznej, które stawiałoby absolwenta nasze Szkoły wśród przodującej grupy inteligencji technicznej. Jednocześnie życzę wszystkim pracownikom Uczelni dużo sukcesów w realizacji nauczania i wychowywania młodzieży.

Ogłaszam rok akademicki 1969/1970 w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie za otwarty.

Druk:

Organizacja uczelni. Skład osobowy i plany studiów w latach akademickich 1968/1969 i 1969/1970 (według stanu na 1. I. 1970 r.), Koszalin 1970, s. 20 - 28.

Nr 10

1969 październik, Koszalin. — Program rozwoju Wyższej Szkoły Inżynierskiej opracowany przez kierownictwo uczelni

WSI w Koszalinie u podstaw swego powstania miała postawione zasadniczo zadanie zaspokojenia regionu koszalińskiego w kadrę inżynierską. Stąd wynikają kierunki studiów i specjalności. Podstawową formą nauczania są i będą studia dzienne (stacjonarne). Na kierunku budowlanym prowadzone obecnie dwie specjalności "budownictwa ogólnego i przemysłowego" oraz "budownictwa rolniczego" będą dalej rozwijane, aż do zaspokojenia potrzeb regionu koszalińskiego, a także innych północnych regionów kraju. Przewiduje się uruchomienie w najbliższym czasie następnych specjalności jak "instalacje sanitarne" a następnie "technologia prefabrykacji". Pod kątem planowanych specjalności na kierunku budowlanym przewidywane są liczby rekrutowanych kandydatów od 60 osób w r. 1968 do 180 osób w 1975 r. Na powyższym stanie stabilizuje się wielkość rekrutacji i tym samym pierwszego roku. Wynika stąd docelowa liczebność kierunku budowlanego do 650 studentów. Kierunek mechaniczny prowadzi obecnie dwie specjalności "technologia budowy maszyn" oraz "maszyny i urządzenia rolnicze". Te podstawowe specjalności będą liczebnie dalej rozwijane od rekrutacji 60 osób w 1968 r. do 210 w r. 1975. Jednocześnie planuje się tworzenie dalszych specjalności jak "energetyka cieplna" i "plastyczna obróbka metali". W roku 1975 Wydział Mechaniczny ma osiągnąć liczebność około 700 studentów, a docelowa ogólna wielkość wydziału ma dojść do 1 200 studentów. Trzecim kierunkiem, który ma być powołany na Uczelni jest wydział elektryczny z wiodącym oddziałem elektronicznym. Planowane jest w najbliższym czasie rozpoczęcie szkolenia na specjalności "technologia materiałów elektronicznych".

Planowany rozwój Uczelni ilustrują orientacyjne liczby studentów studiów dziennych w kolejnych latach:

Rok	1970	1975	1980	1985	docelowo
Liczba studentów	445	1 294	2 500	3 500	4 000

Równoległe ze studiami dziennymi prowadzone są studia dla pracujących wieczorowe i zaoczne. Planowane liczby studentów pracujących przedstawiają się następująco:

Rok	1970	1975	1980	1985	docelowo
Liczba studentów	160	412	747	850	1 000

Efektom końcowym planowanej działalności Uczelni na studiach dziennych i dla pracujących są liczby absolwentów przedstawione poniżej:

Lata	1968 - 1975	1976 - 1980	1981 - 1985
Absolwenci	730	1 970	3 650

Równoległe ze wzrostem ilości studentów na Uczelni powinien następować stały wzrost personelu nauczającego i administracyjnego Uczelni. Planuje się następujące liczby pracowników w kolejnych latach:

Rok	1970	1975	1980	1985	docelowo
Pracownicy naukowo-dydaktyczni i techniczni	95	270	490	660	750
Pracownicy administracyjni i obsługi	100	180	280	400	450
Razem	193	450	770	1 060	1 200

Warunkiem niezbędnym do realizacji planowanych zadań w zakresie szkolenia konieczny jest stały wzrost bazy lokalowej i wyposażenia Uczelni, a także rozwój bazy bytowo-socjalnej studentów. W tym celu trwają intensywne prace projektowe nad przygotowaniem dokumentacji umożliwiających rozpoczęcie robót budowlanych.

Planuje się w pierwszej kolejności w latach 1970-74 budowę trzech domów studenckich z hotelem asystenckim na osiedlu przy ul. Rejtana, a następnie w latach 1973-75 rozpoczęcie budowy obiektów dydaktycznych Uczelni przy ul. Fałata. W kolejnych następnych pięciolatkach będzie następowała dalsza rozbudowa obiektów Uczelni oraz budynków osiedla studenckiego. Orientacyjne nakłady inwestycyjne oraz kubatury planowanej zabudowy są następujące:

Do roku	1970	1975	1980	1985	docelowo
orientacyjne nakłady inwestycyjne w mln zł	30	82	115	125	160
kubatura obiektów w m ³	—	75 000	100 000	100 000	130 000

W zakresie rekrutacji, ogólnej liczby studentów, liczby absolwentów przewiduje się na okres najbliższego planu pięcioletniego (1971-1975) następujące wielkości:

Wyszczególnienie	rodzaj studiów	1969	1970	Projekt planu pięcioletniego				
				1971	1972	1973	1974	1975
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Studenci I r. studiów,	razem	180	330	360	420	480	540	600
z tego wg kierunk.	dzienne	120	210	240	300	330	390	450
studiów	wieczorowe	60	60	60	60	60	60	60
	zaoczne	—	60	60	60	90	90	90
1. Budowlany	razem	90	150	150	180	180	210	240
z tego	dzienne	60	90	90	120	120	150	180
	wieczorowe	30	30	30	30	30	30	30
	zaoczne	—	30	30	30	30	30	30
2. Mechaniczny	razem	90	180	210	240	270	300	300
z tego	dzienne	60	120	150	180	180	210	210
	wieczorowe	30	30	30	30	30	30	30
	zaoczne	—	30	30	30	30	30	30
3. Elektryczny	razem	—	—	—	—	—	60	60
z tego	dzienne	—	—	—	—	—	60	60
	wieczorowe	—	—	—	—	—	—	—
	zaoczne	—	—	—	—	—	—	—

Studenci ogółem

Wyszczególnienie	rodzaj studiów	1969	1970	Projekt planu pięcioletniego				
				1971	1972	1973	1974	1975
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Studenci na Uczelni ogółem,	razem	180	685	951	1181	1366	1524	1704
z tego wg kierunków	dzienne	120	455	661	826	956	1114	1294
studiów	wieczorowe	60	130	160	190	190	190	190
	zaoczne	—	100	130	165	220	220	220
1. Budowlany	razem	90	327	433	519	560	614	690
z tego	dzienne	60	212	288	344	370	424	500
	wieczorowe	30	65	80	95	95	95	95
	zaoczne	—	50	65	80	95	95	95
2. Mechaniczny	razem	90	358	518	662	776	854	904
z tego	dzienne	60	243	373	482	556	634	684
	wieczorowe	30	65	80	95	95	95	95
	zaoczne	—	50	65	85	125	125	125
3. Elektryczny	razem	—	—	—	—	—	60	110
z tego	dzienne	—	—	—	—	—	60	110
	wieczorowe	—	—	—	—	—	—	—
	zaoczne	—	—	—	—	—	—	—

Absolwenci

Wyszczególnienie	rodzaj studiów	1969 1970					Projekt planu pięcioletniego			
		1969	1970	1971	1972	1973	1974	1975		
1	2	3	4	5	6	7	8	9		
Absolwenci na Uczelni, ogółem, z tego wg kierunków studiów	razem	—	—	—	84	170	227	252		
	dienne	—	—	—	84	140	167	192		
	wieczorowe	—	—	—	—	30	30	30		
	zaoczne	—	—	—	—	30	30	30		
1. Budowlany z tego	razem	—	—	—	42	85	102	102		
	dienne	—	—	—	42	70	72	72		
	wieczorowe	—	—	—	—	15	15	15		
	zaoczne	—	—	—	—	—	15	15		
2. Mechaniczny z tego	razem	—	—	—	42	85	125	150		
	dienne	—	—	—	42	70	95	120		
	wieczorowe	—	—	—	—	15	15	15		
	zaoczne	—	—	—	—	—	15	15		
3. Elektryczny z tego	razem	—	—	—	—	—	—	—		
	dienne	—	—	—	—	—	—	—		
	wieczorowe	—	—	—	—	—	—	—		
	zaoczne	—	—	—	—	—	—	—		

Druk:

Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie. Organizacja uczelni. Skład osobowy i plany studiów w latach akademickich 1968/1969 i 1969/1970. Według stanu na 1. I. 1970 r., Koszalin 1970, s. 74 - 78.

Nr 11

1970 styczeń 1, Koszalin. — Skład osobowy władz Wyższej Szkoły Inżynierskiej i Wydziałów

WŁADZE UCZELNI

Senat

doc. mgr inż. Jerzy Smoleński — Rektor,

doc. dr inż. Jerzy Białkowski — Dziekan,

doc. dr inż. Leopold Jastrzębski — Dziekan

prof. dr inż. arch. Andrzej Rzymkowski — przedstawiciel Rady Wydziału
Budownictwa Lądowego

dr inż. Jerzy Wachowiak — przedstawiciel Rady Wydziału Mechanicznego

mgr Władysław Jankowski — przedstawiciel wykładowców

mgr Jan Witek — dyrektor administracyjny

mgr Gabriela Możarowska — dyrektor Biblioteki Głównej

płk Jan Ziółkowski — kierownik Studium Wojskowego

mgr Henryk Kruszyński — przewodniczący Rady Społecznej

mgr inż. Jerzy Krętkowski — wiceprzewodniczący Rady Społecznej

Kolegium Rektorskie

doc. mgr inż. Jerzy Smoleński — Rektor

doc. dr inż. Jerzy Białkowski — Dziekan

doc. dr inż. Leopold Jastrzębski — Dziekan

mgr Jan Witek — dyrektor administracyjny.

RADA SPOŁECZNA

WYŻSZEJ SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ

Prezydium

mgr Henryk Kruszyński — przewodniczący

mgr inż. Jerzy Krętkowski — wiceprzewodniczący

doc. mgr inż. Jerzy Smoleński — członek

doc. dr inż. Leopold Jastrzębski — sekretarz

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA LĄDOWEGO

PRACOWNICY ETATOWI

Profesorowie:

prof. dr inż. arch. Andrzej Rzymkowski

Docenci:

doc. dr Ludwik Cendrowski
doc. dr inż. Jan Filipkowski
doc. dr inż. Leopold Jastrzębski
doc. dr inż. Stefan Marcinkowski
doc. mgr inż. Jerzy Smoleński
doc. dr inż. Henryk Wierowski

Starsi wykładowcy:

mgr inż. Józef Borowik
inż. Józef Ciuruś
mgr Władysław Jankowski
mgr Teresa Korolewicz
mgr Janina Kowalczykowa
mgr inż. Waław Witkiewicz

Wykładowcy:

dr inż. Franciszek Grabarski
mgr Zygmunt Cybulski
inż. Kazimierz Salik (nauczyciel zawodu)

Asystenci:

mgr Ewa Olesińska

Stażyści:

mgr Elżbieta Ziółkowska

Pracownicy naukowo-techniczni:

Mieczysław Aleksa (technik)
Józef Matecki (laborant)
Halina Pawlak (starszy laborant)
Tadeusz Piszczek (starszy laborant)
Jan Poleks (starszy technik).

RADA WYDZIAŁU**Przewodniczący**

doc. dr inż. Leopold Jastrzębski — Dziekan Wydziału Budownictwa
Lądowego

Członkowie:

prof. dr inż. arch. Andrzej Rzymkowski
doc. dr inż. Jan Filipkowski
doc. dr inż. Stefan Marcinkowski

doc. mgr inż. Jerzy Smoleński
doc. dr inż. Henryk Wierowski
dr inż. Franciszek Grabarski
mgr Zygmunt Cybulski
mgr Teresa Korolewicz
mgr Janina Kowalczykova
mgr inż. Wacław Witkiewicz
płk Jan Ziółkowski

Opiekunowie grup studenckich

I rok I grupa — mgr Ewa Olesińska
II grupa — mgr Elżbieta Ziółkowska
III grupa — inż. Kazimierz Salik
II rok I grupa — mgr Władysław Jankowski
II grupa — mgr Zygmunt Cybulski
Studia wieczorowe — mgr inż. Józef Borowik

RADA PEDAGOGICZNA

I rok Przewodnicząca — mgr Janina Kowalczykova
II rok Przewodniczący — mgr Władysław Jankowski

ZESPOŁY PRZEDMIOTOWE

Zespół Matematyki

Kierownik Zespołu: mgr Janina Kowalczykova
Pracownicy:
mgr Władysław Jankowski — starszy wykładowca
mgr Teresa Korolewicz starszy wykładowca
mgr Elżbieta Ziółkowska — stażystka
mgr Zbigniew Ziółkowski (godziny zleczone).

Zespół Chemii Ogólnej

Kierownik Zespołu: mgr Zygmunt Cybulski
Pracownicy:
mgr Ewa Olesińska
dr Józef Malej (godziny zleczone)
mgr Józef Łotysz (godziny zleczone)

Zespół Mechaniki Budowli

Kierownik Zespołu: doc. dr inż. Jan Filipkowski.

Zespół Fundamentowania i Geodezji

Kierownik Zespołu: doc. dr inż. Leopold Jastrzębski

Pracownicy:

dr inż. Juliusz Milewski (godziny zlecone)

mgr inż. Aleksander Marek (godziny zlecone).

Zespół Technologii Materiałów i Elementów Budowlanych

Kierownik Zespołu: doc. dr inż. Stefan Marcinkowski

Zespół Budownictwa Ogólnego i Przemysłowego

Kierownik Zespołu: doc. dr inż. Henryk Wierowski

Pracownicy:

prof. dr inż. arch. Andrzej Rzymkowski

mgr inż. Józef Borowik — starszy wykładowca

mgr inż. Zbigniew Cierpisz (godziny zlecone)

mgr inż. Henryk Mach (godziny zlecone).

Zespół Konstrukcji Budowlanych

Kierownik Zespołu: doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Józef Matecki — laborant.

Zespół Organizacji i Ekonomiki Budownictwa

Kierownik Zespołu: wakat.

Pracownia Chemii

Kierownik Pracowni: wakat.

Pracownicy:

Halina Pawlak — starsza laborantka.

Pracownia Mechaniki Gruntów i Geodezji

Kierownik Pracowni: wakat.

Pracownicy:

inż. Kazimierz Salik — nauczyciel zawodu

Mieczysław Aleksa — technik.

Pracownia Technologii Elementów Budowlanych

Kierownik Pracowni: wakat.

Pracownicy:

inż. Józef Ciuruś — starszy wykładowca.

Pracownia Mechaniki i Konstrukcji Budowlanych

Kierownik Pracowni: dr inż. Franciszek Grabarski — wykładowca

Pracownicy:

Jan Poleks starszy technik

Tadeusz Piszczek — starszy laborant.

WYDZIAŁ MECHANICZNY

PRACOWNICY ETATOWI

Docenci:

doc. dr inż. Jerzy Białkowski

Starsi wykładowcy:

mgr inż. Jerzy Bohuszewicz

mgr Zygmunt Słupczyński

dr inż. Jerzy Wachowiak

Wykładowcy:

mgr inż. Alicja Bociąg

mgr inż. Lucjan Burzyński

mgr inż. Piotr Karpowicz

dr inż. Ryszard Klikowicz

mgr Stefan Klimeczyk

inż. Witold Patan

Starsi asystenci:

mgr Jerzy Ignaciuk

Stażyści:

mgr inż. Bogdan Wilczyński

Pracownicy naukowo-techniczni:

Ryszard Arentowski (technik)

Helena Bajorek (technik)

Henryk Miliński (starszy laborant)

Andrzej Możarowski (laborant)

Jerzy Rebelka (technik)

RADA WYDZIAŁU

Przewodniczący doc. dr inż. Jerzy Białkowski — Dziekan Wydziału
Mechanicznego**Członkowie:**

dr inż. Ryszard Klikowicz

dr inż. Jerzy Wachowiak

dr Leszek Wojciechowski

mgr inż. Jerzy Bohuszewicz
mgr Zygmunt Cybulski
mgr inż. Henryk Czajkowski
mgr Jerzy Ignaciuk
mgr inż. Piotr Karpowicz
mgr Stefan Klimczyk
mgr Janina Kowalczykowa
mgr Józef Lepianka
mgr inż. Witold Patan
mgr Eleonora Szyćko
płk Jan Ziółkowski
Tadeusz Kłokowski
Marian Oleśkiewicz
Leszek Wesołowski

Opiekunowie grup studenckich:

I rok I grupa — mgr Stefan Klimczyk
II grupa mgr inż. — Witold Patan
III grupa — mgr Zygmunt Słupczyński
II rok studia dzienne — mgr inż. Jerzy Bohuszewicz
Studia wieczorowe — mgr inż. Piotr Karpowicz

RADA PEDAGOGICZNA

I rok:

Przewodniczący — doc. dr Jerzy Jatczak

II rok:

Przewodniczący — dr inż. Ryszard Klikowicz

ZESPOŁY PRZEDMIOTOWE**Zespół Fizyki**

Kierownik Zespołu: mgr Stefan Klimczyk — wykładowca

Pracownicy:

mgr Jerzy Ignaciuk — starszy asystent.

Zespół Mechaniki Technicznej

Kierownik Zespołu: dr Jerzy Wachowiak — starszy wykładowca

Pracownicy:

mgr inż. Lucjan Burzyński — wykładowca

mgr inż. Bogdan Wilczyński — stażysta.

Zespół Elektrotechniki i Automatyki

Kierownik Zespołu: wakat

Zespół Technologii Ogólnej i Materialoznawstwa

Kierownik Zespołu: wakat

Pracownicy:

gr inż. Henryk Czajkowski (godziny zlecone)

mgr inż. Jerzy Małecki (godziny zlecone)

inż. Bogdan Stnok (godziny zlecone)

inż. Stanisław Turek (godziny zlecone)

Tadeusz Karkowski (godziny zlecone).

Zespół Termodynamiki i Energetyki Ciepłej

Kierownik Zespołu: wakat

Zespół Podstaw Konstrukcji Maszyn

Kierownik Zespołu: mgr inż. Jerzy Bohuszewicz — starszy wykładowca

Pracownicy:

doc. dr inż. Jerzy Białkowski

mgr Zygmunt Słupczyński — starszy wykładowca

Helena Bajorek — technik

Henryk Miliński starszy laborant

mgr inż. Leokadia Białkowska (godziny zlecone)

mgr inż. Roman Aziukiewicz (godziny zlecone)

inż. Stanisław Turek (godziny zlecone).

Zespół Obrabiarek i Obróbki Materiałów

Kierownik Zespołu: wakat

Zespół Technologii Budowy Maszyn

Kierownik Zespołu: wakat

Zespół Maszyn i Urządzeń Rolniczych

Kierownik Zespołu: wakat

Pracownia Fizyki

Kierownik Pracowni: wakat.

Pracownicy:

Andrzej Możarowski — laborant

Pracownia Elektrotechniki i Automatyki

Kierownik Pracowni — mgr inż. Piotr Karpowicz

Pracownicy:

Jerzy Rebelka.

Pracownia Technologii Ogólnej i Materialoznawstwa

Kierownik Pracowni: inż. Witold Patan

Pracownicy:

mgr inż. Alicja Bociąg — wykładowca.

Ryszard Arentowski — technik.

Pracownia Termodynamiki i Energetyki Ciepłej

Kierownik Pracowni: wakat.

Pracownia Obrabiarek i Obróbki Materiałów

Kierownik Pracowni: wakat

Pracownia Maszyn i Urządzeń Rolniczych

Kierownik Pracowni: dr inż. Ryszard Klikowicz — starszy wykładowca.

JEDNOSTKI MIĘDZYWYDZIAŁOWE

Studium Wojskowe

Kierownik Studium: płk Jan Ziółkowski.

Z-ca Kierownika SW: ppłk Zdzisław Kantorowski.

Zespół Nauk Społeczno-Politycznych

Kierownik Zespołu: doc. dr Andrzej Czarnik

Pracownicy:

mgr Janusz Bielak — starszy wykładowca

mgr Józef Lepianka — wykładowca

mgr Teodozja Mielniczek — stażysta

dr Zbigniew Głowacki — (godziny zleczone).

Studium Języków Obcych

Kierownik Studium — mgr Eleonora Szyćko — lektor

Pracownicy:

mgr Maria Dąbrowska — lektor

mgr Henryka Fierek — lektor (godziny zleczone)

mgr Jadwiga Jelec — lektor (godziny zleczone).

Studium Wychowania Fizycznego

Kierownik Studium — dr Leszek Wojciechowski — lektor

Pracownicy:

mgr Czesław Wielgus — lektor

mgr Mieczysław Wołujewicz — trener AZS.

Biblioteka Główna

mgr Gabriela Możarowska — starszy bibliotekarz

Barbara Omiljanowicz — bibliotekarz

Jadwiga Więckowska — bibliotekarz

Ewa Zgrzebnicka — pomocnik bibliotekarza.

ADMINISTRACJA UCZELNI

Dyrektor administracyjny — Jan Witek

Kierownik kancelarii Uczelni — Grażyna Poleszuk

Sekretariat Rektora — mgr Teresa Kmiecik

Kierownik działu osobowego — Janina Zielonka

Starszy planista ds. planowania i nauczania — Apolonia Pancer

Kierownik dziekanatu Wydziału Mechanicznego — Lidia Meyza

Kierownik dziekanatu Wydziału Bud, Ładow. — Elżbieta Maksymowicz

Kwestor — Józef Piotrowski

Kwestura — Bibiana Stankiewicz

— Teresa Jordanek

— Maria Kanonowicz

Kierownik działu administracyjno-gospodarczego — Zofia Górską

— Irena Cierpiszewska

Kierownik działu zaopatrzenia — Jan Klepuszewski

Magazynier — Andrzej Pindor

Kierownik działu technicznego — Eugeniusz Malinowski

Kierownik domu studenta — Jerzy Kloskowski

— Barbara Hinc

Obsługa centrali telefonicznej — Elżbieta Stasiłowicz

Powielaczowa — Janina Smala

Pomocnik powielaczowej — Elżbieta Deńko

Palacze centralnego ogrzewania — Teodor Maksymowicz

— Andrzej Urban

— Jan Śnieżko

Konserwatorzy — Ryszard Przybysz

— Marek Zapłacki

— Józef Zawal

Portierzy — Zofia Boroń

— Aniela Burzyńska

— Marta Dańczak

— Gerhard Greiser

— Genowefa Grzegorzek

— Anna Jaworska

— Stanisław Kasprzyk

— Wanda Prus

— Janina Szpakiewicz

- Jan Szpakiewicz
- Anna Zawal
- Janina Milczarz
- Szatniarze — Zofia Miękus
- Leokadia Milczarz
- Halina Kozłowska
- Leontyna Wakulak
- Gońcy — Halina Boruszewska
- Anna Michnikowska
- Robotnik niewykwalifikowany — Stanisława Królikowska
- Sprzątaczkę — Stanisława Gabrukiewicz
- Bronisława Grudziel
- Stanisława Chumik
- Sabina Dydak
- Halina Giez
- Zofia Krzyżaniak
- Marta Lipińska
- Janina Leczycka
- Halina Smoła
- Teresa Pieciukonis
- Halina Guziewska
- Adela Maliszewska
- Helena Hendrich
- Anna Kowal.

Druk:

Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie. Organizacja uczelni. Skład osobowy i plany studiów w latach akademickich 1968/1969 i 1969/1970. Według stanu na 1. I. 1970 r., Koszalin 1970, s. 36 - 53.

Nr 12

1974 marzec 3, Koszalin. — Notatka służbowa z posiedzenia Kolegium Rektorskiego

1. W punkcie tym rozpatrywano model Uczelni w strukturze instytutowej. Wstępny projekt struktury przedstawił Rektor. Projekt przewiduje utworzenie 7 instytutów, w tym jeden z jednostek międzywydziałowych, trzy na Wydziale BL i trzy na Wydziale Mechanicznym.

W dyskusji zabrał głos Prorektor [Leopold] Jastrzębski. Mówił o etapowaniu przejścia na nową strukturę z uwzględnieniem realiów w sensie kadrowym, materiałowym

i naukowym. Proponuje utworzyć w I etapie 3 instytuty.

1. Budownictwa,
2. Mechaniki,
3. Inżynierii Materiałowej.

Zakłady wchodzące w skład instytutów winny grupować specjalistów o pewnej zwartości naukowej. Oprócz zakładów powołać pracownie. Laboratoria powinny być zgrupowane. Jak najmniej jednostek międzywydziałowych.

- Prorektor Karpiński: Przez utworzenie instytutów droga do rozwoju uczelni przez utworzenie silnych rad naukowych, uzyskanie praw doktoryzowania i w przyszłości habilitacji. Proponuje: 1. instytut międzywydziałowy, 2. instytut na Wydziale BL, 2 instytuty na Wydziale Mechanicznym. Jeśli mamy coś na tym zyskać, to tworzyć instytuty już od nowego roku akademickiego.
 - Doc. [Zdzisław] Piątek: Trudno ująć jednostki międzywydziałowe w jeden instytut.
 - Rektor: Dyrektor instytutu organizuje działalność naukową.
 - Dziekan Wierowski: Dyrektor instytutu sprawuje nadzór nad działalnością dydaktyczną instytutów.
 - Dyr. [Jan] Witek: Mówiąc o ekonomiczności przedsięwzięć podkreśla uprawnienia dyrektora instytutu w sensie ekonomiczno-organizacyjnym. Za tym idzie wzrost administracji. W dalszych rozważaniach należy wziąć pod uwagę czynnik ekonomiczny.
 - Rektor: Administracja instytutowa musi być utrzymana ze środków wypracowanych przez instytut.
 - Doc. Piątek: wnosi o określenie terminów zamierzeń, ponieważ od października br. istnienie instytutów jest nieodzowne.
 - Sekretarz [Kazimierz] Wierzbicki: Sprawa jest pilna ponieważ tylko nieliczne uczelnie są w starej strukturze.
 - Prorektor [Tadeusz] Karpiński proponuje zwołać komisję do opracowania koncepcji. Wyniki pracy komisji na posiedzenie Senatu.
 - Rektor: Wydziały zaproponują za 2 tygodnie swoje koncepcje. Jednostki międzywydziałowe na razie zostawić bez zmian.
2. Rektor poinformował o stanowisku Dep[artamentu] Studiów i Badań Techn[icznych] w sprawie możliwości powoływania lektorów języków obcych na stanowiska wykładowców. Nie powoływać.
 - O zarządzeniu Premiera w sprawie ograniczenia przyrostu zatrudnienia.
 - W sprawie umorzenia braku suwaków. Braki zawinione. Nie umarz[amy.]
 3. Doc. [Jerzy] Wachowiak poruszył sprawę zakupu maszyny cyfrowej Odra 1325. Polecono doc. [J.] Wachowiakowi przeprowadzenie bliższego rozpoznania w sprawie zamówienia i środków.
 4. Prorektor [T.] Karpiński przedstawi program prac badawczych na najbliższe posiedzenie KR.

Notatkę sporządził
J. Ziółkowski

Przewodniczący Kolegium Rektor WSInż.
doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Oryginał, mpis.

Archiwum WSInż., Kolegium Rektorskie, t. 72/11

Nr 13

1974 kwiecień 25, Koszalin. — Protokół z posiedzenia Senatu Wyższej Szkoły Inżynierskiej

W posiedzeniu poza członkami senatu wzięli udział zaproszeni kierownicy zespołów i pracowni. Tego rodzaju forma obrad poszerzonego Senatu będzie stosowana i w przyszłości.

Posiedzenie rozpoczęło uroczyste przyjęciem ślubowania od nowo mianowanych docentów, ślubowanie złożyli:

- doc. dr Antoni Kwiatkowski
- doc. dr Czesław Rogowski
- doc. dr inż. Włodzimierz Pawlina
- doc. dr Józef Malej
- doc. dr hab. inż. Witold Precht.

Służbowo nieobecni doc. dr Janina Górczyńska oraz doc. dr Wojciech Briks — złożyli ślubowanie w innym terminie.

W części roboczej posiedzenia Rektor zaproponował następujący porządek obrad.

1. Nowe zasady finansowania Uczelni w świetle Uchwały rady Ministrów Nr 289 z dnia 21. 12. 1973 r. MP Nr 2/74.
2. Omówienie projektu nowej struktury Uczelni.
3. Sprawy bieżące.

Porządek obrad został przyjęty.

Ad. 1. Nowe zasady finansowania omówił Prorektor Karpiński, uzupełniając Postanowienie Uchwały RM wyjaśnieniami na podstawie wyników narady dyrektorów administracyjnych i kwestorów uczelni w Ministerstwie NSzWiT.

W dyskusji i pytaniach udział wzięli:

- Dziekan Wydziału BL doc. [Henryk] Wierowski w sprawie systemu przeprowadzenia i finansowania w przyszłości działalności usługowo-badawczej, ekspertyz itp. prowadzonych dotychczas przez GP.
- Mgr inż. [Piotr] Karpowicz w sprawie zasad dot[yczących] dotychczasowych umów i zawieranych w przyszłości.

Wyjaśnień udzielił JM Rektor i Prorektor T. Karpiński.

Ad. 2. JM Rektor przedstawił zebrany projekt nowej struktury organizacyjnej Uczelni,

opracowany i wstępnie zaakceptowany przez Kolegium Rektorskie. Wg tego projektu podstawą Uczelni mają być w dalszym ciągu dwa Wydziały: Budownictwa Lądowego i Mechaniczno-Technologiczny.

Wydział Mechaniczno-Technologiczny będzie obejmował 3 instytuty z odpowiednimi zakładami.

1. Instytut Techniki Wytwarzania

Zakład Obróbki Skrawaniem
Zakład Obrabiarek
Zakład TBM i Metrologii
Zakład Obróbki Bezwiórowej
Zakład Obróbki Ciepłej I Materiałoznawstwa
Zakład Spawalnictwa
Pracownia

2. Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn

Zakład Mechaniki i Wytrzymałości
Zakład Podstaw Konstrukcji Maszyn
Zakład Elektrotechniki i Napędów Elektrycznych
Zakład Termodynamiki i Urządzeń Ciepłych
Zakład Maszyn Przemysłu Spożywczego
Zakład Maszyn i Urządzeń Rolniczych.

3. Instytut Inżynierii Materiałowej

Zakład Podstaw Elektroniki i Konstrukcji Urządzeń Elektronicznych
Zakład Fizyki
Zakład Chemii
Zakład Materiałów Półprzewodnikowych
Zakład Tworzyw Metalicznych
Zakład Tworzyw Dielektrycznych
Zakład Tworzyw Sztucznych.

Wydział Budownictwa Lądowego

1. Instytut Konstrukcji Budowlanych

Zakład Matematyki
Zakład Mechaniki Budowli
Zakład Mechaniki Gruntów i Fundamentowania
Zakład Budownictwa Przemysłowego
Zakład Konstrukcji Metalowych

Zakład Konstrukcji Betonowych
Zakład Konstrukcji Drewnianych i Tworzyw Sztucznych
Pracownia Mechaniki i Konstrukcji Budowlanych

2. Instytut TOB

Zakład Ekonomii i Organizacji Budownictwa
Zakład Technologii Materiałów Budowlanych
Zakład Technologii Budownictwa
Zakład Budownictwa Rolniczego
Zakład Geodezji

3. Instytut Inżynierii Sanitarnej

Zakład Ochrony Środowiska
Zakład Chemii Wody i Ścieków
Zakład Wodociągów i Kanalizacji
Zakład Ogrzewnictwa i Wentylacji
Zakład Instalacji Sanitarnych.

Poza Wydziałami pozostaną w dalszym ciągu:

- Studium Wojskowe
- Studium WF i Sportu
- Studium Języków Obcych
- Zespół Nauk Społeczno-Politycznych
- Zespół Nowych Technik Nauczania
- Ośrodek Obliczeniowy.

Pytania i dyskusja:

- Doc. H. Wierowski, czy pracownia chemii musi być na Wydziale Mechanicznym.
Odpowiedź. Pracowni jako takiej nie ma na Wydziale Mechanicznym.
- Prof. A. Rzymkowski, struktura Instytutów Wydziału Budownictwa Lądowego winna w większym stopniu uwzględniać budownictwo rolne, które w naszym regionie obejmuje około 60 % ogółu budowlanej kubatury.
- Doc. J. Wachowiak — utworzenie stanowisk dyrektorów i zastępców dyrektorów może pociągnąć za sobą rozrost administracji ze szkodą dla działalności podstawowej i proponuje tworzenie instytutów i zakładów na bazie kierunków dotychczas prowadzonych badań.
- Prorektor L. Jastrzębski — preferować rozwój nauki nie umniejszając znaczenia dydaktyki,
- Doc. J. Wachowiak — czy dyrektorem instytutu musi być samodzielny pracownik nauki? W tym wypadku szereg docentów zajmie się administracją kosztem badań naukowych.

— Mgr inż. P. Karpowicz uważa, że dyrektor instytutu może być mianowany spośród kierowników zakładów na pewien okres.

— Doc. Z. Piątek — wg znanego stanowiska Departamentu Studiów i Badań Technicznych, dyrektorem instytutu może być tylko samodzielny pracownik nauki,

Doc. Cz. Rogowski, wnosi o powołanie roboczego zespołu dla dalszego opracowania projektu w sensie zakresu działania itd.

Rektor — projekt winien być rozpatrywany przez Rady Wydziałów, po czym wyjdzie uzasadniony wniosek do MNSzWiT celem uzyskania wstępnej aprobaty.

— a

Protokołował
J. Ziółkowski

Rektor
doc. mgr inż. J. Smoleński

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż. Posiedzenia Senatu 1975-1976, t. 72/1

*Opuszczono fragment protokołu dotyczący spraw bieżących.

Nr 14

1974 wrzesień 4, Warszawa. — Zarządzenie 73/Org. Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w sprawie struktury organizacyjnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z 1973 r. Nr 32, poz. 191) zarządza się co następuje:

§ 1

W skład Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie wchodzi następujące jednostki organizacyjne o charakterze naukowo-dydaktycznym.

1. Instytut Budownictwa (spełniający funkcję wydziału)
2. Instytut Inżynierii Środowiska (spełniający funkcję wydziału)
3. Instytut Inżynierii Materiałowej (spełniający funkcję wydziału)
4. Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn (spełniający funkcję wydziału)
5. Instytut Techniki Wytwarzania (spełniający funkcję wydziału)
6. Międzywydziałowe jednostki organizacyjne:
 - 1) Studium Języków Obcych,
 - 2) Studium Nauk Społeczno-Politycznych,
 - 3) Studium Wojskowe,
 - 4) Studium Wychowania Fizycznego i Sportu,

- 5) Ośrodek Elektronicznej Techniki Obliczeniowej,
- 6) Zakład Nowych Technik Nauczania,
- 7) Biblioteka Główna.

§ 2

1. Zakres i tryb działania jednostek organizacyjnych wymienionych w § 1 określa rektor za zgodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

§ 3

Jednostki organizacyjne Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie o charakterze naukowo-dydaktycznym nie wymienione w § 1 ulegają zniesieniu.

§ 4

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1974 r.

MINISTER

Prof. dr hab. Leszek Kasprzyk

Oryginał, mpis.

Archiwum WSInż.

Nr 15

1974 październik 2, Koszalin. — Zarządzenie Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w sprawie struktury organizacyjnej instytutów

Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn (KiEM)

p.o. dyrektora doc. dr inż. Jerzy Białkowski

z-ca dyrektora doc. dr inż. Włodzimierz Pawlina

Zgodnie z ustaleniami Kolegium Rektorskiego z dnia 3.10.1974 r. wstępnie zatwierdzam strukturę organizacyjną Instytutu.

1. Zakład Podstaw Konstrukcji Maszyn

Kierownik doc. dr inż. Jerzy Białkowski

2. Zakład Mechaniki Technicznej

Kierownik — wakat

Opiekun — doc. dr inż. Jerzy Wachowiak.

3. Zakład Elektrotechniki, Napędów i Sterowania

Kierownik — doc. dr inż. Włodzimierz Pawlina

4. Zakład Termodynamiki i Chłodziwa

Kierownik — doc. dr inż. Marian Czapp

5. Zakład Maszyn i Urządzeń Przemysłu Spożywczego

Kierownik — dr inż. Jerzy Milanowski

6. Zakład Maszyn i Urządzeń Rolniczych.

Kierownik — dr inż. Ryszard Klikowicz.

Do technicznej obsługi nauczania i badań naukowych powołuję:

Zespół Laboratoriów Instytutu KM

Kierownik — wakat,

z następującymi jednostkami składowymi:

- Laboratorium Elektrotechniki
- Laboratorium Termodynamiki
- Laboratorium Maszyn Przemysłu Spożywczego
- Laboratorium Maszyn Rolniczych.

Zespoły problemowe naukowo-badawcze będą powoływane na wniosek dyrektora instytutu wg potrzeb.

Instytut Techniki Wytwarzania

p.o. dyrektora doc. dr inż. Czesław Rogowski

z-ca dyrektora doc. mgr inż. Jerzy Kulik

Zgodnie z ustaleniami Kolegium Rektorskiego z dnia 3.10.1974 r. wstępnie zatwierdzam strukturę organizacyjną Instytutu

1. Zakład Obróbki Skrawaniem

Kierownik — dr inż. Wojciech Kacalak

2. Zakład Obróbki Bezwiórowej

Kierownik — doc. mgr inż. Jerzy Kulik

3. Zakład Spawalnictwa

p.o. Kierownika — mgr inż. Zdzisław Więznowski

4. Zakład Materiałoznawstwa i Obróbki Ciepłej

p.o. Kierownika — mgr inż. Alicja Bociąg

5. Zakład Obrabiarek

Kierownik — doc. dr inż. Czesław Rogowski

6. Zakład Technologii Budowy Maszyn

Kierownik — doc. dr inż. Tadeusz Karpiński.

Do technicznej obsługi nauczania i badań naukowych powołuję:

Zespół Laboratoriów Instytutu TW

Kierownik — inż. M. Wysocki,

— Laboratorium Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek

- Laboratorium Obróbki Bezwiórowej
- Laboratorium Metrologii.

Zespoły problemowe naukowo-badawcze będą powoływane na wniosek dyrektora instytutu wg potrzeb.

Instytut Budownictwa

p.o. dyrektora doc. dr inż. Henryk Wierowski

Zgodnie z ustaleniami Kolegium Rektorskiego z dnia 3.10.1974 r. wstępnie zatwierdzam strukturę organizacyjną Instytutu:

1. Zakład Matematyki
Kierownik doc. dr Ludwik Cendrowski
2. Zakład Mechaniki Budowli
Kierownik doc. dr inż. Jan Filipkowski
3. Zakład Technologii Materiałów Budowlanych
Kierownik doc. dr inż. Stefan Marcinkowski
4. Zakład Budownictwa Ogólnego, Rolniczego i Przemysłowego
Kierownik doc. dr inż. Henryk Wierowski
5. Zakład Podłoża i Fundamentów
Kierownik doc. dr inż. Leopold Jastrzębski
6. Zakład Konstrukcji Betonowych
Kierownik doc. dr inż. Zdzisław Piątek
7. Zakład Konstrukcji Metalowych i Specjalnych
Kierownik doc. mgr inż. Jerzy Smoleński
8. Zakład Ekonomii i Organizacji Budownictwa
Kierownik dr Janusz Bielak

Do technicznej obsługi nauczania i badań naukowych powołuję:

Zespół Laboratoriów Instytutu Budownictwa

Kierownik — wakat,

z następującymi jednostkami składowymi:

- Laboratorium Wytrzymałości Materiałów
- Laboratorium Materiałów Budowlanych
- Laboratorium Konstrukcji Budowlanych
- Laboratorium Mechaniki Gruntów i Geologii.

Zespoły problemowe naukowo-badawcze będą powoływane na wniosek dyrektora

instytutu wg potrzeb.

Instytut Inżynierii Środowiska

p.o. dyrektora doc. dr hab. — Kazimierz Berliński

z-ca dyrektora — doc. dr Józef Malej

Zgodnie z ustaleniami Kolegium Rektorskiego z dnia 3.10.1974 r. wstępnie zatwierdzam strukturę organizacyjną Instytutu:

1. Zakład Geodezji

Kierownik doc. dr Juliusz Milewski

2. Zakład Biologii i Chemii Sanitarnej

Kierownik doc. dr hab. Kazimierz Berliński

3. Zakład Technologii Wody i Ścieków

Kierownik doc. dr Józef Malej

4. Zakład Energetyki i Klimatyzacji

p.o. Kierownika mgr inż. Zbigniew Cierpisz.

Uwaga: Ze względu na początkowy okres organizacyjny nie powołuję zespołu laboratoriów.

Zespoły problemowe naukowo-badawcze będą powoływane na wniosek dyrektora instytutu wg potrzeb.

Instytut Inżynierii Materiałowej

Dyrektor doc. dr inż. Wojciech Briks

z-ca dyrektora dr Zygmunt Cybulski

Zgodnie z ustaleniami Kolegium Rektorskiego z dnia 3.10.1974 r. wstępnie zatwierdzam strukturę organizacyjną Instytutu:

1. Zakład Fizyki Ciała Stałego

Kierownik doc. dr hab. Witold Precht

2. Zakład Chemii Fizycznej

Kierownik dr Zygmunt Cybulski

3. Zakład Półprzewodników

Kierownik doc. dr Janina Górzyńska

4. Zakład Metali

Kierownik doc. dr inż. Wojciech Briks

5. Zakład Dielektryków

Kierownik doc. dr Antoni Kwiatkowski

6. Zakład Tworzyw Sztucznych

Kierownik doc. dr Józefa Karasińska-Kwiatkowska.

Do technicznej obsługi nauczania i badań naukowych powołuję:

Zespół Laboratoriów Inżynierii Materiałowej

Kierownik — inż. Piotr Myśliński,

następującymi jednostkami składowymi:

- Laboratorium Chemiczne
- Laboratorium Mikroskopii
- Laboratorium Materiałów Półprzewodnikowych
- Laboratorium Fizyczne.

Zespoły problemowe naukowo-badawcze będą powoływane na wniosek dyrektora instytutu wg potrzeb.

Rektor

Doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

2. 10. 1974 r.

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż., Kolegium Rektorskie t. 77/2

Nr 16

1975 październik 1, Koszalin. — Przemówienie Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie doc. mgr. inż. Jerzego Smoleńskiego, inauguracyjne rok akademicki 1975/76

WYSOKI SENACIE!

DOSTOJNI GOŚCIE!

DROGA MŁODZIEŻY!

Dzisiejsza inauguracja nowego roku akademickiego jest ósmą w historii naszej Uczelni. Tą uroczystością kończymy rok akademicki 1974/1975, zamykamy siedmioletni okres rozwoju Szkoły i rozpoczynamy codzienną, żmudną pracę, regulowaną rytmem życia Waszej Szkoły.

Przełom lat akademickich jest tradycyjnie ustalonym etapem, który stwarza szczególną okazję do oceny wyników okresu ubiegłego wyciągnięcia prawidłowych wniosków na przyszłość.

Nasz Uczelnia od początku swego istnienia mocno związała się z życiem społeczno-politycznym kraju, utrzymuje ten kontakt do dnia dzisiejszego i w tych kategoriach chciałbym zdać relację z naszych sukcesów oraz zasygnalizować plany na przyszłość.

Większą część swego żywota Uczelnia przeżyła w atmosferze obecnej pięciolatki, realizowanej w duchu uchwał VI Zjazdu, a więc w okresie niespotykanego dotychczas rozwoju kraju. Znamionną cechą lat 1971-1975 było gwałtowne przyspieszenie rozkwitu nauki, stwarzanie warunków do jej rozwoju i stawianie przed nauką coraz to nowych zadań.

Duże znaczenie w życiu naukowym kraju miał też II Kongres Nauki Polskiej, który podsumował dorobek nauki i wytyczył kierunki jej dalszego rozwoju.

W tej atmosferze rozwijała się nasza Uczelnia, starając się dotrzymać tempa biegowi wydarzeń zarówno w pracach organizacyjnych, jak też w działalności praktycznej i naukowej. Tempo rozwoju Uczelni było jak gdyby wymuszone biegiem spraw toczących się w całej nauce polskiej i w szkolnictwie wyższym. M.in. tym można tłumaczyć nasze sukcesy i osiągnięcia, określane przez Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki jako przekraczające średnią krajową.

W ostatnich latach prawie stale utrzymywała się w naszej Uczelni dynamika wzrostu o około 25-20% rocznie we wszystkich dziedzinach działalności. Wzrastały ilości szkolonych studentów, kadra naukowa i dydaktyczna, badania naukowe itp. O prawidłowym i słusznym działaniu całego aktywu uczelnianego świadczy przyznanie przez Resort specjalnego funduszu nagród za całokształt osiągnięć w roku ubiegłym oraz wielu odznaczeń państwowych i nagród Ministra.

W świetle znanych mi opinii na temat Szkoły mam prawo stwierdzić, że szansy, jaką stworzył VI Zjazd Partii, nie zaprzepaściliśmy. Zrobiliśmy wszystko, co można było zrobić w granicach naszych możliwości w lokalnych warunkach.

Obecnie stoimy w obliczu ogólnonarodowej dyskusji nad tezami na VII Zjazd.

Znając zaangażowanie pracowników Szkoły w sprawie życia gospodarczego kraju, bezpośrednio reagujących na wszystkie objawy życia społeczno-politycznego, jestem przekonany, że dyskusja nad tezami będzie przebiegała w sposób żywy i konstruktywny. Do naszego udziału w dyskusji, do obrania właściwych dróg postępowania i metod aktywizacji przyczynia się zapowiedzi dalszego intensywnego rozwoju kraju.

Już obecnie można przewidzieć, że pełną aprobatę zyskają tezy:

- o konieczności podnoszenia poziomu kształcenia studentów i badań naukowych,
- o pełni realizacji zasady jedności nauczania, wychowania i badań naukowych,
- o konieczności rozwijania takich form studiów, które zapewnią ścisły kontakt z praktyką gospodarczą i społeczną, a także umożliwią wprowadzanie w coraz większym stopniu samodzielnej pracy studentów.

Widzimy konieczność dalszego unowocześniania organizacji wewnętrznej, podwyższania sprawności i dyscypliny działania Szkoły.

Nie nową jest też dla nas teza o konieczności kształtowania twórczej, aktywnej i ideowej osobowości studentów, wyrabianie w nich poczucia odpowiedzialności, kształtowanie socjalistycznej świadomości i zaangażowanej patriotycznej postawy.

Przytoczone fragmenty tez przedjazdowych były już dotychczas przedmiotem wielu naszych narad i stałej troski. Są one jakby naszymi własnymi myślami. Dyskusje w naszej

Szkole będą przebiegały nie nad treścią, a jedynie nad formą realizacji, nad sposobami wprowadzania ich w życie dla uzyskania jak największych efektów. Jestem przekonany, że dyskusja będzie prowadzona w szerokim gronie pracowników, a także wśród rzeszy studenckiej.

Poza problemami jak gdyby wewnętrznymi nauki i szkolnictwa, nie zabraknie naszego udziału najpierw w dyskusji, a później w powiększającym się działaniu na rzecz innych działów gospodarki narodowej, w których już mocno tkwimy i dajemy swój wkład w ich rozwój. Mam tu na myśli rozwój przemysłu, zwłaszcza elektronicznego i okrętowego, gospodarki żywnościowej i rolnictwa, zwłaszcza maszyn i urządzeń rolniczych, a następnie urządzeń przetwórstwa spożywczego, a także rozwój budownictwa, zwłaszcza w poszukiwaniu nowych materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych. Na rzecz ochrony środowiska będziemy kontynuować badania i wdrażać nowe technologie oczyszczania ścieków i walki ze wszelkimi skażeniami.

W wielu dziedzinach chcemy wnieść swoją cegiełkę do realizacji ostatniego X-lecia, "aby Polska rozwijała się szybciej i intensywniej, a ludziom żyło się lepiej i dostatniej". Wraz z ogólnym rozwojem kraju zostaje utrzymana szansa dalszego rozwoju środowiska, w którym żyjemy i pracujemy. Powstają potrzeby i możliwości dalszej aktywizacji życia naszego wciąż jeszcze skromnego środowiska naukowego, a przecież bardzo nam na tym zależy. W zapowiadany klimacie następnego pięciolecia musimy znaleźć się nie gorzej niż w okresie obecnie kończącym się. Musimy spełnić nasze pragnienia wraz z upragnionym rozwojem Uczelni i całego środowiska.

Przechodząc do omówienia efektów pracy Szkoły w ubiegłym roku akademickim, mogę jedynie w telegraficznym skrócie przeanalizować niektóre dziedziny życia Szkoły.

Proces dydaktyczno-wychowawczy

Ostatni rok charakteryzował się spokojnym przebiegiem nauczania według dwóch programów. Dwa pierwsze lata studiów dziennych odbywały studia według jednolitych planów studiów magisterskich, natomiast dwa starsze roczniki studiów dziennych oraz całe studia dla pracujących (wieczorowe i zaoczne) studiowały według programów inżynierskich.

Ta dwutorowość nauczania nie wprowadziła żadnych zaburzeń w pracy Uczelni, a to z tej prostej przyczyny, że studia magisterskie charakteryzują się — poza nieco odmiennymi proporcjami bloków przedmiotowych — znacznie mocniej rozbudowanymi przedmiotami ogólnymi i teoretycznymi.

Wystąpiła też konieczność modernizacji niektórych laboratoriów, a nie ich rozbudowa.

W roku ubiegłym wydaliśmy już kilka dyplomów magisterskich, mimo iż główny nurt kursu magisterskiego dochodzi dopiero do półmetku. Dyplomy te uzyskało trzech naszych asystentów po odbyciu uzupełniających studiów eksternistycznych, oraz dwóch studentów stacjonarnych studiów dziennych po studiach indywidualnych.

Do korzystnych zmian w procesie dydaktycznym należy zaliczyć podział

organizacyjny byłych dwóch wydziałów na pięć instytutów na prawach wydziałów. Objęcie opieką wychowawczą mniejszych grup studentów, bardziej zintegrowanych specjalizacją zawodową, korzystnie wpłynęło na stosunki pomiędzy nauczycielami i studentami.

Pewien wpływ na proces wychowawczy mają też odrębne rekrutacje, przeprowadzone do każdego instytutu równoznacznego z oficjalnymi kierunkami studiów. Opieka właściwych nauczycieli rozpoczyna się wówczas od samego początku styku studenta z Uczelnią.

Po stronie ujemnych zjawisk w procesie nauczania występuje nadmierne zagęszczenie w stosunku do powierzchni, którą dysponujemy. Zajęcia dydaktyczne odbywają się pomiędzy godziną 7 rano i 20 wieczorem. Pewne grupy studentów mają w niektóre dni po 10 godzin zajęć dziennie. Nie jest to korzystne ani dla zdrowia młodzieży, ani dla efektywności nauczania.

Sporo troski wśród aktywu pedagogicznego wywołuje pogarszająca się sytuacja w domach studenckich. Na skutek wyłączenia pewnej ilości miejsc dla pracowników naukowych, którzy wyczekują na mieszkania, zmniejsza się baza kwater studenckich. Już w ubiegłym roku byliśmy zmuszeni lokować pewną ilość studentów po trzech w pokojach dwuosobowych (po 4 m² na studenta), a obecnie dochodzimy do zagęszczenia blisko połowy pokoi.

Sytuacja ta wpływa na pogorszenie sprawności nauczania. Wprawdzie utrzymujemy jeszcze jeden z najwyższych wskaźników zakwaterowania (prawie 79%), ale naszym zdaniem jest to konieczne w koszalińskich warunkach wyjątkowego deficytu wolnych pomieszczeń i dużych kosztów wynajmu.

Znaczne skoncentrowanie studiującej młodzieży w domach studenckich posiada korzystne strony. Tam odbywa się duża część procesu wychowawczego, którego elementami składowymi są: właściwie działające samorządy studenckie, zespoły, kluby, studencka rozgłośnia radiowa, spółdzielnia studencka itp. O ile jednak ogólna ocena działania ogniw pozauczelnianego życia studenckiego jest pozytywna, to niektóre fragmenty budzą zastrzeżenia i będą wymagały interwencji wychowawców, ażeby kwestionowanym agendum przywrócić właściwe role, dla których winny one funkcjonować.

Na niepełne efekty wychowawcze złożyły się w pewnym stopniu przyczyny leżące poza nami. Nowy regulamin studiów, wprowadzony w ubiegłym roku, uczynił więcej spustoszenia wśród studentów, niż prawdopodobnie przypuszczali jego twórcy. Wprowadzenie jednego okresu rozliczeniowego na koniec roku akademickiego, zamiast poprzednich dwóch, po każdym semestrze, spowodowało taką demobilizację studentów, że spodziewamy się na Uczelni ogólnej sprawności 60%, co oznacza, że 40% studentów będzie musiało opuścić Szkołę na stałe lub przynajmniej na 1 rok.

Prace naukowo-badawcze

Zdecydowaną aktywność w tej części działalności Szkoły spowodował podział na Instytuty oraz powołanie w Uczelni pionu nauki, kierowanego przez Prorektora ds. Nauki

i Współpracy z przemysłem.

Instytuty o wyraźnym profilu działania, obejmujące zbliżone do siebie dyscypliny naukowe, mogły podjąć się badań i prac, które trzeba realizować znacznymi zespołami ludzkimi. Nowa forma organizacyjna nie tylko ułatwiała organizację badań, ale wyzwoliła także duże inicjatywy pewnych grup pracowników, żyjących uprzednio jak gdyby w cieniu innych.

Każdy Instytut posiada plany prac naukowych, być może jeszcze z pewnymi usterkami, ale już ujętych w usystematyzowane programy działania. Prace naukowo-badawcze dzielą się na:

- prace własne, które obejmują tematy leżące w obszarze zainteresowań pracownika, a kończące się publikacją, czasami doktoratem, nierzadko patentem. Część tych prac wynika z potrzeb gospodarczych i może być finansowana ze środków własnych Uczelni, o ile przemysł nie może lub nie chce pokrywać kosztów,
- prace zlecone, wykonywane na zlecenie jednostek gospodarczych lub instytucji, wyznaczonych jako wiodące w danym problemie. Problemy te noszą nazwy i klasyfikacje problemów rządowych, węzłowych lub resortowych. Powinny one stanowić zasadniczą część badań, a wpływają do Uczelni w wyniku złożonych uprzednio ofert, co stanowi pewne podobieństwo przetargu.

W grupie prac zleconych mogą również występować tematy drobne, wykonywane na zlecenie jednostek gospodarczych. Wynikają one często z bieżących potrzeb produkcyjnych.

Do uporządkowania planu prac naukowo-badawczych przyczyniło się w pewnym stopniu zarządzenie Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, wprowadzające w bieżącym roku dla znacznej części nauczycieli akademickich obowiązkowe pensa naukowe (około 300 godzin rocznie).

Powstała potrzeba rozliczeń pracowników efektami ich pracy, lub w pewnych przypadkach — efektami finansowymi. Uprzednio efekty te nie były kontrolowane.

Na naszej Uczelni prowadzone są wszystkie formy działalności naukowo-badawczej. Wprawdzie tematy ważne dla gospodarki narodowej, leżące w grupie tematów węzłowych, obecnie stanowią zaledwie 20% całej działalności naukowej Uczelni, ale czynione są starania w kierunku znacznego ich podwyższenia. Mimo iż często nie mamy wpływu na przyspieszenie lub w ogóle na decyzje zlecenia nam badań przez jednostkę wiodącą, liczymy na operatywność pewnej części naszych pracowników i uzyskanie tych zleceń w najbliższym okresie.

W ubiegłym roku rozliczeniowym (1974) zarejestrowano i wykonano w Uczelni:

a) problemy węzłowe — 6 prac na wartość	2 434 tys. zł
b) problemy resortowe — 1 praca na wartość	360 tys. zł
c) tematy zlecone przez jednostki gospodarcze	
— 309 prac na wartość	9 276 tys. zł
Razem	12 070 tys. zł

z czego przypada na prace badawcze	9 640 tys. zł
na prace usługowe	2 430 tys. zł.

W grupie badań własnych zarejestrowano 32 prace na wartość około 6 810 tys. zł.

Z pracami naukowo-badawczymi integralnie związane jest podnoszenie kwalifikacji naukowych. W miarę możliwości rozwijamy w tym kierunku dużą działalność. Na 3-letnich aspiranturach przebywa obecnie trzech naszych pracowników, staże naukowe odbywa pięciu pracowników, a ze zwolnień na wykonanie prac naukowych (przeważnie doktorskich) korzysta sześciu pracowników. Ponadto wielu jest uczestnikami zaocznych studiów doktoranckich i korzysta z innych form podnoszenia kwalifikacji. W ubiegłym roku 4 osoby zdobyły stopnie doktorskie.

Podnoszenie, a często dopiero zdobywanie kwalifikacji pedagogicznych pracowników Uczelni odbywa się na planowo prowadzonych kursach. W ubiegłym roku akademickim byliśmy organizatorami kilku konferencji naukowych, które są również ważnym elementem mobilizacji i zwiększania aktywności naukowej pracowników naukowo-dydaktycznych, a dla wielu młodych często stanowią szkołę życia naukowego.

Struktura organizacyjna

Ubiegły rok akademicki po raz pierwszy przebiegał w nowej strukturze instytutowej. W międzyczasie nie były wprowadzane żadne zmiany. Uważamy, że nowa organizacja jest poprawna i może funkcjonować do czasu nadmiernego rozrostu pewnych działów lub powstania nowych potrzeb.

W ubiegłym roku szczególną opieką były otaczane jednostki, które były zbyt małe w stosunku do planowanych kierunków dalszego działania i przewidywanych potrzeb. W miarę potrzeb był intensywnie rozwijany Zakład Organizacji, Zarządzania i Ekonomiki. Dużą opieką otoczono Zakład Maszyn i Urządzeń Spożywczych, którego rozwoju domaga się Zjednoczenie "SPOMASZ". Zjednoczenie pragnęłoby na bazie tego Zakładu rozbudować placówkę, która zasilalaby ziemie północne kadrami inżynierskimi. Uznając celowość tych poczynań jako wynikających z kompleksu działań na rzecz gospodarki żywieniowej, chcielibyśmy nawet przyspieszyć rozbudowę tej placówki. O stanowisko w tej sprawie zwrócimy się do Rady Społecznej Szkoły.

Dużo wysiłku włożono w uprofilowanie i zasilenie w kadrę Zakładu Maszyn i Urządzeń Rolniczych, widząc konieczność zaspokajania potrzeb coraz bardziej mechanizującego się rolnictwa.

Wiele pracy włożono w rozwój jednostek Instytutu Inżynierii Materiałowej (technologia materiałów elektronicznych), zwłaszcza w zabezpieczenie dla nich pomieszczeń i wyposażenia. Prawie od podstaw zaczęto tworzyć Zakład Spawalnictwa, niezbędny swym działaniem dla wielu działów gospodarczych, a zwłaszcza dla okrętownictwa.

Ubiegły rok akademicki można krótko scharakteryzować jako rok rozwijania jednostek, wynikających z uprzednio przyjętej struktury organizacyjnej i z polityki dyktowanej przez życie.

Nabór na I rok studiów dziennych

Podobnie jak w roku ubiegłym i obu poprzednich latach, zmuszeni byliśmy przeprowadzić nabór na I rok studiów w dwóch terminach, tj. lipcowym i wrześniowym, aby wykorzystać przyznane Uczelni limity rekrutacyjne.

W terminie lipcowym spośród 607 kandydatów, którzy przystąpili do egzaminu wstępnego (ponad 20 osób nie zgłosiło się), zdołaliśmy zakwalifikować do przyjęcia na studia 339. Wszystkie osoby, spełniające wymogi formalne, zostały przyjęte na I rok. W grupie tej było 5 kandydatów przyjętych bez egzaminu wstępnego.

W rekrutacji wrześniowej do egzaminu wstępnego stanęło 483 kandydatów (ponad 31 nie zgłosiło się), z czego 151 osób pozytywnie zdało egzamin. Spośród nich na studia przyjęto 86 osób, uzupełniając tym listę osób przyjętych na studia w ramach limitu przyznanego Szkole, z uwzględnieniem studentów byłego I roku, którzy byli urlopowani z uzasadnionych przyczyn losowych.

Po ostatniej dość wysokiej rekrutacji powiększyła się znacznie liczba studiujących. Nastąpiło dalsze zagęszczenie na jednostkę powierzchni użytkowej, a potrzeba realizacji programów nauczania zmusiła do wydłużenia czasu zajęć na Uczelni. Utrzymujemy przyjęty w ubiegłym roku system

Dane liczbowe o Uczelni

STUDENCI WG STANU NA 1 X 1975 R.

Rodzaj studiów	I	II	III	IV	V	Dyplomanci	Ogółem
Studia dzienne	450	388	254	258	—	175	1 525
Studia wieczorowe	54	57	50	28	54	33	276
Studia zaoczne	125	108	76	115	56	58	538
Ogółem:							2 339

w tym:

INSTYTUT BUDOWNICTWA

Studia dzienne	150	130	100	88	—	62
Studia wieczorowe	26	25	25	—	26	15
Studia zaoczne	31	30	22	38	26	28

INSTYTUT INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Studia dzienne	60	60	28	42	—	16
Studia zaoczne	31	28	24	30	—	—

INSTYTUT INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ

Studia dzienne	50	50	28	26	—	22
----------------	----	----	----	----	---	----

INSTYTUT KONSTRUKCJI I EKSPLOATACJI MASZYN

Studia dzienne	100	78	40	60	—	45
Studia zaoczne	29	25	—	22	—	—

INSTYTUT TECHNIKI WYTWARZANIA

Studia dzienne	90	70	58	42	—	30
Studia wieczorowe	28	32	25	28	28	18
Studia zaoczne	34	25	30	25	30	30

prowadzenia wykładów w dużych grupach studenckich, według pojemności sal wykładowych, natomiast zajęcia ćwiczeniowe, laboratoryjne i projektowe — według określonych przepisami wielkości grup (po 25 i 12 osób). Przy tak przyjętych zasadach prowadzenia zajęć i przy wydłużonym czasie pracy udało nam się jeszcze umieścić wszystkie zajęcia w obiektach Uczelni.

PRACOWNICY WG ZATRUDNIENIA NA DZIEŃ 1 X 1975 R.

Liczba zatrudnionych

Lp.	Grupa pracownicza	Naukowo-dydakt.	Naukowo-badaw.	Razem
1.	Profesorowie i docenci	31	—	31
2.	Starsi wykładowcy	17	—	17
3.	Wykładowcy	20	—	20
4.	Adiunkci	8	—	8
5.	Starsi asystenci	56	16	72
6.	Asystenci	24	18	42
7.	Asystenci-stażysty	21	10	31
8.	Lektorzy	9	—	9
9.	Nauczyciele wych. fizycz.	6	—	6
10.	Bibliotekarze dyplomowani	1	—	1
	Razem	193	44	237

11. Służba biblioteczna	9	—	9
12. Pracownicy nauk.-techn.	43	21	64
13. Robotnicy	7	22	29
14. Administracja Uczelni	81	—	81
15. Obsługa Uczelni	59	—	59
16. Administracja D.S.	9	—	9
17. Obsługa domów studenckich	38	—	38
Ogółem zatrudnionych	439	87	526

MAJĄTEK UCZELNI WG STANU NA 1 X 1975 R.

Budynki	56 441 tys. zł
Wyposażenie pracowni	127 113 tys. zł
Wyposażenie Domów Studenta	12 802 tys. zł
Sprzęt administracyjno-gospodarczy	11 690 tys. zł
Księgozbiory i inne wydawnictwa	2 737 tys. zł
Razem	210 783 tys. zł.

BUDŻET SZKOŁY W ROKU 1974/1975

1. Koszty działalności dydaktyczno-wychowawczej	40 536 tys. zł
2. Koszty działalności naukowo-badawczej	20 736 tys. zł
w tym:	
prace badawcze w trybie umownym	9 418 tys. zł
prace badawcze w trybie bezumownym	11 318 tys. zł
3. Świadczenia i pomoc materialna dla studentów	15 826 tys. zł
w tym:	
pomoc materialna	8 880 tys. zł
domy i stołówki studenckie	5 980 tys. zł
świadczenia na cele socjalne studentów	966 tys. zł
4. Inwestycje z funduszu wyposażenia Szkoły (inwest. zakupy)	12 000 tys. zł
5. Koszty remontów budynków	2 500 tys. zł
Razem	91 598 tys. zł.

BIBLIOTEKA GŁÓWNA UCZELNI

1. Książki ogółem	37 406 woluminów
z czego przybyło w bieżącym roku	3 141 woluminów
2. Czasopisma ogółem	1 518 woluminów

ich prenumerata w br. obejmowała	588 tytułów
w tym:	
czasopisma polskie	297 tytułów
czasopisma z krajów socjalist.	86 tytułów
czasopisma z krajów kapital.	105 tytułów
3. Zbiory specjalne ogółem	8 213 jedn. obl.
(katalogi, normy itp.	
Razem	47 137 wol. i j. obl.

Kierunki działań na następny rok akademicki

- Syntetyczne sformułowanie zamierzeń Kierownictwa Uczelni w sterowaniu dalszym rozwojem Szkoły, a przede wszystkim inicjowanie kierunków "natarcia" na wybrane dziedziny jej życia w najbliższym roku akademickim przedstawia się następująco:
- przyspieszenie rozwoju jednostek szkolących i prowadzących badania na rzecz preferowanych działów gospodarki narodowej, jakimi są: rolnictwa i przetwórstwo spożywcze, informatyka i wybrane gałęzie przemysły;
 - dalszy rozwój kadry naukowo-dydaktycznej, zarówno ilościowy, jak też jakościowy, przez podnoszenie kwalifikacji osób już pracujących w Uczelni;
 - rozwijanie badań naukowych ze szczególnym uprzywilejowaniem tematów mieszczących się w problemach rządowych i węzłowych;
 - poprawianie metod nauczania przez jak najefektywniejsze wykorzystywanie czasu zajęć programowych, zarówno w technikach nauczania jak i w dyscyplinie prowadzenia zajęć;
 - doskonalenie zajęć laboratoryjnych przez unowocześnienie stanowisk i tematyki zajęć, a także wprowadzenie udziału studentów w badaniach — jako równoważnika zajęć laboratoryjnych;
 - otoczenie większą opieką studenckiego ruchu naukowego, realizowanego przez koła naukowe. Przynależność do koła i aktywna w nim praca winny stać się zaszczytnym wyróżnieniem najlepszych studentów;
 - rozwijana w kołach tematyka powinna być zaliczana na rzecz odpowiednich zajęć obowiązkowych, dla pracowników zaś wyniki pracy koła powinny być podstawą do wyróżnień i nagród;
 - podobnie musi zyskać wyższą rangę praca społeczna na rzecz Uczelni i miasta. Element ten powinien stać się jednym z czynników oceny postaw studentów, jak i pracowników;
 - szczególnej troski wymaga samorząd studencki zarówno na terenie domów studenckich, jak i Uczelni. Działalność samorządu na rzecz ładu i porządku powinna stanąć na równi z organizacją życia kulturalnego i tzw. zagospodarowywania wolnego czasu studentów. Aktywni działacze samorządu winni być traktowani jako współpartnerzy etatowego aparatu naukowo-dydaktycznego i administracji w realizacji zadań wychowawczych.;
 - dalszych starań wymaga doskonalenie administracji Uczelni, zarówno w przygotowaniu nowych stanowisk pracy dla procesu dydaktyczno-naukowego, jak i w utrzymaniu stanu

- gotowości „produkcyjnej” stanowisk już istniejących. Szczególną uwagę trzeba zwrócić na ład i porządek, oraz na estetykę wszystkich obiektów administracyjnych Uczelni.
- Sprawą najważniejszej wagi stało się dla Uczelni rozpoczęcie nowych inwestycji. Szkoła już dawno przekroczyła swą planowaną „zdolność produkcyjną”, dostosowaną do posiadanych powierzchni. Dalszy jej rozwój jest ściśle uzależniony od rozbudowy obiektów szkolnych. W roku 1976 muszą być rozpoczęte roboty budowlane na nowym terenie, ażeby pierwszy obiekt dydaktyczny powstał ze środków macierzystego Resortu na X-lecie Uczelni. Byłby to najpiękniejszy prezent koszalińskich budowlanych dla swej Uczelni.

DROGA MŁODZIEŻY!

Traktując inaugurację jako oficjalne zamknięcie starego roku i rozpoczęcie nowego, pragniemy utrzymać obyczaj, wprowadzony na poprzednich uroczystościach — symbolicznego pożegnania absolwentów, opuszczających Uczelnię, a następnie immatrykulowania nowych, którzy rozpoczynają studia na I roku.

Są tu na sali przedstawiciele dyplomantów wszystkich kierunków studiów — oczywiście wybrano tych najlepszych, którzy uzyskali dyplomy z wyróżnieniem lub z oceną bardzo dobrą. Uroczyste otrzymanie dyplomów jest dla nich słuszną nagrodą za uzyskane wyniki w nauce, za intensywną i systematyczną pracę w okresie studiów. Dla młodych kolegów powinien to być element dopingu do wzorowania się na wynikach, które osiągnęli prezentowani dzisiaj absolwenci.

Koledzy inżynierowie! Opuszczacie wyższą uczelnię z dyplomami inżynierskimi Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie. Będziecie ambasadorami naszej Uczelni w różnych środowiskach, które często bezpośrednio lub pośrednio będą Was zapytywały, czego Was tam nauczono. Według Waszych postaw i postępowania będą one wyrabiały opinię o Was i o naszej Szkole. Chyba nie potrzebuję przekonywać, że jest to nasz wspólny interes i ambicja, ażeby oceny te były jak najwyższe. Jesteśmy nowym środowiskiem i torujemy sobie drogę do liczącej się pozycji w szkolnictwie wyższym nauce. Okoliczność ta powoduje konieczność stawiania Wam wyższych wymogów zarówno w czasie studiów, jak i w praktyce zawodowej. Pamiętajcie więc o tym, że razem tworzymy opinię o naszej Uczelni!

Jeszcze o jednym pamiętajcie przez cały czas swej pracy zawodowej: Nie możecie zakończyć zdobywania wiedzy z chwilą rozstania się z Uczelnią!

W założeniach swoich wszystkie wyższe uczelnie, niezależnie od struktury, jedynie przygotowują do zawodu, ale nie uczą zawodu. Naukę zawodu, a często i naukę życia, zaczynacie dopiero po podjęciu pracy w określonej specjalizacji, zresztą bardzo różnorodnej. W zależności od postępowania wówczas, od właściwego wykorzystania wiedzy, którą wynieśliście z Uczelni, od Waszej postawy w środowisku, w którym się znajdziecie, będziecie tworzyli swoją pozycję zawodową. Po samych studiach nikt jeszcze nie został wysokim specjalistą. Dopiero dalsza nauka w obranej specjalności, śledzenie i pilne przyswajanie sobie wiedzy z obszaru zainteresowania zawodowego czyni specjalistów.

Jeszcze jedna uwaga dla Was i Waszych kolegów, Mimo, że opuszczacie Uczelnię,

między Wami i Szkołą pozostają nici, te nieformalne. Wykorzystujcie je w dalszej pracy przez korzystanie z książek, czasopism i bezpośredniej pomocy Zakładów naukowych Uczelni. Wszystko, co Szkoła posiada, stoi do Waszej dyspozycji.

Na Wasze ręce, jako przedstawiciele tegorocznych dyplomantów składam gratulacje w imieniu Senatu i Kierownictwa Uczelni oraz życzenia dużo pomyślności w pracy zawodowej i życiu osobistym.

Drugą grupę młodzieży stanowią dziś przedstawiciele tych, którzy rozpoczynają studia na I roku naszej Uczelni.

Drodzy Adeptci zawodu inżynierskiego, jeszcze formalnie Kandydaci na studentów! Zostaliście wybrani spośród 1 000 ubiegających się na naszej Uczelni o indeksy studenckie. Wybraliśmy Was drogą eliminacji przez egzamin wstępny i wydaje się, że dystansując przeciętnie dwóch innych kandydatów jesteście najlepiej przygotowani do studiów. Czy dokonaliśmy właściwego wyboru? Nie wiadomo. W Waszym ręku leży Wasz dalszy los.

W drodze do dyplomu trwają dalsze eliminacje. Poprzez egzaminy, oceny postaw, gubimy w okresie trwania studiów średnio ponad 30% tych, którym wręczamy indeksy. Wśród pedagogów zawsze istnieje niepokój, czy spośród tych, którzy odeszli bez indeksu, nie byłoby dużo lepszych. U progu Waszych studiów życzę Wam i sobie, aby tych pomyłek było jak najmniej!

Pragnąłbym, abyście przez cały czas zdawali sobie sprawę, że studia nie są tylko Waszą prywatną sprawą. Jest to inwestycja i to dość kosztowna. Kraj potrzebuje inżynierów dla rozwijającego się przemysłu, rolnictwa, budownictwa itp. Stąd w oparciu o racjonalną kalkulację państwo inwestuje w wybraną część młodzieży, ażeby zapewnić dopływ kadr do gospodarki narodowej.

W czasie odbywania studiów korzystacie z całego szeregu udogodnień, jak bezpłatne nauczanie, świadczenia materialne, zapewnienie dla dużej części studentów miejsc w domach studenckich, ulgowego wyżywienia itd.

W informacji o Uczelni podawałem, ile Wy kosztujecie społeczeństwo. Korzystanie z wymienionych świadczeń zobowiązuje Was do pracy, do kończenia studiów w terminie i podejmowania pracy na stanowiskach wskazanych przez inwestora. Taka jest logika faktów i wzajemnych zobowiązań.

Ponadto pamiętajcie jeszcze o tym, że cały majątek Uczelni, ze wszystkimi częściami składowymi jest dobrem społecznym, które ma służyć wielu pokoleniom studenckim. Szanujcie to dobro nie tylko biernie, ale przez usuwanie drobnych nieraz usterek czynnie zapobiegając dalszemu jego niszczeniu. Liczę, że potraficie uszanować to, co staje do Waszej dyspozycji w czasie studiów, a to dla dobra swojego, jak i Waszych kolegów, którzy za rok — dwa będą podejmowali studia.

Drodzy kandydaci na studentów! Gratuluję Wam sukcesu, jakim jest wyciągnięcie ręki po indeks, oraz życzę, abyście za 4 i pół roku jak największą grupą stanęli ponownie na podium po odbiór indeksu!

Miejsca dla dyplomantów z wyróżnieniem wystarczy!

Kończąc swe wystąpienie, ogłaszam rok akademicki 1975/76 za otwarty!

Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie. Skład osobowy i plany studiów według stanu na dzień 31 XII 1976 r., Koszalin 1977, s. 21-33.

Nr 17

1976 listopad 17, Koszalin. — Wystąpienie doc. dr. inż. Tadeusza Karpińskiego, Prorektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w sprawie organizacji badań naukowych, przedstawione na posiedzeniu Senatu

J.M. REKTORZE, WYSOKI SENACIE, SZANOWNI GOŚCIE

Aby omówić kierunki prac, które mogą być prowadzone w naszej Uczelni w zakresie badań naukowych, niezbędnym jest przypomnienie dotychczasowego stanu rozwoju badań naukowych i celów, jakie stoją w tym zakresie przed naszą Uczelnią. Uczelnia od początku swego istnienia bardzo intensywnie rozwija badania naukowe i współpracę z gospodarką narodową. W ostatnich latach corocznie w badaniach naukowych następuje podwojenie wartości sprzedażnej usług prac zleconych. I tak:

— w roku 1970	1 mln zł.
— w roku 1972	4,5 mln zł.
— w roku 1974	11 mln zł.
— w roku 1975	19 mln zł.
— w roku 1976	18 mln zł.

W trzech ostatnich latach nastąpił bardzo znaczny rozwój badań realizowanych w trybie bezumownym. Co roku wartość tych prac ulegała potrojeniu.

Przewidujemy, że w br. wartość tych prac zamknie się kwotą rzędu 25 mln zł.

Łącznie więc co roku wartość badań ogółem zwiększa się średnio o 150. Jak wynika z aktualnego przyrostu ilości stopni doktorskich uzyskanych przez pracowników naszej Uczelni (1 w 1973, 3 w 1974 i 9 w br.) oraz z ilości publikacji i ilości zastosowanych wdrożonych prac w gospodarce narodowej, przyjęty przez Kierownictwo Uczelni kierunek jest jedynie słusznym. Należy pamiętać o tym, że efekty w postaci doktoratów wg naszych planów winny osiągnąć maksimum około 1978 r. (biorąc pod uwagę średni okres wykonywania prac doktorskich). Jakie zadania stawiamy na najbliższe dwa lata przed naszą nauką:

1. Pamiętając, że jesteśmy Uczelnią, należy na pierwszym miejscu postawić zadanie podniesienia na wyższy poziom dydaktykę przez:
 - lepsze i częstsze włączenie do zajęć wyników najnowszych osiągnięć nauki światowej i własnej (własnych badań uzyskanych w naszej Uczelni),
 - wykształcenie najbardziej nam dziś potrzebnej grupy pracowników: adiunktów ze stopniem doktora i przyspieszenie wzrostu ilości samodzielnych pracowników nauki ze stopniem doktora habilitowanego.

Dlatego trzeba będzie dawać priorytet tym specjalnościom, w których nie można "importować" tych pracowników, lub istnieją już tak mocne podstawy, że efekty mogą być bardzo szybkie. W tym celu niezbędna jest stabilizacja zatrudnionych u nas docentów kontraktowych, jak też większa operatywność w prowadzeniu tych prac przez naszych docentów etatowych.

2. Dać możliwie największe efekty z naszych badań dla jednostek gospodarki uspołecznionej — dla państwa w postaci wdrożeń nowych technologii, nowych konstrukcji, czy nowych materiałów. Oczywiście jest, że będziemy dążyć do połączenia obu tych zadań i ich równoległego ich realizowania. Nie zawsze jest to jednak możliwe. Stąd więc, mając na uwadze potrzebę umocnienia i rozwijania wszystkich grup i tematów badań w Uczelni, będziemy musieli dążyć do specjalizacji Szkoły, poprzez dalszą specjalizację Instytutów. Nie jest to proces natychmiastowy i łatwy. Ale tylko jednostki o dużej integracji, o wyraźnej specjalizacji mają w pracy naukowej efekty szybkie i właściwe, gdyż zasada zespołowości i koncentracji badań jest tutaj prawidłowo realizowana.

Tylko takie jednostki będą się na mapie kraju liczyły. Temu zagadnieniu musimy więc w najbliższym czasie poświęcić więcej czasu i wysiłku.

Dalszym kierunkiem to: możliwe w naszych warunkach ograniczenie prac naukowo-usługowych, a skupienie swego wysiłku na pracach naukowo-badawczych.

Chodzi o większy udział szkoły w realizacji problemów rządowych węzłowych i resortowych. Winien temu służyć również system przydziału Funduszu Honorariów. Będzie to możliwe tylko wtedy, jeżeli Uczelnia będzie prężniejsza w zakresie porozumień z jednostkami gospodarczymi. Przy zachowaniu priorytetu dla regionu można i powinniśmy drogą porozumień wejść do planów postępu technicznego zakładów, zjednoczeń, a nawet ministerstw. Warto przypomnieć korzyści, jakie z tego tytułu są możliwe (choć wydają się one oczywistymi):

- możliwość dalszego wyposażenia Uczelni w specjalistyczną aparaturę tak dla dydaktyki, jak i dla badań,
- wykorzystywanie wydziałów w zakładach przemysłowych jako laboratoriów dla naszych zajęć dydaktycznych, a więc przybliżenie teorii do praktyki,
- wykorzystanie doświadczenia specjalistów z zakładów do praktyk, prac przejściowych i dyplomów itd.

Aby to było realne, plany współpracy muszą być planami żywymi — nowymi, a nie tylko "porozumieniem".

Przed Szkołą stoi postawione przez MNSzWiT zadanie obliczenia efektów ekonomicznych naszych prac badawczych i zleconych i bezumownych.

Jest to zagadnienie trudne, ale będziemy starali się stopniowo wprowadzać je i określać wymiennie lub niewymiennie (w złotych) efekty ekonomiczne. Będzie to zgodne z zaleceniem MNSzWiT jednym z elementów oceny Szkoły. Stąd potrzeba staranniejszej niż dotąd oceny analizy przy podejmowaniu zleceń przez jednostki od strony zabezpieczenie interesów Uczelni drogą umów wdrożeniowych i uzyskiwania potwierdzeń efektów od zleceniodawcy. Korzyści są tutaj nie tylko po stronie Uczelni

i Zakładu, ale i pracowników Uczelni oraz pracowników Zakładu.

Uważa się w Kierownictwie Uczelni, że zbyt mało uwagi przywiązują do tego nasze jednostki organizacyjne, a szczególnie kierownicy tematów badawczych.

W odniesieniu do samej organizacji badań naukowych należy stwierdzić, że posiadamy już dobry, ukształtowany model organizacyjny. Dalszy wysiłek będzie skierowany:

- w pierwszym okresie na pełne wdrożenie tego modelu w życie Uczelni, a więc prowadzenie szkolenia pracowników, opracowanie dodatkowych instrukcji i informacji itd.,
- w drugim okresie na doskonalenie przez usunięcie zauważonych usterek oraz włączenia elektronicznej techniki obliczeniowej.

Będziemy dążyć do zamknięcia organizacji badań Uczelni kompleksowym opracowaniem informatycznym. W opracowaniu tym, oprócz zarządzeń i instrukcji poda się podstawy prawne kierowania nauką w szkole wyższej.

Warunkiem uzyskania przez Uczelnię statusu Politechniki, a także warunkiem doskonalenia dydaktyki są kadry. Dlatego też w kierowaniu pionem nauki zagadnienia doskonalenia kadr nauczycieli akademickich powinny odgrywać pierwszoplanową rolę.

Aby to osiągnąć, należy:

- wzmocnić w najbliższych latach system badań bezumownych w oparciu o przyjętą specjalizację (ograniczeniu powinien ulec system dowolnego, przypadkowego wyboru tematów tych badań, gdyż realizacja ich jest dłuższa i trudniejsza). Za każdym takim kompleksowym programem czy problemem winny się kryć szczegółowe programy realizacji zadań opracowane dla każdego pracownika. W sumie otrzymamy konkretny plan uzyskania stopni naukowych doktora, a kierujący takim tematem może uzyskać jednolity materiał badawczy do uogólnienia (co powinno pozwolić uzyskać mu stopień doktora habilitowanego). Tylko w takim przypadku prace mogą być realizowane nie w ciągu sześciu lat, lecz 3-4 i tylko w takim systemie jest możliwe zabezpieczenie Uczelni w aparaturę.

Niezbędnym będą starania w MNSzWiT o zwiększenie limitów dewizowych na zakup aparatury.

Do tak pomyślanego systemu włączony zostanie system współpracy z zagranicą i szkolenia krajowego. Będziemy się starali w najbliższym roku dopiąć współpracę z ZSRR i przygotować współpracę na kierunku zachodnim.

Niezbędnym wydaje się też rozwinięcie w Uczelni wydawnictw tak dla zagwarantowania sprawnej obsługi dydaktyki, jak i publikacji prac naukowych. Obecnie cykl wydawania w naszej Uczelni z uwagi na druk w jedynych w Koszalinie Prasowych Zakładach Graficznych jest zbyt długi. Radykalną poprawę można jedynie osiągnąć przez utworzenie u nas chociaż skromnego działu wydawniczego. I o to trzeba postulować.

Ostatnie zadanie, które nas czeka, to uporządkowanie gospodarki aparaturą i podporządkowanie jej ww. celom polityki naukowej. Stopień wykorzystania aparatury i dość duża w pierwszym okresie budowy Uczelni przypadkowość w pozyskiwaniu aparatury

nie sprzyja prawidłowemu jej wykorzystaniu.

Poruszone wyżej zagadnienia są z konieczności jedynie zasygnalizowane i nie są to wszystkie zagadnienia. Do realizacji ww. polityki np.: trzeba będzie dostosować system nagród i odznaczeń, a także stworzyć cały system bodźców innego niż materialne zainteresowanie.

Fundamentalne jednak znaczenie dla naszej Uczelni będzie miało rozpoczęcie budowy Uczelni w 1977 roku na nowym terenie. Obecna baza laboratoryjna jest tak skromna i szczupła, że nie zabezpiecza badań naukowych, gdyż nie zabezpiecza pełnej dydaktyki. Stąd ogromna ważność tego zagadnienia.

Sądzę, że Wysoki Senat i Goście w dzisiejszej dyskusji rozwiną te zagadnienia, a także wyrażą swoją opinię co do słuszności tej polityki.

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż., Posiedzenia Senatu. t. 72/1.

Nr 18

1976 grudzień 29, Koszalin. — Notatka z posiedzenia Kolegium Rektorskiego

1. J.M. Rektor złożył informację z narady prorektorów w Ministerstwie NSzWiT dotyczące limitów rekrutacyjnych na następne 5 lat, ilości nauczycieli i brakach w obsadzie, o bazie dydaktyczno-naukowej oraz bazie studenckiej (DS, stołówki). Projektowany plan rekrutacji w naszej Uczelni do roku 1980 wynosi:

- Instytut Budownictwa — 175 studentów
- Instytut Inżynierii Środowiska — 75 studentów
- Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn — 100 studentów
- Instytut Techniki Wytwarzania — 100 studentów
- Instytut Inżynierii Materiałowej — 50 studentów

Razem 500 studentów.

J.M. poinformował o zamiarach Ministerstwa reaktywowania zespołów dydaktyczno-wychowawczych. Postanowiono zgłosić do odpowiedniego zespołu Prof. [Kazimierza] Berlińskiego.

Dalsze propozycje dotyczące włączenia naszych przedstawicieli do odpowiednich zespołów opracuje Prorektor [Tadeusz] Karpiński.

2. Dr. [Lubomira] Jankowska złożyła informację o stanie opracowania nowego informatora o Uczelni. Metoda ankietowa dała rezultaty. Zebrano około 90% materiałów.

Na następne Kolegium dr L. Jankowska przygotuje propozycje dotyczące księgi X-lecia Uczelni.

Pozostałe materiały na X-lecie przygotowują Prorektorzy.

3. Na dzień 12. 01. zostanie zorganizowane spotkanie Kierownictwa Uczelni z

kierownikami instytutów, zakładów, zespołów laboratoriów itp.

Celem zebrania będzie podsumowanie osiągnięć w starym roku, oraz wyjaśnienie szeregu spraw związanych z badaniami naukowymi w formie umownej i bezumownej.

Prorektor T. Karpiński przygotowuje odpowiednie instrukcje i materiały oraz przeprowadzi zebranie szkoleniowe w dn. 29. 01. 1977 r.

Prorektor [Zdzisław] Piątek przygotowuje według uznania odpowiednie osiągnięcia jednostek międzyinstytutowych.

— Omówiono kryteria kwalifikowania prac zleconych jako naukowo-badawcze lub naukowo-usługowe.

4. Różne

— Prorektor T. Karpiński przypomina o terminie złożenia planów badań na rok 1977 i sprawozdań za rok ubiegły najpóźniej do 5. 01. 1977 r.

— Dyrektor [Jan] Witek poinformował o formie zaopatrywania studentów w bony na cukier (przez Uczelnię).

Przypomniał też o zakazie zakupu szeregu przedmiotów.

Przypomniał, że do 12 bm. winny wpłynąć uzasadnione wnioski awansowe na pracowników nie będących nauczycielami akademickimi.

— W związku z kłopotami wynikającymi w niektórych zakładach pracy co do cechowania przedmiotów nowo nabytych postanowiono, że środki trwałe będą cechowane przez zaopatrzenie i IAP, zaś środki nietrwałe przez użytkowników.

— Prof. K. Berliński porusza sprawę niskiej temperatury panującej w pomieszczeniach służbowych.

— Dyr. J. Witek: trwają interwencje w WPEC.

— Prof. K. Berliński: Brak dotąd nominacji na kierowników zakładów w Instytucie Inżynierii Środowiska.

— *J.M.*: Niedopatrzenie kadr. Będą w najbliższym czasie.

Notatkę sporządził

Jan Ziółkowski

Przewodniczący Kolegium

Doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Oryginał, mpis.

Archiwum WSInż., Kolegium Rektorskie. 1976 - 1977, t. 72/6.

Nr 19

1976 grudzień 31, Koszalin. — Skład osobowy władz Wyższej Szkoły Inżynierskiej

WŁADZE UCZELNI

REKTOR

Doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

PROREKTORZY

ds. Nauczania i Wychowania

doc. dr inż. Zdzisław Piątek

I-szy z-ca Rektora

ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem

doc. dr inż. Tadeusz Karpiński**Dyrektorzy Instytutów**

Instytut Budownictwa

doc. dr inż. Henryk Wierowski

Instytut Inżynierii Materiałowej

doc. dr Antoni Kwiatkowski

Instytut Inżynierii Środowiska

prof. dr hab. Kazimierz Berliński

Instytut Konstrukcji i Eksploatacji
Maszyn

doc. dr inż. Marian Czapp

Instytut Techniki Wytwarzania

doc. dr inż. Józef Borkowski

Kierownik Naukowego Punktu
Konsultacyjnego w Słupsku

doc. dr inż. Jerzy Białkowski.

Zastępcy Dyrektorów Instytutów

Instytut Budownictwa

dr inż. Lesław Macieik

mgr inż. Zenon Chyb

Instytut Inżynierii Materiałowej

dr Jerzy Ignaciuk

Instytut Inżynierii Środowiska

doc. dr inż. Juliusz Milewski

Instytut Konstrukcji i Eksploatacji
Maszyn

doc. dr inż. Jerzy Milanowski

Instytut Techniki Wytwarzania

doc. mgr inż. Jerzy Kulik.

	SENAT
Rektor	doc. mgr inż. Jerzy Smoleński
Prorektor ds. Nauczania i Wychowania I-szy Z-ca Rektora	doc. dr inż. Zdzisław Piątek
Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Przemysłem	doc. dr inż. Tadeusz Karpiński
Dyrektor Instytutu Budownictwa	doc. dr inż. Henryk Wierowski
Dyrektor Instytutu Inżynierii Materiał.	doc. dr Antoni Kwiatkowski
Dyrektor Instytutu Inżynierii Środow.	prof. dr hab. Kazimierz Berliński
Dyrektor Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn	doc. dr inż. Marian Czapp
Dyrektor Instytutu Techniki Wytwarz.	doc. dr inż. Józef Borkowski
Kierownik Naukowego Punktu Konsultacyjnego w Słupsku	doc. dr inż. Jerzy Białkowski.
I Sekretarz KU PZPR	mgr Kazimierz Wierzbicki
Dyrektor Biblioteki Głównej	dr Lubomira Jankowska
Dyrektor Administracyjny	mgr Jan Witek
Kierownik Studium Wojskowego	płk dypl. Mieczysław Szewczykowski
Przewodniczący Rady Szkoły ds. Młodzieży	doc. dr Ludwik Cendrowski
Przewodniczący Komisji ds. Rozwoju Młodej Kadry	doc. dr inż. Jan Filipkowski
Przedst. Rady Inst. Budownictwa	prof. dr inż. arch. Andrzej Rzymkowski
Przedst. Rady Inst. Inż. Materiałowej	dr Jerzy Ignaciuk
Przedst. Rady Inst. Inż. Środowiska	doc. dr inż. Juliusz Milewski
Przedst. Rady Inst. Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn	doc. dr inż. Jerzy Milanowski
Przedst. Rady Inst. Techniki Wytw.	doc. mgr inż. Jerzy Kulik.
Przedst. wszystkich wykładowców i starszych wykładowców WSI	mgr inż. Wojciech Knyrowicz
Przedst. wszystkich asystentów, st. asystentów i adiunktów WSI	dr inż. Wacław Witkiewicz.

Uczestniczą w posiedzeniach Senatu:

Przewod. Rady Zakładowej Związku Nauczycielstwa Polskiego	dr inż. Wojciech Kacalak
Przewod. Socjalistycznego Związku Studentów Polskich	mgr inż. Wojciech Jędrzejewski.

Kolegium Rektorskie

Rektor	doc. mgr inż. Jerzy Smoleński
Prorektor I	doc. dr inż. Zdzisław Piątek
Prorektor II	doc. dr inż. Tadeusz Karpiński
Dyrektor Instytutu Budownictwa	doc. dr inż. Henryk Wierowski
Dyrektor Inst. Inżynierii Materiałowej	doc. dr Antoni Kwiatkowski
Dyrektor Inst. Inżynierii Środowiska	prof. dr hab. Kazimierz Berliński
Dyrektor Inst. Konstr. i Ekspł. Maszyn	doc. dr inż. Marian Czapp
Dyrektor Inst. Techniki Wytwarzania	doc. dr inż. Józef Borkowski
I Sekretarz KU PZPR	mgr Kazimierz Wierzbicki
Dyrektor Administracyjny	Jan Witek
Przewodniczący Rady Zakładowej Związku Nauczycielstwa Polskiego	dr inż. Wojciech Kacalak
Przedstawiciel Jednostek Międzywydziałowych	dr Lubomira Jankowska.

Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie. Skład osobowy i plany studiów według stanu na dzień 31 XII 1976 r. Informator, Koszalin 1977, s. 67-69

Nr 20

1977 marzec 2, Koszalin. — Notatka z posiedzenia Kolegium Rektorskiego

Nieobecny Prorektor Tadeusz Karpiński (chory).

1. J.M. Rektor złożył krótką informację z wyników narady rektorów wyższych uczelni w MNSzWiT. M.in. w związku ze stabilizacją ilości szkolonych ustalono zadania oraz plan rozwoju naszej Uczelni, i tak:

- w roku 1977 — 475 studentów studiów dziennych,
- w roku 1978 — 450 studentów studiów dziennych,
- w roku 1979 — 450 studentów studiów dziennych,
- w roku 1980 — 425 studentów studiów dziennych.

Na studia dla pracujących ustalono limit 210 studentów. W najbliższych latach Ministerstwo nie przewiduje żadnych nowych placówek naukowych. Ma nastąpić poprawa jakości pracy placówek już istniejących. Zatrudnienie pracowników administracji nie więcej jak 12% ogólnego stanu. Fundusz płac bez zmian. Fundusz honorariów ma być częścią składową osobowego funduszu płac.

Wskazany czynny udział Uczelni w obchodach 60-lecia ZSRR. W części referowanej przez Wiceministra Neya w oparciu o doświadczenia wizytacji kompleksowych stwierdzono, że najsłabszym ogniwem w pracy szkół jest wychowanie.

J.M. Rektor omówił swoje wystąpienie na naradzie, poruszając sprawy funduszu honorariów, funduszu na delegacje oraz sprawę zespołów dydaktyczno-wychowawczych. J.M. oznajmił, że do roku 1980 będzie zatrudnionych w naszej Uczelni wg planu nie więcej jak 630 osób.

Omawiając sprawę znacznego powiększenia ilości studentów (przejście na studia 4,5 letnie) J.M. polecił dyrektorom instytutów przeanalizowanie możliwości wykonania zwiększonych zadań dydaktycznych.

J.M. poinformował o umieszczeniu naszej Uczelni w planie inwestycyjnym Resortu na lata 1976-1980 w wysokości 90 mln zł. Po zakończeniu budowy stołówki wejdziemy na nowy teren i tak: w 1978 r. — uzbrojenie terenu, w 1979 r. dokończenie uzbrojenia i roboty kubaturowe budynku ogólnotechnicznego.

2. Omawiając sprawę rozkładu zajęć na semestr bieżący J.M. stwierdził konieczność włączenia komórki ETO do planowania zajęć.

— a

Notatkę sporządził
Jan Ziółkowski

Przewodniczący Kolegium
Doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż., Kolegium Rektorskie. 1976 - 1977, t. 72/6.

³ Opuszczono sprawy różne.

Nr 21

1977 wrzesień 8, Koszalin. — Notatka z posiedzenia Kolegium Rektorskiego

1. Sprawy etatowe. J.M. Rektor stwierdził na wstępie, że na posiadanych 596 etatów pracowniczych 26 nie jest czasowo obsadzonych. W związku z powyższym oraz z dużymi potrzebami dla nowo powstałych komórek, jak i dla dotychczas istniejących J.M. polecił do końca miesiąca obsadzić wszystkie wolne etaty rozdzielając:

— z 6 wolnych etatów dydaktycznych:

- a) dla Instytutu Inżynierii Środowiska — 2 etaty, w tym dla przeniesionego K. Szymańskiego 1 etat,
- b) dla Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn — 2 etaty, (dla Zakładu PKM — 1 etat i dla Mechaniki Technicznej — 1
- c) dla Instytutu Budownictwa — 2 etaty, (dla Zakładu Matematyki — 1 etat i dla Zakładu Konstrukcji Metalowych — 1 etat).

W dyskusji głos zabrali: dyrektor L. Jankowska, proponując przydzielenie do ZNTN dla maszynistki. Prorektor T. Karpiński postulował wzmocnienie kwestury, zwłaszcza w dziale obsługi badań zleconych.

2. J.M. Rektor przedstawił plansze z projektem wystroju wewnętrznego bloku "A", z uwzględnieniem powiększonej przez połączenie sali Nr 106 i 107 sali obrad (senatu). — Prof. K. Berliński zgłosił propozycję stworzenia możliwości podziału sali dla wykorzystywania jej w całości lub w częściach. Ustalona konieczność przygotowania koreferatu do projektu plastycznego z uwzględnieniem czynników architektoniczno-budowlanych.

3. Przygotowania do inauguracji roku akademickiego. Ustalono czas i miejsce uroczystości tj. 1.10.77 r. godz. 11⁰⁰ w sali Bałtyckiego Teatru Dramatycznego. Ustalono także porządek uroczystości, w zasadzie nie odbiegający od zeszłorocznego. Po uroczystości inauguracyjnej dokonać w obecności zaproszonych gości otwarcia nowej stołówki studenckiej. Udział wezmą senat i kierownicy zakładów.

— Wykład inauguracyjny wygłosi doc. dr inż. J. Milanowski, uwzględniając w temacie sprawy wychowawcze zgodnie z wytycznymi Ministerstwa.

— Niezależnie od uroczystości uczelnianej we wszystkich instytutach zostaną przeprowadzone inauguracje instytutowe (wydziałowe). Porządek inauguracji ustala pismo Ministerstwa, z którym zapoznali się dyrektorzy instytutów. Spotkania odbędą się:

— Instytut Budownictwa — dnia 1.10. godz. 15⁰⁰ — aula,

— Instytut Inżynierii Środowiska — dnia 3.10. godz. 9⁰⁰ — aula,

— Instytut Techniki Wytwarzania — dnia 3.10. godz. 12⁰⁰ — aula,

— Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn — dnia 3.10. godz. 15⁰⁰ — aula,

— Instytut Inżynierii Materiałowej przeprowadzi inaugurację w dodatkowo określonym czasie we własnym rejonie.

— — a

Notatkę sporządził
Jan Ziółkowski

Przewodniczący Kolegium
Rektor WSInż.
Doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Oryginał, mpis.

Archiwum WSInż., Kolegium Rektorskie. 1976 - 1977, t. 72/6.

^a Pominięto sprawy różne.

Nr 22

1978 marzec 1, Koszalin. — Protokół z posiedzenia Senatu Wyższej Szkoły Inżynierskiej

Obecni: Członkowie Senatu wg listy obecności

Zaproszeni:

- 1) Kierownik Wydziału Nauki KW PZPR Koszalin — Tow. dr Piotr Wensierski
- 2) Wicedyrektor Departamentu Studiów i Badań Technicznych MNSzWiT dr Jerzy Stefański
- 3) Doc. dr Janusz Bielak z KU PZPR
- 4) Student Jarosław Pogocki — Przewodniczący RU SZSP.

Posiedzenie otworzył J.M. Rektor doc. Jerzy Smoleński, witając przybyłych i określając charakter posiedzenia jako roboczy, nt. badań naukowych wg przedstawionego uprzednio porządku dnia, a mianowicie:

- 1) Analiza działalności naukowo-badawczej za rok 1977,
- 2) Ocena planu badań na rok 1978,
- 3) Łączna dyskusja nad powyższymi punktami,
- 4) Wolne głosy i wnioski.

1. Analiza działalności naukowo-badawczej

Wprowadzenia do pkt. 1 — analiza działalności naukowo-badawczej w 1977 r. dokonał Prorektor ds. Nauki doc. dr inż. Tadeusz Karpiński, nawiązując do wydanych uprzednio materiałów, udostępnionych wszystkim członkom Senatu. Prorektor T. Karpiński scharakteryzował działalność naukowo-badawczą Uczelni w zasadniczych gałęziach:

a) Współpraca z gospodarką narodową

W tej dziedzinie proporcje między tematami sterowanymi centralnie z tematami małymi (regionalnymi) są obecnie w Uczelni właściwe (około 40% tematów centralnych). Brak jeszcze powiązań tematycznych dla celów podnoszenia kwalifikacji kadry (doktoraty, habilitacje). Uczelnia nasza w dziedzinie badań jest reprezentowana prawie we wszystkich resortach. Najwięcej w resortach: przemysłu maszynowego, budownictwa i w resorcie rolnictwa. Wykaz efektów w załączonych materiałach. Efekty te winny znaleźć wyraz w publikacjach naukowych.

W działalności badań umownych nastąpiła zmiana także w sensie ilościowym. Obecnie jeden temat badawczy przypada na 1,5 pracownika, co mniej więcej pokrywa się ze średnią krajową. W naszych warunkach trudno będzie iść dalej w ograniczeniu tematów drobnych. To zależy od nasycenia regionu w przemysłowe jednostki badawcze. Przyjmowane tematy są ważne dla regionu. Mogą one być tematami cząstkowymi dużych problemów o dużej randze naukowej.

Tematy badań bezumownych są jeszcze bardzo rozproszone. Nie ma też koncentracji działalności dla zwiększenia efektów badań oraz ich przyspieszenia.

b) Kształcenie kadry

W ubiegłym roku nie wykonano planu zamierzeń w zakresie uzyskiwania stopni doktorskich. Rozwój naukowy pracowników w poszczególnych zakładach jest nierównomierny. Nie widzi się także działalności naukowej w formie seminariów itp. Przyczyną tego jest m.in. mała aktywność samodzielnych pracowników nauki.

Okres zdobywania doktoratów jest stanowczo za długi. Brak należytej pomocy ze strony dyrektorów instytutów w formie odciążenia doktorantów od dydaktyki.

Ochrona prawna wynalazczości i działalności w tym zakresie wygląda liczbowo bardzo dobrze. Dokonano około 40 zgłoszeń. Uzyskano także więcej potwierdzeń. Trzeba, żeby to procentowało w postaci złotych dla gospodarki narodowej.

Jeśli chodzi o działalność publikacyjną, to liczba publikacji krajowych rośnie. Mimo trudności spowodowanych m.in. długim cyklem wydawniczym, Uczelnia wydała, co było można. Trudności drukowania są ogromne. Prorektor postuluje pod adresem Ministerstwa włączenie nas do zakładów graficznych Politechniki Poznańskiej lub Politechniki Gdańskiej, gdzie moglibyśmy w pewnym procencie swoje wydawnictwa lokować. Dwuletni cykl drukowania np. skryptów decyduje o ich dezaktualizacji.

Wnioski końcowe:

- należy dążyć do koncentracji działalności badawczej Uczelni w problematyce, którą należy uznać za specjalizację uczelni,
- kompleksowość w podejściu do tematyki badań,
- zwiększyć operatywność instytutów w tworzeniu planów badawczych, w wykorzystaniu opiniodawczej roli rad instytutów, uaktywnienie tych rad,
- dotychczasowy rozwój naukowy pracowników należy uznać za niewystarczający. Należy zmobilizować wszystkie siły w tym kierunku,
- doskonalenie organizacji działalności naukowej Uczelni.

Po tym wprowadzeniu głos zabrał przewodniczący Komisji ds. Badań Naukowych doc. dr inż. J. Madej. Nawiązując do opracowanej przez siebie opinii do wstępnej analizy działalności badawczej w 1977 r. Uczelni, dostarczonej uprzednio członkom Senatu, mówca stwierdził, że działalność ta była nierównomierna, a efektywność badań jest odwrotnie proporcjonalna do liczby pracowników w danym instytucie.

Penadto niewłaściwie przenosi się strukturę dydaktycznych zakładów na działalność badawczą. Przy nadmiernie optymistycznych planach badań bezumownych, w efekcie ilość

uzyskanych stopni jest żenująco mała. Komisja jest zgodna ze stanowiskiem władz, że obciążenie dydaktyczne i organizacyjne doktorantów i habilitantów powinno być regulowane w instytucie, kolejno dając obciążenia poszczególnym pracownikom dla zakończenia badań i uzyskania stopnia naukowego. Zdaniem Komisji ilość i rozmiar sprawozdań wymaganych przez władze jest zbyt duża, co także wpływa na obciążenie pracowników, zwłaszcza obarczonych funkcjami administracyjnymi i społecznymi. W tematach umownych jeszcze około 40% stanowią tematy drobne o wartości od kilku do kilkuset tysięcy złotych. Psuje nam to statystykę, a oprócz tego, za wyjątkiem przypadków naprawdę awaryjnych stanowią sposób wypełniania honorarium za prace zlecone. Jeśli chodzi o sprawy jakości wykonywanych prac, to Zespół Opiniodawczy rozpoczął pod koniec 1977 roku opiniowanie 10 prac ukończonych. Nie stwierdzono żadnych uchybień w odniesieniu do poziomu tych prac, zaś dużo usterek natury formalnej. Do J. Madej wyraził zadowolenie, że wreszcie ujrzała światło dzienne instrukcja dotycząca badań naukowych, opracowana w grudniu ubiegłego roku. Doc. J. Madej nie zgadza się z niektórymi wnioskami końcowymi działalności badawczej za rok 1977. Wnioski ocenia jako zbyt ogólne. Nie ma w nich dróg i środków na osiągnięcie wytyczonych celów.

J.M. Rektor — rok 1977 w stosunku do poprzedniego jest znacznie lepszy pod względem ilości tematów itd. Analiza roku 1977 winna być platformą do wniosków na rok 1978 przy tworzeniu planu na rok następny.

2. Ocena planu badań na rok 1978

Prorektor T. Karpiński referując ocenę planu stwierdził, że instytuty dopiero wczoraj dokonały ostatnich poprawek i przedstawiły dane do planu. Przyczyna: zmiana dokumentacji po naradzie w Ministerstwie. Przy sporządzeniu planu niektóre instytuty nie brały pod uwagę realiów planów jak limity w zakresie badań, materiałów, zakupu aparatury. Cały ciężar i odpowiedzialność ponoszą tu instytuty. Planowane nakłady na badania bezumowne wielokrotnie przewyższają przyznane limity.

W pracach zleconych na ogół jest zgodność z limitami i realne planowanie. Nierealne są plany dotyczące współpracy z zakładami przemysłowymi oraz w resortowo-branżowych problemach.

Należałoby jeszcze raz przeanalizować plany i rozsądnie podejść do środków przydzielonych. W problematyce badań sterowanych centralnie Uczelnia pracuje w dwóch problemach rządowych PR-3 i PR-5, łącznie 16 zadań. Większość zadań kończy się w bieżącym roku. W problemach węzłowych jest 6 zadań — są realne.

Plan zadań bezumownych jest zrobiony trochę na wyrost.

J.M. Rektor — Nie jest jasne, skąd w planowaniu bierze się skok z 7 milionów na 12 milionów, przy zachowaniu stanu zatrudnienia i rozliczaniu godzin pensum badań obowiązkowych. Ocena jest krótka i niepełna. Będzie wymagać dalszych uściśleń.

Doc. dr inż. J. Madej stwierdza, że według oceny Komisji nastąpiła koncentracja badań bezumownych, z tym że nie równomiernie we wszystkich instytutach. W sumie zmniejszyliśmy ilość tematów badań bezumownych o 50% w stosunku do roku poprzedniego. Jedną z przyczyn stosunkowo jeszcze dużej ilości tematów jest

przeniesienie struktury zakładów dydaktycznych na prace badawcze. Rzadkie są przypadki tworzenia zespołów badawczych, grupujących pracowników różnych zakładów, nie mówiąc już o innych instytutach. Badania bezumowne winny dać efekty w postaci uzyskiwanych stopni naukowych, i tak w 1978 roku według planu 10 osób winno uzyskać stopień doktora, a niewiele mniej stopień doktora habilitowanego. Wskazuje to na skokowe przyspieszenie rozwoju kadry naukowej. Wyraźnie zmniejszyła się ilość badań umownych typu ekspertyz, chociaż stanowią one jeszcze 30% ogółu prac. Pozytywnym zjawiskiem jest coraz większa zgodność tematyki badań umownych z tematyką badań bezumownych i kierunkami specjalizacji poszczególnych zakładów i instytutów. Niedostatkami badań umownych jest jeszcze zbyt mała liczba tematów wchodzących w skład tematów rządowych i węzłowych. Zdaniem Komisji te programy rządowe i węzłowe są na to, żeby maksymalnie zaangażować nasz potencjał naukowy na programy najistotniejsze dla gospodarki narodowej. W czasie swej pracy nad analizą badań Komisja nie dysponowała informacjami dotyczącymi jednostek międzyinstytutowych. Działalność naukowa tych jednostek również zasługuje na uwagę.

— J.M. Rektor utwierdza doc. J. Madeja w przekonaniu, że Komisja jako organ społeczny ma prawo oceniać w tej dziedzinie także kierownictwo Uczelni (Prorektora).

3. W dyskusji nad sprawozdaniem i planem udział wzięli:

— Doc. J. Bielak stwierdza, że zagadnienie badań naukowych jest przedmiotem szczególnego zainteresowania Komitetu Uczelnianego PZPR. Jako pozytywy w pracy badawczej wymienia wzrost koncentracji tematycznej, większe powiązanie tematyki umownej z bezumowną, wykształcenie się kierunków wiodących, przyrost kwalifikacji kadry, dobra praca komisji ds. oceny badań naukowych oraz fakt, że na tematyce badań bardzo wiele uczy się młoda kadra.

Istnieją także trudności, do których należy zaliczyć: braki bazy laboratoryjnej, zbyt wielkie obciążenie kadry o najwyższych kwalifikacjach, nienajlepsza obsługa administracyjna problemów naukowo-badawczych, nierównomierność w stosunku efektów badań do ilości ludzi. Następnym problemem jest sprawa pozycji instytutów a zakładów, tj. stosunku instytutów do zakładów i instytutów między sobą. Brak elementów integracji zwłaszcza między instytutami. Integracja powinna być prowadzona przy pełnej świadomości integrujących i integrowanych. Wciąż jest źle z tematami centralnymi. Sprawę tę doc. J. Bielak poruszył na naradzie w Zaborowie. Faktem jest, że nasza odległość od ośrodków centralnych nie sprzyja wchodzeniu do tej tematyki. Bardzo jest źle z informacją dla szerszego środowiska o naszej działalności i naszych możliwościach w dziedzinie badań.

— Doc. dr inż. J. Madej. Punktem wyjścia winien być rozwój kadry naukowej. Sytuacja w tej mierze nie jest dobra. Chodzi też o samodzielnych pracowników i uzyskiwanie habilitacji. Słaba aktywność w tej dziedzinie rad instytutowych. Rada ma pomagać dyrektorowi instytutu. Polemizując z wypowiedzią doc. J. Bielaka stwierdza, że trzyletni okres na doktorat jest możliwy na uniwersytecie. W uczelni technicznej musi być znacznie dłuższy. Cieszy duża ilość młodych pracowników, ale na pewno nie wszyscy zrobią doktorat. W związku z tym powinno się stosować zasadę rotacji po uprzednim

sprawdzeniu przydatności danego pracownika.

Sprawozdania z działalności badawczej mają charakter formalny. Brak w nich elementów merytorycznych, zwłaszcza jeśli chodzi o badania bezumowne.

Sprawdzenie efektów działalności naukowej winno być na szczelbu instytutu.

- Prorektor T. Karpiński: Mimo, że jesteśmy przeciążeni, proponuję wprowadzenie pierwszego okresu rotacji po 2 latach, po następnych 8 latach następnego okresu rotacji. Pracownik, który nie ma predyspozycji do pracy naukowej i dydaktycznej nie powinien być trzymany dłużej jak 2 lata. Tę propozycję stawia jako formalny wniosek. Ustosunkowując się do wypowiedzi doc. J. Madeja stwierdza, że stosunkowo długi okres na doktorat zależy także od aktywności promotora, od wielkości cyklu badań itp.

- Doc. dr A. Kwiatkowski omówił dorobek Instytutu Inżynierii Materiałowej w dziedzinie badań naukowych, jak też rozwoju kadry naukowej. Stwierdza przy tym, że w dotychczasowych wypowiedziach i materiałach zbyt mało było konkretów.

W realizacji planu badań naukowych Instytut natrafia na szereg trudności, między innymi niedostateczne środki i moce na zamierzone badania, zwłaszcza zlecone. W związku z dużym obciążeniem prace kwalifikacyjne zostały przesunięte także z przyczyn niezależnych od Instytutu i od doktorantów. Jeśli chodzi o problematykę prac naukowych zleconych, to Instytut pracuje w zakresie problemów węzłowych rządowych na terenie jednostek centralnych. Przemysł koszaliński nie gwarantuje przygotowania zleceń do stanu, w którym jednoznacznie można by wnioskować, że temat pójdzie w PR-3. Brak też uzgodnień między zakładami pracy a ich zjednoczeniami w celu ujednocznienia tematyki w ramach tematów węzłowych i rządowych, co by nam ułatwiło wchodzenie do współpracy.

Jeśli mowa o współpracy, to do dziś nie jest spisana umowa z dwoma największymi zakładami jak UNIMA i Kazel. W takim wypadku będziemy szukać innych zleceniodawców, ze szkodą dla własnego podwórka. Dyrektor A. Kwiatkowski wyraża zadowolenie z otrzymanej ostatnio szczegółowej instrukcji w sprawach dokumentacji badań. Widzi jednak w niej jeszcze szereg usterek, jak też w problematycznych kontaktach z zakładami pracy przez koordynatora inż. J. Sroczyńskiego, z których nie wynikają tematy do prac badawczych i dane do współpracy. W sprawie konsultantów naukowych w zakładach przemysłowych mówca wyraża zdanie, że nasza szczupła jeszcze kadra naukowa powinna być wykorzystana w tym względzie w maksymalnym stopniu. Nie ma w tym kierunku zdecydowanego działania, zwłaszcza w odniesieniu do szerokiej kadry.

- Tow. Wierzbicki, I Sekretarz KU PZPR, stwierdza, że organizacja partyjna uważa podnoszenie kwalifikacji kadry naukowej, doktoraty i habilitacje za istotny kierunek naszego działania. Istnieją jeszcze trudności natury obiektywnej, jednak można je przezwyciężyć.
- Doc. J. Milewski omówił dorobek naukowy Instytutu Inżynierii Materiałowej. Trudności są ze zdobywaniem tematów prac zleconych oraz włączanie się w temat jednostek małych (geodezja, OETO).

Bywa, że z nieistotnych przyczyn, np. brak podpisu kwestora — zlecenie nie zostaje przyjęte. Bywa także, że zarządzenie mające wpływ na planowanie badań przychodzi z dużym opóźnieniem, co stwarza dodatkowe trudności. Jako przykład zarządzenie w sprawie obowiązkowego pensum - godzin badawczych dla wykładowców. Podaje przykład nawiązania kontaktu w sprawie zlecenia zakładowi Geodezji prac badawczych w zakresie automatyzacji prac geodezyjnych na okres 5 lat. Nie można było jednak przyjąć i podpisać umowy, gdyż brak było sprecyzowania zadań na tak długi okres.

- J.M. Rektor: Umowa rzeczywiście musi być konkretna. Można było podpisać porozumienie o współpracy, a z niego mogłyby wynikać kolejne zadania badawcze.
- Dyr. Stefański: W tej sytuacji należałoby określić prace rozpoznawcze, wstępne, okresy czasu i wartość. Wtedy są podstawy do zawarcia umowy.

- Student Jarosław Pogócki, Przewodniczący RU SZSP. Wg poglądu studentów zabezpieczenie administracyjne działania Uczelni jest wskutek małej [liczby] etatów niewystarczające. Obciążenie znaczne zwłaszcza na szczeblu instytutu i centralnym. Należałoby rozważyć pomoc w tym względzie ze strony władz.

- Doc. W. Precht: W Instytucie Inżynierii Materiałowej sprawy rozwoju kadry naukowej otoczone są dużą troską kierownictwa Instytutu, jak też organizacji partyjnej. Wyrazem tego było m.in. ostatnie zebranie OOP, poświęcone w całości temu zagadnieniu. W Instytucie panuje dobra atmosfera. Doktoranci znajdują wszelką możliwą pomoc. Uważa się, że doktorat nie jest wyłącznie sprawą prywatną pracownika naukowego. Stwierdza zbyt małą opiekę kierowników zakładów nad młodszą kadrą w sensie zasilania tematyką, opieki bezpośredniej i kontroli postępów. Przyczyna tkwi m.in. w przeciążeniu administrowaniem i w braku własnej habilitacji.

Sprawa habilitacji szeregu docentów, którzy mają szansę na habilitację w krótkim czasie, jest w Instytucie zadaniem pierwszoplanowym. Proponuje przyjąć hasło: dziesięciu habilitantów na 10-lecie Uczelni. Warunkiem kilkumiesięczne urlopy naukowe. W sprawie działalności Komisji ds. zleceń doc. W. Precht ma pewne zastrzeżenia, dotyczące zwłaszcza wnikliwości w ocenie merytorycznej zleceń.

- Doc. J. Madej odpowiadając na uwagi stwierdza, że komisja jest organem opiniodawczym, a nie podejmuje decyzji. Żyjąc i pracując w określonych warunkach musimy sobie zdawać sprawę z tego, czy w tych warunkach, z tymi ludźmi i aparaturą możemy zrobić w dziedzinie badań więcej niż robimy.

W ogóle należy się liczyć z realiami. Działalności Instytutów w kierunku rozwoju kadry naukowej nie zastąpi żadna komisja.

- Prof. K. Berliński wnioskuje o zajęcie się sprawą rozwoju kadry na osobnym posiedzeniu senatu. J.M. Rektor oznajmia, że tak jest w planie posiedzeń Senatu. W dalszym ciągu prof. Berliński stwierdza, że wiele uwag zawartych w materiałach i wygłoszonych na posiedzeniu nie dotyczy Instytutu Inżynierii Środowiska, gdyż ten wywiązuje się z nałożonych zadań w dziedzinie badań naukowych, jak i wydawnictw. Wydaje się wątpliwe, czy my musimy na siłę wchodzić w tematy rządowe i węzłowe. Potrzeby regionalne są znaczne i ich rozwiązywanie przynosi konkretną korzyść regionowi, a młodemu pracownikowi nauki daje dobrą szkołę wchodzenia w zagadnienia

własnego rozwoju naukowego poprzez pracę naukową. Instytut jest niewielki i wchodzi dopiero w czwarty rok pracy. Ocena jego winna być proporcjonalna do stanu osobowego i wielkości stażu (tradycji).

- dr Jerzy Stefański, wicedyrektor Departamentu stwierdza, że uczestniczy z satysfakcją w posiedzeniu Senatu WSIInż. Przebieg obrad wskazuje na to, że sprawy są prawidłowo stawiane na posiedzeniu. Trzeba jeszcze, żeby były prawidłowo rozwiązywane. Zajmując się sprawami, które aktualnie Was boją, możemy stracić z oczu sprawy ogólniejsze.

W pięciu dużych uczelniach, stanowisko Resortu jest tego typu, że tam, gdzie silniejsze środowisko naukowe, tam silniejsza presja resortu o włączanie się do problemów centralnie kierowanych. Uczelnie, które z idei powołania mają być uczelniami odpowiadającymi na zapotrzebowanie swoich regionów, winny na nie odpowiadać. Jeśli chodzi o wskaźniki podziału tematów, to stawiamy sprawę racjonalnie. Około 40% udziału w badaniach centralnie kierowanych jest udziałem właściwym. Dopełniającymi wskaźnikami poza udziałami uczelni w tematach są np. wielkość pracy badawczej, czasokres, ilość zaangażowanej kadry itp. Rzecz jednak nie we wskaźnikach, ale jak są realizowane cele określone tytułem pracy, czy istnieją formy dyskusji i wymiany poglądów, czy są seminaria w instytutach i zespołach naukowych i jak wyglądają. Problem rozwoju form życia naukowego jest stawiany jako podstawowy w zaleceniach Ministerstwa. Pozytywnym zjawiskiem jest koncentracja prac badawczych. Również widoczne jest zarysowanie się pewnych kierunków specjalności. Działaniami kierownictwa można stymulować kształtowanie się specjalności, natomiast rzecz zależy generalnie od szczebla instytutu, a osobą mającą największy wpływ jest dyrektor instytutu. Dyrektor Stefański stwierdza, że zarówno w materiałach, jak i wystąpieniach zostały poruszone sprawy i problemy, które w bezpośrednich sytuacjach roboczych będą na terenie szkoły rozwiązywane. Wg ostrożnej oceny Szkoły należy wyraźnie odnotować tendencje do stabilizacji w działaniu i tendencje do umocnienia się w poszczególnych grupach tematycznych. Istnieją jeszcze rezerwy w postaci bardziej optymalnego kształtowania czasu i możliwości w pracach badawczych. Hasło 10 habilitacji na 10-lecie uważa za optymistyczne, jednak biorąc pod uwagę to, co przynosi życie, wskaźnik ten może być niższy. Kadre Uczelni stać na tę ilość habilitacji. Od tego, czy w latach następnych będą habilitacje i doktoraty, oraz ile ich będzie, zależy kształt Uczelni i jej walor.

- Tow. Piotr Wensierski wyraża zadowolenie z udziału w posiedzeniu Senatu. Jako kierownik Wydziału Nauki i Oświaty KW PZPR w Koszalinie wyraża nadzieję, że wszystkie tematy, które „gnębią” Uczelnię, będą przedmiotem tego rodzaju spotkań i narad jak obecne posiedzenie. W dyskusji, mimo częściowego odbiegania od tematu, w zasadzie mówiono o sprawach, które wiążą się z zagadnieniem badań naukowych, a mianowicie ze sprawami kadry. Analiza zagadnienia i wnioski z dyskusji winny dawać gwarancję, że plan na rok następny będzie planem realnym i elastycznym. Większość prac szczegółowych musi być podjęta na szczeblu instytutu. Plan Uczelni winien być planem głównie służącym naszemu regionowi. Dobrze też jest, że ambicjonalnie sięga się po plany centralnie sterowane, ale trzeba mierzyć siły na zamiary. Znać swoje możliwości. Poza tym, jeśli podejmiemy kroki w kierunku drobniejszych prac, to

niekoniecznie będzie to oznaczać rozproszenie wysiłku. W sumie z takich efektów możemy być zadowoleni. Osiągnięciom w takich specjalizacjach będą towarzyszyć i następować efekty w tematach rządowych i węzłowych. Musi w tym być pewna stopniowość i kolejność. Z dyskusji wynikała m.in. potrzeba wzmocnienia dyscypliny także i w wykonywaniu badań naukowych. Trzeba więc zwiększyć operatywność działania na każdym stanowisku pracy. Sprawozdanie nie obejmuje udziału młodzieży w problematyce badań naukowych, a także jaki jest udział stowarzyszeń naukowo-technicznych. Rok bieżący jest rokiem bilansu 10-lecia Uczelni. Chcielibyśmy, żeby zespół pracowników Uczelni był zespołem na miarę możliwości, a jednocześnie potrzeb. Biorąc pod uwagę np. z dyskutowanej tu sprawy rozwoju kadry, pozwalam sobie mieć wątpliwości co do pozytywnej oceny Uczelni w tym względzie w październiku br. Wg informacji Prorektora Karpińskiego w okresie 10-lecia Uczelni nie uzyskano ani jednej habilitacji. Trzeba, żeby każdy pracownik Uczelni osiągał takie rezultaty, na które go stać. Potrzebne nam ufność w siebie i wzajemne zaufanie. Zróbmy wszystko, by kształtować obraz pracownika naukowego i dydaktycznego. Rozejrzyjmy się, czy wszyscy pracownicy spełniają wymagania, o których wiemy. To wszystko będzie procentowało w absolwentach i u naszych przyszłych pracowników. Cieszy zamyślenie na następne posiedzenie Senatu na temat rozwoju kadry naukowej. Zwracając się do przedstawiciela Resortu tow. Wensierski wyraża nadzieję, że znajomość sytuacji WSInż. oraz wyniki narady znajdą swój wyraz także w odpowiedniej pomocy Resortu dla Uczelni z uwagi na to, że będziemy się jeszcze borykać z kłopotami jakie mamy, a one będą się nakładać.

Zamykając obrady J.M. Rektor zapowiedział opracowanie wniosków z dzisiejszych obrad, przedstawić na Kolegium Rektorskim, przedyskutować w Instytutach i przyjąć jako uzgodnione wnioski końcowe do realizacji. Wnioski winny uwzględniać różne aspekty dziś poruszane i sytuację Uczelni.

W wolnych głosach i wnioskach z uwagi na ograniczony czas wypowiedzi nie było.

Protokołował
Sekretarz Senatu
Jan Ziółkowski

Przewodniczył
Rektor WSInż.
doc. mgr inż. Jerzy Smoleński

Oryginał, mpis.

Archiwum WSInż., Posiedzenia Senatu 1977 i 1978, t. 72/2.

Nr 23

1978 maj 3, Koszalin. — Z materiałów dotyczących rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej Wyższej szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, przedstawionych na posiedzeniu Senatu Uczelni

ANALIZA

ROZWOJU KADRY W WYŻSZEJ SZKOLE INŻYNIERSKIEJ W KOSZALINIE

(materiały na Senat w maju 1978 r.)

Część I — Aktualny stan kadry w Uczelni

W tabeli I przedstawiono stan kadry naukowo-dydaktycznej, zatrudnionej aktualnie w poszczególnych instytutach i zakładach Szkoły. Z zestawienia tego widać, że na 34 jednostki dydaktyczne aż 21 nie posiada ani jednego adiunkta, a tylko 4 jednostki posiadają 2 adiunktów. Ma 271 nauczycieli akademickich Uczelnia posiada 16 adiunktów.

Duży jest udział docentów kontraktowych w ogólnej liczbie pracowników z grupy „samodzielnych” — 44%. Najliczniejszą grupę w Uczelni stanowią asystenci i starsi asystenci — 56%.

Bardzo znikomy procent stanowi grupa profesorów.

Biorąc pod uwagę tylko zadania dydaktyczno-wychowawcze należy podać, że w Uczelni brakuje około 120 nauczycieli akademickich, co stanowi około 40% — powoduje to znaczne obciążenie zatrudnionych aktualnie nauczycieli akademickich zajęciami naukowo-dydaktycznymi ponad pensum. Braki kadrowe w niektórych jednostkach są tak duże, że powoduje to konieczność wykonywania zajęć dydaktycznych przez niektórych pracowników w wysokości do 2 etatów.

Najbardziej obciążenie pracami dydaktyczno-wychowawczymi i organizacyjno-kierowniczymi są samodzielni pracownicy nauki.

Część II — Planowany rozwój kadry

W oparciu o plany poszczególnych jednostek i aktualne rozeznanie co do zaawansowania prac kwalifikacyjnych, w tab. II przedstawiono planowany rozwój kadry na lata 1978-1985.

Z zestawienia tego wynika, że:

1. Rocznie, średnia liczba uzyskiwanych stopni doktora powinna wynosić 18.
2. Rocznie powinno być uzyskiwanych średnio 7 stopni doktora habilitowanego.
3. Największa liczba uzyskanych stopni doktora i doktora habilitowanego zaplanowana jest na rok 1980.
4. Rozwój kadr w poszczególnych jednostkach planowany jest w zasadzie równomiernie.

Z powyższego zestawienia można wywnioskować, że pełne prawa akademickie Uczelnia ma szansę otrzymać dopiero w 1980 r. Aby nastąpiła pełna realizacja ww. planu, niezbędne jest udzielenie pomocy poszczególnym pracownikom.

Wnioski:

1. Problem rozwoju kadry naukowej winien być, co najmniej raz w roku, a wskazane jest, co semestr, analizowany przez władze jednostek, Rady Naukowo-Dydaktyczne oraz przez władze polityczne i akademickie uczelni.
2. Wprowadzić system dwustopniowej rotacji:
 - po trzecim roku zatrudnienia,
 - po ósmym roku zatrudnienia.
3. W większym niż dotychczas stopniu uzależnić system awansów, nagród i wyróżnień od efektów kształcenia kadry doktorów i samokształcenia, stosując ścisłą ewidencję w karcie osiągnięć pracownika.
4. Uczelnia powinna niezbędnie pozyskać z zewnątrz samodzielnych pracowników nauki. Plan rozwoju kadry należy przyjąć jako plan minimalny.

Oryginał, mpis.

Archiwum WSInż., Posiedzenia Senatu 1977 i 1978, t. 72/2.

Nr 24

1979 październik 2, Koszalin. — Z przemówienia Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, prof. dra inż. Jana Filipkowskiego podczas inauguracji roku akademickiego 1979/1980

WYSOKI SENACIE!

SZANOWNI NAUCZYCIELE AKADEMICY I PRACOWNICY WYŻSZEJ SZKOŁY
INŻYNIERSKIEJ

DROGA MŁODZIEŻY

— — a

SZANOWNI ZEBRANI!

Nasza Uczelnia z pozytywnymi wynikami przystępuje do nowego roku akademickiego. Jest wprawdzie niewielką jednostką w systemie szkolnictwa wyższego, ale odgrywa ważną rolę w kształceniu kadr i wdrażaniu postępu w naszym regionie.

Twórcza działalność naszego środowiska jest zauważalna w kraju i za granicą, a w niektórych dziedzinach odgrywamy rolę wiodącą.

W uczelni naszej kształci się około 1 800 osób na studiach dziennych oraz ponad 1 100 na studiach wieczorowych i zaocznych, czyli łącznie około 2 900 osób. Kształcimy naszych studentów w czterech Instytutach na prawach wydziałów, na czterech kierunkach i siedmiu specjalnościach. W bieżącym roku akademickim rozpocznie naukę na pierwszym roku 540 studentów. Należy podkreślić, że rekrutacja w naszej Uczelni utrzyma się w najbliższych latach na tym samym poziomie.

W procesie kształcenia uzyskujemy dobre wyniki potwierdzone przez zakłady pracy zatrudniające naszych absolwentów, dokumentowane uzyskanymi za prace dyplomowe nagrodami Ministra Budownictwa i Materiałów Budowlanych, wyróżnieniami Ministra Kultury i Sztuki, dobrą oceną pracy kół naukowych, szczególnie w akcji "PÓLNOC" i akcji "LATO".

Cieszymy się z tych osiągnięć, tym bardziej, że uzyskujemy je w dość trudnych warunkach lokalowych, przy znacznych niedoborach kadrowych, w okresie koniecznego, intensywnego rozwoju naukowego pracowników.

W procesie nauczania studentów zasadniczą uwagę przykładamy do kształtowania zaangażowanych postaw twórczych, umiejętności rozwiązywania problemów technicznych i organizacyjnych, szacunku dla ludzkiej pracy oraz aktywności społecznej.

W kompleksowym programie działalności dydaktyczno-wychowawczej czynnikiem szczególnie ważnym jest wzór osobowy samego nauczyciela akademickiego, jego przekonania, postawa, dyscyplina, solidność i osiągnięcia uzyskiwane w trakcie działalności dydaktycznej, wychowawczej, naukowej i organizacyjnej.

Wśród 37 profesorów i docentów, 28 adiunktów, 42 starszych wykładowców i wykładowców oraz 144 starszych asystentów i asystentów posiadamy bardzo liczną grupę nauczycieli kontynuujących najlepsze tradycje kształcenia akademickiego, realizujących szeroki wachlarz zadań, traktujących swój zawód jako powołanie.

Uważamy, że wnikliwa, rzetelna, obiektywna ocena osiągnięć i postaw pracowników Uczelni ma zasadniczy wpływ na kształtowanie atmosfery twórczej i wydajnej pracy. Sprawom właściwego doboru kadr oraz okresowym ocenom ich przydatności poświęcamy coraz więcej uwagi. Przy ocenie procesu nauczania uwzględniamy również opinię organizacji studenckiej.

Mimo niewątpliwych osiągnięć w działalności dydaktyczno-wychowawczej, mamy jeszcze wiele do zrobienia. W roku akademickim 1979-1980 dokonamy znacznego postępu w modernizacji procesu kształcenia zarówno w zakresie programów, nowoczesności treści, jak i sposobów przekazywania wiedzy.

Zwiększymy znacznie zakres działalności studenckiego ruchu naukowego i udziału studentów w badaniach naukowych oraz dążyć będziemy do rozwoju indywidualnych form kształcenia.

Poważne zadania stoją przed Socjalistycznym Związkiem Studentów Polskich, organizacją której autorytet i znaczenie będziemy jak zawsze doceniać.

Chodzi nam o zwiększenie aktywności podstawowych grup działania, o większe współdziałanie w realizacji zadań Uczelni, a szczególnie w zakresie działalności ideowo-wychowawczej. Z naszej strony dbać będziemy o pomyślnie owocującą dojrzałość polityczną młodzieży.

W działalności naukowo-badawczej w ostatnim roku umocniły się pozytywne tendencje dalszej koncentracji tematyki badawczej wokół głównych kierunków specjalizacji naukowej Uczelni, zatwierdzonych przez resort. Znalazły one uznanie w ocenie ekspertów powołanych przez Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego

i Techniki i zostały wprowadzone do centralnego rejestru specjalizacji priorytetowych.

Instytut Budownictwa Lądowego specjalizuje się w zakresie:

- materiałów budowlanych, ze szczególnym uwzględnieniem utylizacji odpadów przemysłowych, lekkich sztucznych kruszyw, betonów lekkich i betonów piaskowych;
- mechaniki budowli, a w szczególności w przekryciach dużych rozpiętości.

Instytut Budowy Maszyn specjalizuje się w dziedzinie:

- maszyny i urządzenia przetwórcze, a zwłaszcza do przetwórstwa i przechowywania żywności, głównie ziemniaka.

W Instytucie Inżynierii Materiałowej specjalizacja obejmuje materiały dla elektroniki i ich wytwarzania, a w Instytucie Inżynierii Środowiska:

- oczyszczanie i zagospodarowywanie ścieków i odpadów,
- nowe systemy ogrzewnicze i klimatyzacje.

Wymienione specjalizacje będą rozwijane z uwzględnieniem potrzeb gospodarki społecznej Środkowego Wybrzeża. Twórcze rozwiązywanie tak szerokiego wachlarza zagadnień zapewni wysoką rangę naszego środowiska akademickiego oraz zwiększy efektywność współpracy Uczelni z przemysłem.

Podejmowane badania z zakresu programów rządowych, problemów węzłowych i resortowych są stymulatorem rozwoju specjalizacji w poszczególnych instytutach.

W badaniach naukowych bieżący rok zamykamy budżetem około 37 milionów złotych. Realizujemy aktualnie 12 tematów badawczych w problemach rządowych, siedem w problemach węzłowych i siedem tematów resortowo-branżowych.

Zadaniem szczególnie ważnym jest rozszerzanie i doskonalenie współpracy z zakładami naszego regionu. Mamy w tym zakresie wiele osiągnięć. Dla przykładu podam:

- opracowanie i optymalizację procesu wytwarzania podłoży korundowych dla Zakładów Przemysłu Elektronicznego "Kazel",
- wprowadzenie antyimportowych tworzyw kompozytowych do wytwarzania łopatek pomp olejowych w Zakładach Techniki Próżniowej UNITRA-UNIMA,
- opracowanie technologii i wdrożenie nowych materiałów dla potrzeb budownictwa,
- opracowanie technologii i urządzeń do przechowywania ziemniaków dla Instytutu Ziemniaka w Boninie,
- modernizacja i optymalizacja wybranych technologii wytwarzania elementów maszyn i urządzeń w zakładach Pomorza Środkowego, między innymi: w Zakładach przemysłu Elektronicznego "Kazel", Koszalińskich Zakładach Naprawy Samochodów, Zakładach Sprzętu Okrętowego w Słupsku i w Stoczni Ustka.

Satysfakcjonuje nas rosnąca aktywność naukowa naszej kadry. Notujemy coraz większą liczbę publikacji ukazujących się w kraju i za granicą. W ostatnim roku pracownicy nasi opublikowali: 2 monografie, 7 skryptów, blisko 190 artykułów w czasopiśmie krajowych i zagranicznych. Zgłosili do Urzędu Patentowego 40 wniosków wynalazczych i uzyskali 16 patentów.

W województwie koszalińskim zorganizowaliśmy 4 naukowe konferencje ogólnopolskie oraz szkoły letnie inżynierii materiałowej i obróbki ściernej. Działania powyższe są dobrą miarą naszej aktywności, wyznaczają i wyznaczać będą pozycję naszej Uczelni. Będą miały także wielki wpływ na poziom wiedzy, jaką przekazujemy studentom oraz zasób wiedzy, jaki wnoszą ze Szkoły nasi absolwenci.

W ubiegłym roku odnotowaliśmy wyraźny postęp w rozwoju naukowym kadry. Stopień doktora uzyskało ośmiu pracowników naszej uczelni, zaś dwóch stopień doktora habilitowanego. Ponadto zatrudniliśmy na stałe siedem osób ze stopniem doktora, pozyskanych z innych ośrodków naukowych. Dzięki temu podwoiła się liczba adiunktów stanowiących istotną grupę nauczycieli akademickich. Znaczenie, jakie przywiązujemy do spraw rozwoju kadry, zmuszało do pokonania wielu trudności subiektywnych i obiektywnych. Zwiększyła się intensywność szkolenia młodej kadry, wzrosło zaangażowanie wielu opiekunów naukowych i rozwinęły się różnorodne formy dyskusji i krytyki naukowej. Coraz lepiej chcemy odróżniać rzeczywistą pracę naukową od pracy pozorowanej. Wszystkie te działania przynoszą wymierne efekty. W rozpoczynającym się roku akademickim wszystkie pozytywne tendencje w zakresie badań i rozwoju kadry chcemy utrzymać i umocnić. Dążyć będziemy do optymalizacji programów badań, rozsądnej minimalizacji kosztów i podwyższenia efektywności badań.

Duże nadzieje wiążemy z uruchomieniem studiów doktoranckich, które zostaną zorganizowane dla pracowników WSIInż. przez Politechnikę Gdańską przy naszym udziale.

W zakresie modernizacji bazy materialnej uczelni możemy również odnotować pewne efekty uzyskane w ubiegłym roku. Należą do nich między innymi:

- przygotowanie pomieszczeń dla ośrodka pracy ideowo-wychowawczej,
- zorganizowane czytelnicy z wolnym dostępem do półek, oraz
- uruchomienie bufetu dla pracowników i studentów.

Przed nami stoją dalsze zadania. W najbliższych miesiącach oddamy do dyspozycji studentów tak bardzo potrzebny bar, który rozwiąże problem posiłków na Uczelni. Zmodernizujemy wiele sal dydaktycznych, tak by można było stosować nowoczesne sposoby przekazywania wiedzy.

Chcemy i musimy zakończyć budowę obiektów na terenie uczelni. Mamy wiążące zapewnienia, że hala sportowa zostanie oddana do użytku na dzień 22 lipca w przyszłym roku. Dołożymy starań, aby realizacja następnych obiektów — magazynów i warsztatów centralnych została w maksymalnym stopniu przyspieszona. Wybudowane obiekty pozwolą nam bardziej racjonalnie rozwiązać problem gospodarki materiałowej i laboratoriów.

W centrum naszej uwagi jest nowa inwestycja przy ul. Fałata, której pomyślna realizacja warunkuje właściwy rozwój uczelni we wszystkich sferach działalności. Żywimy przekonanie, że wykonawcy — tak jak i my — rozumieją doniosłą wagę tej inwestycji i dołożą wszelkich starań, aby wywiązać się z przyjętych na siebie zobowiązań.

SZANOWNI GOŚCIE!

Wasza obecność na dzisiejszej uroczystości jest dowodem stałego, codziennego zainteresowania problemami uczelni i jej rozwojem. Pozytywne wyniki osiągnęliśmy

nie tylko naszą pracą. Wielkiej pomocy udzielały nam i udzielają władze polityczne i administracyjne województwa i miasta. Życzliwa pomoc, stała troska, starania o szybki rozwój uczelni i środowiska naukowego dodają nam sił i zachęcają do dodatkowych zadań. Z całego serca za tę pomoc dziękujemy.

Równie serdecznie dziękujemy kierownictwu Ministerstwa Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za wielką pomoc w rozwiązywaniu trudnych, a także mniej złożonych problemów, za atmosferę rzeczowej i konstruktywnej współpracy.

Pozwólcie mi również złożyć podziękowanie:

- Komitetowi Uczelnianemu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej za jego wysiłek w doskonaleniu działalności uczelni, za sterowanie i czuwanie nad działalnością ideowo-wychowawczą,
- Radzie Zakładowej Związku Nauczycielstwa Polskiego za aktywność, za sprawne i skuteczne działanie,
- Socjalistycznemu Związkowi Studentów Polskich za współudział w rozwiązywaniu szeregu problemów.

Pragnę również podziękować Wysokiemu Senatowi, Kolegom Prorektorom, Dyrektorom Instytutów i wszystkim pracownikom naszej uczelni za wysiłek i trud, poniesiony w ubiegłym roku akademickim.

DROGA MŁODZIEŻY!

Rok bieżący, rok trzydziestopięciolecia naszej Ludowej Ojczyzny zastaje nas na ziemi bogatej w osiągnięcia w wielu dziedzinach.

Żyjemy w regionie, który liczy się w kraju w produkcji rolniczej, przemysłowej i w turystyce.

Dalszemu rozwojowi naszego regionu poświęcamy nasz dorobek naukowy i prace dydaktyczną.

Pragniemy jednocześnie, by piękny nadmorski region służył całemu krajowi, by nie niszczyć tego, co stworzyła natura, by w sposób najbardziej mądry kształtować środowisko naturalne.

Pragniemy, by studenci naszej szkoły byli w przyszłości fachowcami najwyższej klasy.

Chcemy, by wiedza i zaangażowanie dobrze służyły naszej ojczyźnie.

Od Was — DROGA MŁODZIEŻY — zależy będzie przede wszystkim, jak te nasze marzenia — ale też i wspólne potrzeby będą realizowane na codzień.

Osiągnięcie tych celów w okresie Waszych studiów przejawiać się będzie w sprawności uczenia się — inaczej mówiąc, w wynikach, jakie będziecie uzyskiwać.

Liczę, że ambicją każdego z Was stanie się osiąganie najwyższych ocen, po to, by zdobyć zasób wiedzy, który w przyszłości pozwoli na najbardziej efektywne wykorzystanie swoich umiejętności.

MŁODZIEŻY PODEJMUJĄCA STUDIA!

Za chwilę, po ślubowaniu, staniecie się pełnoprawnymi członkami „braci studenckiej” i otrzymacie indeksy.

Prace zawodową rozpoczniecie w roku czterdziestolecia Polski Ludowej. Kadra naukowo-dydaktyczna naszej uczelni jak zawsze dołoży starań, by w tę doniosłą rocznicę, jak dziś w roku trzydziestopięciolecia wręczyć dyplomy dobrze przygotowanym absolwentom, których praca kształtować będzie w przyszłości obraz nadmorskiego makroregionu.

SZANOWNI ZEBRANI!

Szkoła nasza w okresie swego istnienia osiągnęła znaczny dorobek naukowy i dydaktyczny. Stajemy przed nowymi szansami rozwoju, które pozwolą nam jeszcze lepiej realizować stawiane przed uczelnią cele i zadania.

W dniu inauguracji roku akademickiego 1979-1980 pragnę życzyć studentom, by wynieśli z murów naszej uczelni wiedzę zgodną z ich oczekiwaniami i ambicjami, wiedzę pozwalającą jak najlepiej służyć społeczeństwu.

Pragnę życzyć całej kadrze naukowo-dydaktycznej i wszystkim pracownikom osobistych sukcesów, których suma określi miejsce naszej uczelni wśród bratnich ośrodków akademickich.

Życzę, by ten rok akademicki był owocny w twórcze koncepcje i osiągnięcia naukowo-dydaktyczne, był rokiem sumiennej, rzetelnej pracy nad pogłębianiem wiedzy i kształceniem postaw, jakich oczekuje od nas nasza socjalistyczna Ojczyzna.

Rok akademicki 1979/1980, który jest dwunastym rokiem działalności Wyższej Szkoły Inżynierskiej, ogłaszam za otwarty.

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż.

*Opuszczono część wstępną.

Nr 25**1980 czerwiec 11, Koszalin. — Z protokołu posiedzenia Senatu Wyższej Szkoły Inżynierskiej**

Porządek posiedzenia, przesłany uprzednio członkom Senatu przewidywał:

1. Zatwierdzenie planu działalności Szkoły na rok Akademicki 1980-1981.
2. Problemy doskonalenia i modernizacji procesu kształcenia w Uczelni.
3. Sprawy różne.

Otwierając posiedzenie J.M. Rektor powitał przybyłych gości i członków Senatu, jednocześnie zaproponował zmianę w porządku dziennym, gdzie jako pierwsze zagadnienie w referowaniu (ze względu na jego obszerny charakter) zaproponował omówienie

problemów doskonalenia i modernizacji procesu kształcenia. Zmiana została przyjęta jednogłośnie.

J.M. Rektor powołał Komisję Uchwał i Wniosków w następującym składzie:

doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

doc. dr inż. Tadeusz Karpiński

doc. dr hab. Józef Malej

dr inż. Józef Falkowski

student Andrzej Romanowski.

J.M. Rektor zabierając głos stwierdził, że chciałby obecnie przekazać myśl przewodnią z ostatnich dwóch zjazdów rektorów i I sekretarzy KU PZPR, które koncentrowały się głównie wokół problemu doskonalenia procesu dydaktycznego i wychowawczego.

Obecne uwarunkowania, jakie są w uczelniach — stwierdza mówca — stabilizacja rekrutacji, przy tych samych nakładach musi być wykorzystana dla spraw jakości pracy, głównie pracy dydaktyczno-wychowawczej. Musimy lepiej nauczać i lepiej wychowywać młodzież studencką. Musimy ulepszać treści programowe, dbać o dyscyplinę studentów i pracowników. Musimy przekonać młodzież, że nie ma lepszej motywacji do studiowania, jak chęć zdobycia wiedzy i służenia społeczeństwu.

Musimy pamiętać, że takie podejście do procesu dydaktyczno-wychowawczego wymaga wypracowania innych postaw i innych kryteriów oceny.

Trzeba powiedzieć, że wiele w tym kierunku udało nam się zrobić, ale jeszcze więcej mamy do zrobienia (my, nauczyciele akademicki i studenci).

Każdy z nas najlepiej to widzi na swoim polu działania — w swojej dyscyplinie naukowej.

Studenci dali temu wyraz w raporcie o dydaktyce i mam nadzieję, że będą z nami współdziałali. Chciałbym, aby dzisiejsza dyskusja nad problemem procesu kształcenia była rzeczowa i konstruktywna.

Ad. 2. Problemy doskonalenia i modernizacji procesu kształcenia w Uczelni przedstawił prorektor ds. Nauczania doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak (wystąpienie w załączeniu).

Dyskusja:

— Doc. dr hab. inż. J. Madej — przedstawiony materiał obejmuje całokształt zagadnień związanych z procesem kształcenia. Problemy omawiane są zbyt różnorodne od podania haseł do bardzo szczegółowych dyrektyw, np. plan modernizacji sal dydaktycznych.

Prace dyplomowe — celowość ich prowadzenia jest sprawą oczywistą, sporną jest natomiast ich bardzo zróżnicowany poziom i wiążąca się z tym czasochłonność ich wykonania, są prace bardzo łatwe i bardzo trudne. Egzekwowanie wiadomości powinno obejmować sprzężenie zwrotne między studentem a nauczycielem.

Ruch naukowy — rację bytu mają tylko te koła, które uczestniczą w badaniach umownych bądź bezumownych — praca trwa wtedy pełny rok.

- Mówca podkreśla pozytywną rolę ankiety przeprowadzonej przez studentów na temat dydaktyki, stwierdza, iż przedstawiony materiał nie obejmuje problemu zwiększenia udziału studentów w procesie kształcenia.
- Wyjaśnień udzielił Rektor stwierdzając, iż przedstawiony materiał zasygnalizował jedynie problemy w procesie kształcenia, uszczegółowić winni go dyrektorzy instytutów, m.in. właściwą dyskusją — przedstawiając, co winno być jeszcze w nim uzupełnione.
 - Doc. dr inż. T. Karpiński — podkreśla różnorodność poruszanej problematyki w programie, stwierdza, iż zbyt słabo zaakcentowane są zagadnienia główne. Brak jest tu wzrostu dyscypliny, tak studentów, jak i pracowników.

Przekazywana jest studentom lat pierwszych zła tradycja przez studentów lat starszych. Zmodernizować zatem trzeba kontakt ze studentami lat pierwszych poprzez wysyłanie do nich doświadczonych dydaktyków.
 - Brak jest konsekwencji wymagań, nieprzestrzeganie regulaminu powoduje społecznie złe skutki.
 - Indywidualność nauczyciela akademickiego — klimat w Zakładzie (dyscyplina przywódcy) zależy od kierownika, należy ją właściwie kształtować.
 - Problemy zwalniania bardzo dobrych studentów z egzaminu dyplomowego (można stworzyć taką tradycję).

Realizacja wielu z podanych postulatów jest mało realna, winna być jednak w naszej pracy możliwość eksperymentowania.
 - Doc. dr inż. Józef Borkowski. — W bieżącym roku akademickim Instytut Budowy Maszyn mał najwięcej sprawność nauczania — badano tego powód. Okazuje się, iż organizacja roku winna być jednoznaczna, wyraźnie określić należy zaliczanie i czas jego uzyskania. Mówca zwraca uwagę na dużą pomoc, jakiej udzielić może Zakład Nowych Technic Nauczania w prowadzeniu dydaktyki.

Funkcje podstawowe tego Zakładu winny być inne, niż są dziś. Omawia też znaczenie w procesie dydaktyki właściwego oddziaływania na studentów organizacji SZSP. Zwraca uwagę na nadmierną ciasnotę pomieszczeń, utrudnia to prowadzenie dydaktyki i radykalną modernizację.
 - Doc. dr A. Kwiatkowski omawia poziom i dyscyplinę prowadzonych zajęć stwierdzając, iż wyniki hospitacji omawiane są w IIM na Kolegium Instytutu. Podstawowa trudność w prowadzeniu modernizacji to nadmierna ciasnota pomieszczeń.

Ankieta studencka wykazała nie zawsze dobrą jakość studenckich praktyk, brak jest ich właściwej kontroli — barierę stanowi fundusz na delegacje — sprawę tę należy pilnie rozwiązać.
 - Doc. dr inż. J. Milanowski — podkreśla fakt niedoinformowania studentów o rozdziale na starszych latach na specjalności dydaktyczne. Zwraca na ogromną ciasnotę w pomieszczeniach. Zróżnicowany jest też poziom obsługi technicznej w Zakładach. Winna być właściwa integracja procesu dydaktycznego z procesem badawczym.
 - Doc. dr hab. inż. J. Malej — stwierdza, iż znana jest organizacja roku akademickiego, lecz nie jest ona przestrzegana, powoduje to rozbieżności w pracy Instytutów.

Przeprowadzona przez studentów ankieta jest celowa.

— Student A. Romanowski — w program modernizacji włączona zostanie organizacja SZSP. W Uczelni widzi jednak zbyt małe zaangażowanie się nauczycieli akademickich w sprawy studenckie.

Są Zakłady, w których sprawy te prowadzone są wzorowo, połączone są one z rozwiązywaniem spraw wychowawczych.

Rektor podsumowując dyskusję stwierdza, iż z problemami poruszonymi w dyskusji wystąpić trzeba w Instytutach i Zakładach, tam właśnie winno być zasadnicze działanie i rozwiązanie poruszonych problemów.

Dyskusja wzbogaciła przedstawiony materiał o nowe problemy, stworzyła też warunki do dobrej korekty przedstawionego programu.

1. Wystąpienie Prorektora doc. dr. inż. Z. Piątka — przedstawienie planu działalności Szkoły na rok akademicki 1980-1981.

2. Dyskusja

Kolejno głos w dyskusji zabrali:

1) doc. dr hab. inż. Józef Borkowski

a) Działalność Szkoły jest zgodna z planem. W IBM — również.

Za niebezpieczne uważam sprawę zabezpieczenia dla kompletowanej w Instytucie obsady kadrowej (w celu uzyskania praw doktoryzowania) w miarę godziwych warunków życiowych, by nie spowodować stanu niechęci, zawiści.

Obecne warunki nie rokują nadziei na pełne zaspokojenie tych potrzeb. Chcę zapytać o kwestię zagospodarowania stanu pomieszczeń. Proponowałbym wydzielić pewne pomieszczenia dla nowych pracowników w "hali sportowej".

b) Sprawa rotacji w IBM — pragnę zwrócić uwagę na fakt rotacji w aspekcie poziomym, z jakiego pracownicy startowali (zwłaszcza w jednym z zakładów). Pracownicy ci nie mogli się „wybić”.

c) W związku ze stwierdzeniami ze strony 11 „Planu” pragnę zapytać, kiedy działalność pionu technicznego zostanie podporządkowana głównemu celowi Uczelni.

2) Dr inż. R. Lewkiewicz

a) Mam wątpliwości odnośnie pkt. 18 „Planu”, że jest on bardzo krótki. Sądzę, że wiąże to się chyba z faktem poważnego zaangażowania w nową inwestycję.

b) Odnośnie stwierdzenia o „doskonaleniu sprawy podziału mieszkań” (str. 18) — proponuję przygotować wystąpienie do Prezydenta m. Koszalina o podjęcie uchwały, by wszystkie mieszkania (bez względu na ich rodzaj), pochodzące z odzysku, przekazywane były dla Uczelni.

c) Popieram sprawę kapitalnego remontu ośrodka w Mielnie i przygotowań do jego rozbudowy (str. 18).

d) Mam wątpliwość odnośnie stwierdzenia na str. 20, że należy ustalić lokalizację Ośrodka w Mielnie.

Odpowiedzi udzielił dyr. J. Gajewski wyjaśniając, że chodzi tu o jej stan prawny.

3) Dr inż. Jan Wojtkun

Pragnę wnieść jako propozycję — z włączeniem do planu — następującą sprawę: przyjąć określone kryteria dla oceny kierowników (opiekunów naukowych) odpowiedzialnych za asystentów, którzy podlegają rotacji.

4) doc. dr inż. Tadeusz Karpiński

a) Proponuję uszczegółowić niektóre określenia planu, np. „modernizacja sal dydaktycznych”, formułując je np. „przeгляд sal dydaktycznych”, z opracowaniem szczegółowych planów.

Odpowiedzi udzielił J.M. Rektor — W planie nie ma mowy o uszczegółowieniu środków służących do modernizacji sal — leży to w gestii dyrektora instytutu.

5) Doc. dr inż. A. Kwiatkowski

a) Generalnie plan popieram. Jestem jednak za ukonkretnieniem pewnych zagadnień (głównie w sprawie pomieszczeń).

b) Proponuję uregulować sprawę aparatury naukowej — dokonać przeglądu i przystąpić do pozyskiwania nowej aparatury.

c) Proponuję zwiększyć ilość pomieszczeń dla potrzeb studenckich i Rady Instytutowej SZSP.

d) Wnoszę propozycje uwzględnienia w planach Biblioteki Głównej i bibliotek instytutowych modernizacji czasopism fachowych.

e) Proponuję zwiększenie w Bibliotece Głównej ilości bieżących nabytków potrzebnych i eliminację przestarzałych.

6) doc. dr hab. inż. Jerzy Madej

a) Uważam, że w zakresie planu winniśmy „dojść” do sposobów jego realizacji, tj. środków i metod działania.

b) W Instytucie Budownictwa Lądowego na okres ostatniej kadencji następująco został zaplanowany rozwój poszczególnych dziedzin działania:

w pierwszym roku — prace badawcze

w drugim roku — dydaktyka i wychowanie

w trzecim roku — rozwój kadry.

7) doc. dr inż. Jerzy Milanowski

a) W sprawie modernizacji pomieszczeń laboratoryjnych i sal dydaktycznych stwierdził, że musimy mieć rozeznanie w zakresie planu przejścia sal i laboratoriów do nowej inwestycji.

b) Zgłosił propozycję w zakresie rozważania pomocy Ministerstwa Przemysłu Spożywczego i Skupu odnośnie urządzenia bądź modernizacji laboratoriów.

W części końcowej posiedzenia głos zabrał J.M. Rektor prof. dr inż. Jan Filipkowski, udzielając odpowiedzi na stawiane pytania, według następującej kolejności:

1. Plan jako ramowy uważam za dobry.
2. Sprawa metod i środków realizacji tego planu jest sprawą odrębną, będzie ona rozpatrywana na kolegiach i innych spotkaniach.

Oryginał, mpis.

Archiwum WSiInż., Posiedzenia Senatu 1979-1980, t. 75/5.

Nr 26

1980 grudzień 30, Koszalin. — Uchwała senatu w sprawie sytuacji kadrowej Wyższej Szkoły Inżynierskiej

Senat Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie po wysłuchaniu informacji kierownictwa na temat aktualnej sytuacji kadrowej w Uczelni oraz koreferatu Senackiej Komisji ds. Rozwoju Kadry, a także po przeprowadzeniu dyskusji ustalił:

1. W ostatnich latach znacznie wzrosła liczba pracowników ze stopniami i tytułami naukowymi.
2. Należy czynić dalsze starania dla pozyskania z innych ośrodków naukowych pracowników z tytułami profesora i stopniami doktora habilitowanego, szczególnie dla IBM i IBL. Oba wymienione Instytuty są bliskie spełnienia jednego z podstawowych wymogów formalnych przy ubieganiu się o pełne prawa akademickie, Pozyskanie ww. pracowników proces ten znacznie przyspieszy.
3. Należy udoskonalić system preferencji i pomocy, szczególnie dla tych pracowników uczelni, którzy rokują szybkie uzyskanie stopni i tytułów naukowych.
4. W celu uzyskania dalszego intensywnego rozwoju kadry naukowej należy:
 - doskonaląc system seminariów naukowych i szkoleń,
 - dążyć do lepszego powiązania tematyki prac bezumownych z rozwojem naukowym, szczególnie młodych pracowników nauki,
 - doskonaląc strukturę organizacyjną jednostek dążyć do rozwoju życia naukowego, krytyki i dyskusji naukowej,
 - unowocześniać i stwarzać lepsze warunki materialne zaplecza naukowo-badawczego; w tym względzie zasadniczą rolę winny pełnić Rady Naukowo-Dydaktyczne Instytutów.
5. Wobec corocznego znacznego przyrostu pracowników w grupie adiunktów należy utrzymać w mocy przepisy dotyczące rotacji asystentów. Rotacja spełnia pozytywną rolę zarówno jako element mobilizacji do szybkiego rozwoju własnej kadry, jak też napływu nowych asystentów. Wprowadzenie 2 okresów rotacji (po 3 i po 6 latach) oraz obowiązku otwarcia przewodu doktorskiego w pierwszym okresie zatrudnienia wpłynie korzystnie na rozwój kadry.
6. Jako jeden z głównych elementów oceny aktywności naukowej samodzielnych pracowników należy uwzględniać wyniki w rozwoju podległych im pomocniczych pracowników nauki.

7. Senat wypowiada się za przyspieszonym działaniem w zorganizowaniu czytelń instytutowych dla nauczycieli akademickich. Szczególną uwagę należy zwrócić na zorganizowanie warsztatu informacyjno-bibliograficznego.
8. Uzupełniając uchwałę z dnia 17.XII.80 r. Senat powołuje następujące komisje senackie i ich przewodniczących:
 - a) Komisja ds. rozwoju nauczycieli akademickich
— doc. T. Karpiński
 - b) Komisja ds. nauki i współpracy z gospodarką narodową
— doc. F. Sterma.
 - c) Komisja ds. procesu kształcenia i wychowania studentów
— doc. dr inż. L. Jastrzębski
 - d) Komisja ds. rozwoju oraz gospodarki finansowej Uczelni
— doc. J. Bielak
 - e) Doraźna komisja senacka ds. dyscyplinarnych nauczycieli akademickich
— prof. K. Berliński.

Przewodniczący komisji zaproponują Senatowi zakres działania oraz skład osobowy ww. komisji.

Przewodniczący Senatu
prof. dr inż. Jan Filipkowski

Oryginał, mpis.

Archiwum WSInż., Posiedzenia Senatu 1979-1980, t. 72/5.

Nr 27

1982 styczeń 13, Koszalin. — Protokół z posiedzenia Kolegium Rektorskiego Wyższej Szkoły Inżynierskiej

Tematyka:

1. Wytyczne w sprawie działania szkół wyższych w okresie działania stanu wojennego.
2. Tymczasowy regulamin studiów obowiązujący w okresie stanu wojennego.
3. Zasady i tryb kwalifikowania na wyjazdy zagraniczne.
4. Działalność finansowa w okresie stanu wojennego.
5. Sprawy różne.

Posiedzeniu kolegium przewodniczył J. M. Rektor doc. dr hab. inż. Józef Borkowski.

Ad. 1.

Zebranych zapoznano z Wytycznymi Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w sprawie działania szkół wyższych w okresie stanu wojennego, zalecając jednocześnie ściśle przestrzeganie powyższych. J.M. Rektor zalecił, aby na przestrzeni 3 dni od chwili wznowienia zajęć dydaktycznych w poszczególnych instytutach studenci zostali poinformowani o powyższych wytycznych. Ustalono osoby, które ze strony Studium Wojskowego będą uczestniczyły w planowych spotkaniach:

IBM — mjr Pawłowski

IBL — mjr Markiewicz

IIS — ppłk Słodkowski

IIM — ppłk Zalewski.

J.M.Rektor zaapelował o wzmożenie dyscypliny pracy.

Zwrócił uwagę na potrzebę pełnej i terminowej realizacji wytycznych zawartych w piśmie MNSzWiT w sprawie okresowych ocen działalności dydaktyczno-wychowawczej i naukowo-badawczej ogółu nauczycieli akademickich, odpowiedzialnym w tym zakresie zostaje Prorektor ds. Nauki doc. J. Wachowiak.

Ad. 2.

J.M. Rektor omówił tymczasowy regulamin studiów obowiązujący w okresie stanu wojennego.

Prorektor doc. Madej przedstawił zasady nadrobienia zaległości (materiał w załączeniu).

Ad. 3.

Zalecenia MNSzWiT w tym zakresie omówił Prorektor doc. Wachowiak.

Ad. 4.

Informację na ten temat przedstawiła kwestor mgr S. E. Długosz.

Stwierdziła następująco:

- wydatki dewizowe nie będą realizowane,
- należy zweryfikować zamówienia do 65% w stosunku do roku ubiegłego,
- zatrudnienie utrzymać na poziomie roku ubiegłego,
- zmienione zostało kryterium wartości środków trwałych — od kwoty 30 tys. zł.,
- należy wykonać bilans likwidacyjny NZS, uznając jednocześnie zobowiązania płatnicze,
- remonty należy przeprowadzić w sposób selektywny, z uwzględnieniem najpilniejszych potrzeb,
- działalność w zakresie narad i kursokonferencji należy ograniczyć o około 30%.

Ad. 5

W sprawach różnych omówiono stan przygotowań bazy technicznej i administracyjnej do wznowienia zajęć.

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż., Kolegium Rektorskie 1982-1983, t. 72/9.

Nr 28

1982 styczeń 27, Koszalin. — Protokół z posiedzenia Kolegium Rektorskiego Wyższej Szkoły Inżynierskiej

Porządek posiedzenia:

1. Działalność Społecznego Komitetu Rozwoju WSIInż.
2. Koncepcje struktury organizacyjnej WSIInż.
3. Wytyczne do działania Uczelni w najbliższym okresie.
4. Bieżące sprawy dydaktyki.
5. Współpraca Uczelni z regionem.

Posiedzenie prowadził J.M. Rektor doc. dr hab. inż. Józef Borkowski.

Ad. 1.

J.M. Rektor poinformował zebranych o spotkaniu u Wojewody Koszalińskiego w sprawie dalszej działalności Społecznego Komitetu Rozwoju WSIInż. Określono formy działania, koncentrując cele na:

- pomocy finansowej dla pracowników, szczególnie podejmujących przewody habilitacyjne,
- pomocy członkom zrzeszeń budowlanych realizujących zadanie domków jednorodzinnych,
- pomocy w realizacji programu działania szkoły.

Ad. 2.

J.M. Rektor zobowiązał Dyrektorów Instytutów do przygotowania w terminie do dnia 6.02. 1982 r. propozycji struktury organizacyjnej WSIInż., uwzględniającej następujące elementy:

- profil działalności badawczej, gwarantujący powiązanie z regionem,
- budowa programu działalności Uczelni dla podreperowania jej pozycji w regionie.

Ad. 3.

J.M. Rektor wskazał na złą atmosferę, jaka panuje w Uczelni, atmosferę robiącą antyreklamę Uczelni. Istnieje potrzeba spotkania z aktywnym Uczelni dla rozważenia [problemu] "co dalej". [...] Istnieje pilna potrzeba opracowania akcji reklamującej dorobek Uczelni w ramach akcji przedrekrutacyjnej, mającej na celu pozyskanie kandydatów na studia.

Wystąpić winniśmy z ofertą badawczą i usługową dla regionu. W dyskusji wskazywano na potrzebę rozważnej akcji, opartej na systemie działań w tym zakresie.

Ad. 4.

Prof. Berliński poinformował o stanie działalności dydaktycznej uczelni. Apelowal o przestrzeganie tymczasowego regulaminu studiów oraz zakresu kompetencji.

Na dzień 27.01.1982 r. w akademikach zameldowano 804 osoby, zostało do dyspozycji 138 miejsc.

Frekwencja na zajęciach w pierwszym dniu zajęć wynosiła około 90%.

Poinformował również, iż studenci zaoczeni będą kwaterowani w czasie zjazdów w akademiku.

Ad. 5.

Prorektor ds. Nauki doc. J. Wachowiak poinformował o zamierzeniach na najbliższy okres w zakresie przedstawienia oferty badawczej i usługowej dla regionu.

Dnia 3. 03. 1982 r. odbędzie się spotkanie z dziennikarzem „Głosu Pomorza”, w którym uczestniczyć będą Z-cy Dyrektorów Instytutów z przygotowaną na piśmie informacją na temat możliwości świadczenia usług.

Omówiono również sprawy dotyczące administracji Uczelni.

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż., Kolegium Rektorskie 1982-1983, t. 72/9.

Nr 29

1982 luty 10, Koszalin. — Protokół z posiedzenia Kolegium Rektorskiego Wyższej Szkoły Inżynierskiej

Tematyka posiedzenia:

1. Struktura organizacyjna Uczelni.
2. Sprawy różne.

Posiedzeniu kolegium przewodniczył J.M. Rektor doc. dr hab. inż. Józef Borkowski.

Ad. 1.

Dyrektorzy poszczególnych Instytutów przedstawili propozycje struktury organizacyjnej Uczelni.

Doc. H. Wierowski (IBL):

2 wydziały

2 instytuty na prawach wydziału

INS

SW

SJO
SWF.

Doc. J. Białkowski (IBM):

2 największe instytuty na wydziały, pozostałe bez zmian.

Prof. K. Berliński:

2 wydziały

IIS — instytut.

Dyskusja:

Doc. J. Wachowiak wskazał na fakt, iż najmniejszy Instytut jest najlepiej wyposażony.

Doc. F. Sterma stwierdził, iż na bazie kadry naukowej, która pozostaje w Instytucie, nie można utrzymać dotychczasowej struktury, W związku z tym możliwa jest do przyjęcia koncepcja wydziałów i w ramach wydziału instytut, z zachowaniem zakładu fizyki i chemii.

Doc. Z. Piątek przedstawił swoją koncepcję:

2 wydziały, 1 instytut.

IIM na Budowie Maszyn — nie zlikwidowany w sensie dydaktycznym.

J.M. Rektor przedstawił następującą koncepcję:

I. 2 wydziały, w każdym 2 instytuty

— mechaniczny

— budownictwo

inżynieria środowiska.

II. Utrzymać 4 jednostki, różnicując na potencjał:

2 wydziały

2 instytuty.

Doc. J. Wachowiak — istnieje potrzeba wzmocnienia kadrowego IIM. Uzgodniono, że do IIM zostaną przeniesieni:

— doc. dr hab. W. Skubała

— doc. dr hab. K. Woźniak.

Ad. 2. Prof. K. Berliński omówił bieżące sprawy, wynikające z realizacji procesu dydaktycznego.

Płk Łukasik wskazał na potrzebę dokonania rozdziału osób uprawnionych do korzystania z zaplecza bufetowego (studenci, nauczyciele akademicy), przypomniał również o zasadach obowiązujących w przypadkach umieszczania w tablicach ogłoszeń, informacji i innych materiałów.

Doc. E. Piotrowska wyraziła opinię, iż czytelnia powinna również być dostępna dla studentów i w godzinach popołudniowych. Jest również potrzeba zorganizowania czytelnia w domu studentów.

Na tym posiedzenie zakończono.

Oryginał, mpis.

Archiwum WSIInż., Kolegium Rektorskie 1982-1983, t. 72/9.

Nr 30

1982 lipiec 9, Koszalin. — Z protokołu z posiedzenia Senatu Wyższej Szkoły Inżynierskiej

Porządek posiedzenia:

1. Projekt reorganizacji jednostek dydaktycznych Uczelni
2. Omówienie prac nad statutem Szkoły
3. Sprawy różne.

Posiedzeniu Senatu przewodniczył J.M. Rektor doc. dr hab. inż. Józef Borkowski.

Ad. 1.

Temat zreferował doc. dr hab. inż. Wojciech Kacalak. Przedstawił również uzasadnienie proponowanej zmiany struktury jednostek dydaktycznych. Omówił warianty rozwiązań możliwych do zastosowania. Zaprezentował również wariant uznany za najbardziej optymalny dla potrzeb Uczelni (materiał w załączeniu).

J.M. Rektor otwierając dyskusję nad przedstawionym projektem zaproponował, by koncentrować jej przebieg na zmianie struktury w kontekście powołania dwóch wydziałów, natomiast struktura wydziałów, wymagająca zatwierdzenia przez Rektora Szkoły byłaby przedmiotem dyskusji na kolejnym posiedzeniu Senatu.

Propozycja została przyjęta, uzasadnienie przedstawione przez prezentującego wniosek dyskutanci uznali za odpowiadające potrzebom Uczelni. JM Rektor postawił wniosek o przegłosowanie propozycji.

W wyniku jednomyślnego głosowania podjęto Uchwałę o powołaniu nowej dwuwyziałowej struktury jednostek dydaktycznych Uczelni. W dalszej części dyskusji podjęto sprawę nazw wydziałów. Przedstawiony przez JM Rektora wniosek w sprawie połączenia Instytutów w Wydziały przewiduje:

- Instytut Budownictwa Lądowego
- Instytut Inżynierii Środowiska

utworzą Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej,

natomiast:

- Instytut Budowy Maszyn
- Instytut Inżynierii Materiałowej

utworzą Wydział Mechaniczny.

W dyskusji zgłoszono propozycje nazw: Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska

oraz Wydział Mechaniczny i Technologii Materiałów.

W wyniku jawnego głosowania przyjęto w przypadku połączenia IBL i IIS nazwę: Wydział Inżynierii Lądowej i Sanitarnej, przy strukturze głosów — za 15, przeciw — 2, wstrzymujących się — 7. Nazwę Wydziału Mechanicznego przyjęto jednomyślnie.

Ad. 2.

Przebieg prac nad Statutem Szkoły przedstawił Przewodniczący Senackiej Komisji Organizacyjno-Statutowej doc. dr inż. Jan Moszumański. Przedstawiając projekt skierowany do dyskusji w poszczególnych jednostkach organizacyjnych Uczelni, prosił o wnioski i wszelkie uwagi mające wpływ na treści zawarte w propozycji Statutu. W dyskusji wskazano na potrzebę podjęcia spraw nie uregulowanych w Ustawie o Szkolnictwie Wyższym z dnia 4. 05. 1982 r. odniesionych do warunków Szkoły. Na zakończenie dyskusji zabrał głos JM Rektor. Wyraził podziękowanie członkom Komisji Organizacyjno-Statutowej, podziękował również dyskutantom za twórczy wkład do nowo opracowywanego statutu Szkoły.

— — a

Oryginał, mpis.

Archiwum WSInż., Posiedzenia Senatu 1981-1982, t. 72/4.

⁴ Pominęto sprawy różne

Nr 31

1983 październik 3, Koszalin. — Wykład inauguracyjny doc. mgr. inż. Jerzego Smoleńskiego na temat 15-lecia istnienia Wyższej Szkoły Inżynierskiej

Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie, Szanowni Zebrani!

Nie sposób w krótkiej prelekcji, mającej charakter wykładu inauguracyjnego, omówić najważniejsze wydarzenia, które miały miejsce w 15 latach istnienia naszej Uczelni.

A więc niemożliwa jest chociażby próba oceny spełnienia oczekiwań przynajmniej trzech ugrupowań:

- pracowników Szkoły, a zwłaszcza nauczycieli akademickich jako inspiratorów i realizatorów zadań właściwych Uczelni,
- studiujących, którzy są przedmiotem i podmiotem na Uczelni,
- społeczeństwa oceniającego zachowania nauczycieli oraz studentów, a szczególnie przydatności absolwentów do pracy zawodowej i społecznej.

Na pewno problemy te są bardzo złożone, a te szczegółowe analizy byłyby bardzo ciekawe i pouczające. Odkryłyby wiele odczuć drażących świadomość dużej części społeczeństwa.

Z konieczności ograniczenia czasowego mogą jedynie zasygnalizować podstawowe etapy rozwoju Uczelni, bez dokonywania ocen i wyciągania wniosków.

Zabiegi związane z powołaniem WSInż. w Koszalinie były czynione w latach 67 i 68, natomiast starania o utworzenie placówki szkolącej inżynierów w Koszalinie miały miejsce znacznie wcześniej.

Dwukrotnie była powtarzana uchwała koszalińskiej organizacji Naczelnej Organizacji Technicznej, kierowana do władz terenowych i centralnych o zorganizowanie studiów technicznych dla młodzieży Pomorza Środkowego celem zabezpieczenia potrzeb rozwijającego się wówczas na tym terenie przemysłu i budownictwa.

Podstawowym argumentem uzasadniającym te postulaty była mocno odbiegająca od średnie krajowej ilość osób z wyższym wykształceniem na 1 000 zatrudnionych (dochodziła ona do 50% średniej krajowej).

Tutejsza młodzież, której część odbywała studia w innych ośrodkach, na ogół nie powracała, a skierowania z planowego zatrudnienia absolwentów (lub wcześniej z nakazów pracy) były nie wystarczające wobec większej atrakcyjności i siły przebicia innych ośrodków.

Problem wywołany przez NOT znalazł posłuch we władzach politycznych i części władz administracyjnych (!) województwa.

Konkretne starania i zabiegi u władz centralnych o utworzenie Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie rozpoczęto na przełomie lat 1966/67.

Należy jeszcze zwrócić uwagę na wówczas panujący klimat w tej materii. Lata 60-65 zaowocowały stworzeniem w kraju Szkół Inżynierskich na bazie istniejących wieczorowych studiów inżynierskich lub silniejszych punktów konsultacyjnych. Jako ostatnią w tej serii powołano do życia uczelnię koszalińską w 1968 r.

Kilka uwag odnośnie koncepcji przyświecających tworzeniu szkół inżynierskich. Powstawały one na bazie studiów dla pracujących, a więc o programach studiów zawodowych — inżynierskich. Taki też profil studiów był utrzymywany we wszystkich tych szkołach do 1974 r. na wszystkich formach studiów: stacjonarnych — tzn. dziennych, oraz wieczorowych i zaocznych.

Plany studiów różniły się tylko czasookresem nauczania oraz proporcjami treści bloków przedmiotowych.

Na studiach stacjonarnych (dla młodzieży po maturze) zawierają one niezbędną teoretyczną wiedzę inżynierską i duży ładunek zajęć praktycznych.

Studia dla pracujących — proporcje były odwrócone, gdyż zakładało się, że studiujący posiadają już zdobytą wiedzę praktyczną w swoich zakładach pracy.

Zakrojony ówczesną wiedzą profil absolwenta studiów inżynierskich miał dawać gospodarce inżynierów bardziej dostosowanych do warsztatu produkcyjnego — inżynierów organizujących i robiących produkcję.

Między innymi przyświecały tym zamierzeniom doświadczenia lat międzywojennych, kiedy to w Warszawie istniały dwie wyższe uczelnie techniczne: Politechnika i Wyższa Szkoła Budowy Maszyn i Elektrotechniki (tzw. "Wawelberg"). Spośród absolwentów tych dwóch uczelni bez porównania większe możliwości

zatrudnienia mieli "Wawelberczycy", lepiej zawodowo przygotowani do pracy.

W wyniku utworzenia Szkół Inżynierskich zaczęło w kraju funkcjonować 10 politechnik (w tym AGH) oraz 8 Wyższych Szkół Inżynierskich.

Jedne kształciły magistrów inżynierów, a drugie inżynierów. Na skutek niedociągnięć organizacyjnych i formalnych, stan ten nie utrzymał się długo.

Jednakowe egzaminy wstępne na obydwie rodzaje studiów, brak koncepcji statusu nauczycieli w Szkołach Inżynierskich, stworzenie jednej ustawy o szkolnictwie wyższym, gdzie nie była ta forma studiów (mowa o stacjonarnych) wyodrębniona, spowodowały taki nacisk na władze centralne, że w roku 1974 przyjęto dla wszystkich uczelni technicznych jednolite plany studiów magisterskich.

Początkowe 6 lat istnienia naszej Uczelni (tj. lata 68-74) można umownie nazwać I etapem jej rozwoju. Charakteryzował się on dużym przyrostem kadry, bazy oraz ilości studentów.

Okres ten charakteryzował się jeszcze jednym, bardzo znaczącym objawem — szczególną opieką i pomocą miejscowych władz. O ile opiekę resortu można by określić jako ojcowską, to władz terenowych — matczyną.

Oceniając cały majątek na 100%, to ok. 75-80% pochodzi z dotacji naszych władz koszalińskich.

Wracając do historii rozwoju uczelni.

Ze względu na zawodowy charakter studiów w tym pierwszym okresie, musiało być intensywnie rozwijane zaplecze laboratoryjno-warsztatowe, które niezbędne było do praktycznej nauki zawodu. Nasze laboratoria zawsze wysoko były oceniane przez władze resortowe, a często bywały przedmiotem zazdrości przedstawicieli innych uczelni, zwłaszcza ze starych politechnik.

Z tego okresu pochodzi też program rozwoju uczelni, który wówczas został zatwierdzony przez Resort Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki na docelową wielkość 4 tysięcy studentów studiów dziennych. Program ten wynikał z wówczas istniejącej koncepcji — bardziej równomiernego rozłożenia szkolnictwa wyższego w kraju w postaci kilkunastu średnich uczelni zamiast kilku kombinatów dydaktyczno-naukowych.

Pod przewidywaną liczbę studentów uczelnia opracowała plany rozbudowy bazy dydaktycznej i socjalnej w nowej lokalizacji w ciągu ulic Rejtana, Krasickiego i Fałata (obecnie Gdańska) — in spe dzielnica akademicka.

Obecna lokalizacja przy ul. Racławickiej, o ograniczonym terenie, dawała możliwość nauczania najwyżej do 1 000 studiujących.

Rok 1974 zapoczątkował II etap życia i dostarczył nowych problemów związanych ze zmianą profilu absolwenta.

Ze studiów zawodowych przechodziliśmy na studia magisterskie, a jednocześnie podlegaliśmy ogólnej reorganizacji przeprowadzanej w szkolnictwie wyższym. Zamiast tradycyjnych wydziałów i katedr były tworzone instytuty i zakłady.

W miejsce poprzednio istniejących dwu Wydziałów powstało 5 Instytutów. Odpowiadały one kierunkom studiów, ale nie bardzo były dostosowane do potencjału.

Nasze Instytuty (podobnie w innych, małych uczelniach) były na prawach wydziałów, a więc obejmowały wiele dyscyplin naukowych zgodnych z kierunkiem, podczas gdy na dużych uczelniach były to jednostki łączące pokrewne dyscypliny naukowe. Formalnie nazwy zostały ujednoczone ale wewnętrzne treści były różne.

W okresie tym wywierane były presje na podejmowanie przez instytuty dużych tematów badawczych z grupy rządowych, węzłowych lub resortowych. Nobilitowały one Uczelnię, a jednocześnie dawały możliwość pozyskiwania znacznych środków.

Pozycja Uczelni mierzona była rozmiarami działalności naukowo-badawczej w tematach dużych. Sytuacja ta doprowadziła do znacznego rozbratu z terenem, gdyż trzeba było zaniechać działalności na jego rzecz w postaci nieraz małych opracowań wynikających z potrzeb dnia powszedniego.

Właściwie do dużych tematów i środków nie doszliśmy nigdy (w ciągu 15 lat istnienia) — głównie na skutek dużej odległości od decydentów i dysponentów środkami oraz braku wyrobienia sobie renomy jako liczącego się w kraju ośrodka naukowo-badawczego.

Koncepcja Instytutów w badaniach też nie wypaliła, gdyż były one u nas zlepkim wielu dyscyplin naukowych i badania ograniczały się najwyżej do rozmiarów Zakładu.

Po roku 1975, a więc zrównaniu z politechnikami, ważnym elementem stała się struktura zatrudnienia. Zaczęło się obliczanie tzw. "samodzielnych" pracowników naukowych, tj. profesorów i docentów. Natychmiastowy postęp mógł być tylko w drodze importu z silniejszych ośrodków naukowych. Ponieważ potrzeby miały też i inne uczelnie, stąd też pozysk nie był duży.

Drugim źródłem pozyskiwania nauczycieli akademickich o najwyższych kwalifikacjach, tj. z habilitacją, jest rozwój własnych pracowników i to następuje, tylko nie w tym tempie jak potrzeba.

Na dziesięciolecie Uczelni, tj. w 1978 r. posiadaliśmy już około 60 doktorów, ale na poważniejszą liczbę habilitantów trzeba poczekać następne 10 lat.

Rozważania o kadrze przytaczam w aspekcie dążeń do błyszczenia wśród innych, podobnych nam uczelni oraz osiągnięciu poziomu politechnik.

Obecnie posiadamy wymagane minima profesorów i docentów na kierunkach i specjalnościach, które prowadzimy, a nawet występują nadwyżki.

Z powodu niewłaściwej struktury nauczycieli trzeba było w 1978 r. zlikwidować Instytut Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn, mimo ewentualnych potrzeb tego rodzaju inżynierów na tym terenie.

Następnym kierunkiem, który zamarł śmiercią naturalną na skutek braku zapotrzebowania, a także braku kandydatów na studia, był Instytut Inżynierii Materiałowej.

W końcu 1982 r. Senat Uczelni podjął decyzję o powrocie do dwu wydziałów: Inżynierii Lądowej i Sanitarnej oraz Mechanicznego (tak, jak było na początku), jako

najsprawniejszej struktury organizacyjnej, odpowiadającej posiadanej kadrze i ilości kandydatów na studia.

Wydaje się, że aktualna pozycja wśród innych uczelni oraz jej dorobek w niezbyt długim istnieniu (jak na uczelnię) — dorobek materialny i kadrowy, pozwolą na przetrwanie kryzysu, niżu demograficznego oraz dekonjunkury na studia techniczne.

Nieodparcie nasuwa się pytanie: a co ma region za swój wkład w rozbudowę Uczelni?

Nie wchodząc w niewymierne pojęcia funkcji kulturotwórczej Uczelni w środowisku, nie wyliczając wpływu na przemysł i budownictwo, uniezależnienia się na dużym obszarze techniki od innych ośrodków w kraju, to na pewno w piętnastoleciu Uczelnia promowała ogółem ponad 3 000 inżynierów, a w tym 1 417 z dyplomami magisterskimi.

Studia dzienne ukończyło 2 106 młodych ludzi, a w tym 1 220 rodem z Pomorza Środkowego (woj. koszalińskiego i słupskiego).

Odliczając pierwsze cztery lata, kiedy absolwentów nie było, każdego roku mury uczelni opuszczało średnio około 273 absolwentów, którzy spełnili regulaminowe wymagania i przeszli przez ok. 40 egzaminów przedmiotowych i różnych form zaliczeń. Ze znanych mi opinii większość naszych absolwentów sprawdza się w praktyce.

Nie znam, ilu absolwentów zasiliło gospodarkę regionu, ale na pewno znakomita większość pracuje w różnych przedsiębiorstwach w kraju.

Funkcją Uczelni jest umożliwienie technicznie uzdolnionej młodzieży zdobywania kwalifikacji inżynierskich i przekazywanie ich gospodarce narodowej.

Te zadania Uczelnia wykonuje uczciwie mimo różnych meandrów w swym rozwoju.

doc. Jerzy Smoleński

Koszalin, październik 1983

Oryginał, rkps.

Referat w posiadaniu doc. mgr. inż. Jerzego Smoleńskiego.

Nr 32

1986 październik 1, Koszalin. — Przemówienie Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej prof. dr. hab. inż. Józefa Borkowskiego, inaugurujące rok akademicki 1986/1987

Dzisiejsza inauguracja bieżącego już roku akademickiego 1986/1987 jest dziewiętnastą z kolei w historii Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Zwyczajem przyjętym w naszej Uczelni jest, by z tej okazji przytaczać krótkie podsumowanie dokonania roku ubiegłego i zarysować główne zamierzenia na nowy rok akademicki.

Kontynuując ten zwyczaj można stwierdzić, że z perspektywy ostatnich kilku lat ubiegły rok akademicki był w naszej Uczelni kolejnym rokiem spokojnej i efektywnej pracy wszystkich organów i jednostek organizacyjnych Szkoły. Między innymi dzięki temu już w lutym br. — jako przy jednej z pierwszych uczelni w kraju — została utworzona Rada Społeczna Szkoły, która spełnia funkcję społecznej kontroli i nadzoru nad działalnością Uczelni. Otrzymaliśmy również nowy Statut Uczelni, który został zmodyfikowany w myśl znowelizowanej Ustawy o Szkolnictwie Wyższym. W twórczej atmosferze dopracowaliśmy się efektów, które ugruntowały dobre miejsce naszej Uczelni w ogólnokrajowej strukturze szkolnictwa wyższego. Bardzo korzystnie ukształtowała się przede wszystkim sfera badań naukowych w pięcioletnim programie priorytetowych badań podstawowych. Podejmując się tych wieloletnich badań w ramach programów centralnych, Uczelnia nasza zachowała odpowiednią część potencjału naukowo-badawczego, niezbędną dla realizacji potrzeb gospodarki naszego regionu.

Przechodząc zaś do bardziej szczegółowej informacji o dokonaniach ubiegłego roku akademickiego w pierwszej kolejności należy podkreślić wyraźne zwiększenie dyscypliny studiów i terminowości ich kończenia. W ubiegłym roku akademickim wypromowaliśmy dalszych 225 absolwentów, w tym jednego obcokrajowca, dzięki czemu ogólna liczba absolwentów naszej Uczelni wzrosła do 4150 osób.

Z kolei na I rok studiów stacjonarnych przyjęliśmy 125 słuchaczy, na studia zaoczne zaś 54 osoby. Rozrosła się także — ponad nasze pierwotne plany — grupa studentów obcokrajowców, sięgająca stanu 24 osób pochodzących z Iraku i Madagaskaru. Ogółem zatem na wszystkich formach studiów w naszej Uczelni w roku bieżącym będzie się kształcić około 750 słuchaczy, którzy będą zdobywać wiedzę pod kierunkiem i opieką blisko 200 nauczycieli akademickich.

W ubiegłym roku akademickim działalność naukowo-badawcza Uczelni koncentrowała się głównie na realizacji 106 tematów zleconych przez jednostki gospodarki uspołecznionej oraz 50 tematów własnych prac bezumownych. W wyniku tych działań opracowane zostały 34 nowe wynalazki, zaś dochody Uczelni ze sprzedaży wyników tych prac jedynie w roku 1985 wyniosły 48 mln zł. Uzyskaliśmy ponadto 22 patenty i 4 prawa ochronne na wcześniejsze rozwiązania pracowników Szkoły, przekraczając tym samym łączną liczbę 108 świadectw patentowych. W ostatnim okresie położyliśmy w Uczelni szczególny nacisk na efektywność wykorzystania tych wynalazków w przemyśle. Uważamy bowiem, że najkorzystniejszymi formami wdrożeń tych wynalazków są umowy licencyjne, które zapewniają obydwu stronom korzystne skutki ekonomiczne, przynosząc ponadto wymierne korzyści materialne autorom wynalazków. Opublikowano również ponad 100 prac naukowych w wydawnictwach krajowych i zagranicznych, z czego 19 pozycji stanowiły prace zwarte, wydane w postaci monografii i skryptów. Łączna ilość prac naukowych wydanych przez pracowników naszej Uczelni osiągnęła liczbę 1250 publikacji.

Poziom prowadzonych badań naukowych warunkuje zdolność właściwego kształcenia kadr z wyższym wykształceniem oraz rozwój pracowników naukowych. Korzystne zaś efekty naszej działalności w tej mierze stworzyły dobrą bazę dla rozwoju

własnej kadry naukowej. Na szczególne podkreślenie zasługuje tu fakt, iż w ubiegłym roku akademickim liczba pracowników z tytułem naukowym profesora nadzwyczajnego wzrosło o 5 osób, dzięki czemu obecnie w Uczelni naszej zatrudnionych jest 8 pracowników legitymujących się takim tytułem. Ponadto następnym 2 osobom zatwierdzono stopnie naukowe doktora habilitowanego. Optymistycznie również wygląda zaawansowanie dalszych prac habilitacyjnych, których realizacja jest skutecznie wspierana specjalnymi stypendiami fundowanymi przez Społeczny Komitet Rozwoju Uczelni. Taki przebieg rozwojowy kadry stworzył realne warunki do uzyskania przez obydwu wydziały praw doktoryzowania. Odpowiednie działania odnośnie opracowania stosownych wniosków zostały w ostatnich miesiącach podjęte na wydziałach, jednak zbyt wolna ich realizacja nie może być nadal tolerowana. Obecna sytuacja Szkoły wymaga zintensyfikowania prac w tej mierze. Niepokojąco natomiast zmniejszyła się ilość osób uzyskujących stopnie naukowe doktora. Mimo tego, że jest to zjawisko występujące obecnie we wszystkich krajowych ośrodkach naukowych, może ono mieć dalekosiężne skutki negatywne. Pewne wnioski w tej mierze nasunęły się już z dokonanego przed wakacjami przeglądu i oceny kadry nauczycielskiej, niemniej jednak z uwagi na ważkość sprawy, problem ten należy poddać bardziej szczegółowej analizie i skutecznie mu przeciwdziałać odpowiednio dobranymi bodźcami.

W swoim wystąpieniu chciałbym jeszcze na chwilę wrócić do zagadnień dotyczących działalności naukowo-badawczej Uczelni. Spośród tematów zleconych przez przemysł blisko 30% stanowiły prace z naszego regionu, gdyż aż tak znaczny potencjał badawczy Uczelni został zarezerwowany na takie właśnie cele. Zaznaczyć tu jednak należy, że współpraca z gospodarką regionalną polegała głównie na wykonaniu różnorodnych prac o mniejszym ładunku naukowo-technicznym, jak ekspertyzy i orzeczenia techniczne oraz konstruowanie i eksploatacyjne badania urządzeń technologicznych itp. Dotychczasowa forma tej współpracy nie daje więc na ogół powodów do pełnej satysfakcji. Zlecaną nam tematykę badawczą cechuje bowiem nastawienie na uzyskiwanie przez przemysł często tylko doraźnych celów techniczno-ekonomicznych. Dla poprawy obecnej formy współpracy z gospodarką regionalną planujemy odbyć jeszcze w październiku br. naradę gospodarczą, w której wzięliby udział przedstawiciele przedsiębiorstw naszego regionu. Z myślą o tej naradzie Uczelnia nasza przygotowała odpowiednią ofertę uwzględniającą potencjalne kierunki współpracy z jednostkami gospodarki uspołecznionej. Naradę tę chcielibyśmy przeprowadzić przy wsparciu i współudziale nowo powstałej Rady Społecznej Szkoły.

Na tym tle szczególnie korzystnie zaznaczają się bardzo pozytywne przykłady kompleksowej współpracy pomiędzy Uczelnią a regionalnymi zakładami przemysłowymi, w których myśli się również o perspektywnym rozwoju, zapewniającym permanentny postęp w unowocześnianiu programu produkcyjnego. Bardzo owocnie zapowiada się współpraca z Zakładem Techniki Próźniowej "TEPRO", z którym Uczelnia nasza podpisała ostatnio porozumienie o współpracy w zakresie prowadzenia prac naukowo-badawczych oraz kształcenia studentów o unikalnym, interdyscyplinarnym kierunku dydaktycznym z zakresu techniki i technologii próźni. Również pod te właśnie potrzeby przygotowywane jest na Uczelni Środowiskowe Laboratorium Techniki Próźniowej, którego odpowiednie wyposażenie powinno być troską obydwu umawiających się stron.

SZANOWNI ZEBRANI

Pomimo niezaprzeczalnych osiągnięć Uczelni powinniśmy mieć stale na uwadze fakt, iż jest to jedna z najmłodszych i najmniejszych krajowych uczelni technicznych. Osiągnęliśmy co prawda wiek, który w odniesieniu do osób przyjęło się traktować jako próg pełnoletniości, niemniej jednak dla uczelni jest ta nadal wiek wczesnej młodości. Możemy więc liczyć — podobnie jak wszystkie młode organizmy — na życzliwość, pomoc i troskę ze strony całego środowiska koszalińskiego. Z całą pewnością taką pomoc i troskę odczuwamy ze strony władz regionalnych. Jest ona jednak na miarę obecnych możliwości, ograniczonych znanymi nam, poważnymi obciążeniami inwestycyjnymi. Dlatego też uważamy, że rozwój tej szczególnej instytucji naukowej i kulturotwórczej powinien leżeć na sercu każdego świadomego mieszkańca naszego regionu. Wszakże nie musimy w tym gronie przekonywać, iż nauka jest motorem postępu gospodarczego, a środki pokładane na naukę są najlepszą inwestycją.

Mało kto jednak — spośród gości zebranych na tej uroczystości — wie, że Uczelnia nasza ma jedno z najniższych wskaźników powierzchniowych przypadających na jednego statystycznego pracownika czy studenta. Dalszy rozwój tej Uczelni, która nie posiada szeregu niezbędnych laboratoriów i innych komórek organizacyjnych, bezwzględnie wymaga rozbudowy jej obiektów. Obecnie przydzielane centralnie środki inwestycyjne nie wystarczają nawet na przeprowadzenie koniecznych remontów modernizacyjnych. W takich warunkach nie będziemy więc mieli realnych szans, by przystąpić do kontynuowania budowy nowych obiektów przy ul. Fałata.

Usilne starania ze strony Społecznego Komitetu Rozwoju Wyższej Szkoły Inżynierskiej oraz wysiłki kierownictwa Uczelni doprowadziły do uzyskania części środków finansowych. Nie należy jednak liczyć na to, iż uda się tą drogą zgromadzić wszystkie niezbędne fundusze. W tym względzie musi nastąpić wyraźny i zasadniczy zwrot. Inaczej za kilka lat pojawią się bardzo poważne problemy, które mogą zaważyć na perspektywach tej stabilizującej się już, jedynej technicznej uczelni w naszym regionie.

Apeluję więc o przyjęcie nam z konstruktywną pomocą, która będzie jednocześnie jedną z najefektywniejszych form pomocy udzielonych sobie samym i przychodzącym po nas pokoleniom.

SZANOWNI NAUCZYCIELE AKADEMICKY

- - a

Najpoważniejszym zadaniem, którego realizacja na etapie szkół wyższych powinna być zakończona jeszcze w roku bieżącym, jest opracowanie modelowej koncepcji edukacji narodowej, która ma odpowiadać wymogom XXI wieku. Taki uczelniany program rozwoju powinien stać się osią szerokiej dyskusji nad przyszłościowym modelem naszej Uczelni. Rekrutacyjna statystyka ostatnich lat wykazuje wyraźnie, iż nie sposób nadal bazować na tradycyjnym układzie kierunków studiów i stosowaniu przeżytych form nauczania. Trzeba wzorem innych wysoko rozwiniętych krajów śmieiej wprowadzać nowoczesne, interdyscyplinarne specjalności dydaktyczne, w większym stopniu stosować indywidualny tok kształcenia oraz współuczestnictwa studentów w pracach badawczych Uczelni,

zwłaszcza w ramach skorelowanego z procesem dydaktycznym studenckiego ruchu naukowego. W taki bowiem sposób można będzie wykształcić ludzi, którzy w pełni zrozumieją szansę, jaką niesie rewolucja naukowo-techniczna i informatyczna. Tylko tacy ludzie, kształceni w nowoczesnej uczelni, będą mogli dokonać odpowiedniej modernizacji i przyspieszenia rozwoju kraju w pogoni za innymi państwami, szybko obecnie oddalającymi się od nas w kierunku intensywnego rozwoju gospodarczego i wiążącego się z tym dobrobytu ich obywateli.

Z pewną dozą ubolewania muszę w tym miejscu stwierdzić, iż ulegając naciskom i perswazjom różnych czynników i władz tu i w Warszawie, nie starczyło mi energii na forsowanie lansowanego przeze mnie przed dwoma laty kierunku, w którym, jak nadal uważam, powinna zmierzać nasza Uczelnia. Obecnie kierunek ten, wyeksponowany na III Kongresie Nauki Polskiej, jako jeden z pięciu, obok biotechnologii, optoelektroniki, energetyki jądrowej oraz robotyki z automatyką, jest zalecany do uruchomienia w uczelniach technicznych. Dwa lata temu spotykałem praktycznie samych przeciwników tego kierunku, zaś formalny warunek braku stosownej kadry nauczającej przekreślił ostatecznie wszelkie starania. Pozostawiam to bez dalszego komentarza.

Jak to już nieco wcześniej wspomniałem, od kilku lat zaznacza się w Polsce tendencja do zaniku zainteresowania tradycyjnymi kierunkami studiów. Skutki takiego stanu rzeczy obserwujemy także i w naszej Uczelni. Pracując nad nowym modelem edukacyjnym powinniśmy uwzględnić wszystkie te przesłanki i starać się być prekursorami takich przemian edukacyjnych, które zapewnią odpowiednio liczny napływ kandydatów na studia oraz zagwarantują społeczeństwu absolwentów właściwie przygotowanych do uczestnictwa we współczesnej cywilizacji technicznej. Wydaje się, że decydującą dla rozwoju szkół technicznych, położonych zwłaszcza w odosobnionych naukowo ośrodkach, do jakich zalicza się również Koszalin, powinna być realizacja następujących procesów:

1. przekształcenie tradycyjnego systemu nauczania, stosowanego w szkolnictwie wyższym, w bardziej efektywne, zintensyfikowane i udoskonalone pod względem form przekazu kształcenie, bardziej wszechstronnie doskonalące słuchacza, które powinno przyjąć znamiona dydaktyczne odpowiadające uniwersytetom technicznym,
2. informatyzacja szkoły poprzez wprowadzenie i upowszechnienie mikrokomputerów połączonych w wewnętrzny system informatyczny Uczelni,
3. przekształcenie Uczelni w centrum naukowo-dydaktyczne powiązane z przemysłem i jego zapleczem badawczym, udostępniające swoje podwoje nie tylko dorosłym, ale i młodzieży szkół średnich,
4. przekształcenie Uczelni z trwającej 5 lat szkoły wyższej w ośrodek permanentnego kształcenia i doksztalcania kadry na różnego rodzaju studiach i kursach podyplomowych, aktualizujących wcześniej nabytą wiedzę wprost u źródła.

Takie kierunki postępowania, częściowo już zaawansowane w ramach dotychczasowych działań naszej Uczelni, prowadzi do pożądanych przyszłościowo zmian jakościowych w kształceniu twórców techniki XXI wieku. Sprawę tę należy potraktować bardzo poważnie również i z ekonomicznego punktu widzenia. Szacunkowy bowiem koszt

wykształcenia jednego absolwenta naszej Uczelni wynosi obecnie prawie 2,3 mln zł., przy średniej krajowej przekraczającej kwotę 2,5 mln zł. Zatem wydatkując tak wielkie kwoty należy rozpatrzyć celowość i trafność takich inwestycji.

W nowym roku akademickim, niezależnie od doskonalenia procesu dydaktycznego, muszą być również podjęte ofensywniejsze działania wychowawcze we wszystkich formach życia studenckiego. Nie jest bowiem prawdą obiegowe stwierdzenie, że do szkoły wyższej przychodzą młodzi obywatele w pełni już ukształtowani pod względem prezentowanych poglądów, zasad i z gotowym systemem wartości. Człowiek uczy się przecież i rozwija intelektualnie przez całe życie i powinien być stale otwarty na nowe wartości i na modyfikację uprzednio ukształtowanych poglądów. Właśnie studia wyższe powinny być, w procesie wychowawczym obywatela, traktowane jako czas wyjątkowo aktywnego kształtowania osobowości młodych ludzi w ich szczególnym okresie rozwojowym.

W związku z powyższym staje się niezbędne poważne traktowanie istniejącego programu wychowawczego, który zawiera zadania i przedsięwzięcia praktycznie dla każdej jednostki organizacyjnej Szkoły, mającej kontakt z młodzieżą akademicką. Zgodnie z dyrektywami Ministerstwa, program ten musi być uzupełniony w taki sposób, by wskazywał konkretne obowiązki wychowawcze dla nauczycieli akademickich, we wszystkich formach ich kontaktów ze studentami. Postawa nauczyciela akademickiego i jego oddziaływanie na studenta stanowią bowiem istotę procesu wychowawczego w Uczelni. Szczególnie przy tym należy rozwijać konkretne oddziaływanie wychowawcze opiekunów grup i lat, traktując je jako elementarną podstawę intensyfikacji pracy wychowawczej. Istotną częścią realizacji programu wychowawczego powinno być właściwe oddziaływanie organizacji studenckich, wspierane przez wszystkich nauczycieli akademickich. Takie oddziaływania wychowawcze Uczelni nie mogą ograniczać się głównie do procesu dydaktycznego realizowanego w audytoriach, lecz powinny się rozciągać zwłaszcza na domy studenckie, luby oraz obozy, praktyki i wszystkie formy zbiorowego życia studenckiego.

Także celom wychowawczym mają służyć studenckie praktyki robotnicze, które oprócz wychowania poprzez pracę powinny przynosić pożytek uczelni. Zgodnie z przygotowanym projektem rozporządzenia Rady Ministrów, wszyscy studenci będą mieli obowiązek odbycia miesięcznej praktyki robotniczej przed rozpoczęciem pierwszego roku studiów. Ponadto z inicjatywy kierownictwa Szkoły lub na wniosek społecznej rady szkoły można będzie zatrudniać studentów do prac na rzecz uczelni lub regionu w wymiarze do 8 tygodni w ciągu całego okresu studiów. Takie elastyczne rozwiązanie programu studenckich praktyk robotniczych pozwala na jednoczesną realizację dwóch celów wychowawczych i praktycznych, kształtując u studentów poczucie odpowiedzialności za stan mienia i porządek w miejscu ich kształcenia.

Są to główne nasze zadania, których wdrażanie nie powinno jednak jak na to wskazuje dotychczasowa praktyka działań akcyjnych — przysłonić potrzeby doskonalenia form realizacji wszystkich dotychczasowych poczynań, mających na celu poprawne funkcjonowanie wyższej uczelni technicznej i dalsze umacnianie naukowego prestiżu naszej Uczelni.

DROGA MŁODZIEŻY!

Zwracam się tu przede wszystkim do dwóch — można powiedzieć — pokoleń młodzieży akademickiej zgromadzonej na dzisiejszej uroczystości. Mam tu na myśli tegorocznych absolwentów naszej Uczelni oraz najmłodszych słuchaczy, przyjętych na I rok studiów.

Tegorocznym absolwentom naszej Uczelni chciałbym pogratulować uzyskania ostatecznej nagrody studenckiej, jaką jest dyplom magistra inżyniera. Cieszę się, że Wasza wyteżona i systematyczna praca doprowadziła Was do szczęśliwego finału. Przyjmijcie także, drodzy Absolwenci, serdeczne życzenia sukcesów i dużo zadowolenia z pracy zawodowej oraz pomyślności w życiu osobistym. Pamiętajcie, że to Wasze dokonania zawodowe legną u podstaw techniki XXI wieku, w który wejdziecie w pełni sił twórczych. To od Waszych podstaw i doskonalenia zawodowego zależy, jaki będzie poziom tej techniki.

Uzyskanie dyplomu uczelni wyższej zamyka pewien początkowy rozdział życia, poświęcony na ogół nieprzerwanej edukacji, jednocześnie zaś początkuje konieczność ciągłego doskonalenia wiedzy zawodowej i ogólnej. Życzę Wam, drodzy Absolwenci, aby ten drugi rozdział, samodoskonalenia swojej wiedzy, był stale otwarty na nowości. W najbliższej bowiem i w dalszej przyszłości powinniście być motorem postępu technicznego, wykorzystując w pełni swoje możliwości intelektualne do działalności innowacyjnej, nierozzerwalnie związanej z zawodem prawdziwego inżyniera.

Zanim zostanie dokonany akt immatrykulacji, chciałbym również skierować kilka uwag do młodych słuchaczy, rozpoczynających studia na naszej Uczelni. Stoicie, Młodzi Przyjaciele, przed ważną i wielką próbą, która w znaczący sposób odcisnie się na Waszym życiu. Jest to niezwykle ważny okres w życiu młodego człowieka, przy tym jest to jednocześnie okres najprzyjemniejszy, pozostawiający wiele wspomnień. Właśnie w okresie studiów kształtować się będą Wasze postawy, siła woli i charakteru. Studia wymagają od każdego słuchacza intensywnej i systematycznej pracy, nie pozostawiając mu zbyt wiele wolnego czasu. Dzieje się to zwykle bez pomocy rodziny, z której pomocy dotychczas korzystaliście. Dlatego też obecnie sami musicie zadbać o właściwe rozplanowanie i wykorzystanie tego czasu. Sposób spędzania wolnego czasu jest w głównej mierze uzależniony od kultury osobistej studenta oraz funkcjonowania zasad współżycia w środowisku akademickim. Dotyczy to zwłaszcza respektowania demokratycznych norm współżycia, rozwijania umiejętności pracy zespołowej i indywidualnej odpowiedzialności. Należy wbrew powierzchownym pozorom pamiętać, że w środowisku studenckim — jak mało w którymkolwiek innym — najwyżej ceni się takie cechy jak: uczynność, skromność i szacunek dla innych, bowiem związane z nimi zasady moralne można przyrównać do smaru łagodzącego tarcie w maszynie społeczności akademickiej. Istotne jest również eksponowanie takich elementarnych nawyków, jak: dbałość o czystość i ład w miejscu zamieszkania oraz troska o mienie oddane do dyspozycji studenta w domu akademickim. Przyjmijcie, proszę, w swoim działaniu główną maksymę, iż rzetelna nauka i właściwa postawa etyczna są drogą do sukcesu i osobistej satysfakcji. Kończąc te uwagi wychowawcze pragnę życzyć Wam, abyście wszyscy zdobyte obecnie indeksy zamienili

za pięć lat na dyplomy ukończenia Uczelni i stanęli na tym podium, jak za chwilę uczynią to ci absolwenci, którzy uzyskali najlepsze wyniki.

Droga Młodzieży, gratuluję Wam, że pomimo wszystko zdecydowaliście się wybrać wysiłek edukacyjny jako szansę ogólnego rozwoju. Wam, Studentom. i nam, pracownikom Uczelni życzę, **BYŚMY NIE USTALI W ROZWOJU**. Pod tym hasłem rok akademicki 1986/1987 w koszalińskiej Wyższej Szkole Inżynierskiej ogłaszam za otwarty.

Oryginał, mpis.

Biuro Rektora, bez sygnatury.

*Opuszczono część wstępną.

Nr 33

1986 październik 19, Koszalin. — Sprawozdanie z działalności Społecznego Komitetu Rozwoju Wyższej Szkoły Inżynierskiej za lata 1967 - 1986

Dziewiętnaście lat temu, 19 X 1967 r. odbyło się zebranie organizacyjno-założycielskie Społecznego Komitetu Budowy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, poprzednika dzisiejszego Stowarzyszenia. Zgromadzeni przedstawiciele instancji partyjnych, rad narodowych przedsiębiorstw i instytucji Koszalina powzięli uchwałę o powołaniu Stowarzyszenia. Za główne zadanie, aktualne do dnia dzisiejszego przyjęto działanie Stowarzyszenia z władzami państwowymi i jednostkami gospodarki narodowej w zakresie udzielenia pomocy powstającej Uczelni.

Stowarzyszenie w tym okresie stało się pomocnikiem władz wojewódzkich w organizacyjno-technicznych problemach umożliwiających powstanie Wyższej Szkoły Inżynierskiej.

Pierwszy okres to działanie na rzecz powołania i zabezpieczenia bazy lokalowej i sprzętowej Szkoły. W tym czasie najważniejszymi sprawami było przejęcie obiektów od władz oświatowych, rekrutacja i przeprowadzenie pierwszych egzaminów wstępnych oraz zakupienie podstawowego wyposażenia laboratoryjnego dla zakładów naukowych Uczelni.

Z ważniejszych prac w tym okresie wykonano:

- przyjęcie obiektów po byłym SN i odpowiednie ich zagospodarowanie dla potrzeb Szkoły,
- koordynacja prac inwestycyjnych przy realizacji budynku "Szkoły Ćwiczeń" i "warsztatów mechanicznych" — obecnie bloku D i E,
- zabezpieczenie mieszkań dla pierwszej grupy kadry naukowo-dydaktycznej, przenoszącej się z Gdańska do Koszalina.

Następny okres to działanie, wobec niewystarczających środków finansowych

Szkoły, na rzecz finansowania zakupu aparatury naukowej, sprzętu i materiałów niezbędnych do prowadzenia zajęć ze studentami.

Dokonywane w tym okresie zakupy sprzętu i aparatury naukowo-dydaktycznej przyczyniły się do prawidłowego zabezpieczenia procesu dydaktycznego i wychowawczego Szkoły. Pomoc ta była znaczna. Wydatkowana tylko ze środków Stowarzyszenia na cele wyposażenia Szkoły ponad 120 mln zł. Za środki te wyposażone zostały pracownie i laboratoria fizyki, chemii, technologii ogólnej, podstaw konstrukcji maszyn i elektrotechniki.

Zarząd Społecznego Komitetu angażował się bardzo często w udzielaniu pomocy przy realizacji inwestycji dla potrzeb Szkoły. Pomoc ta była bardzo efektywna, przede wszystkim przy realizacji Domu Studenta Nr 1 i dalszych Nr 2 i 3, łącznie z kreślarnią.

Szczególną pomoc Szkoła odczuła poprzez wprowadzenie w 1975 r., do planu terenowego budowy stołówki i hotelu asystenckiego. Obiekty te od października 1977 r. służą młodzieży studenckiej i pracownikom naukowo-dydaktycznym Uczelni.

Badania naukowe, a przede wszystkim współpraca Szkoły z jednostkami gospodarki narodowej były przedmiotem zainteresowania Prezydium Komitetu.

Idea bezpośrednich kontaktów nauki z praktyką gospodarczą w warunkach regionu Pomorza Środkowego trafiła na podatny grunt. Pracownicy naukowo-dydaktyczni Szkoły ze zrozumieniem podjęli cały szereg prac badawczych i usługowych na rzecz gospodarki narodowej regionu, a także kraju.

Dalsze organizacyjne i kadrowe umacnianie Szkoły to nowy okres działania Komitetu na rzecz przejścia Uczelni z zawodowego systemu nauczania na magisterski i zmiany struktury wydziałowej na instytutową. Zmiany te wiązały się z działaniem na rzecz pozyskiwania kadry naukowo-technicznej do pracy w Uczelni. Podstawowa kadra naukowo-dydaktyczna pochodziła z innych ośrodków akademickich. Dla takich pracowników podejmujących pracę w Koszalinie udzielano daleko idącej pomocy rzeczowej i finansowej.

Okres lat 1975-1977 to przede wszystkim działanie Społecznego Komitetu na rzecz zabezpieczenia mieszkań dla sprowadzonej kadry naukowo-dydaktycznej. Pula mieszkań przyznawana Szkole przez władze administracyjne miasta i województwa nie zawsze była wystarczająca.

Od roku 1968 do 1977 uzyskano z różnych źródeł 120 mieszkań. Stąd też prowadzone były działania na rzecz powiększenia tej puli przez pozyskiwanie dalszych mieszkań ze Spółdzielni Mieszkaniowej.

Była to bardzo konkretna pomoc, która wyraziła się:

- zakupem 6 domków jednorodzinnych,
- udzieleniem bezzwrotnych i zwrotnych pożyczek i zapomóg celu zagospodarowania się w Koszalinie pracowników przenoszących się do pracy w Uczelni,
- udzieleniem bezzwrotnych i zwrotnych pożyczek z przeznaczeniem ich na obowiązujące wkłady mieszkaniowe wymagane przy zakupach dalszych mieszkań.

W styczniu 1976 r., Społeczny Komitet, zgodnie z uchwałą Walnego Zebrania zmienił nazwę na Społeczny Komitet Rozwoju Środowiska Naukowego, rozszerzając swoją działalność na rzecz udzielania pomocy pozostałym ośrodkom naukowym w Koszalinie, głównie KONB.

Pomoc finansowa, udzielana Uczelni, uzupełniała jej budżet i pozwalała często na rozwiązywanie trudnych problemów, które nie zawsze w inny sposób mogły być rozwiązane.

Działalność w przedstawionych formach była efektywna i wymierna oraz przyniosła Uczelni określone korzyści, w tym przede wszystkim ułatwiła w omawianym okresie, tj. latach 1967-1977 jej rozwój kadrowy.

Z dniem 24 sierpnia 1978 r. zatwierdzona została zmiana nazwy Stowarzyszenia na Społeczny Komitet Rozwoju Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, uchwalona przez Walne Zebranie z dnia 13 lipca 1978 r.

W latach 1978-1979 główna działalność Komitetu była skoncentrowana na udzielaniu dalszej pomocy finansowej pracownikom Uczelni w zakresie spraw mieszkaniowych.

Lata 1981-1982 były okresem ograniczonej działalności Komitetu.

W 1982 r. na wniosek kierownictwa Uczelni, po wnikliwej analizie działalności Komitetu postanowiono dokonać zmiany formy jego działalności

Na posiedzeniu Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dnia 10 marca 1982 r. uchwalone zostały zmiany do statutu Komitetu, dotyczące celu i form jego działalności. Ostateczna wersja zmian do statutu Komitetu została uchwalona na posiedzeniu Walnego Zgromadzenia z dnia 24 stycznia 1984 r. statut, uwzględniający te zmiany, zatwierdzony został przez Wydział spraw Społeczno-Administracyjnych Urzędu Wojewódzkiego w Koszalinie w dniu 3 kwietnia 1984 r. Zgodnie z § 6 Statutu celem Społecznego Komitetu Rozwoju Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie jest współpraca z władzami państwowymi i jednostkami gospodarki narodowej, w zakresie rozwoju bazy i kadry naukowej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie.

W myśl obowiązującego statutu, dla realizacji zamierzonego celu będą stosowane przez Komitet następujące formy działania:

1. utrzymywanie kontaktów z właściwymi władzami i jednostkami gospodarki narodowej dla poparcia inicjatyw Stowarzyszenia oraz gromadzenie środków pieniężnych uzyskiwanych od zainteresowanych przedsiębiorstw i instytucji,
2. udzielanie — na wniosek Rektora — pomocy finansowej habilitantom w formie dopłat do otrzymywanych przez nich stypendiów habilitacyjnych,
3. udzielanie — na wniosek Rektora — pomocy finansowej organizacjom społeczno-politycznym inicjującym i realizującym działania na rzecz pomnażania bazy materialnej i dorobku dydaktyczno-naukowego Uczelni.

Należy podkreślić, że forma udzielania pomocy finansowej habilitantom w formie dopłat do otrzymywanych przez nich stypendiów habilitacyjnych, stanowi dla Uczelni

ważny element w zakresie rozwoju kadry naukowej. Od chwili wprowadzenia tej formy pomocy finansowej pięciu osobom przyznano stypendia uzupełniające do stypendiów habilitacyjnych. Zgodnie z obowiązującym regulaminem, stypendia te są bezzwrotną formą pomocy finansowej udzielanej pracownikom, którzy nie przekroczyli 35 lat życia i roszą nadzieję na przystąpienie do kolokwium habilitacyjnego w ciągu 3 lat od chwili przyznania tego stypendium. Wysokość stypendium ustalono została w kwocie nie przekraczającej 70% wynagrodzenia zasadniczego pracownika.

Od 1985 r. Zarząd Społecznego Komitetu Rozwoju Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie postawił jako ważny cel swej działalności gromadzenia środków finansowych na wznowienie inwestycji przy ul. Fałata w Koszalinie, tj. nowych obiektów Uczelni. W tym celu wspólnie z kierownictwem Uczelni podjęte zostały intensywne działania zmierzające do pozyskania pomocy finansowej z różnych źródeł, a następnie wznowienie realizacji tego zadania inwestycyjnego.

W załączeniu przedkładamy informację o stanie zaawansowania prac w zakresie wznowienia inwestycji przy ul. Fałata oraz zestawienie o dochodach i wydatkach Społecznego Komitetu Rozwoju Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie w latach 1968-1986.

Przewodniczący
Społecznego Komitetu Rozwoju WSIInż.
mgr Bolesław Stepień

Załącznik I

INFORMACJA

o zadaniu inwestycyjnym pod nazwą "Budynek Ogólnotechniczny" WSIInż. przy ul. Fałata

W wyniku wieloletnich starań, w dniu 3.X.1978 r. rozpoczęto budowę zadania inwestycyjnego pod nazwą "Budynek Ogólnotechniczny z uzbrojeniem terenu", zlokalizowanego w Koszalinie w rejonie ulic: Fałata i Krasickiego na działce o pow. 19,2 ha.

Wykonawcą był Kombinat Budowlany Koszalin. Koszt zadania w cenach 1978 r. wynosił ogółem 224,4 mln zł, w tym r.b.m. 143 mln zł.

I. Budynek Ogólnotechniczny składa się z trzech segmentów połączonych łącznikami.

Segment A — 8 kondygnacji

Segment B — 3 kondygnacje

Segment C — 7 kondygnacji,

o łącznej powierzchni 15 830 m² i kubaturze całkowitej 62 205 m³. W obiekcie tym miały znaleźć następujące jednostki:

- zespół fizyki,
- zespół matematyki,
- zespół chemii,
- zespół języków obcych
- zespół nauk społeczno-politycznych,
- studium wojskowe,
- organizacje społeczno-polityczne,
- zakład nowych technik nauczania,
- administracja,

ponadto w segmencie B znajdują się trzy doskonale wyposażone sale audytoryjne o łącznej ilości 530 miejsc.

W sumie, w budynku ogólnotechnicznym przewidziano 80 sal wykładowych o łącznej powierzchni 4 623 m², a także sale laboratoryjne, pokoje dla pracowników naukowych i dydaktycznych, magazyny itp. Realizacja tego obiektu pozwoliłaby wydatnie poprawić niekorzystne wskaźniki powierzchni i kubatury, przypadające na 1 studenta i pracownika Uczelni.

- II. Uchwałą nr 279/81 Rady Ministrów z dnia 21.XII.1981 r., z dniem 1.01.1982 r. zadanie to zostało wstrzymane. Z zadania tego wydzielono Halę Warsztatowo-Magazynową, na której roboty były kontynuowane.

Z chwilą wstrzymania robót, rzeczowy zakres wykonania inwestycji był następujący:

- segmenty A, B, C stan zerowy bez stropów,
- rozdzielnia główna stan surowy zamknięty,
- sieci wodociągowe 50%, sieci kanalizacyjne 80%, sieci elektryczne 25%,
- zaplecze budowy.

Uchwałą nr 120/83 Rady Ministrów z dnia 16.09.1983 r. inwestycja została uznana za zaniechaną.

Koszt zadania po wydzieleniu Hali Warsztatowo-Magazynowej, w cenach 1978 r. wynosił ogółem 208,1 mln zł., w tym r.b.m. 128,4. Wartość robót wykonanych na budynku ogólnotechnicznym po uwzględnieniu robót zabezpieczających i upłynnieniu wcześniej zakupionych środków trwałych wynosi aktualnie 47 921 tys. zł, w tym r.b.m. 29 813 tys. zł w cenach 1978 r.

W oparciu o szacunkowe wskaźniki wzrostu cen nakładów inwestycyjnych przesłane nam przez MNSzW w czerwcu 1985 roku, pozostałe nakłady do przeniesienia wyniosą w cenach 1987 r. około 480 mln zł w rob. budowlano-montażowych.

- III. Społeczny Komitet Rozwoju WSIInż. w Koszalinie wraz z kierownictwem Uczelni, przy poparciu i aprobachie władz politycznych i administracyjnych rozpoczął gromadzenie środków finansowych z przeznaczeniem na wznowienie realizacji "Budynku Ogólnotechnicznego".

Wg stanu na koniec 1986 r. na koncie znajduje się 37,0 mln zł. W 1996 r. poczyniono starania związane z odnowieniem i ewentualna korektą wszystkich

niezbędnych przy projektowaniu uzgodnień, co w oparciu o nowy program zagospodarowania pozwoli zlecić do Biura Projektowego dokonanie aktualizacji posiadanej dokumentacji. Przewiduje się lata 1987-1988 jako okres niezbędny na przygotowanie dokumentacji oraz negocjacje z wykonawcą związane ze zleceniem robót, zakładając, że z końcem 1988 roku zgromadzone środki wyniosą 200 mln zł.

Spełnienie powyższych uwarunkowań pozwoli na rozpoczęcie robót przygotowawczych w drugiej połowie 1988 r. i dalszą realizację w latach następnych z przewidywanym zakończeniem w 1990 r.

Wg wstępnych uzgodnień i deklaracji MNSzW, z chwilą zgromadzenia około 50% niezbędnych środków na wznowienie i kontynuację omawianego zadania inwestycyjnego, istnieje możliwość dofinansowania z funduszy scentralizowanych.

Oryginał, mpis.

Źródło: Biuro Rektora WSIInż., bez sygnatury.

Nr 34

1992 październik 1, Koszalin. — Przemówienie Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej prof. dr. hab. inż. Zdzisława Piątka, inaugurujące rok akademicki 1992/1993

Już dwudziesty piąty raz zabrzmiał „Gaudeamus” inaugurujący nowy rok w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie. Ta historyczna chwila zmusza do spojrzenia w przyszłość i prześledzenia drogi, jaką przebyła Uczelnia, jej pracownicy i studenci-absolwenci. — — a

Obecnie proces kształcenia realizuje kadra składająca się z 208 nauczycieli akademickich na pełnych etatach i 7 w niepełnym wymiarze, w tym z 33 profesorów i docentów, 93 adiunktów i 47 asystentów. W wyniku ogłoszonego konkursu na profesora nadzwyczajnego w ostatnim roku zatrudnieni zostali dr hab. Tadeusz Hryniewicz i dr hab. Bogusław Polak, a prof. dr hab. inż. Szymon Pałkowski otrzymał z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nominację profesorską.

Z tej okazji pragnę wszystkim wymienionym serdecznie pogratulować i życzyć dalszych sukcesów naukowych i dydaktycznych.

Niezależnie od rozwoju własnych kadr naukowych czyniliśmy starania zmierzające do pozyskania samodzielnych pracowników z innych ośrodków naukowych w wyniku których pozyskaliśmy w ostatnim okresie 5 profesorów z Wrocławia, Gdańska, Opola i Poznania.

Pragnę także poinformować, że w ubiegłym roku akademickim na emeryturę lub rentę przeszło 21 pracowników, a wśród nich m.in. prof. dr inż. Rafał Staszewski.

Serdecznie dziękuję Im za wieloletnią pracę oraz życzę wielu lat życia w zdrowiu, ze świadomością dobrze wypełnionych obowiązków. Chciałbym przypomnieć, że

niespełna rok temu odszedł od nas na zawsze na wieczny spoczynek docent Henryk Wierowski (proszę o powstanie i uczczenie Jego Pamięci chwilą ciszy).

W okresie istnienia Uczelni jej kadra, zwłaszcza naukowo-dydaktyczna osiągnęła znaczny dorobek naukowo-badawczy. Zdecydowana część wydawnictw przypada na okres ostatnich 15 lat, a więc na okres, kiedy nastąpiła stabilizacja podstawowej kadry naukowej i rozpoczęła się aktywna działalność naukowa, znajdująca wyraz w publikacjach.

Ogólna liczba wydawnictw wynosi 290, w tym podręczników i monografii 180, zaś skryptów stanowiących źródło przystępnej wiedzy dla studentów jest 110 pozycji.

Liczba artykułów w czasopismach krajowych i zagranicznych świadczy o aktywności i rozwoju naukowym pracowników dydaktyczno-naukowych oraz badawczych Uczelni. Łączna ilość opublikowanych artykułów przekracza 1 270, z tego w czasopismach zagranicznych blisko 200. Znaczna ilość pozycji stanowi istotne osiągnięcia myśli naukowo-technicznej i posiada nie tylko krajowe, ale i znacznie szersze znaczenia.

Na konferencja krajowe i zagraniczne przyjęte zostały referaty w liczbie 791, w tym 126 na konferencje zagraniczne.

Łączna liczba komunikatów w czasopismach zagranicznych i ogólnopolskich wynosi 268, z czego w czasopismach zagranicznych 61.

Artykuły w czasopismach lokalnych są na ogół przejawem działalności naukowo-badawczej pracowników dla potrzeb regionu. Liczba tych artykułów wynosi blisko 360.

Pierwsze oryginalne rozwiązania konstrukcyjno-techniczne, będące wynikiem prac badawczych, zostały opatentowane w 1975 roku. Łącznie pracownicy Uczelni uzyskali około 150 patentów. Poza tym 40 zgłoszeń patentowych uzyskało prawa ochronne.

W ostatnim okresie czasu pracownicy Uczelni opracowali ponad 250 programów komputerowych dla potrzeb dydaktycznych oraz 175 programów dla celów naukowo-dydaktycznych. W okresie 25-lecia liczba opracowań naukowo-badawczych w ramach programów centralnych, resortowych oraz dla potrzeb przemysłu przekroczyła 600.

Ważnym elementem działalności naukowo-badawczej było organizowanie przez kadrę naukową naszej Uczelni konferencji i sympozjów. Pozwoliły one na przedstawienie dużym gronom uczestników bądź to własnego dorobku i osiągnięć naukowych, bądź też przedstawienie osiągnięć technicznych wiodących ośrodków w kraju i za granicą.

Wiele organizowanych przedsięwzięć, wśród których wymienić można letnie szkoły inżynierii materiałowej, polioptymalizacji, obróbki ściernej, utwardzania powierzchni metali czy szkoła letnia w ramach programu TEMPUS, a także konferencje dotyczące inżynierii środowiska, budownictwa i materiałów budowlanych, mają już wieloletnią tradycję i wysoką rangę naukową.

Na uwagę zasługuje współpraca WSI_{nz}. w Koszalinie z Uniwersytetem de Savoie w Chambéry (Francja), dotycząca ochrony środowiska, finansowana przez Europejskie Stowarzyszenia Ochrony Środowiska, którego nasz Uczelnia jest członkiem. Dotychczas w ramach tej współpracy opublikowano około 10 wspólnych prac.

W ubiegłym roku nastąpiła zmiana systemu finansowania badań naukowych.

Likwidacji uległy centralne programy badawcze, a jednocześnie nie zostały uruchomione inne źródła finansowania lub uruchomione ze znacznym opóźnieniem. Stworzyło to niebezpieczną lukę w rozwijaniu badań naukowych. Praktycznie znikła również współpraca z przemysłem w zakresie prac badawczych i jednocześnie znikło jedno ze źródeł dochodów Uczelni.

Mimo tak niekorzystnych warunków realizacji prac naukowych, w minionym roku akademickim możemy odnotować pewne sukcesy. W ogólnopolskim konkursie na realizację prac badawczych finansowanych przez KBN, 8 wniosków zespołów Uczelni uzyskało w olbrzymiej konkurencji pozytywną ocenę i środki na realizację zgłoszonych projektów badawczych.

Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie rozpoczynając w 1968 r. swą działalność miała do dyspozycji jedynie obiekty przejęte po byłym Studium Nauczycielskim. W skład tych obiektów wchodziły 3 budynki, o łącznej powierzchni użytkowej ponad 4,6 tys. m². Zabezpieczały one ówczesne potrzeby dydaktyczne oraz socjalno-bytowe studentów.

W dwudziestopięcioleciu Uczelnia powiększyła swe zasoby o kolejne obiekty naukowo-dydaktyczne i laboratoryjne, w tym także halę laboratoryjno-magazynową, łącznik B-C, rozbudowę budynku D, budynek laboratorium środowiskowego oraz wykonano modernizację przejętego od miasta budynku przy ul. Partyzantów 17. W chwili obecnej Uczelnia dysponuje terenami o powierzchni blisko 28 ha oraz obiektami o łącznej powierzchni prawie 35 tys. m², w tym 12 obiektami naukowo-dydaktycznymi z 1 100 miejscami i 285 miejscami w laboratoriach, a także 6 obiektami zaplecza technicznego o powierzchni użytkowej blisko 3 tys. m².

W 25-leciu dokonano wiele modernizacji obiektów i sal dydaktycznych, dostosowując ich wyposażenie i wystrój na miarę dzisiejszych czasów i możliwości finansowych.

W latach 1971-1977 wybudowano i oddano do użytku osiedle akademickie, w skład którego weszły 3 domy studenta, stołówka akademicka, kreślarnia i hotel asystenta.

Domy studenckie dysponują 501 pokojami z 994 miejscami zakwaterowania. Hotel Asystenta dysponuje 151 miejscami.

Stołówkę akademicką oddano do użytku w 1978 r. Posiada ona 550 miejsc konsumpcji jednorazowej, przy możliwości 4-krotnej rotacji.

W ostatnich trzech latach spotkaliśmy się także z dużą życzliwością ze strony resortu w sprawie wznowienia inwestycji przy ul. Gdańskiej.

Uczelniana Biblioteka powstawała wraz z powołaniem do życia Uczelni. Działalność swą rozpoczęła jednoosobową obsadą i księgozbiorem przejętym z biblioteki Studium Nauczycielskiego oraz pochodzących z darów innych bibliotek w liczbie 3 360 woluminów. Mieściła się w gmachu głównym Uczelni, w trzech pomieszczeniach o łącznej powierzchni 106 m². Po dwóch latach księgozbiór wzrósł do 13 068 woluminów, a prenumerata obejmowała 218 tytułów. Obecnie zbiory biblioteczne liczą ogółem 125 760 woluminów oraz prenumerujemy 391 tytułów czasopism. W ostatnich kilku latach

Biblioteka wzbogaca się rocznie średnio o 1 700 nowych książek.

Rozwój potencjału naukowego i kadrowego naszej Uczelni miał na celu doskonalenie procesu kształcenia młodzieży pragnącej zdobywać wiedzę.

Jednocześnie staraliśmy się tak zorganizować pracę dydaktyczną, aby była ona efektywna i maksymalnie aktywizowała studentów. Nowoczesny proces dydaktyczny wymagał obudowy środkami informatycznymi. Taka baza została stworzona w naszej Uczelni, dopracowania jedynie wymaga lepsze jej wykorzystanie w procesie nauczania, a także w projektowaniu i badaniach eksperymentalnych. Stworzone zostały także warunki do rozwoju studenckiego ruchu naukowego.

Szanowni Państwo!

Zgodnie z ustawą o szkolnictwie wyższym, Uczelnia otrzymała szerokie uprawnienia do decydowania o podstawowych sprawach środowiska akademickiego. Najwyraźniejszym aktem prawnym, wynikającym z Ustawy, jest Statut Uczelni, który został zatwierdzony przez Ministra Edukacji Narodowej w grudniu 1991 r. Statut stanowi zasadniczy dokument Uczelni, określający jej strukturę, uprawnienia jej organów kolegialnych, kompetencje władz rektorskich, dziekańskich, zasady i tryb ich wyboru, prawa i obowiązki pracowników i studentów.

Jednak z tymi uprawnieniami nie idą w parze możliwości finansowe. Przyznana Uczelni dotacja na działalność dydaktyczną i fundusz pomocy materialnej, wyliczone w oparciu o dwie zasadnicze wielkości (liczbę studentów i profesorów) jest w przypadku naszej Uczelni niewystarczająca. Metoda obliczania dotacji budżetowej nie uwzględnia uwarunkowań koszalińskiej Uczelni i prawdopodobnie innych małych uczelni technicznych.

Podobnie środki przyznawane przez Komitet Badań Naukowych na działalność statutową są tego przykładem.

Zdając sobie sprawę z wyjątkowo trudnej sytuacji finansowej podejmowaliśmy różnego rodzaju działania w celu zmniejszenia niedoboru środków niezbędnych dla prawidłowej działalności Uczelni. Dotyczyło to m.in.:

- uzyskania przychodów w wyniku realizacji usług prowadzonych w ramach działalności dydaktycznej i badawczej, poprzez wykorzystanie wolnego potencjału technicznego,
- prowadzenie działalności dochodowej w zakresie wydawnictw i poligrafii,
- dokonywanie wyprzedaży nadmiernych zapasów magazynowych po cenach wyższych niż ewidencyjne,
- rozszerzenie zakresu dzierżawionych pomieszczeń i obiektów,
- właściwe wykorzystanie możliwości działu transportu,
- ograniczenie wydatków na działalność administracyjną.

Zmniejszyliśmy również zatrudnienie o 118 pracowników, w tym wśród nauczycieli akademickich 8, a wśród nie będących nauczycielami o 110 pracowników.

Pomimo wprowadzenia wielu ograniczeń i oszczędności obecny rok akademicki nie będzie łatwiejszy.

Pokonanie tych trudności finansowych w nowym roku akademickim możliwe będzie tylko dzięki zbiorowemu wysiłkowi i zrozumieniu Senatu, Rad Wydziałów, wszystkich pracowników i studentów, a więc całej społeczności akademickiej. Niezbędna będzie także pomoc i życzliwość władz państwowych i samorządowych Ministerstwa Edukacji Narodowej, a także sponsorów naszego regionu.

Sądzę, że Uczelnia nasza poprzez swą działalność okaże się godna wsparcia i pomocy. To zrozumienie i wsparcie było wyraźnie odczuwalne w poprzednim roku akademickim, za co wszystkim serdecznie dziękuję.

Dziękuję moim najbliższym współpracownikom: prorektorom, dziekanom, dyrektorowi administracyjnemu za trud i zaangażowanie.

Dziękuję również organizacjom związkowym za ich troskę o sprawy naszej Uczelni.

Pragnę podziękować także tym wszystkim, którzy okazali troskę o nasze sprawy, a szczególnie Społecznemu Komitetowi Rozwoju WSIInż., który w tym roku dokonał zmian organizacyjnych w swoim składzie. Na ręce byłego Przewodniczącego Społecznego Komitetu Rozwoju WSIInż. mgr. Mariana Czerwińskiego, chciałbym złożyć serdeczne podziękowania wszystkim członkom Zarządu za troskę o sprawy Uczelni, natomiast nowemu Przewodniczącemu SKR mgr. inż. Ryszardowi Wiśniewskiemu i nowemu Zarządowi życzę zadowolenia i satysfakcji z tej niełatwej pracy społecznej.

Z przedstawionego przeglądu Uczelni wynika, że minione lata były latami pracowitymi. I może trochę wbrew temu co obserwujemy poza Uczelnią, widać efekty tej działalności.

Myślę, że wszyscy pracownicy i wszyscy studenci mogą mieć satysfakcję z dobrze wykonanej pracy.

Dlatego rozpoczynamy nowy rok akademicki z optymizmem, mimo świadomości trudnych spraw, jakie nas czekają. Optymizm ten ma uzasadnienie w tym, co zostało zrobione w latach poprzednich. Jestem przekonany, że podobnie jak w minionym roku akademickim, tak i w rozpoczynającym się, wszyscy pracownicy Uczelni włożą wiele sera w wykonywanie codziennych obowiązków, a wyniki za rok dostarczą nam wiele satysfakcji.

Droga Młodzieży!

Wraz z aktem immatrykulacji, który za chwilę nastąpi, staniecie się członkami społeczności akademickiej. Wspólnie będziemy musieli pokonywać trudności dnia codziennego.

Serdecznie gratuluję Wam przyjęcia na studia, życząc jednocześnie najlepszych wyników oraz pomyślnego ukończenia studiów.

Źródło: Biuro Rektora WSIInż.

^aOpuszczono fragment wystąpienia dotyczący dziejów Uczelni.

Nr 35

1993 październik 1, Koszalin. — Przemówienie Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej prof. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka, inauguracyjne rok akademicki 1993/1994

Dwudziestą szóstą uroczystą inauguracją rozpoczynamy drugie ćwierćwiecze pracy dydaktycznej i naukowej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie. Na starym kontynencie dwadzieścia pięć lat historii Uczelni to jeszcze niewiele, zwłaszcza w porównaniu z najstarszymi uczelniami kraju i Europy. Na innych kontynentach, np. w Ameryce, byłyby to już wiek pełnej dojrzałości.

Historia i tradycja w życiu każdej uczelni ma wielkie znaczenie dla kształtowania atmosfery szacunku dla twórczej pracy, uznania dla odkryć naukowych i umiejętności korzystania z dorobku pokoleń. Wiemy, że sprawdza się znane stwierdzenie — kto przed historią ucieka, tego historia dogoni.

Staramy się najlepiej korzystać z dotychczasowego dorobku oraz doświadczeń Uczelni i czerpać z bogatych osiągnięć środowiska akademickiego, dzieląc umownie miniony czas na kolejne kadencje władz akademickich. W historii Uczelni nie było takiego okresu, który można byłoby uznać za źle wykorzystany dla jej rozwoju.

Wprawdzie warunki pracy i oczekiwania środowiska nie były jednakowe, to jednak, to czym obecnie może się chlubić nasza Uczelnia, jest skumulowanym efektem pracy kilku już pokoleń nauczycieli akademickich i dwudziestu roczników studentów.

Warto dzisiaj przypomnieć choćby w dużym skrócie najważniejsze daty i osiągnięcia w historii Uczelni. — — — a

Często stwierdzamy, iż fakty te, mimo naszych starań są jeszcze mało znane społeczeństwu regionu Pomorza Środkowego. Spróbujmy sobie wyobrazić, jaki ubogi byłby ten znaczny obszar kraju bez większości z tych 5 000 inżynierów, z których wielu pełni obecnie bardzo odpowiedzialne funkcje w gospodarce, technice, nauce i zarządzaniu, bez licznych patentów i opracowań w znacznej części wdrożonych tu właśnie.

Zadajmy też sobie pytanie, jakie negatywne skutki ekonomiczne dotknęłyby nasz region, gdyby Uczelnia nie rozwijała się, nie tworzyła nowych kierunków i nie zwiększała liczby studentów. Ile kosztowałyby to już obecnie, a ile w przyszłości, jakie towarzyszyłyby temu niedostatki i napięcia społeczne, wynikające ze stopniowej degradacji regionu. Te pytania zadajemy już teraz, dla wywołania potrzebnej refleksji, gdyż czuję się zobowiązany, by w dalszej części wystąpienia jeszcze do nich nawiązać.

Czerpiąc najpełniej z historii Uczelni, nie pozostajemy jednak w przeszłości. Można tu podać propozycję nowej myśli: kto się od przemian odwraca, tego przemiany przerosną. Naturalnie trzeba umieć odróżnić pozory zmian od rzeczywistych przemian, służących materialnemu i duchowemu wzbogaceniu człowieka.

Świat zmienia się z wielką szybkością. Powstają nowe dziedziny wiedzy. Otoczenie człowieka nasycy się coraz bardziej złożonymi urządzeniami, przed nami epoka nanotechniki, biologii molekularnej i nowych metod przesyłania i przetwarzania

informacji. Od poziomu wykształcenia w decydującym stopniu zależą losy całych społeczeństw.

Wiele uczelni polskich jest tradycyjnie mało elastycznych i przywiązanych do dotychczasowych kierunków i specjalności. Jest to zapewne wynikiem zbyt słabej rotacji i starzenia się kadr naukowych. Wbrew temu, w naszej Uczelni udało się wytworzyć atmosferę dążenia ku nowoczesności. Wynikiem tego jest ukształtowanie się bardzo korzystnego profilu naukowego i dydaktycznego.

W każdym kraju, zwłaszcza małym, w każdym regionie, w każdej uczelni, przedsiębiorstwie, celem nie jest rozwój jakikolwiek. Wśród różnych, możliwych kierunków rozwoju są lepsze i gorsze, korzystniejsze i mniej korzystne. Gdy nie dokonuje się wyboru kierunku rozwoju, to trzeba się liczyć z tym, że wyniki pracy mogą być odległe od oczekiwań.

Nasze wybory podyktowane są dwoma względami:

1. niezbędną komplementarnością prowadzonych kierunków i specjalności naukowych i dydaktycznych,
2. potrzebami kraju i jego gospodarki oraz spektrum dziedzin, które będą decydowały o poziomie cywilizacyjnym w drugiej dekadzie XXI wieku, bowiem wtedy nasz absolwent będzie w połowie okresu swej aktywności zawodowej.

Oceniając znaczenie różnych dziedzin nauki i techniki dla przyszłego rozwoju cywilizacyjnego świata, można obecnie prognozować, iż decydujące znaczenie będą miały: dziedziny związane z przetwarzaniem i przesyłaniem informacji, a więc technika komputerowa, elektronika i telekomunikacja, dziedziny związane z warunkami życia i pracy człowieka, takie jak inżynieria środowiska, inżynieria budownictwa, mechatronika i automatyzacja, inżynieria biznesu, inżynieria produkcji i przetwórstwa żywności, inżynieria medyczna i wreszcie edukacja.

Porównajmy to z naszymi kierunkami, specjalnościami oraz profilami dyplomowania w naszej Uczelni.

Na kierunku *budownictwo* mamy specjalności: konstrukcje budowlane i inżynierskie, mechanika konstrukcji i inżynieria produkcji budowlanej.

Na kierunku *elektronika i telekomunikacja* mamy specjalność: aparatura elektronowa.

Na kierunku *inżynieria środowiska* mamy specjalności: sieci i instalacje sanitarne oraz technologia wody, ścieków i odpadów.

Na kierunku *mechanika i budowa maszyn* mamy specjalności: automatyzacja i robotyzacja wytwarzania, mechanika precyzyjna, a w tym mechatronika i technika próżniowa, maszyna i urządzenia przemysłu chemicznego i spożywczego, maszyny i urządzenia robocze, a zwłaszcza urządzenia ochrony środowiska i maszyny rolnicze, inżynieria materiałowa oraz zarządzanie i marketing w budowie i eksploatacji maszyn.

Na kierunku *wychowanie techniczne* kształcimy nauczycieli do prowadzenia wychowania technicznego i informatyki w szkołach podstawowych i średnich.

Na najnowszym kierunku *zarządzanie i marketing* w trzech specjalnościach w tym roku rozpoczniemy kształcenie specjalistów z zakresu zarządzania działalnością gospodarczą, techniczną, handlową i finansową.

W rozpoczynanym roku akademickim zamierzamy przygotować wprowadzenie nowych specjalności, takich jak: aparatura medyczna oraz inżynieria komputerowa.

Uczelnia nasza jest nietypowa wśród wyższych uczelni technicznych w Polsce. Prowadzi bowiem zarówno kierunki techniczne, jak i nietechniczne. Staje się przez to podobna w swej strukturze do nowych zachodnich uniwersytetów technicznych. Zamierzamy ten kierunek rozwoju utrzymać, z dwóch powodów

- po pierwsze sprzyja to tak potrzebnej różnorodności środowiska akademickiego, dobrze wpływającej zarówno na bogactwo życia studenckiego jak i naukowego,
- po drugie ze względu na to, iż w regionie naszym coraz silniej odczuwa się brak kształcenia uniwersyteckiego, a więc warto na te potrzeby pozytywnie odpowiedzieć, choć nie jest to łatwe i brakuje środków.

Każdy rok akademicki ma swoją charakterystyczną cechę. Rok, który dzisiaj inaugurujemy, jest rokiem najwyższej w historii Uczelni liczby przyjętych studentów. Na studia dzienne przyjęto 800, a na studia zaoczne prawie 400 studentów, co daje łącznie blisko 1 200 studentów na pierwszym roku.

Dla porównania — w 1991 roku przyjęto na pierwszy rok 520 studentów, w roku 1992 około 800, tak więc w ostatnich trzech latach liczba studentów przyjętych na pierwszy rok powiększyła się corocznie o około 50%, podczas gdy średni wzrost liczby przyjętych na studia techniczne w skali całego kraju nie przekracza 10%.

Liczba wszystkich studentów w naszej Uczelni zbliża się do 2 500. W 1987 roku, kiedy to w całym kraju liczba studentów była wyjątkowo mała, w Uczelni studiowało niespełna 600 studentów. W dwa lata później ponad 900, a w roku ubiegłym ponad 1 700.

Przewidujemy, iż w przyszłym roku, przy podobnej liczbie przyjętych na pierwszy rok, liczba studentów przekroczy 3 000, a następnie stabilizować się będzie w przedziale 3 400—3 800.

Cieszy nas wzrost liczby studentów, gdyż oznacza to, że pełniej i lepiej odpowiadamy na potrzeby społeczne. Spełniamy w ten sposób nasze obowiązki wobec kraju i regionu. Nie jest to jednak łatwe i nie będzie możliwe bez większego wsparcia regionalnego.

Wszystkie szkoły wyższe w kraju tworzą pewien spójny system, i choć żadna z nich nie jest uczelnią regionalną, zwłaszcza w zakresie badań naukowych i wdrożeń, to jednak region jest najważniejszym odbiorcą dydaktycznych i kulturowych efektów kształcenia, badań i rozwoju kadr naukowych.

Zwiększanie liczby studiujących jest ważne nie tylko dla rozwoju Uczelni. Spełnia istotną rolę miastotwórczą, pozwala na osiągnięcie wyższego poziomu cywilizacyjnego, mimo znanych, szczególnych trudności regionu. Dzięki pomocy Pana Wojewody i prezydenta Miasta Koszalina, został nam przekazany obiekt na potrzeby Instytutu Elektroniki i Kolegium Języka Angielskiego.

W przyszłym roku akademickim nie pomieścimy już wszystkich studentów w murach Uczelni. Obecnie w mieście jest wiele obiektów mało wykorzystywanych. Liczymy na pomoc Zarządu Miasta w tej sprawie. Wraz z utworzeniem nowych kierunków studiów nastąpiło znaczne zwiększenie liczby profesorów zatrudnionych w Uczelni.

Przybyło nam czterech profesorów zwyczajnych: prof. dr hab. inż. Andrzej Guziński, prof. dr hab. inż. Szymon Pałkowski, prof. dr hab. Tadeusz Madej, i prof. dr hab. Zygmunt Silski oraz 11 profesorów nadzwyczajnych, w tym pięciu, którzy w ostatnich latach uzyskali stopnie naukowe doktora habilitowanego, są to: prof. Bogusław Polak, prof. Józef Falkowski, prof. Krzysztof Wawryn, prof. Jarosław Diakun i prof. Tomasz Heese, a ponadto prof. Hanna Suchnicka, prof. Wojciech Adamski, prof. Kazimierz Dobrzański, prof. Janusz Jamroga, prof. Bogdan Nogalski i prof. Eugeniusz Zdrojewski.

Obecnie w Uczelni pracuje 40 profesorów, w tym 14 zwyczajnych i 26 nadzwyczajnych, ponad 80 adiunktów ze stopniem naukowym doktora i ponad 50 asystentów oraz około 20 studentów pełniących funkcję asystenta-stażysty.

Tak znaczący przyrost kadr profesorskich nie mógłby być utrzymany, gdyby Uczelnia nie była w stanie pomóc w nadchodzącym roku w uzyskiwaniu mieszkań profesorom przechodzącym z innych ośrodków akademickich. Liczymy w tym zakresie na istotną pomoc miasta i gmin naszego regionu. Sądzymy bowiem, iż nasze wysiłki w poszerzaniu oferty edukacyjnej, tak korzystne dla Pomorza Środkowego i jego mieszkańców, znajdują poparcie samorządów lokalnych.

Dziękując za dotychczasową pomoc, jeszcze raz chciałbym podkreślić te ważne i obiektywne warunki realizacji celów, które stają się wspólne dla Uczelni i regionu.

Dobre podstawy dla rozwoju Uczelni tworzą osiągnięcia naukowe jej pracowników. Obecnie prawie wszystkie większe zespoły naukowe realizują projekty badawcze finansowane przez Komitet Badań Naukowych, co oznacza, że wygrały w ogólnopolskich konkursach.

Średnia liczba habilitacji w stosunku do liczby doktorów jest znacznie wyższa od przeciętnej krajowej. Corocznie organizujemy kilka ogólnopolskich konferencji naukowych. Niektóre z nich mają charakter międzynarodowy. Dziękuję za to ich organizatorom: prof. Andrzejowi Guzińskiemu, prof. Wojciechowi Tarnowskiemu, prof. Tadeuszowi Karpińskiemu, prof. Witoldowi Prechtowi, prof. Waldemarowi Żuchowickiemu, prof. Kazimierzowi Szymańskiemu, prof. Wiesławowi Skubale.

Coraz wszechstronniejsza staje się współpraca z zagranicą, choć w tym zakresie, mimo dużej liczby publikacji zagranicznych, wiele jeszcze możemy osiągnąć.

Najbardziej cieszy pozytywna ocena naszych prac przez inne ośrodki akademickie, bowiem wyraża się w niej korzystny wynik porównania do największych uczelni w kraju. Było ostatnio ku temu wiele okazji. Uczelnia zaprezentowała swój dorobek ustępującym i nowym rektorom wszystkich uczelni technicznych, uczestnikom kilku konferencji ogólnopolskich i szkół naukowych oraz członkom komitetów naukowych Polskiej Akademii Nauk.

Przewidujemy, że w bieżącym roku akademickim uzyskamy kolejne prawa nadawania

stopnia naukowego doktora w zakresie budownictwa i elektroniki oraz wystąpimy o uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie budowa i eksploatacja maszyn.

Dostosowaliśmy do tego strukturę organizacyjną. Obok dwóch wydziałów: Wydziału Inżynierii Łądowej i Sanitarnej oraz Wydziału Mechanicznego, powstały dwa instytuty: Instytut Elektroniki i Instytut Zarządzania i Marketingu.

Zmierzamy do ich przekształcenia w wydziały, czyli do struktury składającej się z czterech wydziałów.

Zamierzenia te są kolejnymi etapami na drodze do przemianowania Uczelni w Uniwersytet Techniczny.

Sala teatru, w której tradycyjnie odbywamy kolejne inauguracje, tym razem nie mieści już nawet małej części studentów pierwszego roku. Studenci nasi wraz z pracownikami Uczelni tworzą trzytysięczną społeczność akademicką. Niewątpliwie będzie ona mieć duży wpływ na obraz miasta i będzie zauważana nie tylko podczas tradycyjnych studenckich juwenaliów.

Zamierzmy zachęcić studentów do aktywniejszego jeszcze organizowania się i uczestniczenia w życiu kulturalnym, społecznym i sportowym miasta i regionu. Wielu naszych studentów sławi Uczelnię swoimi osiągnięciami w kształceniu, inni mają wybitne osiągnięcia sportowe, inni jeszcze organizują brać akademicką po to, by uczestnicząc w pracach samorządu wpływać na sprawy środowiska oraz przy tym uczyć się zarządzania.

Popieramy działalność kół naukowych oraz różnorodnych zespołów o wspólnych zainteresowaniach. Pomagać będziemy w rozwijaniu działalności organizacji studenckich. Pełnia życia studenckiego bowiem to aktywność zarówno w nauce, jak i racjonalnym rozwoju własnych zainteresowań.

Rozpoczynając nową kadencję władz akademickich słowa podziękowania kierujemy do osób pełniących odpowiedzialne funkcje w kadencji poprzedniej — do prof. dr. hab. inż. Zdzisława Piątka, pełniącego funkcję rektora przez ostatnie dwie kadencje. W tym czasie nastąpił znaczący rozwój Uczelni.

Dziękuję również dr Elżbiecie Filipow za osiągnięcia organizacyjne w okresie pełnienia funkcji prorektora ds. nauczania. Dziekanom prof. dr. Janowi Filipkowskiemu i prof. dr. hab. Wiesławowi Skubale dziękuję za efekty w organizowaniu twórczej pracy wydziałów.

Dziękuję prodziekanom, kierownikom katedr, zakładów i pracowni, bibliotek i centrum komputerowego, nauczycielom akademickim, pracownikom inżynieryjno-technicznym, pracownikom administracyjnym i pracownikom obsługi.

Nowo przyjętym studentom chciałbym życzyć wytrwałości w studiach, których ukończenie choć nie będzie łatwe, to jednak na pewno jest w zasięgu możliwości olbrzymiej większości. Nasze zadowolenie jest tym większe, im mniej studentów zrezygnuje z tej szansy na lepsze, pełniejsze i twórcze życie, jaką jest zdobycie wykształcenia, tak potrzebnego obecnie i jeszcze bardziej w przyszłości. Wszystkim studentom i pracownikom dziękuję za dobre wyniki w ubiegłym roku akademickim i życzę

powodzenia w nauczaniu i nauce w atmosferze partnerstwa i wspólnoty celów.

Rok akademicki 1993/1994 ogłaszam za otwarty.

Źródło: Biuro Rektora WSInż.

a Opuszczono fragment wystąpienia dotyczący historii Uczelni.

Nr 36

1994, marzec 16, Koszalin. — Wyciąg z protokołu posiedzenia Senatu Wyższej Szkoły Inżynierskiej w sprawie zmiany nazwy uczelni na Politechnika Koszalińska

W punkcie 1 posiedzenia Senatu Rektor udzielił głosu prorektorowi prof. dr. hab. inż. Krzysztofowi Wawrynowi, który przypomniał treść uchwały senatu z dnia 27 lutego 1991 roku w sprawie zmiany nazwy Uczelni oraz przedstawił wniosek o następującej treści:

Na podstawie Uchwały Senatu Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie z dnia 27 lutego 1991 r. oraz art. 10 ustawy o szkolnictwie wyższym z dnia 12 września 1990 r., Senat Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie na posiedzeniu w dniu 16 marca 1994 r. uchwała zmianę nazwy: "Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie" na "Politechnika Koszalińska". Jednocześnie Senat upoważnia Rektora do podjęcia stosownych inicjatyw i reprezentowania Uczelni w wyżej wymienionej sprawie.

Następnie prof. K. Wawryn dokonał uzasadnienia wniosku:

"Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie powstała w wyniku realizacji rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 czerwca 1968 r. Zasięg oddziaływania Uczelni obejmuje województwa: koszalińskie i słupskie, część północną województwa pilskiego, północno-zachodnie rejony województwa bydgoskiego oraz północno-wschodnie tereny województwa gorzowskiego. Na obszarze tym Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie jest jedyną uczelnią techniczną, kształcąca cywilne kadry inżynierskie na potrzeby regionu i kraju.

Przez okres 25 lat istnienia Uczelni nastąpił jej dynamiczny rozwój we wszystkich dziedzinach działalności akademickiej. Świadczy o nim: ponad 5 000 absolwentów, 10 uzyskanych tytułów profesora, 20 stopni doktora habilitowanego, ponad 100 stopni doktora nauk technicznych oraz uzyskanie praw nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych. Do 43 osób zwiększyła się też liczba zatrudnionych profesorów.

O znaczeniu Uczelni w ogólnopolskim systemie edukacji świadczy również liczba około 2 5000 studentów kształcących się w ponad 30 różnych specjalnościach. W ostatnich dwóch latach nastąpił prawie trzykrotny wzrost ogólnej liczby studentów.

Uzyskanymi uprawnieniami do nadawania stopni naukowych, kadra oraz liczba studentów Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie może być porównywalna z większością Politechnik, działających w mniejszych ośrodkach miejskich.

Od 1974 r. w Uczelni realizowany jest jednolity program studiów magisterskich na wszystkich kierunkach studiów. Programy studiów spełniają wymogi nowoczesnego kształcenia, odpowiadają także standardom zachodnioeuropejskim i są zgodne z programami analogicznych kierunków w innych uczelniach kraju. Nie różnią się one, swym zakresem i poziomem od programów w Politechnikach, a absolwenci uzyskują takie same tytuły i uprawnienia jak absolwenci Politechnik.

Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie prowadzi prace badawcze oraz nadaje stopień naukowy doktora, posiada więc status uczelni akademickiej — w odróżnieniu od licznie powstających uczelni prywatnych, posiadających status uczelni zawodowych, które nie prowadzą badań i nie nadają stopni naukowych. Szkoły te noszą nazwy "Wyższa Szkoła...". Terminologia ta, w odniesieniu do szkół technicznych, jest rozumiana jako uczelnia prowadząca studia inżynierskie. Według tej terminologii, Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie jest rozumiana jako Wyższa Szkoła Zawodowa. W Uczelni natomiast prowadzone są prace naukowo-badawcze i studia magisterskie, dzienne i zaoczne, na siedmiu kierunkach, a mianowicie:

- * budownictwo,
- * elektronika i telekomunikacja,
- * inżynieria środowiska,
- * mechanika i budowa maszyn,
- * wychowanie techniczne,
- * zarządzanie i marketing,
- * filologia angielska.

Na wymienionych kierunkach realizowanych jest łącznie 30 specjalności

W bieżącym roku Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie wzbogaciła swoją ofertę o następujące nowe specjalności:

na kierunku Mechanicznym:

- *automatyzacja i robotyzacja wytwarzania,
- * inżynierskie zastosowania komputerów,
- * inżynieria materiałowa,
- * maszyny i urządzenia robocze,
- * mechanika precyzyjna,
- * zarządzanie i marketing w budowie i eksploatacji maszyn,
- * na kierunku Elektronika i Telekomunikacja:
 - * inżynieria komputerowa,
 - * telekomunikacja cyfrowa.

W 1995 r. zostana utworzone, ważne dla miasta i regionu, dwa kierunki kształcenia: ekonomia i germanistyka.

Oferta nowych kierunków studiów i specjalności sprzyjać będzie spełnieniu oczekiwań edukacyjnych młodzieży i realizacji polityki MEN. Przewiduje się, że w najbliższych dwóch latach nastąpi wzrost ogólnej liczby kształconych studentów do około 5 000.

Zwiększenie liczby kierunków i specjalności nie wpływa na wzrost kosztów kształcenia, jest to rezultatem zwiększonego zaangażowania kadry naukowo-dydaktycznej. Obecnie na pracownika naukowo-dydaktycznego przypada 12 studentów, w roku 1994/95 przewiduje się 16 studentów na jednego nauczyciela akademickiego.

Kadrę naukowo-dydaktyczną stanowi ponad 250 nauczycieli akademickich, wśród której znajduje się 43 profesorów. Rada Naukowa Wydziału Mechanicznego posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn, a obecnie spełnia także wymogi formalne do nadawania stopnia doktora habilitowanego, co umożliwia do wystąpienia o takie uprawnienia.

Stan kadr naukowej: Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Instytutu Elektroniki pozwolił na wystąpienie, w 1994 roku, o prawa doktoryzowania również i w tych jednostkach.

Aktywność naukowa pracowników Uczelni przejawia się również poprzez udział w pracach Komitetów Naukowych PAN, Sekcji KBN, towarzystw naukowych i technicznych oraz współpracą z innymi ośrodkami krajowymi i zagranicznymi. Współpraca jest efektywna, zwłaszcza w programie TEMPUS, w ramach którego Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie jest m.in. organizatorem Międzynarodowych Letnich Szkół Ochrony Środowiska.

Uczelnia organizuje każdego roku kilka renomowanych konferencji naukowych, w tym międzynarodowych i sponsorowanych przez międzynarodowe stowarzyszenie techniczne (np.: The Institute of Electrical and Electronics Engineers), w których materiały konferencyjne są wydawane w języku angielskim. Pracownicy Uczelni są członkami komitetów naukowych wielu konferencji naukowych oraz stałymi recenzentami w czasopismach międzynarodowych i krajowych (np.: Mathematical Reviews).

O aktywności naukowej pracowników świadczy również:

- * 3-krotnie wyższy wskaźnik uzyskiwanych habilitacji w stosunku do średniej krajowej,
- * przodujące miejsce wśród innych uczelni w liczbie zgłoszonych i uzyskanych patentów w stosunku do liczby zatrudnionych pracowników.

Efektom pracy zespołów badawczych, prowadzących badania naukowe w Uczelni, są liczne publikacje krajowe i zagraniczne oraz wdrożenia.

Wdrożenia wyróżniane były w wielu konkursach krajowych i zagranicznych. Obecnie członkowie tych zespołów naukowych, tylko w ramach programów badawczych zamawianych przez Komitet "Politechnika krajowa", realizują prace o wartości ponad 20

mld zł. Środki na finansowanie tych projektów uzyskało 12 zespołów (średnio co drugi) w ogólnopolskiej konkurencji. W przypadku projektu dotyczącego systemu optymalizacji ekorozwoju województwa koszalińskiego, realizowanego przez: Politechnikę Gdańską, Politechnikę Wrocławską, Akademię Rolniczą w Szczecinie, Instytut Morski w Gdańsku oraz Wyższą Szkołę Inżynierską w Koszalinie, koordynatorem jest Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie.

Wszystkie dokonania pracowników, zatrudnionych w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie sprawiają, że Uczelnia ma swoje stałe miejsce w krajowym systemie badań, kształcenia i urzeczywistniania polityki edukacyjnej państwa. Nadaje stopnie naukowe, realizuje ogólnopolskie programy badawcze, kształci studentów z wielu regionów kraju i z zagranicy.

Znaczenie Uczelni dla regionu jest duże. Prawie 70% absolwentów pozostaje w regionie. Tworzą oni zawodową kadre, ale także zajmują pozycje kierownicze w gospodarce, administracji, systemach, samorządzie i polityce.

Kulturotwórczą rolę Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, w regionie, docenia samorząd terytorialny, biorąc na siebie część obciążeń finansowych Uczelni (w wymiarze 1 mld rocznie), uczelnia stanowi bowiem ośrodek naukowy, który nie tylko kształci młodzież i umożliwia realizację badań, ale jest również ośrodkiem upowszechniania osiągnięć naukowych, propaguje wzorce zachowań i kultury życia codziennego.

Bardzo istotnym elementem roli Uczelni jest jej pozycja w systemie Wyższego Szkolnictwa Technicznego w Polsce. Od wielu lat istnieje współpraca naukowa z największymi uczelniami akademickimi, a w szczególności Politechnikami: warszawską, Wrocławską, Poznańską, Gdańską, Krakowską, Łódzką, Szczecińską, oraz Politechniką Śląską w Gliwicach. Samodzielni pracownicy naukowcy Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie są, między innymi, członkami Rad Naukowych oraz recenzentami realizowanych w tych Uczelniach prac doktorskich i habilitacyjnych.

Uwzględnienie wymienionych we wniosku argumentów wskazuje, że zmiana nazwy może sprawić przyspieszenie rozwoju Uczelni, która przez okres 24 lat wrosła już w świadomość społeczeństwa regionu i jest istotną częścią technicznego szkolnictwa wyższego w Polsce”.

Po tym uzasadnieniu Rektor poddał pod głosowanie przedstawiony projekt uchwały. W głosowaniu jawnym Senat wypowiedział się jednomyślnie za zmianą dotychczasowej nazwy Uczelni na “Politechnika Koszalińska”.

Druk:

Biuro Rektora WSIInż.

Nr 37

1994, marzec 16, Koszalin. — Uchwała Senatu Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie w sprawie zmiany nazwy Uczelni

Na podstawie Uchwały Senatu Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie z dnia 27 lutego 1991 r. oraz art. 10 ustawy o szkolnictwie wyższym z dnia 12 września 1990 r., Senat Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie na posiedzeniu w dniu 16 marca 1994 r. uchwała zmianę nazwy: *“Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie”* na **“Politechnika Koszalińska”**. Jednocześnie Senat upoważnia Rektora do podjęcia stosownych inicjatyw i reprezentowania Uczelni w wyżej wymienionej sprawie.

Rektor

prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Druk:

Biuro Rektora WSIInż.

Nr 38

1995 październik, 2, Koszalin. — Porozumienie o współpracy pomiędzy Wyższą Szkołą Inżynierską w Koszalinie a Wojewodą Koszalińskim

Rektor Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie i Wojewoda Koszaliński postanawiają nawiązać współpracę, w ramach której zobowiązują się do świadczenia następujących form pomocy:

1. Wojewoda Koszaliński wspiera podejmowane przez Wyższą Szkołą Inżynierską w Koszalinie inicjatywy w zakresie nowoczesnego kształcenia kadr, dostosowanego dla potrzeb gospodarki regionalnej.
2. Wojewoda Koszaliński udostępnia Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie materiały dotyczące strategii rozwoju i kierunków przemian gospodarki w województwie oraz o prespektywicznym zapotrzebowaniu województwa na określonych specjalistów.
3. Wojewoda Koszaliński i Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie wspierają i koordynują działania dotyczące oświaty i kształcenia młodzieży w szkolnictwie rolniczym oraz studentów o specjalnościach związanych z gospodarką żywnościową.
4. Wojewoda Koszaliński wspiera uczelnię w organizacji miejsc praktycznego szkolenia studentów, absolwentów i pracowników naukowych.

5. Wojewoda Koszaliński i Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie informują się oraz zapraszają przedstawicieli do udziału w konferencjach, sympozjach, seminariach, targach, wystawach, naradach i o pracach w zespołach konsultacyjnych i eksperckich, etc.
6. Wojewoda Koszaliński i Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie udostępniają sobie wzajemnie informacje, wydawnictwa, publikacje, z zakresu specjalności kształcenia i badan prowadzonych w uczelni.
7. Wojewoda Koszaliński i Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie realizują wspólne projekty naukowo badawcze środkami własnymi oraz koordynują starania o środki finansowe z innymi instytucjami.
8. Wojewoda Koszaliński i Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie podejmują wspólne przedsięwzięcia organizacyjne dotyczące warunków kształcenia młodzieży w województwie koszalińskim.

Niniejsze porozumienie sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których po jednym otrzymują Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie i Wojewoda Koszaliński.

Treść porozumienia będzie aktualizowana i uzupełniana aneksami, po uzgodnieniu nowych form współpracy.

Wojewoda Koszaliński

Jerzy Mokrzycki

Rektor

Wyższej Szkoły Inżynierskiej
w Koszalinie

Prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Druk;

Biuro Rektora WSIInż.

Nr 39

1995 październik 2, Koszalin. — Przemówienie inauguracyjne Rektora Politechniki Koszalińskiej prof. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka

Wysoki Senacie, Szanowni Goście, Pracownicy i Studenci!

Dwudziestą ósmą uroczystą inauguracją rozpoczynamy nowy rok akademicki. 27 lat pomyślnego rozwoju Uczelni daje nam wiele satysfakcji. Cieszy nas zarówno rozwój w zakresie jakości, jak i ilości realizowanych zadań. Te dwa tory rozwoju: jakościowego i ilościowego tworzą prawdziwą drogę do podnoszenia intelektualnego i materialnego poziomu życia mieszkańców naszego regionu.

Zmienia się też pozycja i znaczenie Uczelni w ogólnopolskim systemie edukacji narodowej. Myśl przewodnia naszego rozwoju jest następująca: do znanego stwierdzenia "małe jest piękne" dodajemy "ale słabe, wielkie zaś silne lecz ociężałe". Uczelnią wielką nie będziemy, ale słabą już nie jesteśmy.

Wraz z rozwojem Uczelni zmienia się skala problemów i poziom zadań. Tak więc na przykład w tej sali już nie mieści się nawet 8 naszych studentów, których liczbę można porównać z 1/20 liczby mieszkańców Koszalina.

Dorobek Uczelni jest efektem trzech czynników: po pierwsze jest skutkiem osiągnięć i pomyślności w rozwoju naukowym pracowników, którzy dzięki swoim zdolnościom i pracowitości, a także pomocy opiekunów naukowych, podnoszą własny status; po drugie jest efektem łączenia i nawarstwiania się jak słoje drzewa dorobku kolejnych lat i pokoleń, i po trzecie jest kumulacją wyników osiągniętych przez absolwentów. Historia i tradycja w życiu każdej szkoły wyższej ma wielkie znaczenie dla kształtowania atmosfery szacunku dla twórczej pracy, atmosfery uznania dla odkryć naukowych i umiejętności korzystania z dorobku poprzedników. Korzystając z tych skumulowanych osiągnięć Uczelni dziękujemy wszystkim, którzy się do nich przyczynili, a zwłaszcza rektorom i dziekanom poprzednich kadencji, pracownikom uzyskującym tytuły naukowe profesora oraz stopnie naukowe doktora habilitowanego i doktora.

Warto zatem powiedzieć dzisiaj, zwłaszcza młodym ludziom, którzy wstępują do naszej społeczności, z jakiego dorobku będą korzystać, od kogo i z czego mogą się uczyć.

Tradycja prowadzenia w naszej uczelni studiów magisterskich liczy już ponad 20 lat. Prowadzimy obecnie 7 kierunków studiów, są to: automatyka i robotyka, budownictwo lądowe, ekonomia, elektronika i telekomunikacja, inżynieria środowiska, mechanika i budowa maszyn oraz zarządzanie i marketing, a ponadto Kolegium Języka Angielskiego. Na tych kierunkach mamy ponad 40 specjalności, w tym prawie wszystkie magisterskie.

Programy studiów są w wielu wypadkach nowocześniejsze niż w innych politechnikach, gdyż większość specjalności zostało powołanych niedawno, z myślą o zadaniach, jakie będą stały przed absolwentami w XXI wieku. Dzięki temu uzyskaliśmy akredytację międzynarodowych towarzystw inżynierskich, co oznacza pełne uznawanie naszych dyplomów w całym świecie.

Studenci, którzy dzisiaj rozpoczynają studia, ukończą je w roku 2000, a okres ich aktywności zawodowej sięgać będzie roku 2040.

Daty te skłaniają do refleksji o tym, jak odległy powinien być horyzont podczas podejmowania decyzji o programie rozwoju.

W każdym kraju, zwłaszcza małym, w każdym regionie, w każdej uczelni i przedsiębiorstwie, celem nie jest rozwój jakikolwiek. Wśród różnych, możliwych kierunków rozwoju są lepsze i gorsze, korzystniejsze i mniej korzystne.

Bez sterowania procesami rozwoju wyniki pracy stają się odległe od oczekiwań.

Świat zmienia się z wielką szybkością. Powstają nowe dziedziny wiedzy. Otoczenie człowieka nasycą się coraz bardziej złożonymi urządzeniami. Przed nami epoka komputerów połączonych przewodowymi i bezprzewodowymi sieciami różnych typów, epoka infostrad, nowych metod przesyłania i przetwarzania informacji, nadchodzi wiek nanotechniki, biologii molekularnej, epoka inżynierii materiałowej i koniecznej, niesłychanej wręcz oszczędności energii, materiałów i surowców.

Automatyzacja i robotyzacja wytwarzania wymagać będzie innych metod zarządzania, coraz więcej ludzi zajmować się będzie pracą twórczą, a coraz mniej odtwórczą.

Metody sztucznej inteligencji w postaci zastosowań sieci neuropodobnych i metody wnioskowania rozmytego już obecnie znajdują przemysłowe i użytkowe wykorzystanie.

Do takiej właśnie przyszłości zamierzamy przygotowywać naszych obecnych studentów, a za kilka lat już absolwentów. Przed nami także epoka międzynarodowej współpracy, ale i rywalizacji o dostęp do coraz bardziej ograniczonych zasobów naszej planety.

Zróznicowanie ludzi pod względem intelektualnym, społecznym, cywilizacyjnym i majątkowym istnieć będzie zawsze, bo predyspozycje ludzi i umiejętności ich wykorzystywania nie są jednakowe, nam jednak zależy na tym, aby poprzez wykształcenie naszych absolwentów region i kraj, dla którego pracujemy, nie przegrywał w tej rywalizacji.

Poziom kształcenia akademickiego w największym stopniu zależy od poziomu naukowego kadry. Przekazywanie wiedzy na na wyższym poziomie może mieć miejsce jedynie tam, gdzie jest ona tworzona. Student bowiem dopiero w styczności z atmosferą twórczej pracy staje się przekonany, że poznaje najnowszą wiedzę i wtedy udziela mu się twórczy entuzjazm nauczyciela. O naszym potencjale w tym zakresie świadczą następujące dane: zatrudniamy 58 profesorów, w tym ponad 20 na stanowiskach profesora zwyczajnego, a także ponad 100 doktorów. Liczba nauczycieli akademickich zwiększa się co roku o ok. 20 i zbliża się do 300.

Największym osiągnięciem ostatniego roku akademickiego było uzyskanie przez Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska w czerwcu br. uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora. Tak więc już na dwóch kierunkach nadajemy stopnie naukowe doktora (Wydział Mechaniczny posiada takie uprawnienia od 1987 roku). Wystąpiliśmy o trzecie takie uprawnienie w dziedzinie elektroniki.

Ministerstwo Edukacji Narodowej wystąpiło z wnioskiem o przemianowanie czterech wyższych szkół inżynierskich w politechniki. Rada Główna Szkolnictwa

Wyższego określiła dość ostre kryteria, dotyczące posiadanych uprawnień do nadawania stopni doktora, liczby profesorów zatrudnionych na podstawie mianowania oraz liczby kierunków magisterskich i ogółem.

Mozemy z satysfakcją stwierdzić, iż nasza uczelnia te kryteria spełnia w każdym z zakresie. Wprawdzie zmiana nazwy nie zmieni naszego statusu uczelni akademickiej, jednak zależy nam na tym, aby i w nazwie było potwierdzenie naszego poziomu i zakresu działalności.

W mijającym roku akademickim stopień doktora habilitowanego uzyskał dr Andrzej Rasmus, a trzech pracowników otworzyło przewody habilitacyjne, które zostaną zakończone jeszcze w tym roku kalendarzowym.

Tradycją inauguracji jest podawanie listy nowych profesorów.

Do pracy w naszej Uczelni przeszedł z Politechniki Gdańskiej prof. zw. dr hab. inż. Michał Biało i jest naszym profesorem na podstawie mianowania przez Ministra Edukacji Narodowej. Prof. Biało jest członkiem Polskiej Akademii Nauk, a za dwa tygodnie odbędzie się podniosła uroczystość nadania Mu tytułu doktora honoris causa w Uniwersytecie w Tuluzie we Francji. Będzie to i dla nas doniosłe przeżycie. Prof. Biało już od wielu lat z nami współpracuje i wiele uczynił dla rozwoju międzynarodowej współpracy naukowej w dziedzinie elektroniki i zastosowań metod sztucznej inteligencji. Dzięki temu możemy dziś powitać i gościć uznawanego w całym świecie wybitnego naukowca prof. dr hab. inż. Ernsta Ludera, Dyrektora Instytutu Teorii Układów i Systemów Elektronicznych z Uniwersytetu w Stuttgarcie, który ponadto kieruje jednym z najnowocześniejszych w świecie Laboratorium Ekranów Ciekłokrystalicznych. W Instytucie Elektroniki ponadto na stanowisku profesora zwyczajnego na I etacie zatrudniony został prof. dr hab. inż. Henryk Wierzbę, a na II etacie prof. dr hab. Wojciech Sobczak z Politechniki Gdańskiej.

W Instytucie Zarządzania i Marketingu zatrudniony został na stanowisku profesora zwyczajnego na I etacie prof. dr hab. Herbert Barten z Niemiec, a także na I etacie na stanowisku profesora nadzwyczajnego dr hab. Michał Świtłyk.

Na Wydziale Mechanicznym na I etacie zatrudniony został na stanowisku profesora zwyczajnego prof. dr inż. Mieczysław Feld, natomiast na stanowisku profesora nadzwyczajnego (po habilitacji) dr hab. inż. Andrzej Rasmus.

Korzystne wyniki osiągamy w ogólnopolskich konkursach na finansowanie projektów badawczych przez Komitet Badań Naukowych. Na 38 zgłoszonych przez Uczelnię projektów 19 naszych wygrało w bardzo ostrej rywalizacji, bowiem średnio tylko co szósty projekt uzyskuje finansowanie. W niektórych tematach jesteśmy nawet koordynatorami projektów, w których udział bierze wiele dużych ośrodków akademickich. Podnosi to rangę Uczelni w kraju.

Realizujemy również międzynarodowe projekty badawcze, takie jak COPERNICUS i TEMPUS, a ponadto uczestniczymy wraz z innymi uczelniami w różnorodnych projektach międzynarodowych. Dla ułatwienia dostępu do literatury światowej uczelniana sieć komputerowa została włączona do naukowej akademickiej sieci komputerowej (NASK) i ogólnoświatowej sieci INTERNET.

Uruchomiona została poczta elektroniczna. Zakupiono serwer dużej mocy obliczeniowej, do obsługi komputerowej sieci uczelnianej w systemie UNIX. Rozpoczęliśmy prace na budowę miejskiej sieci komputerowej.

W Bibliotece Głównej wdrożono system komputerowy oraz utworzono bazy danych opisujące wszystkie zbiory biblioteczne, tzn. książki, czasopisma i literaturę techniczno-handlową. Utworzona też została baza czytelników, co umożliwia skomputeryzowanie pracy wypożyczalni. Społeczny i gospodarczy poziom nowoczesnego państwa zależy w głównej mierze od poziomu wykształcenia społeczeństwa.

Rozwój szkolnictwa wyższego leży zatem w interesie nie tyle samego szkolnictwa, co w interesie państwa, które nie chce pozostawać na peryferiach świata. Choć jest to prawda znana i społeczeństwu i władzy, to jednak fakty mówią wyraźnie. Przez ostatnie cztery lata wysokość dotacji dydaktycznej, przypadająca na jednego studenta, wyrażona w dolarach, spadła z poziomu 2700 do ok. 900 dolarów rocznie. W 1990 roku na finansowanie szkolnictwa wyższego przeznaczono 1,05% produktu krajowego brutto, podczas gdy w 1994 już tylko 0,78%, i to w warunkach, gdy całkowita liczba studentów była w 1994 roku w Polsce o 80% większa w porównaniu z rokiem 1990.

W ubiegłym roku senaty wielu uczelni apelowały do polityków o przyszłościowe spojrzenie na kraj i społeczeństwo, o wydłużenie horyzontu postrzegania problemów. W tym roku postulowały nawet radykalne zmniejszenie liczby osób przyjmowanych na studia. My wprawdzie uważamy to za metodę mało skuteczną, ale obawiamy się, że coraz bliższy staje się czas takiej determinacji, w której może znaleźć się poparcie dla pomysłów wysuwanych przez największe uczelnie o pełnej rezygnacji na rok lub dwa z przyjmowania nowych studentów, co byłoby katastrofalne dla wszystkich. Wiadomo bowiem,

że w szkołach niepaństwowych studiuje, i to głównie w formie studiów zawodowych, prawie wyłącznie na kierunkach tanich (zwłaszcza na kierunkach zarządzanie i administracja) i przede wszystkim w formie studiów zaocznych, znikoma w skali potrzeb edukacyjnych część młodzieży, raczej z grupy obawiającej się trudu studiów akademickich. Wbrew trudnościom, wynikającym z drastycznie niskich nakładów, w naszej Uczelni udało się wytworzyć atmosferę dążenia ku nowoczesności. Wynikiem tego jest ukształtowanie się bardzo korzystnego profilu naukowego i nowoczesnej oferty edukacyjnej. Jesteśmy Uczelnią o największej dynamice rozwoju.

W ostatnich czterech latach liczba studentów powiększyła się nieomal czterokrotnie, podczas gdy np. w wielu uczelniach tylko o 1/3, a w skali całego kraju o ok. 80%.

Nie było to łatwe, gdyż wymagamy od naszych pracowników wysokiego poziomu pracy naukowej i dydaktycznej, ale w interesie rozwoju regionu i dla zapewnienia warunków dla dalszego pomyślnego rozwoju Uczelni, musieliśmy pozytywnie odpowiedzieć na edukacyjne potrzeby młodzieży.

Dzięki temu jesteśmy już uczelnią, która swoją ofertą przyciąga również studentów z odległych regionów: na studiach dziennych ponad 2096 stanowią studenci z bydgoskiego, gdańskiego, szczecińskiego, a także z Polski centralnej i południowej. Jeśli nasze starania zyskają dalsze materialne wsparcie w regionie, to mamy przygotowane plany na najbliższe

lata. Wynikają one z oceny znaczenia różnych dziedzin nauki i techniki dla przyszłego rozwoju cywilizacyjnego regionu i kraju.

Można prognozować, iż decydujące znaczenie będą miały: dziedziny związane z przetwarzaniem i przesyłaniem informacji, a więc technika komputerowa, elektronika i telekomunikacja, dziedziny związane z warunkami życia i pracy człowieka, takie jak inżynieria środowiska, inżynieria budownictwa, automatyzacja i robotyzacja, inżynieria biznesu, inżynieria produkcji i przetwórstwa żywności, inżynieria medyczna i wreszcie edukacja.

W bieżącym roku utworzyliśmy dwa nowe kierunki: ekonomia oraz automatyka i robotyka. Warto tu podkreślić, iż takie kierunki, jak zarządzanie i marketing oraz ekonomia powinny być prowadzone w większym stopniu właśnie w uczelniach technicznych, bowiem w rzeczywistości problemy techniczne, organizacyjne i ekonomiczne nie występują oddzielnie, lecz się nierozzerwalnie przenikają.

Nasze kierunki i profile kształcenia obejmują zatem wszystkie te kierunki ważne dla cywilizacji przyszłego wieku z wyjątkiem inżynierii medycznej oraz w zbyt małym stopniu inżynierii rolnej, produkcji i przetwórstwa żywności

Planujemy, że jeszcze o te właśnie kierunki rozszerzy się w rozpoczynanym roku nasza już obecnie bogata i zróżnicowana oferta edukacyjna. Uczelnia nasza jest, w korzystny sposób, nietypowa wśród wyższych szkół technicznych w Polsce. Prowadzi bowiem zarówno kierunki techniczne, jak i nietechniczne. Staje się przez to podobną w swej strukturze do nowych zachodnich uniwersytetów technicznych. Zamierzamy ten kierunek rozwoju utrzymać, a to mianowicie z dwóch powodów: po pierwsze, gdyż sprzyja to tak potrzebnej różnorodności środowiska akademickiego, dobrze wpływającej zarówno na bogactwo życia studenckiego, jak i naukowego, po drugie ze względu na to, iż w regionie naszym nadal silnie odczuwa się brak kształcenia uniwersyteckiego, a więc warto na te potrzeby pozytywnie odpowiedzieć.

Wśród naszych ponad 6 tysięcy absolwentów — magistrów inżynierów i inżynierów, mamy wielu znanych i wyróżnianych twórców, naukowców i organizatorów. Wielu naszych inżynierów pracuje za granicą, uzyskując dobre wyniki i uznaną pozycję zawodową. Wielu naszych absolwentów pełni odpowiedzialne funkcje w różnych organach władzy. Wielu z nich już przyczyniło się do pomyślnego rozwoju swojej Alma Mater. Sprawia nam to satysfakcję, gdyż mistrzostwo nauczycieli poznaje się po sukcesach uczniów. Wydaje nam się jednak, iż w naszym kraju władza jest tak przytłoczona problemami bieżącymi, często drugorzędnymi, że problemy globalne i zasadnicze permanentnie odsuwane są na później. Sprawy pilne nie zawsze są ważne, a ważne nie zawsze pilne, co jednak nie oznacza, iż mogą czekać latami, i te z upływem czasu problemy znikną lub się pomniejszą. Zwykle się powiększają i wtedy ich rozwiązanie jest kosztowniejsze.

Każdy rok akademicki ma swoją cechę charakterystyczną. Rok, który dzisiaj inaugurujemy jest rokiem najwyższej liczby studentów oraz największego zainteresowania studiami w naszej Uczelni. Na studia dzienne przyjęliśmy ponad 1400 studentów i dodatkowo ok. 100 wolnych słuchaczy, a na studia zaoczne ponad 800 studentów, co daje łącznie ponad 2300 studentów na pierwszym roku. Celem naszym nie jest pobijanie

rekordów ilościowych, lecz wiemy, że z większej liczby kandydatów możemy wybrać najlepszych studentów, a to sprzyja dobremu poziomowi kształcenia. Liczymy także na pomoc regionu, bowiem sądzimy, iż Rada Miasta i inne organy samorządu z łatwością oszacują korzystne dla miasta i regionu, skutki wzrostu liczby studentów, zwłaszcza na studiach dziennych. Skrótowe wyliczenie byłoby następujące: Po pierwsze nasza oferta edukacyjna jest nowoczesna i adekwatna do potrzeb regionu. Po drugie wiedza przyszłych absolwentów tu będzie wykorzystywana. Po trzecie większa Uczelnia w większym stopniu spełnia swą rolę miastotwórczą i jest znaczącym atrybutem samodzielnego regionu. Po czwarte studiowanie w miejscu zamieszkania jest znacznie tańsze, co oznacza możliwość studiowania uzdolnionej młodzieży nawet z najbiedniejszych rodzin. Po piąte więcej studentów to więcej stypendiów tu wydawanych, większe inwestycje finansowane centralnie, których realizacja tu daje zatrudnienie wykonawcom. Po szóste każdy tysiąc studentów więcej, to kilkaset bezrobotnych mniej, obecnie i w przyszłości. Bezpośrednie koszty utrzymania 1000 bezrobotnych przekraczają 30 miliardów rocznie, a jakie towarzyszą temu niedostatki i napięcia społeczne. W 1994 roku otrzymaliśmy pomoc miasta w wysokości 1/30 tej kwoty, za co mieliśmy możliwość zakupu części wyposażenia dla nowych kierunków. I po siódme, z naszych obliczeń wynika, że dotąd każda złotówka pomocy regionalnej przyciągała od kilku do kilkunastu złotych środków, jakie otrzymujemy z Ministerstwa. Wynika z tego, że ewentualna pomoc miasta dla Uczelni, powróci do miasta z wielokrotnioną pomocą Uczelni.

Wszystkie szkoły wyższe w kraju tworzą pewien spójny system i choć żadna z uczelni akademickich nie jest uczelnią regionalną, zwłaszcza w zakresie badań naukowych i wdrożeń, to jednak region jest najważniejszym odbiorcą dydaktycznych i kulturowych efektów kształcenia, oraz badań i rozwoju kadr naukowych. Obecnie współpraca Uczelni z władzami samorządowymi i administracyjnymi Koszalina może być wzorem dla innych miast akademickich.

Ponad ośmiokrotny wzrost liczby studentów w okresie ostatnich ośmiu lat doprowadził do tego, że procentowy udział społeczności akademickiej w ogólnej liczbie mieszkańców miasta przekroczył 5% i osiągnął poziom zbliżony do spotykanego w dużych ośrodkach akademickich.

Chciałbym przy tej okazji serdecznie podziękować władzom miasta, Radnym poprzedniej kadencji, poprzedniemu i obecnemu Zarządowi Miasta. Dziękujemy także władzom samorządowym regionu i Panu Wojewodzie za pomoc, bez której nasz rozwój nie byłby tak korzystny dla regionu. Nowe obszary współdziałania zostały zawarte w uroczystie podpisanym wczoraj porozumieniu między Uczelnią a Panem Wojewodą, co powinno już w tym roku dać nowe konkretne efekty.

Efektom obiektywnej oceny naszej roli miastotwórczej było przekazanie w 1994 roku terenu i obiektów, dzięki czemu nowe i bardzo potrzebne kierunki ekonomiczne i humanistyczne zyskują szansę rozwoju.

Po rozpoczęciu prac modernizacyjnych okazało się jednak, iż tzw. stan surowy obiektów był fatalny i musimy ponosić nie tylko koszty modernizacji, ale i w pewnej części odbudowy.

Musimy na to zabiegać o dodatkowe środki. Mamy nadzieję, że również obecna Rada Miasta swoimi decyzjami sprzyjać będzie rozwojowi Uczelni.

W bieżącym roku akademickim realizujemy dwie inwestycje budowlane. Jedna, zlokalizowana przy ul. Gdańskiej, finansowana jest ze środków Ministerstwa Edukacji Narodowej. Druga, na osiedlu Karola Marksa, finansowana jest głównie ze środków Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej.

Oddanie do użytku obydwu zespołów obiektów zwiększy w 1997 roku średnią powierzchnię dydaktyczną na jednego studenta do poziomu średniej krajowej, gdyż obecnie jest ok. 4 razy mniejsza niż być powinna.

Do tego czasu musimy korzystać z sal wynajmowanych w mieście. Dziękujemy za to zwłaszcza Wyższej Szkole Oficerskiej.

Wystąpiliśmy do Ministerstw Edukacji Narodowej i Obrony Narodowej z koncepcją nowej formy prowadzenia studiów wojskowych, według której pierwsze 2 lata studiów byłyby w cywilne studiami technicznymi, co obniżyłoby koszty kształcenia, natomiast ostatnie lata byłyby typowo wojskowe. Uczelnia nasza prowadzi współpracę naukową z ponad dwudziestoma zagranicznymi uczelniami. W mijającym roku zostały podpisane umowy o współpracy naukowej z Politechniką w Lionie, z Uniwersytetem w Łucku, z Uniwersytetem w Louisville, z Uniwersytetem w Wersalu. W przygotowaniu są umowy z Uniwersytetem Technicznym w Karlsruhe, z Uniwersytetem w Stuttgarcie. Rozpoczęliśmy również współpracę z Uniwersytetem w Bonn. Nasi profesorowie są członkami wielu Komitetów i Sekcji PAN, Rad oraz Międzynarodowych Towarzystw Naukowych. Corocznie organizujemy kilka uznanych ogólnopolskich konferencji naukowych, w których uczestniczą naukowcy ze wszystkich liczących się w danej dziedzinie ośrodków naukowych w Polsce. Niektóre z nich mają charakter międzynarodowy i zawierają liczne referaty zagraniczne. Dziękuję za to ich organizatorom.

Teraz trochę bezpośrednio o sprawach studentów. W mijającym roku akademickim wykorzystanie Domów Studenta było pełne. W przerwie wakacyjnej przygotowano dodatkowe miejsca, w obecnym Hotelu Asystenta. Rozpoczyna się przenoszenie jego mieszkańców do nowego hotelu i przekształcanie starego hotelu w Dom Studenta nr IV. To jednak nie wystarcza, a ponieważ w Koszalinie nie ma jeszcze zwyczaju mieszkania na stancjach, ani dostatecznej liczby stacji, co zresztą chcemy aktywnie zmieniać, to czujemy się zobowiązani do zaproponowania prawie wszystkim studentom miejsc w domach studenckich. W tym celu wynajmujemy dodatkowo w Mielnie dwa ośrodki wczasowe na ok. 200 miejsc łącznie. Studenci nasi wraz z pracownikami Uczelni tworzą społeczność akademicką liczącą ponad sześć tysięcy osób. Niewątpliwie ma ona znaczny wpływ na obraz miasta. Zamierzamy zachęcić studentów do aktywniejszego jeszcze organizowania się i uczestniczenia w życiu kulturalnym, społecznym i sportowym miasta i regionu. Cieszy nas to, że powstał i rozwija się chór akademicki, który dzisiaj słyszeliśmy. Popieramy działalność kół naukowych, a jest ich już wiele i mają interesujące osiągnięcia. Pomagać będziemy w rozwijaniu działalności organizacji studenckich. Pełnia życia studenckiego bowiem to aktywność zarówno w nauce, jak i racjonalnym rozwoju własnych zainteresowań.

Wiemy, i chcemy to przekazywać studentom, iż wolność rozkwita w pełni pod strażą rozumu. Tworzymy taką atmosferę studiowania, aby w pełni partnerstwa i swobody, etyka i poczucie odpowiedzialności dominowały w społeczności akademickiej pracowników i studentów. Nowo przyjętym studentom chciałbym życzyć wytrwałości w studiach, których ukończenie choć nie będzie łatwe, to jednak na pewno jest w zasięgu możliwości olbrzymiej większości. Naszym studentom mówimy: jeżeli chcecie o swoim losie sami decydować i być innym przydatni, musicie być naprawdę dobrzy w swojej profesji. Abyście byli naprawdę dobrymi, musicie chcieć być najlepszymi.

Kończąc, dziękuję Panom prorektorom, dziekanom, prodziekanom, kierownikom katedr, zakładów i pracowni, bibliotek i centrum komputerowego, nauczycielom akademickim, pracownikom inżynieryjno-technicznym, pracownikom administracyjnym i pracownikom obsługi za wysiłek, którego efekty tu przedstawiłem. Wszystkim studentom i pracownikom dziękuję za dobre wyniki w ubiegłym roku akademickim i życzę powodzenia w nauczaniu i nauce w atmosferze partnerstwa i wspólnoty celów.

Rok akademicki 1995/ 1996 ogłaszam za otwarty.

Źródło:

Biuro Rektora PK

Nr 40

1997 październik 9, Koszalin. — Przemówienie inauguracyjne Rektora Politechniki Koszalińskiej prof. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka

Wysoki Senacie, Panowie Rektorzy, Szanowni Goście, Pracownicy i Studenci Politechniki Koszalińskiej

Trzydziestą uroczystą inauguracją rozpoczynamy nowy rok akademicki w Politechnice Koszalińskiej. Rok jubileuszowy wieku dojrzałego.

Historia i tradycja w życiu każdej uczelni ma wielkie znaczenie dla kształtowania atmosfery szacunku dla twórczej pracy, uznania dla odkryć naukowych i umiejętności korzystania z dorobku pokoleń. Ludzie mądrzy wiedzą, że kto przed historią ucieka, tego historia dogoni, a kto nie docenia osiągnięć innych, znajdzie się w podobnej sytuacji.

Nasz rozwój, który tak dobrze jest odbierany w naszym otoczeniu, któremu towarzyszy wiele gratulacji z kraju i zagranicy, jest skutkiem i tego, że staramy się najpełniej korzystać z dotychczasowego dorobku oraz doświadczeń Uczelni i czerpać z bogatych osiągnięć środowiska akademickiego, dzieląc tylko umownie miniony czas na kolejne kadencje władz akademickich. To, czym może obecnie chlubić się nasza Uczelnia, jest skumulowanym efektem pracy kilku już pokoleń nauczycieli akademickich i ponad dwudziestu pięciu roczników studentów.

Uczelnia nasza posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w dwóch dyscyplinach naukowych i ubiega się o następną, a także o prawo do nadawania

stopnia doktora habilitowanego, prowadzi 10 kierunków kształcenia, w tym 8 magisterskich, na co składa się ponad 40 specjalności magisterskich, zatrudnia 76 nauczycieli akademickich z tytułem naukowym profesora lub stopniem naukowym doktora habilitowanego oraz prawie 140 doktorów (jest to zatrudnienie prawie wyłącznie na podstawie mianowania, co oznacza stabilność i wiarygodność Uczelni). W Politechnice studiuje nieco ponad 10000 studentów, w tym ok. 6000 na studiach dziennych, co wymaga od nas wielkiej sprawności dydaktycznej, a także nowoczesnej organizacji procesu kształcenia i niezwyklej dbałości o wysoki poziom studiów.

Dziękuję wszystkim rektorom, prorektorom i dziekanom, oraz członkom Senatu, którzy od powstania Uczelni mądrze nią kierowali. Pierwszym rektorem był doc. Jerzy Smoleński, i On to z pomocą pierwszych pracowników oraz środowisk regionalnych, a zwłaszcza Naczelnej Organizacji Technicznej, z wielką wytrwałością i skutecznością tworzył podstawy obecnych sukcesów Politechniki, a obecnie nadal nam służy swoim doświadczeniem. Kolejni rektorzy – prof. dr inż. Jan Filipkowski, prof. dr hab. inż. Józef Borkowski i prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek, zapewniając kumulowanie się wspólnego dorobku, doprowadzili do wysokiego poziomu nauki i dydaktyki oraz rozbudowania materialnych podstaw działalności Uczelni. Za to im serdecznie dziękujemy.

Dziękuję profesorom Politechniki, którzy dzięki swym osiągnięciom naukowym są znani nie tylko w Polsce, ale i w wielu innych krajach Europy i Ameryki. Dzięki nim cieszymy się uznaniem innych ośrodków akademickich. Słowa uznania kierujemy do wszystkich pracowników Uczelni, którzy również ciężką pracą, wieloletnim wysiłkiem tworzyli i tworzą naukowe, dydaktyczne i organizacyjne osiągnięcia Uczelni.

Należy dzisiaj, choćby w dużym skrócie, wskazać najważniejsze daty i osiągnięcia w historii Uczelni. W 1972 roku, już w cztery lata po utworzeniu Uczelni, prowadziliśmy studia magisterskie na wszystkich kierunkach, w 1974 roku nastąpiły pierwsze doktoraty pracowników Uczelni, a w 1977 pierwsze habilitacje, rok po tym pierwsze tytuły naukowe profesora pracowników, uzyskane podczas pracy w naszej Uczelni. Od roku 1978 już nasi absolwenci zdobywają stopnie naukowe doktora, a obecnie także stopnie naukowe doktora habilitowanego. Oznacza to, że cykl rozwoju kadry zatoczył swoje koło – nasi byli studenci, w swej karierze naukowej doszli do stanowiska profesora. W 1986 roku uzyskaliśmy pierwsze uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora, a później następne. W latach 1989–1993 utworzyliśmy wiele nowych kierunków: najpierw takie jak Wychowanie Techniczne, Elektronika i Telekomunikacja, Kolegium Języka Angielskiego, później Zarządzanie i Marketing, a po roku 1993 kolejne nowe kierunki – Ekonomia, Automatyka i Robotyka oraz Technika Rolnicza i Leśna, Wzornictwo oraz Informatyka. W 1995 roku poprzez nadanie prof. dr hab. inż. Michałowi Białko godności doktora honoris causa w Politechnice w Tuluzie, Uczelnia nasza zyskała ten szczególny status, który z tego wynika.

Efekty naszej dotychczasowej działalności to: ponad 8000 absolwentów – magistrów inżynierów, ponad 120 stopni naukowych doktora uzyskanych przez pracowników Uczelni, ponad 30 stopni naukowych doktora habilitowanego, 14 tytułów naukowych profesora, ponad 10000 prac i publikacji naukowych, blisko 4000 opracowań naukowo-technicznych, ponad 250 patentów oraz liczne pakiety programów komputerowych.

Wśród naszych absolwentów – magistrów inżynierów i inżynierów, mamy wielu znanych i wyróżnianych twórców, naukowców i organizatorów. Wielu naszych inżynierów ma dobre wyniki i uznaną pozycję zawodową w Europie oraz Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i Australii. Nasze dyplomy są bowiem, tak jak dyplomy innych politechnik, dyplomami Euro-Inżyniera, co jest szczególnie ważne obecnie przed bliską integracją z Unią Europejską.

Czerpiąc najpełniej z historii Uczelni nie pozostajemy jednak w przeszłości, bowiem świat już nie idzie, lecz wręcz biegnie do kolejnego tysiąclecia.

Powstają nowe dziedziny wiedzy. Otoczenie człowieka nasycą się coraz bardziej złożonymi urządzeniami, nowymi technologiami, nowymi metodami przesyłania i przetwarzania informacji oraz nowymi metodami zarządzania.

Na drodze do trzeciego tysiąclecia oprócz rzeczy wspaniałych jest też wiele zjawisk niekorzystnych. Mniej wyraźny staje się podział na biednych i bogatych, a bardziej dokuczliwy na wykształconych i niewykształconych. Państwo w coraz mniejszym stopniu tworzy warunki do nowoczesnej edukacji, społeczeństwo się starzeje, a przez to zmniejsza się nastawienie do inwestowania. Władze zajmują się sprawami krótkiego horyzontu. Twórcza praca nie jest uważana za bogactwo przyszłości. Konflikty między demokracją dającą równość, a rynkiem tworzącym nierówność pochłaniają wiele energii. Świat zjednoczony jest duchem podzielony. Przywódcy narodów i grup chcą klasyfikacji, bo to tworzy im potrzebne podziały.

Wbrew temu w naszej Uczelni udało się wytworzyć atmosferę dążenia ku rzeczywistej nowoczesności. Wynikiem tego jest ukształtowanie się bardzo korzystnego profilu naukowego i dydaktycznego, bardzo nowoczesnej oferty edukacyjnej, na którą składa się ponad 40 specjalności magisterskich, charakterystycznych dla cywilizacji XXI wieku.

Dokonując wyboru i tworząc nowe specjalności uwzględniamy wymóg niezbędnej komplementarności prowadzonych kierunków i specjalności, oraz badamy spektrum dziedzin, które będą decydowały o poziomie cywilizacyjnym w drugiej dekadzie XXI wieku, bowiem wtedy nasz absolwent będzie w połowie okresu swej aktywności zawodowej.

Uczelnia nasza jest już nietypową wśród wyższych szkół technicznych w Polsce, prowadzi nie tylko atrakcyjne, nowoczesne kierunki i specjalności techniczne, ale także ekonomiczne, menedżerskie, a nawet artystyczne. Każdy z wydziałów i instytutów proponuje wiele unikatowych specjalności, które przyciągają studentów nie tylko z regionu Pomorza Środkowego, ale także z całego Pomorza, centralnej a nawet południowej Polski. Regiony Chojnic, Słupska oraz Gorzowa Wielkopolskiego obejmujemy kształceniem zamiejscowym. Zróżnicowanie dyscyplin studiów zbliża nas do nowych zachodnich uniwersytetów technicznych.

Zamierzamy ten kierunek rozwoju utrzymać, z trzech powodów:

— po pierwsze, gdyż sprzyja to tak potrzebnej różnorodności środowiska akademickiego,

— po drugie ze względu na to, iż w naszym regionie coraz silniej odczuwa się brak kształcenia uniwersyteckiego na poziomie magisterskim,

— po trzecie zmieniają się preferencje studiujących, wcześniej wielu studentów deklarowało chęć ukończenia tylko wyższych studiów zawodowych, ale obecnie prawie nikt nie chce na tym poprzestać, studenci chcą kończyć pełne studia akademickie, co jest nieoczekiwanym skutkiem rozwoju niepublicznego szkolnictwa zawodowego.

W bieżącym roku akademickim w Politechnice Koszalińskiej studiuje nieco ponad 10 tysięcy studentów, w na studiach dziennych ok. 6000, w tym ponad 1500 z odległych regionów kraju. Tak duża liczba studentów świadczy o atrakcyjności naszej oferty edukacyjnej. Niektóre kierunki pod naporem 6 kandydatów na jedno miejsce powiększają trochę limity przyjęć, gdyż chcemy, mimo trudności, dbać o cywilizacyjny rozwój miasta i regionu.

Uważamy jednak, że powinno to stać się powodem określenia zakresu stałego wsparcia regionalnego, a nie jedynie indywidualnych lub okresowych form pomocy. Sądzymy, że jest to możliwe, gdyż współpraca Uczelni z władzami samorządowymi i administracyjnymi Koszalina i regionu jest bardzo dobra.

Koszalin jest jednym z 19 miast Polski, które mają politechnikę lub uniwersytet. Studenci Politechniki Koszalińskiej w odniesieniu do liczby mieszkańców miasta stanowią ponad 9% (choć wiele lat temu nie przekraczał 1%), a w samym mieście mieszka ponad 7000 studentów Politechniki. Koszalin ma szansę i warunki, by rozwijać się jako miasto akademickie, na wzór innych miast, takich jak na przykład Getynga, zyskując nowe możliwości rozwoju, i stając się atrakcyjniejszym dla partnerów krajowych i zagranicznych. Potrzebna jest jednak kompleksowa strategia takiego rozwoju.

Na pierwszy rok przyjęliśmy ponad 4000 studentów, w tym ok. 1800 na studia dzienne. Przeżywaliliśmy wielki napór kandydatów, możemy więc dziś gratulować tym, którzy wygrali w eliminacjach.

Jesteśmy Uczelnią akademicką o największej dynamice rozwoju. W ostatnich czterech latach ponad 3-krotnie wzrosła liczba studentów i ponad dwukrotnie liczba nauczycieli z tytułem naukowym profesora lub doktora. Największym sukcesem Uczelni jest zwiększenie liczby profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych zatrudnionych na pierwszym etapie.

Uczelnia współpracuje z ponad dwudziestoma zagranicznymi ośrodkami akademickimi. Pracownicy Uczelni publikują corocznie 40 książek, monografii i skryptów oraz ponad 500 publikacji naukowych, w tym ponad 150 zagranicznych. Co roku w Wydawnictwie Politechniki Koszalińskiej wydaje się ok. 50 tytułów – skryptów i monografii. Badania naukowe i ich zastosowania, to jak drzewo i jego owoce. Nie jest naszym celem piękne drzewo bez owoców. Dlatego najbardziej cieszą nas wyrazy uznania przez inne ośrodki akademickie, jest to bowiem ocena gremiów najbardziej kompetentnych.

Uczeni zawsze mają powody do skromności w ocenie swoich osiągnięć. Świat jest bowiem równaniem z nieskończoną liczbą niewiadomych. Nauka prawdy nie tworzy, lecz

ją stopniowo odkrywa, poprzez rozwiązywanie mniejszych fragmentów tego równania. Jest to praca niezwykle ważna dla rozwoju cywilizacji, lecz kresu jej nie ma.

W roku akademickim 1996/1997 dwóch profesorów Politechniki Koszalińskiej uzyskało tytuł naukowy profesora. Są nimi: prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch i prof. nadzw. dr hab. Kazimierz Szymański.

Trzech pracowników uzyskało stopień naukowy doktora habilitowanego: dr inż. Anna Anielak, dr inż. Jarosław Plichta i dr inż. Zbigniew Sienkiewicz.

Ponadto w Politechnice Koszalińskiej zatrudniono na podstawie mianowania następujących nowych profesorów zwyczajnych do prowadzenia zajęć na nowych kierunkach: prof. dr hab. inż. Eugeniusz Kozaczka (mechatronika), prof. Jan Krzysztof Meisner (wzornictwo), prof. dr hab. Wojciech Piotrowski (technika rolnicza), prof. dr hab. Stanisław Smoleński (zarządzanie), oraz na stanowisku profesora nadzwyczajnego osoby z tytułami naukowymi profesora: prof. dr hab. inż. Zbigniew Bilicki (mechanika płynów), prof. dr hab. Lech Bystrzycki (etyka, psychologia), prof. dr hab. Mieczysław Danilkiewicz (informatyka), prof. dr hab. Eugeniusz Michalski (ekonomia), prof. Ryszard Tokarczyk (wzornictwo), prof. dr hab. inż. Andrzej Szaniawski (technika cieplna), a ponadto ze stopniem doktora habilitowanego: dr hab. inż. Janusz Badur (termomechanika), dr hab. Jerzy Lewosz (technika rolnicza), dr hab. inż. Tadeusz Pałosz (technika rolnicza), dr hab. Waldemar Pastusiak (fizyka), dr hab. Bronisława Sas-Piotrowska (mikrobiologia), dr hab. Aleksander Świtoński (budownictwo), dr hab. inż. Tadeusz Waściński (ekonomia), dr hab. inż. Kazimiera Zgórska (technika rolnicza).

Łącznie zatrudnionych zostało 23 nowych profesorów i dr hab. – co daje wzrost w tej grupie o 34 % (w jednym roku akademickim), i jest obiektywnym dowodem rozwoju Uczelni.

Teraz chciałbym zwrócić się głównie do studentów.

To, że wybraliście na miejsce studiów uczelnię akademicką oznacza, iż macie wysokie ambicje i dobrze oceniacie swoje możliwości intelektualne. To pierwszy krok do sukcesu. Jeżeli zamierzacie być naprawdę dobrzy w swoim zawodzie, to musicie chcieć być najlepsi.

Duże zainteresowanie studiami technicznymi wynika z faktu, iż o sukcesach ekonomicznych różnych przedsięwzięć decyduje w znacznej mierze poziom rozwiązań technicznych, a później dopiero marketing. Bo dobrze sprzedać można tylko dobry wyrób. Drugim powodem jest to, że inżynier jest twórcą, który tym się może wyróżniać wśród wielu szlachetnych zawodów.

Studenci w naszej Uczelni mają dobre warunki do studiowania i wypoczynku. Ponad 25% studentów studiów dziennych zdobywa stypendia naukowe, dzięki czemu wielu z nich może studiować. Większość studentów mieszka w Domach Studenckich, w których tworzymy sieci komputerowe, co umożliwia korzystanie ze wspólnych zasobów informatycznych oraz wykładów multimedialnych.

W Uczelni zainstalowanych jest ponad 600 komputerów, połączonych sieciami lokalnymi i mających dostęp do Internetu. Wykładowcy w zajęciach dydaktycznych wraz

ze studentami posługują się technikami komputerowymi. Politechnika Koszalińska zbudowała i zarządza miejską siecią komputerową, do której dołączone są obiekty Politechniki, a także inne placówki naukowe i dydaktyczne.

Dziesięcioletnia społeczność akademicka, z której ok. 7 tysięcy zamieszkuje w Koszalinie i okolicach, niewątpliwie będzie mieć duży wpływ na obraz miasta i będzie zauważana nie tylko podczas tradycyjnego tygodnia kultury studenckiej.

Zamierzamy zachęcić studentów do aktywniejszego jeszcze organizowania się i uczestniczenia w życiu kulturalnym, społecznym i sportowym miasta i regionu. Wielu naszych studentów sławi Uczelnię swoimi osiągnięciami w kształceniu, inni mają wybitne osiągnięcia sportowe, inni jeszcze organizują bractwo akademickie po to, by uczestnicząc w pracach samorządu wpływać na sprawy środowiska oraz przy tym uczyć się zarządzania.

Naszymi absolwentami, którzy opuszczają już Politechnikę, lecz zapewne będą do niej wracać, mówimy, że obecna i przyszła cywilizacja potrzebuje ludzi nie tylko wykształconych, ale i mądrych. Wiedza nigdy nie jest pełna, a mądrość pozwala to rozumieć.

Nowo przyjętym studentom chciałbym życzyć wytrwałości w studiach, których ukończenie choć nie będzie łatwe, to jednak na pewno jest w zasięgu możliwości olbrzymiej większości. Nasze zadowolenie jest tym większe, im mniej studentów rezygnuje z tej szansy na lepsze, pełniejsze i twórcze życie, jaką jest zdobycie wykształcenia, tak potrzebnego obecnie i jeszcze bardziej w przyszłości.

Kończąc, dziękuję Panom prorektorom, dziekanom, prodziekanom, dyrektorom instytutów, kierownikom katedr, zakładów i pracowni, bibliotek i centrum komputerowego, nauczycielom akademickim, pracownikom inżyniersko-technicznym, pracownikom administracyjnym i pracownikom obsługi za wysiłek, którego efekty tu przedstawiłem.

Wszystkim studentom i pracownikom dziękuję za dobre wyniki w ubiegłym roku akademickim i życzę powodzenia w nauczaniu i nauce w atmosferze partnerstwa i wspólnoty celów.

Rok akademicki 1997/98 w Politechnice Koszalińskiej ogłaszam za otwarty.

Druk;

Biuro Rektora Politechniki Koszalińskiej

Nr 41

1998 marzec 2, Koszalin. — Wystąpienie Rektora Politechniki Koszalińskiej, prof. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka na Regionalnym Forum Samorządowym w Koszalinie

1. Czym być powinna REFORMA SAMORZĄDOWA?
2. Czym być nie powinna?
3. Jak powinna, a jak nie powinna być przeprowadzana?
4. Jakie powinny być kryteria regionalizacji?
5. Dlaczego jest prowadzona tak jak widzimy?
6. Jakie powinno być znaczenie opinii regionalnych?
7. Siła argumentów, czy siła dyscypliny?
8. Czy mądrość jest skupiona w centrum?
9. Ludzie są za reformą, ale za jaką?
10. Czy popełniamy błędy krótkiego horyzontu?
11. Na ile lat reforma, dlaczego nie ewolucyjna?
12. Kogo reprezentują parlamentarzyści?
13. Dlaczego ponad podziałami?
14. Co przemawia za Regionem Środkowopomorskim?

Czym być powinna?

Reforma powinna być nowoczesną zmianą systemu rządzenia krajem, od samego CENTRUM po najniższy szczebel. Skoro zatem CEL jest znany, to należy dyskutować nad SPOSOBAMI jego osiągnięcia. Należy oczekiwać, że spełnienie takiego celu jest możliwe nie przez zastosowanie jednego sposobu, lecz pewnej KOMPLEMENTARNEJ KOLEKCJI SPOSOBÓW i METOD. Reforma samorządowa jest tylko jednym ze sposobów i jeśli nie wystąpi łącznie z innymi, to CEL nie zostanie osiągnięty.

Jakie są zatem inne najważniejsze sposoby tworzące MINIMALNY, KONIECZNY i KOMPLEMENTARNY ZESTAW SPOSOBÓW reformowania kraju?

REFORMA CENTRUM + REFORMA SAMORZĄDOWA + REFORMA SYSTEMU EDUKACJI + REFORMA SYSTEMÓW SPOŁECZNYCH + REFORMA SYSTEMÓW KOMUNIKACJI + REFORMA PRAWA + ZMNIEJSZENIE WŁYWU POLITYKI NA DECYZJE (rządzenie nie przez głosowanie, lecz przez obiektywne kryteria) + ZMNIEJSZENIE ZATRUDNIENIA W ADMINISTRACJI.

Czym być nie powinna?

Reforma nie powinna być PODZIAŁEM KRAJU. Reforma nie powinna być PRZEDSIĘWZIĘCIEM POLITYCZNYM, bo nie będzie trwałym rozwiązaniem. Reforma nie powinna być pogłębieniem różnic między rządem, który WIE JAK, i licznymi społecznościami, które NIE ROZUMIEJĄ. Reforma nie powinna być zaprzeczeniem tego, że INTERESEM PAŃSTWA jest SPRZYJANIE INTERESOM REGIONALNYM — sukces może zapewnić tylko poczucie wspólnoty interesów.

Jak powinna być przeprowadzana?

Najpierw CELE sformułowane nie tylko werbalnie, lecz w sposób ścisły. Później KRYTERIA i WARUNKI OGRANICZAJĄCE, zarówno ścisłe — wyrażone liczbowo, jak i opisowe. Dalej ZASADY realizacji reformy. Po tym SPOŁECZNA DYSKUSJA NAD KRYTERIAMI i decyzje parlamentarne dotyczące kryteriów. Następnie SPOSOBY WYKORZYSTYWANIA KRYTERIÓW, czyli metoda optymalizacji. Po tym dopiero ZASADY WYKORZYSTANIA WYNIKÓW. NA KONCU podział administracyjny.

Jak nie powinna być przeprowadzana?

Reforma nie polega na losowaniu lub podawaniu liczb województw, jeśli poważnie podchodzi się do potrzeby sformułowania kryteriów

Jakie powinny być kryteria regionalizacji?

Można wymieniać wiele obiektywnych kryteriów, np.: minimalny i maksymalny obszar, minimalna i maksymalna liczba ludności, maksymalna odległość stolicy regionu od najdalszej miejscowości, dodatni wskaźnik rozwoju regionu w okresie reformy ustrojowej, minimalny RZECZYWISTY dochód regionalny, zasoby naturalne (kopalne i środowiskowe), historyczne uwarunkowania integracji społecznej, opracowane programy rozwoju... i wiele innych.

Dlaczego jest prowadzona tak jak widzimy?

Najpierw podano liczby — po co, skoro dotąd nie dyskutowano kryteriów. Później pod presją protestów zaczęto podawać ogólne kryteria, np. że regiony powinny być duże i silne ekonomicznie — np. duże tak jak landy w Niemczech, ale przecież nie przekształcamy Polski w Federalną Republikę Polski. Silne ekonomicznie — to nie tylko pojęcie rozmyte, ale w warunkach Polski dodatkowo nieściśle.

Kryteria formułuje się mozolnie i jest to praca wymagająca wytrwałości i profesjonalnego przygotowania, ale gdy określa się kryteria, to kryteria RZĄDZĄ. Wtedy społeczeństwo nie dyskutuje z RZĄDEM tylko z kryteriami, a to dla rządu byłoby lepsze. Jeśli rząd ufa społeczeństwu, to społeczeństwo ufa rządowi, a społeczeństwu można zaufać, bo przecież nie jest mniej mądre i na pewno chce własnej pomyślności.

Jakie powinno być znaczenie opinii regionalnych?

Spółeczności regionalne nie walczą o swoją pozycję, chcą jednak obiektywnie uzasadnionych form NIEZALEŻNEJ SAMORZĄDNOŚCI. Optyka CENTRUM i REGIONU jest niekiedy inna, ale zawsze można znaleźć wspólne, zgodnie i chętnie realizowane zadania pod warunkiem, że poszukuje się ich WSPÓLNIE. Demokracja powoduje, że nie wystarczy, by CENTRUM miało rację, trzeba jeszcze umieć do niej przekonać, lub uznać argumenty REGIONALNE. Zawsze jednak siła argumentów powinna decydować, zaś argumenty siły (dyscypliny) nie powinny być używane.

Czy mądrość jest skupiona w centrum?

W znacznej mierze tak, ale nigdy w stopniu najwyższym. Dlaczego? Dlatego, że jest to fizycznie niemożliwe, a ponadto na całym świecie władz nie wybiera się według kryterium mądrości, której jednoznacznych mierników nie ma, lecz według kryteriów

oczekiwanej skuteczności, dokonując wyborów uwarunkowanych politycznie. Co z tego wynika? CENTRUM powinno z wielką cierpliwością korzystać z konstruktywnych opinii, nawet niewygodnych, bo to jest w interesie i CENTRUM i całego kraju, a już w żadnym wypadku nie należy takich dyskusji ograniczać lub lekceważyć.

Ludzie są za reformą, ale za jaką — na ile lat reforma, dlaczego nie ewolucyjna?

Spółceństwo w wyborach parlamentarnych poparło kompleksową reformę PAŃSTWA, której reforma samorządowa jest tylko fragmentem. Ale gdyby zapytać tych, którzy reformę poparli, albo wszystkich, jaką reformę popierają, to wyniki mogłyby być pouczające. Jest zwykle duża różnica między oczekiwaniami ukształtowanymi na podstawie ogólnych programów, a oceną konkretnych rozwiązań. Im mniej się boimy sprawdzać, tym lepiej i skuteczniej rządźmy.

Wszyscy oczekują, że REFORMA będzie stabilna przez dziesiątki, a może więcej lat. Dlaczego zatem musi być aktem jednorazowym, a nie rozwiązaniem ewolucyjnym. Nie chodzi przecież o dowodzenie, że coś zrobimy, ale o to, byśmy to robili bez pomyłek, bez zbędnej pochopności.

Kogo reprezentują parlamentarzyści?

Na pewno nie siebie, bo podjęli się służby społecznej w imieniu swoich wyborców. Najpierw zobowiązali się wobec wyborców, że będą ich wysłuchiwać, by promowany przez siebie program realizować w zgodzie ze społecznym oczekiwaniem. Społeczeństwo nie daje jednorazowej zgody na wszystko, daje zgodę na dobrą reprezentację, która jest tym lepsza, im bardziej uwzględnia opinię wyborców. W konflikcie między "dyscypliną klubową", która ogranicza naturalną różnorodność ocen, a dyscypliną wobec wyborców, trzeba umieć i chcieć szukać kompromisu.

Dlaczego ponad podziałami?

Wspólne działanie może dawać efekt większy od sumy działań osobnych - znane jest to jako multiplikacja efektów. Wspólna i zgodna praca nie jest łatwa, gdyż wymaga cierpliwości i chęci rozumienia partnerów. W naszym kraju częściej widać spory niż współdziałanie, może dlatego, że do twórczego rozwiązywania problemów potrzeba wiele wytrwałej pracy. Dzisiaj tworzymy ważne dla Polski i Regionu rozwiązania, których znaczenie sięgać będzie w następne wieki, warto więc skupić w tym dziele wszystkich do uczciwego i partnerskiego wysiłku.

Jakie kryteria przemawiają za Województwem ŚRODKOWOPOMORSKIM?

Wiele cech ekonomicznych, geograficznych i przyrodniczych (obszar, położenie, miasta, niewyczerpywalne bogactwa naturalne — wybrzeże, lasy, jeziora). Wiele cech historycznych. Doświadczenie w wypełnianiu funkcji województwa (17, 49). Pozytywny rozwój mimo wyjątkowo złego punktu startu w 1990 roku.

Prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak

Rektor Politechniki Koszalińskiej

Druk:

Wiadomości Koszalińskie 6/98 (dodatek)

Nr 42

1998 czerwiec 8, Koszalin. — Przemówienie jubileuszowe JM Rektora prof. dr hab. inż. Wojciecha Kacalaka z okazji 30-lecia Uczelni

Trzydzieści lat minęło niezwykle szybko. Jednak, gdy dokładniej przypominamy sobie te lata, to dominuje w tych wspomnieniach wyjątkowa wytrwałość i ogromne zasoby wysiłku pracowników, którzy cały swój dorobek zawodowy tworzyli dla pomyślnego rozwoju naszej Uczelni. Prawdziwe uczelnie mogą istnieć tylko wtedy, gdy takich mają pracowników, którzy tej jednej wybranej oddają całą swoją moc twórczą.

Dzisiaj obchodzimy rok jubileuszowy wieku dojrzałego. To, czym może obecnie chlubić się nasza Uczelnia, jest skumulowanym efektem pracy kilku już pokoleń nauczycieli akademickich i ponad dwudziestu pięciu roczników studentów

Uczelnia nasza posiada uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w trzech dyscyplinach naukowych i ubiega się o prawo do nadawania stopnia doktora habilitowanego, prowadzi 10 kierunków kształcenia, w tym 8 magisterskich, na co składa się ponad 40 specjalności magisterskich, zatrudnia 85 nauczycieli akademickich z tytułem naukowym profesora lub stopniem naukowym doktora habilitowanego oraz ponad 140 doktorów. Jest to zatrudnienie prawie wyłącznie na podstawie mianowania, co oznacza stabilność i wiarygodność Uczelni.

W Politechnice studiuje ponad 10500 studentów, w tym ok. 6000 na studiach dziennych, co wymaga od nas wielkiej sprawności dydaktycznej, a także nowoczesnej organizacji procesu kształcenia i niezwyklej dbałości o wysoki poziom studiów.

Dziękuję wszystkim rektorom, prorektorom i dziekanom, oraz członkom Senatowi, którzy od powstania Uczelni mądrze nią kierowali. Pierwszym rektorem był doc. Jerzy Smoleński, i On to z pomocą pierwszych pracowników oraz środowisk regionalnych, a zwłaszcza Naczelnej Organizacji Technicznej, z wielką wytrwałością i skutecznością tworzył podstawy obecnych sukcesów Politechniki, a obecnie nadal nam służy swoim doświadczeniem.

Kolejni rektorzy — prof. dr inż. Jan Filipkowski, prof. dr hab. inż. Józef Borkowski i prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek, zapewniając kumulowanie się wspólnego dorobku, doprowadzili do wysokiego poziomu nauki i dydaktyki oraz rozbudowania materialnych podstaw działalności Uczelni. Za to im serdecznie dziękujemy.

W kolejnych kadencjach władz akademickich funkcje prorektorów pełnili (często więcej niż jedną kadencję lub wielokrotnie): doc. dr Leopold Jastrzębski, doc. dr Henryk Wierowski, prof. dr Tadeusz Karpiński; prof. dr hab. Zdzisław Piątek, doc. Jerzy Kulik, prof. dr hab. Wojciech Kacalak, prof. dr hab. Jerzy Madej, prof. dr hab. Kazimierz Berliński, doc. dr Jerzy Wachowiak, prof. dr hab. Szymon Pałkowski, dr Elżbieta Filipow, prof. dr hab. Józef Malej, prof. dr hab. Krzysztof Wawryn.

Dziekanami i dyrektorami instytutów byli: doc. dr Leopold Jastrzębski, doc. dr Jerzy Białkowski, doc. dr Henryk Wierowski, prof. dr hab. Kazimierz Berliński, doc. dr

Wojciech Briks, doc. dr Czesław Rogowski, prof. dr hab. Jerzy Madej, prof. dr hab. Józef Borkowski, doc. dr Antoni Kwiatkowski, prof. dr hab. Jerzy Hauziński, prof. dr hab. Józef Malej, doc. dr Franciszek Sterma, prof. dr hab. Wojciech Kacalak, prof. dr hab. Bogusław Polak, doc. Jerzy Smoleński, prof. dr hab. Wiesław Skubała, prof. dr hab. Józef Malej, prof. dr hab. Andrzej Guziński, prof. dr hab. Jan Filipkowski. Wielu profesorów i doktorów pełniło funkcję prodziekanów i dyrektorów instytutów, co zostało szczegółowo przedstawione w wy-dawnictwach jubileuszowych wydziałów.

Dziękuję profesorom Politechniki, którzy dzięki swym osiągnięciom naukowym — są znani nie tylko w Polsce, ale i w wielu innych krajach Europy i Ameryki. Dzięki nim cieszymy się uznaniem innych ośrodków akademickich. Wśród wielu zaszczytnych i uznanych sukcesów naszych profesorów, z których nasza społeczność akademicka może być dumna, mamy osiągnięcia niepowtarzalnie wielkie. Do nich zwłaszcza zaliczamy doktorat honoris causa Politechniki w Tuluzie profesora Michała Białko oraz to, że w ubiegłym tygodniu został On członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk.

Słowa uznania kierujemy do wszystkich pracowników Uczelni, którzy także ciężką pracą, wieloletnim wysiłkiem tworzyli i tworzą naukowe, dydaktyczne i organizacyjne osiągnięcia Uczelni.

Dziękujemy również wielu naszym partnerom krajowym, a także zagranicznym w kilkunastu krajach, wszędzie gdzie nasi naukowcy odbywali staże naukowe i prowadzili wspólne projekty międzynarodowe.

Należy dzisiaj, choćby w dużym skrócie, wskazać najważniejsze daty i osiągnięcia w historii Uczelni. W 1972 roku, już w cztery lata po utworzeniu Uczelni prowadziliśmy studia magisterskie na wszystkich kierunkach, w 1974 roku nastąpiły pierwsze doktoraty pracowników Uczelni, a w 1977 pierwsze habilitacje, rok po tym pierwsze tytuły naukowe profesora pracowników, uzyskane podczas pracy w naszej Uczelni.

Nasi najlepsi absolwenci uzyskali już stopnie naukowe doktora habilitowanego. Oznacza to, że cykl rozwoju kadry zatoczył swoje koło — nasi byli studenci, w swej karierze naukowej doszli do stanowiska profesora. Tu trzeba przypomnieć, iż w uczelniach akademickich nie można uzyskać stanowiska profesora nadzwyczajnego bez habilitacji lub tytułu naukowego profesora, a stanowiska profesora zwyczajnego bez tytułu naukowego i wybitnego dorobku.

W 1986 roku uzyskaliśmy pierwsze uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora, a później następne. W latach 1989-1993 utworzyliśmy wiele nowych kierunków: najpierw takie jak Wychowanie Techniczne, Elektronika i Telekomunikacja, Kolegium Języka Angielskiego, później Zarządzanie i Marketing, a po roku 1993 kolejne nowe kierunki: Ekono-mia, Automatyka i Robotyka, Technika Rolnicza i Leśna, Wzornictwo oraz Informatyka.

Dyplomy, jakie wydaje Politechnika, są dyplomami uprawniającymi do posiadania tytułu EURO-INŻYNIERA, co będzie niezwykle ważne po włączeniu Polski do Unii Europejskiej.

Efekty naszej dotychczasowej działalności to: ok. 7000 absolwentów — magistrów

inżynierów, ponad 120 stopni naukowych doktora uzyskanych przez pracowników Uczelni, ponad 30 stopni naukowych doktora habilitowanego, 14 tytułów naukowych profesora, ponad 10000 prac i publikacji naukowych, blisko 4000 opracowań naukowo-technicznych, ponad 250 patentów oraz liczne pakiety programów komputerowych.

Wśród naszych absolwentów — magistrów inżynierów i inżynierów, mamy wielu znanych i wyróżnianych twórców, naukowców i organizatorów. Wielu naszych inżynierów ma dobre wyniki i uznaną pozycję zawodową w Europie oraz Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i Australii.

Uczelnia nasza bardzo szybko się rozwija. Liczba publikacji naukowych zwiększyła się wielokrotnie do poziomu ponad 500 rocznie, w tym ok. 30% to publikacje zagraniczne w uznanych wydawnictwach międzynarodowych. Najlepszym potwierdzeniem tego poziomu są uzyskane kategorie określone przez Komitet Badań Naukowych.

Liczba profesorów z tytułem naukowym z 3 w 1978 roku wzrosła do 13 w 1993 i 41 w 1998 roku. Liczba profesorów nadzwyczajnych ze stopniem doktora z 19 w 1993 roku wzrosła do 46 w 1998, liczba doktorów z 93 w 1983 do 141 w 1998.

Osiągnięcia pracowników naszej Uczelni były wyróżniane w różnorodnych konkursach krajowych i międzynarodowych, a także nagradzane przez ministerstwo, które przyznało w okresie 20 ostatnich lat, 114 pracownikom ponad 250 nagród Ministra Edukacji Narodowej.

Dzisiaj Politechnika — to wielka zbiorowość profesorów, doktorów, magistrów, inżynierów, techników i pracowników administracji oraz obsługi — 85 profesorów i doktorów habilitowanych, 141 doktorów, 456 nauczycieli akademickich, a razem 741 pracowników. Jest to ogromny potencjał intelektualny, o wielkiej efektywności oraz sprawności naukowej i dydaktycznej.

Dzisiaj Politechnika, z wieloma uprawnieniami do nadawania stopni doktora, dużą liczbą profesorów i studentów, to uczelnia mieszcząca się w pierwszej dziesiątce politechnik.

Dzisiaj Politechnika — to wielka i potrzebna różnorodność kierunków badań i kształcenia, duża wartość badań naukowych, szerokie otwarcie na świat i współpracę międzynarodową.

Dzisiaj Politechnika — to wielkie zgromadzenie ludzi oddanych swojemu powołaniu — nauce, kształceniu doktorów, inżynierów i ekonomistów — ludzi, którzy mimo różnorodnych trudności chcą i potrafią zgodnie rozwijać uczelnię, pomnażać własne i wspólne sukcesy.

Dzisiaj Politechnika — to wielkie zasoby materialne — obiekty dydaktyczne, badawcze i pomocnicze o powierzchni ponad 40 tysięcy m², wyposażenie laboratoryjne i dydaktyczne o wielkiej wartości użytkowej i materialnej.

Dzisiaj Politechnika — to nowe metody kształcenia — techniki multimedialne, kilkanaście lokalnych sieci komputerowych łączących ponad 600 komputerów, sieć metropolitalna światłowodowa i radiowa, powszechny dostęp do Internetu nie tylko w uczelni, ale także w akademikach.

Jutro Politechnika — to jeszcze więcej, bo choć zasoby materialne są ograniczone, to intelektualne możliwości ludzi mądrych i oddanych swej uczelni zawsze generować będą nowe wartości.

Jutro Politechnika — to szansa dla dalszego rozwoju miasta, jako miasta akademickiego, z dużą liczbą studentów studiów dziennych, mieszkających i studiujących w Koszalinie.

Jutro Politechnika — to samodzielność w rozwoju Regionu Pomorza Środkowego i znacząca niezależność.

Jutro Politechnika — to nasza codzienna, pasjonująca praca, której nawet za inne walory nie zamienia się na inną.

Wiwat Politechnika.

Źródło:

Biuro Rektora Politechniki Koszalińskiej

Nr 43

1998 wrzesień, Koszalin. — Program kandydatów Komitetu Wyborczego „Politechnika”

CELE I ZADANIA

1. Najważniejszym zadaniem radnych Komitetu Wyborczego „Politechnika” będzie sprawiać, by problemy rozwiązywane były zgodnie z obiektywnymi kryteriami i ocenami wynikającymi z współczesnej wiedzy, a nie według interesów politycznych.

2. Ważnym zadaniem radnych będzie unowocześnienie stylu pracy samorządu Wiek XXI, w który wchodzimy, będzie wiekiem wiedzy, profesjonalizmu i nowoczesności. Obecny sposób reprezentowania wyborców przez partie polityczne pochodzi z XIX wieku, w którym nie było takich jak obecnie środków technicznych do bezpośredniego wypowiedzania się społeczeństwa (media publiczne, dostępność do środków komunikowania się, nowe techniki telekomunikacji, dostęp do krajowych i międzynarodowych sieci komputerowych).

3. Celem pracy radnych reprezentujących Komitet Wyborczy „Politechnika” będzie rozwój Koszalina jako nowoczesnego miasta, wyróżniającego się gospodarnością, przedsiębiorczością i wykształceniem, zwłaszcza młodego pokolenia, jako miasta gwarantującego samodzielność i integrację Pomorza Środkowego.

4. Koszalin, będąc stolicą pięknego regionu o rosnącym znaczeniu, powinien współpracować z innymi miastami kraju wyłącznie na zasadach partnerskich w ramach nowej struktury samorządowej, ale także i ponad podziałami administracyjnymi.

5. Nasi radni będą tworzyć Unię Miast i Gmin Środkowego Wybrzeża, jako dowolna organizację pomagającą rozwiązywać wspólne problemy w dziedzinie edukacji, ochrony środowiska, gospodarki regionalnej, zasobów naturalnych i turystyki, a także tworzącą skuteczne mechanizmy integracyjne i promocyjne.

6. Zmniejszenie bezrobocia wymaga innego niż dotąd podejścia preferencji dla inwestorów w dziedzinie produkcji i preferencji w podatkach dla obecnych producentów, sprzyjania innowacjom i przedsiębiorczości, rozwoju budownictwa, zwłaszcza jednorodzinnego, pełnej wolności gospodarczej, inwestycyjnej i gospodarowania własnością miasto powinno być partnerem przedsięwzięć, a nie ich organizatorem czy nadzorca. Pomoc społeczna powinna sprzyjać aktywizacji ludzi w trudnej sytuacji materialnej. Prace publiczne nie mogą być pracami pozornymi lub mało efektywnymi.

7. Miasto w porozumieniu a sąsiednimi gminami powinno poszerzać swoje granice, tworząc nowe miejsca dla inwestycji, tereny dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego, tereny dla budownictwa rekreacyjnego, przyczyniając się zarówno do rozwoju samego miasta, jak i nowych terenów, z korzyścią dla dotychczasowych mieszkańców.

8. Miasto powinno intensywnie rozwijać się w kierunku wybrzeża Bałtyku, zarówno w zakresie komunikacyjnym, jak i gospodarki morskiej. Transport, a zwłaszcza turystyka morską, będzie w przyszłości źródłem znaczących dochodów.

9. Cywilizacyjne cech miasta, wynikające z nauki, edukacji, kultury, działalności lokalnych mediów, oraz stowarzyszeń zawodowych, artystycznych i związków twórczych, są w ocenach dokonywanych w skali kraju, wyróżnikami znaczenia miasta dla społeczeństwa polskiego. Dlatego zadaniem naszych radnych będzie wspieranie wszystkich inicjatyw o zasięgu krajowym w tych dziedzinach

10. Położenie Koszalina w pięknym regionie, do którego stopniowo będą na stałe przemieszczać się mieszkańcy regionów o zniszczonym środowisku, sprzyja realizacji strategii rozwoju miasta przyjaznego młodym i przedsiębiorczym, miasta akademickiego, miejsca kongresów krajowych i międzynarodowych.

11. Politechnika Koszalińska niezwykłym wysiłkiem swoich pracowników wykazała, że możliwy jest prawdziwy rozwój nawet w najtrudniejszych warunkach. To, że Koszalin jest zaledwie średnim miastem, nie może w niczym przeszkadzać. Politechnika jest akademicka uczelnią o ogólnopolskim zakresie działalności edukacyjnej i naukowej, współpracującej z uczelniami na całym świecie. Jest niezależna od granic administracyjnych, będzie ostoją samodzielności i rozwoju Regionu; nasi absolwenci i studenci mieszkający w mieście stanowią ponad 15% mieszkańców. Pracownicy Politechniki, profesorowie, doktorzy, inżynierowie, ekonomiści chcą pomagać w rozwoju miasta, służąc swoją wiedzą i doświadczeniem, i stwierdzają, iż samorząd niedostatecznie z tego korzystały.

12. Media, ludzie nauki, nauczyciele, twórcy i organizatorzy kultury, a także Kościół Katolicki mają ogromną rolę do wypełnienia w integrowaniu społeczności lokalnych, w jednoczeniu ludzi ponad podziałami wokół wspólnych celów i zadań.

13. Politycy wyolbrzymiają różnice między ludźmi, bo sprzyja to ich interesom. Ludzie mogą się różnić się w naturalny sposób w wielu cechach i poglądach, lecz to nie musi ich poróżnić. Wszyscy bowiem chcą pomyślności swojej i innych. Zadaniem naszych radnych będzie tworzenie atmosfery społecznego współdziałania w rozwoju miasta i regionu oraz znoszenie szkodliwych podziałów w społeczeństwie i władzach lokalnych.

14. Rozwój mediów lokalnych i regionalnych jest niestety ważny dla wzmocnienia więzi społecznych i tworzenia przyjaźni między miastami, gminami i ludźmi tworzącymi małe ojczyzny. Media współczesne mają coraz większe znaczenie edukacyjne i wychowawcze o szerokim zasięgu, warto więc inwestować w ich rozwój, bo to się miastu i mieszkańcom opłaci w efekcie pełniejszego postępu cywilizacyjnego. Duży potencjał intelektualny miasta może być lepiej wykorzystywany w tym zakresie.

Rada Programowa

Źródło:

Biuro Rektora Politechniki Koszalińskiej

Nr 44

1998 październik 2, Koszalin. — Przemówienie inauguracyjne Rektora Politechniki Koszalińskiej prof. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka

Wysoki Senacie, Panowie Rektorzy, Szanowni Goście, Pracownicy i Studenci Politechniki Koszalińskiej

Trzydziestą pierwszą uroczystą inauguracją rozpoczynamy nowy rok akademicki w Politechnice Koszalińskiej. Trzydzieści lat minęło niezwykle szybko. Jednak, gdy dokładniej przypominamy sobie minione lata, to dominuje w tych wspomnieniach wyjątkowa praca ludzi, którzy cały swój dorobek zawodowy tworzyli dla pomyślnego rozwoju naszej Uczelni.

Prawdziwe uczelnie mogą istnieć tylko wtedy, gdy wielu takich mają pracowników, którzy tej jednej wybranej oddają całą swoją moc twórczą. Są ze swoją Uczelnią zawsze, a nie raz na miesiąc.

Zanim dzisiaj powiemy co osiągnęliśmy, wróćmy jednak do historii, bowiem pewne fakty zasługują na przypomnienie. Dawno, bo 48 lat temu, mądrzy ludzie doprowadzili do powstania województwa koszalińskiego. Później, 31 lat temu, ludzie z których wielu mamy przyjemność i dziś gościć, doprowadzili do powstania naszej Uczelni, a jeszcze później poprzedni i obecni wojewodowie, prezydenci i ich zastępcy pomogli nam uczynić z Koszalina miasto akademickie, którego wstydzić się nie musimy. Serdecznie dziękujemy wszystkim, a zwłaszcza tym, którzy są dziś z nami.

Pomorze Środkowe według różnorodnych kryteriów ekonomicznych i cywilizacyjnych to region zajmujący 12. do 15. pozycji na mapie Polski. Reforma

administracyjna, tak niezbędna dla samorządności społecznej, jest szczególnym przykładem tego, do czego prowadzi ignorowanie obiektywnych kryteriów i decydowanie poprzez zawieranie wątpliwych sojuszy politycznych. Zawsze, gdy polityka przeważa nad obiektywnymi kryteriami, to wygrywają partie, lecz nie społeczeństwo. Historia świata zna wiele przykładów na to, iż ludzie w swym zadufaniu sądzą, że władza pochodzi od partii.

Politechnika Koszalińska niezwykłym wysiłkiem swoich pracowników wykazała, że możliwy jest prawdziwy rozwój nawet w najtrudniejszych warunkach. To, że Koszalin jest zaledwie średnim miastem w niczym nie może przeszkadzać. Politechnika jest akademicką uczelnią o ogólnopolskim zakresie działalności edukacyjnej i naukowej, współpracującą z uczelniami na całym świecie. Jest niezależna od granic administracyjnych i w obecnych warunkach musi być ostoją samodzielności i filarem rozwoju Regionu.

Nasi absolwenci i studenci mieszkający w mieście stanowią ponad 15% mieszkańców. Pracownicy Politechniki, prawie 90 profesorów i doktorów habilitowanych, ponad 150 doktorów, ponad 200 inżynierów i ekonomistów chce pomagać w rozwoju miasta, służąc swoją wiedzą i doświadczeniem. Nasi pracownicy stwierdzają, iż zdecydowani są czynić to w znacznie większym stopniu, tego bowiem potrzebują nasze miasta i całe Pomorze Środkowe.

Koszalin jest jednym z 19 miast Polski, które mają politechnikę lub uniwersytet. Koszalin ma szansę i warunki by rozwijać się jako miasto akademickie, na wzór innych miast, takich jak na przykład Getynga, stając się coraz atrakcyjniejszym dla partnerów krajowych i zagranicznych.

Dotychczasowy nasz rozwój, a jesteśmy uczelnią akademicką o największej w skali kraju dynamice rozwoju, jest dowodem na to, iż nie ma takich trudności, których nie można przezwyciężyć.

Rozwój Uczelni najlepiej charakteryzują fakty. W bieżącym roku Wydział Elektroniki uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektronika — zatem już trzy rady wydziałów mogą prowadzić przewody doktorskie.

W ostatnim roku akademickim tytuły naukowe profesora uzyskali: prof. dr hab. Włodzimierz Janke, prof. dr hab. Tadeusz Pałosz i prof. dr hab. Krzysztof Wawryn.

Minister Edukacji Narodowej mianował na najwyższe stanowisko akademickie — stanowisko profesora zwyczajnego — 8 profesorów: prof. dr hab. Lecha Bystrzyckiego, prof. dr hab. Jerzego Kaniewskiego, prof. dr hab. Eugeniusza Michalskiego, prof. dr hab. Tadeusza Piecucha, prof. dr hab. Wojciecha Piotrowskiego, prof. dr hab. Zygmunta Silskiego, prof. dr hab. Stanisława Smoleńskiego oraz prof. dr hab. Kazimierza Szymańskiego. Po-nadto na podstawie mianowania na stanowisku profesora nadzwyczajnego zatrudniono 7 doktorów habilitowanych.

Nasze osiągnięcia w rozwoju kadr doktorów habilitowanych i profesorów są wyjątkowo duże nawet w skali całego kraju, co potwierdziło 24 rektorów wszystkich uczelni technicznych podczas corocznej konferencji, odbytej tym razem w Koszalinie.

Najdobitniej o naszych osiągnięciach świadczy porównanie stanu z 1993 roku i obecnego stanu Uczelni. Pięć lat temu mieliśmy 2 wydziały, obecnie mamy 4. Jedna rada wydziału miała uprawnienia do doktoryzowania — obecnie trzy rady mają takie uprawnienia. Prowadziliśmy 6 kierunków studiów, w tym 3 magisterskie, obecnie magisterskich jest 8, a wszystkich 10. W tym roku powstanie kolejny nowy kierunek (jest to zresztą nowy kierunek w Polsce, a bardzo ceniony w Unii Europejskiej) — zarządzanie i inżynieria produkcji.

Pięć lat temu mieliśmy 38 profesorów tytularnych i dr hab., a obecnie mamy 86. Liczba doktorów z 80 zwiększyła się do 150. Liczba projektów finansowanych przez Komitet Badań Naukowych i projektów międzynarodowych z 10 do prawie 30.

Od wielu już lat notujemy wielkie, wyjątkowe zainteresowanie naszą ciekawą, nowoczesną i różnorodną ofertą edukacyjną — prowadzimy wiele kierunków i specjalności technicznych, ekonomicznych, informatycznych, menedżerskich, artystycznych i rolniczych. Zróżnicowanie dyscyplin studiów zbliża nas do nowoczesnych zachodnich uniwersytetów technicznych. Wiele z naszych 40 magisterskich specjalności, charakterystycznych dla cywilizacji XXI wieku, przyciąga studentów nie tylko z regionu Pomorza Środkowego, ale także z całego Pomorza, centralnej, a nawet południowej Polski.

Na pierwszy rok studiów wydziały przyjęły ok. 5400 studentów, w tym ponad 2100 na studia dzienne. Nie było łatwo uzyskać indeks na wielu kierunkach i specjalnościach, może-my więc dziś gratulować tym, którzy wygrali w eliminacjach.

Prowadzimy również studia zamiejscowe w Chojnicach, Słupsku i Drezdenku (Gorzowskie). Obecnie w politechnice studiuje ok. 14500 studentów, w tym ponad 7000 na studiach dziennych i ok. 600 na studiach podyplomowych. Większość politechnik zazdrości nam takiego zainteresowania studiami. Mamy wielu wybitnych profesorów, członków krajowych i międzynarodowych towarzystw i organizacji naukowych, przewodniczących i członków komitetów konferencji krajowych i zagranicznych, recenzentów i opiniodawców doktoratów, habilitacji, wniosków profesorskich, projektów badawczych, opracowujących swoje opinie na zlecenie krajowych i zagranicznych uczelni. Wśród nich prof. dr hab. Michał Białko, doktor honoris causa w Politechnice w Tuluzie, jest jedynym członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk na całym Pomorzu Zachodnim, Środkowym i Nadwiślańskim. Zatem Politechnika Koszalińska ma to, czego nie mają politechniki w Gdańsku i Szczecinie.

Wśród naszych absolwentów — magistrów inżynierów i inżynierów, mamy wielu znanych i wyróżnianych twórców, naukowców i organizatorów. Wielu naszych inżynierów ma dobre wyniki i uznaną pozycję zawodową w Europie oraz Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i Australii. Nasze dyplomy są bowiem dyplomami Euro-Inżyniera, co jest szczególnie ważne obecnie, przed bliską integracją z Unią Europejską.

Politechnika współpracuje z ponad dwudziestoma zagranicznymi ośrodkami akademickimi. Pracownicy Uczelni publikują corocznie 40 książek, monografii i skryptów oraz blisko 600 publikacji naukowych, w tym ponad 150 zagranicznych. Co roku w Wydawnictwie Politechniki Koszalińskiej wydaje się ok. 50 tytułów — skryptów i monografii.

Wiele naszych osiągnięć naukowych jest znanych i cytowanych nie tylko w kraju, ale również w Europie i na innych kontynentach.

Uczeni jednak wiedzą, że choć nasza cywilizacja rozwija się tak szybko, to w miejsce równań rozwiązanych pojawiają się nowe i jest to proces nieskończony. Nauka prawdy nie tworzy, lecz ją stopniowo odkrywa, tworząc kolejne opisy i zbiory relacji prawdziwych. Bez tej pracy nie byłoby rozwoju świata, a bez rozwoju — świat współczesny istnieć nie mógłby.

Już tylko dwa lata dzielą nas od trzeciego tysiąclecia i XXI wieku. Przyczyniamy się do tego, iż powstają nowe dziedziny wiedzy. Otoczenie człowieka nasycy się coraz bardziej złożonymi urządzeniami, nowymi technologiami, nowymi metodami przesyłania i przetwarzania informacji oraz nowymi metodami zarządzania i komunikowania.

Na drodze do trzeciego tysiąclecia oprócz rzeczy wspaniałych jest też w kraju wiele zjawisk niekorzystnych. Państwo w coraz mniejszym stopniu tworzy warunki do nowoczesnej edukacji. Dotacja dydaktyczna na jednego studenta średnio w kraju zmniejszyła się 4-krotnie w ostatnich kilku latach. Zapowiadane zmiany tego stanu nie są realizowane. Nawet uchwały parlamentu są ignorowane.

Twórcza praca nie jest uważana za bogactwo przyszłości. Konflikty między demokracją dającą równość, a rynkiem tworzącym nierówność pochłaniają wiele energii.

Tak zdecydowanie dąży się do samorządności lokalnej, że ignoruje się opinię samorządów i społeczności lokalnych. Wiele krajów chce zjednoczenia w ramach Unii, ale najpierw toczy walki o podzielenie własnego kraju, a świat już zjednoczony jest duchem podzielony.

Wszystko to i jeszcze wiele innych niekorzystnych zjawisk powoduje, iż środowiska naukowe nie mogą zamykać się wyłącznie w wąskich specjalnościach. Obserwujemy bowiem we współczesnym świecie totalny i często zasłużony upadek autorytetów, kompromitację władzy i przywódców mocarstw światowych. Wiele osób dużo może, ale niewiele potrafi. Świat jest już zbyt skomplikowany, by pozostawiać go bez profesjonalnej opieki. Trzeba też pilnować, by jedyny punkt widzenia nie zastąpił szerokich horyzontów.

Teraz chciałbym zwrócić się głównie do studentów.

To, że wybraliście na miejsce studiów uczelnię akademicką oznacza, iż macie wysokie ambicje i dobrze oceniacie swoje możliwości intelektualne. To pierwszy krok do sukcesu. Dobrymi w swym zawodzie będziecie, jeżeli będziecie chcieli być najlepszymi. Wiedza jaką zdobędziecie w Politechnice służyć będzie waszej kreatywności co najmniej do trzeciej dekady XXI wieku.

Studenci w naszej Uczelni mają dobre warunki do studiowania i wypoczynku. Ponad 25% studentów studiów dziennych zdobywa stypendia naukowe, dzięki czemu wielu z nich może studiować. Większość studentów mieszka w Domach Studenckich, w których tworzymy sieci komputerowe, co umożliwi korzystanie ze wspólnych zasobów informatycznych oraz wykładów multimedialnych.

W Uczelni zainstalowanych jest ponad 600 komputerów, połączonych sieciami lokalnymi i mających dostęp do Internetu. Wykładowcy w zajęciach dydaktycznych wraz

ze studentami posługują się technikami komputerowymi. Politechnika Koszalińska zbudowała i zarządza miejską siecią komputerową, do której dołączone są obiekty Politechniki, a także inne placówki naukowe i dydaktyczne.

Piętnastotysięczna społeczność akademicka studentów i pracowników Politechniki, z której ok. 9 tysięcy osób zamieszkuje w Koszalinie i okolicach, niewątpliwie będzie mieć duży wpływ na obraz miasta i będzie zauważana nie tylko podczas tradycyjnego tygodnia kultury studenckiej.

Naszym absolwentom, którzy opuszczają już Politechnikę, lecz zapewne będą do niej wracać, mówimy że obecna i przyszła cywilizacja potrzebuje ludzi nie tylko wykształconych, ale i mądrych. Wiedza nigdy nie jest pełna, a mądrość pozwala to rozumieć.

Chciałbym podziękować Paniom i Panom prorektorom, dziekanom, prodziekanom, dyrektorom instytutów, kierownikom katedr, zakładów i pracowni, bibliotek i centrum komputerowego, nauczycielom akademickim, pracownikom inżynieryjno-technicznym, pracownikom administracyjnym i pracownikom obsługi za wysiłek, którego efekty tu przedstawiłem.

Wszystkim studentom i pracownikom dziękuję za dobre wyniki w ubiegłym roku akademickim i życzę powodzenia w nauczaniu i nauce w atmosferze partnerstwa i wspólnoty celów.

A teraz podsumowując powiem tak:

— dzisiaj Politechnika — to wielka zbiorowość profesorów, doktorów, magistrów, inżynierów, techników i pracowników administracji oraz obsługi razem ok. 750 pracowników. Jest to ogromny potencjał intelektualny, o wielkiej efektywności i sprawności,

— dzisiaj Politechnika z uprawnieniami do nadawania stopni doktora, liczbą profesorów i studentów, to uczelnia mieszcząca się w pierwszej dziesiątce politechnik,

— dzisiaj Politechnika — to wielka i potrzebna różnorodność kierunków badań i kształcenia, duża wartość badań naukowych, szerokie otwarcie na świat i współpracę międzynarodową,

— dzisiaj Politechnika — to wielkie zgromadzenie ludzi oddanych swojemu powołaniu — nauce, kształceniu doktorów, inżynierów i ekonomistów,

— dzisiaj Politechnika — to wielkie zasoby materialne — obiekty dydaktyczne, badawcze i pomocnicze o powierzchni ponad 60 tysięcy m², wyposażenie laboratoryjne i dydaktyczne o wielkiej wartości użytkowej i materialnej,

— dzisiaj Politechnika — to nowe metody kształcenia — techniki multimedialne, kilkanaście lokalnych sieci komputerowych łączących ponad 600 komputerów, sieć metropolitalna światłowodowa i radiowa, powszechny dostęp do Internetu nie tylko w uczelni, ale także w akademikach.

A co jutro?

Jutro Politechnika — to jeszcze więcej, bo choć zasoby materialne są ograniczone,

to intelektualne możliwości ludzi mądrych i oddanych swej uczelni zawsze generować będą nowe wartości.

Jutro Politechnika — to szansa dla dalszego rozwoju miasta, jako miasta akademickiego, z dużą liczbą studentów studiów dziennych, mieszkających i studiujących w Koszalinie.

Jutro Politechnika — to samodzielność w rozwoju Regionu Pomorza Środkowego i znacząca niezależność naszej społeczności regionalnej.

Jutro Politechnika — to nasza codzienna, pasjonująca praca, której nawet za inne walory nie zamienia się na inną.

Wiwat Politechnika.

Rok akademicki 1998/99 w Politechnice Koszalińskiej ogłaszam za otwarty.

Źródło:

Biuro Rektora Politechniki Koszalińskiej

Nr 45

1998 październik 8, Koszalin — Wystąpienie dyrektora Instytutu Zarządzania i Marketingu prof. nadzw. dr. hab. Bogusława Polaka, związane z 5-leciem działalności Instytutu

Magnificencjo Rektorze, Panowie Rektorzy, Drodzy Goście, Drodzy Studenci

Po raz szósty w Instytucie Zarządzania i Marketingu rozpoczynamy rok akademicki. Za nami pełny cykl studiów magisterskich, wcześniej licencjackich. Dotąd wypromowaliśmy 264 magistrów i 266 licencjatów. Aktualnie kształcimy ponad siedem tysięcy studentów.

W dziejach naszej Uczelni pięć lat to niewiele, ale też w tym krótkim czasie udało się nam dokonać aż tyle, aby spotkać się tutaj w poczuciu więcej niż dobrze spełnionego obowiązku.

W grudniu 1992 r., od ówczesnego Prorektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej, Pana prof. dr hab. inż. Wojciecha Kacalaka otrzymałem pełnomocnictwo zorganizowania Instytutu Zarządzania i Marketingu oraz przygotowania na lipiec 1993 r. rekrutacji na pierwszy rok studiów dziennych i zaocznych. Dzisiaj najserdeczniej dziękuję za współpracę Pani mgr Teodozji Boguckiej, Pani dr Halinie Salik, Pani mgr Edwardowi Manikowskiemu. Po kilku miesiącach dołączyła do nas Pani dr Barbara Zdrojewska, zatrudniona wówczas w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Słupsku. Był to czas wyteżonej pracy, często do późnych godzin nocnych. Dziękuję też Panu dr Bonifacemu Malepszemu, który niestrudzenie odwiedzał uczelnie ekonomiczne w poszukiwaniu kadry dydaktycznej. Wiele programów dydaktycznych udostępnił też Pan dr Edward Wiśniewski.

Dziękujemy profesorom z uczelni Szczecina, Gdańska i Poznania, którzy wsparli nas na początku drogi Instytutu: Pani prof. Danucie Kopycińskiej, Panu prof. Tadeuszowi Madejowi, Panu prof. Zygmuntovi Silskiemu, Panu prof. Bogdanowi Nogalskiemu. Wdzięczną pamięć zachowamy po śp. Prof. Januszu Jamrodze.

Kilku Kolegów Profesorów stopniowo, z zatrudnienia na drugim etapie, przeszło na zatrudnienie, na podstawie mianowania: prof. Zygmunt Silski, prof. Andrzej Suszyński, prof. Aleksander Szwichtenberg, prof. Zdzisław Zdrojewski.

Proszę Państwa!

9 grudnia 1992 r. Senat WSIInż. podjął uchwałę o utworzeniu kierunku studiów: Zarządzanie i Marketing. 19 IV 1993 r. Minister Edukacji Narodowej przychylił się do uchwały i wniosku Senatu, tworząc nowy kierunek studiów.

Zarządzeniem Rektora, prof. dr hab. inż. Zdzisława Piątka z 14 VI 1993 r., zgodnie z uchwałą Senatu z 2 czerwca, powołany został Instytut Zarządzania i Marketingu (w organizacji). Kierowanie IZiM powierzono dr hab. Bogusławowi Polakowi, profesorowi WSIInż. Na jego wniosek, w sierpniu 1993 r. na stanowiska zastępców powołani zostali: dr Barbara Zdrojewska — z-ca ds. dydaktyki i mgr Edward Manikowski — z-ca ds. studiów zaocznych. Senat zaakceptował też strukturę IZiM, utworzono Zakłady: Ekonomii, Organizacji i Zarządzania, Nauk Humanistycznych.

Kolejne etapy rozwoju Instytutu to utworzenie kierunku Ekonomia na poziomie studiów magisterskich, i studiów magisterskich na kierunku Zarządzanie i Marketing (od 1 X 1998 r.). Po okresie przygotowań złożyliśmy w MEN wniosek o przekształcenie IZiM w Wydział.

Ciągle tworzymy nowe specjalności, m.in. marketing międzynarodowy, międzynarodowa integracja gospodarcza, administracja państwa i samorządu, ekonomika i organizacja turystyki, gospodarka morska, zarządzanie turystyką. Wraz z Polskim Towarzystwem Ekonomicznym prowadzimy studia podyplomowe z zarządzania firmą, finanse i bankowość oraz rachunkowość. Z uzyskanego grantu Wojewody Koszalińskiego w czerwcu br. utworzyliśmy Centrum Szkolenia Kadr. W październiku br. rozpoczną się zajęcia z Integracji europejskiej i zarządzanie zasobami ludzkimi oraz Public Relations. Nie jest to nasze ostatnie słowo. Z pomocą Nauczycielskiego Kolegium Języka Angielskiego na specjalnościach wprowadzamy lektorat prasy w języku angielskim, natomiast z pomocą Kolegów Profesorów z Niemiec — w języku niemieckim.

W ślad za osiągnięciami organizacyjno-dydaktycznymi idą sukcesy naukowe. Organizujemy konferencje o zasięgu regionalnym, krajowym i międzynarodowym. Nawiązaliśmy współpracę z uczelniami i instytutami, m.in. w Niemczech, Wielkiej Brytanii, Francji, Danii, Rosji i Ukrainie. Uczestniczymy w programach międzynarodowych. Nasi studenci i młodzi pracownicy naukowcy odbyli staże i praktyki w wielu krajach Unii Europejskiej. Plonem tych wyjazdów będą prace magisterskie i doktorskie.

Dorobek wydawniczy IZiM to prawie sto skryptów, podręczników i zeszytów naukowych, monografii, ponad pięćset artykułów naukowych. Z tych też względów, jako nieliczna jednostka w szkołach technicznych uzyskaliśmy kategorię naukową "C".

Jednakże powodem największej naszej satysfakcji są studenci. Opinie o naszych absolwentach świadczą, że przyjęte rozwiązania programowe, ich zdolności i pracowitość gwarantują im udany start życiowy.

Życie społeczności studenckiej to nie tylko studia, to także działalność w kołach naukowych, Parlamencie Studentów, w AIESEC, chórze akademickim, AZS-ie, to wyprawy do Azji i Afryki. Aktualnie powstaje nowe koło naukowe integracji europejskiej, w styczniu przyszłego roku rozpocznie działalność Klub Młodych Lwów, międzynarodowej organizacji charytatywnej. Tworzy się scena studencka, organizuje redakcja gazety wydziałowej itd.

Najbliższa przyszłość to dostosowanie się do struktury wydziałowej. Aktualnie organizujemy nowy kierunek studiów: politologa i administracja. Tym samym w przyszłości Wydział składać się będzie z kierunkowych instytutów, z docelową liczbą 8500 studentów. W oczekiwaniu na zatwierdzenie Wydziału, przygotowujemy wnioski na prawa doktoryzowania. Nasi asystenci intensywnie pracują nad rozprawami doktorskimi, a adiunkci — nad habilitacjami.

W tym szczególnym dniu dla całej społeczności i Instytutu, pragnę z całego serca podziękować Koleżankom i Kolegom: profesorom, adiunktom, wykładowcom, asystentom, pracownikom administracyjnym, technicznym i obsługi, za wysiłek daleko przekraczający ich obowiązki służbowe, za przywiązanie do studentów i Uczelni.

Studentom i absolwentom dziękuję za tak udane efekty studiowania i promowania Politechniki. Studentom I roku życzę, aby studia w Politechnice Koszalińskiej łączyły się u nich z dumą, satysfakcją i radością, aby w przyszłości z sentymentem wracali do lat studiów, najpiękniejszych lat młodości.

Władzom Uczelni, z Panem Rektorem i jego zastępcami, licznym instytucjom i organizacjom dziękuję za wspieranie Instytutu i poparcie dla dalszych inicjatyw.

Wierzymy, że także dzięki ludziom dobrej woli Instytut wpisał się już na trwałe w region śródkowopomorski, o czym świadczy także przyznane nam ostatnio wyróżnienie wojewody koszalińskiego: Odznaka za zasługi dla województwa koszalińskiego.

Naszym wspólnym celem jest rozwój regionu i miasta, aby wyróżniały się gospodarnością, przedsiębiorczością i wykształceniem, zwłaszcza młodego pokolenia. Tym bardziej, że nasza Uczelnia, także nasz Instytut wykazały, że niezwykłym wysiłkiem całej społeczności akademickiej możliwy jest rozwój nawet w najtrudniejszych warunkach.

Dr hab. Bogusław Polak, prof. nadzw.

Dyrektor Instytutu Zarządzania i Marketingu

Źródło:

Biuro Rektora Politechniki Koszalińskiej

Nr 46

1999 sierpień, Koszalin. — Sprawozdanie rektora prof. dr. hab. inż. Wojciecha Kacalaka z realizacji programu działalności uczelni w okresie 1993—1999

NAJWAŻNIEJSZE
OSIĄGNIĘCIA UCZELNI

To co uważamy za najważniejsze jest zawsze wynikiem subiektywnych wyborów. Sądzę, iż do najistotniejszych cech i osiągnięć Uczelni w okresie 1993—1999 można zaliczyć:

- uzyskanie statusu Politechniki,
- przekształcenie Instytutu Elektroniki w Wydział Elektroniki oraz Instytutu Zarządzania i Marketingu w Wydział Ekonomii i Zarządzania, czyli podwojenie liczby wydziałów,
- uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora w zakresie budownictwa oraz w zakresie elektroniki (uprawnienia w zakresie budowy i eksploatacji maszyn posiadamy od 1987 roku), co oznacza zwiększenie liczby uprawnień z jednego do trzech,
- spełnienie podstawowych kryteriów uzyskania uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego na Wydziale Mechanicznym,
- prawie trzykrotne zwiększenie liczby profesorów i doktorów habilitowanych w okresie 1993—1999,
- ponad trzykrotne zwiększenie liczby nauczycieli akademickich z tytułem naukowym profesora,
- ponad trzykrotne zwiększenie liczby profesorów na stanowisku profesora zwyczajnego,
- utrzymanie liczby habilitacji na poziomie 4 rocznie i zwiększenie liczby doktoratów z 2 w 1993 do 19 w 1999,
- utworzenie 4 nowych kierunków studiów — zwiększenie liczby wszystkich kierunków z 6 do 10, w tym, co najważniejsze, zwiększenie liczby kierunków magisterskich z 3 do 8 (prawie trzykrotne),
- osiągnięcie przez wiele specjalności naukowych i dydaktycznych wysokiego poziomu i uznania w innych środowiskach akademickich,
- wypracowanie atrakcyjnej oferty edukacyjnej zawierającej nowe kierunki studiów i specjalności,
- zwiększenie liczby studentów z 2300 w 1993 roku do ponad 17000 w 1999 roku,

- kształcenie na studiach podyplomowych ponad 500 studentów - w 1993 roku nie prowadzono studiów podyplomowych,
- uzyskanie wysokiego poziomu i znacznej aktywności naukowej pracowników Uczelni, znaczący wzrost uznania w kraju i zagranicą autorytetu naukowego naszych pracowników,
- rozpoczęcie kształcenia zamiejscowego w Chojnicach, Słupsku, Kołobrzegu i Dreźnie (bez tworzenia filii i zamiejscowych wydziałów — w systemie odbywania tylko częściowo zajęć poza Koszalinem stosownie do programu studiów),
- rozwój współpracy zagranicznej, w tym zwłaszcza owocującej wspólnymi projektami, konferencjami naukowymi oraz recenzjami zagranicznych prac doktorskich i projektów badawczych — Politechnika Koszalińska prowadzi współpracę naukową i dydaktyczną z 43 uczelniami i 9 firmami zagranicznymi w 20 krajach,
- organizowanie licznych, cyklicznych i uznanych konferencji krajowych i międzynarodowych,
- stworzenie atmosfery szacunku i uznania dla osiągnięć Uczelni zarówno w regionie jak i w kraju, a także i zagranicą,
- uzyskanie przez pracowników Uczelni prestiżowych wyróżnień międzynarodowych, tytułów honorowych (doktorat honoris causa prof. dr hab. Michała Biało), powołań na recenzentów wydawnictw międzynarodowych i nominacji do komitetów oraz międzynarodowych zespołów ekspertów,
- rozbudowa sieci komputerowych, objęcie nimi wszystkich obiektów i połączenie sieciami lokalnymi ponad 700 komputerów,
- wybudowanie nowego Hotelu Asystenta,
- oddanie nowych obiektów dydaktycznych (wzrost powierzchni dydaktycznej o ponad 50%),
- podjęcie przez Politechnikę wielu ważnych inicjatyw regionalnych i wypracowanie statusu centrum działalności intelektualnej, rozwojowej oraz postępu i integracji (Koszalińskie Towarzystwo Naukowe, Unia Pomorza Środkowego, związki sportowe, stowarzyszenia techniczne, kluby regionalne, towarzystwa społeczne),
- rozpoczęcie wydawania pisma uczelnianego i uzyskanie dobrego poziomu redakcyjnego.

Wzrost potencjału naukowego i dydaktycznego średnio trzykrotny w stosunku do stanu charakteryzującego okres pierwszych 25 lat działalności Uczelni (jeśli przyjąć w uproszczeniu założenie o liniowym wzroście zasobów), oznacza iż udało się nam przebyć drogę ekwiwalentną do okresu pięćdziesięcioletniego. To tak jak byśmy byli w połowie nowego XXI wieku.

Jest to nasze wspólne wielkie osiągnięcie, tym większe, iż osiągnięte w czasach trudnych dla nauki i szkolnictwa wyższego. Składam więc Panom Prorektorom, Panom Dziekanom, członkom Senatu, kierownikom katedr i zakładów podziękowania za wspaniałe dokonania w dobrej atmosferze współpracy.

Oceny, jakie wynikają z porównania wskaźników są oczywiście uproszczeniem, bowiem nie wszystkie cechy są wymierne. Dlatego szczególnie cenne są dla nas pozytywne opinie o naszej Uczelni formułowane w innych środowiskach akademickich i zdecydowanie wyrażone na Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, która w 1998 roku odbyła się w Koszalinie. Profesorowie i pracownicy Politechniki Koszalińskiej z coraz większym uznaniem są witani na ważnych sympozjach i konferencjach naukowych zarówno ze względu na ich dorobek, jak też ze względu na osiągnięcia naszej Uczelni.

ZREALIZOWANE ZADANIA ORGANIZACYJNE

Najważniejsze zrealizowane zadania organizacyjne to:

- utworzenie nowych instytutów (wyodrębnienie Instytutu Elektroniki z Wydziału Mechanicznego, utworzenie Instytutu Zarządzania i Marketingu) i następnie przekształcenie ich w wydziały (Wydział Elektroniki, Wydział Ekonomii i Zarządzania),
- opracowanie nowego statutu,
- opracowanie zasad gospodarki finansowej Uczelni,
- opracowanie zasad podziału dotacji dydaktycznej na podstawowe jednostki organizacyjne,
- opracowanie nowego regulaminu przyznawania pracownikom nagród z wyodrębnionych funduszy nagród, a także zasad mianowania i awansowania pracowników,
- opracowanie szczegółowych zasad doskonalenia procesu dydaktycznego w podstawowych jednostkach organizacyjnych Politechniki Koszalińskiej,
- przyjęcie zasad samooceny w zakresie jakości kształcenia dla przygotowania wydziałów do ubiegania się o kategorię A+, A lub B,
- wdrożenie w całej Uczelni ujednoliconej dokumentacji z przebiegu rekrutacji na studia,
- opracowanie nowego elastycznego systemu rozliczania godzin ponadwymiarowych uwzględniającego rodzaj zajęć dydaktycznych i liczebność grup studenckich,
- opracowanie i wdrożenie, na podstawie uchwały Senatu, zasad rozliczania kosztów uzyskania przychodów z tytułu praw autorskich pracowników Uczelni,
- opracowanie zasad sporządzania i finansowania planów wydawniczych — przyjęto zasady ustalania objętości i nakładu monografii, podręczników, skryptów, zeszytów naukowych, materiałów: źródłowych, multimedialnych, pomocniczych i konferencyjnych oraz wydawnictw ogólnouczelnianych, a także zasady ustalania stawek autorskich,
- utworzenie komputerowych baz danych w Bibliotece Głównej (np. Czasopisma, Publikacje pracowników Politechniki Koszalińskiej),

- wprowadzenie komputerowego systemu rejestracji wypożyczonych książek, oznaczenie zbiorów i kart czytelników systemem kodów kreskowych,
- utworzenie czytelnicy na osiedlu akademickim oraz w Wydziale Ekonomii i Zarządzania,
- utworzenie filii bibliotek dla potrzeb kształcenia zamiejscowego,
- wdrożenie komputerowego wspomaganie zarządzania i administrowania (kwestura, kadry, dziekanaty, "Płatnik", "MAK"),
- opracowanie regulaminu organizacyjnego,
- utworzenie Parku Technologicznego ze środków na restrukturyzację regionu i osiągnięcie pierwszych znaczących dochodów głównie z działalności szkoleniowej (studia podyplomowe, seminaria i innych formy kształcenia),
- bardzo aktywne promowanie Uczelni w prasie, radiu i telewizji,
- organizowanie konkursów dla przyszłych studentów,
- organizowanie na dobrym poziomie wielu imprez studenckich, a zwłaszcza Tygodnia Kultury Studenckiej,
- rozwój sportu studenckiego i uzyskanie znaczących wyników i sukcesów sportowych,
- promowanie uczelni na krajowych i międzynarodowych wystawach.

ROZWÓJ UCZELNI

Rozwój Uczelni w okresie ostatnich dwóch kadencji charakteryzuje poniższe zestawienie danych:

	w 1993 r.	w 1996 r.	w 1999 r.
Podstawowe jednostki organizacyjne	2	2	4
Liczba kierunków studiów: Magisterskie	6 budownictwo, mechanika i budowa maszyn, elektronika	8 budownictwo, ekonomia, elektronika i telekomunik. inż. środowiska, mechanika i budowa maszyn, technika rolnicza i leśna	10 budownictwo, ekonomia, elektronika i telekomunik., inż. środowiska, mechanika i budowa maszyn, technika rolnicza i leśna, wzornictwo zarządzanie i marketing
Inżynierskie	inż. środowiska, wych. techniczne zarządzanie i marketing	automatyka i robotyka, informatyka	automatyka i robotyka, informatyka

	w 1993 r.	w 1996 r.	w 1999 r.
Liczba uprawnień doktoryzowania	1	2	3
Liczba prof. i dr hab.	38	65	86
Liczba dr	81	106	150
Liczba nauczycieli akademickich	213	318	466
Liczba prac. nie będących naucz. akad.	273	286	303
Liczba realizowanych grantów	10	21	20
Liczba studentów	2.391	7003	17680
Liczba absolwentów	od 1993 r. – 3.304		
Liczba absolwentów	od powstania uczelni – 8.524		
Punkty zamiejscowe	-	-	4
Ilość miejsc w Hotelu Asystenta	143	257	257
Liczba obiektów uczelni obiektów Uczelni	33	38	39
Powierzchnia wszystkich obiektów Uczelni	51972 m ² w tym obiekty w realizacji	66144 m ² (wraz z obiektami w realizacji)	66144 m ²
Powierzchnia dydaktyczna obiektów Uczelni	21.211 m ²	26.012 m ²	26.012 m ²
Obiekty w realizacji ul. Kwiatkowskiego		budynek dydaktycz. „A”, budynek „D”, budynek „B”	sala audiowizualna „E”
obiekty w realizacji ul. Gdańska		budynek „A”, budynek dydaktyczny „B”, budynek dydaktycz. „C”	budynek „A”, budynek dydaktyczny „B”, budynek dydaktyczny „C”
Oddane obiekty		budynek „B” - 3952 m ² , hotel asystenta - 2916 m ² .	budynek „B” - 3952 m ² bud. dydakt. „A” - 1500 m ² budynek „D” - 1823 m ²

KSZTAŁCENIE STUDENTÓW

Na wszystkich nowych kierunkach i specjalnościach opracowano programy kształcenia dostosowując je do rozwijanych licznych (ponad 50) specjalności. Nastąpił rozwój zakresu kształcenia według poniższej tablicy.

WYDZIAŁY	Liczba studentów											
	w 1993 r.			w 1996 r.				w 1999 r.				
	D	Z	Ogól.	D	Z/W	Podypł.	Ogól.	D	Z/W	SUM	Podyp.	Ogól.
Wydz. Budown. i Inż. Środowiska	567	159	726	861	329		1190	1347	973			2320
Wydz. Mechan.	493	418	911	1219	783		2002	2302	1859	125	179	4465
Wydz. Elektroniki	219		219	495	111		606	983	478	64	84	1609
Wydz. Ekonomii i Zarządzania	298	156	454	1900	1070	83	3053	2603	5364	866	260	9093
Naucz. Kolegium Jęz. Angielskiego	81		81	92	60		152	94	99			193
Razem	1658	733	2391	4567	2353	83	7003	7329	8773	1055	523	17680

Do najważniejszych osiągnięć w doskonaleniu procesu dydaktycznego można zaliczyć:

- znowelizowanie regulaminu studiów w części dotyczącej praw i obowiązków studenta, zaliczania roku studiów, ukończenia studiów,
- przeprowadzenie przygotowań do wprowadzenia w najbliższej przyszłości SYSTEMU PUNKTOWEGO — w oczekiwaniu na zatwierdzenie nowej Ustawy o Szkolnictwie Wyższym przedłożono do dyskusji na posiedzenia Rad Wydziałów „Zasady systemu punktowego w elastycznym systemie studiów trzystopniowych” wraz z informacją o stanie zaawansowania systemu w polskich uczelniach technicznych — Senat Politechniki Koszalińskiej w dniu 24 marca 1999 r. podjął uchwałę w sprawie zatwierdzenia „Porozumienia o zasadach systemu punktowego w elastycznym systemie trzystopniowym”, które zostało zawarte na Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych w Gdyni 28 stycznia 1999 r,
- ulepszono system odpłatności za studia zaoczne, wieczorowe i uzupełniające zaoczne studia magisterskie — z początkiem roku kalendarzowego podaje się tablicę wysokości opłat, które obowiązywać będą w przyszłym roku akademickim — w corocznie wydawanym „Informatorze o studiach w Politechnice Koszalińskiej” — wysokość opłat za studia zróżnicowana jest w zależności od kierunku studiów i wyników w nauce,

- corocznie wydawany jest „Informator o studiach w Politechnice Koszalińskiej”,
- wydziały wydają własne informatory dla kandydatów na studia,
- wydawany jest specjalny informator w wysokim gazetowym nakładzie,
- co trzy lat ukazuje się nowa edycja bogato ilustrowanych Informatorów o Politechnice Koszalińskiej wydawanych w języku polskim i angielskim,
- stałym elementem oferty dydaktycznej jest „Konkurs dla przyszłych studentów Politechniki Koszalińskiej”, którego już trzy edycje ukazały się na łamach gazet, Głosu Koszalińskiego i Głosu Pomorza - liczba uczestników w każdej z dotychczasowych edycji przewyższyła 200 osób i obejmowała swoim zasięgiem około 40 szkół średnich - laureaci konkursu, zgodnie z Uchwałą Senatu Uczelni, mają zagwarantowany indeks Politechniki Koszalińskiej bez egzaminów wstępnych na zadeklarowanym wcześniej kierunku studiów zaś pierwszych 5-ciu z listy laureatów otrzymuje stypendium Rektora lub cenne nagrody,
- w kadencji 1996 — 1999 zorganizowano kurs pedagogiczny dla 47 młodych asystentów zatrudnionych w Uczelni,
- wdrożono jednolity program komputerowy w Dziekanatach wszystkich podstawowych jednostek organizacyjnych do naliczania wysokości świadczeń dla studentów zgodnie z obowiązującym regulaminem,
- studenci Politechniki uzyskują stypendia ministra za osiągnięcia w nauce — w roku akademickim 1996/97 stypendium takie otrzymywał jeden student z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, natomiast w roku akademickim 1997/98 dwóch studentów ze specjalności Inżynierskie Zastosowania Komputerów Wydziału Mechanicznego.

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA

RANGA UCZELNI

W minionej kadencji dwie jednostki organizacyjne (Instytut Elektroniki i Instytut Zarządzania i Marketingu) uzyskały uprawnienia wydziałów i przekształcone zostały w Wydział Elektroniki oraz Wydział Ekonomii i Zarządzania.

Ponadto Wydział Elektroniki uzyskał uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w zakresie elektroniki, a Wydział Ekonomii i Zarządzania spełniania warunki do uzyskania takich uprawnień w zakresie zarządzania, natomiast Wydział Mechaniczny oczekuje na decyzję przyznania uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Komitet Badań Naukowych po weryfikacji jednostek naukowych stosując ocenę parametryczną przyznał niżej wymienione kategorie finansowania:

— Wydziałowi Budownictwa i Inżynierii środowiska	kategorię 4
— Wydziałowi Elektroniki	kategorię 3
— Wydziałowi Ekonomii i Zarządzania	kategorię 5
— Wydziałowi Mechanicznemu	kategorię 3
— Środowiskowemu Laboratorium Techniki Próżniowej	kategorię 3

ROZWÓJ KADRY

Minister Edukacji Narodowej w latach 1996/1999 mianował 12 profesorów na stanowiska profesora zwyczajnego w Politechnice Koszalińskiej. Są nimi: prof. dr hab. Lech Bystrzycki, prof. dr hab. Mieczysław Danilkiewicz, prof. dr hab. inż. Włodzimierz Janke, prof. dr hab. Jerzy Kaniewski, prof. dr hab. Eugeniusz Michalski, prof. dr hab. Tadeusz Pałosz, prof. dr hab. inż. Tadeusz Piecuch, prof. dr hab. inż. Wojciech Piotrowski, prof. dr hab. Zygmunt Silski, prof. dr hab. Stanisław Smoleński, prof. dr hab. Kazimierz Szymański, prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn.

Liczba uzyskanych stopni naukowych

Lata	1993	1996	1999
Uzyskane stopnie naukowe doktora habilitowanego			
WBiŚ	2	2	1
WM	-	2	3
WE	1	-	-
WEiZ	-	-	-
Ogółem	3	4	4
Uzyskane stopnie doktora			
Ogółem	2	10	19

BADANIA NAUKOWE

	Ilość tematów		
	1996/97	1997/98	1998/99
Działalność statutowa	33	33	45
Badania własne	70	70	86
Realizacja projektów badawczych własnych i promotorskich	13	13	20
Realizacja projektów zamawianych i celowych	4	4	4
Realizacja projektów międzynarodowych	5	5	4

W celu zwiększenia rangi i liczby publikacji kontynuowano wydawanie raportu o badaniach naukowych, stanowiącego przegląd osiągnięć naukowych poszczególnych jednostek uczelni.

Wynikiem prowadzonych badań naukowych były liczne publikacje w formie wydawnictw książkowych, artykułów, referatów wygłoszonych na konferencjach krajowych i zagranicznych — i tak na przykład tylko w roku akademickim 1998/1999 przedstawiały się następująco:

Publikacje książkowe

rodzaj książki	WBiŚ	WM	WE	WEiZ	ŚLTP	Razem
zagraniczna rangi WNT i PWN						
wydawnictwa WNT i PWN				1		1
inne krajowe i zagraniczne	7	4	1	17	1	30
Razem publikacje książkowe						31

Opublikowane artykuły

rodzaj artykułu	WBiŚ	WM	WE	WEiZ	ŚLTP	Razem
uznany — międzynarodowy	5	10	4		3	22
inny międzynarodowy	1		9	2	1	13
krajowy — PAN	4	6	4	6		20
krajowy	20	31	9	52	7	119
w zeszytach naukowych, patent	33	34	4	52		123
Razem opublikowane artykuły						297

Referaty wygłoszone na konferencjach

rodzaj referatu	WBiŚ	WM	WE	WEiZ	ŚLTP	Razem
uznany międzynarodowy	10	29	9	6	2	56
inny międzynarodowy	6	13	15	2	1	37
uznany krajowy	32	60	20	15	4	131
inny krajowy	18	18	2	4	1	43
Razem wygłoszone referaty						267

WSPÓLPRACA Z ZAGRANICĄ

Politechnika Koszalińska prowadzi współpracę naukową i dydaktyczną z 43 uczelniami i 9 firmami zagranicznymi w 20 krajach: Austrii, Belgii, Białorusi, Czechach, Danii, Finlandii, Francji, Grecji, Hiszpanii, Holandii, Litwie, Niemczech, Portugalii, Rosji, Słowacji, Stanach Zjednoczonych, Ukrainie, Węgrzech, Wielkiej Brytanii, Włoszech.

Współpraca międzynarodowa Politechniki Koszalińskiej z ośrodkami za granicą jest prowadzona w oparciu o umowy międzynarodowe oraz kontakty zawodowe pracowników Uczelni. Posiadamy zawarte niżej wymienione umowy wieloletnie z partnerami zagranicznymi:

— Uniwersytetem Białoruskim w Mińsku	Białoruś
— Uniwersytetem w Orleanie i Bourges	Francja
— Szkołą Centralną w Lionie	Francja
— Fraunhofer Instytut für Produktionstechnologie IPT w Aachen	Niemcy
— Uniwersytetem w Louisville	Stany Zjednoczone
— Narodowym Uniwersytetem Technicznym Ukrainy w Kijowie	Ukraina
— Wołyńskim Państwowym Uniwersytetem im. Łesi Ukrainki w Łucku	Ukraina
— Moskiewskim Państwowym Socjalnym Uniwersytetem	Rosja

W oparciu o umowy międzynarodowe realizowane są niżej podane tematy badawcze:

- *Technologie obróbki powierzchniowej, technika laserowa i przetwarzanie sygnałów w rozpoznawaniu obrazów* — Université de Bourges, Francja, Ecole Nationale Supérieure D'Ingenieurs — Bourges, Francja,
- *Nowoczesne technologie szlifowania* — Laboratorium für Werkzeugmaschine - WZL der Rheinisch — Westfalischen Technischen Hochschule Aachen, Niemcy,
- *Modelowanie i analiza procesu zużycia poprzez fretting* — L'Ecole Centrale de Lyon: Etienne Pascaud, Francja,
- *Badania nad pneumatycznym chwytakiem dla robotów i manipulatorów o wielu końcówkach chwytanych* — Rheinisch - Westfalischen Technischen Hochschule Aachen, Niemcy,
- *Badania właściwości materiałów krzemowych* — Uniwersytet Miński, Białoruś,
- *Badanie właściwości wybranych klas układów prądowych* — University of Louisville, Department of Electrical Engineering, Stany Zjednoczone.

Współpraca zagraniczna naukowa i dydaktyczna finansowana jest z następujących źródeł: europejskich programów międzynarodowych (ERASMUS-SOCRATES, TEMPUS, PHARE), dotacji KBN na współpracę zagraniczną, dotacji MEN na dydaktykę.

W kadencji 1996-1999 nastąpił znaczny wzrost współpracy z zagranicą w zakresie praktyk studenckich, wymiany studentów i staży finansowanych całkowicie lub w dużej części z budżetu Unii Europejskiej (projekty: COPERNICUS i TEMPUS) lub przez naszych partnerów w ramach podpisanych umów dwustronnych.

Wydział Ekonomii i Zarządzania utrzymuje ścisłą współpracę w zakresie praktyk studenckich z Bildung Wirtschaft Technik w Prenzlau. W praktykach tych co roku uczestniczyło od 20 do 35 studentów. Praktyki te połączone są z doskonaleniem języka niemieckiego. Miejsca odbywania praktyk to: banki, urzędy powiatowe, hotele oraz przedsiębiorstwa.

W ramach programu Tempus w 1997 r. 4 studentów wyjechało do Anglii, Holandii i Niemiec. W latach 1997 i 1998 po czterech studentów odbywało studia semestralne w Ubberup Hřjskole w gminie Hvidebék Dania. Przedstawiciele tej gminy podczas wizyty w Politechnice Koszalińskiej w 1999 roku wystąpili z propozycją podpisania stałej współpracy naszej uczelni z uczelniami w Danii, szczególnie z Uniwersytetem Technicznym w Kopenhadze. Ponadto Politechnika Koszalińska współpracuje ze Studentenwerk Schleswig-Holstein w Kilonii.

Bardzo dobrze rozwija się współpraca z Ecole Nationale Supérieure d'Ingénieurs de Bourges. W 1997 r. dwóch doktorantów z ENSIB odbyło staż w Politechnice Koszalińskiej. Natomiast w 1998 r. delegacja pracowników i studentów tej uczelni wzięła udział w obchodach 30-lecia Politechniki Koszalińskiej. Z kolei w czerwcu 1998 r. 25 pracowników i studentów naszej uczelni pojechało do Bourges w celu zapoznania się z warunkami studiowania i organizacją studiów oraz kulturą francuską. W lipcu 1998 r. czterech studentów z ENSIB odbyło praktykę w Koszalinie w: Politechnice, BROK-u, Zakładzie Gazowniczym i Bankach.

Co roku delegacje studentów z ENSIB i Studentenwerku uczestniczą w obchodach Tygodnia Kultury Studenckiej w Koszalinie. W 1999 roku Chór Akademicki Politechniki Koszalińskiej przebywał z bardzo udanymi koncertami w Bourges na zaproszenie: władz miasta, ENSIB i Towarzystwa Francusko-Polskiego.

W roku akademickim 1999/2000 dziesięciu studentów z Wydziałów Budownictwa i Inżynierii Środowiska oraz Mechanicznego wyjedzie na studia do Francji, Portugalii, Hiszpanii i Grecji.

WYDAWNICTWA POLITECHNIKI KOSZALIŃSKIEJ

Rodzaj publikacji	1996/97			1997/98			1998/99		
	liczba tytuł.	nakład w egz.	objęt. a.wyd.	liczba tytuł.	nakład w egz.	objęt. a. wyd.	liczba tytuł.	nakład w egz.	objętość w ark. wyd.
naukowe	15	3 370	262,11	24	5 350	369,54	24	6335	344,00
dydaktyczne	22	13 500	195,95	27	19 7500	243,82	17	10750	179,04
inne	4	3 500	8,40	4	2 100	16,76	4	2800	18,00
Razem	41	20 370	466,46	55	27 200	630,12	45	19885	541,04

KONFERENCJE NAUKOWE

Pracownicy uczelni aktywnie uczestniczyli corocznie w ponad 50 konferencjach krajowych i międzynarodowych prezentując wyniki badań prowadzonych prac naukowo-badawczych.

Uczelnia była również organizatorem następujących konferencji i sympozjów naukowych:

- XVI Zjazd Termodynamików Kołobrzeg 3-9.09.1996
- Konferencja Naukowo-Dydaktyczna pn. „*Nowe tendencje w nauczaniu mechaniki*” Kołobrzeg’96 25-26.10.96
- Konferencja pn. „*Problemy rozwoju społeczno-gospodarczego w procesie restrukturyzacji Pomorza Środkowego - stan i perspektywy*” Koszalin 13.12.96
- III Ogólnopolska Konferencja naukowa pn. „*Kompleksowe i szczegółowe problemy inżynierii środowiska*” Ustronie Morskie 16-18.05.97 r.
- V konferencja naukowo-techniczna pn. „*Gospodarka odpadami komunalnymi*” Kołobrzeg 19-21.05.97
- III Naukowe Warsztaty Profesorskie - *Technologia Maszyn*’97 - Mielno 23-26.06.97
- Międzynarodowa konferencja pn. „*Współczesne problemy gospodarki wodno-ściekowej*” Kołobrzeg 25-27.05.97
- XV konferencja pn. „*Poliptymalizacja i CAD*” 18-21.06.97 - Mielno’97
- Konferencja pn. *Polityka regionalna a wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich Pomorza Środkowego*. Koszalin, 17.10.1997
- XX Krajowa Konferencja pn. *Teoria obwodów i układy elektroniczne*. Kołobrzeg, 21-23 października 1997
- IV Krajowa Konferencja pn. *Polska myśl techniczno-wojskowa 1918-1989*. Koszalin, 2 grudnia 1997
- Seminarium Historyków pn. *Powstanie Wielkopolskie 1918 -1919*. Koszalin, 12 grudnia 1997
- Konferencja pn. *Spoleczno-ekonomiczne konsekwencje procesów transformacyjnych w regionach o wysokim bezrobociu*. Koszalin, 12 grudnia 1997
- Ogólnopolska Konferencja pn. *System finansowania szkolnictwa wyższego*. Koszalin, 6-7 maja 1998
- Szkoła Letnia pn. *Modern Plasma Surface Technology*. Mielno 11-15 maja 1998
- Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych. Koszalin 14-16 maja 1998
- Konferencja Naukowa pn. *Szkoła jakości wody*. Ustronie Morskie 27-30 maja 1998
- III Profesorskie Warsztaty Naukowe pn. *Przetwórstwo tworzyw sztucznych*. Mielno 3-5 czerwca 1998

- Konferencja pn. *Problemy budownictwa i ochrony środowiska u progu XXI wieku*. Koszalin 9-10 czerwca 1998
- XVI Konferencja Naukowa pn. „*Poliptymalizacja i CAD*”. Mielno, 15-18 czerwca 1998
- IV Profesorskie Warsztaty Naukowe pn. *Technologia Maszyn '98*. Mielno, 27-30 czerwca 1998
- III Forum Prac Badawczych pn. *Kształtowanie części maszyn przez usuwanie materiału*. Mielno 1-3 lipca 1998
- XI Konferencja Krajowa pn. *Pneumatyka i sterowanie w przemyśle*. Mielno, 9-12 września 1998
- II Krajowa Konferencja pn. *Automatyka w rolnictwie i przetwórstwie spożywczym*. Mielno 14-16 września 1998
- Konferencja pn. *Społeczno-ekonomiczne konsekwencje procesów transformacyjnych w regionach o wysokim bezrobociu*. Koszalin, 18 grudnia 1998
- IV Forum Historyków Europy Środkowej i Wschodniej. Koszalin, 21 grudnia 1998
- Międzynarodowa Szkoła Letnia pn. *Modern Plasma Surface Technology*. Mielno 10-14 maja 1999
- VI Konferencja Naukowa pn. *Gospodarka odpadami komunalnymi*, Kołobrzeg 17-18 maja 1999
- Konferencja *Europa XXI wieku*. Koszalin 24 maja 1999
- IV Konferencja Naukowa pn. *Kompleksowe i szczegółowe problemy inżynierii środowiska*, Ustronie Morskie 28-30 maja 1999
- XVI Konferencja Naukowa pn. „*Poliptymalizacja i CAD*”. Mielno 14-17 czerwca 1999
- *Naukowe Warsztaty Profesorskie pn. Technologia Maszyn '99*. Mielno 28-30 czerwca 1999
- XXVIII Międzynarodowa Konferencja Polskiej Sekcji Stowarzyszenia IMAPS, Kołobrzeg, wrzesień 1999 (plan.)
- III Krajowa Konferencja pn. *Automatyka w rolnictwie i przetwórstwie spożywczym*. Mielno, wrzesień 1999 (plan.)
- XIV Konferencja Katedr i Zakładów Geodezji Wydziałów Niegeodezyjnych nt. *Stan prawny w geodezji i aktualna tematyka badawcza*. Mielno, wrzesień 1999 (plan).

W maju 1998 roku zorganizowano I Ogólnopolską Konferencję nt. „Systemy Finansowania Szkolnictwa Wyższego — SF'98”, która obejmowała: zasady finansowania szkolnictwa wyższego, systemy finansowania działalności dydaktycznej uczelni, zasady podziału środków finansowych między uczelnie, zasady podziału środków finansowych w uczelni i efektywność różnych algorytmów podziału środków finansowych. Referaty wygłosili Rektorzy, Prorektorzy i Dziekani ważniejszych polskich uczelni oraz przedstawiciele Ministerstwa Edukacji Narodowej i kraju związkowego Schleswig-Holstein,

Niemcy. W konferencji udział wzięło ponad 60 uczestników, a wśród nich przedstawiciele Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, dyrektorzy, kwestorzy i pracownicy działów finansowych większości polskich uczelni państwowych oraz niektórych niepublicznych wyższych szkół zawodowych.

Zorganizowano dwa seminaria polsko-francuskie. Pierwsze w roku 1996 nt: „Metody i zastosowania sztucznej inteligencji”, natomiast drugie w 1998 roku nt. „Nowoczesne techniki i technologie”. Materiały z pierwszego seminarium w językach francuskim, angielskim i niemieckim opublikowano w zeszytach naukowych WM 22. Natomiast materiały z drugiego seminarium są w trakcie przygotowań.

KOMPUTERYZACJA UCZELNI

Od roku akademickim 1996/97 prowadzono rozbudowę sieci komputerowych przeznaczonych do usprawnienia komunikacji z innymi ośrodkami w kraju i poza nim. W trakcie prac rozbudowano sieć lokalną włączając przez nią do sieci rozległych nowe obiekty uczelni: budynek F w całości, budynek A — część nowej sieci i wymiana starego okablowania, budynek D — rozbudowa sieci i wymiana starego okablowania, domy studenckie — budowa nowej sieci lokalnej i włączenie jej w ogólnouczelnianą i INTERNET.

W roku akademickim 1997/98 sieć lokalna została zmodernizowana w następujący sposób:

- wykonano infrastrukturę logiczną (pasywną i aktywną) w budynkach A, B, C zastępując fragmenty okablowania RG58 siecią strukturalną z użyciem UTP; stworzono ok. 150 punktów przyłączeniowych,
- powstała nowa sieć strukturalna w budynku J (ok. 30 punktów przyłączeniowych) oraz doprowadzono do tego budynku 2 kanały transmisyjne (10 Mbps i 100 Mbps) jako linie podziemne z zastosowaniem okablowania UTP,
- sieć logiczną w budynku A wyposażono w urządzenia aktywne o prędkości 100 Mbps; w przyłączy zastosowano trakt światłowodowy z transceiverami 100 Mbps,
- wykonano połączenie logiczne (linia napowietrzna) pomiędzy Centrum Komputerowym, a budynkami W i E, doprowadzono sieć do magazynów oraz studium WF,
- zrealizowano przyłączenie Wydziału Ekonomii i Zarządzania do struktury sieci przy ul. Racławickiej za pomocą cyfrowego łącza radiowego o prędkości 10 Mbps,
- zainstalowano w WEiZ wydzielony serwer UNIX świadczący usługi internetowe na rzecz tamtejszego środowiska,
- zakupiono sprzęt i zmodernizowano jedną ogólnodostępną pracownię w CK (10 nowych stanowisk),
- wprowadzono nowy system „routingu” i organizacji logicznej wydzielając osobne segmenty sieci dla jednostek organizacyjnych,
- uruchomiono i włączono do eksploatacji nowy serwer NOVELL w Centrum Komputerowym (CK4) zastępując jeden ze starych serwerów.

Rozbudowując Miejską Sieć Komputerową KOSMAN zrealizowano następujące przedsięwzięcia:

- przyłączono do struktury sieci Instytut Aklimatyzacji i Ochrony Roślin w Boninie,
- zorganizowano ośrodek administracji KOSMAN w Wydziale Elektroniki,
- prędkość transmisji danych w sieci zwiększono z 64 kbps do 128 kbps,
- zwiększono zakres usług programowych dostarczanych przez KOSMAN przez zwiększenie zainstalowanych licencji oprogramowania.

W roku akademickim 1998/99 zrealizowano następujące modernizacje:

- zwiększono moc obliczeniową serwerów ogólnego dostępu - zainstalowano serwer DELL 2200 pracujący pod systemem SOLARIS 7.0 oraz rozbudowano serwer NOVELL - CK4 o dodatkowy procesor i pamięć;
- w Centrum Informatycznym Wydziału Elektroniki uruchomiono dwa serwery DELL 2200. Jeden pracuje z systemem SOLARIS 7.0, drugi z NOVELL 4.1. Ponadto w katedrach i zakładach instalowano serwery obsługujące grupy użytkowników np. SUN ULTRA 3D w Katedrze Maszyn Roboczych, DELL 2200 w Katedrze Mechaniki Precyzyjnej (system LINUX) i inne;
- w czasie roku akademickiego 1998/99 prowadzono dalszą rozbudowę sieci komputerowej. Wybudowano fragmenty struktury zwiększające ilość punktów przyłączeniowych w budynkach A, B, C, D. Zrealizowano strukturę laboratorium Katedry Maszyn Roboczych w budynku H, zwiększono istniejącą sieć w budynku H. W Wydziale Elektroniki zbudowano Centrum Informatyczne pełniące funkcje lokalnego systemu komunikacyjnego. Uruchomiono trzy pracownie dydaktyczno-naukowe. Zorganizowano również system administracji siecią, w części dotyczącej Wydziału Elektroniki. Nową pracownię utworzono również w Wydziale Ekonomii i Zarządzania. Łącznie w wyniku prowadzonych prac we wszystkich obiektach Politechniki Koszalińskiej znajduje się ok. 1000 gniazd przyłączeniowych do sieci lokalnej;
- drastyczny wzrost liczby użytkowników wymusił zmiany w strukturze logicznej oraz sposobie zarządzania siecią. Konieczne było wprowadzenie podziałów na podsieci, wystąpienie o przydział nowych klas adresów IP oraz opracowanie nowego projektu trasowania (routingu). Zakupione zostały routery zapewniające separację transmisji danych oraz optymalizację przesyłania (CISCO 1005, CISCO 1605), przełączniki separujące segmenty lokalne, koncentratory wyposażone w szybkie porty ethenet (100Mbps), konweertery. Przeorganizowano dotychczasowy system transmisji;
- wzrost ruchu lokalnego był jednoznaczny z zapotrzebowaniem na pasmo w ruchu zewnętrznym. Zmienione zostały warunki z dostawcą Internet (NASK), uruchomiono łącze zewnętrzne o przepustowości 256 kbps. Stale wzrastające zapotrzebowanie spowodowało rozpoczęcie prac projektowych w celu uzyskania dostępu do sieci POL 34 (34 Mbps w technologii ATM);
- podjęto próby zabezpieczeń zasobów serwerów poprzez zakup systemu obronnego FireWall opartego o system CISCO, który przewiduje się zainstalować na łączu pomiędzy siecią lokalną a zewnętrzną. Dodatkowo zakupiono streamery cyfrowe do

- bieżącej archiwizacji danych oraz wprowadzono administracyjny system kontroli i archiwizacji zasobów. Wprowadzono też monitorowanie ruchu w sieci we wszystkich obiektach Politechniki za pomocą pakietu Transced Enterprise Manager for Windows;
- zwiększono liczbę licencji oprogramowania zainstalowanego na komputerach.

SAMORZĄD I ORGANIZACJE STUDENCKIE

W latach 1996— 1999 nastąpił wzrost roli Samorządu Studentów w Uczelni, na wydziałach i na Osiedlu Akademickim. Parlament Studentów uczestniczył przy podejmowaniu decyzji we wszystkich sprawach dotyczących studentów takich jak: regulamin studiów, rozdział środków finansowych na poszczególne rodzaje pomocy materialnej, rozdział środków na Wydziały, rozdział miejsc w Domach Studenckich na Wydziały, wielkość dopłat do posiłków w stołówce akademickiej, podział funduszu wychowawczego.

Parlament Studentów był organizatorem przedsięwzięć na stałe wpisanych w kalendarz imprez kulturalnych uczelni oraz miasta Koszalina, takich jak: Tydzień Kultury Studenckiej, Otrzęsiny, Wieczory Andrzejkowe, Akcje „Choinka”, udział w Wielkiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy, Wieczory Karnawałowe, Dzień Studentki i Dzień Studenta.

Parlament Studentów Politechniki Koszalińskiej współpracował z Parlamentami Studentów innych uczelni biorąc czynny udział w zjazdach integracyjnych (np. Forum Uczelni Technicznych) oraz z Parlamentem Studentów RP.

Na Osiedlu Akademickim prowadzona była rozbudowa lokalnej sieci komputerowej. Zakupiono nowy serwer oraz podłączono do międzynarodowej sieci Internet. Sieć lokalna jest obsługiwana przez studentów, natomiast nadzorowana jest przez Centrum Komputerowe. Współpraca władz uczelni z Samorządem Studentów w minionej kadencji układała się bardzo dobrze.

Z najważniejszych zrealizowanych zadań warto wymienić następujące:

- opracowano nowy „Regulamin przyznawania i ustalania wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów studiów dziennych”,
- ustalono szczegółowe zasady przyznawania następujących świadczeń ze środków budżetu państwa: stypendiów za wyniki w nauce, stypendiów socjalnych, dopłat do miejsca w DS-ie, dopłat do posiłków w stołówce studenckiej i zapomóg, uzupełniając je następnie o zasady przyznawania miejsca w DS, a także stypendium specjalnego dla osób niepełnosprawnych oraz dopłat do miejsca zakwaterowania,
- zwiększono zainteresowanie studentów podnoszeniem poziomu nauki poprzez wprowadzenie stosunkowo wysokich stypendiów za wyniki w nauce -wprowadzone zasady zostały pozytywnie przyjęte przez władze podstawowych jednostek organizacyjnych i studentów,
- corocznie jest prowadzona akcja zbierania ofert przez Studenckie Biuro Zakwaterowań — dzięki tej działalności co roku około 1000-1500 studentów miało zapewnione miejsce na kwaterach prywatnych oraz w pensjonatach, na terenie Koszalina i Mielna,

- w okresie wakacyjnym działalność prowadziło Studenckie Biuro Pracy, dzięki któremu część studentów mogła zarobić na swoje utrzymanie,
- studenci Politechniki Koszalińskiej byli bardzo aktywni w istniejących kołach naukowych: „AQUA” i „INFORMATYKÓW” oraz następujących organizacjach studenckich: Klub Radiowy „DiRaC”, „CHÓR AKADEMICKI”, „AKADEMICKI KLUB TAŃCA”, Studenckie Studio Radiowe „JANTAR”, Studencki Klub „KREŚLARNIA”, Studencka Agencja Fotograficzna i Yacht Club Politechniki Koszalińskiej. Nasi studenci byli wielokrotnie inicjatorami założenia nowych kół naukowych: „HISTORYKÓW POLSKIEJ TECHNIKI WOJSKOWEJ” „INET” i „MŁODYCH MENEDŻERÓW” oraz organizacji: Klubu Lotniczego „IKAR”, Klubu Górskiego „GRĄŃ”, „KLUBU EUROPEJCZYKA”, „STUDENCKIEGO KOŁA TEATRALNEGO”, „STUDENCKIEGO KLUBU WSPINACZKOWEGO”, Studenckiego Koła „NOWE MEDIA” i Grupy Aspirującej do AIESEC - w kadencji 1996-99 w Politechnice działało 5 kół naukowych oraz 15 organizacji studenckich,
- studenci z kół naukowych zdobyli wiele prestiżowych nagród i wyróżnień,
- Chór Akademicki jest znanym już zespołem i ma znaczne osiągnięcia — jest dobrym przykładem statusu Politechniki — chór powstał w 1993 roku, jest 4-głosowym chórem mieszanym liczącym ponad 70 osób, występował z licznymi koncertami w Uczelni, w mieście oraz poza granicami kraju — do najważniejszych występów należy zaliczyć: koncert z okazji Święta Niepodległości, koncert z okazji XX-lecia pontyfikatu Jana Pawła II, koncert z okazji XXX-lecia Uczelni, XV-lecia istnienia Wyższego Seminarium Duchownego, w czerwcu 1999 r. na Zamku w Gniewie z okazji wizyty Jana Pawła II w Polsce, z okazji rocznicy istnienia Lions Club, występy w Kilonii w ramach „Kiler Woche”, w Berlinie z okazji promocji miasta Koszalina, występy w Bourges, koncerty w Pradze, Budapeszcie, Wiedniu i Eger, a także wiele występów okazjonalnych np. z okazji inauguracji roku akademickiego,
- poważne sukcesy odnosili tancerze zrzeszeni w Akademickim Klubie Tańca Towarzystwskiego — (ponad 120 studentów) — do najważniejszych osiągnięć w latach 1998-99 należy zaliczyć: Mistrzostwo Polski Show Dance formacji AWERS za układ „Stworzenie Świata”, Mistrzostwo Polski i II Wicemistrzostwo Polski Mixing Blues, Mistrzostwo Polski i II Wicemistrzostwo Polski Hot Blues, Mistrzostwo Polski oraz I i II Wicemistrzostwo Polski Acro Mixing Blues, Mistrzostwo Polski oraz I i II Wicemistrzostwo Polski Tango Argentino, III miejsce w Pucharze Świata Formacji Dance Show, V miejsce w Mistrzostwach Świata Acro Mixing Blues, V miejsce w Pucharze Świata Mixing Blues i VI miejsce w Mistrzostwach Świata Formacji Dance Show.

DZIAŁALNOŚĆ SPORTOWA, TURYSTYCZNA I REKREACYJNA

W kadencji 1996-99 nastąpiła dalsza poprawa i rozbudowa bazy Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. Wybudowano dwa korty tenisowe oraz dokończono budowę

ściany wspinaczkowej, zakupiono jacht, zwiększono wyposażenie siłowni, wykonano wiele prac remontowych i modernizacyjnych.

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu ma bardzo dobre warunki do prowadzenia zajęć z wychowania fizycznego i przeprowadzania imprez sportowych. Jest to możliwe dzięki posiadaniu: hali sportowej z miejscami dla publiczności, z systemem nagłaśniającym i mierzenia czasu podczas rozgrywek, dwóch siłowni, wyposażonych w zestaw typu Atlas do ćwiczeń siłowych, ściany wspinaczkowej, sauny fińskiej, sali nautycznej z pełnym wyposażeniem do prowadzenia szkolenia z zakresu żeglarstwa, przystani żeglarskiej w Mielnie, z hangarem i pomostem do cumowania jednostek pływających, 14 łodzi żaglowych i 10 kajaków.

Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego Politechniki Koszalińskiej prowadził następujące sekcje: judo, koszykówki, tenisa ziemnego i stołowego, wspinaczkową, pływania, piłki ręcznej, piłki nożnej, badmintonu, nurkowania swobodnego i turystyczną. Co roku organizowane były obozy narciarskie (krajowe i zagraniczne) oraz spływy kajakowe i wyjazdy zagraniczne m. in. do Włoch, a także kursy i pływanie żeglarskie.

Studenci Politechniki Koszalińskiej brali udział w wielu zawodach sportowych zajmując znaczące miejsca - mistrzów Polski Politechnik.

W grudniu 1998 roku, po 10 latach, została reaktywowana drużyna piłki ręcznej kobiet. Drużyna ta rozpocznie rozgrywki w II lidze na szczeblu centralnym. Kadre I zespołu tworzą w zdecydowanej większości nasze studentki członkinie sekcji piłki ręcznej. Wyjazdowe mecze naszej drużyny będą doskonałą okazją do promocji naszej uczelni, miasta i regionu. Do pracy w sekcji ręcznej pozyskano wiele osób z kręgu lokalnych przedsiębiorców.

DZIAŁALNOŚĆ

ADMINISTRACYJNO-GOSPODARCZA

REMONTY I MODERNIZACJE

Z ważniejszych prac remontowych i modernizacyjnych w okresie 1996-1999 wykonano:

Modernizacje i przebudowy pomieszczeń dla potrzeb nowych laboratoriów oraz remonty sal wykładowych:

- przebudowa magazynu głównego na pracownię dla kierunku Wzornictwo,
- wykonanie antresoli w laboratorium Techniki Budowlanej (budynek Hali Warsztatowo-Magazynowej),
- przebudowa części pawilonu „J” na Centrum Inżynierskich zastosowań Komputerów,
- przebudowa pomieszczeń w budynku „H” na: Centrum Nowych Technologii, Centrum Systemów i Zastosowań Automatyki,

- remont sali wykładowej nr 8 w budynku „C”
- remont sali wykładowej nr 212 w budynku „D”,
- wymianę posadzek z wykładzin rulonowych na płytki typu „GRES” w korytarzach wszystkich kondygnacji budynku „D”,
- remont sali wykładowej nr 19 w budynku SWFiS,
- przebudowa i modernizacja pomieszczenia nr 111 w budynku „B” na laboratorium,
- modernizacja i przebudowa pomieszczeń w Hali Transportu na laboratorium Hamowni,
- przebudowa i modernizacja pomieszczeń nr 2, 3 i 4 znajdujących się na parterze budynku przy ul. Partyzantów nr 17 na laboratorium informatyczno – sieciowe,
- remont sali wykładowej nr 103 przy ul. Partyzantów,

Nastąpiła poprawa stanu wyposażenia sal dydaktycznych Uczelni. W I etapie zmodernizowano sale 8C, 19W, 210D, 212D, K1, 103, II etap modernizacji dotyczy 11 sal.

Zmniejszenie strat ciepła:

- wymiana okien stalowych na drewniane, uszczelnienie istniejących ram metalowych w laboratoriach, uzupełnienie i naprawa elewacji w budynku „E”,
- wymiana drzwi zewnętrznych wejściowych do budynku SWFiS,
- wymiana stolarki okiennej w budynku „A”,
- wymiana drzwi wejściowych do łącznika „B-C”,
- Dom Studenta Nr 1: wymieniono okna drewniane na PCV od strony północno zachodniej oraz w hollu i świetlicy, okna metalowe na klatkach schodowych na PCV (w chwili obecnej trwa wymiana pozostałych okien drewnianych na PCV),
- Dom Studenta Nr 2: wymiana drzwi wejściowych drewnianych na aluminium, wymiana stolarki okiennej na PCV na klatkach schodowych, w kuchniach i w hollu,
- Dom Studenta Nr 3: wymiana okien metalowych na PCV w hollu budynku, wymiana drzwi wejściowych na PCV, wymiana stolarki okiennej w kuchniach i korytarzach (szczyty budynku),
- Dom Studenta Nr 4: wymiana stolarki okiennej na PCV 90 szt., wykonanie wiatrołapu do budynku z profili aluminiowych,
- wymiana stolarki drewnianej na okna PCV w budynku „F” 21 szt.,
- wymiana okien drewnianych na okna z profili PCV w budynkach : SWFiS na holu i klatce schodowej, bibliotece budynku „A”, pawilonie „J” w części laboratoryjnej Wydziału Budownictwa.

Ponadto wykonano liczne remonty kapitalne pokryć dachowych remonty i modernizacje sanitariatów oraz prace poprawiające bezpieczeństwo użytkowania obiektów, liczne drogi, chodniki i parkingi.

INWESTYCJE

*Inwestycja pn. „Zespół Obiektów Dydaktycznych”
przy ul. Kwiatkowskiego w Koszalinie*

W roku akademickim 1996 oddano do użytku budynek dydaktyczny „B” dla potrzeb Instytutu Zarządzania i Marketingu o kubaturze 16770 m³ i powierzchni użytkowej netto wynoszącej 3952 m². Oddany budynek powiększył bazę dydaktyczną Uczelni o 20 sal wykładowych i seminaryjnych o łącznej powierzchni 1130 m² oraz o dwie sale komputerowe o pow. 86 m².

W lutym 1999 oddano do użytku IV, V i VI piętro w budynku dydaktycznym „A”, pozostałe kondygnacje są na ukończeniu a oddanie ich do użytku planuje się na 1 października br.

W roku 1998 ukończono roboty budowlane w budynku przeznaczonym dla kadry profesorskiej. Budynek został wykonany w stanie surowym zamkniętym wraz z elewacją i chodnikami. Mieszkania przekazano użytkownikom, którzy we własnym zakresie wykonują roboty wykończeniowe.

Budynek Ogólnotechniczny przy ul. Gdańskiej w Koszalinie

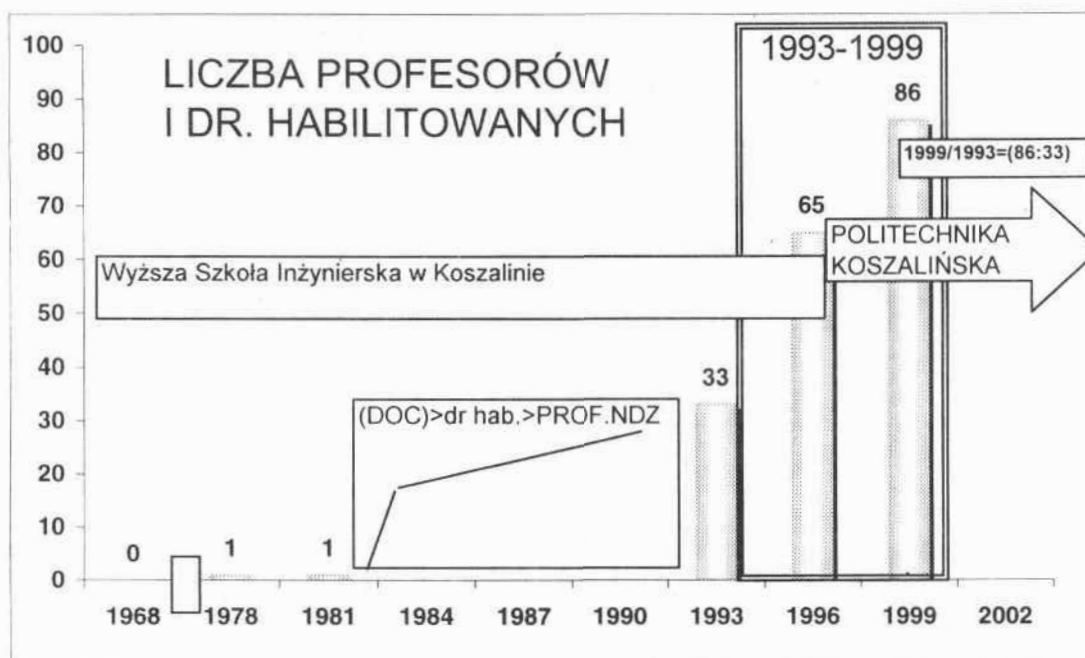
Z uwagi na dotkliwie odczuwalne braki dużych sal wykładowych w Uczelni, postanowiono, że w październiku br. zostanie oddany do użytku budynek „B” mieszczący jedną salę wykładową na 300 miejsc, dwie sale po 120 miejsc oraz szatnie i holl znajdujące się w parterze budynku.

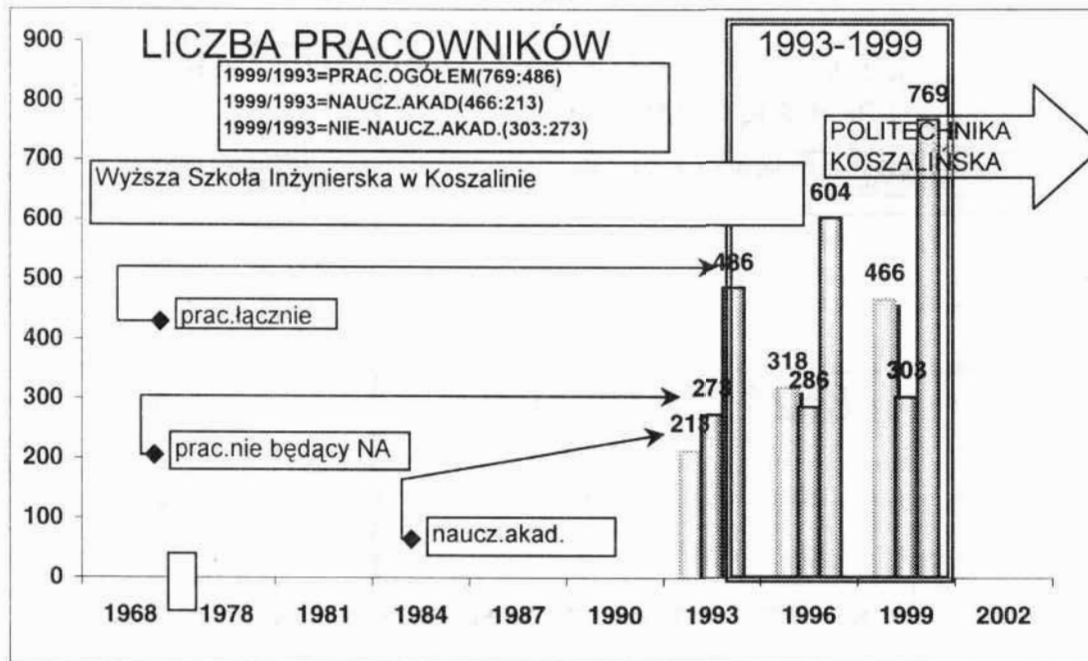
Ponadto dla prawidłowego funkcjonowania budynku „B” zostaną wykonane roboty w budynku „C” w zakresie umożliwiającym korzystanie z klatki schodowej i sanitariatów. (wejście na piętro budynku „B” jest zaprojektowane z poziomu I piętra budynku „C”, sanitariaty obsługujące budynek „B” znajdują się na poszczególnych piętrach budynku „C”).

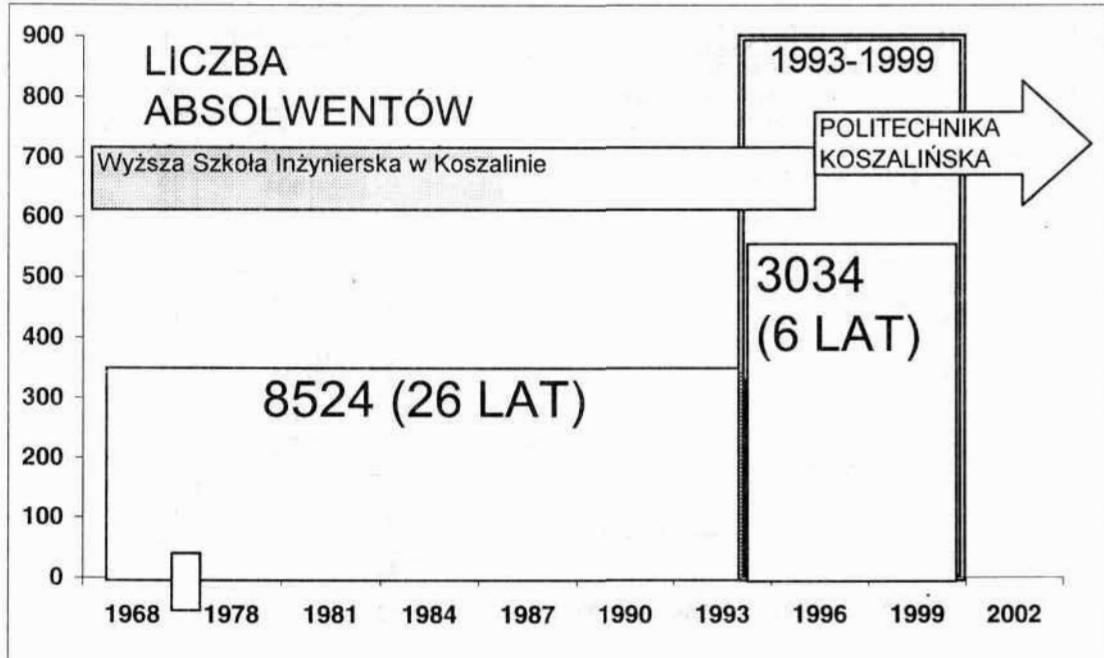
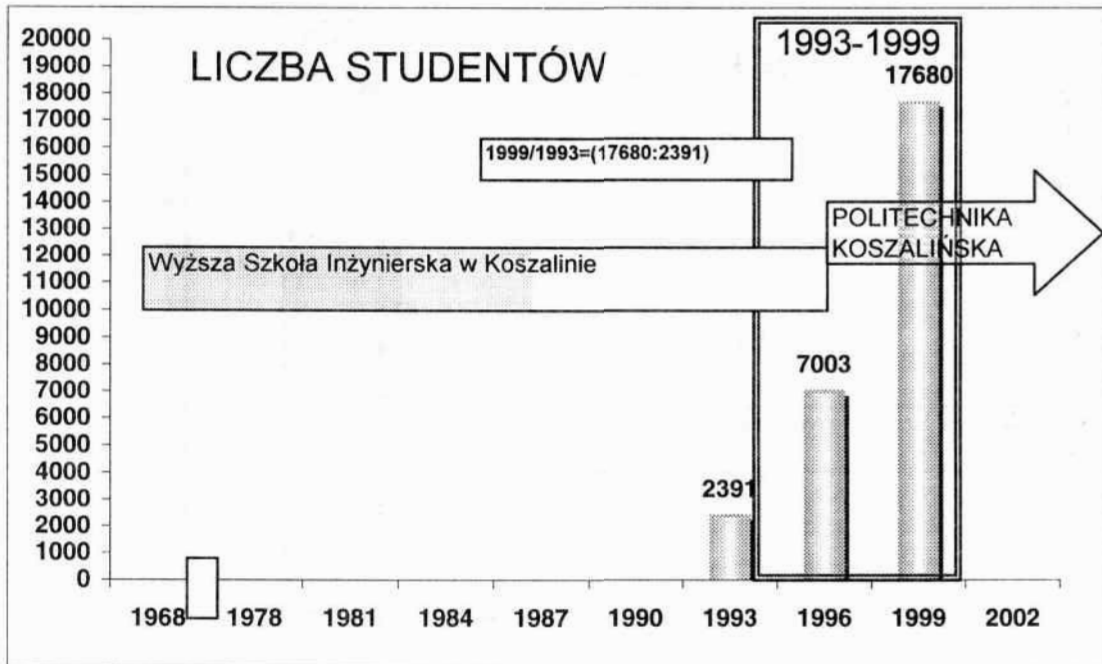
Na ukończeniu jest również parking na samochody osobowe zaprojektowany dla całego kompleksu budynku ogólnotechnicznego.

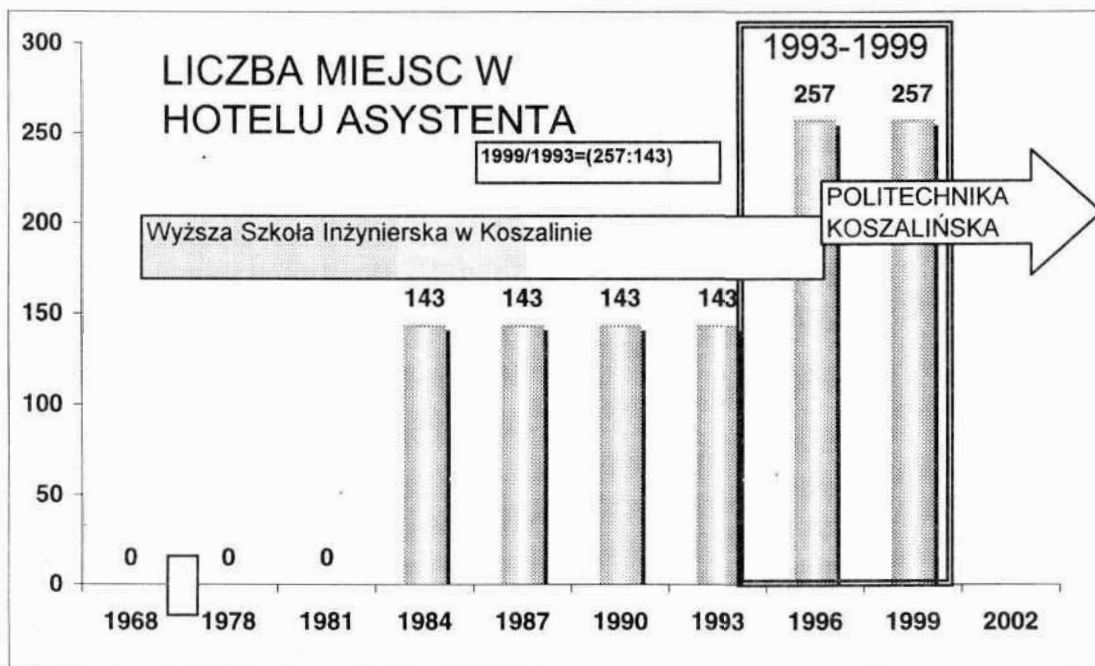
WSKAŹNIKI ILUSTRUJĄCE ROZWÓJ UCZELNI W KADENCJACH 1993-1999

Źródła

Spółeczny Komitet Budowy WSInż. 77/1, 2, 3, 4.

Spółeczny Komitet Rozwoju, Biuro Rektora, t. 1 — 2.

Rada Społeczna WSInż.

1975, 1978, 1980 — t. 72/12

1979 — 1980 — t. 72/13.

Posiedzenia Senatu 1975 — 1976, t. 72/1

1977 — 1978, t. 72/2

1979 — 1980, t. 72/5

1981 — 1982, t. 72/4

1983 — 1984, t. 72/5

1987

1988 — 1998

Kolegium Rektorskie

1974 — 1975, t. 72/11

1976 — 1977, t. 72/6

1978 — 1979, t. 72/7

1980 — 1981, t. 72/8

1982 — 1983, t. 72/9

1984 t. 72/10

1988 — 1998

Skargi i wnioski 1978 — 1981, t. 72/14

1980 — 1982, t. 72/15

Przekazanie Urzędu Rektora 2 X 1987

Biuro Rektora, dokumentacja za lata 1988-1995, bez sygnatur.

Bibliografia

- Banasiak Jerzy, *Fenomen Aix-en-Provence? Wyższa Szkoła Inżynierska*. Pobrżeże 1982 nr 1 s. 13-14.
- Berliński Kazimierz, *X lat Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie*. Stud. i Mater. 1978 nr 2 s. I-X, tab.
- Borkowski J., *Ziemi i morzu*. [Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie]. Rozm. przepr. A. Ulman. Pobrżeże 1984 nr 10 s. 13-14, il.
- Cierpisz Zbigniew, Falkowski Józef, *25 lat Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej 1968 — 1993*. Koszalin 1993.
- Czarnik Andrzej, Wachowiak Jerzy, *Organizacja uczelni. Skład osobowy i plany studiów w latach akademickich 1868/1969 i 1969/1970 (według stanu na 1 I 1970 r.)*. Koszalin 1970.
- Drewczyński Stanisław, Ignaciuk Jerzy, Jankowski Władysław, Korolewicz Teresa, *Informator dla kandydatów na I rok studiów*. Koszalin 1986.
- XXV lat działalności Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie*. Stan na 31 XII 1992. Opracowanie zbiorowe pod red. Rafała Staszewskiego. Koszalin 1993.
- 25 lat Wydziału Mechanicznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie 1968 — 1993*. Praca zbiorowa pod red. Jerzego Milanowskiego, Jerzego Ignaciuka i Bronisława Słowińskiego. Koszalin 1993.
- Dzieje Koszalina*. Praca zbiorowa pod red. Bogusława Drewniaka i Henryka Lesińskiego. Poznań 1967.
- Fedorowski Jerzy, *Kreatywność szkół wyższych*, "Przegląd Wielkopolski", 1993, nr 3-4.
- Filipow-Ciskowska Elżbieta, *Informator*. Koszalin 1993.
- Froncka A., Kuryłowicz J., Sklenarska E., *50-lecie oświaty na Ziemi Koszalińskiej. Zestawienie bibliograficzne w wyborze*. Koszalin 1995.
- Górawski Józef, *Przemiany infrastruktury szkolnictwa wyższego na Ziemiach Zachodnich i Północnych w latach 1945-1975*. Roczn. Słup. 1988/1989 s. 111-114, tab.
- Górzyńska Janina, *Wszystko od nowa*. [Zakład Półprzewodników w koszalińskiej Wyższej Szkole Inżynierskiej]. Polska 1975 nr 9 s. 34-35, 38-39, il.
- Hauziński Jerzy, *Informator o Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie*. Dane według stanu na dzień 1 IX 1980. Koszalin 1980.
- Informator Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie*. Koszalin 1976.
- Jankowska Lubomira, *Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie. Skład osobowy i plany studiów według stanu na dzień 31 XII 1976 r.* Koszalin 1977.
- Janocha Henryk W., Franciszek Lachowicz, *Góra Chełmska. Miejsce dawnych kultów i Sanktuarium Maryjne*. Koszalin 1991.
- Karpiński Tadeusz, *Działalność i zamierzenia rozwojowe Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie*. Koszal. Stud. Mater. 1979 nr 2 s. 14-25, wykr.

- Karpiński Tadeusz, *Związki z gospodarką. [Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie]. Wizyty u naukowców. Rozmowę przeprowadziła M. Majewska. Pobrzeże 1974 nr 62 s. 21, il.*
- Koszalin. Informator. Red. Jolanta Tubielewicz, Koszalin 1993.
- "Kurier Akademicki", 1993, nr 1.
- Kwiatkowski Antoni, *Instytut Inżynierii Materiałowej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie w latach 1972-1978. Zeszyty Naukowe WSI Koszalin 1977 nr 3 s. 5-10.*
- Lepianka Józef, *Informator o Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie dla kandydatów na I rok studiów. Koszalin 1979.*
- Malepszy Bonifacy, *Organizacja uczelni. Skład osobowy. Plany studiów. Koszalin 1972. Materiały z drugiej konferencji dydaktycznej. Pod red. Adama Mościckiego. Koszalin 1975.*
- Piątek Zdzisław, *Wystąpienie Rektora Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie na uroczystości obchodów 20-lecia Uczelni. Koszalińskie Studia i Materiały 1988 nr 1/2 s. 5-17.*
- Pyrak S., *X lat Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie . Prz. Bud. 1979 nr 2 s. 103-104, il.*
- Polak Bogusław, *Wyższa Szkoła Inżynierska 1968 — 1993 (w:) "Rocznik Koszaliński", Koszalin 1994, s. 143 — 148.*
- Polska — Pomorze Zachodnie. Związki Historyczne, Szczecin 1990.*
- Program rozwoju Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie do roku 2000. Koszalin 1987.*
- Raczkowski Wincenty, *Wkład inżynierów i techników mechaników w rozwój gospodarczy Pomorza Środkowego. Koszalin 1989.*
- Roliński A., *Współpraca studentów budownictwa [WSI w Neustrelitz i WSI w Koszalinie]. Bud. Wiej. 1975 nr 11 s. 2.*
- Rupińska J., *Punkty konsultacyjne wyższych uczelni w Koszalinie. Roczn. Koszal. nr 4 1968 s. 354-356.*
- Serwis Informacyjny Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, 1994, nr 1, nr 2: 1 X 1994 r., nr 3: listopad 1994 r., nr 4: grudzień 1994 r., nr 5: marzec 1995 r., nr 6: czerwiec 1995 r.*
- Smoleński Jerzy, *Klucz do nowoczesności. [Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie]. Rozm. przepr. J. Cieślak. Tyg. Mor. 1970 nr 5 s. 8-9, il.*
- Smoleński Jerzy, *Pierwsze cztery lata WSI w Koszalinie. Koszal. Stud. Mater. 1973 nr 1 s. 11-18.*
- Technical University of Koszalin (Poland). Prospectus, Koszalin 1994.*
- The Technical University of Koszalin. Koszalin 1990.*
- Wasilewska Teresa, *Publikacje pracowników Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, 1981 — 1983. Bibliografia, t. 2. Koszalin 1985.*

- Wasilewska Teresa, *Publikacje pracowników Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, 1984 — 1985. Bibliografia*, t. 3. Koszalin 1987.
- Witek Jan, *Powstanie i rozwój Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, 1968 — 1978. Wybrane materiały statystyczne*. Koszalin 1978.
- Wniosek o zmianę nazwy uczelni z: Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie na: Politechnika Koszalińska, 1984 — 1985*. Opracował zespół pod red. Krzysztofa Wawryna. Koszalin 1994.
- Wyższa Szkoła Inżynierska w Koszalinie. Informator*. Koszalin 1990.

PLAN SYTUACYJNY

obiektów politechniki koszalińskiej

A - OBIEKTY PRZY UL. RACŁAWICKIEJ

- WYDZIAŁ BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA
- WYDZIAŁ MECHANICZNY

B - OBIEKTY PRZY UL. KWIATKOWSKIEGO

- WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA
- NAUCZYCIELSKIE KOLEGIUM JĘZYKA ANGIELSKIEGO
- STUDIUM JĘZYKÓW OBCYCH

D - OBIEKTY PRZY UL. ŚNIADECKICH

- SALE WYKŁADOWE

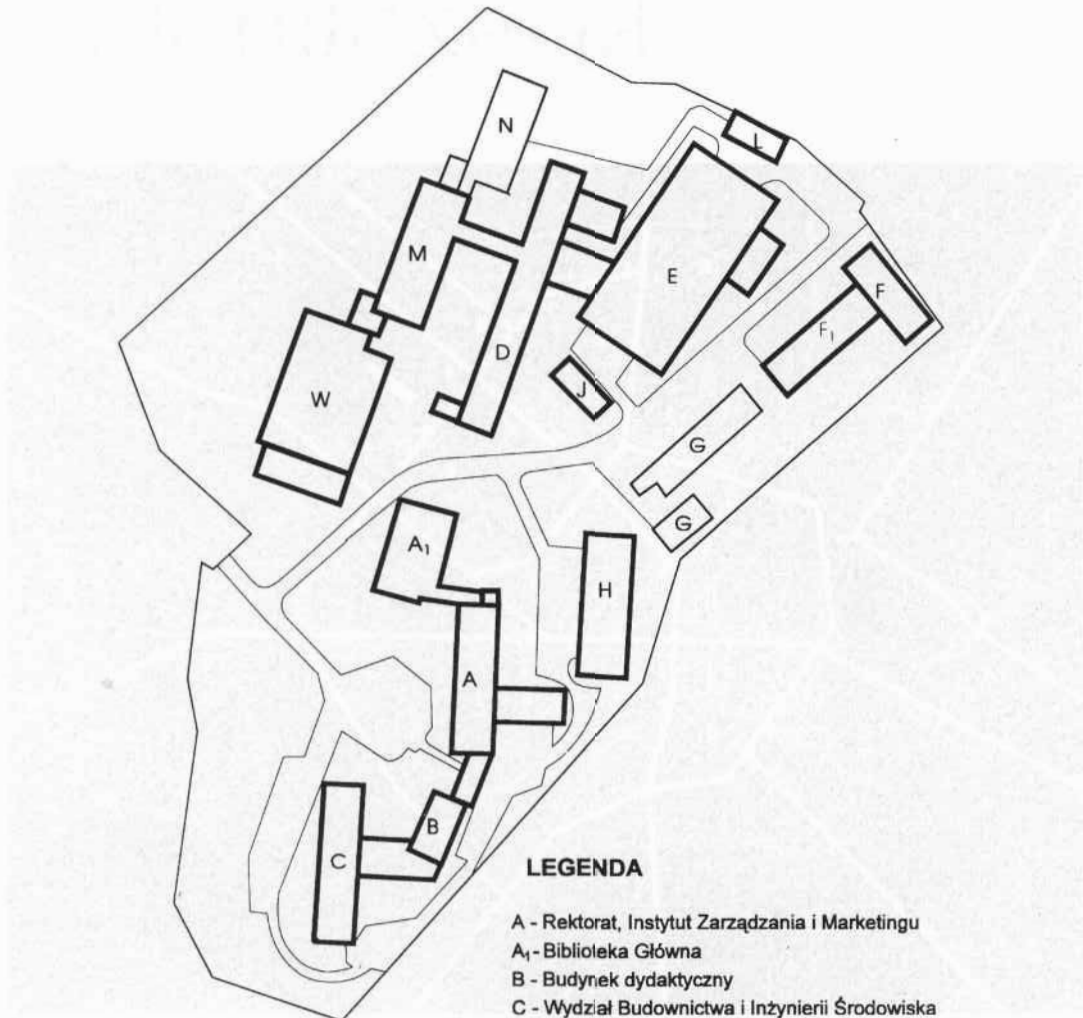
E - OBIEKTY PRZY UL. REJTANA

- DOMY AKADEMICKIE

F - OBIEKTY PRZY UL. ORŁĄT LWOWSKICH

- STOŁÓWKA STUDENCKA

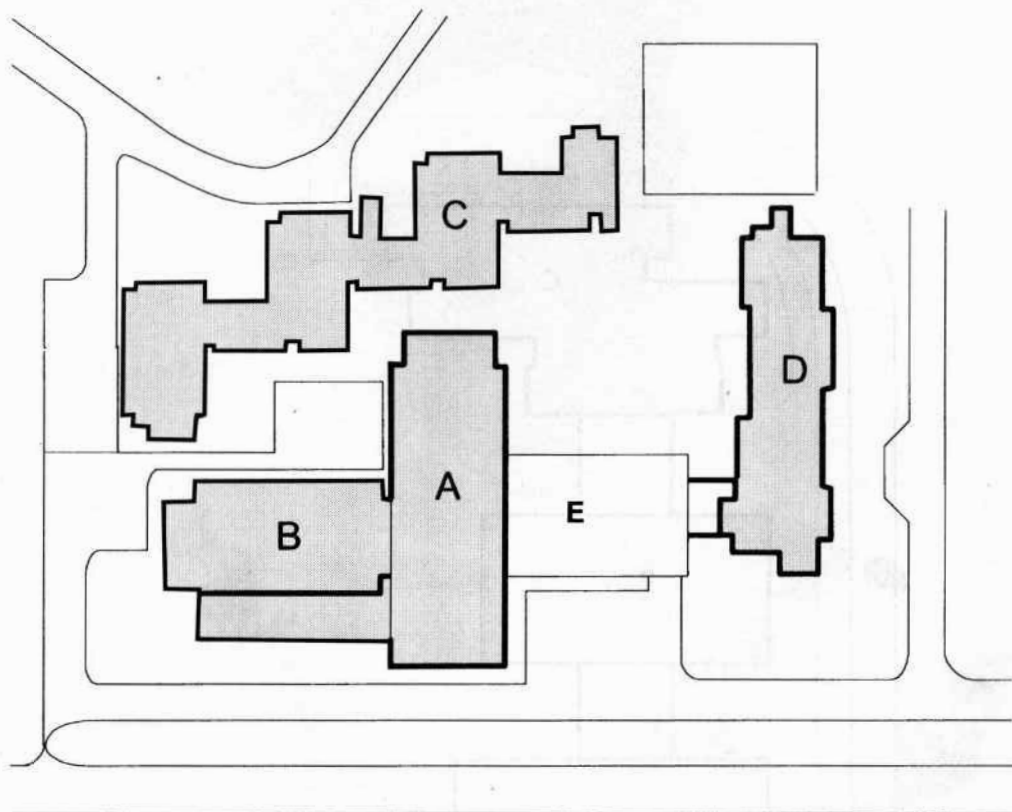
ZESPÓŁ OBIEKTÓW POLITECHNIKI KOSZALIŃSKIEJ
przy ul. Raławickiej

LEGENDA

- A - Rektorat, Instytut Zarządzania i Marketingu
- A₁ - Biblioteka Główna
- B - Budynek dydaktyczny
- C - Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska
- D - Wydział Mechaniczny
- E - Zespół Laboratoriów Wydziału Mechanicznego
- F - Obiekty dydaktyczne Inżynierii Materiałowej
- F₁ - Laboratorium Środowiskowe
- G - Pomieszczenia magazynowo-gospodarcze
- H - Zespół laboratoriów Wydziału Mechanicznego
- J - Laboratorium Wychowania Technicznego
- L - Laboratorium Materiałów Budowlanych
- M - Zespół laboratoriów Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska
- N - Pomieszczenie warsztatowo-magazynowe
- W - Hala sportowa SWFiS

PLAN SYTUACYJNY OBIEKTÓW
przy ul. E. Kwiatkowskiego

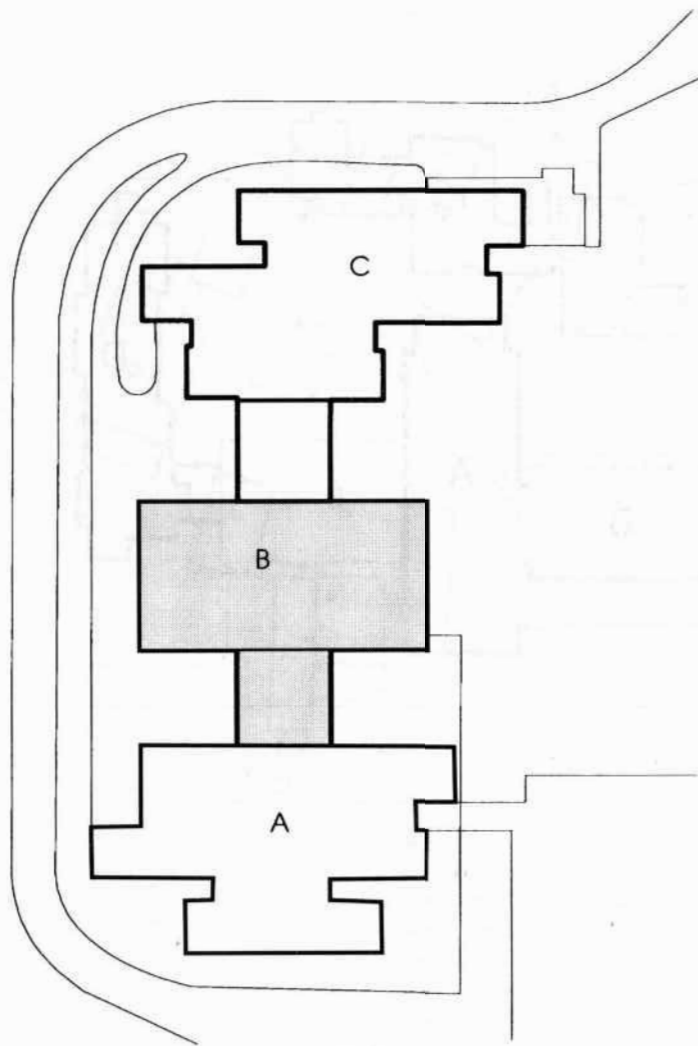

LEGENDA

- A – Główny budynek dydaktyczny
- B – Budynek dydaktyczny
- C – Hotel asystenta
- D – Budynek mieszkalny dla kadry naukowej
- E – Sala audytoryjna

■ – Obiekty oddane do użytku

ZESPÓŁ OBIEKTÓW POLITECHNIKI KOSZALIŃSKIEJ
przy ul. Śniadeckich

LEGENDA

- A – Budynek administracyjno-dydaktyczny
- B – Budynek dydaktyczny
- C – Budynek dydaktyczny

Doc. mgr inż. Jerzy Smoleński
JM Rektor w latach 1968-78

Prof. dr inż. Jan Filipkowski
JM Rektor w latach 1978-81

Prof. dr hab. inż. Józef Borkowski
JM Rektor w latach 1981-87

Prof. dr hab. inż. Zdzisław Piątek
JM Rektor w latach 1987-93

Prof. dr hab. inż. Wojciech Kacalak
JM Rektor w latach 1993-99

Prof. dr hab. inż. Krzysztof Wawryn
JM Rektor od 1999 r.

Najstarsze zachowane zdjęcie – grupa założycielska z Gdańska – 1968 r.

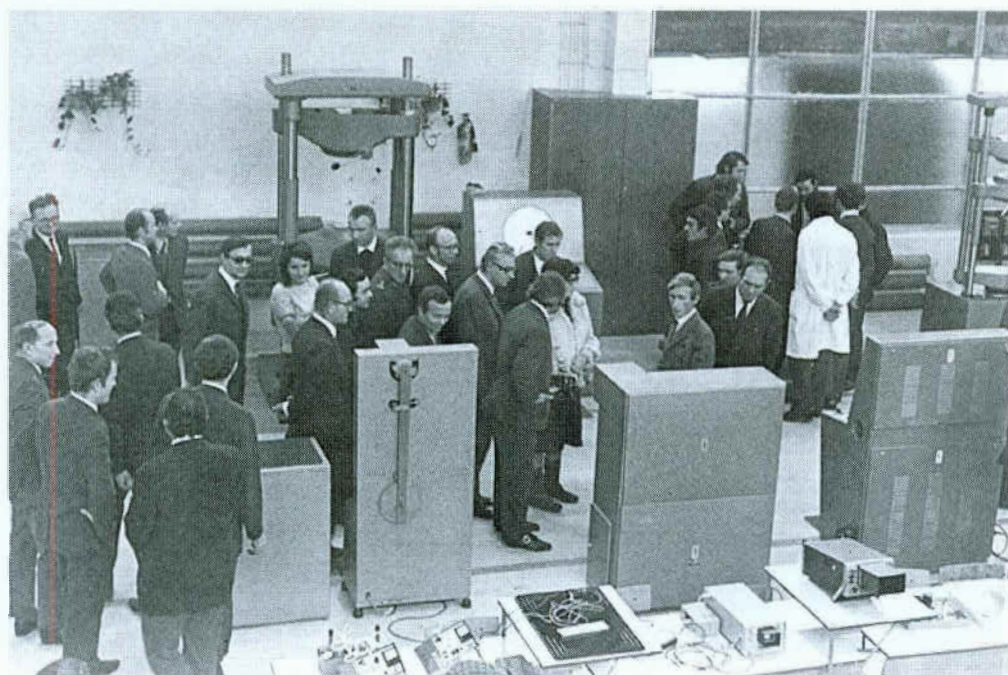
I inauguracja roku akademickiego – 1968 r.

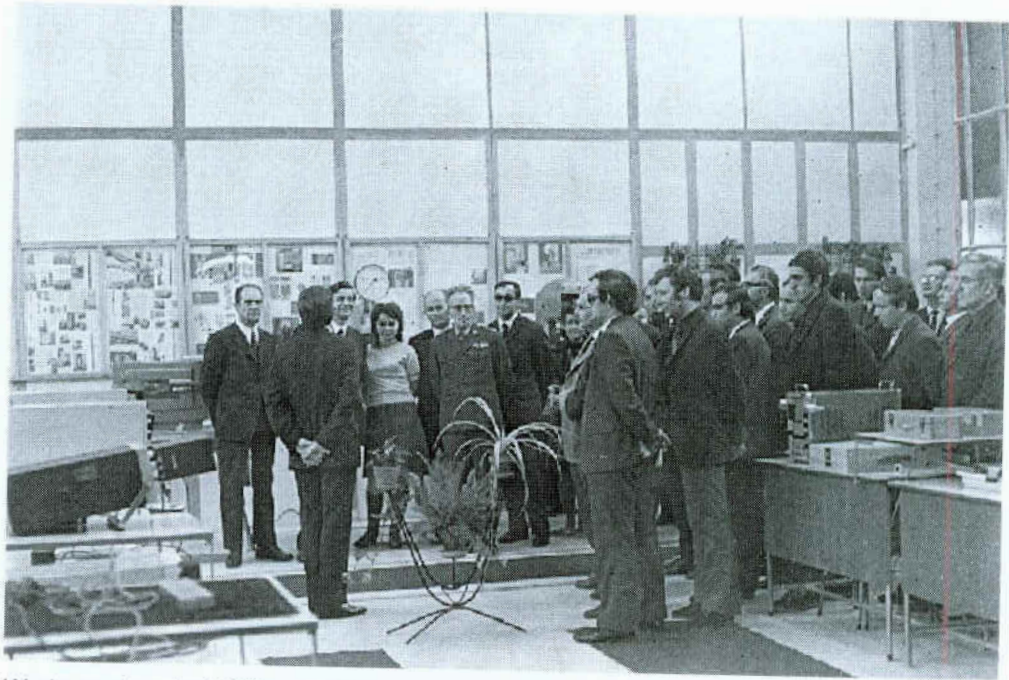
Inauguracja roku akademickiego – 1968 r. (z lewej doc. J. Białkowski)

II inauguracja roku akademickiego – 1969 r.

Nowe laboratorium wytrzymałości materiałów budowlanych – 1969 r.

Wydarzenie roku 1969 – uruchomienie pracowni:
obrobiarek, termodynamiki i konstrukcji budowlanych (na zdjęciu)

Gmach główny uczelni z początku lat 70.

Uczelnia w latach 70.

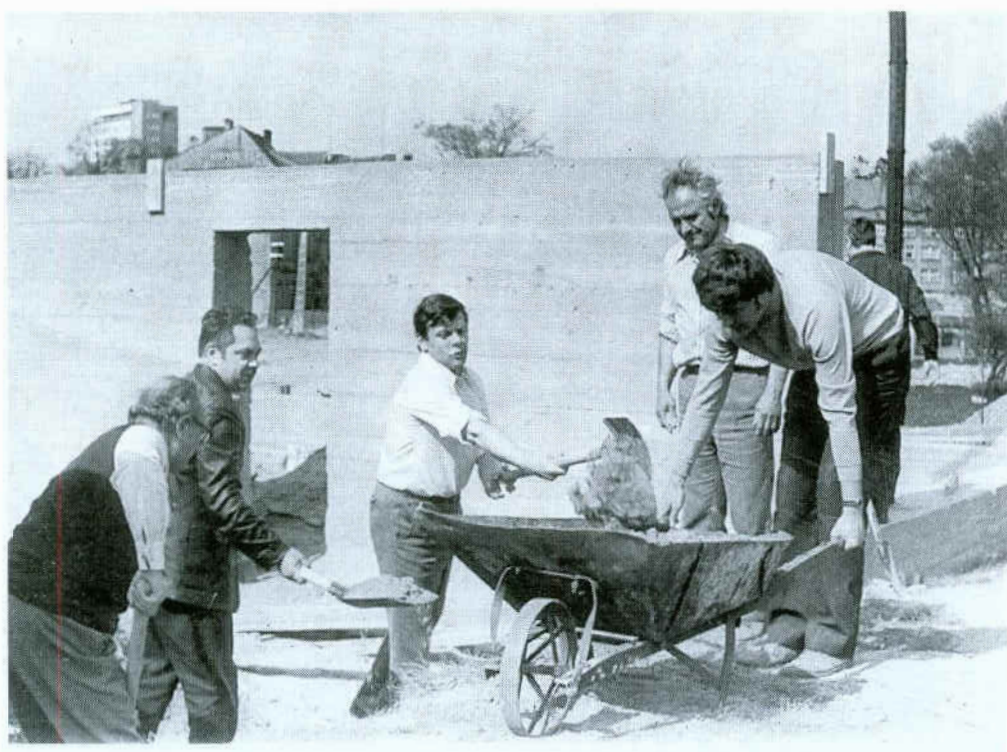
Budynki D i E Wydziału Mechanicznego w latach 70.

Budowa akademików studenckich – 1970 r.

„Kram” – studenci z lat 70.

Prace społeczne przy budowie obiektu F – 1972 r.

VI inauguracja roku akademickiego – 1973 r. (przemawia doc. J. Jastrzębski).

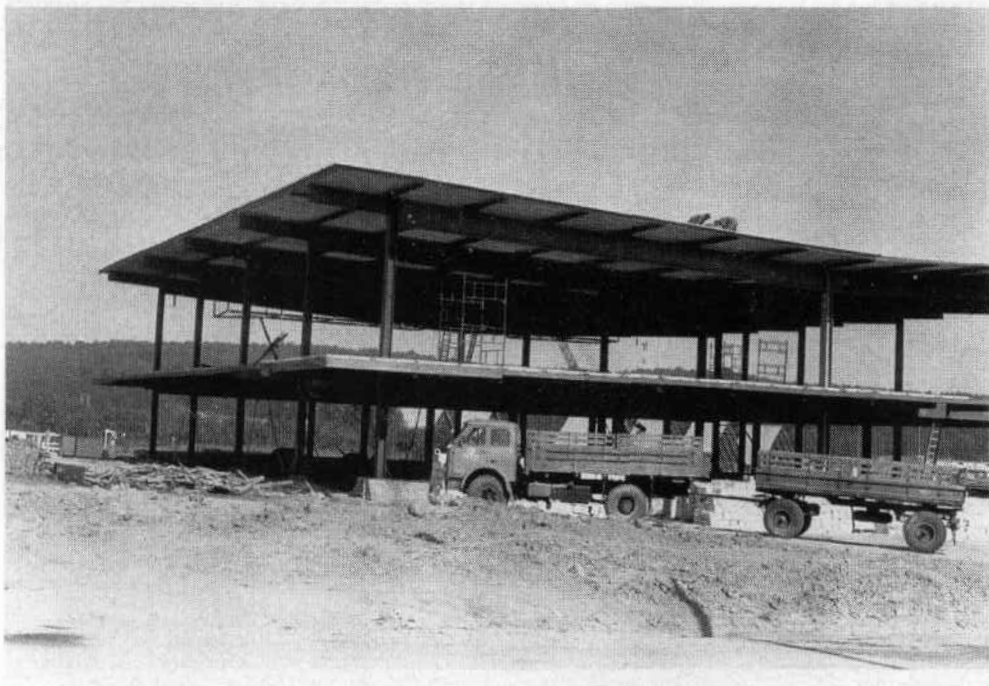
Kierownictwo uczelni – VII inauguracja roku akademickiego – 1974 r.

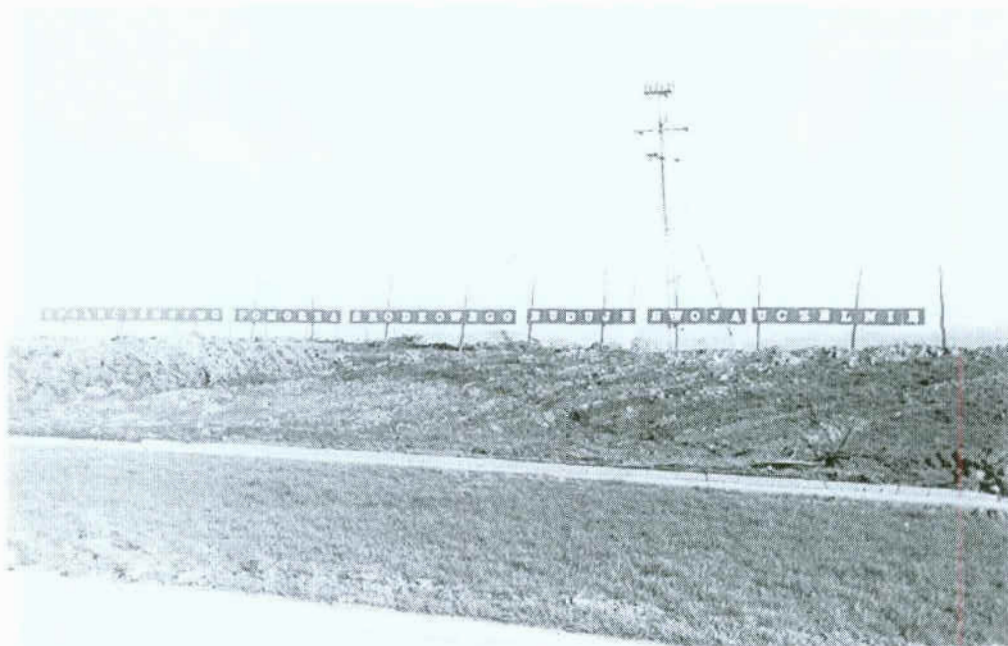
VIII inauguracja roku akademickiego – 1975 r.

Prace nad pokryciem dachu koszalińskiego amfiteatru
według projektu prof. J. Filipkowskiego – 1975 r.

Budowa stołówki studenckiej – 1976 r.

W tej chwili odbywają się tutaj zajęcia –
teren pod nowe budynki uczelni (ul. Gdańska) w listopadzie 1978 r.

XII inauguracja roku akademickiego – 1979 r.

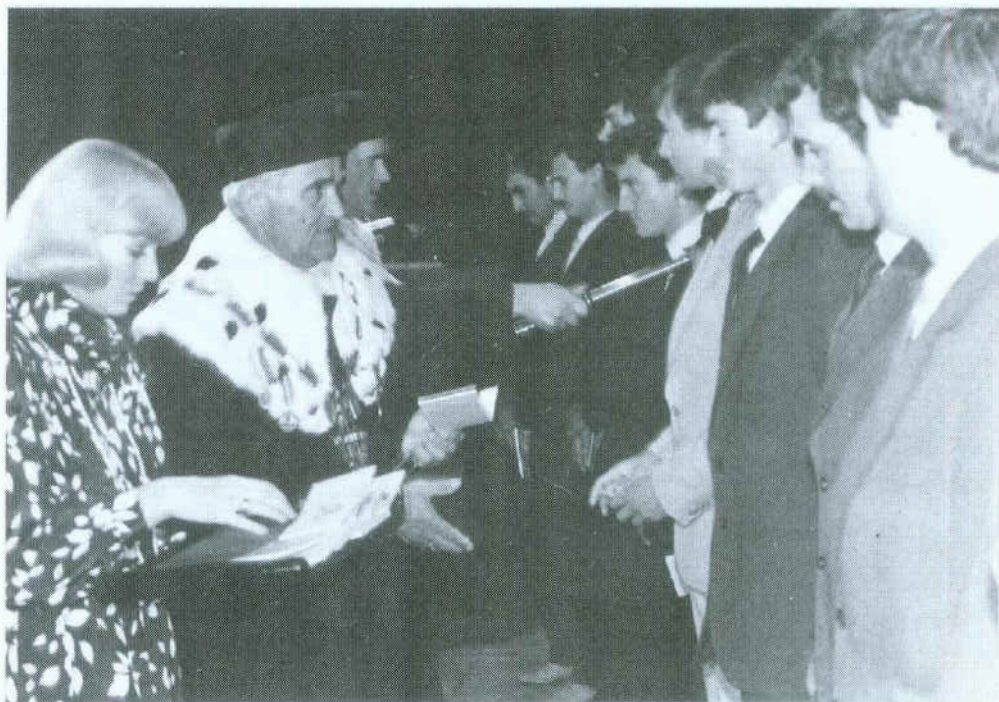
Inauguracja roku akademickiego – 1983 r.

Wicepremier Mieczysław Rakowski w uczelni – maj 1985 r.

XIX inauguracja roku akademickiego – 1986 r.

Immatrykulacja studentów – rocznik 1986.
Na pierwszym planie Prorektor Henryk Wierowski (zm. 20 XII 1991 r.)

XX inauguracja roku akademickiego – 1987 r.

Znacząca postać w historii uczelni – prorektor doc. dr inż. H. Wierowski.

Przekazanie władzy rektorskiej – IX 1987 r.
(z lewej prof. Z. Piątek, z prawej – prof. J. Borkowski)

Pierwszy zjazd absolwentów Wydziału Inżynierii Lądowej i Sanitarnej
z okazji XX-lecia uczelni – 1988 r.

Konferencja Instytutu Nauk Społecznych – 1988 r.

Tablica pamiątkowa przy audytorium im. Prof. A. M. Rzymkowskiego.

Odśloniecie tablicy pamiątkowej prof. A. Rzymkowskiego przez jego żonę w 1988 r.

Spotkanie przedwyborcze „Solidarność” na terenie uczelni – 1989 r.

Centrum Komputerowe – 1989 r.

XXIII inauguracja roku akademickiego – 1990 r.

Wizyta Ministra Edukacji Narodowej prof. H. Samsonowicza – marzec 1990
(od lewej: H. Samsonowicz, T. Karpiński, G. Cwojdzńska, śp. W. Skubała).

Rektor i Dziekan doc. J. Smoleński w dniu odejścia na emeryturę (30 I 1991 r.)

Nie tylko nauką student żyje – przystań w Mielnie – regaty o Puchar Telewizji

Wizyta Ministra Edukacji Narodowej prof. R. Głębockiego – marzec 1991 r.

XXIV inauguracja roku akademickiego – 1991 r.

XXV inauguracja roku akademickiego – 1992 r.

Różne losy uczelni – strajk pracowników szkolnictwa wyższego i służby zdrowia – maj 1993 r.

Konferencja Rektorów Wyższych Uczelni Technicznych – maj 1993 r.

XXV lat Wyższej Szkoły Inżynierskiej – czerwiec 1993 r.

Pierwsza obrona pracy doktorskiej na Wydziale Mechanicznym –
ślubowanie dr inż. Tatiany Łukianowicz – czerwiec 1993 r.

Odnaka dla uczelni za zasługi dla Koszalina.

Przekazanie władzy rektorskiej – wrzesień 1993 r.
(od lewej: prof. Z. Piątek i prof. W. Kacalak).

Delegacja Instytutu Zarządzania i Marketingu na Cmentarzu Orłat Lwowskich – 1994 r.

Konferencja w Państwowym Uniwersytecie im. Łesi Ukrainki w Łucku – kwiecień 1994 r.

Budynki IZiM w budowie.

Budynki IZiM w budowie.

Konferencja Instytutu Zarządzania i Marketingu – 1995 r.

Spotkanie władz uczelni z Sejmikiem Samorządowym – czerwiec 1995 r.

Prof. zw. dr hab. M. Bialko - doktor honoris causa Politechniki w Tuluzie (Institut National Polytechnique de Toulouse).

Uruchomienie miejskiej sieci komputerowej KOSMAN – czerwiec 1996 r.

Spotkanie wszystkich pracowników uczelni związane ze zmianą nazwy.
Pamiętkowe wpisy do Kroniki – wrzesień 1996 r.

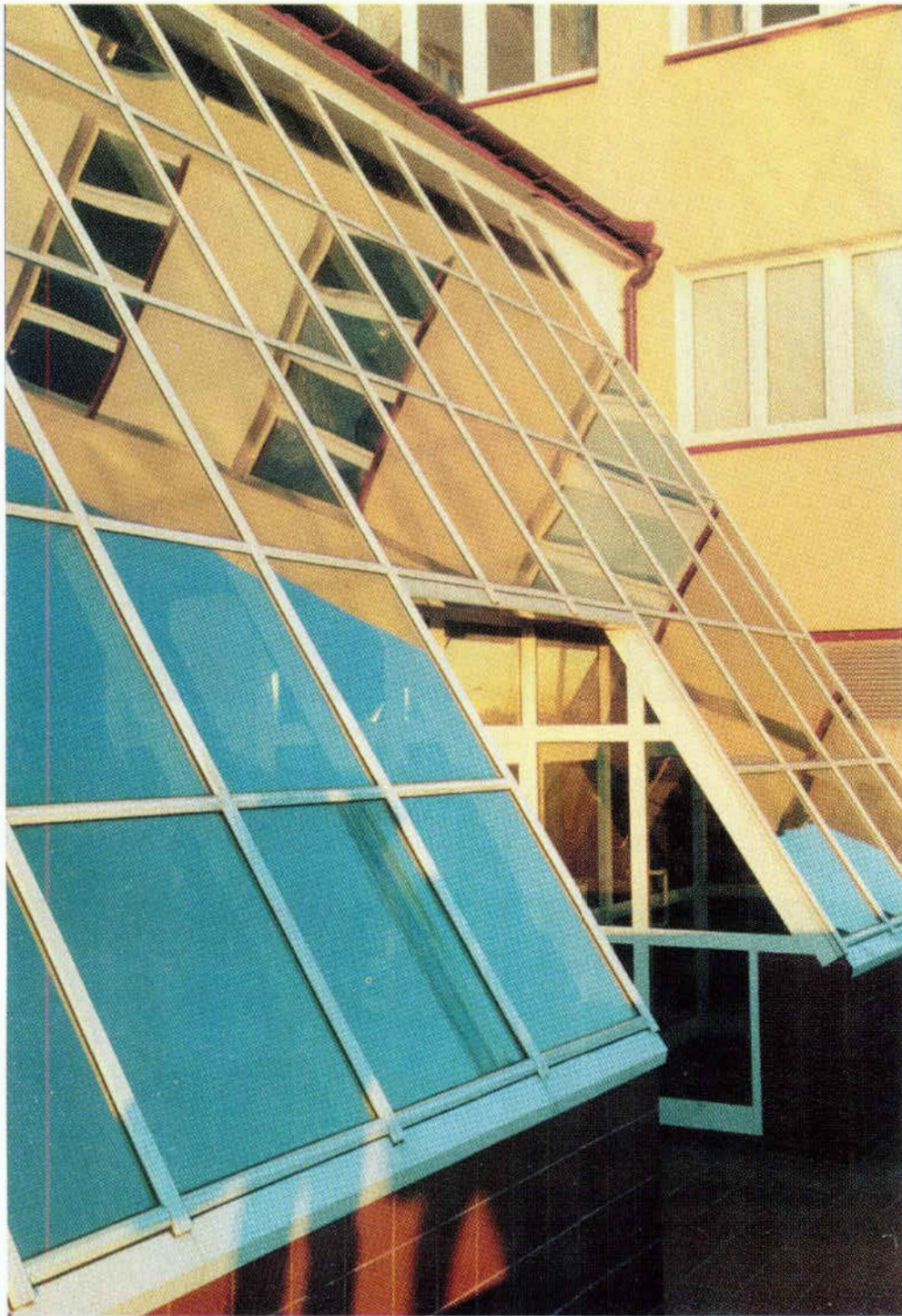
AZS – wakacje w Grecji – 1996 r.

XXIX inauguracja roku akademickiego (pierwsza w Politechnice Koszalińskiej) – 1996 r.

Uroczyste otwarcie nowych obiektów Instytutu Zarządzania i Marketingu – 16 X 1996.

Budynek B IZiM.

Uroczyste otwarcie nowych obiektów Instytutu Zarządzania i Marketingu – 16 X 1996 r.

Nowy kierunek, nowe pracownię – Wzornictwo Przemysłowe
– studenci i wykładowcy – 1997 r.

Wizyta wicepremiera L. Balcerowicza 1997 r.

Inauguracyjny koncert chóru wraz z Filharmonią Koszalińską
– październik 1997 r.

Inauguracyjna msza akademicka – 1997 r.

I inauguracja w punkcie zamiejscowym PK w Słupsku – październik 1997 r.

Jesteśmy już na pograniczu Wielkopolski i Ziemi Lubuskiej.
I inauguracja – Drezdenko 1997 r.

Pierwsi studenci PK w Chojnicach.
Spotkanie z JM Rektorem prof. W. Kacalakiem – X 1997 r.

Chwała poległym nauczycielom – Chojnice 1997 r.

I inauguracja roku akademickiego w punkcie zamiejscowym PK w Chojnicach – XI 1997 r.
Spotkanie w Ratuszu z Radą Miasta.

Minister Kultury i Sztuki J. Wnuk-Nazarowa w pomieszczeniu Wzornictwa – wiosna 1998 r.

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych – 14-16 V 1998 r.

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych – 14-16 V 1998 r.
Obowiązki Rektora: rozbudować uczelnię, posadzić drzewko w Alei Rektorów PK.
Pierwsze drzewo sadzi Rektor Senior J. Smoleński.

Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych – 14-16 V 1998 r.
Koncert chóru w Katedrze.

Tydzień Kultury Studenckiej. Ratusz – maj 1998 r.

Uroczyste spotkanie Senatu PK z pracownikami
z okazji Jubileuszu XXX-lecia uczelni – 8 VI 1998 r.

Uroczyste spotkanie Senatu PK z pracownikami
z okazji Jubileuszu XXX-lecia uczelni – 8 VI 1998 r.

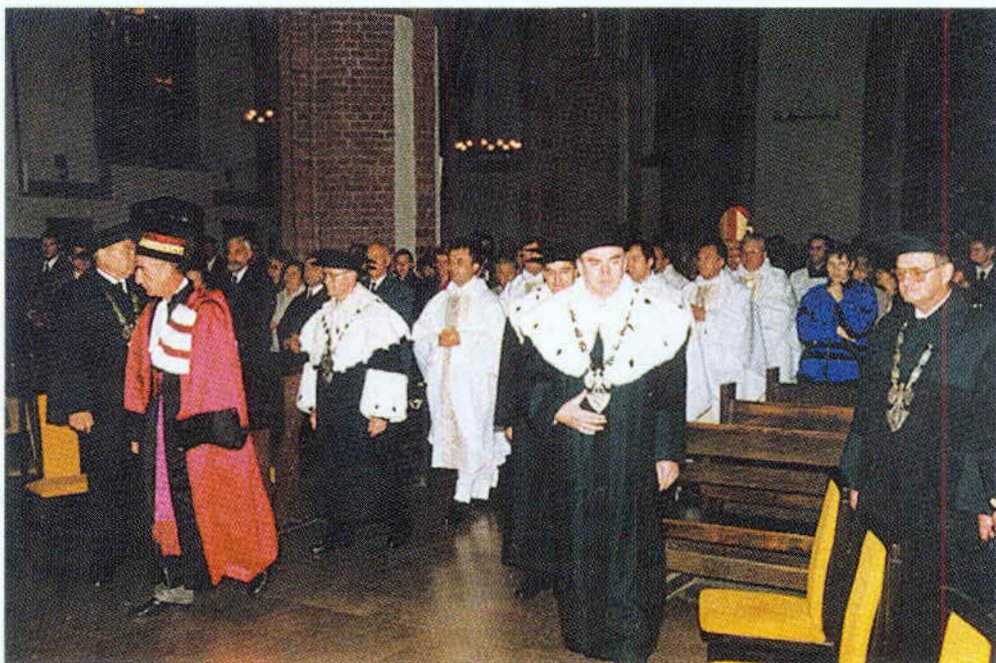
XXX-lecie Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska – 1998 r.

XXX-lecie Wydziału Mechanicznego – 1998 r.

XXXI inauguracja roku akademickiego – 1998 r.
Wystąpienie Jego Ekscelencji Księdza Biskupa prof. M. Gołębiowskiego.

XXXI inauguracja roku akademickiego. Msza akademicka – październik 1998 r.

II inauguracja punktu zamiejscowego PK w Chojnicach – X 1998 r.

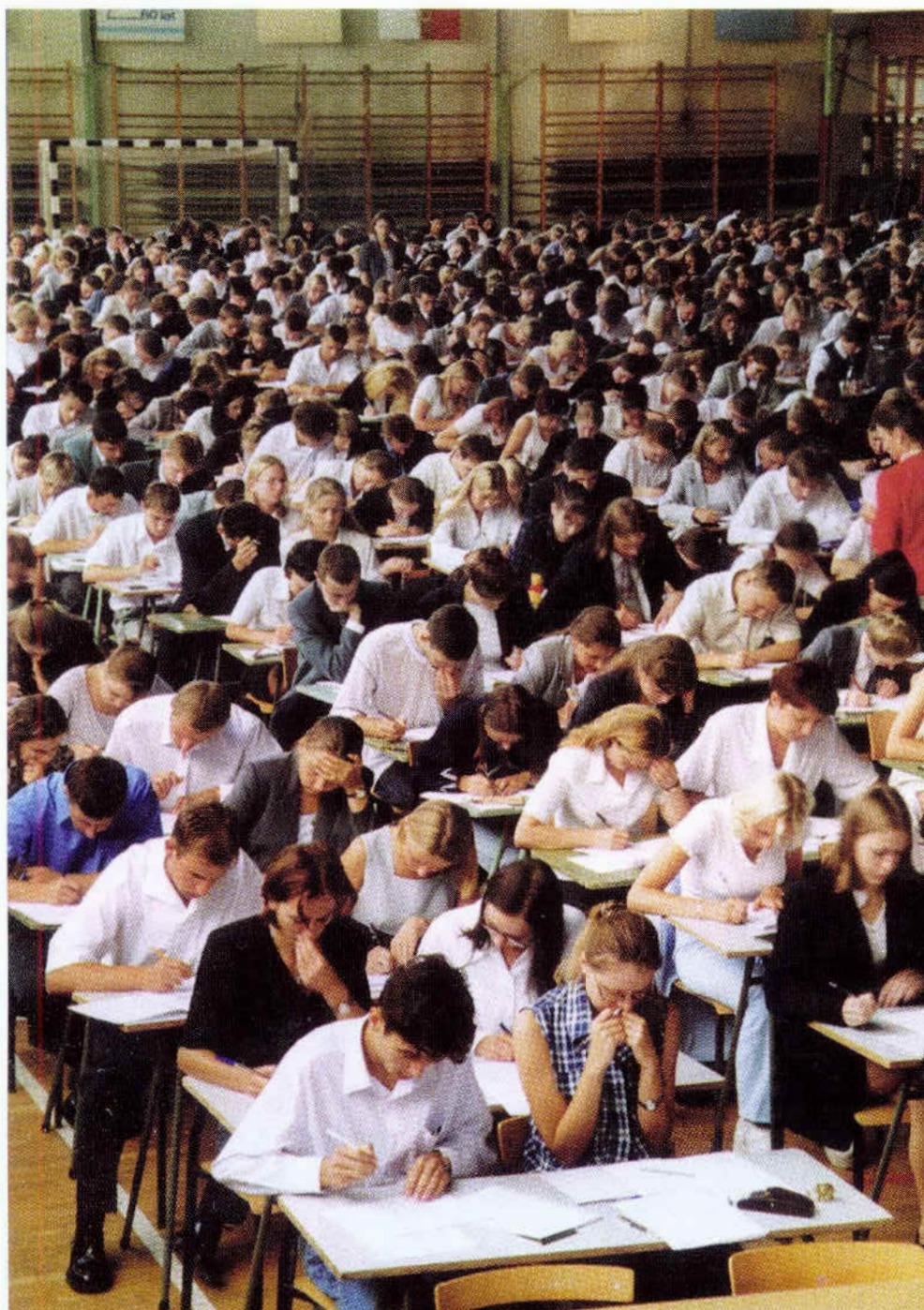
Inauguracja roku akademickiego w Instytucie Zarządzania i Marketingu – X 1998 r.

Zjazd historyków wojskowych. Instytut Zarządzania i Marketingu – grudzień 1998 r.

Konferencja „Europa XXI wieku” – 24 V 1999 r.

Egzaminy wstępne na kierunek Ekonomia – 1999 r.

Maestro J. Maksymiuk po koncercie na terenie uczelni – 1999 r.

Spotkanie jubilatów, którzy przepracowali 30, 35, 40, 45, 50 lat, z przedstawicielami władz uczelni – czerwiec 1999 r.

Laureaci konkursu „Bieg po indeks '99”

Prof. W. Kacalak (z prawej) przekazuje władzę rektorską prof. K. Wawrynowi – wrzesień 1999 r.

AZS PK wyrusza do Włoch – pożegnanie z Rektorami – 02 IX 1999 r.

AZS PK na cmentarzu 2 Korpusu WP, Monte Cassino – wrzesień 1999 r.

XXXIII inauguracja roku akademickiego – 1999 r.

Nowe sale wykładowe przy ul. Śniadeckich.

Elektronika – inauguracja roku akademickiego w nowej auli przy ul. Śniadeckich.

Elektronika – inauguracja roku akademickiego w nowej auli przy ul. Śniadeckich.

Doc. J. Smoleński – seniorowi studenci i pracownicy
– Wydział Ekonomii i Zarządzania, 1999 r.

Konferencja zorganizowana wspólnie przez WEiZ i COSSG w Koszalinie
– 15 XII 1999 r.

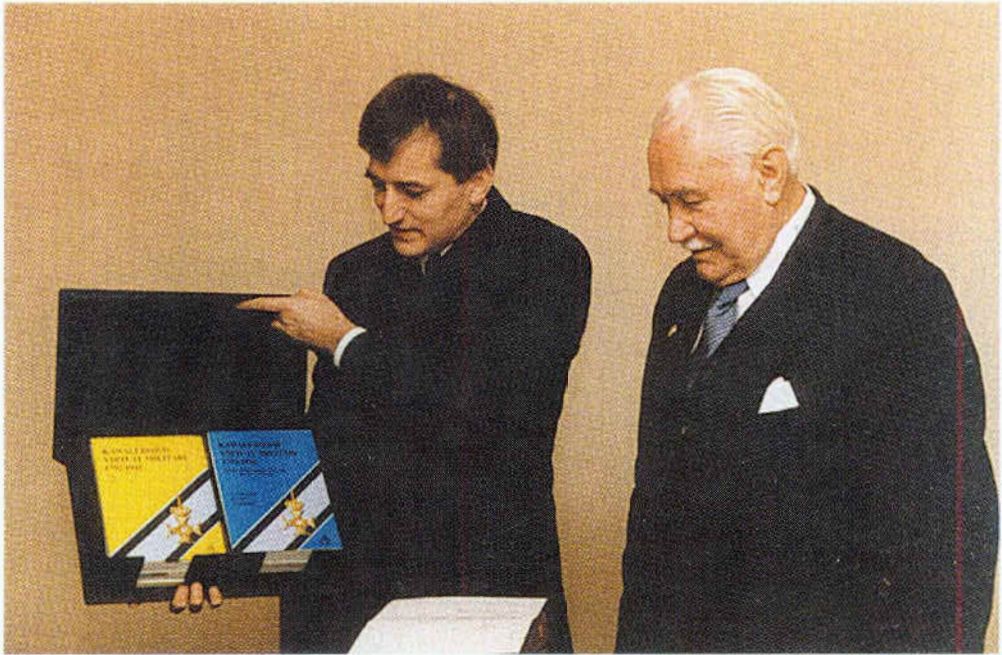
Sekcja piłki ręcznej AZS – 1999 r.

Sekcja koszykówki AZS – 1999 r.

Konferencja z udziałem ostatniego prezydenta na uchodźstwie R. Kaczorowskiego
– luty 2000 r.

„Słowniki Kawalerów Virtuti Militari” dla Prezydenta RP R. Kaczorowskiego.

80-lecie Rektora J. Smoleńskiego

Pierwszy Rektor...

... i jeho nástěpcey.

Spis treści

Wstęp	7
Z dziejów uczelni	11
Kalendarium	71
Rektorzy Wyższej Szkoły Inżynierskiej – Politechniki Koszalińskiej 1968–1998	137
Kadencje 1968–1998	196
Nauczyciele akademicy	207
Wybór dokumentów	215
Źródła	395
Bibliografia	396
Ilustracje	399